

ANUL 63, Nr. 1, IANUARIE-FEBRUARIE 1948

REVISTELE TEHNICE AGIR

1

REVISTA PADURILOR

EDITURA A.G.I.R. ASOC. GENERALA A ING. DIN ROMÂNIA, STR. ROMANA, 8, BUCUREȘTI

A.G.I.R. - REVISTA PADURILOR | ANUL 63 | Nr. 1 | PAGINA : 1-28 | IANUARIE - FEBRUARIE, 1948

REVISTA PĂDURILOR

ORGAN AL SOCIETĂȚII INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL-SILVIC”
APARE SUB ÎNGRIJIREA URMATORULUI

COMITET DE REDACȚIE

Prof. Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU
Ing. N. ST. DUMITRESCU
Prof. Ing. Dr. GR. ELIESCU

Ing. Dr. AT. HARALAMB
Ing. G. IONESCU
Prof. Ing. Dr. D. A. SBURLAN

Ing. TR. VIȘAN

SECRETARI DE REDACȚIE

Ing. N. ST. DUMITRESCU, Ing. AT. HARALAMB, Ing. TR. VIȘAN

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul 1630 din 28 Aprilie 1904

B I R O U L

Președinte: GEORGESCU C. C.
Vice-președinte: COLPACCI GR.
Secretar general: PREDESCU ȘT.
Casier: CONSTANTINESCU ȘT.

MEMBRII CONSILIERI

Bordea D., Borovschi B., Boldur Mihail, Butoi Alex., Celac Nic., Comșia Aur., Comes Titus, Constantinescu-Leu Ion, Dumitrescu Șt. N., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip Vasile, Georgescu Vencu, Ionescu I. Gh., Lissievici Vasile, Manole Horia, Marinescu I. Ionel, Nettea Const., Pană G., Paladian Ion, Popescu G. Const., Popovici Valer, Purcăreanu Gh., Radoteatu Sterie, Sburlan D., Teodorescu Șt., Vișan Tr., Zeicu Ion.

Articolele și Corespondența privind Revista Pădurilor se va adresa:

- 1) Soc. „Progresul Silvic” București, Bul. Tache Ionescu Nr. 31.
- 2) A. G. I. R. București, Str. Romană Nr. 8.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A. G. I. R.

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editează următoarele reviste tehnice: *Chimie, Construcții, Electricitate, Metal, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile și Vieța Agricolă.*

2. Revistele se administrează de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. Romană Nr. 8, telefon 2.89.89 și 1.26.15.

3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretarului de redacție este publicată în corpul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune la dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnică la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R. publică:

a) Articole cu caracter tehnic științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnice-științifice personale (sau relațări de lucrări

b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate;

c) *Recenzii* de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) *Informații* privind activitatea: A.G.I.R.-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnice-științifice din țară sau străinătate și date informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care ar interesa cercurile de specialitate respective;

e) *Documentări și bibliografii* asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

f) *Revista revistelor;*

g) *Comunicări redacționale.*

Condițiile referitoare la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos.

3. Părerile exprimate în: *articole, note și recenzii* angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice, se vor da pe verso-ul copertei fiecărei reviste.

5. Materialul să publicat se prezintă de autori, i.e.

REVISTA PADURILOR

REDACTIA:
A. G. I. R., Strada Romană Nr. 8
PROGRESUL SILVIC:
Bul. Tache Ionescu Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA
UNUI COMITET DE REDACTIE
SECRETARI DE REDACTIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON: } A. G. I. R.
2.89.89
Progresul Silvic
5.31.45

SUMARUL:

	Pag.
E D I T O R I A L	
Pentru Republica Populară Română	III
S T U D I I	
Cercetări privind distanțele de sădit în pepinieră a butașilor de plop de Canada, de <i>Anton V. Rădulescu</i> ,	1
R E F E R A T E — C O M E N T A R I I	
Exploatarea pădurilor și industria lemnului în 1947, de <i>Ing. Eug. Jangoci</i>	5
Îmbunătățirile funciare forestiere, de <i>Ing. Marin Rădulescu</i>	8
Arma de vânătoare a inginerului silvic, de <i>Ing. V. Cotta</i>	11
Arma agentului silvic, de <i>C. A. V. Popescu</i> ,	12
Arma de vânătoare a inginerului silvic, de <i>Ing. O. Vitting</i>	13
C R O N I C A	
I N T E R N Ă	
Câteva aspecte ale economiei forestiere românești în 1947, de <i>Ing. N. St. Dumitrescu</i>	14
Institutul de cercetări agronomice a împlinit 20 ani, de <i>Ing. Dr. T. Bălănică</i>	17
E X T E R N Ă	
Franța, de <i>Ing. Dr. T. Bălănică</i>	18
CĂRȚI	20
REVISTA REVISTELOR	22
PROFESIONALE.	23
INFORMAȚIUNI.	26

ORGAN AL SOC. INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL SILVIC”
BUCUREȘTI — BUL. TACHE IONESCU Nr. 31 — TELEFON 5.31.45

AFILIATĂ LA

A. G. I. R. — ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA
BUCUREȘTI — STR. ROMANĂ Nr. 8 — TELEFON 2.89.89

INHALTSVERZEICHNIS

LEITARTIKEL	Seite
Für die rumänische Volksrepublik	III
Über die pflanzweite der Stecklinge von Kanadischen Pappeln in Kämpen Ing. A. V. Rădulescu	1
MITTEILUNGEN	
Forstnutzung und Holzindustrie im 1917 Ing. Eug. Jangoci	5
Forstliche Bodenverbesserungen Ing. M. Rădulescu	8
Das Jagdgewehr der rumänischen Forstwirt V. Cotta	11
Das Gewehr des Försters C. A. V. Popescu	12
Das Jagdgewehr des rumänischen Forstingenieurs Otto Witting	13

CHRONIK

Inland	
Die Rumänische Forstwirtschaft im 1947, Ing. N. St. Dumitrescu	14
Die landwirtschaftliche Versuchsanstalt Rumänies 20 Jahre alt. Ing. Dr. T. Bălănică	17
Ausland	
Frankreich Ing. Dr. T. Bălănică	18
Bücherschau (20) Zeitschriftenschau (22) Vereinsangelegenheiten (23)	

SUMMARY

EDITORIAL	Pag
For Roumanian Popular Republic	III
STUDIES	
Research on Planting-distances of Canada-Poplar-slips in Nurseries, Eng. Dr. A. V. Rădulescu	1
COMMUNICATIONS	
Forest Exploitation and Wood Industry in 1947, Eng. Eug. Jangoci	5
Forest Soil Improvement, Eng. M. Rădulescu	8
The Hunter Gun of the Roumanian Forester, Eng. V. Cotta	11
The Gun of the Forester, C. A. V. Popescu	12
The Hunter Gun of the Roumanian Forest Engineer, Eng. Otto Witting	13

FOREST CHRONICLE

Inland	
Some Aspects of the Roumanian Forestry in 1947, Eng. N. St. Dumitrescu	14
The Roumanian Research Institute for Agriculture twenty years old, Eng. Dr. T. Bălănică	17
Abroad	
France, Eng. Dr. T. Bălănică	18
Reviews, Society's and other News.	

SOMMAIRE

EDITORIAL	Pag.
Pour la République Populaire Roumaine	III
ETUDES	
Recherches sur les distances à planter en pépinière les boutures de peuplier de Canada, par Ing. Dr. Anton V. Rădulescu.	1

COMMENTAIRES

L'exploitation des forêts et l'industrie du bois en 1947, par Ing. Eug. Jangoci	5
Les améliorations foncières forestières, par Ing. Marin Rădulescu	8
Le fusil de chasse de l'ingénieur forestier roumain, par V. Cotta	11
Le fusil de l'agent forestier, par C. A. V. Popescu	12
Le fusil de chasse de l'ingénieur forestier roumain, par Ing. Otto Witting	13

CHRONIQUE

Intérieure	
Quelques aspects de l'économie forestière roumaine en 1947, par Ing. N. St. Dumitrescu	14
L'institut de recherches agronomiques de Roumanie a accompli 20 ans, par Ing. Dr. T. Bălănică	17
Etrangère	
La France, par Ing. Dr. T. Bălănică	18
Livres	20
Revue des revues	22
Professionnelles	23
Nouvelles	26

СОДЕРЖАНИЕ

ПЕРЕДОВАЯ:	Стр.
За Румынскую народную республику	III
НАУЧНЫЕ СТАТЬИ	
Исследования расстояний между черенками при посадках канадского тополя в питомниках, Инж. Докт. Антон В. Радулеску	1
РЕФЕРАТЫ	
Эксплуатация леса и лесная промышленность в 1947 г., Инж. Е. Жангоць . . .	5
Лесо - почвенная мелиорация Инж. Марин Радулеску	8
Охотничье ружье Румынского лесного Инженера Инж. В. Котта	11
Ружье для лесной стражи А. В. Попеску	12
Охотничье ружье Румынского лесного Инженера. Инж. Отто Виттинг	13
ХРОНИКА	
Внутренняя	
Отчет о Румынском лесном деле в 1947 г. Инж. Н. С. Думитреску	14
Агрономическому исследовательскому институту Румынии исполнилось 20 лет Инж. Докт. Т. Балашика	17
ЗАГРАНИЧНАЯ	
Франция	
Инж. Докт. Балашика	18
Книги	20
Журналы	22
Профессиональные информации	23
Новости	26

PENTRU

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Instaurarea Republicii Populare Române, este un eveniment, pe care inginerii și tehnicienii îl sărbătoresc cu suflet plin de elan și nădejdi laolaltă cu tot poporul român, făuritorul acestei realizări.

Prin înlăturarea monarhiei, dispăre din viața Statului Român ultimul vestigiu al feudalismului militarist, iar clasa moșierimei și cea burghezo-capitalistă pierd sprijinul monarhului ce devenise cel mai mare moșier și cel dintâi capitalist al țării.

Numai Republica Populară Română, condusă de reprezentanții cei mai hotărâți ai muncitorimii manuale și intelectuale dela orașe și sate, poate apăra cu succes interesele celor ce muncesc.

Intr'o măsură mai mare decât alte categorii de profesioniști, inginerii și tehnicienii s'au lovit de acțiunea cercurilor susținătoare ale imperialismului străin, cari s'au opus la o sănătoasă industrializare a țării, ducând o politică de înrobire față de industria străină și împiedicare a reformei agrare, menținând exploatările agricole la forme înapoiate, extensive ;

Aceste acțiuni ale claselor exploatoare grupate în jurul instituției regale au avut tendința să se perpetueze și după 23 August 1944.

In aceste grele împrejurări, inginerii și tehnicienii, alături de muncitori, au asigurat cu mari sacrificii mersul producției.

Republica Populară Română, punând realmente interesul general și colectiv, înaintea celui personal, creează condițiile obiective pentru propășirea tehnicii și economiei românești.

Efectele noului ritm se resimt atât în industrie cât și în agricultură.

Organizarea muncii voluntare, alături de întrecerile în producție și elanul de muncă sportivă vor contribui ca producția să se aproprie de normal și vor face posibile marile lucrări de reconstrucție, ce se vor executa pe întreg întinsul țării.

În toate sectoarele de activitate tehnică, cu muncă sporită, se cer ingineri și tehnicieni.

Se poate zice că ne aflăm acum în momentul tehnic, al dezvoltării noastre economice, care deschide un larg câmp de inițiativă și acțiune tehnicienilor.

La apelul făcut de guvern pentru clădirea unei țări noi, inginerii și tehnicienii răspund prin creațiile lor, iar de efortul lor voluntar, depinde scurtarea timpului și asigurarea rapidă a succesului în marea operă de redresare, pusă în slujba măreției și consolidării **Republicei Populare Române**.

Trăască inginerii și tehnicienii români, încadrați în opera de clădire a Republicei Populare Române.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

A. G. I. R.

REVISTA PADURILOR

REDACȚIA :
A. G. I. R. Strada Romană Nr. 8
PROGRESUL SILVIC :
Bul. Tache Ionescu Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA
UNUI COMITET DE REDACȚIE
SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON: }
A. G. I. R.
2.89.89
Progresul Silvic
5.31.45

S T U D I I

Din lucrările Institutului
de cercetări forestiere

Cercetări privind distanțele de sădire în pepinieră a butașilor de plop de Canada.

de : Dr. ANTON V. RADULESCU

INTRODUCERE

În ultimele decenii, plopul de Canada s'a afirmat ca un arbore de mare valoare pentru economia forestieră, datorită multiplelor sale calități, din care ne permitem să amintim în mod succint, câteva din ele. Cea mai mare calitate a plopului de Canada este creșterea rapidă în grosime și în înălțime. Se poate conta pe o creștere de un metru în înălțime pe fiecare an până la vârsta de 20 ani. După această vârstă, creșterea se mai domolește, în schimb sporește mult creșterea în diametru. Dacă până la 20 ani creșterea în diametru se socotește cam 2 cm pe an, după 20 de ani poate depăși chiar 3 cm depinzând totul de modul cum se fac răriturile.

La Calafat, pe nisipurile bogate în substanțe nutritive și cu umiditate suficientă, s'au obținut creșteri record. În 15 ani s'a atins 26 m înălțime și 55 cm grosime la 1,30 m de la pământ. Creșterea medie anuală s'a ridicat la 30 mc. pe hectar¹⁾. O comparație în această privință cu creșterile speciilor indigene care abia se ridică până la 7—8 mc. pe an și pe hectar ne dă măsura importanței ce o poate avea plopul.

Cultura plopului de Canada este ușoară, puțin costisitoare și sigură, cu ajutorul butașilor. De asemenea o calitate importantă a plopului de Canada este însușirea că o are de a crește în arboret, chiar pur, realizând trunchiuri drepte ca lumânarea și bine legate pe aproape trei sferturi din lungime.

Pe lângă însușirile și calitățile amintite mai sus, plopul de Canada este apreciat și din punctul de vedere al lemnului pe care îl produce. Acest lemn este folosit în industria chibrituri-

lor, a fabricării hârtiei, a placajelor, etc. Se întrevede deasemenea întrebuințarea lemnului pentru obținerea de produse alimentare prin tratare chimică, cum sunt : alcoolul, zahărul, nutreț pentru vite, etc.²⁾.

Pe lângă aceste întrebuințări în industrie, lemnul de plop poate fi folosit cu succes și în gospodăriile țărănești care au nevoie de un lemn ușor, destinat a înlocui lemnul de rășinoase tocmai în regiuni unde acesta din urmă lipsește dela natură. Lemnul de plop va putea concura rășinoasele, deoarece este produs la fața locului și nu are să suporte cheltuielile atât de costisitoare ale transportului dela distanțe mari.

În România cultura plopului este posibil a se face pe scară mare în luncile râurilor atât de extinse în câmpie; Dunărea, Prutul, Siretul, Oltul, Mureșul, Ialomița, etc. care în prezent sunt acoperite cu sălcii, plop negru și alb de valoare redusă. Prin substituirea acestor specii, productivitatea luncilor amintite este ușor să se întzecească.

Un rol mare îi revine plopului de Canada pentru punerea în valoare a zonei inundabile a Dunării, dela Calafat până la Sulina.

De câțiva ani, Casa Pădurilor Statului, proprietarul cel mai mare de păduri din România, apreciind valoarea mare a plopului de Canada, a început să facă culturi întinse de plop în Delta Dunării, unde sunt suprafețe de mii de hectare reprezentând stațiunile cele mai potrivite pentru plop.

Odată materia primă asigurată, se va putea instala în Delta o industrie pentru prelucrarea lemnului.

O fabrică pentru dărulare ar fi suficientă

1) Datele acestea ne au fost comunicate de dl. consilier silvic Marin Rădulescu.

2) A se vedea Revista Pădurilor, 1939, Problemele zilei, pag. 290—305.

pentru a se evita transportul lemnului brut la centre cu fabrici existente, ceea ce ar fi mult mai economic. Plopul fiind în primul rând arbore de industrie, cere pentru o mai mare rentabilitate să se facă culturi concentrate în anumite regiuni, ca acolo să se dezvolte o industrie care să lucreze acest lemn.

În spiritul acestor preocupări, pentru extinderea culturii plopului de Canada, ICEF-ul a întreprins prin Secția I-a Laboratorul de Silvicultură, cercetări privitoare la distanța de sădirea butașilor de plop în pepinieră. O parte din rezultate le dăm acum la lumină.

DESCRIEREA INCERCĂRILOR

Încercările s-au făcut în anul 1940 la Câmpul de Experimentație al ICEF-ului de la Băneasa. S'a folosit în total 2230 butași în lungime de 25 cm de diametre în jurul a 10 mm.

butașii să fie cât mai uniformi în ce privește grosimea și numărul mugurilor, deoarece au influențe apreciabile asupra dezvoltării din primii ani. În consecință, am căutat să ne folosim numai de butași mai mult sau mai puțin la fel de groși și pe cât a fost posibil cu un număr egal de muguri.

Ca să egaleze unele diferențe privitoare la creșterea din predominarea la o categorie de încercări a unei anumite categorii de butași, am amestecat butași între ei.

În total s'au făcut 36 categorii de încercări care se pot diviza în 5 grupe. Din fiecare categorie de încercări s'au sădit câte 5 rânduri de butași. Lungimea unui rând a fost de 5 metri. Am ales sădirea în formă de țarlată, fiindcă este obișnuită pentru sădirea butașilor de plop. Încercările au început de la distanța între rânduri de 30 cm. În această grupă s'au făcut 4 încercări. Păstrând distanța egală între rânduri,

TABLOUL Nr. 1
de creșterile puștilor de plop, în primul an

Nr crt.	Distanța între rânduri în cm.	Intervalul între pușți pe rând în cm.	Numărul puștilor	Creșterea în înălțime în cm.			OBSERVAȚIUNI
				Medie	Minimă	Maximă	
1	30	20	111	112	42	154	
2	30	30	77	110	65	165	
3	30	40	63	114	70	155	
4	30	50	55	138	42	188	
5	40	20	111	121	50	188	
6	40	30	79	120	35	172	
7	40	40	55	114	74	170	
8	40	50	45	130	65	167	
9	50	20	93	125	50	172	
10	50	30	74	122	50	180	
11	50	40	64	141	65	200	
12	50	50	46	138	65	176	
13	50	60	45	141	50	194	
14	50	70	40	146	70	190	
15	50	80	34	165	98	184	
16	60	20	100	125	60	198	
17	60	30	71	124	10	175	
18	60	40	62	127	50	175	
19	60	50	55	136	76	186	
20	60	60	46	137	80	185	
21	60	70	39	153	111	183	
22	60	80	32	134	75	169	
23	70	20	109	121	75	195	
24	70	30	80	128	74	174	
25	70	40	62	109	29	155	
26	70	50	48	110	47	162	
27	70	60	43	147	93	183	
28	70	70	39	148	103	181	
29	70	80	35	156	73	186	
30	80	20	110	134	70	191	
31	80	30	81	140	70	190	
32	80	40	61	152	100	183	
33	80	50	50	153	86	218	
34	80	60	43	150	84	193	
35	80	70	39	156	96	186	
36	80	80	33	158	60	197	
			2230				

Pentru o cercetare de asemenea natură, joacă un mare rol alegerea butașilor. Pentru ca rezultatele să fie comparabile, este necesar ca

duri, s'a pornit de la intervalul de 20 cm. apoi la 30 cm și așa mai departe până la 50 cm pentru cele două grupe cu distanța de 30 cm.

și cele cu distanța de 40 cm. La grupele de încercări dela 50 cm. până la 80 cm. intervalele s'au schimbat până la 80 cm.

Din totalul de 2230 butași ce am folosit la aceste încercări nu am avut de înregistrat nici un caz de nereușită.

La categoriile din grupele cu distanțe mai mari, diferența cea mai mare între creșterile medii se menține între 20—35 cm.

În privința creșterilor minime, se observă că acestea se mențin la grupele cu distanțe mai mici între 37—70 cm. La grupele cu distanțe

TABLOUL Nr. 2

arătând înălțimile medii în cm. la fiecare categorie de încercare

Intervalul între butași pe rând în cm.							
	20	30	40	50	60	70	80
30	1.12	1.10	1.14	1.38			
40	1.21	1.20	1.14	1.30			
50	1.25	1.22	1.41	1.38	1.41	1.46	1.65
60	1.25	1.24	1.27	1.36	1.37	1.53	1.34
70	1.21	1.28	1.09	1.10	1.47	1.48	1.56
80	1.34	1.40	1.52	1.53	1.50	1.56	1.58

CREȘTERILE ÎN ÎNĂLȚIME REALIZATE ÎN PRIMUL AN.

După terminarea sezonului de vegetație, am măsurat înălțimea la fiecare puiet. Pentru că publicarea tabloului cu aceste măsurători ar ocupa un spațiu prea mare, ne mulțumim să prezentăm în Tabloul Nr. 1 numărul puietilor, înălțimea medie, înălțimea maximă și minimă, la fiecare categorie de încercări. Din acest tablou am extras datele privitoare la creșterile medii și am întocmit tabloul Nr. 2, mai schematic, pentru a ne ajuta la judecarea rezultatelor.

Din citirea datelor înscrise în cele două tablouri, rezultă că pe măsură ce intervalul între puieti se mărește, în cadrul aceleiași grupe de încercări (distanța între rânduri rămâne aceeași) creșterea în înălțime a puietilor este mai mare. Dar acest spor la creștere, față de spațiul pe care-l au la dispoziție, nu pare să fie în același raport. Astfel, la încercările cu distanțe între rânduri de 30 cm. s'a realizat pentru cel mai mic interval între puieti de 20 cm, o creștere medie de 112 cm, pe când la intervalul de 50 cm, creșterea medie este numai de 138 cm; o diferență între creșterile medii de 36 cm. Față de un spor de 150% în ce privește suprafața pământului, a corespuns un spor de aproape 23%.

Cea mai mare diferență între creșterile medii a fost de 40 cm la grupa de încercări cu distanța între rânduri de 50 cm. În acest caz, dacă ne raportăm la suprafața de teren pe care o are la dispoziție, față de un spor de 300% (dela 50/20 cm — 50/80 cm) a corespuns un spor de creștere de 32% cu ceva mai mult decât a zecea parte.

mari, creșterile minime sunt cuprinse între 70—111 cm. cu unele excepții.

La grupele cu distanțe mari între rânduri, avem diferențe mai mici între indivizi. Decalajul între puieti este mai atenuat. Cu alte cuvinte, avem o creștere mai uniformă a puietilor.

Creșterea cea mai mare în înălțime de 218 cm s'a realizat în grupa încercărilor cu distanța de 80 cm între rânduri și intervalul de 50 cm între puieti.

La categoriile cu distanțe și intervale mari, datorită spațiului aerian aflat la dispoziție, puietii dezvoltă un coronament cu ramificații de ordinul al doilea și al treilea. Puietii din grupele cu distanțe mici nu prezintă nici o ramificație a tulpinii.

CONCLUZII

Potrivit rezultatelor arătate mai sus, se confirmă ca bună recomandarea făcută de Casa Pădurilor¹⁾ privitoare la sădirea butașilor de plop la distanța între rânduri de 40 cm și intervalul între butași pe rând de 30 cm.

Sădirea butașilor la distanțe mari, dacă nu ajută prea mult creșterea în înălțime, are în schimb drept efect ramificarea tulpinilor, formându-se un coronament mai mult sau puțin viguros, după cum sunt și distanțele de mari.

S'a reușit²⁾ pentru culturile de 2 ani, ca sădirea să se facă la distanțe și interval de 30 × 40 cm. După rezultatele noastre, sădirea

1) A se vedea Foia Oficială Caps, Nr. 1/943, pag. 28; Cultura plopului de Canada; Instrucțiuni.

2) Cultivarea plopului și sălcilor prin butășire, de Ing. Insp. silvic W. Boak; Vlața Forestieră, 1943, caiet 1.

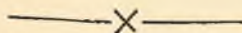
la distanțele arătate nu poate să dea decât niște puieți firavi, fără vigoare, care nu vor putea să supraviețuiască transplantării. Mai cu seamă în cazul plopului, puieții de 2 ani suportă greu transplantarea. Acesta este un dezavantaj al plopului. În aceste culturi de 2 ani, sădirea trebuie să se facă la distanțe mai mari. După cercetările noastre, cele mai potrivite distanțe ar fi: 50/50, 50/60 și chiar 60/60 cm.

Chiar dacă se fac culturi de 1 an, dar se urmărește a se obține puieți mai bine dezvoltati,

mai viguroși, cu coronament bogat, și în acest caz, distanțele trebuie să fie mai mari decât cele arătate de autorul citat: cel puțin 40/50 sau 50/50 cm.

R E S U M E

D'après les recherches entreprises par l'auteur de cette étude, les meilleures distances à planter les boutures de peuplier de Canada en pépinière sont: 40 cm entre les divers rangs de boutures et 30 cm. dans le même rang.

Culturele forestiere i se deschide apoi un câmp larg de activitate sub forma de **perdele de protecție** dealungul căilor de comunicație (drumuri șoseluite și căi ferate), spre a le feri de înzăpezire, în fața digurilor din regiunea inundabilă a Dunării, spre a le feri de ghețuri și furia valurilor, pe pășunile împădurite și la **golul de munte**, pentru fixarea și ameliorarea solului și pentru adăpostirea vitelor. Apoi după cum e și firesc, silviculții se impune să activeze energic la punerea în valoare a mai tuturor terenurilor degradate (ogașe, râpi, maluri de ape, nisipuri sburătoare, prundișuri, terenuri apoase și mocirloase, etc.) ce nu pot fi folosite de alte ramuri de producție.

Când vine în ajutorul agriculturii și a altor ramuri de producție, pădurea va trebui să fie creată și cultivată în **colaborare**, cu agronomii, horticultorii, pescarii și conducătorii diverselor ramuri de gospodărie, unde prezența pădurei e necesară. În rest, silviculțul e chemat să se străduiască aproape singur să pună în valoare terenurile, ce-i sunt date în seamă să fie puse în valoare. Orice instituție particulară și orice ajutor din afară pentru aducerea la îndeplinire a acestei opere naționale, vor fi oricând binevenite.

Nu trebuie trecut cu vederea însă, că pe terenurile degradate, lucrările de **imbunătățiri funciare** formează unul din cele mai grele capitole ale economiei forestiere.

Pe aceste terenuri, silviculțul fiind nevoit să lucreze pe soluri sărace, superficiale, nisipoase, pietroase, stâncoase, aride sau aproape, expuse la inundații, la geruri târzii sau timpurii, arșiță etc. trebuiesc folosite **metode de lucru speciale**, esențe forestiere „plomere“ și **personal silvic priceput, conștiincios, perseverent și în special bine instruit**.

Ca metode de lucru, amintim plantațiile în terose, cu pământ bun de împrumut la rădăcină, adus din altă parte, plantațiile pe mușuroaie, sau pe coame de șanțuri în terenurile apoase și mocirloase, ce trebuiesc să fie în prealabil drenate și plantate pe terenuri fixate cu gardulețe, zidărie uscată, pe terenuri irigate, colmatate, etc.

În ce privește speciile, ele trebuiesc să fie în genere din cele puțin pretențioase, față de fertilitatea și umezeala solului, să poartă suporta concentrarea mare de săruri, arșiță și lumina directă solară, iar altele să suporte pe rând atât inundațiile cât și uscăciunea, după cum sunt salciile și plopii din lunca inundabilă a Dunării.

De multe ori la punerea în valoare a terenurilor degradate trebuie fixat întâi solul cu arbori, sau cu arbuști de primă împădurire, cum ar fi păducelul (*Crataegus*) sau cătina (*Hippophae rhamnoides*), populii tremurător sau meșteacănul și numai după ce vegetația forestieră ia ființă, se trecea treptat la împădurire sub

masiv cu specii pretențioase, ce vor forma mai târziu masivul de viitor.

Între speciile pioniere, folosite cu mult succes în lucrările de împădurire a terenurilor degradate în Țara noastră, amintim în primul rând **salcâmul**, cu care s'a fixat și pus în valoare zeci de mii de hectare de nisipuri sburătoare din Sud-Vestul Olteniei. Tot cu el s'au făcut în timpul din urmă plantațiuni întinse pe terenurile degradate din regiunea de deal, cum și numeroase perdele de protecție pentru agricultură în regiunea de câmpie. Explicația ni-o dă faptul că salcâmul se prinde ușor, crește repede, dominaționează puternic și dă lemn traifnic și rezistent, foarte apreciat la dimensiuni mici pentru construcțiunile rurale.

Vin apoi la rând **pinul austriac și pinul silvestru**, cu care s'a lucrat mult la punerea în valoare a terenurilor degradate din Transilvania sub vechiul regim. La adăpostul lor, solul s'a ameliorat relativ ușor. Din această cauză arborii au crescut repede, cu lemnul spongios. Cu toate acestea trebuie accentuat că pinii au adus reale servicii în efectuarea acestui gen de lucrări, întrucât cu ajutorul lor s'a fixat și refăcut solul, iar la adăpostul lor se instalează ușor speciile de valoare ce cresc mai repede în regiunile respective.

În ultimul timp își fac drum în cultura forestieră și alte specii pentru punerea în valoare a terenurilor degradate; între acestea cităm:

Plopul de Canada pentru regiunea inundabilă a Dunării și lunca râurilor, specie repede crescătoare cu lemn prețios, bun pentru chibrituri, celuloză și cherestea. Cu el s'a făcut plantațiuni reușite pe nisipurile marine din Delta Dunării și pe nisipurile sburătoare din regiunea Calafat. El va ajuta la refacerea arboretelor degradate de salcie și plop din regiunea inundabilă a Dunării și la punerea în valoare a multor mii de hectare din lunca râurilor când vor începe în stil mare lucrări de **potmolire** (colmatare) a prundișurilor, domeniu în care lucrează de mult timp rudimentar sătenii pe proprietățile lor în regiunea de deal.

Frasinii (*Fraxinus excelsior*, *F. americana* și *F. pallissae*) pot fi folosiți de asemenea pe terenurile mai ridicate din regiunea inundabilă a Dunării și din lunca râurilor, întrucât suportă destul de bine inundațiile și dau lemn prețios și frunzare foarte apreciate pentru hrana vitelor în regiunea de deal.

Foarte bine se comportă salcia și plopul (*Populus alba* și *P. nigra*) în aceeași regiune. Și salcia și plopul suportă bine inundația, cresc repede și se instalează ușor pe cale naturală din sămânță pe prundișurile sărace, după retragerea viiturilor (renișuri). Cu ajutorul lor se vor putea pune în valoare zeci de mii de hectare din bălțile de mică adâncime, 30—40 cm., acoperite cu rogoz și stuf din Delta Dunării, după potmolirile provocate de fluviu, pe timpul inundațiilor.

Pentru terenurile apoase și mocirloase își au

locul lor binecunoscut **aninii** (*Alnus glutinosa* și *A. incana*) de unde au fost scoși greșit prin expropriările pentru pășuni comunale.

În ce privește terenurile uscate, locul de frunte îl ocupă **pinul, mesteacănul, moșdreanul** (*Fraxinus ornus*), **cărpinița** (*Carpinus duinensis*), **părul** (*Pirus communis*) și **ulmul de Turchestan**.

Nu trebuie neglijat însă nici **plopul tremurător** (*Populus tremula*), care drajonază puternic și se instalează ușor pe terenurile degradate, după ce capătă liniștea necesară. La adăpostul lui, al mesteacănului și mărăcînului respectiv, se pot introduce apoi speciile prețioase, din regiunile de deal și de munte (gorunul, fagul și bradul), cu care se poate obține mai târziu păduri frumoase de viitor.

Din cele expuse rezultă clar, că lucrările de împădurire pe terenurile degradate sunt **scumpe** și migăloase și greu de executat. Ele cer metode speciale de lucru, speciali cu însușiri anumite și personal priceput conștiincios și bine instruit. Sunt însă și cazuri când prin liniștea necesară din partea pășunatului, anumite terenuri degradate pot fi date producției numai cu ajutorul naturii prin instalarea mesteacănului și plopului tremurător.

Când ne gândim însă, că terenurile degradate sunt răspândite sub forma de trupuri de câte 10, 20, 30, 40, 50 și 100 ha. pe întreg cuprinsul Țării și dacă ținem seama de faptul, că asemenea terenuri aparțin proprietarilor particulari, obștilor de moșneni, composesorate etc. care nu dau totdeauna atenția cuvenită vegetației forestiere în lucrările de menținerea puterii de producțiune a solului, greutatea de înființarea și păstrarea pădurilor în interesul îmbunătățirilor funciare, epar și mai mari. De aceea, trebuie săruiț în mod deosebit, ca întreaga populație a Țării să înțeleagă **rostul pădurei** în fixarea și ameliorarea solului, asigurarea și ameliorarea recolteilor agricole, ameliorarea climii, purificarea aerului, înfrumusețarea peisagiului etc. și înainte de toate să se înțeleagă de toată lumea, ca să se păstreze cu **hoțărâre pădurea pe locurile unde se află**.

În acest scop să se evite cu orice preț tăierile dezordonate și incendiile, să se amelioreze pășunile de orice fel și să se producă nutrețuri în cantitate suficientă, ca pădurile să nu mai fie expuse continuu la pășunat și în viitor să se dezvolte în condițiuni optime.

Având în vedere că lucrările de îmbunătățiri funciare forestiere sunt scumpe și urmează să fie făcute în scurt timp pe suprafețe întinse, ca tot pământul Țării să fie redat folosinței, va trebui ca pentru executarea lor să se cheltuiască sume foarte importante. Dintr'un început costul lor va trebui suportat de Stat. Mai târziu, când populația va aprecia folosul acestui gen de lucrări, inițiativa particulară va trebui să ia asupra-și o parte cât mai mare din această

greă sarcină. În acest caz, intervenția Statului s'ar putea restrânge la asistența tehnică, executarea lucrărilor de baraje și la acordarea materialelor de împădurire, (puieți și semințe) cu preț de cost sau chiar gratuit, plantațiunile propriu zise și lucrările de consolidare (gărdulețe, praguri etc.) urmând să fie executate de proprietarii respectivi, după îndrumările organelor silvice.

Intrucât perimetrele de ameliorat aparțin în general la grupe de mai mulți proprietari, este indicat ca acei să fie constituiți în asociații sau obștii de ameliorare ca executarea, paza și îngrijirea lucrărilor să se facă în comun și cu cheltueli cât mai reduse.

Prin activitatea de până acum, Serviciul Silvic al Statului a executat lucrări importante de îmbunătățiri funciare forestiere. Cele mai vechi dintre ele sunt plantațiile de nisipurile sburătoare din sudvestul Olteniei, începute prin 1882. Ele s'au făcut de Stat, instituțiunile publice și particulare pe o suprafață mai mare de 30.000 ha și constituiesc în momentul de față o mândrie a silviculturii naționale.

Din ele se obțin lemne de sa'câm de foarte bună calitate, cu care se îndeplinesc nevoile populației din Câmpia română până la Brăila și Galați, unde se transportă ieftin cu șlepurile pe Dunăre.

Alte lucrări s'au făcut în regiunea de deal prin plantarea terenurilor degradate pentru araci de vie cu puieți dați gratuit de Stat sau cu preț de cost. Cât de întinse sunt aceste plantațiuni se poate verifica ușor de oricine, când își aruncă privirea pe coaste pe timpul înfloririi sa'câmului.

La fel s'a lucrat și în regiunea de câmpie, unde s'au înființat perdele de protecție pe zeci de kilometri în jurul moșiilor și islazurilor comunale.

Dela promulgarea legii din 1930, lucrările de ameliorarea terenurilor degradate au luat o dezvoltare mai mare. Din acel moment s'au fixat coaste surpătoare, s'au corectat ogașe și pânaie cu caracter torrențial și dacă nu s'a lucrat mai mult, explicația trebuie căutăată în lipsa de fonduri în bugetul general al Statului, cum și în greutatea provocate de starea de războiu din 1940—1945.

Acum, după promulgarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier din 1947, socotim că lucrările de îmbunătățiri funciare forestiere vor lua o dezvoltare mai mare, întrucât prin prescripțiunile ce conține, proprietarii de terenuri degradate sunt obligați să le împădurescă într'un timp foarte scurt. Altfel lucrările vor fi făcute de Stat în comptul lor.

Pentru cercetătorul atent, care examinează cu obiectivitate problema îmbunătățirilor funciare în țara noastră, se desprinde concluzia, că Serviciul Silvic al Statului, s'a preocupat de ameliorarea puterii de producțiune a solului încă dela înființarea sa. Aceasta con-

statarea rezultă din legiuirile noastre forestiere și mai ales din frumoasele, variatele și valorasele lucrări pe teren, din care unele de o importanță considerabilă pentru economia noastră națională.

Pentru dezvoltarea lor în ritmul dorit, e necesar ca să se aloce în buget sumele necesare și să se ceară tot sprijinul celor ce au nevoie de pădure pentru promovarea diverselor ramuri de producțiune ale țării: agricultură, horticultură, pescuit, creșterea vitelor, stațiuni climaterice, uzine hidroelectrice, etc.

Intrucât urmează să se folosească în general terenurile cele mai rele, ce nu sunt cerute de celelalte ramuri de producțiune, îmbunătățirile funciare forestiere, trebuiesc să fie făcute în cel mai scurt posibil, ca să pună cu o zi mai devreme în valoare pământurile nefolosite ale țării.

Cu fonduri suficiente și cu concursul populației și al conducătorilor celorlalte ramuri de producțiune ce vin în contact cu pădurea, e sigur că serviciul nostru silvic își va face pe deplin datoria.

Faptele sale din trecut ne stau mărturie!

R E S U M E

L'auteur montre le rôle de la forêt sur la protection des terrains en pente, pour la protection des cultures agricoles à l'aide des rideaux-abris, pour la protection des herbages constituant des près-bois, pour la fixation et la mise en valeur des sables mouvants.

Il passe en revue les meilleurs essences forestières à utiliser en diverses situations.

Il finit par montrer que le service forestier roumain, a fait de grands et importants travaux d'amélioration foncières.

Arma de vânătoare a inginerului silvic

de VASILE COTTA
Ing. silvic

Tânărul inginer silvic, la început de carieră, se găsește în fața unor mari greutăți în legătură cu procurarea echipamentului și a instrumentelor necesare pentru exercitarea profesiei: nevoile sunt numeroase, iar resursele materiale, în majoritatea cazurilor, extrem de modeste. Referindu-se la vânătoare, sămânța aruncată de Școală deși, poate, a căzut pe pământ bun și a încolțit. — de multe ori se oprește în această fază și nu se mai dezvoltă, din cauza imposibilității pentru tânărul inginer silvic de a-și procura armă de vânătoare. În cele ce urmează, am dorit să fim de folos nu numai inginerului silvic, ci și slujitorilor de orice grad ai pădurilor, dându-le un sfat în calitatea noastră de oameni mai vârstnici și mai cu experiență, răspunzându-le la următoarele întrebări: a) Care este arma cea mai potrivită pentru un inginer silvic, având în vedere fauna cinegetică variată din mediul în care activează? b) Care sunt fabricile sau firmele care ar avea instalațiile necesare pentru a produce, în serie, 100—200 arme anuale? c) Care ar fi cea mai lesnicioasă modalitate de plată a costului armelor, dat fiind că inginerul silvic începător nu va putea plăti, deodată, costul integral?

Rugăm pe vânătorii cu experiență, care vor citi aceste rânduri, să ne comunice răspunsurile lor la cele trei întrebări. Dat fiind costul ridicat al tiparului, am dorit ca răspunsurile să nu depășească 1—1 1/2 pagină de revistă. Materialul primit va fi publicat în ordinea sosirii. La sfârșit, redacția va tira concluziuni.

Dar, să dezvoltăm puțin cele trei întrebări:

a. — Care este arma cea mai potrivită pentru inginerul silvic? De la început, trebuie să

scoatem în evidență caracterul variat al vânătorului din mediul în care activează inginerul silvic: pădurea. Pe lângă iepuri, vulpi, sitari, va avea și vânat mare: iepuri și mistreți. Poate și cerb și urs. Este bine știut că vânătoarea corectă nu admite împuscarea vânătorului mare decât cu glonț. Alicele și poșunle nu pot fi întrebuințate în acest caz. Deci arma inginerului silvic trebuie să aibă o întrebuințare dublă: și pentru vânat mic și pentru vânat mare. Pentru a defini arma, este nevoie a se arăta numărul și calibrul țevilor, cartușul cu toate elementele lui (tub, calibrul, proiectil, încărcătură), închizătorul, patul și luneta — dacă e cazul — arătându-se mărimea. La țevile pentru alice, se cere a se arăta procentajul și grupajul urmărit, deasemenea, modul de așezare al țevilor: alăturate sau suprapuse. Dar o calitate de prim ordin pe care va trebui să aibă arma inginerului silvic este aceea de a fi *eftină*.

b. Care este fabrica în stare să producă anual 100—200 astfel de arme? Răspunsul va fi greu de dat, deoarece, pe deoparte, țara noastră n'a reluat legăturile comerciale cu toate țările care înainte de război fabricau arme de vânătoare, iar pe de altă parte, nu putem ști dacă fabricile cunoscute mai sunt azi în situația de a putea lucra. În România nu există fabrici de arme de vânătoare. Toțuși, am dori să avem răspunsuri cât mai multe și la această întrebare, deoarece din numeroasele sugestii vom găsi una care să fie realizabilă.

c. — În fine, întrebarea cea mai importantă: care ar fi cea mai lesnicioasă modalitate de plată a costului armei pentru un inginer silvic începător, cu salariu modest?

Este sigur, că nu va fi posibilă plata întregului preț, deodată. Soluția ar putea fi un avans de 25—30 la sută, iar restul în rate. Cum, însă, firma din străinătate probabil nu va accepta plata în rate, va fi nevoie de a găsi creditul necesar la o instituție din țară. Foarte utile ar fi propunerile și în această privință. De felul cum va fi soluționată această grea problemă depinde, în mare măsură, procurarea armelor.

După ce ne vom opri asupra unei formule definitive, un comitet ales cu ocaziunea unui congres dintre colegii cei mai pricepuți în materie și cei mai de încredere, ar urma să treacă la fapte. De la început, trebuie să accentuăm că cei ce vor activa în acest comitet, trebuie să lucreze gratuit și desinteresat. De aceea, alegerea lor va trebui făcută de către cât mai mulți dintre cei ce vor să comande arme. Prilejul a-

legerii comitetului ar putea fi un congres.

Ceea ce se urmărește este ca tânărul inginer, subinginer, chiar brigadier și pădurar mai cu stare, să-și poată procura o armă de vânatoare modernă, solidă, precisă și ieftină, în condițiuni de plată avantajoase. Chiar elevul de pe băncile Școalei să aibă calea deschisă pentru a se echipa cu cele necesare pentru vânatoare.

„Arma de vânatoare a inginerului silvic” va constitui un excelent instrument pentru răspândirea nobilei îndeletniciri — vânătoria — în rândurile slujbașilor de orice grad ai pădurilor.

R E S U M E

L'auteur de cet article provoque une discussion sur le meilleur fusil de chasse pour le forestier roumain, pourvu que ce fusil soit : capable d'être utilisé pour toute sorte de gibier et qu'il ne soit trop cher.

Arma agentului silvic

de C. A. V. POPESCU
(Făget-Jud. Severin)

În articolul de mai sus d. ing. silv. Vasile Coța face un apel la colaboratorii revistei mai cunoscuți în materie de arme de vânatoare, ca să dea sugestii în privința celui mai potrivit tip de armă de vânatoare pentru uzul atât al inginerilor silvici, cât și al slujitorilor pădurii de orice grad, apoi de unde și cu ce mijloace s'ar putea procura aceste arme.

Dată fiind spațiul redus ce revista ne poate pune la dispoziție, iată pe scurt părerea subsemnatului:

Arma agentului silvic nu trebuie să fie numai arma bună de vânatoare, cu caracter de întrebuintare universală, dar să corespundă și pentru combaterea răpitoarelor inclusiv câni și pisici hojnare, precum și pentru apărarea personală la nevoie. Deci să fie deodată și arma de serviciu. Ca atare, nu poate intra în considerare decât o armă cu țevi combinate, adică o armă având atât țevă ghintuită pentru tirul cu glonțele, cât și țevă lisa pentru alice. Ar fi deci: fie un drilling, fie o mixtă cu 2 țevi.

În cadrul redus al prezentei scrieri nu pot intra în detalii; amintesc doar pe scurt, că pentru regiuni muntoase unde predomină vânatul mare, corespunde mai bine o mixtă cu 2 țevi, iar pentru regiuni unde lovitură cu glonțele este numai în cazuri mai rare necesară, se potrivește mai bine drillingul cu 2 țevi lise și una ghintuită. Mixta ar trebui să fie cu țevile așezate lateral, dat fiind că aceea cu țevi suprapuse este incomparabil mai scumpă, fără ca să ofere vreun avantaj balistic. În ce privește sistemul ar fi de preferat armele cu cocoșe, deoarece dacă se poartă încărcate — ceea ce va fi mai întotdeauna cazul — nu se uzează în mod inutil arcurile mecanismelor de dat foc, ceea ce sigur s'ar întâmpla cu timpul vorba fiind de arme care se vor purta eventual zilnic, de di-

mineață până seara. Drept cocoș propun să se alege modelul numit de armurierii germani „Druckhahn”, neobișnuit la noi, dar foarte practic și cu înfățișare estetică. Pe lângă acestea, armele cu cocoșe sunt și ceva mai ieftine decât acelea fără.

Calibrul țevilor cu alice ar trebui să fie 16 cu camere de 70 mm. Astfel arma ar fi mai ușoară decât una de cal. 12, dar cartușul totuși mai puternic încărcat decât acela de cal. 16 obișnuit (de 65 mm. lungime). Pentru țevă cu glonț ar fi de preferat un cartuș de proveniență străină, dacă chiar și dacă nu ar corespunde din toate punctele de vedere. În nici un caz însă nu poate intra în considerare un cartuș, care dă presiuni mai mari în cameră decât 2800 at. În caz contrariu ar fi de preferat un cartuș de proveniență străină, dacă împotul nu ar întâmpina greutăți. Cel mai nimerit ar fi cartușul cal. 9 x 57, R. încărcat cu 3 gr. pulbere fără fum R. 5 (sau ală echivalentă) și un glonț blindat de 16 gr. greutate. Efectul ar fi suficient pentru ori ce solu de vânat mare, cu toate că nu este un cartuș de „mare viteză”. Pentru apărarea personală s'ar putea înțebuinta glonțele complete blindate, care străbate până la o adâncime de 74 cm. în lemn uscat de pin silvestru. Deci străbate un arbore în dosul căruia s'ar adăpostit vreun agresor înarmat. Presiunea gazelor dezvoltate de cartuș este numai de 2100 at. (Kg./cm. pătrat) deci nu preține arme de construcție specială.

Dacă procurarea cartușelor din străinătate nu ar fi lesnicioasă, ar fi de preferat un cartuș încărcat cu pulbere neagră și glonțe de plumb, căci pe acesta îl poate reincărca vânatul folosind mai de multe ori același tub. Firește, pentru apărarea personală un asemenea cartuș nu corespunde în aceeași măsură ca unul cu glonțe blindate. De preferat ar fi cartușul cal. 9,3 x 82 R. (tub de 82 mm. lungime)

încărca: cu 4,5 gr. pulbere neagră și un glonțe de plumb de 14,7 gr. greutate. Acesta îndeosebi pentru drilling. Pentru vânat greu ar corespunde și mai bine cartușul cal. 11,15 x 65 R. încărcat cu 5 gr. pulbere neagră și un glonțe de plumb de 25 gr. greutate.

Luneta nu este necesară decât pentru acei cu vederea slăbită din cauza vârstei, care nu mai pot ochi peste viză și cățare. Incolo constituie doar prilej de încurcare, apoi este și incomodă precum și prea scumpă. Foarte potrivit ar fi însă vizorul diopter, care nu costă scump dar permite o ochire foarte precisă în cazuri dificile chiar și pentru purtătorii de ochelari.

Țevile armei să fie pe cât posibil scurte, dat fiind că în pădure purtarea unei arme scurte este foarte plăcută, căci nu se încurcă mereu în ramuri. Cartușul cal. 9 x 57 R. se folosește în mod obișnuit din țevi de 60 cm. lungime, iar în ce privește calitatea focului cu alică, acela nu depinde de lungimea, cât de forajul țevilor. Țeava dreaptă lisă a drillingului să fie prevăzută cu foraj semi-choke, stânga fullchoke. Țeava stângă a mixtei semi-choke. Drep: închizător corespunde foarte bine obișnuitului închizător Greener cu zăvorirea dublă a cârligelor de sub țevi.

Fabrici care puteau să livreze astfel de arme în execuția solcă, tctuși ieftină, se găseau în Ferlach din Karintia (Austria). În timpurile de dinaintea ultimului războiu, un drilling cu cocoase în execuție bună costa acolo 7—8.000 Lei, iar o mixtă de aceeași calitate 5—6.000 Lei.

În ultimul timp și unele fabrici din Belgia au început să construiască arme cu țevi combinate, pe preț convenabil. Se mai găseau apoi și în Cehoslovacia. Ar trebui cercetat prin legațiunile respective, cerând apoi oferte detaliate.

Drept modalitate de plată prevăd avansarea costului armei din partea instituției în al cărui serviciu intră sau se află agentul silvic, reținându-se apoi în rate din salariu. Desigur ar fi de stipulat condițiuni detaliate.

RESUME

C'est une des reponses à l'article précédent. L'auteur, qui est un éminent chasseur, croit qu'un „drilling” ou un fusil mixte à deux canons en sont deux types qui correspondent le mieux aux conditions dans lesquelles les forestiers sont mis à travailler. L'auteur fait une série de considérations sur les caractéristiques de ces deux fusils, et sur leurs projectiles.

Arma de vânatoare a inginerului silvic

de OTTO WITTING
Ing. Cons. silvic. — Brașov

La întrebările puse de D. Ing. Vasile Cotta cu privire la arma de vânatoare a inginerului silvic, părerea mea este următoarea:

1. Care este arma cea mai potrivită pentru un inginer silvic, având în vedere fauna cinegetică variată, în mediul în care activează?

Această întrebare cuprinde în fond 2 probleme și anume:

a) Care este arma de apărare a inginerului silvic în contra delicvenților, braconierilor și răufăcătorilor,

b) Care este arma de vânatoare a inginerului silvic pentru exercitarea propriuzisă a vânătărei?

Pe când prima armă — arma de apărare — ar putea să fie identică pentru întreaga țară, făcând abstracție de vânatul existent în raza de serviciu a inginerului silvic sau în general a personalului silvic, a doua armă — arma de vânatoare — are varia foarte mult după caracterul vânatului din mediul în care activează inginerul silvic, având în vedere multiplele sisteme speciale ale armelor moderne de vânatoare.

Și totuși, care ar putea fi arma universală a inginerului silvic, care s'ar putea întrebuința în toate colțurile țării, atât ca armă de apărare, cât și ca armă de vânatoare? Aceasta nu poate fi decât una singură și anume „Drillingul”, solid construit, având greutatea mică și un preț convenabil. Următorul Drilling standard ar întruni toate condițiile ce-

rule: Calibru 16/16/8 x 57 R. S., lungimea țevilor 55—60 cm., cocoase exterioare, închizător sistem Greener, greutatea maximă 3 kg. Acest drilling ar avea pentru țeavă ghintuită următorul cartuș: 8 x 57 l. R. S., încărcat cu 2.85 g pulbere și prevăzut cu glonțele „Cămasa H” de 35 m/m, lungime și 12,7 g greutate.

2. Care sunt fabricile sau firmele, care ar avea instalațiile necesare pentru a produce, în serie, 100—200 arme anual?

În privința aceasta, cred că ar fi necesar a se intra în legătură cu firmele corespunzătoare din Ungaria și Cehoslovacia, până când fabricile de la noi vor începe fabricarea armelor de vânatoare.

3. Care ar fi modalitatea de plată a costului armelor?

În această privință cred că propunerile făcute de d. dr. H. Falk din Brașov, trebuie să setios cercetate și după posibilitate adoptate ¹⁾.

RESUME

Une autre reponse sur le fusil de chasse du forestier. L'auteur préconise — aussi — le „drilling”, les canons ayant 55—60 cm de longueur et 16/16/8 x 57 R. S. comme calibre.

¹⁾ Răspunsul d-lui Dr. H. Falk urmează să apară în alt caiet al revistei (N. R.)

Câteva aspecte ale economiei forestiere în anul 1947

În viața economică a Țării noastre s'au produs, în anul trecut, o serie de însemnate prefaceri, care au modificat în mare parte însăși structura economiei naționale. În vederea consolidării bazei economice a regimului democratic, Guvernul a urmărit o politică economică corespunzătoare, de dezvoltare a rolului și poziției Statului în întreg circuitul economic și de consolidare a sectorului economic de Stat în industrie, comerț și finanțe.

Din acest proces în desfășurare notăm câteva momente mai importante: etatizarea Băncii Naționale a României¹⁾, reformă menită, între altele, să creeze premisele unei finanțări a activităților economice cu adevărat productive —, reorganizarea Ministerului Industriei și Comerțului,²⁾ — cu care prilej acest departament a căpătat o organizare conformă cu rolul de competență care îi este destinat în conducerea economiei —, înființarea oficiilor industriale³⁾ pentru diferitele ramuri de producție — organisme cu atribuții complexe în reglementarea activității industriale —, instituirea organelor de control economic⁴⁾ și controlul utilizării creditelor⁵⁾, pentru ca acestea să nu fie folosite în scopuri speculative, — iată câteva din măsurile economice care au caracterizat prima jumătate a anului trecut.

Procesul de transformare a vieții economice a căpătat un ritm mai accentuat, după ce guvernul și-a însușit, la 14 Iunie 1947, „Propunerile pentru îmbunătățirea situației economice și financiare a țării”, făcută în numele Partidului Comunist Român de d. Gh. Gheorghiu-Dej, Ministrul Industriei și Comerțului.

În vederea acestui program a fost creată⁶⁾ Comisia ministerială pentru redresarea economică și stabilizarea monetară, alcătuită din reprezentanții tuturor departamentelor economice și având misiunea de a coordona diferitele activități economice în sensul refacerii economice a țării. Activitatea Comisiei a înscris deja o serie de bogate realizări, începând cu înfăptuirea reformei monetare, și continuând cu un mare număr de dispozițiuni cu putere de lege, care au îmbrățișat toate ramurile vieții economice, — câteva din ele referindu-se direct la economia forestieră.

Toate măsurile luate în domeniul economic — dintre care noi am citat doar pe cele mai de seamă — au învedereat în mod clar preocuparea factorilor de guvernământ de a clădi premisele unei economii planificate, înțeleasă ca regim optim pentru refacerea țării.

Un prim rezultat al acestor măsuri se oglindește în sporirea producției industriale generale până la 65% față de nivelul din anul 1938⁷⁾.

POLITICA FORESTIERA

În cadrul așezărilor economice schițate mai sus, s'a dezvoltat și activitatea forestieră în anul trecut. Toți prietenii și slujitorii pădurilor au putut constata cu deosebită satisfacție mult așteptata schimbare în evoluția economiei forestiere, care au putut astfel ieși din fagașul pe care se îndrepta către dezastru. Această schimbare a fost posibilă datorită grijii manifestate de Stat pentru problemele forestiere și atențiunii acordate de conducerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor sectorului forestier.

Noua politică forestieră s'a concretizat printr'o serie de legiuiri, dintre care amintim: legea pentru apărarea patrimoniului forestier, legea pentru reorganizarea Institutului de cercetări forestiere al României, legea pentru organizarea economiei vânătorii și legea pentru organizarea învățământului agricol, zootehnic, silvic, veterinar, tehnic și de popularizare. În acest loc ne vom opri numai asupra primei legi, iar asupra celorlalte vom reveni la momentul oportun.

Dispozițiunile Legii Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier (L.A.P.F.), au fost analizate pe larg în coloanele acestei reviste, cu care prilej s'a pus în lumină spiritul înalt și curajul în care sunt soluționate multe din vechile și permanentele deziderate ale silviculturii naționale: extinderea regimului silvic și amenajarea în termen de patru ani a tuturor pădurilor țării; lichidarea inclavelor, apărarea contra fărâmițării pădurilor și contra incendiilor, organizarea asistenței tehnice și a pazii pădurilor particulare.

Parlamentul care a legiferat legea Nr. 204, nu a trasat numai un program de activitate constructivă pentru refacerea pădurilor în viitorii 4 ani, ci a deschis o pagină nouă în politica forestieră a Statului Român. Rămâne ca viitorul — în bilanțul său inevitabil — să aprecieze felul cum s'a materializat gândul bun care stă la baza legii și cum s'a știut folosi largile posibilități pe care le oferă legea.

Cadrul larg al legii APF a fost completat — în ultima lună a anului trecut — cu un număr de dispozițiuni legale de detaliu, care aduc o întărire a rolului Statului în îndrumarea economiei forestiere.

Decizia Nr. 137⁸⁾ a Comisiei de redresare prevede — pentru a remedia criza din câmpul exploatărilor și industriei forestiere — o serie de dispozițiuni de mare importanță și de largă aplicabilitate privitoare la exploatarea și aducerea în consum a produselor lemnoase ale pădurilor ce aparțin tuturor proprietarilor, conform programului de exploatare fixat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, întrebuintarea la maximum a instalațiilor mecanice pentru transportul lemnului, raționala folosire a fabricilor și transferarea lor în alte regiuni, dacă este necesar;

— Decizia Nr. 162⁹⁾ a Comisiei de redresare referitoare la dirijarea transporturilor pentru împlinirea nevoilor exploatărilor și industriilor forestiere;

— Legea Nr. 359¹⁰⁾ pentru sprijinirea creerii și dezvoltării

1) Legea Nr. 1056, publ. în M. O. Nr. 298/28.XII.1946.

2) Legea Nr. 114 public. în M. Of. Nr. 89/19.IV.1947.

3) Legea Nr. 189 publ. în M. Of. Nr. 129/10.VI.1947.

4) Legea Nr. 252 publ. în M. Of. Nr. 159/15.VII.1947.

5) Legea Nr. 249 publ. în M. O. Nr. 159/15.VII.1947.

6) Legea Nr. 248 publ. în M. O. Nr. 159/15.VIII.1947.

7) Miron Constantinescu — Lupta pentru stabilizare — Probleme economice, Nr. 1/1948, p. 13.

8) M. Of. Nr. 284/8.XII.1947.

9) M. Of. Nr. 300/30.XII.1947.

10) Legea Nr. 359 publ. în M. O. 299 bis/29 XII.1947.

întreprinderilor agricole și forestiere, prin care se declară de utilitate publică lucrările privitoare la creșterea sau dezvoltarea unor atare întreprinderi, aparținând Statului sau întreprinderilor particulare, la care Statul este participant.

Ca și în anii precedenți, politica de Stat a lemnului s'a exprimat printr-o serie de decizii referitoare la prețurile produselor forestiere, la salarii, raționalizări, etc. 11).

Facem o ultimă mențiune pentru legea Nr. 130/947 pentru amnistierea infracțiunilor la Cozul silvic care se pare că va fi ultima lege de acest fel, după asigurările date de d. Ministru Prof. Tr. Săvulescu.

ACTIVITATEA INSTITUȚIILOR FORESTIERE

Marile instituții și administrații forestiere: Sectorul forestier al M. A. D.-ului, inclusiv Consiliul tehnic al pădurilor și Institutul de Cercetări Forestiere al României, împreună cu Casa Pădurilor Statului, — au depus o activitate susținută în cadrul împlinirii programelor de lucru. Necesitatea aplicării urgente a legii apărării patrimoniului forestier a impus o serie de reforme administrative, o accelerare a ritmului de lucru și începerea unui număr de importante lucrări, care urmează a fi finalizate în viitor.

Sectorul forestier al Ministerului Agriculturii și Domeniilor a căpătat o nouă organizare pentru a putea face față obligațiilor ce decurg din legea apărării patrimoniului forestier. Serviciile și atribuțiile Direcției silvice și ale Direcției pădurilor persoanelor juridice au fost regrupate în 3 direcții 12): Direcția îndrumărilor silvice, Direcția tehnică silvică și Direcția administrativă silvică. Deasemenea modul de organizare al unităților silvice din exterior, pendinte de M.A.D., a suferit modificări privitoare la componerea și atribuțiile inspectoratelor silvice, la atribuțiile serviciilor silvice județene, la crearea ocoalelor silvice M.A.D., ca unități locale de execuție pendinte de Serviciile silvice județene.

Pentru a avea o bază cât mai sigură pentru viitoarele măsuri de îndrumare a economiei forestiere, s'a întreprins o ridicare statistică a tuturor pădurilor țării, culegându-se date referitoare la suprafață, situația ridicărilor în plan și amenajărilor, a claselor de vârstă, compoziția arboretelor, tratamente, tipuri de productivitate și tipuri funcționale.

O mențiune deosebită trebuie acordată acțiunii întreprinsă și susținută de M.A.D. pentru ameliorarea condițiilor economice și sociale ale unor regiuni ale țării. Astfel de șantiere de lucru au luat ființă deocamdată în Vrancea, Brateș, Teleajen și ele vor fi urmate de altele. În rezolvarea problemelor legate de ridicarea lor economică s'a făcut un larg apel la diferiți specialiști: silvicultori, agronomi, zootehnicieni, geologi, geografi, hidrologi, etc., care au câmp de lucru în regiunile respective.

Legătura necesară între organele din centrală și cele din exterior a fost întărită în cele două conferințe de colaborare și coordonare, care au avut loc în cursul lunilor Iunie și Decembrie. Rezultatele obținute: examinarea critică a activității, schimbul de experiențe, coordonarea și îmbunătățirea metodelor de lucru, ne fac să credem că acest mod de lucru va fi continuat și în viitor.

Casa Pădurilor Statului, reorganizată prin legea apărută către finele anului 1946, și-a continuat munca sa — rămasă adeseori anonimă — dar hotărâtoare în procesul de producție forestieră. Linile pe care s'a dezvoltat activitatea sa sunt: trecerea în administrarea Casei Pădurilor Statului a tuturor pădurilor aparținând diferitelor instituții de Stat, readucerea în administrarea CAPS a pădurilor Statului destinate a fi transformate în pășuni, dar încă netransformate, îndeplinirea aproape completă a programelor de lucru pentru amenajarea și exploatarea pădurilor și industrializarea lemnului.

O măsură legală care a avut repercusiuni asupra tuturor suprașorilor pădurilor a fost abrogarea art. 53-54) din legea Nr. 904/946 pentru organizarea CAPS.

În acest fel se suprime veniul drept de lemne de foc, acordat gratuit în natura întregului personal silvic, tehnic și administrativ din sectorul forestier al Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Institutul de Cercetări Forestiere al României, după 14 ani de rodnică strădanie pentru creșterea și dezvoltarea unei silviculturi naționale pe baze științifice, a putut căpăta în fine o lege de organizare. Rețevăm cu vântul de omagiu pentru rosturile cercetării științifice și pentru munca lipsită de ostentație a oamenilor de știință, pe care d. Ministru Prof. Tr. Săvulescu — cititorul legii — l-a roșit cu prieteni votarii legii de Parlament. Noua lege 14) organizează institutul în 8 secțiuni de studii, îi conferă o largă autonomie administrativă și financiară și stabilește pentru personalul de cercetare al Institutului un statut egal cu cel universitar.

O parte din rezultatele cercetărilor efectuate au fost publicate; le vom aminti mai jos odată cu celelalte publicații apărute în anul 1947.

INDUSTRIA ȘI COMERȚUL LEMNULUI

Îndrumarea și coordonarea măsurilor referitoare la activitatea industriei și comerțului lemnului, s'a făcut în continuare de către Comisia tehnică a lemnului, organ consultativ al Consiliului superior economic. O parte din problemele dezbătute și care au căpătat soluțiile corespunzătoare au fost: aprovizionarea cu alimente și articole tehnice necesare exploatarea și industriei forestiere, condițiile de finanțare a producției forestiere, stimularea exploatarea și intensificarea transporturilor, stabilirea prețurilor produselor lemnoase, livrările pentru Armistițiu, etc. O valoroasă lucrare a Comisiei a fost alcătuirea statisticii industriei forestiere, întocmită prin colaborarea delegațiilor M.A.D.-ului, Ministerului Industriei și Comerțului, ASIFOR-ului și Institutului de Cercetări Forestiere.

Producția industriei de prelucrare lemnului s'a executat în cadrul programelor elaborate de Ministerul Industriei și Comerțului, realizându-se în proporție de 94,7 la sută pentru industria cherestelei și 74 la sută pentru industria de placaje, față de programul semestrial: I. VI.—31.XII.1947. 15)

Marile cantități de cherestea și produse lemnoase realizate n'au putut fi însă valorificate integral. Consumul intern a fost destul de redus, datorită faptului că înainte de reforma monetară nu s'au oferit spre vânzare materiale, decât în mică măsură, din cauza prețurilor maxime scăzute, care nu acopereau decât o mică parte din cheltuielile de producție, iar după reforma monetară s'a menținut același nivel al vânzărilor datorită lipsei de numerar și sistării campaniei de lucrări. Pentru împlinirea obligațiilor externe ale Statului (livrările în cadrul Convenției de Armistițiu și acordurile comerciale cu URSS, Ungaria și țările din bazinul mediteranean), s'au predat aproape integral materialele lemnoase în cantitățile și calitățile prevăzute.

Datorită disproporției dintre sectorul producției și cel al valorificării lemnului s'au format mari stocuri de cherestea (cca. 300.000 m³), a căror desfacere constituie o problemă dificilă, dar de cea mai mare importanță pentru continuitatea producției industriilor forestiere.

În ultimele zile ale anului trecut a luat ființă 16) Societatea de Stat EXPORTLEMN pentru exportul lemnului de orice esență și sub orice formă. În felul acesta se organizează și sectorul comerțului exterior de lemnărie — care de câțiva ani deține primul loc în balanța comercială a României, — punându-se totodată capăt activității diferitelor firme de import-export, care au folo-

13) D. m. Nr. 81 a Comisiei de redresare publ. în M. O. Nr. 299 bis/29.XII.1947.

14) Legea Nr. 173 publ. în M. Of. Nr. 125/6.VI.1947, republ. în M. Of. Nr. 128/9.VI.1947.

15) Miron Constantinescu — op. cit. p. 21.

16) J. C. M. Nr. 1785 publ. în M. Of. Nr. 297/23.XII. din 1947.

11) N. St. Dumitrescu — Legi și lectii de interes forestier, — Revista Pădurilor Nr. 7-9/1947; pp. 158—159 Nr. 10—12 pp. 205—207.

12) D. M. Nr. 937 M. A. D. din 28 Iunie 1947, nepublicată în M. O.

sit în general lemnul, pentru operațiile de compensații, fără a avea pregătirea necesară, și au micșorat astfel prestigiul lemnului românesc pe piețele străine.

ECONOMIA VANATULUI

Inregistrăm apariția unei noi legi pentru organizarea economiei vânătorilor¹⁷). Legea, pe lângă o mai bună organizare a domeniului cinegetic, consacra o mare parte din revendicările exprimate în mod constant de Corpul silvic și constituie, în acest sens, un însemnat progres pe calea normalizării relațiilor dintre vânători și silvicultori.

O dare de seamă amănunțită asupra realizărilor vânătorescilor ale anului trecut se găsește în corpul revistei.

MANIFESTARILE CULTURALE ȘI PROFESIONALE

Manifestările culturale au constituit întotdeauna un câmp tradițional de activitate pentru silvicultori. Trebuie să subliniem însă cu părere de rău faptul că — la fel ca și în anul 1946 — aceste preocupări au fost lăsate mai mult în seama camarazilor din „centrală”. Știm de sigur că împrejurările în care își desfășoară activitatea camarazii din exterior nu sunt din cele mai favorabile pentru asemenea îndeletniciri, dar totuși nu ne putem opri de a nu regreta faptul că, în acest fel, prea puține din însemnatele observațiuni, pe care au ocazia să le facă în câmpul respectiv de activitate, și prea puține din gândurile care-i frământă ne-au putut fi împărtășite. Cu ele care absență, patrimoniul nostru spiritual pierde o posibilitate de a fi îmbogățit. Amintim — doar în treacăt — că există în această privință o adevărată obligație morală pentru fiecare profesionist de a-și continua instrucția și de a instrui, la rândul său, pe alții, prin comunicarea observațiilor noi, a metodelor de lucru perfecționate, a tuturor progreselor pe care le-a putut obține în câmpul său de activitate.

În domeniul manifestărilor adresate masselor largi ale populației, pentru făurirea unei conștiințe forestiere, amintim că serbarea sădrii pomilor s'a bucurat, la Brănești, de prezența d-lui Ministru C. Agiu, care a făcut ca acest prilej însemnat să precizări asupra sensului și mijloacelor practice de înlăptuire a acțiunii de îndrumare a poporului asupra problemelor forestiere¹⁸).

Conferințele de specialitate au făcut deasemenea obiectul unei bogate activități. În cadrul Cercului de Studii al Soc. Progresul Silvic au avut loc comunicările d-lor: Dr. T. Bălănică (Acțiunea de îndrumare forestieră); Dr. At. Haralamb (Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector); Dr. V. Dinu (1847-1947, un centenar al economiei forestiere românești); Șt. Bărbulescu (Valorificarea deșeurilor din exploatarea forestieră); Dr. I. Popescu-Zeletin (Exigențele topografice ale amenajamentului); T. Georgian (Pădurile Eforiei Spitalelor Civile). **La AGIR** au vorbit d-nii: Prof. Const. C. Georgescu (Problemele actuale ale economiei forestiere); Dr. N. Ghelmeziu (Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industrie și exploatarea forestiere) și Dr. V. Sabău.

Sub auspiciile Asociației turistice „Plaiuri românești” a conferențiat d. Prof. M. Drăcea despre „Pădurea și turismul”.

Activitatea publicistică a continuat cu toate greutatele provocate de scumpirea excesivă a tiparului, care au făcut ca multe alte publicații să-și înceteze activitatea.

Revista Pădurilor, în al 62-lea an de apariție, a apărut în 4 caete trimestriale, totalizând un număr mai redus de pagini ca în anii precedenți (214 p.), dar prezentând un material științific și documentar de același înalt nivel și într-o formă foarte concentrată.

Suplimentul profesional al Revistei Pădurilor a apărut cu regularitate ca anexă a revistei și a publicat un variat material informativ din câmpul profesional, în cele 118 pagini.

17) Legea Nr. 231 publ. în M.O. Nr. 154/9.VII.1947.

18) Serbarea sădrii arborilor la Brănești—Revista Pădurilor, Supl. prof. Nr. 4—6/1947, pag. 7-8.

Foia oficială C.A.P.S., în al 9-lea an de viață, a căpătat o apariție din ce în ce mai regulată către finele anului și a înserat în cele 342 pagini materialul informativ tradițional.

În presa zilnică au apărut din ce în ce mai des articole referitoare la problemele forestiere, cece poate fi interpretat ca o dovadă a viului interes pe care-l stănesc în opinia publică. Astfel ziarul „Finanțe și Industrie” a publicat regulat o pagină forestieră (până în momentul când și-a încetat apariția), iar ziarul „Frontul Plugarilor” a inaugurat în luna Octombrie „pagina pădurilor”, cu apariția săptămânală regulată. Alte articole sporadice au apărut în ziarele Argus, Universul, etc.

Activitatea de editură s'a resimțit mult de pe urma greutăților materiale prin care trec tipăriturile în genere. Societatea Progresul Silvic n'a putut să mai editeze nici o altă publicație, în afară de Revista Pădurilor și de — Agenda-Calendar pe anul 1948.

Institutul de Cercetări Forestiere a desfășurat în schimb o bogată activitate în acest domeniu, publicând următoarele lucrări: I. Lupe—Experiențe cu perdele forestiere în România; At. Haralamb—Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector; T. Bălănică—Acțiunea de îndrumare forestieră; T. Comes—Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii câtorva specii lemnoase din România; Gr. Eliescu—Cum se cer informațiunile referitoare la vătămrile suferite de arbori; C. Chiriță—1) Restaurarea forestieră a Vrancei; 2) Salcâmul în terenuri degradate; 3) Ulmul de Turkestan.

O plăcută datorie este pentru noi de a semnala apariția a două lucrări tipărite în provincie: Șt. Bărbulescu, Silvicultură (Curtea de Argeș, 1946); Șt. Rubțov—Contribuțiuni la problema perdelelor forestiere în România, (Tg.-Mureș, 1947). Pentru cine știe câte sacrificii comportă tipărirea unei cărți de specialitate — mai ales în provincie — fapta celor doi autori capătă încă o semnificație.

Pe tărâm profesional se situează în primul rând activitatea Soc. Progresul Silvic, care s'a desfășurat în special pe linia apărării intereselor membrilor săi în problemele profesionale și a colaborării la pregătirea legiuirilor apărute în anul trecut.

A 61-a adunare generală anuală a Societății s'a bucurat de participarea activă la desbateri a capilor Departamentului Agriculturii și Domeniilor, precum și a unui neobișnuit de mare număr de membri. Problemele discutate s'au referit la: refacerea domeniului forestier (raportor Dr. I. Vlad), utilizarea rațională a lemnului (rap. Dr. N. Ghelmeziu), problema cadrelor profesionale (rap. Gh. Purcăreanu).

În cursul anului 1947, câțiva membri ai Societății s'au săvârșit din viață. Însemnăm numele lor cu un gând de pioasă aducere aminte: Gh. Nicolau (în vârstă de 89 ani, fostul administrator al Casei Pădurilor Statului, C. Opran, Constantin Gheorghe, Pavel Mihalyik, Stan Stănescu, Iancu Mihăescu, Leon Colomeico și Leonida Deac.

Nu putem încheia acest capitol, fără a releva contribuția însemnată — atât din punct de vedere calitativ cât și cantitativ — pe care inginerii silvici au adus-o prin cele 23 de referate prezentate la lucrările celui de al XVII-lea Congres al AGIR-ului, care a avut ca temă generală: „Organizarea rațională a producției”.

În domeniul relațiilor internaționale, care nu au fost încă pe deplin normalizate, țara noastră a fost totuși prezentă prin trimiterea a doi delegați (d-nii V. Sabău și I. Smerecinschi) la lucrările Congresului Internațional al lemnului dela Marianske Lazne—Cehoslovacia, ținut sub auspiciile Organizației pentru alimentație și agricultură de pe lângă Națiunile Unite (Food and Agriculture Organization of the United Nations).

În încheiere, încercând să caracterizăm pe scurt anul expirat, vom spune: în materie de păduri, anul 1947, ne-a restituit o parte din nădejțile pierdute în anii precedenți și — prin promițătoarele sale începuturi — ne-a făcut să sperăm că în anul 1948 se va stăru și mai mult pe linia propășirii economiei forestiere.

N. St. Dumitrescu

Institutul de Cercetări Agronomice al României a împlinit 20 de ani.

„Comunitatea noastră de muncă este umană, senină și caldă. Șarpele urii, invidiei, intrigei, de-aștia nu a găsit unghere în care să se cuibărească. Oamenii noștri au bunăvoință, înțelegere unul pentru altul, toeranță fără exclusivism. Noi am cultivat virtuțile simple și valorile spirituale eterne”.

Prof. G. IONESCU-SISEȘTI
Directorul șef al Institutului

Ministerul Agriculturii și Domeniilor are cinci Institute de Cercetări pentru studiul și rezolvarea variatelor probleme din sectoarele lui componente: Institutul de Cercetări Agronomice, Institutul de Cercetări Zootehnice, Institutul de Cercetări Forestiere, Institutul de Cercetări Piscicole și Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur”. Între acestea, ICAR-ul este unul dintre cele mai vechi: creat în 1927 pe cale de lege, Institutul de cercetări agronomice al României, și-a început activitatea în 1928. A împlinit deci 20 de ani de existență.

În viața Instituțiilor ca și în viața oamenilor, sunt anumite momente, aniversări, care pe lângă caracterul lor protocolar, festiv, ocazional și priverii retrospective pentruca din experiența trecutului să se poată trage învățăminte, astfel încât munca să fie și mai rodnică în viitor, iar alte așezăminte similare să vadă în străduințele depuse și rezultatele înregistrate îndemnuri pentru propria lor activitate.

ICAR-ul a fost înființat cu scopul de a contribui la dezvoltarea și progresul agriculturii în România pe calea cercetării științifice, de a colabora la aplicarea legilor și dispozițiilor cu caracter științific și de a efectua o activitate în serviciul practicii agricole.

În vederea acestor misiuni multiple, a fost organizat în unități centrale și exterioare, dispunând astăzi de 9 secțiuni științifice, 7 stațiuni experimentale centrale și 33 stațiuni experimentale exterioare. Activitatea se desfășoară în cadrul programului stabilit de legea de organizare și în acord cu directivele ministerului. Programele de detaliu se elaborează de Consiliul Institutului, care coordonează lucrările tuturor stațiilor experimentale și secțiilor științifice. Rezultatele cercetărilor întreprinse, în măsura în care sunt definitive, se difuzează prin publicațiile Institutului: Anale, monografiile și rapoarte, broșuri de popularizare, etc. Paralel cu studiul științific al problemelor agriculturii românești, ICAR-ul desfășoară și o activitate tehnică în cadrul aplicării diferitelor legi speciale și anume, pentru controlul comerțului interior și exterior al semințelor, controlul fitosanitar la frontieră, controlul fitosanitar la pepiniere, represiunea fraudelor în vinificație, supravegherea comerțului de mașini agricole, etc.

În fiecare an, în Ianuarie-Martie, la Centrala din București, ICAR-ul ține o sesiune de referate, cu care ocaziune se face raportul asupra activității pe anul precedent și se comunică rezultatele problemelor studiate. Sesiunea din anul acesta a fost inaugurată la 23 Ianuarie, în prezența d-lor miniștri Prof. Tr. Săvulescu, C. Agiu, Miron Nicolescu, a d-lor Secretari Generali și altor personalități din viața politică și culturală a țării. Raportul de activitate a fost expus de d. Prof. G. Ionescu-Sisești, directorul general al Institutului de Cercetări Agronomice al României.

Creдем util a informa pe inginerii silvici despre realizările ICAR-ului, pentrucă prin aceasta înlesnim o cunoaștere mai mult a activității colegilor noștri agronomi, care cunoaștere să întărească respectul pentru competența și munca lor în serviciul agriculturii și a economiei generale a țării, dar nu mai puțin pentru contribuția la ridicarea nivelului științific și prestigiuului atât al profesiei cât și al învățământului superior.

Deosebit de aceasta, este de datorită oricărui Român să cunoască Institutul de cercetări agronomice pentrucă, incontestabil, așa cum se prezintă el este o mândrie a țării.

Silvicultorii sunt obligați prin însăși natura preocupărilor lor, nu mai puțin multiple, la o colaborare cu colegii agronomi. Această colaborare va fi cu atât mai eficientă cu cât se va baza mai mult pe cunoașterea și stima reciprocă. De aci interesul pentru aceste informații, pe care le vom spicui din raportul de activitate pe 1947 expus în ședința din 23 Ianuarie 1948 dela ICAR.

Activitatea Institutului s'a efectuat conform programului întocmit în 1944 pe o perioadă de trei ani în cadrul celor 49 de unități menționate, fără a se face o delimitare precisă între activitatea unităților centrale și exterioare, întrucât programele sunt îmbinate. Din multele probleme studiate vom enumera câteva, pentru a da o imagine a muncii uriașe executate de personalul ICAR-ului în cursul anului 1947.

S'a continuat activitatea de ameliorarea plantelor prin alegerea de linii pure și prin hibridare, la aproape totalitatea plantelor cultivate la noi, inclusiv plantele de grădinarie.

S'a continuat deasemeni studiul tehnicii culturale și nevoile de îngrășăminte la majoritatea plantelor cultivate.

S'a studiat mijloacele de îmbunătățire a pășunilor și fânețelor naturale și artificiale prin amestecuri potrivite, îngrășăminte și tratamente culturale.

S'a continuat lucrările premergătoare pentru întocmirea hărților fitotehnice.

S'a dat atențiune deosebită cercetărilor privitoare la eroziunea și distrugerea solului, problemă capitală a agriculturii românești pe două treimi din suprafața țării.

S'a cercetat mecanismul fizico-chimic care determină formarea structurii solului, însușire care condiționează în mare măsură fertilitatea lui.

S'a urmărit calitatea cerealelor românești, s'au făcut studii asupra metodelor de analiză, s'au studiat factorii care influențează gradul de extracție, precum și calitățile alimentare ale pâinii la diferite grade de extracție.

S'a studiat compoziția și valoarea nutritivă a diferitelor nutrețuri.

S'au continuat studiile și cercetările privitoare la boalele plantelor.

S'au studiat metodele cele mai potrivite de tratament în contra boalelor și insectelor pomilor roditori.

S'au studiat în continuare soiurile cele mai bune de vițe și de pomi pentru fiecare regiune în parte.

În legumicultură s'au ales soiurile cele mai bune la toate speciile de legume.

S'au făcut cercetări cu privire la compoziția chimică și însușirile tehnologice ale fructelor și legumelor.

S'au făcut cercetări asupra vinificării diferitelor sortimente de struguri, asupra fermenților selecționați, asupra fermentațiilor anormale și asupra prevenirii lor, precum și asupra diferitelor boale și anomalii ale vinului.

În sectorul zootehnic s'au continuat lucrările de selecțiune ale rasei de vaci sure de stepă, în vederea ridicării producției de lapte, selecțiunea rasei de oi țigăi rugini, selecțiunea rasei de porci Mangalița, etc.

S'a urmărit producția de sămânță selecționată de viermi de mătase și cultura dudului.

S'au cercetat gospodăriile țărănești din punctul de vedere al rentabilității și producției.

S'a contribuit la perfecțiunea tehnicii industriale a mașinilor agricole studiindu-se diferite tipuri de plug pentru tractor, s'au încercat diferite tipuri de grape, prașitori, vânturători, batoze de mână pentru porumb, etc.

Deosebit de aceste lucrări, ICAR-ul și-a continuat prin stațiunile sale exterioare, rolul său social și cultural prin distribuire de semințe selecționate, răsaduri, altol, împrimut de mașini și unelte, aratul cu tractorul la săteni, demonstrații la câmpurile de experiență, cursuri, conferințe, participarea la activitatea școalelor țărănești etc. Registrul realizărilor nu se limitează însă aci. Am citat numai câteva exemple. Ele vor fi aflate în detaliu în raportul de activitate al ICAR-ului, atunci când se va tipări. Se menționează însă, că, prin această activitate multiplă și eficientă, ICAR-ul și-a câștigat an de an un prestigiu sporit atât în țară cât și în străinătate, ceea ce a provocat vizitarea Institutului de către diferite personalități de peste hotare, interesate a cunoaște progresul științific în agricultura românească.

O întrebare se pune în mod firesc: care este secretul acestor realizări? Ce „iarba fiarelor“ au avut agronomii de au putut învinge inerția unei anume mentalități? Răspunsul ni l-a dat d. Prof. G. Ionescu-Sișești: înțelegere și concurs din partea ministerului; competență (pregătire + elan) în îndeplinirea datoriei, din partea personalului. Pe baza acestor doi determinanți s'a dezvoltat ICAR-ul ca o instituție bine încheșată, cu tradiție, cadre, activitate intensă. Dar, la acestea se mai adaugă un alt secret și mai mare, marele secret al oricărui succes al unei instituții. Ni l-a spus tot d. Prof. G. Ionescu-Sișești: personalul Institutului de Cercetări Agronomice al României a format dela început o comunitate de muncă, legată prin același ideal, consolidată prin afecțiune și prețuire reciprocă. Accentul s'a pus pe valoarea omului. Preocuparea principală a conducerii a fost selecțiunea și formarea colaboratorilor. ICAR-ul posedă, în adevăr, un local impunător, frumos, un palat. Dar ICAR-ul este ceva mai mult: este spiritualitatea care unește oamenii care lucrează acolo. Aceștia și-au cercetat afinitățile sufletești, atunci când au intrat sau s'au hotărât să rămână în ICAR. „Comunitatea noastră de muncă“, a declarat d. Prof. G. Ionescu Sișești, „este umană, senină și caldă. Șarpele urii, invidiei, intrigei, delațiunii, nu a găsit unghere în care să se cuibărească. Oamenii noștri au bunăvoință, înțelegere unul pentru altul, toleranță fără exclusivism. Noi am cultivat virtuțile simple și valorile spirituale eterne. Aceste virtuți și aceste valori spirituale au dat Instituției autoritate și prestigiu“.

O altă chee a succesului Institutului de Cercetări Agronomice al României ne-a dat-o d. Ministru Prof. Tr. Săvulescu, în cuvântarea pe care a ținut-o după raportul d-lui Prof. G. Ionescu-Sișești.

Domnia-sa a spus: Orice țară, orice popor, își crează instituțiile de care are nevoie. Instituțiile de Cercetări Științifice sunt determinate de necesitățile și condițiile economice. Acestea se schimbă în decursul timpului după cum se vede și din evoluția învățământului. Atâta vreme cât rentabilitatea nu se baza pe studii nu era nevoie nici de școli, nici de știință. Situația s'a schimbat după reforma agrară din 1921. Atunci s'a simțit nevoie de știință și s'a promovat și învățământul și știința, pentru că și învățământul și știința converg către rentabilitate și buna stare a omului. După ultima reformă agrară din 1945, altele sunt orizonturile, altele perspectivele. Trebuie să construim de jos în sus. Institutele de

Cercetări științifice trebuie să se adapteze noii situații. În această perspectivă, datoria Institutelor este să ițe înaintași, să prevină, să evite zigzagurile. Trebuie să înțelegem metode noi la lucruri noi și dacă este nevoie și oameni noi. Cine poate să-și acorde vibrațiile minții și ale inimii are toate șansele de succes.

În cei douăzeci de ani care s'au scurs dela înființarea ICAR-ului nu a pierdut din vedere scopul pentru care a fost creat. A reușit să creeze pentru agricultură o atmosferă proprie. ICAR-ul a fost o pildă pentru celelalte institute.

În noua stare creată în Țara Românească, Ministerul Agriculturii și Domeniilor așteaptă mult mai mult dela cele cinci Institute pe care le posedă, și anume:

— să-și adâncească mai mult rădăcinile în problemele ce le cercetează;

— să-și întărească legăturile cu Ministerul Agriculturii și Domeniilor;

— să nu rămână în afara problemelor de actualitate, în probleme incompatibile cu știința;

— programele Institutelor trebuie înglobate în programul Ministerului după cum programul acestuia este integrat în programul Ministerului Economiei Naționale.

— La vremuri grele se dau examenele mari și atunci se vede dacă instanțele pot da răspunsuri. Trebuie să avem soluții pentru problemele care se pun;

— se mai cere ca aceste Institute să aibă o strânsă coordonare și colaborare între ele și cu altele care nu sunt în cadrul M. A. D., adică o muncă colectivă cât mai intensă; izolarea în cabinet nu este o formă de muncă importantă pentru agricultură. Munca de colaborare și coordonare este indispensabilă. Pentru acțiunile complexe se va prevedea în buget sumele necesare. Ministerul roagă să i se dea oamenii și soluțiile pentru rezolvarea acestor probleme.

Ceeace facem și suntem nu reprezintă un moment de oprire, ci de devenire. Această judecată transformă starea în mișcare. Momentul pe care-l subliniem ne impune și mai mari eforturi pentru viitor.

„Acesta este cuvântul meu la împlinirea celor 20 de ani evocați în această ședință: gândul devenirii“.

Ședința inaugurală a sesiunii Ianuarie-Martie 1948 a fost încheiată de d. ing. dr. Gh. Anghel care a prezentat studiul „Harta inului de fuor în România“, studiu întreprins de d. Prof. Săulescu și D-sa. A fost o expunere magistrală, programată parcă anume să dovedească înalta ținută științifică, academică a lucrărilor efectuate la Institutul de Cercetări Agronomice al României. Pe lângă o documentație certă și amplă, o interpretare strictă și obiectivă a datelor, pentru a permite concluziile practice referitoare la cultura inului la noi în țară, o admirabilă pledoarie pentru necesitatea cunoașterii unei din disciplinele de bază în materie de cultura solului: climatologia.

Jubileul de 20 de ani al Institutului de Cercetări Agronomice al României întărește credința în puterea creației a poporului. Cu asemenea Instituții și elite care le servesc, România își justifică titlul de țară de cultură și-și asigură dreptul la existență. Silvicultorii adresează colegilor agronomi tradiționala academică urare: vivat, crescat, floreat.

T. Bălănică

EXTERNĂ

Fr an ț a

Silvicultorii români au considerat totdeauna serviciul silvic și economia forestieră, școala dela Nancy și literatura de specialitate franceză ca modele și surse de inspirație pentru lucrările proiectate a se efectua în țară. Decepții de-arânduși, tineri care se dedicau profesiei de silvicultor se îndreptau către celebra Ecole des caux et forêts de la Nancy, așa precum practicieni deja intrați în serviciu porneau pe aceleași drumuri pentru stagii de practică și specializare, pentru a cunoaște și învăța

ceeece se preda, era tipărit și mai ales scris pe teren. Orice silvicultor român se onora, își considera o datorie elementară, să aibă în bibliotecă sa profesională tratatele de bază franceze, iar „Revista Pădurilor“ se făcea în mod regulat ecoul mișcării ideilor în lumea forestieră a colegilor francezi, prin mijlocirea cărora, de vițel, aflau în plus și ceeace se petrecea în alte state de cultură, cu o economie forestieră avansată sau cel puțin demnă de a fi cunoscută.

În anii care au urmat după primul războiu mondial acțiunea de informare a colegilor a continuat în paginile „Revistei Pădurilor”, prin recenziile cărților și revistelor franceze, pentru a se avea o imagine a vieții spirituale și a preocupărilor colegilor francezi. În timpul celui de al doilea războiu mondial și câteva timp după încetarea ostilităților, schimburile culturale nu au mai fost posibile și astfel informațiile noastre au sistat. În măsura în care relațiile au fost reluate, în paginile „Revistei Pădurilor” cititorii noștri au putut obține informații parțiale. O revenire la forma obișnuită înainte de războiu fiind mai greu de întrevăzut, (recenziile detaliate) încercăm, în cele ce urmează a da un tablou al preocupărilor forestierilor francezi așa după cum se prezintă acestea în paginile din „Revue des Eaux et Forêts” pe 1947.

Nota dominantă a revistei este dată de articolele de cultura pădurilor, apoi de tehnică forestieră, exploatare, transporturi, corecțiunea terenurilor, jurisprudență, etc. Citez, spre exemplificare câteva titluri: considerațiuni asupra arboretelor de pin, pinul silvestru de rasă nobilă, regenerarea molidului în regiunea munților înalți, aspectele problemei refacerii pădurilor devastate de războiu, caracteristicele economiei forestiere din regiunea Mediteranei, ambianta forestieră și vegetația, este fagul o esență ameliorantă a solului? Cartografia botanică în serviciul reimpăduririlor, hormonii vegetali și aplicarea lor în silvicultură, etc. O altă serie de articole se ocupă cu aplicarea metodelor statistice în stabilirea unui tarif de cubaj, stejarul de plută din Portugalia, evoluția tehnicii construcțiilor lucrărilor de corecțiunea terenurilor, factori permanenți la incendii din pădurile Alpilor maritimi, fabricarea sintetică a metanolului, întrebuințarea funcinarului ca procedeu permanent de scoatere a lemnului, lupta împotriva avalanșelor în Elveția, punerea în valoare a pădurilor de munte, solul și flora forestieră, etc. Vedem dar că registrul preocupărilor silvicultorilor francezi este destul de variat.

Remarcăm deasemeni copioasa informație bibliografică dată la rubrica recenziilor de reviste și cărți, din foarte rarile unde există o mișcare forestieră. În sfârșit, revista nu neglijează cronica evenimentelor de seamă din țară, chestiunile juridice și activitatea legislativă cu privire la păduri. Fără a fi prezumțios, putem spune, în rezumat, că „Revue des Eaux et Forêts” se prezintă într-o factură asemănătoare „Revistei Pădurilor” dinainte de războiu: densă de conținut, variată, interesantă.

Din enumerarea titlurilor articolelor publicate, fiecare poate reține ceace l-ar preocupa mai deaproape. Consider însă de interes general să subliniez câteva concluziuni dela unele studii. Astfel, o chestiune foarte discutată este aceea de a se ști dacă fagul generează un humus acid sau „dulce”; cu alte cuvinte, dacă este o esență ameliorantă a solului sau acidifiantă. Teza clasică a forestierilor francezi este că fagul ameliorază solul, în opoziție cu opinia altor pedologi și forestieri de peste hotare (Elveția și Europa centrală) care susțin că fagul dă un humus dulce pe soluri calcare, în orice condițiuni; de asemeni, pe soluri necalcare, în climat blând, sau climat de câmpie cu umiditate optimă, cu condiția ca solul să fie puțin spălat și slab acid. În aceste cazuri previne acidificarea solului. În schimb, însă, într'un climat de munte și un climat foarte umid, pe soluri sărace, deja acide,

fagul are o acțiune defavorabilă, accentuând aciditatea. Din aceste constatări se deduc posibilitățile de folosire a fagului ca subetaj în plantațiuni sau păduri, ținându-se seama de considerațiunile citate. Autorul, cu spiritul de sinteză caracteristic francezilor, rezumă astfel însușirile fagului (în această chestiune): fagul este un excelent preventiv, dar un rău curativ.

Din articolul referitor la fabricarea sintetică a metanolului, reținem preocuparea de folosire cât mai completă a lemnului. Metanolul este întrebuințat în industrie ca disolvent și punct de plecare pentru multe materiale plastice. Rândamentul obținut: un hl de metanol dintr'un ster (20—25% umiditate) sau circa 3 hl dintr'o tonă de lemn (20—35% umiditate). Interesant pentru forestieri este faptul că se pot folosi orice esențe de orice dimensiuni.

În legătură cu frasinul, reținem dintr'o notită publicată la recenzii, că prof. Münch, care lansase, în 1925, ideea celor două rase de frasin, de calcar și de apă (noi zicem, frasinul de terase și frasinul de luncă), reține această teză în urma nouilor cercetări. Frasinul de terasă introdus în luncă se adaptează nouilor condițiuni staționale și la alura frasinului de apă.

O teză interesantă este colaborarea între botanisti și forestieri, în legătură cu mai multe probleme: protecția naturii, aplicarea în silvicultură a cunoștințelor despre hormonii vegetali, cartografia botanică și reimpăduririle, genetica și ameliorarea raselor, etc. Relevăm cu deosebire, pentru caracterul lor practic imediat, ridicările cartografice botanice, care, interpretate în comun de botanisti și forestieri, permit întocmirea planurilor de împădurire a terenurilor incolte, degradate, neproductive, etc.

Economia alpină, care ca și corecțiunea terenurilor reprezintă pentru francezi o exclusivitate forestieră își găsește deasemeni loc în preocupările din anul 1947 ale colegilor noștri din Franța.

În sfârșit, cronica ne informează asupra manifestărilor școlii de la Nancy, unde viitorii silvicultori francezi sunt educați în spiritul premergătorilor, cultivând conform ritualului prescriis de regulament tradiția (salutul drapelului, prezentarea drapelului la elevi, balul școlii ocazional de „la prise de l'habit” de către „la plus jeune promotion etc.) dar și memoria forestierilor căzuți în războiu, pe front sau în mișcarea de rezistență din interior. Scopul și rezultatul sunt grija pentru ceace se chiamă ținută și eleganță morală în viață. Suntem informați și asupra excursiei de studii făcută de elevii și profesorii școlii în pădurile din teritoriile ocupate, pentru a cunoaște economia forestieră din alte țări, cu alte condiții și altă tehnică, dar și pentru a înțelege misiunea forestierilor francezi în situațiile impuse de stările create de războiu.

Evident, economia forestieră franceză este mult mai complexă decât se oglindește numai în „Revue des Eaux et Forêts”. Alte aspecte tot atât de interesante, se pot desprinde din celelalte reviste și publicații de specialitate. În caetele următoare vom căuta să le relevăm. În orice caz, cu această cronică vrem să provocăm un îndemn: colegii să treacă pe la biblioteca Soc. Progre silvic pentru a consulta colecțiile de reviste. Fiecare va găsi informații și sugestii pentru problemele de pe agenda preocupărilor profesionale personale.

T. Bălănică

RECENZII

CARTI

MANUSCRISE

„CALENDAR VANĂTORESC 1948“. A apărut sub îngrijirea unui comitet de redacție în frunte cu d. Ing. cons. silv. OTTO WITTING Brașov. Are 174 pagini, costă 200 lei și se poate procura dela d. Ing. O. Witting, Brașov, Str. Prundului 8.

După primul război mondial, s'au făcut mai multe încercări de a edita la noi în țară, an de an, un calendar sau almanah vânătorească, așa cum se obișnuiește în alte țări. Dar, după 2—3 ani, apariția a încetat. Nu cunoaștem cauza, dar o bănuim: prea puținul interes manifestat de publicul vânătorească.

Înregistrăm acum o nouă încercare. Un comitet în frunte cu fecundul și valorosul scriitor cinegetic: d. Ing. cons. silv. Otto Witting a scos „calendarul vânătorească 1948“. În cele 174 pagini, format normal, găsim un material bogat, pe lângă partea calendaristică propriu zisă, lucrarea cuprinde epocile de vânătoare, perioadele de gestațiune ale vânătorului cu păr și timpul de împerechere și de ciocniri al vânătorului cu pene, apoi sfaturi de ocrotire. Articole interesante din domeniul biologic al sistematicii și titlului completează lucrarea. De un foarte mare folos pentru cititor sunt: legea pentru organizarea economiei vânătorului, legea asupra poștelor și vânzării armelor, diferite decizii pentru aplicarea L. E. V. statutele tip ale Societăților de vânătoare, modele de proces-verbal de infracțiune la legea vânătorului și legea pescuitului în apele de munte.

Anul 1947 a fost un an fecund în legi și decizii ministeriale cu caracter vânătorească. Dar, din cauza costului ridicat al tiparului, aceste legi și decizii n'au putut fi publicate și sub formă de broșuri, care apoi să ajungă până și în mâna paznicului din creștii muntelui. Astfel, legile au rămas doar în paginile Monitorului Oficial. Acum, însă, grație calendarului 1948, oricare vânător are posibilitatea să-și procure legile și normele ce-l interesează.

Vânătorimea noastră este compusă din elemente cu o precăzită cinegetică foarte diferită: avem excelente cunoștințe și economiei vânătorești și avem și destul de permise de vânătoare moștite de cele mai elementare cunoștințe. Este greu, aproape imposibil, să întocmim un calendar pentru toți. Vânătorii instruiți vor găsi că lucrarea de care ne ocupăm intră în prea multe amănunte, bine cunoscute. Cei începători vor regreta că nu găsesc mai multe cunoștințe elementare.

În dorința de a fi folosiți autorilor, la o nouă ediție, ne permitem a le face câteva sugestii, care cuprind vederile noastre.

În privința formei, am prefera un format mic, în-cât calendarul să poată fi purtat în buzunar. Scoarțele tari sunt necesare.

În ce privește fondul, mi se pare că partea privitoare la ocrotirea vânătorului este prea puțin dezvoltată. La fel partea educativă pentru vânătorul începător. Propășirea vânătoarei noastre depinde în mare măsură de comportarea marelui masă a vânătorilor noștri care, după cum știm, este departe de ceea ce putem numi vânător instruit. Prin urmare, la întocmirea tablei de materije a calendarului, măș gândim în fiecare clipă: ce trebuie să cuprindă el pentru a fi cât mai folositor acestei mări multimi.

Până atunci, constatăm cu satisfacție că literatura cinegetică românească s'a îmbogățit cu o lucrare utilă.

Vasile Cotta

ZAMFIR ION: *Considerațiuni asupra împăduririi pășunilor degradate „Highly” din comuna Satu-lung (jud. Brașov).*

Lucrare de subinspector, 1947. Manuscris de 26 pagini. Bibl. I. C. E. F. Inv. Nr. 7064.

Teritoriul în cauză este prelungirea spre Nord-Est a masivului Piatra Mare din complexul muntos al Bucegilor. Se prezintă sub forma unei spinării, orientată Est-Vest, cu versanți având înclinații mari (20°—30°), înconjurată de o platformă care coboară lin (4°—10°). Din punct de vedere geologic, în timp ce spânzura este constituită din conglomerate calcaroase aparținând cretacicului mijlociu, platforma din jur aparține Daclianului. Alitudinea este cuprinsă între 700 și 1050 m. Vegetativ, se găsește în zona fagului, bradului și molidului.

Inițial împădurit, acest teritoriu a fost transformat în pășune de multă vreme, astfel că în anul 1887, când încep primele lucrări de împădurire, platforma din jurul aminții spinării, era brăzdată de numeroase ravene, care provocau pagube importante comunei Satu-lung situată la poalele ei.

Pentru a înlătura aceste pagube, pentru a asigura debitul de apă necesar conductei de apă pentru alimentarea celor 7000 locuitori de atunci ai comunei, și pentru a-și asigura venituri sustinute din folosirea lemnului, — căci pășunea nu mai conta, — s'a hotărât de către comuna Satu-lung, proprietara teritoriului în cauză, împădurirea ei, suportând toate cheltuielile. Începând din 1887 cu 30 jugăre și reluându-se cu insistență în 1890, s'a ajuns ca în 1894 să fie împădurite 130 jugăre. Speciile alese au fost: în primul rând pinul silvestru pus pe terenurile cele mai bune și în al doilea rând molidul pus în locurile mai bune. Proporțional, pinul silvestru a intrat cu 3 părți, iar molidul cu o parte, dar n'au fost întinse amestecate, ci în buchete. Sămânța ambelor specii a fost procurată dela Viena, deci neîndigeră. S'a mai folosit, diseminat și următoarele specii: laricele, pinul austriac, pinul strob, gorunul, palinul de munte, Pe firul vircagelor și pe meluriile lor s'a folosit arțunul și salcâmul.

În anul 1894 s'a întocmit amenajamentul pădurii în devenire, constituindu-se într-o serie de protecție, cu care prilej s'a stabilit aplicarea regimului codru grădărit. S'a fixat o primă revoluție de 30 ani, care a constituit o perioadă de liniște, de ameliorarea solului, urmată de o revoluție de 80 ani în care timp să se facă exploatarea, având drept țintă finală înlocuirea pinului silvestru cu molid și brad. Începând din anul 1894, în afară de unele completări se fac și lucrări de consolidarea fundului ravenelor. În anul 1901, întreaga suprafață a fost complet împădurită, așa cum fusese prevăzut în amenajament. Reușita plantațiilor a mers până la 70 la sută.

Examinând situația de azi, d. Ing. I. Zamfir în lucrarea sa arată că arboretele au azi vârsta cuprinsă între 35 și 60 ani, cu consistențe de 0,8—0,9. La pinul silvestru, creșterile sunt neuniforme, unele fiind foarte mari, iar altele foarte mici; astfel, în timp ce la 50 ani, unele exemplare ating 40 cm. în diametru și 30 m. înălțime, altele — de pe locuri mai superficiale — mărează doar 15 cm. în diametru și 12 m. înălțime. Trunchiurile nu sunt prea drepte, au noduri groase, fiind mult rupte de ză-

padă. Probabil că în această direcție rasa a avut să spună ultimul cuvânt, știut fiind că pinul silvestru din jurul Vienei, nu este dintr-o rasă bună.

La molid, s'area de dezvoltare este mai puțin diferențiată, arborii din arboretele cele mai dezvoltate având 20—30 cm. diametru și 20 m. înălțime. În locurile cele mai fertile, molidul are creșteri excepțional de mari: la 50 ani, 30 m. înălțime și diametre peste 50 cm.

Excepțional de bine se prezintă laricele, care se găsește de altfel în regiune, spontan, pe versanți sudici și estici. Se înfrățesc, la Highș, exemplare drepte și frumose elegerle, de peste 50 cm. diametru și 30 m. înălțime. Nu este rupt de zăpadă și nu suferă de alte vătămări.

Mesfecănul, instalat pe cale naturală, în părțile incendiate, crește destul de viguros. Azi a ajuns vârsta exploatabilității fizice.

Pînul austriac crește destul de bine.

Celelalte folioase nu se comportă deloc bine.

Examinând critic opera de împădurire întreprinsă la Highș, d. Ing. I. Zamfir constată că aceasta s'a arătat complet furtivă:

- 1) Azi așezările omenști din Satulung nu mai sunt în pericol de viiturile fostelor viroage.
- 2) Conducta de apă a comunei are un debit abundent satisfăcând necesitățile sporite ale locuitorilor.
- 3) Pădurea este în situația de a produce venituri din exploatarea normală. Și până acum a dat unele venituri, din exploatarea accidentală.
- 4) În ceașce privește terenul și solul, ameliorarea este vizibilă.

Constatănd că pentru starea inițială de degradare a terenului, pinul silvestru și molidul au fost bine aleși, atingându-și scopul, d. Ing. I. Zamfir propune pentru viitor — așa cum de altfel a fost prevăzut și în amenajamentul dela 1894 — înlocuirea pinului silvestru cu brad și molid, adăugând la aceasta și fagul, specie din regiune, ameliorată de sol. Laricele, deasemenea, dovedindu-se excelent, va trebui să se extindă, rezervându-i-se, se înțelege, solurile mai fertile.

Lucrarea de subinspector a d-lui Ing. șef silvic I. Zamfir constituie una dintre cele mai importante contribuțiuni la problema ameliorării prin împădurire a

terenurilor degradate. Ca realizare definitivă, ea dovedește că atunci când se pornește la lucru cu hotărâre, procedându-se cu sistematică și cu stăruință, se ajunge sigur la rezultate pozitive.

At. M. Haralamb

BULAUCA IOAN: Problema terenurilor alunecătoare în județul Buzău.

Lucrare de subinspector, 1947. Manuscris de 19 pag. cu 11 figuri și 1 hartă.

În prima parte a lucrării, autorul face o serie de considerațiuni asupra alunecărilor de teren, privite în general, stăruind în special asupra cauzelor care le dau naștere.

Se ocupă apoi de diferitele cazuri de alunecări care se produc în rambleele și debleele drumurilor, arătând, cu acest prilej, și măsurile de apărare care trebuiesc luate pentru fiecare caz special. Ia, în această privință, câteva exemple din județul Buzău.

Trecând apoi la partea care se referă la combaterea alunecărilor în general, autorul împarte lucrările în două capitole: forestiere și de artă.

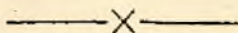
La cele forestiere, indică speciile care merg în jud. Buzău în diferite stațiuni.

La capitoul lucrărilor de artă se ocupă în special de drenuri, dând indicațiuni prețioase privind natura drenurilor de folosit în diferite cazuri, distanțele și adâncimile la care trebuiesc puse, dimensiunile și pantele de adoptat, etc.

Lucrarea este însoțită de o hartă a jud. Buzău, cu indicarea locurilor cele mai importante unde s'au produs alunecări, aceasta fiind credem singura piesă care ar îndreptăți, mai mult, titlul lucrării, titlu care, mai just, ar fi fost cel general.

Lucrarea d-lui Ing. Bulauca, așa cum am arătat, conține prețioase indicațiuni, pentru practicieni, privind tehnica lucrărilor de apărare contra alunecărilor. Totuși, dacă în tratarea ei, materia folosită ar fi fost mai bine și atent sistematizată, ar fi câștigat, desigur, în claritate și tot deodată în valoare.

At. M. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

In URSS. apar foarte multe reviste de specialitate, de interes pentru silviculorii români. Prezentăm în cele ce urmează, revistele sosite în ultimul timp, din care se vede o parte din problemele actuale din țara vecină și prietenă.

POCIVOVEDENIE, Nr. 1, 1948. (Pedologie)

Revista, editată de Academia de Științe URSS din Moscova, conține următoarele articole:

B. B. Polinov.

Ideile directe în știința actuală asupra formării și evoluției solului (pag. 1—13).

V. A. Cernov.

Despre prezența acizilor în sol (pag. 14—23).

M. M. Abramova.

Experiințele făcute pentru determinarea evaporării apei din capilarele solului. (pag. 24—32).

A. P. Vinogradov.

Despre prezența arsenicului în sol (pag. 36—38).

N. P. Belciov.

Schimbarea compoziției solului prin îngrășăminte minerale și organice făcute în timp îndelungat (pag. 39—48).

E. J. Kocerin.

Umiditatea solului și vestejirea plantelor (pag. 49—61).

L. I. Obolenskaja.

Efectul fosfatului și calciului asupra solurilor înțelenite având un conținut mare de aluminiu liber. (pag. 62—69).

G. P. Maximuc.

Determinarea carbenajilor din sol cu aparatul lui Gessler. (pag. 70—72).

In rest, o recenzie semnată I. P. Gherasimov asupra formării loesului și o listă bibliografică a lucrărilor de pedagogie apărute în 1947 în diferite țări.

LESNAIA PROMAȘLENOST (Industria Forestieră) Nr. 1, 1948.

Este publicația oficială a Ministerului Industriei Forestiere din URSS.

Editorial:

Colhoznicii, muncitorii, specialiștii și personalul din industria forestieră și-au luat angajamentul față de marele Stalin că vor executa cu anticipație planul exploatărilor. (pag. 1—2).

Din mai multe provincii s'au trimis moțiuni prin care se exprimă angajamentul luat că vor executa planul exploatărilor înainte de termen.

De exemplu:

În provincia Komi (Nordul URSS), muncitorii din industria lemnului (mangal, hârtie, traverse și fasonarea lemnului de lucru pentru gospodării țărănești) și-au luat angajamentul că la data alegerii pentru Sovietele locale, vor termina scoaterea materialului din pădure conform programării; dar afară de aceasta la 1 Ianuarie 1948 se angajează a exploata 500.000 m. c., a scoate din pădure 250.000 m. c. peste cantitatea programată și a executa la pădure lucrările programate toamna cu zece zile înainte de termenul fixat.

Muncitorii din provincia Arhanghetsk și-au luat angajamentul de a executa în întregime planul exploatării și scoaterii materialului lemnos stabilit pentru perioada de toamnă—iarnă 1947 până la 20 Martie 1948 în ce privește exploatarea lemnului și 25 Martie în ce privește scoaterea lemnului din pădure. Deosebit de aceasta a depăși planul cu 400.000 m. c.

Muncitorii din provincia Latvisk, conștienți de faptul că se dă o luptă mare în URSS pentru a executa planul cincinal și că aceasta nu este posibil decât cu efortul mărit în industria lemnului, întrucât de acesta este nevoie pentru a traduce în fapt un program grandios de reconstrucție a căilor de comunicații și a gospodăriilor țărănești, și-au luat angajamentul a executa în întregime programul lucrărilor de toamnă și de iarnă, în ce privește exploatarea până la 1 Februarie 1948 iar în ce privește transportul până la 15 Februarie 1948. De asemenea și-au luat angajamentul de a depăși cantitatea programată cu 100.000 m. c.

Colhoznicii din industria lemnului din provincia Mariisk s'au angajat de a executa planul cincinal numai în patru ani, să realizeze planul lucrărilor de exploatare de toamnă—iarnă până la 15 Februarie 1948, iar planul scoaterii materialului până la 1 Martie 1948 și înfășurit a depăși acest plan cu 250.000 de m. c.

Exemplele pot fi continuate. În concluzie, reținem că cetățenii sovietici au știut să-și îndeplinească angajamentele luate și în felul acesta, planul exploatărilor și scoaterii materialului din pădure va fi executat în întregime cu anticipație și chiar depășit.

K. E. Lebedev.

Măsurii pentru raționalizarea industriei forestiere (pag. 3).

În Noembrie 1947, ministrul industriei forestiere G. M. Orlov a dat o decizie prin care se constituie o comisiune cu scopul de a se cerceta măsurile de raționalizare și propunerile de inovații în industria forestieră; precum și de a mobiliza persoanele care au făcut propuneri de raționalizare și inovații, toate tinzând a executa planul cincinal în patru ani.

Autorul lămurește sensul acestei decizii, scopul acestei comisiuni care trebuie să cerceteze tot materialul primit și programul ei de lucru.

V. M. Șelchov.

Ridicarea potențialului de lucru este în serviciul executării anticipate a planului cincinal. (pag. 4—5).

Ridicarea potențialului se poate realiza prin utilizarea tuturor orelor unei zile de lucru, prin o disciplină mai mare în muncă și prin organizarea muncii.

Ziua de lucru este folosită la maximum, atunci când lucrătorul are la dispoziție tot materialul și nu are de așteptat nimic. La organizarea muncii lucrul principal este norma de lucru și mecanizarea.

I. V. Voronov.

Trebue să luptăm pentru executarea calitativă a planului. (pag. 6—7).

Tot personalul care activează în industria forestieră trebuie să-și dea bine seama de importanța lemnului de lucru în economia națională. În consecință, trebuie să fie îndrumat și convins că deosebit de executarea planului din punct de vedere cantitativ, el trebuie executat și din punct de vedere calitativ. Aceasta trebuie să constituie o lege pentru fiecare industrie forestieră. Intreprinderile forestiere dau sute de mii de metri cubi în fiecare zi statului. Obligația tuturor este de a lupta perseverent pentru o rațională utilizare a fiecărei bucăți de lemn și a executa planul de lucru în ce privește sortarea cu cea mai mare conștiinciozitate.

Ing. G. M. Parfenov.

Energia electrică în mecanizarea exploatărilor.

Ideal ar fi ca energia electrică să fie folosită cât mai mult în mecanizarea exploatărilor. Practic însă, sunt anumite dificultăți și anume: lipsa carburanților în regiunea exploatărilor (de unde necesitatea de a-i aduce dela mari depărtări din sud), apoi reparații costisitoare și pierderi de timp până se repară (generatoarele de curent electric) etc. În concluzie: trebuiesc întrebuițate locomobile cu combustibil solid (lemn) în combinație cu generatorul de curent electric. Aceasta economisește benzina. Energia electrică produsă la fața locului poate fi întrebuițată atât la exploatarea propriu zisă cât și la iluminat în timpul nopții pentru continuarea lucrului și ca energie la mijloacele mecanice pentru încărcatul materialului.

B. Epi'arov

Gazogene ușoare pe căile ferate înguste. (pag. 10—15).

Având în vedere caracterul temporar al căilor ferate înguste, la construcția lor nu se întrebuițează totdeauna balastul. De asemeni, fiind seama de regiunea în care sunt necesare, ele au raze de curbă mici și pante pronunțate. Pe aceste c. f. înguste se pot întrebuița cu succes gazogene, care pot înlocui tracțiunea animală. Autorul analizează cu această ocaziune caracteristicile tehnice ale tuturor gazogenelor întrebuițate în transporturile URSS și conchide că cel mai corespunzător

exploatărilor forestiere este gazogenul construit în uzina Kaluj.

Ing. S. P. Persidschi și Ing. G. V. Krišov.

Cel mai înaintat centru de exploatare mecanizată în Siberia. (pag. 15—17).

Autorul descrie exploatarea din Neciunaev, din trustul Novsibles, arătând operațiunile executate: doborîrea arborilor cu ferăstrăul electric, manipularea lemnului cu mijloace mecanice, încărcarea mecanică a materialului și scoaterea din pădure cu mijloace automate. De remarcat folosirea gazogenelor.

S. V. Gheneț.

Micșorarea higroscopicității lemnului prin tratarea lui cu amine aromatice. (pag. 18—19).

Inconveniente datorite higroscopicității sunt cunoscute. Prin absorbirea umidității, lemnul își mărește volumul și greutatea, își micșorează caracteristicile mecanice, favorizează atacul ciupercilor. Pentru a înlătura aceste inconveniente sunt mai multe procedee, care se pot grupa în două grupe: 1) izolarea lemnului de mediul ambiant prin vopsire, lăcuire, îmbrăcarea în metal; 2) impregnarea cu diferite substanțe chimice.

În acest articol, autorul se ocupă cu procedeele și substanțele din grupa a 2-a, analizând influența impregnării cu amine aromatice, și anume: α naftilamina, β naftilamina și difenilamina. Cercetarea a fost efectuată prin injectarea unor piese de probă de fag și mesteacăn. Injectarea s'a realizat prin cufundarea pieselor într-o baie de amine timp de una oră la temperatura de 130°C. La cercetările fizico-mecanice ale pieselor injectate a rezultat că cea mai indicată este β -naftilamina.

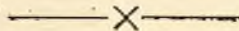
Ing. T. P. Krokos.

Întrebuițarea lemnului de brad în industria chibriturilor. (pag. 23—24).

Cercetările în legătură cu întrebuițarea lemnului de rășinoase în industria chibriturilor s'au făcut în urma constatării că lemnul de tei se împuținează din ce în ce mai mult.

Comparându-se calitățile mecanice ale lemnului de tei și de rășinoase în Institutul pentru studiul chibriturilor s'a constatat că bradul este mai indicat decât teiul la fabricarea chibriturilor. S'a mai constatat că bradul este mai rezistent la rupere și decât molidul și pinul. Cercetările cu privire la utilizarea rășinoaselor în industria chibriturilor nu se opresc numai la studiul acestora caracteristice. Ele sunt în continuare pentru determinarea altor însușiri.

N. C. și T. B.

PROFESIONALE

DELA A. G. I. R.

DAREA DE SEAMA PE ANUL 1947 A ACTIVITAȚII CONSILIULUI A. G. I. R.

A. G. I. R.-ul a luat ființă la Iași acum 30 de ani — din necesități economico-profesionale pentru inginerimea română. De atunci și până astăzi, s'au abătut multe rele asupra noastră: urgia fascistă, războiul cu toate consecințele lui nenorocite și seceta cumplită din anul 1946. Prin lupta continuă a forțelor democratice însă, multe s'au schimbat, atingând apogeul prin proclamarea Republicii Populare Române.

Adunarea Generală din Ianuarie 1947 a trasat pentru Consiliul A. G. I. R. un program de activitate, care s'a concretizat în următoarele puncte:

- a) definitivarea legii Corpului Tehnic
 - b) modificarea Statutului A. G. I. R.
 - c) reforma învățământului tehnic de toate gradele,
 - d) colaborarea cât mai activă cu C. G. M.-ul și strănirea relațiilor cu Asociațiile Inginerești din toate țările străine și în deosebi cele vecine.
 - e) urmărirea unei activități rodnice a editurii A.G.I.R.
- Consiliul A.G.I.R. și-a desfășurat activitatea, în cadrul a 29 ședințe, ultima având loc la 27 Ianuarie 1948 și s'a ocupat cu următoarele:

I. Probleme de ordin administrativ-profesional

a) propaganda pentru înscrierea în A.G.I.R. a cât mai mulți membri,

b) plasarea tinerilor ingineri ieșiți din școlile Politehnice, a celor fără de lucru sau a celor comprimați. În acest scop A.G.I.R.-ul a înființat un birou de plasare care a colaborat atât cu C.G.M.-ul, cât și cu instituțiile și întreprinderile din Capitală și provincie, reușind să satisfacă în parte cererile respective.

Un succes hotărât al intervențiilor făcute de A.G.I.R., este dispoziția C.G.M.-ului, referitoare la plata Inginerilor, conformă cu încadrarea lor în Corpul Tehnic.

Legea Corpului Tehnic General n'a putut fi dusă la bun sfârșit din cauza piedicilor puse de forțele reacționare din guvern, reprezentate prin miniștrii tătarăsceni. Aceiaș soartă a avut și legea Casei de Pensii a Corpului Tehnic General.

Prin proclamarea Republicii Populare Române aceste piedici au dispărut.

Statutul A.G.I.R., modificat și aprobat de Adunarea Generală din 14 August 1947, grupează pe ingineri în secții de specialitate tehnică, unitatea de organizare și operativă fiind Cercurile Regionale A.G.I.R., cari trimit delegați în Adunarea Generală, participând astfel la alegerea Consiliului Central.

Noul Statut prevede posibilitatea de afiliere a Asociațiilor profesionale de specialitate, arhitecți, ingineri silvici, ingineri agronomi, etc., dintre care cele arătate mai sus s'au și afiliat.

Tot în baza noului Statut s'a organizat în Decembrie 1947 Cercul Regional București, iar în cursul aceluiași an, Cercurile Regionale Făgăraș, Mediaș, Baia-Mare, Hunedoara și Brad. Alte Cercuri sunt pe cale de a lua ființă.

II. Adunări Generale Extraordnare și Adunări Colegiale, au fost convocate în cursul anului 1947 până în Ianuarie 1948, în următoarea ordine:

În Martie 1947, d. Prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, cu ocazia conferinței despre

„Problemele de actualitate ale agriculturii” a lansat un apel solicitând o nouă contribuție și un nou efort al Corpului Tehnic Român pentru campania de însămânțări din primăvara aceluși an. Acest apel a fost urmat de un legământ respectat de întregul Corp Tehnic.

La 14 August 1947, s'a ținut Adunarea Generală Extraordinară, pentru modificarea Statutelor A.G.I.R.

La 8 Octombrie 1947, din dorința spontană a inginerilor și tehnicienilor participanți la Congresul al XVII-lea A.G.I.R. s'au întrunit în adunare colegială și au înfierat mașinașturile trădătoare la noi în țară, ale grupărilor reacționare în slujba capitalismului străin, exprimând și admirația pentru lupta eroică de eliberare a poporului grec.

III. Pentru ridicarea nivelului științific cultural și tehnic, al inginerilor, arhitecților și tehnicienilor, s'a organizat din inițiativa Cercului de Studii A.G.I.R., un ciclu de conferințe despre „Problemele fizicii moderne și energia nucleară”, între 13.I. și 26.V.1947. Conferințele au avut un mare succes.

Un alt ciclu de conferințe s'a organizat între 20.III și 2.V.1947 despre „Utilizarea deșeurilor și materiilor prime neglijate”. Conferințele acestea n'au fost publicate, urmând ca tipărirea lor să se facă fie în volumul cu lucrările Congresului, fie în revistele tehnice de specialitate.

IV. A.G.I.R.-ul a fost prezent și la manifestările de solidaritate, și prietenie internațională, participând la Congresul organizat de arhitecții bulgari la Sofia în Mai 1947, trimițând delegați care au depus Consiliului un raport interesant asupra planului biennial bulgar.

În cursul lunii Noiembrie și Decembrie 1947, ne-au vizitat 2 delegații jugoslave, una pentru studierea sistemului nostru de șosele asfaltate, iar a doua pentru scopuri de colaborare industrială.

În luna Ianuarie 1948, s'a ținut la Paris ședința Comitetului Executiv a Conferinței Tehnice mondiale, la care România a avut o cinstea de a reprezenta țările Sud-Estului european.

Tot în cadrul consolidării raporturilor noastre de prietenie și colaborare internațională, amintim participarea A.G.I.R.-ului la sărbătorirea în cadrul ARLUS-ului a aniversării de 30 de ani a marelui revoluții socialiste sovietice.

V. În legătură cu editura, A.G.I.R.-ul a realizat un succes hotărât

Volumul „Hütte” tradus de un colectiv de profesori ingineri din Timișoara sub conducerea d-lui prof. dr. ing. R. Răduț, a apărut în luna Iunie 1947 și s'a vândut în scurt timp. A trebuit să se scoată o a doua editie.

Manualul pentru Beton Armat și conferințele despre „Fizica Modernă și Energia Nucleară” au apărut în aceleași condiții impecabile.

Se găsește sub tipar „Manualul pentru Chimisti”, iar în lucru se află traducerea manualului „Dubbel” pentru mecanici, de către d. prof. dr. ing. R. Răduț din Timișoara, precum și manualul „Neufert” pentru norme de construcții, la care lucrează un colectiv de eminenți colegi arhitecți, în cadrul Oficiului de Normalizare A.G. I. R. Lucrarea nu este o simplă traducere, ci adaptarea acestor norme într-o formă modernă și adecuată împrejurărilor noastre. Paralel cu aceste lucrări s'a mai organizat sub conducerea d-lui prof. ing. Ștefan Bălan și sub

coordonarea d-lui prof. ing. Nicolau Bărlad, redactarea „Dicționarului Tehnic Român“.

VI. Sub îngrijirea A.G.I.R.-ului au apărut în cursul anului 1947, Revistele Tehnice A.G.I.R.: Construcții, Textile, Chimie, Electricitate, Metalul, Petrol și Mine.

În calea redactării și apariției acestor reviste au fost serioase greutăți care sunt pe cale de înlăturare, prin reorganizarea Secretariatelor de redacție și punerea lor sub conducerea centralizatoare și coordonatoare a unui Secretariat General de redacție, condus de prof. dr. ing. M. Stamatu.

Apariția regulată a acestor reviste este astfel asigurată într-o formă nouă de prezentare exterioară, cu un conținut științific variat și la nivel academic.

În urma afilierei la A.G.I.R. a Asociațiilor inginerilor silvici și agronomi, revistele de specialitate respective vor apare în curând sub egida A.G.I.R.-ului.

VII. O altă latură a activității A.G.I.R.-ului în anul 1947 a fost și studierea normalizării tehnice (Standardizării). În Februarie 1947 a luat ființă un Comitet de Normalizare care a lucrat în ședințe săptămânale, după un program cu obiective bine stabilite. În Ianuarie 1948 acest Comitet s'a transformat în Oficiu de Normalizare, având ca bază un Statut aprobat de Consiliu A.G.I.R.

Această muncă nu a dus până în prezent la rezultate concludente.

Și acum cel mai important capitol al activității A.G.I.R.-ului este:

VIII. **Congresul al XVII-lea A.G.I.R. din 5—12 Octombrie 1947.** Acest Congres a avut ca temă: Organizarea rațională a producției, împărțită în cinci grupe: A. Industrie; B. Agrosilvică; C. Transporturi; D. Profesionale și E. Organizarea muncii. Fiecare grupă a fost împărțită în diviziuni și secții.

S'au tipărit 2 manifeste prin care s'a anunțat tema Congresului iar inginerii tehnicieni, au fost invitați să participe cu referate la aceste lucrări. S'au instituit comisii speciale, s'a făcut apel la 19 instituții și asociații, și s'au trimis 14 invitații către asociațiile de tehnicieni din țările amice: Iugoslavia, Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, Franța, Elveția, Polonia, Suedia, etc. Primele 6 țări și-au anunțat participarea, celelalte au trimis felicitări pentru succes și scuze motivate. S'au prezentat în total 236 lucrări. În baza acestor lucrări s'au înfocmit de comisiunile respective referate pe diviziuni, care au fost dezbătute detaliat în ședințele secțiilor,

și la care au participat 500 tehnicieni români și oaspeți străini, precum și muncitorimea organizată.

Lucrările Congresului s'au terminat prin moțiunea și rezoluțiile votate în ziua de 12 Octombrie 1947.

După terminarea Congresului s'a organizat 4 excursii: Brad, Baia-Mare, Reșița și Ploiești.

Presa avut un rol important în organizarea Congresului, în acest scop s'au organizat la A.G.I.R. un secretariat de presă și propagandă, care și-a început activitatea la 1 Octombrie 1947.

IX. În cadrul Congresului A.G.I.R. s'a deschis și Institutul de Știință și Tehnică organizat de A.G.I.R., în colaborare cu Soc. Politehnica.

X. Un capitol însemnat în activitatea A.G.I.R.-ului, care trebuie menționat este pagina „Tehnică și Tehnicieni“, care apare dela 5 Oct. 1947 în ziarul „Universul“, în fiecare Joi, devenind astfel Monitorul Oficial al A. G. I. R.-ului.

XI. Sub raportul manifestărilor oficiale, A.G.I.R.-ul a trimis delegați la a 61-a aniversare a Soc. Ingerilor silvici „Progresul Silvic“, la Adunarea Generală a Inginerilor Agronomi, a Soc. Politehnica, la Confederația Generală a Muncii și la Uniunile Sindicale.

XII. Cu prilejul proclamării Republicii Populare Române, A.G.I.R.-ul a organizat depunerea de către ingineri a jurământului de credință, față de Republica Populară Română atât în București cât și în provincie.

XIII. Prin moțiunea votată de Adunarea Colegială din 17 Ianuarie 1948, inginerii și tehnicienii s'au obligat a munci din răspuțeri, prestând 60 ore de muncă voluntară.

Darea de seamă asupra gestiunii financiare pe anul 1947 dă ca rezultat suma de 111.296 lei, iar bugetul pe anul 1948 atât la veniturii cât și la cheltuieli s'a evaluat la suma de 3.760.000 lei.

Aceasta a fost activitatea A.G.I.R.-ului pe anul 1947.

Anul 1948, început sub auspiciile Republicii Populare Române, va fi mai bogat în rezultate, prin colaborarea strânsă între muncitori și tehnicieni, spre binele patriei și a tuturor acclora ce muncesc cu mintea și brațele.

*

Darea de seamă detaliată, alegerea și consilierea Consiliului Central și a Comitetelor Cercurilor Regionale A. G. I. R. se va publica în Buletinul Administrativ A.G.I.R.

LEXICONUL TEHNIC

Se aduce la cunoștința cititorilor noștri că A. G. I. R.-ul și Societatea Politehnica din România au luat hotărârea să redacteze un Lexicon Tehnic Românesc, umplând astfel un gol de foarte multă vreme resimțit de tehnica românească.

În acest scop, s'a format un Comitet de Coordonare al Lexiconului activând cu 20 secții de lucru și anume:

- Secția I: Matematici pure și aplicate;
- Secția II: Fizica generală și experimentală;
- Secția III: Mecanica și rezistența materialelor;
- Secția IV: Electricitate, Electrotehnică, Mașini și Aparatură electrică;
- Secția V: Construcții civile și Lucrări de artă;
- Secția VI: Hidraulică și Hidrotehnică;
- Secția VII: Măsurători terestre;
- Secția VIII: Mine și Metalurgie;
- Secția IX: Chimie și Tehnologie chimică;
- Secția X: Industrii;
- Secția XI: Edilitate, Urbanism, și Arhitectură;
- Secția XII: Agricultură, Silvicultură, Zootehnică;

- Secția XIII: Aviație și Transporturi aeriene;
- Secția XIV: Naviștii și Transporturi pe apă;
- Secția XV: Geniu și Tehnică militară;
- Secția XVI: Organizare, Norme, Raționalizare;
- Secția XVII: Transporturi terestre;
- Secția XVIII: Industrii țărănești;
- Secția XIX: Tehnice—Econometice;
- Secția XX: Filologie.

Lucrările au început, un număr mare de ingineri și tehnicieni de toate categoriile, matematicieni, filologi, etc., dând concursul lor pentru ca Lexiconul să poată apare în timp cât mai scurt.

Cititorii noștri sunt rugați să colaboreze la alcătuirea acestei importante publicații, comunicându-ne eventualele lor dorințe de a participa la lucrările de alcătuire și de coordonare a Lexiconului.

Mai sunt rugați să trimită termenii tehnici uzuali în legătură cu activitatea lor în instituții, fabrici sau pe șantiere, termenii pe care i-ar considera că ar putea fi definiți în alt mod.

Orice comunicări în legătură cu Lexiconul Tehnic, vor fi adresate: Societății Politehnice din România, București, Calea Victoriei nr. 113, Et. I., sau Secretariatului Buletinului de Construcții A.G.I.R. (conf. indicațiilor de pe pagina Redacției Buletinului).

SARBATORIREA REPUBLICII POPULARE ROMANE

Sâmbătă 17 Ianuarie orele 17 a avut loc în sala A. G. I. R. o mare întrunire colegială pentru sărbătorirea Republicii Populare Române la care au luat parte un număr însemnat de ingineri dela întreprinderile publice și particulare din Capitală. Întrunirea a fost prezidată de președintele A. G. I. R. ului d. prof. Ing. N. Profiri, Ministrul Comunicațiilor.

Înainte de a da cuvântul vorbitorilor, D-sa a precizat scopul acestei sărbătoriri arătând că inginerii și tehnicienii români nu pot avea decât o singură atitudine loială față de noua Republică Populară Română asemenea tuturor muncitorilor. În noua Republică orice inginer și tehnician își poate exercita profesiunea în condițiuni mult mai favorabile decât sub rețimurile monarhice când el nu și puteau pune în valoare capacitățile lor de muncă.

Evoluția spre instaurarea acestei Republici este înscrisă și întemeiată pe seria de revoluții a poporului nostru și sprijinită de muncile profunde ale marelui revoluționar socialist din Octombrie 1917 și a evenimentelor cari s'au succedat de atunci până în prezent.

D. Ing. Profiri a dat apoi cuvântul d-lor Ing. Cristea Niculescu, Prof. Ing. Const. Georgescu președintele adjunct al AGIR și Decanul Colegiului Inginerilor, Ing. Virgil Ecoronu, Ing. Droșanu și Ing. Bogdan Alexandrescu Director General al U. C. B., după care d-l Ing. consilier Enea Caprini a dat citire următoare:

MOȚIUNE

Aduarea inginerilor și tehnicienilor ținută la AGIR azi 17 Ianuarie 1948 salută cu entuziasm proclamarea Republicii Populare Române ca o realizare a luptelor seculare pentru independența și bună starea poporului român și pentru a stabili caracterul de eliberare a forțelor de producție și deschiderea unei noi ere în viața poporului nostru și a luptei loială cu popoarele învecinate, pentru democrația populară.

Inginerii și tehnicienii din România se obligă a munci din răspuțeri pentru: ridicarea capacității de producție a

aparaturii noastre industriale și agricole, pentru ridicarea nivelului profesional al masei muncitoare, pentru cultivarea spiritului de sacrificiu în muncă, pentru ridicarea nivelului productivității în muncă, prin exemplul fiecărui inginer și tehnician în parte, prestând până la data de 1 Mai a. c. un minimum de 60 ore de muncă voluntară pentru îndeplinirea angajamentului de mai sus.

Trăiască Republica Populară Română.

P A G I N A TEHNICA ȘI TEHNICIENII

Se atrage atențiunea inginerilor, arhitecților, geologilor, chimiștilor și tehnicienilor (de toate gradele și specialitățile) că în ziarul „UNIVERSUL” apare în fiecare Joi, pagina „TEHNICA ȘI TEHNICIENII” sub îngrijirea A. G. I. R. ului, în coloanele cărora se desbat probleme tehnice de interes general și local.

Se face apel călduros la toți colegii tehnicieni să citească această pagină și să colaboreze la ea prin articole de actualitate, scurte, concise, dar complete, scrise în formă populară și într-un stil cursiv, să se trimită material informativ cu caracter tehnic, perfecționări, invenții, precum și mișcări de personal în cadrul întreprinderilor, etc.

Correspondența se va adresa la A. G. I. R., Secretariatul de Presă, București, str. Română Nr. 8, etajul II. Se mai aduce la cunoștința colegilor că, sub îngrijirea

REVISTELE TEHNICE AGIR

Se mai aduce la cunoștința colegilor, că sub îngrijirea A. G. I. R., apar următoarele reviste tehnice: CONSTRUCTIILE, ELECTRICITATE, MINE, PETROL, METAL, TEXTILE, CHIMIE, VIAȚA AGRICOLA ȘI REVISTA PADURILOR.

Paginile acestor reviste sunt deschise pentru toți colegii cari doresc a colabora la ele.

Articolele pentru reviste se vor trimite tot pe adresa A. G. I. R. ului sau la adresele indicate în fiecare din revistele menționate.

NECROLOG

† Inginer consilier silvic D. IVANCEA

(8. IV. 1888 — 20. I. 1948)

În zorii zilei de 20 Ianuarie 1948, o lovitură fulgureătoare a soartei a curmat firul vieții celui care a fost inginerul consilier silvic Dumitru Ivancea.

S'a născut la 8 Aprilie 1888, în com. Strunga din Macedonia, dintr'o familie modestă, trebuind să înfrângă numeroase dificultăți până la absolvirea Școlii Superioare de Silvicultură dela Brănești (1915). Intrat în serviciul Statului la exploatarea în reșie din Regiunea VII silvică Pitești, trebuie să-l părăsească curând pentru a lua parte la războiul din 1916—1918, în cursul căruia își face pe deplin datoria.

Reîntors din războiu, revine la O. s. Carol I, de unde este trecut la O. s. Cerna din Dobrogea. La acest ocol își petrece anii cei mai frumoși ai vieții, izbutind să-și releve calitățile sale de excelent șef de ocol, de iscusit organizator și neobosit gospodar. În răstimpul celor 6 ani, cât a stat la acest ocol, activitatea sa reușește să transforme acest colț pierdut de țară într'un loc civilizat, înzestrat cu clădirile necesare, în care cel destinat să facă serviciul să nu se mai considere surghiunit. A izbutit mai ales să-și apropie oamenii: pădurarii săi activi, cinstiți și devotați și țăranii cu sufletul simplu și credincios.

În Aprilie 1925 este chemat în funcții superioare. Pe rând este inspector de control, subdirector, director al

Direcției Constanța, până în 1934, când este transferat la Controlul general C.A.P.S. Necesitățile de serviciu îl cheamă la Direcția Regimului silvic din M.A.D., de unde — pentru scurtă vreme — este adus din nou la conducerea D. r. s. Constanța (Aprilie—August 1935). Trece din nou în centrala C.A.P.S. și de aici la D. r. s. Lugoj. Ultimeii ani ai carierei îi petrece în Centrala M.A.D. la Dir. Economică Agrară și la Inspectoratul general de control, de unde este pensionat, la 30. IV. 1947. Nu încetează însă să muncească, până în clipa fatală.

Cu Dumitru Ivancea — bunul și respectatul „Nenea Tache” — pleacă dintre noi un suflet ales, un slujbaș harnic, priceput și cinstit, o minte clară, o inteligență pătrunzătoare, un părinte cu sufletul drept și plin de dragoste, un bun cunoscător al oamenilor, un binefcător modest și discret al copiilor umili din satul unde a fost șef de ocol, pe care i-a ajutat să învețe pentru a putea fi utili societății.

O mulțime de colegi și prieteni ai dispărutului au ținut să însoțească pe ultimul drum, rămășițele sale pământești. În numele Soc. Progresul Silvic, al C.A.P.S. ului, al Consiliului Tehnic, al D. r. s. Constanța și I. S. Constanța, i-au adus ultimul salut d-nii Ing. Insp. gl. silv. Cezar Cristea și Ing. cons. silv. Al. Chirițescu.

„Să-l fie veșnică aducerea aminte și Dumnezeu să-l odihnească în ceata dreptilor”.

INFORMAȚIUNI

— M. O. Nr. 2/2.1948 publ. d. m. Nr. 1618, prin care d-l i. s. Brejan Sergiu se reprimeste în serviciu în funcțiunea de șef a: O. S. Trotuș Tg.-Ocna.

— M. O. Nr. 3/3.1948 publ. d. m. Nr. 5632 Min. Ind. și Com. prin care d-l i. s. Emanoil C. se numește director comercial al Soc. Exportlemn.

— M. O. Nr. 5/5.1948 publ. d. m. Nr. 161 a Com. min. redres. ec. și stab. mon. prin care dl. secretar general al MAD, N. Celac se numește membru în comisiunea pentru identificarea bunurilor care constituiau Domeniul Coroanel.

— M. O. Nr. 7/9.1948 publ. d. m. Nr. 56700 a MAD, prin care se revine asupra unor dispozițiuni anterioare și următorii funcționari din Ad-ția CAPS se mențin în serviciu și se repartizează în funcțiunile și unitățile specificate:

Roșescu Paraschiv, ing. cons. silv., Centrala CAPS; Teodorescu Th., ing. insp. silv., Centrala CAPS; Ionescu M. Ioan, ing. insp. silv., Centrala D. r. s. Craiova; Păcuraru Ioan, ing. insp. silv., Centrala D. r. s. Sighet.

— idem d. m. Nr. 1715 a MAD prin care d-l i. s. Smerecinschi Igor, șef de serviciu tehnic la Direcția silvică din MAD, se încadrează la același direcție în funcția de referent șef tehnic, cu același coeficient de funcțiune și clasă deținut în prezent.

— M. O. 9/12.1948 publ. d. m. Nr. 1056 a MAD, prin care se aprobă și se autoriză publicarea integrală în M. Of. a statulelor „Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România” (F.P.V.C.N.R.).

— idem Nr. 1057 a MAD prin care se aprobă și se autoriză publicarea integrală în M. Of. a Statulelor „Federației Protectorilor și vânătorilor de Cerbi din România” (F.P.V.C.R.).

— M. O. Nr. 9/12.1948 publ. d. m. Nr. 46 a MAD cuprinzând subîmpărțirea și încadrarea unităților științifice, tehnice și administrative, create prin Legea Nr. 173 pt. reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României.

— M. O. Nr. 11/14.1948, publ. d. m. Nr. 5758 a Min. Ind. și Com. și a MAD, prin care se institue următoarea comisiune mixtă pentru aplicarea deciziunii Nr. 137/947 a Com. min. red. ec. și stab. mon.:

D-l secretar gl. ing. N. Celac, dele-

gat al MAD, președinte; D-nii: secretar general Efraim R., delegat al Min. Ind. și Com., secretar general David Romanic, delegat al Min. Comunicațiilor și Ivanir Haber, delegat al C.G. M. Lucrările de secretariat vor fi îndeplinite de d-l ing. insp. silv. Stelian Georgescu din MAD.

— M. O. Nr. 12/15.1948 publ. d. m. Nr. 22 a MAD, prin care se admit în Corpul tehnic silvic, următorii ingineri silvici în gradul de ing. silv. stag., la datele specificate:

Dorobanțu F. V. (21.IV.947), Constantinescu Gh. Gh., (20.V.947), Prian Aurel (23.IX.947), Caragață I. Șt. și Macedon V. Andrei (12.IX.947), Surupăceanu Al. N., Medrea C. Romulus, Medrea C. Remus și Vancea I. Aurel (16.XII.947) Denck A. Gh. (5.XII.946), Suci N. P., Bârzan C. Gh., Hulață N. C., Ionescu M. N., Caisân I. Val., Romcea E. I., Manta Gh. I., Clonaru Al. Al. (23.XII.947).

— M. O. Nr. 17/21.1948 publ. d. m. Nr. 72 a MAD, prin care d-l ing. insp. silv. dr. Th. Bălănică, șef de laborator la ICEF, se detașează temporar la Ad-ția CAPS, în calitate de consilier tehnic pentru organizarea Oficiului de studii și documentare și a Serv. coordonării și planificării, în vederea realizării politicii forestiere a CAPS-ului. D-sa își păstrează mai departe funcția și însărcinările pe care le deține în prezent la ICEF.

— M. O. Nr. 18/ 22. 1. 948 publ. d. m. Nr. 1702 a MAD, prin care dl. ing. silv. V. Discuțeanu, șeful O. s. R.-Sărat, se numește administrator de vânătoare al jud. R.-Sărat, în locul d-lui ing. agr. Z. Neamțu demisionat.

— M. O. Nr. 24/30.1948 publ. d. m. Nr. 63.362 a CAPS, prin care încetează detașarea d-lui i. i. gl. s. V. Lissievici, din Controlul general CAPS la Soc. SOVROMLEMN.

Deasemeni se fac următoarele schimbări în repartizarea în Controlul general tehnic CAPS: i. i. gl. s. Tr. Vișan la D. r. s. Arad; i. c. ș. Bozdoc D, la Direcțiile reg. silv. Sebeș și Cluj; i. i. gl. s. V. Lissievici la Direcțiile reg. silv. Bacău și Sighet.

— idem d. m. Nr. 63.360 CAPS prin care se fac următoarele repartizări și delegări:

I. i. gl. s. Niculescu I., din centrala CAPS, se delegă și cu girarea conducerii Serv. Nr. 8 Valorificarea cheresetei de rășinoase.

I. i. s. Caloianu I., din D. r. s. Iași se delegă subdirector regional al acelei direcții.

I. i. s. Marinescu R. D., din D. r. s.

Iași, se delegă cu conducerea Serv. tehnic, retrăgându-i-se delegația de subdirector.

I. s. II Țiței Al., se delegă provizoriu cu conducerea O. s. Ciucurova.

I. sb. s. Negoită V., șeful O. s. Tg.-Neamț, se delegă și cu gerarea conducerii O. s. Pipirig.

I. s. st. Dens Gh., se delegă provizoriu cu gerarea conducerii O. s. Roznov.

I. ș. s. Cerbu Anatolie, șeful O. s. Lăpușna, se delegă și cu gerarea conducerii Centrului de exploatare Ierbuș.

Se transferă în interesul serviciului, delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. s. I. Enescu P., dela O. s. Râșca, la Centrul de expl. Cașin, delegându-se cu conducerea Fabricii de cheresetea Cașin.

I. ș. s. Baltă D., dela O. s. Ciucurova, în centrala D. r. s. Iași, delegându-se în controlul reg. tehnic.

I. ș. s. Rusu I., dela O. s. Adam Klisi în centrala D. r. s. Constanța, ca referent tehnic.

I. sb. s. Cartaș C., dela O. s. T-Măgurele, în centrala D. r. s. Pitești, ca referent tehnic.

I. i. s. Fedeleș C., dela Centrul expl. Ierbuș, în centrala D. r. s. Cluj, delegându-se ca subdirector regional.

I. sb. s. Niculescu C., dela O. s. Sudrigiu, în centrala D. r. s. Sighet, delegându-se ca subdirector regional.

I. ș. s. Iancov N., dela O. s. Dobrești la o. s. Sudrigiu, delegându-se cu conducerea acestui ocol.

I. s. st. Roman Ov., dela O. s. Sudrigiu, la o. s. Dobrești, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

Se transferă la cerere, delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. s. I. Popescu N., dela o. s. Pipirig, la O. s. Adam Klisi; cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

I. sb. s. Ivanovici D., dela o. s. Orăștie, în centrala D. r. s. Sebeș, ca referent tehnic.

I. s. st. Ene V. I., din centrala D. r. s. Sebeș, la o. s. Orăștie, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea ocolului.

Se revine asupra d. m. Nr. 49.561/947, în sensul că:

I. s. st. Lazăr I., rămâne delegat cu conducerea provizorie a o. s. Strâmbu-Groși.

I. s. st. Diaconu N., rămâne mai departe în centrala D. r. s. Buzarești.

I. ș. s. Petrescu Titus se transferă în interes de serviciu, în Centrala D. r. s. Lugoj, ca referent tehnic.

I. s. st. Mocanu C., se transferă în interesul serviciului la Centrul expl. Ierbuș.

Se transferă la cerere d-l i. ș. s. Berliba B. din ICEF, la CAPS, și se repartizează la o. s. Rașca, cu a cărui conducere se delegă.

— M. O. Nr. 25/31.1.948 publică decretul prezidențial Nr. 96 prin care următorii se numesc în serviciul administrației CAPS: I. s. I. Petrescu Cezar; ingineri silvici stagiați: Năstăsescu I., Ene I., Diaconu C. N., Ursulescu Adela, Lazăr I., Aurori Al., Bădilă Stănică, Popescu I. C., Benea V., Avram Gh., Smădu Gh., Ionescu Sp., Doros V., Pantazi Gh., Oprea M., Moraru I., Popescu Gh., Iavorschi T., Mocanu C., Gorciț Vașlav, Dămăceanu C., Moldovan I., Stănescu V., Grăvilă C., Mărcuțu A., Pantăș I., Luca Gh. Eug., Macahon T., Grodiuc A., Stoica Victoria, Băleanu Sabina, Costin Eug., Mihai T. N., Bugă Iulian, Ionescu N. N., Stănescu D., Grigorescu Timotei, Bărlănescu Em., Cocu Stere, Ciorei Ite, Petruțian P., Vijulan V., Calotescu Andrei, Frantz Al., Văcelea Valentin, Silvestru Sergiu, Roman Ov. Tr., Dorobanțu V., Ionescu Gh. Al., Popăilă Andrei, Iurcenco Evg., Rădulescu Gh. I., Avram St. Eug., Stavriescu N., Marian An., Cristescu V., Munteanu C., Prunescu C. Dan., Bichigeanu Iuliu, Popescu Al. Cezar, Chițu I., Caragață St., Dumitrescu Nicoară, Cezar Lascăr, Popescu I. Ioan.

— Idem Nr. 94 MAD prin care d-l Batea Enea, referent tehnic silvic, se transferă la O. s. Valea Someșului, pendinte de D. s. Bistrița-Năsăud.

— Idem, d. m. Nr. 270 ICEF, prin care personalul specificat în deciziune, pe lângă funcțiunile pe care le îndeplinește în prezent se delegă să exercite și alte funcțiuni.

— M. O. Nr. 26/2.11.948 publ. decretul prezidențial Nr. 148 prin care se completează consiliul de administrație al Casei Pădurilor Statului cu următorii: D-l Roman Moldoveanu delegatul Min. Ind. și Com., în locul d-lui Aurel Constantinescu, ca membru și președinte; d-l Ion D. Ion, delegatul Min. de Finanțe, în locul d-lui Tr. Berberiaou, ca membru; d-l Nițulescu Ștehan, deleg. Min. Justiție, ca membru.

— M. O. Nr. 29/5.11.948 publ. d. m. Nr. 116 MAD prin care d-l ing. silvic Nastu Hristu se numește la Școala de subingineri silvici Timișoara.

— M. O. Nr. 30/6.11.948 publ. d. m. Nr. 126 MAD, cu constituirea comisiei unei discipline de pe lângă ICEF.

— Idem Nr. 121 MAD prin care se angajează temporar următorii ingineri silvici stagiați, în sectorul forestier MAD: Jecu D. Val. la S. s. j. R-Vâlcea; Bărlănescu L. Em. la O. s. Caracal; Medrea C. Remus la S. s. j. Sibiu; Medrea C. Romulus la O. s. Dumbrăveni; Văncea I. Aurel la O. s. Zalău.

Se revine asupra d. m. Nr. 17/948, N., repartizat la S. s. j. Sibiu, se repartizează la O. s. Suceava, se repartizează la O. s. Botoșani; Ionescu M. N., repartizat la O. s. Oradea, se re-

partizează la O. s. Oltenița; Droc M. N., se repartizează la S. o. j. Sibiu, se repartizează la O. s. Valea Oltului; Socupăceanu Al. N., repartizat la O. s. V. Oltului, se repartizează la O. s. Baia de Arama.

— M. O. Nr. 33/10.11.948 publ. d. m. Nr. 65.859 MAD prin care CAPS este autorizată să preia pădurile cu tot inventarul industrial și materialul aparținând: Eforie, Spitalelor Civile, Așezămintelor Brâncovenesti și Episcopiei Sf. Spiridon Iași. Deasemenea se delegă din partea CAPS-ului, pentru supravegherea gerării patrimoniilor respective, următorii: d-l I. e. s. Paladian I. la Eforia Spitalelor Civile; d-l I. i. gl. s. Al. Ivănescu, la Așezămintele Brâncovenesti; d-l I. i. gl. s. D. Ordea, la Epitropia Sf. Spiridon Iași.

— Idem Nr. 142 MAD cu constituirea comisiunilor de disciplină, pentru judecarea personalului silvic inferior, pe lângă Inspectoratele și Direcțiile Silvice Regionale.

— M. O. Nr. 37/14.11.948 publ. d. m. Nr. 67.008 prin care ocoalele silvice Cotmeana, Berzeasca și Fabrica de cherestea Ierbuș se transformă în Centrele de exploatare Cotmeana, Berzeasca și Ierbuș.

— Idem Nr. 67.007, prin care se înființează Oco. silvic „Lunca Bralului”, cu reședința în com. Lunca Bradului, jud. Mureș, afectându-se pășunile exprepropriate prin reforma agrară din jul. Mureș, n suprafață totală de circa 16.452 ha.

— Idem Nr. 156, prin care d-l Ștefan Gherghel, șeful Oco. silvic Gurghiu, se comprimă în baza dispozițiilor dec. Nr. 50 a Com. redres. econ. stab. mon.

— M. O. Nr. 33/16.11.948 publ. d. m. 180 MAD, prin care se instituie o comisiune pentru studiul posibilităților de perfecționare și simplificare a contabilității din ad-țiile silvice, în compunerea cărora intră ca membri: i. c. s. M. Pandrea, i. c. s. Iie C. Demetrescu, i. gl. contab. A. Tecovici și subinsp. gl. contab. Irina Elekeș.

— Idem Nr. 165, prin care d-l i. s. Conțescu Eugen, șeful S. s. j. Covurlui, se delegă șeful șantierului de ameliorare agro-silvică Valea Chirnejii, jud. Covurlui.

— Idem Nr. 183, prin care următorii candidați reușiți la concursul pentru ocuparea posturilor de ingineri silvici, ținut la 5.11.948, se numesc în funcție de înființat silvic (coef. 3.50, cl. X-a de salarizare), repartizându-se la serviciile arătate: Droc M. N. la O. s. Valea Oltului, Arsenescu B. Mircea la I. s. Bucurști, Tonea S. Ion la D. s. Bistrița-Năsăud; Gulbran Aurel la S. s. j. Severin, Filibiu G. P. la S. s. j. Buzău, Lăzărescu I. C. la S. s. j. Gorj, Ionescu M. Nicolae la S. s. j. Sibiu, Bran I. Ion la O. s. MAD Botoșani, Bărlă-

nescu I. Emil la O. s. MAD Caracal, Văncea I. Aurel la O. s. Zalău, Jecu D. Valentin la S. s. j. Vâlcea, Surupăceanu Nicolae la O. s. Baia de Arama, Gheorghij Al. Aristide la O. s. Vatra Dornei, Borzea S. Alex. la S. s. j. Făgăraș, Medrea C. Remus la O. s. Oltenița, Medrea C. Romulus la O. s. Dumbrăveni.

— Prin d. m. Nr. 6162 a Min. ind. și Com., publ. în M. O. Nr. 31/17.11.948, unit muncitori din industria lemnului și din exploatarea forestiere sunt clasificați în categoria muncă grea.

— M. O. Nr. 44/23.11.948 publ. d. m. Nr. 238 MAD, pentru înființarea urmărilor ocoale silvice, în vederea executării perdelor silvice de apărare a câmpului contra vânturilor: O. s. Medgidia, O. s. Mangalia, O. s. Constanța, O. s. Urziceni, O. s. Urbești (Ialomița), O. s. Perșor.

— Idem, d. m. 204 MAD, pentru Geroze Al., destituit din serviciu la 1.IX.92, fără reprimire în serviciu.

— Idem Nr. 68.772 prin care se trimite demisia din serviciu CAPS a d-lui I. s. Nastu H. dela O. s. Cugir.

— M. O. Nr. 46/25.11.948, publ. d. m. 279 MAD, pentru înființarea unei comisii mixte județene, pe lângă fiecare serviciu silvic județean, în vederea informării Comisiei mixte de aplicarea deciziei Nr. 137/947 a Comisiei de redresare.

— M. O. Nr. 47/26.11.948 publ. d. m. 283 MAD, prin care se fixează valorile minimale de bază pentru piesele de vânt în cazurile de braconaj, în vederea acordării de instanțelor judecătorești a despăgubirilor civile ce se cuvin titularilor dreptului de vânătoare.

— Idem d. m. 6251 a Min. Ind. Com., pentru blocarea la dispoziția Oficiului Industrial al Lemnului a tuturor condițiilor de cherestea de rășinoase, în calitatea R, HR, tonbant și cl. IV-a aflate la fabricile de cherestea și în depozitele de expediție.

— M. O. Nr. 48/27.11.948 publ. d. m. Nr. 282 MAD pentru fixarea de premii pentru descoperirea cazurilor de braconaj la pești, practicat în apele de munte.

— Idem d. m. Nr. 2 a Comisiei mixte pentru aplicarea deciziei Nr. 137 din 1917 pentru unele arendări de fabrici, atribuire de materiale lemnoase.

— Idem d. m. Nr. 254 MAD, prin care se admit în corpul tehnic silvic, următorii ingineri silvici, cu gradul de ing. silv. stag., pe datele specificate: Iurcenco M. Evghenie (14.VIII.947), Munteanu Al. C. (23.IX.947), Ene V. Ion (28.X.947), Nimara I. D. Tra și Lăzărescu I. C. tin (23.XII.947).

„D R A J N A“

S. A. R.

BUCUREȘTI, STR. ION FRIMU Nr. 36 TELFON 1.14.30

GENTRU DE EXPLOATARE, Mânciu Ungureni, Jud. Prahova, Telefon 3.

FABRICA DE CHERESTEA, cu secții de tâmplărie; scaune curbate, țărănești, colaci de roți, cozi de măhuri, de topoare, coporâi de coase, stupi, jucării, etc.

FABRICA DE PLACAJE, PANELE ȘI FURNIRE, de fag, tei, nuc, paltin, stejar, etc. București, Str. Ziduri între Vii Nr. 34, Telefon 2.81.73.

DEPOZITUL DE DESFACERE DIN PLOEȘTI, Bariera Bucov, Telefon 2.82.7.

DEPOZITUL DE DESFACERE DIN BUCUREȘTI, Șoseaua Gării Obor Nr. 36. Telefon 1.02.66.

CARIERA DE PIATRĂ DE VAR. n Pădurea Filipeasca, Jud. Prahova.

Societatea cumpără orice cantitate de bușteni buni, pentru derulaj și furnire.

Se execută prompt comenzi de cherestea de fag alb și aburit, cherestea de brad, placaje, și paneele de fag, tei, furnire de nuc, paltin, stejar, obiecte de tâmplărie, colaci de roți, cozi de măhuri, topoare, stupi, jucării, etc.

„CARPATINA“

SOCIETATE ANONIMA ROMANEASCA PENTRU INDUSTRIA FORESTIERA

FABRICI : BREZOI, Județul Vâlcea
SLATINA, Județul Olt

PRODUCE : Cherestea de rășinoase și foioase (stejar, paltin, frasin și ulm, fag aburit).

Fabrică specială de lăzi, prelucrează în perfecte condițiuni tehnice orice fel de lăzi pentru consumul intern și export; deasemenea, case prefabricate din lemn în panouri, tâmplărie de mobilă și binale, mobilă rustică și de tip popular.

==== Comenzile se pot lua prin „CARPATINA“ ====
București, Str. Dr. Bacaloglu No. 4, telefon 1.38.20 și 1.38.29

Secretarului General al revistelor A.G.I.R., la sediul aflatat mai sus, fie secretarilor de redacție al revistelor conform indicațiilor date de fiecare revistă.

C) CONDIȚII CERUTE PENTRU FONDUL MATERIALULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. **Articolele**, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot trimite, fără însă a se garanta că pot fi publicate într'un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau redă în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se reprezinte în același articol simultan printr'un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând neapărat un caracter de originalitate.

Se va recuza la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată.

3. **Recenziile** reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relatări ale activității A.G.I.R.-ului ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică, ca: dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice, date relative la personalități tehnico-științifice proeminente, etc. În fine, se pot insera și informații profesionale.

5. **Documentarea și Bibliografia** constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articole de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. **Revista revistelor** conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă.

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenardesc. Costul extraselor privește pe autor.

de rei puțin 30 mm. Hăția să nu fie foită și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A, (210×297 mm).

Pe prima pagină se va scrie: numele pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va scrie lucrarea la stânga și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică la diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu creioane colorate și trebuie să fie în orice caz unitare în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulelor matematice se va face cu cea mai mare grijă și ținând seama de normele și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisele primite nu vor fi redactate de autorii lor după aceste norme, ele vor fi puse la punct de către Secretarii de redacție ai revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtile de calc, de obicei la o scară de 2 ori mai mare decât vor fi tipărite.

Lățimea unei figuri normale desenată pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor micșora la tipar la jumătate. Din această cauză pe desen cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cea. 7 mm. (cel puțin 5 mm și cel mult 10 mm). Pe figuri se va utiliza de preferință scrisul normalizat înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figuri, se va indica la sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisele trebuie să fie trimise de autor gata pentru tipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretarii de redacție ai revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de semnele convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările de umbră ale revistelor convenite internațional și de ordinea următoare a indicațiilor: numărul volumului, anul calendaristic (în paranteză) numărul revistei și paginile.

Cărțile se citează cu numele întreg, pronumele prescurtat al autorului, titlul complet, ediția, editura, locul editurii și anul.

E) DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se plătesc conform unui tarif stabilit de A. G. I. R.

2. În plus autorii de articole au dreptul la un număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un singur număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având paginația revistei cu condițiunea ca să se indice datele numărului din revistă în care s'a publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să ia la timp legătura cu Secretarul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l

IMPRIMERIILE
„INDEPENDENȚA”
Str. Academiei, 17
BUCUREȘTI

ANUL 63, Nr. 2, MARTIE-APRILIE 1948

REVISTELE TEHNICE

AGIR

2

REVISTA PADURILOR

EDITURA AGIR ASOC. GEN. A INGINERILOR DIN ROMANIA, STR. ROMANA, 8, BUCURESTI

A G I R - REVISTA PADURILOR | ANUL 63 | Nr. 2 | PAGINA: 29-72 | MARTIE-APRILIE, 1948

REVISTA PĂDURILOR

ORGAN AL SOCIETĂȚII INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL-SILVIC”
APARE SUB ÎNGRIJIREA URMĂTORULUI

COMITET DE REDACȚIE

Prof. Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU
Ing. N. ST. DUMITRESCU
Prof. Ing. Dr. GR. ELIESCU

Ing. Dr. AT. HARALAMB
Ing. G. IONESCU
Prof. Ing. Dr. D. A. SBURLAN

Ing. TR. VIȘAN

SECRETARI DE REDACȚIE

Ing. Dr. AT. HARALAMB, Ing. N. ST. DUMITRESCU

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul 1630 din 28 Aprilie 1904

B I R O U L

Președinte : GEORGESCU C. C.
Vice-Președinte : COLPACCI GR.
Secretar General : PREDESCU ȘT.
Casier : CONSTANTINESCU ȘT.

MEMBRII CONSILIERI

Bordea D., Borovschi B., Boidur Mihail, Butoi Alex., Celac Nic., Comșla Aur., Comes Titus, Constantinescu-Leu Ion, Dumitrescu Șt. N., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip Vasile, Georgescu Vencu, Ionescu I. Gh., Lissievici Vasile, Manole Horia, Marinescu I. Ionel, Nettea Const, Pană G. Paladian Ion, Popescu G. Const., Popovici Valer, Purcăreanu Gh., Rodoteatu Sterie, Sburlan D., Teodorescu Șt., Vișan Tr., Zeicu Ion.

Articolele și corespondența privind Revista Pădurilor se vor adresa :

1. Soc. „Progresul Silvic” București, B-dul Tache Ionescu Nr. 31. — Telef. 5.31.45
2. A G I R București, Str. Romană Nr. 8.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A G I R

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editează următoarele reviste tehnice: Chimie, Construcții, Electricitate, Metal, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile și Vieța Agricolă.
2. Revistele se administrează de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. Romană Nr. 8, telefon 2.89.89 și 1.26.15.
3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretariatului de redacție este publicată în corpul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune la dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnică la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R., publică:

- a) Articole cu caracter tehnic științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnico-științifice personale sau relatări de lucrări executate de autori în cadrul instituției unde activează.
- b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate;

c) Recenzii de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) Informații privind activitatea: AGIR-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnico-științifice din țară sau străinătate și date informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care ar interesa cercurile de specialitate respective;

e) Documentări și bibliografii asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

- a) Revista revistelor;
- g) Comunicări redacționale.

Condițiunile referitoare la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos.

3. Părerile exprimate în: articole, note și recenzii angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice, se vor da pe verso-ul copertei fiecărei reviste.

5. Materialul de publicat se prezintă de autor, fie Secretarului General al revistelor A.G.I.R., la sediul arătat mai sus, fie secretarilor de redacție al revistelor conform indicațiilor date de fiecare revistă.

REVISTA PĂDURILOR

REDACȚIA : A G I R
Strada Romană Nr. 8
PROGRESUL SILVIC:
B-dul Take Ionescu Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI
COMITET DE REDACȚIE

SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON : {
A G I R
2 89.89
Progresul Silvic
5.31.45

S U M A R U L :

S T U D I I

- Două cazuri de foehn în Carpații Orientali, de *Eugeniu Baroncea* 29
Reducerea la orizont în mod grafic a distanțelor măsurate indirect în lucrările de ridicări topografice executate cu busola topografică, de *Ing. Aurel Popescu* 35

R E F E R A T E — C O M E N T A R I I

- Influența secetei asupra vegetației forestiere din Bărrăgan în anii 1945 și 1946, de *Ing. Dr. I. Vlad* 38
Câteva considerațiuni în legătură cu uraganul de pe valea Bistriței, de *Ing. V. Magdaș* 42
Experimentațiile forestiere dela Sabed, de *Ing. T. Comes* 43
Ursul din Transilvania în secolul al 19-lea și 20-lea, de *Ing. Otto Witting* 45
Arma de vânătoare a inginerului silvic, de *Fr. Bömches* 48
Note bibliografice de meteorologie forestieră, de *T. Bălănică* 49

C R O N I C A

INTERNĂ

- Primul doctorat la Facultatea de Silvicultură din București, de *T. Bălănică*. 50
Sădirea arborului la Lugoj, de *E. Naghin* 51
ACUM 50 ANI, de *T. Bălănică* 51

EXTERNĂ

- Elveția, de *T. Bălănică* 53

LEGISLATIVĂ

- Dispozițiuni legale de interes forestier, de *N. St. Dumitrescu* 54
CĂRȚI, MANUSCRISE, REVISTE 57
PROFESIONALE 61
INFORMAȚIUNI 69

INHALT
STUDIEN

	Seite
Zwei Föhnfälle in den Ostkarpathen. — <i>E. Baroncea</i>	29
Eine graphische Methode für die horizontale Reduktion der in topographischen Arbeiten indirekt gemessenen Strecken Dipl. Ing. <i>A. C. Popescu</i>	35
Einfluss der Dürreperiode 1945/46 über die Waldvegetation in der Bărăgan-Steppe Dipl. Ing. Dr. <i>I. Vlad</i>	38
Einige Bemerkungen über die Sturmbeschädigungen im Bistrița-Tal. Dipl. Ing. <i>V. Magdaș</i>	42
Forstliche Forschungen zu Săbed. Dipl. Ing. <i>T. Comes</i>	43
Der Bär in Siebenbürgen in XIX. und XX. Jahrh. Dipl. Ing. <i>Otto Witting</i>	45
Das Jagdgewehr des Försters <i>F. Bömches</i>	48
Einige bibliographischen Notizen für forstliche Meteorologie, Dipl. Ing. Dr. <i>T. Bălănică</i>	49

CHRONIK

Inland	
Der erste Doktor von der forstlichen Fakultät der Technischen Hochschule zu Bukarest Ing. Dr. <i>T. Bălănică</i>	50
Baumfest zu Lugoj-Prof. <i>I. E. Naghin</i>	51
Vor 50 Jahren-Ing. Dr. <i>T. Bălănică</i>	51
Ausland: Schweiz. — Ing. Dr. <i>T. Bălănică</i>	53
Gesetzliches - Dipl. Ing. — <i>N. St. Dumitrescu</i>	54
Bücherbesprechungen, Zeitschriftenschau, Vereinsangelegenheiten	57

SOMMAIRE

ETUDES	Page
Deux cas de föhn dans les Carpathes orientales, par <i>Eug. Baroncea</i>	29
Une méthode graphique pour la réduction à l'horizon des distances mesurées indirectement dans les levés topographiques, par Ing. <i>A. Popescu</i>	35
COMMENTAIRES	
L'influence de la sécheresse sur la végétation forestière en Bărăgan en 1945 et 1946, par Ing. Dr. <i>I. Vlad</i>	38
Quelques considérations sur l'ouragan de la vallée de Bistrița, par Ing. <i>V. Magdaș</i>	42
Les expériences forestières de Săbed, par Ing. <i>T. Comes</i>	43
L'ours en Transylvanie aux 19-ème et 20-ème siècle, par Ing. <i>O. Witting</i>	45
Le fusil de chasse du forestier, par <i>F. Bömches</i>	48
Notices bibliographiques concernant la météorologie forestière, par <i>T. Bălănică</i>	49

CHRONIQUE

Intérieure	
Le premier doctorat accordé par la Faculté de Sylviculture de București, par Ing. <i>T. Bălănică</i>	50
La fête de l'arbre à Lugoj, par <i>E. Naghin</i>	51
Il y a 50 ans, par <i>T. Bălănică</i>	51
Etrangère: La Suisse, par <i>T. Bălănică</i>	53
Legislative, par <i>N. St. Dumitrescu</i>	54
Livres, Manuscrits, Revue des revues	57
Professionnelles	61
Nouvelles	69

SUMMARY

STUDIES

	Pag
Two Cases of Föhn in the East-Carpathes <i>E. Baroncea</i>	29
A Graphical Method to Reduce to Horizon the Distances Indirectly Measured by Taking a Survey - Eng. <i>A. C. Popescu</i>	35

COMMUNICATIONS

Influence of the Drought of 1945 and 1946 on the Forest vegetation of „Bărăgan”-Steppe. Eng. Dr. <i>I. Vlad</i>	38
Some Considerations on the Storm occurred in the Bistrița-Valley. Eng. <i>V. Magdaș</i>	42
Forest Research at Săbed. Eng. <i>T. Comes</i>	43
The Bear of Transilvania in the XIX-th and XX-th Centuries Eng. <i>O. Witting</i>	45
The Hunter Gun of the Forester. <i>F. Bömches</i>	48
Some Bibliographical Notes of Forest Meteorology-Eng. Dr. <i>T. Bălănică</i>	49

FOREST CHRONICLE

Inland	
The First Doctor of the Forest Department at the Technical High School of Bucharest-Eng. Dr. <i>T. Bălănică</i>	50
Arbor Day at Lugoj <i>I. E. Naghin</i>	51
50 Years ago - Eng. Dr. <i>T. Bălănică</i>	51
Abroad: Switzerland-Eng. Dr. <i>T. Bălănică</i>	53
Legislative-Eng. <i>N. St. Dumitrescu</i>	54
Reviews, Society's and other News.	57

СОДЕРЖАНИЕ.

НАУЧНЫЕ СТАТЬИ:

	Стр.
Два случая фёна в Восточных Карпатах. Евгений Баронча	29
Графический метод для применения к оризонту величин растаяний измеренных косвенным способом с помощью топографических инструментов Инж. Аурель Попеску	35

РЕФЕРАТЫ:

Влияние засухи на лесную растительность в Бăрагане в 1945 и 1946 годах Инж. Др. И. Влад	38
Несколько заметок в связи с ураганом в долине Бистрицы. Инж. В. Магдаш	42
Лесные опыты в Сăбеде. Инж. Т. Комес	43
Медвед в Трансильвании в 19-ом и 20-ом веке. Инж. Отто Виттинг	45
Охотничье ружье для лесного инженера. Аг. Бёмхес	48
Библиографические очерки по лесной метеорологии. Инж. Др. Т. Баланика	49

ХРОНИКА.

Внутренняя:	
Первый докторат на лесном факультете Инж. Т. Баланика	50
Посадка деревьев в Лугоже. Е. Нагин	51
Пятдесят лет тому назад. Т. Баланика	51
Заграничная: Швейцария. Т. Баланика	53
Законодательная	
Законные распоряжения касающимся леса. Н. Ст. Думитреску	54
Книги, Рукописи, Журналы	57
Профессиональные	61
Информации	69

REVISTA PĂDURILOR

REDACȚIA : A. G. I. R.
Strada Romană Nr. 8
PROGRESUL SILVIC:
B-dul Tache Ionescu Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI
COMITET DE REDACȚIE
SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARAJAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON : { A. G. I. R.
2.89.89
Progresul Silvic
5.31.45

S T U D I I

Din lucrările Institutului Central
Meteorologic, Secția Climatologie.

DOUĂ CAZURI DE FOEHN ÎN CARPAȚII ORIENTALI

de EUGENIU BARONCEA
Meteorolog consultant

În iarna aceasta, doborârile masive de arbori în pădurile de conifere din Carpații Orientali au ridicat printre alte probleme care priveau exclusiv administrația silvică și pe aceia a vântului care le-a provocat. Sezizați de acest fapt, a fost posibil să identificăm, pentru prima oară în țară la noi, două cazuri de foehn la 28 Decembrie 1947 și la 14 Ianuarie 1948, date la care, după indicațiile organelor silvice, ravagiile vântului au fost considerabile.

Până acum toate pagubele de acest fel se atribuiau Crivățului, vântul cel mai frecvent, considerat și cel mai puternic în anotimpul de iarnă. Această părere a fost spulberată de situația excepțională din iarna 1947—1948, care a arătat că vânturile de west cu caracter de foehn, deși foarte rare, sunt mult mai violente.

Foehnul (din lat. Favonius) este un vânt descendent, câteodată extrem de violent, caracteristic anumitor regiuni muntoase, în anotimpul rece. Spre deosebire de celelalte vânturi descendente: Mistral, Bora, etc., care sunt vânturi reci, foehnul suflă ca un vânt cald. Este mai frecvent pe versanțele nordice ale Alpilor înspre văile Rhonului și Innului unde a fost observat și studiat în amănunțime. A fost semnalat deasemeni și în alte regiuni muntoase din diferite țări, printre care și Bulgaria.

Cu privire la formarea foehnului, au fost polemici și divergențe de păreri multiple până s'a ajuns să se constate că e un fenomen termodinamic de ansamblu.

Astfel, până în 1866 când profesorul Dufourt de la Lausanne a descris toate fenomenele ce însoțesc foehnul, părerea predominantă era că acest vânt cald și secetos vine din Sahara. Dufourt descriind și fenomenele din curentul de aer ce dă naștere foehnului pe versantul orien-

tat spre direcția de înaintare a vântului, unde curentul este mult mai rece și umed, a condus pe meteorologi la ideea caracterului local al foehnului.

La sfârșitul anului 1866, I. Hann, și concomitent cu el prof. Wild, explică încălzirea și ariditatea acestui vânt. Hann susține că întâietatea îi revine lui Helmholtz, care încă din 1865 și-a expus părerea cu privire la încălzirea prin comprimare a masei de aer în curenții descendenți. Deasemeni Tyndal, în Anglia, a schițat teoria foehnului. Pentru studii mai amănunțite, au fost întocmite observațiuni speciale la Innsbruck și rezultatele au fost publicate de von Ficker.

Foehnul se produce când, sub influența absorbantă a unei despresiuni, curenții de aer sunt siliți să traverseze un munte. Masa de aer din ramura ascendentă a foehnului prin urcare întâlnește presiuni din ce în ce mai scăzute. Se produce deci o destindere adiabatică ce scade temperatura cu 1° pentru fiecare sută de metri.

Gradientul termic vertical ¹⁾ într'o evoluție adiabatică, este mai mare decât gradientul termic normal din stratificarea atmosferică care e de $0,6^{\circ}$ — $0,7^{\circ}$. O masă de aer antrenată într'o mișcare ascendentă va ajunge mai rece decât aerul înconjurător, deci mai densă, ea având tendința de a recade. Masele de aer care nu dau precipitații, au nevoie de un mare gradient baric ²⁾ pentru a trece un obstacol înalt.

Condensarea vaporilor de apă înlesnește trecerea munților. Ea modifică temperatura mas-

1) Prin gradient termic vertical se înțelege descreșterea temperaturii pentru înălțimea de 100 m.

2) Gradient baric orizontal este descreșterea presiunii în m.m. sau m.b. pe unitatea de distanță, măsurată pe normala la izobare. Ca unitate de distanță s'a lua arcul de cerc de 1° din sfera terestră adică 111.1 km

sei de aer prin punerea în libertate a căldurii latente de vaporizare, îi dă o temperatură echivalentă³⁾ care-i micșorează densitatea, deci îi mărește posibilitatea de ascensiune. Dela nivelul de condensare⁴⁾ în sus, gradientul termic din această cauză se reduce la jumătate, adică la $0.05/100$ m. aproximativ.

Efectul termic al condensării în fenomenul foehnlic este anihilat, dacă picăturile de apă nu sunt îndepărtate din masa de aer, căci în acest caz evaporându-se în vântul descendent, absorb aceeași cantitate de căldură. De aceea, precipitațiile în ramura ascendentă prezintă o importanță deosebită.

Curentul de aer va ajunge deci la creasta muntelui cu o temperatură mai ridicată decât a straterelor de aer dela același nivel. Coborînd pe celălalt versant își ridică temperatura prin comprimare cu 1° pentru 100 m., astfel că ajunge la poalele muntelui ca un vânt cald. Umiditatea relativă scăzând cu creșterea temperaturii, foehnul va apare și ca un vânt uscat.

Creșterea temperaturii depinde de altitudinea muntelui, de gradientul termic existent în atmosfera înconjurătoare înainte de începerea vântului, de altitudinea la care începe condensarea vaporilor de apă, precum și de intensitatea condensării și a precipitațiilor.

Intensitatea foehnului depresionar determinată de un gradient în general puternic, se accentuează încă datorită variațiilor locale a presiunii sub influența temperaturilor diferite dela un versant la altul.

La un nivel oarecare deasupra muntelui, presiunea poate fi luată ca una și aceeași în dreptul ambelor versante. Este un plan neutru. Sub acest nivel dacă considerăm coloana de aer de aceeași înălțime pe amândouă versantele, variația presiunii p_0 va depinde de variația temperaturii absolute mijlocii T_m după relația următoare:

$$\Delta p_0 = \frac{h \cdot p_0}{R \cdot T_m^2} \Delta T_m$$

în care R este constanta gazelor.

Aceasta arată că dacă temperatura mijlocie a coloanei de aer de grosime h — se schimbă într'un sens, presiunea la baza coloanei se schimbă în sens invers.

Folosind această relație R. Răznov care a studiat vânturile descendente în Bulgaria, a găsit în timpul unui foehn o diferență de temperatură mijlocie de 5.8 între coloane de aer de 1000 m. grosime situate de o parte și de alta a Balcanilor. Diferența de presiune observată a fost de 4.9 m.m. Pentru ca diferența de presiune să fi fost datorită numai efectului foehnului, ea ar fi trebuit să fie de 1.9 m.m. ceea ce arată că

diferența de presiune e explicată numai în parte dar totuși în măsură însemnată de încălzirea datorită foehnului.

Dacă la diferențele de presiune se mai adaugă și efectul pe care panta îl are asupra scurgerii curenților de aer, se înțelege de ce vânturile descendente sunt câteodată așa de puternice. Trebuie totuși menționat că foehnul nu are o înclinare așa mare ca a reliefului ci doar de 3—4 grade și rar vânturile descendente reci ajung la 10 grade.

Situația atmosferică ce a dat naștere foehnului dela 28 Decembrie 1947, se prezenta în ziua de 27 Decembrie astfel:

Jumătatea de N. a Europei se găsea sub influența a două zone depresionare: una cu centrul în Nordul Insulelor Britanice și alta cu centrul în Finlanda. Sudul Europei era dominat de regimul de înaltă presiune stabilit între un maxim barometric cu centrul în N W Africii și un al doilea cu centrul în Asia Mică și Turkestan.

Depresiunea cu centrul în Finlanda se prelungea printr'un talweg depresionar peste teritoriul României până în Grecia. Prin mijlocul talwegului se observa un front oclus provenind din interferența maselor maritime polare vechi și noi.

Această situație a determinat la noi un timp închis, umed, ploios și cu ninsoare în partea de N. a țării.

Vânturile în general aveau componența de W și ele convergeau în partea de E a țării cu vânturile de S. și S. Est.

A doua zi, la 28 Decembrie în vastul câmp depresionar din N. Europei se produce în spațiul Mării Baltice o depresiune secundară delimitată de izobara de 980 mb. (vezi harta respectivă).

Acest minim de presiune determină ca reacție o invazie a maselor de aer maritim tropical din centrul Mediteranei spre N. Est creindu-se astfel o evidentă suprafață de discontinuante între masele maritime polare care găseau în dimineața zilei de 28 Decembrie deasupra teritoriului României și masele tropicale care se găseau în acel moment deasupra Ungariei și Westului României. Linia de discontinuitate era demarcată la sol dintr'un front cald.

În altitudine situația dela sol avea corespondent un talweg depresionar care favoriza menținerea situației dela sol și îi dădea un caracter de durabilitate.

Masele tropicale foarte dinamice escaladează M. Apuseni, traversează Podișul Transilvaniei și urcând versantul vestic al Carpaților Orientali dau precipitații abundente în jumătatea de Nord și mai sărace în jumătatea de Sud a acestor munți. Stațiunea pulviometrică Maier-Armies situată la o altitudine de 550 m între munții Rodnei și masivul Căliman a totalizat în această zi 40.5 mm. apă, stațiunea sinoptică Bistrița situată la o altitudine de 383 m la West de M. Căliman a avut 9.7 mm., stațiunea pulviometrică Atid situată la 441 m. la poalele de West a M. Harghita 9.2 mm., stațiunea Ditrău Hodoșa si-

3) Temperatura echivalentă este temperatura pe care o capătă o masă de aer umed care își condensează vaporii de apă la o presiune dată.

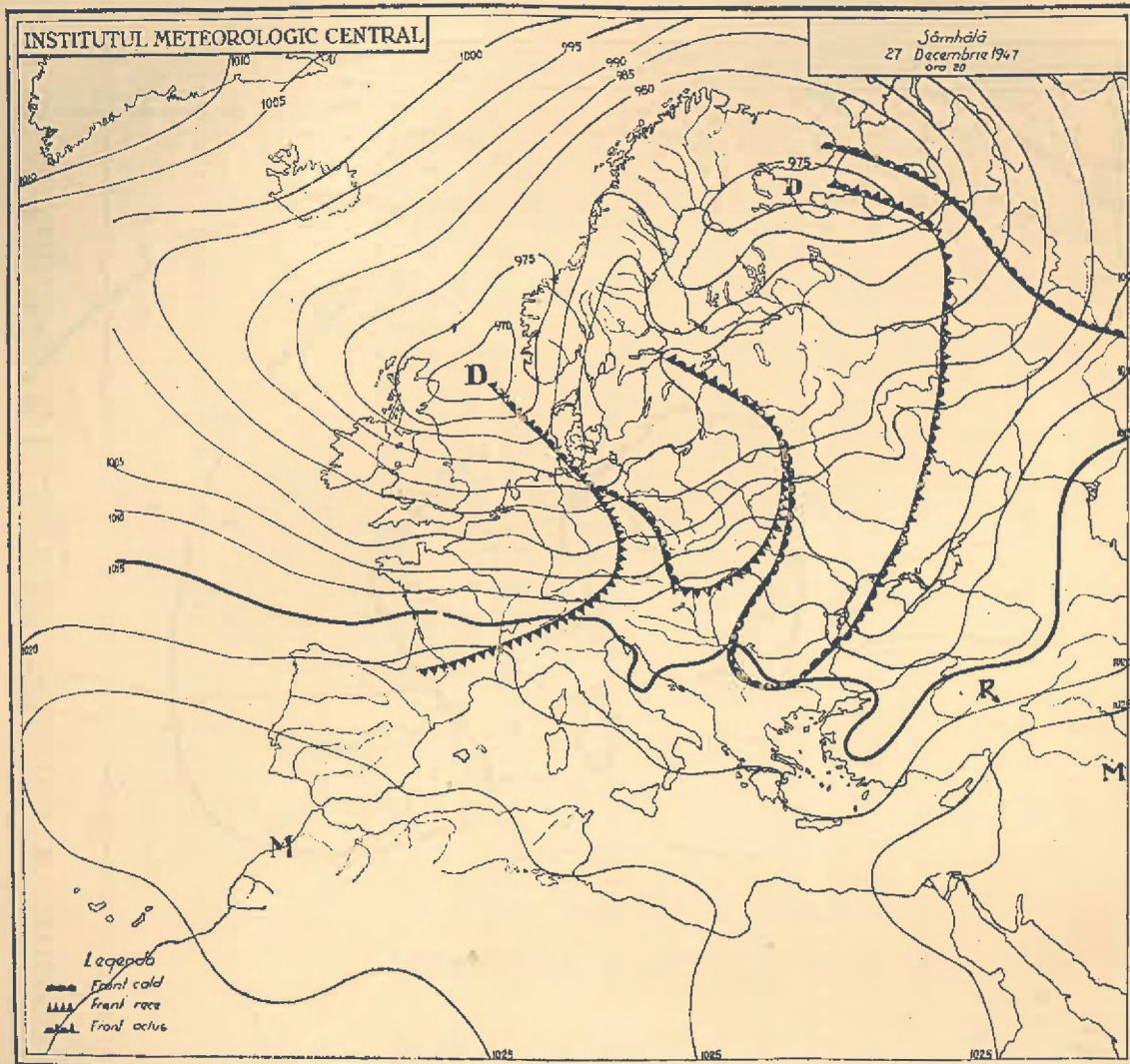
4) Nivelul de condensare este înălțimea la care datorită scăderii de temperatură, umezeala devine maximă și începe condensarea.

tuată la 700 m. pe versantul de West al M. Gherghiului 5.6 mm., etc.

În partea de Nord precipitațiile fiind mai abundente și munții mai înalți, masele de aer după ce au trecut creasta și încep să coboare, capătă o temperatură cu mult mai ridicată decât pe versantul de West. Această diferență locală a temperaturilor accentuează diferențele de presiune, explicând astfel violența vântului în această regiune. O comparație între temperaturile stațiunii Bistrița din Transilvania situată la o altitudine de 383 m și Piatra Neamț de pe ver-

Pentru a înlătura influența altitudinii, la stațiunile care se află în curentul de aer descendent, se poate folosi temperatura potențială⁵⁾.

Dacă o generalizăm însă la toate stațiile riscăm să introducem erori din cauza variabilității gradientului vertical între atmosfera liberă și foehn. Totuși fiindcă altitudinile la stațiunile ce nu sunt cuprinse în curentul foehnului sunt mici, erorile datorite diferenței de gradient sunt neînsemnate astfel că am introdus în tabelul de mai jos și temperatura potențială.

Legendă : M = maximum barometric (anticloun) ; D = depresiune ; m P = masă de aer de origină polar-maritimă ; m T = masă de aer de origină tropical-maritimă.

santul de răsărit care e la 309 m, arată o diferență de temperatură ce merge crescând, paralel cu desfășurarea foehnului dela 4^o7 cât era în dimineața de 28 Decembrie, până la 10^o4 în dimineața de 29 Decembrie. Între aceste două stațiuni nu poate exista normal datorită diferenței de altitudine, chiar la un gradient vertical foarte mare, decât cel mult o diferență de temperatură de 0^o7. Rezultă de aici că încălzirea provocată de foehn, a fost apreciabilă.

Altitudinea stațiilor fiind diferită, e dificil a transforma valorile de temperatură în valori comparabile.

Din el se poate vedea că stațiunile de pe versantul răsăritean al Carpaților Orientali prezintă valori de temperatură mai ridicate decât restul stațiilor, au și un mers al temperaturilor în continuă creștere, începând din dimineața zilei de 28 Decembrie până în di-

5) Temperatura potențială este temperatura pe care o capătă o masă de aer adusă adiabatic dela o presiune oarecare la presiunea de 1000 milibari. Dacă masa de aer se ridică cu 100 m. temperatura ei reală se va micșora prin detentă cu aproximativ 1°, temperatura potențială însă rămâne neschimbată pentru că coborâtă cu 100 m. își recapătă temperatura inițială. În cazul de față am considerat presiunea normală presiunea dela nivelul mării.

mineaşa zilei de 29 Decembrie la ora 8, după care a început să scadă.

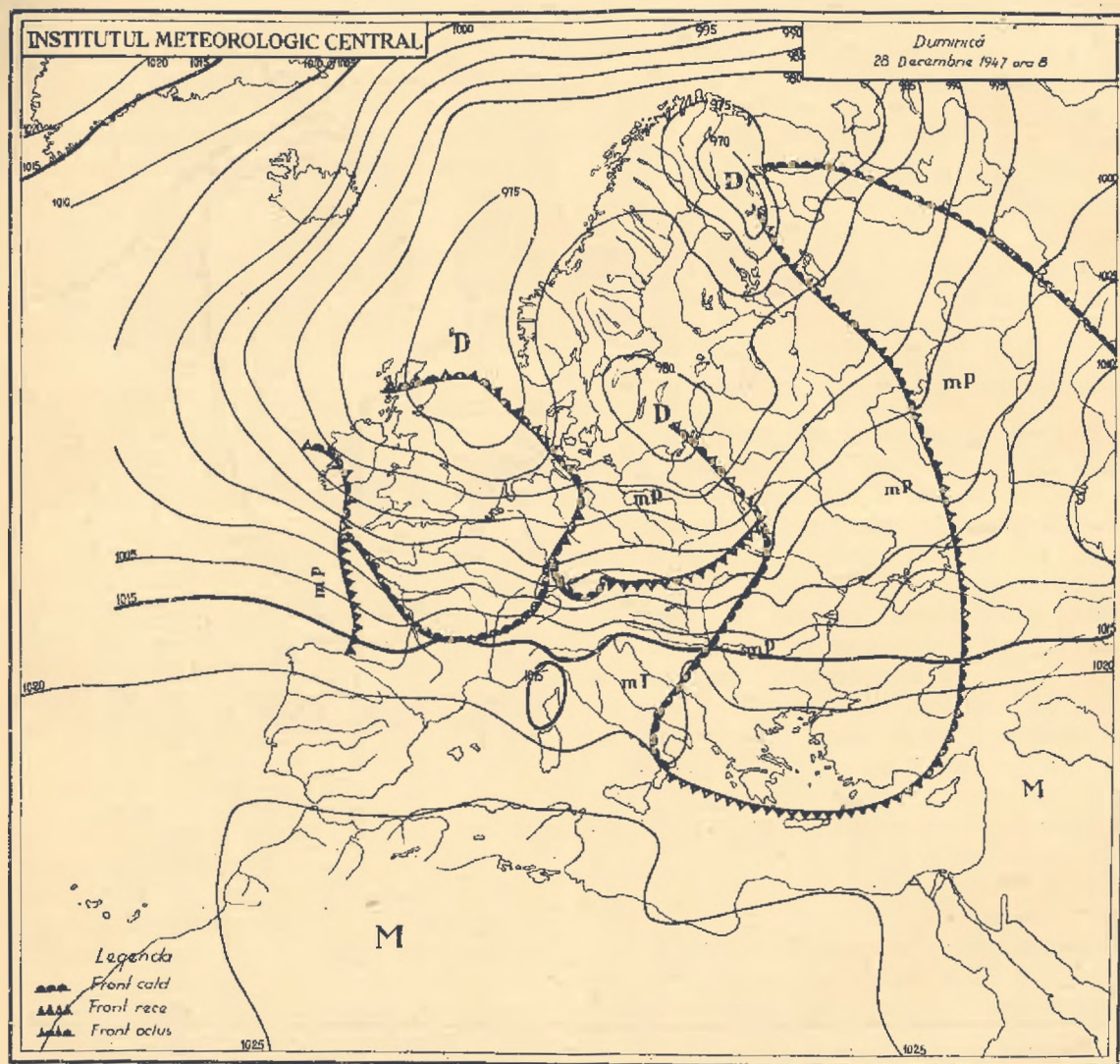
La celelalte stațiuni, chiar la cele din Moldova mai depărtate de munți, mersul a fost normal, adică a crescut la amiază și a scăzut seara. Aceasta arată că încălzirea datorită focnului a avut un caracter local.

Tot în acest tablou se poate urmări și umezeala relativă. La stațiile de pe versantul de Est pe lângă lipsa precipitațiilor se constată și o scădere a umidității relative.

Masele de aer descendente din direcția predominantă West au luat orientări impuse de for-

Scara Beaufort	Viteza vântului în m. pe sec.	Viteza vântului pe km. pe oră
6	9.9—12.4	36—44
7	12.5—15.2	45—54
8	15.3—18.2	55—65
9	18.3—21.5	66—77
10	21.6—25.1	78—90
11	25.2—29.0	91—104
12	peste 29	peste 104

Vântul cu tăria 12 corespunzător unei viteze de peste 29 m. pe secundă este cu totul excepțional.

mele locale de relief. Astfel la Câmpulung Mold. la toate orele de observație direcția vântului a fost constant W., la Vatra Dornei S.W., la Ceahlău a oscilat între W. și S.W., iar la Piatra Neamț între N.W. și S.W.

Tăria vântului apreciată numai la orele de observație după scara Beaufort a fost la stațiunea Câmpulung 9, la Vatra Dornei și Ceahlău vântul a atins tăria 8, iar la Piatra Neamț 5. Aceasta nu înseamnă că între orele de observație nu au fost tării mai mari.

Viteza vântului corespunzătoare ultimelor 6 grade ale scării Beaufort e următoarea:

Totuși în ziua de 14 Iunie 1946 în timpul unei furtuni s'a înregistrat la București o iuțea de 32,6 m/sec. Aceasta deși n'a avut decât existența unei scurte rafale a produs pagube apreciable. Iuțelile unui vânt mai persistent ca durată, nu pot prezenta însă valori atât de mari. La noi ele n'au depășit 20—25 m/sec.

Vântul are efecte distructive asupra arborilor începând dela tăria 8. Astfel un vânt de tăria 8 rupe ramuri de mărime potrivită, un vânt de tăria 9 rupe crăci neînfrunzite de dimensiuni mari. La tăria 10 arborii sunt răsturnați, iar la tăria 11 distrugerile provocate de vânt sunt masive

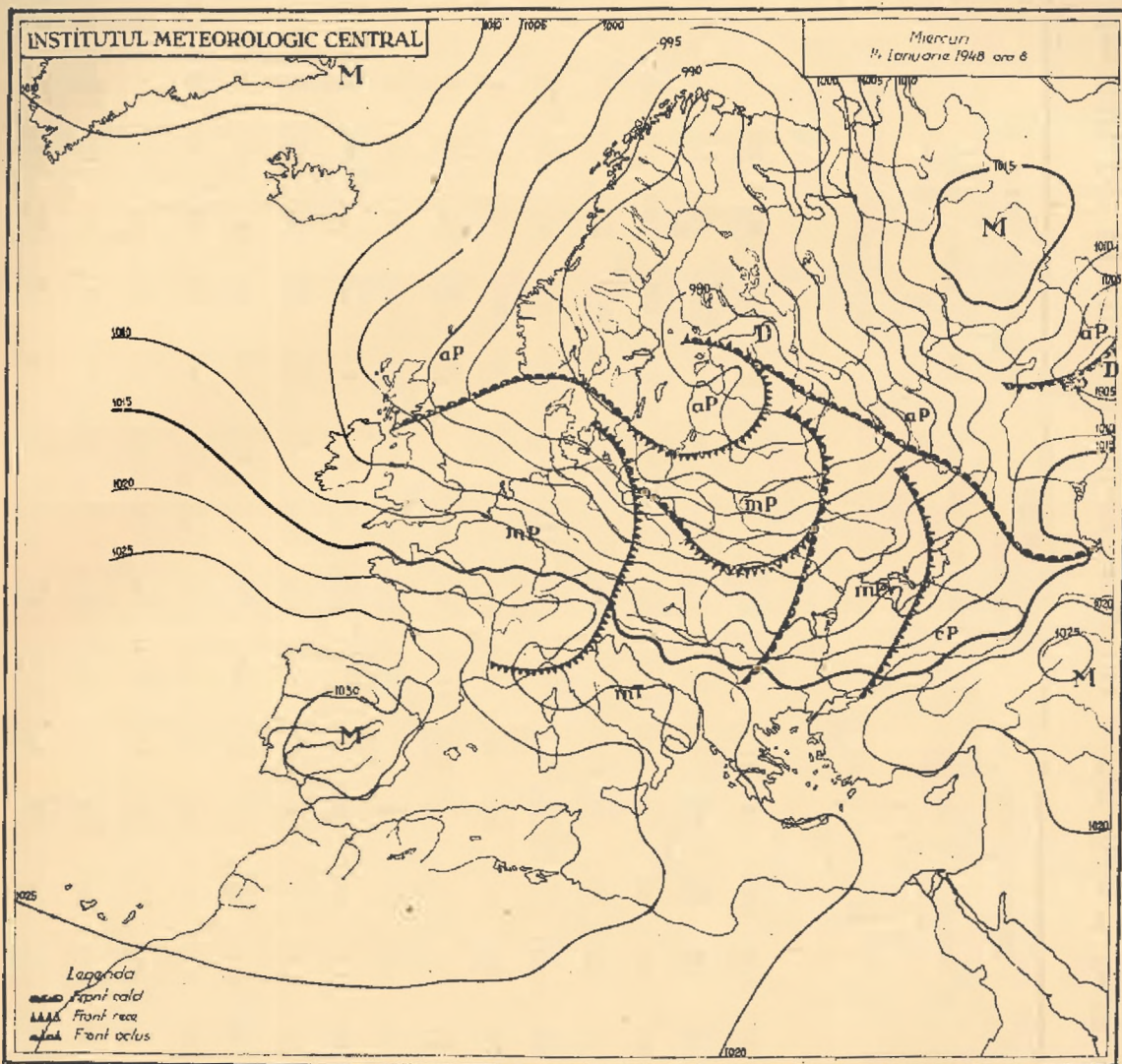
Evoluția temperaturii, a umezelei relative și a vântului la 28 Decembrie 1947

STAȚIUNEA	Longitude Est. Gr.	Latitudine N.	Altitudine în m.	TEMPERATURA			TEMPERATURA POTENȚIALĂ			UMEZEALA RELATIVĂ			VÂNTUL										
				28 Decemb. — 29 Decemb.			28 Decemb. — 29 Decemb.			28 Decemb. — 29 Decemb.			28 Decembrie — 29 Decembrie										
				O	r	e	O	r	e	O	r	e	O	r	e	O	r	e					
Bistrița	24°31'	47°07'	383	0.5	3.0	1.4	1.4	4.3	6.8	5.2	5.2	95	100	85	95	S	2	SE	2	S	1	C	0
C. Iung Mold.	25°34'	47°32'	650	1.9	4.8	6.8	8.4	8.4	11.3	13.3	14.9	100	73	73	74	W	9	W	9	W	9	W	9
Vatra Doinei	25°22'	47°21'	805	-0.8	1.7	3.8	4.7	7.2	9.7	11.8	12.7	82	68	68	73	SW	4	SW	5	SW	8	SW	5
Ceblân	25°57'	47°02'	465	2.8	4.8	7.4	8.4	7.4	9.4	12.0	13.0	75	83	83	70	W	8	SW	5	W	6	SW	8
Piatra-Neamț	26°22'	46°56'	309	5.0	10.2	10.6	11.8	8.1	13.3	13.7	14.9	59	52	52	55	NW	5	NW	5	SW	5	SW	2
Brucurasa	26°12'	46°32'	650	2.0	4.3	5.8	6.4	8.5	10.8	12.3	12.9	61	62	62	60	W	3	N	7	N	7	SE	2
Fălcieni	26°18'	47°27'	324	3.1	10.7	9.3	10.8	6.3	13.9	12.5	13.0	66	49	49	58	S	1	SSW	2	NW	5	W	5
Dorohoi	26°25'	47°59'	172	3.6	7.1	6.4	4.0	5.3	8.8	8.1	5.7	73	68	68	88	C	0	C	0	C	0	NW	1
Botoșani	26°40'	47°45'	180	1.4	6.8	6.6	2.6	3.2	8.6	8.4	4.4	73	58	58	80	C	0	S	1	S	2	C	0
Iasi	27°36'	47°10'	100	1.6	5.2	5.6	5.2	2.6	6.2	6.6	6.2	70	65	65	60	N	4	N	2	NE	3	NE	3
Roman	26°58'	46°55'	179	2.2	5.7	5.5	6.4	4.0	7.5	7.3	8.2	65	58	58	67	S	2	SW	2	SW	2	S	2
Bacău	26°55'	46°34'	161	1.6	9.6	7.4	8.3	3.2	11.2	9.0	9.	85	73	73	77	S	3	SW	3	SE	4	S	3
Bârlad	27°41'	46°15'	76	-1.0	3.8	3.0	7.4	-0.2	4.6	3.8	8.2	89	73	73	84	S	1	S	1	C	0	W	2
Galați	28°02'	45°26'	39	-1.8	4.0	3.4	3.2	-1.4	4.4	3.8	3.6	97	87	87	89	SW	2	SW	3	SW	3	SW	3
Buc.-Băneasa	26°08'	44°29'	92	-2.2	3.8	3.3	3.5	-1.3	4.7	4.2	4.6	86	76	76	85	SW	4	SW	5	SW	4	SW	5

Doborîrea a numeroși arbori își poate avea explicația în lunga durată a foehnului ce a trecut de 24 ore și în intensitatea sa ce a mers crescând. Dacă la stațiunea Câmpulung s'a înregistrat tăria 9 la toate orele de observație, nu este exclus ca pe versanții mai expuși vântului această tărie să fi fost depășită. Dealtfel această presupunere a fost confirmată de stațiunea Ceahlău la care în ziua de 14 Ianuarie 1948 vântul a atins tăria 11.

La 14 Ianuarie 1948 situația a fost aproape identică cu cea dela 28 Decembrie. Singura deosebire constă în faptul că masele maritime tropicale au fost urmate de un front rece astfel că foehnul a avut o durată mai scurtă.

Semnalaarea acestor două cazuri de foehn deschide perspectiva unor studii mai aprofundate asupra vânturilor locale condiționate de formele de relief, iar cunoașterea lor dă posibilitatea în domeniul forestier de a se lua măsuri de protecție.

Résumé

Pendant l'hiver 1947—1948 les forêts situées dans la partie septentrionale des Carpathes orientales ont été très endommagées par des vents violents.

L'examen des observations météorologiques obtenues des stations de la région en question a permis d'établir avec certitude que les dégâts, surtout ceux provoqués à 28 Décembre 1947 et 14 Janvier 1948, sont dus aux vents d'Ouest à caractère de foehn. L'importance de cette constatation pour l'aménagement des forêts est d'autant plus grande que les sylviculteurs ont compté jusqu'à présent dans les travaux concernant l'assiettes des coupes seulement avec le vent d'est („Crivățul“). C'est pour la première fois qu'un phénomène de foehn est remarqué dans la région.

La section de climatologie de l'Institut Météorologique Centrale de Roumanie sollicitée par la rédaction de la revue „Revista Pădurilor“ eut l'obligeance d'étudier spé-

cialement la situation de 28.XII.1947 et 14.I.1948. Les conclusions sont exposées dans le présent article de Mr. Baroncea.

Dans les deux cas, qui sont à peu près identiques, le foehn naquit à cause de la situation exceptionnelle de cet hiver. C'est ainsi que le 28 Déc. 1947 une dépression située dans la mer Baltique occasiona une invasion des masses d'air maritime tropical de la mer Méditerranée vers le NE. Ces masses, fort dynamiques, ont surpassé les Carpathes occidentales („Munții Apuseni“) et le plateau de Transylvanie. Obligées d'escalader les Carpathes Orientales (de Moldavie), elles ont donné des pluies relativement abondantes sur le versant W de la moitié N de ces montagnes. La station pluviométrique Maier Amieș, située à une altitude de 550 entre les chaînes des montagnes Rodnei et Călimani, a enregistré ce jour-là 40.5 mm de précipitation.

Après avoir passé les crêtes principales, les masses d'air commencent à descendre et prennent des directions

imposées par les formes de relief, la composante d'ouest restant toutefois la dominante. Par exemple, dans l'intervalle de 28 Déc. 8h à 29 Déc. 8h, la direction du vent est W à Vatra Dornei (Bucovine), oscillant entre W et SW à Ceahlău (Moldavie) et NW—SW à Piatra Neamtz (Moldavie).

Le caractère du foehn ressort de la température de beaucoup supérieure des masses d'air descendantes sur le versant E en rapport des masses ascendantes du versant W. Une comparaison entre les températures observées aux stations météorologiques de Bistrița (383 m. alt.) et Piatra Neamtz (309 m.), la première dans le Nord de la Transylvanie et la seconde sur le versant oriental des Carpathes, accuse une différence de température qui augmente parallèlement avec le développement du foehn de 40.7 (le matin du 28 Déc.) jusqu'à 100.4 (le matin de 29 Déc.). Notons que la différence de température due à la différence d'altitude des stations ne peut dépasser 00.7.

Il en résulte que le réchauffement provoqué par le foehn a été appréciable. De même, la variation de la température au cours des 24 heures aux stations météorologiques situées dans la région du foehn accuse une augmentation continue, pendant que dans le reste du pays la variation diurne de la température a poursuivi sa marche normale.

L'humidité relative, qui dans les stations météorologiques des Près Carpathes Moldaves diminue de plus en plus, fait ressortir davantage le caractère du foehn.

L'intensité du vent a été exceptionnellement grande. Le 14 Janvier 1948 (une situation semblable à celle de 28 Déc. 1947) le vent a atteint à la station météorologique de Ceahlău (465 m. alt.) l'intensité 11 (évaluée d'après l'échelle de Beaufort). Cette intensité correspond à une vitesse de 25.2—29 m./sec., ou de 91—104 km./heure.

C'est ainsi qu'on s'explique pourquoi les vents de l'hiver 1947—1948 ont provoqué les dégâts considérables dans les forêts du Nord du pays.

REDUCEREA LA ORIZONT IN MOD GRAFIC A DISTANTELOR MĂSURATE INDIRECT IN LUCRĂRILE DE RIDICĂRI TOPOGRAFICE EXECUTATE CU BUISOLA TOPOGRAFICĂ

de Ing. AUREL C. POPESCU

Ridicările în plan a diverselor suprafețe de teren, comportă întrebuițarea de aparate și metode de lucru bine cunoscute de tehnicienii care se ocupă cu asemenea lucrări.

Deseori, unele lucrări de această natură, care se execută la ocoalele silvice, ne obligă să părăsim calculele de birou și metodele prea greoaie, întrucât rezultatele trebuie să le avem imediat, pe teren și să utilizăm metode rapide pentru a putea raporta p'anurile chiar la fața locului.

Este cazul deșimitărilor de parchete, de suprafețe mai mici, defalcări de păduri țărănești, parcelări, etc. în terenuri accidentate.

Pentru acest fel de lucrări, în lipsa unor tabele care să dea direct, fără nici un fel de calcul, distanțele reduse la orizont (în cazul utilizării stadii sau lanțului), am fost obligat să caut o metodă, pentru a avea direct aceste distanțe pe un grafic.

Am ajuns astfel să construiesc graficele de mai jos pe baza justificărilor ce urmează:

Știm din topografie că în cazul când se lucrează cu un aparat topografic analitic oarecare și se măsoară diametric distanțele, avem relația :

$$D_0 = D_p \cos^2 a$$

în care D_0 este distanța orizontală (redușă la orizont), D_p distanța înclinată citită stadimetric și a unghiului vertical (înclinarea distanței D_p).

Valoarea produsului $D_p \cos^2 a$ se poate afla prin :

- 1) Citirea din tabele întocmite special;
- 2) Citirea valorii $\cos^2 a$ din tabele și efectuarea înmulțirii prin valoarea D_p ;
- 3) Utilizarea unei rigle de calcul obișnuite sau a unei rigle de calcul speciale (s. ex. aceia construite de Casa Neuhüffer & Sohn — Wien).

Această expresie, când D_p este constatat și e variabil, reprezintă o cosinoidă, care este o curbă reală și continuă.

Luând pentru D_p valoarea 100 m. iar a variabil între $0^\circ - 50^\circ$ (tot așa s'ar putea lua între $0^\circ - 45^\circ$), limite între care găsim de obicei pe teren unghiurile verticale, am reprezentat în raport cu două axe rectangulare, această curbă, la scara 1/1000 pentru distanțe și care are forma din figură. M'am servit de tabela valorilor naturale pentru $\cos^2 a$, am efectuat toate calculele cu mașina de calculat, comparând apoi rezultatele cu cele date de tabelele obișnuite, care au fost identice.

Această curbă reprezintă astfel, distanța de 100 m. măsurată stadimetric, cu un aparat topografic analitic, redusă la orizont, pentru unghiuri verticale cuprinse între $0^\circ - 50^\circ$. Valorile D_0 le-am fixat pe axa O X din figură pentru valorile unghiului a , din $2^\circ 50'$ în $2^\circ 50'$.

Pe baza datelor găsite prin această reprezentare grafică, am construit graficul ABC tot la scara 1/1000 pentru distanțe, după cum se poate urmări ușor pe figură.

Acest grafic reprezintă toate distanțele între 0—100 m., reduse la orizont, pentru unghiuri cuprinse între $0^\circ - 50^\circ$ și aceasta rezultă din demonstrația dezvoltată mai jos.

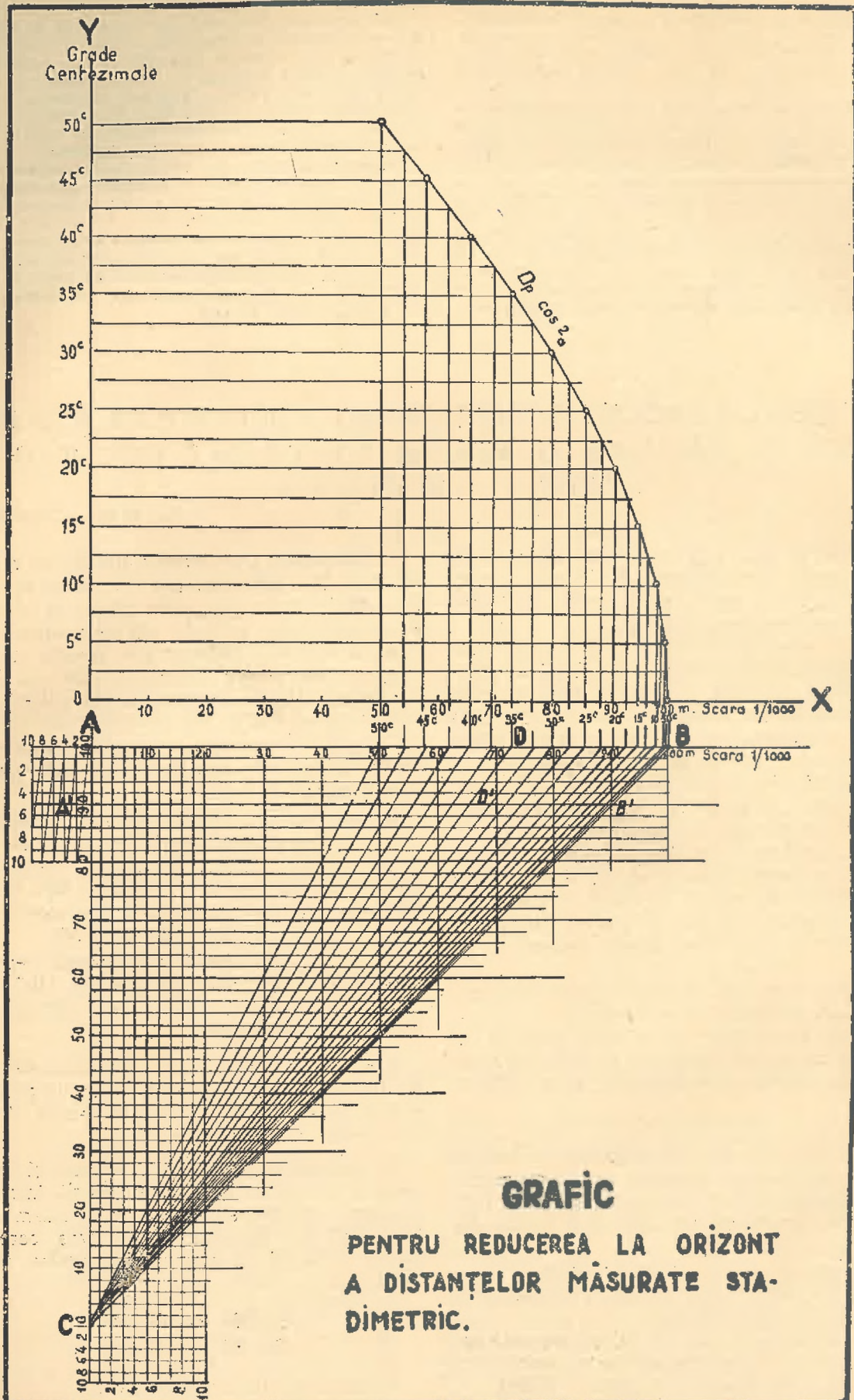
Să considerăm că a este constant și D_p variază și să căutăm relația care există între două distanțe, apropiate ca mărime. Luăm astfel $D_{1p} = 100$ m, $D_{2p} = 90$ m. la care corespund $D_0 = 100$ și $D_0 = 90$, a fiind același pentru ambele distanțe

$$D_0 = 100 = 100 \cos^2 a$$

$$D_0 = 90 = 90 \cos^2 a$$

Făcând raportul acestora avem:

$$\frac{D_0 = 100}{D_0 = 90} = \frac{100 \cos^2 a}{90 \cos^2 a} \text{ sau } \frac{D_0 = 100}{D_0 = 90} = \frac{100}{90}$$

$$(1) D_{0\ 90} = 90 \frac{D_0\ 100}{100}, \text{ sau în general, pentru } r \leq u$$

$$(1') D_{0\ (n-r)} = (n-r) \frac{D_0\ n}{n}$$

relație care permite să găsim prin calcul aritmetic valorile distanțelor reduse la orizont, când cunoașterea valorilor pentru o altă distanță

(s. ex. pentru 100 m.) Raportul $\frac{D_0\ n}{n}$ reprezintă însă $\cos^2 a$ deoarece $D_0 = D\ n \cdot \cos^2 a$.

Din figură, vedem că, în triunghiurile asemenea CAD și CA'D', avem următoarea relație:

$$\frac{AD}{A'D'} = \frac{CA}{CA'}, \text{ sau}$$

$$(A) A'D' = \frac{AD}{CA} CA'$$

Prin construcția acestei figuri, avem:

$$A'D' = D_0\ 90; AD = D_0\ 100; CA = 100\text{ m}; CA' = 90\text{ m}$$

Introducem aceste valori în relația (A) și găsim

$$(A') D_{0\ 90} = 90 \frac{D_0\ 100}{100}$$

care este aceeași expresie (1) găsite mai sus, rezultând așa dar că graficul este bine construit și rezolvă problema reducerii la orizont a distanțelor.

Ne dispensăm, astfel de figura XOY și rămâne numai figura (graficul) ABC.

Prin urmare, distanța căutată se găsește pe grafic, luând pe dreapta CA, o distanță egală cu distanța măsurată stadimetric, începând din punctul C, ducând apoi o paralelă prin punctul găsit, la dreapta AB și unde acesta întâlnește dreapta înclinată care unește punctul C cu gra-

dația (în grade) a unghiului respectiv, marcată pe dreapta AB, acolo este al doilea punct de dreapta, căutat. Distanța aceasta se ia cu un distanțier și se poate aplica direct pe planul ce se construiește (dacă scara graficului corespunde cu a planului) sau se măsoară în m. cu ajutorul scării gradate AB și se scrie în carnetul de teren.

Acest grafic rezolvă tot așa de simplu și problema inversă, când cunoaștem distanța redusă la orizont de pe plan și vrem să o aplicăm pe teren (stadimetric cu un aparat topografic analitic), unde putem măsura imediat unghiul vertical. Modul de lucru este ușor de urmărit pe acest grafic, dacă se ține seamă de cele descrise până acum.

Pentru ridicări în plan, în care distanțele se măsoară cu lanțul, pe teren înclinat, în care caz se utilizează relația:

$$D_0 = D_p \cos a,$$

se poate deasemenea construi un grafic, urmând aceeași metodă ca mai sus.

Acest grafic rezolvă cele două probleme, ca și acel descris, pentru găsirea valorii distanței reduse la orizont sau a distanței ce urmează a se măsura pe teren (când avem planul terenului).

Pentru ca rezultatele să fie acceptabile, față de erorile admise pentru aceste lucrări, trebuie ca aceste grafice să fie construite îngrijit și cât se poate de exact. Acestea s'ar putea grava pe plăci de metal sau de celuloid, combinate eventual cu un raportor centezimal sau sexagesimal, însă în actualele împrejurări acest lucru nu se poate ușor realiza.

R é s u m é

L'auteur a établi un abaque pour être utilisé de réduire à l'horizon les distances mesurées indirectement dans les relevés topographiques exécutés avec la boussole topographique.

REFERATE — COMENTARII

INFLUENȚA SECETEI ASUPRA VEGETAȚIEI FORESTIERE DIN BĂRĂGAN IN ANII 1945 ȘI 1946

de Ing. Dr. I. VLAD

Cantitatea redusă de precipitațiuni înregistrată în anii secetoși 1945 și 1946, la care s'au adăugat temperaturile ridicate, vânturile puternice, uscate și calde și scăderea umidității atmosferice, a condus la lăncezirea și dispariția multor specii forestiere din Bărăgan.

Aceste efecte dezastruoase asupra vegetației lemnoase își găsesc explicația într-o hrănire insuficientă a plantelor, ca urmare a imposibilității absorbirii substanțelor nutritive, din cauza lipsei de apă din sol și într-o asimilație defectuoasă, datorită încetinirii exagerate a transpirației, fenomenul de fotosinteză fiind stânjenit de temperaturile mari și de lungă durată, la care au fost expuse frunzele, tocmai în timpul celei mai mari secete. La cele de mai sus se adaugă și intensificarea respirației plantelor.

Pentru o explicație mai clară a fenomenului veștejirii și a uscării plantelor este necesar să procedăm, în prealabil, la studiul variației temperaturii, precipitațiilor și umidității atmosferice.

I. Studiul variației temperaturii, precipitațiilor și umidității atmosferice în anii 1945 și 1946

În acest scop ne folosim de date culese de stațiunile meteorologice: Bărăganul, situată la Sud de C. F. București-Contranța, Est gara Ciulnița; Armășești, situată la Vest de Urziceni; Grivița, situată spre Nordul județului Ialomița și Seceleanu, situată în raza Ocolului Silvic Slobozia, pe lunca râului Ialomița, între Slobozia și Tândărei. Pentru stațiunea Bărăganul, de pe platoul ce se întinde pe malul drept al Ialomiței și pe care sunt situate aproape jumătate din pădurile Ocolului, utilizăm datele *) pentru anii 1936—1946; pentru celelalte stațiuni amintite ne limităm la intervalul de timp 1941—1946.

Dacă se iau în considerare mediile anuale ale temperaturilor, pentru toate stațiunile, nu se observă, în anii 1945 și 1946 o creștere excepțională a acestora. La stațiunea Grivița se con-

stată chiar o scădere a temperaturii medii pentru anul 1945.

Urmărind mediile lunare, mai ales pentru lunile de vară, se observă o creștere a temperaturii în anii 1945 și 1946, temperaturile medii lunare ale ultimului an depășind pe cele ale anului premergător.

Ne putem face o idee mai exactă asupra merului temperaturii, urmărind, pentru lunile din perioada de vegetație și pentru aceiași ani, zilele cu temperaturii peste 30° *).

Într'adevăr, din datele stațiunilor amintite se deduce, că numărul de zile tropicale din anii 1945—1946 depășește cu mult pe acel din ceilalți 4 ani premergători. Se poate remarca și în acest caz, că numărul zilelor în care temperatura a trecut de 30° este mai mare în anul 1946. Se mai observă, că de exemplu pentru stațiunea Armășești și pentru luna Iulie din anul 1946, temperatura a fost mai mare de 30° în 28 din 31 zile.

La acelaș rezultat se ajunge, urmărind variațiile temperaturilor maxime absolute anuale și pentru lunile: Mai, Iunie, Iulie, August și Septembrie din aceiași ani.

Maximele absolute ale anului 1945 depășesc însă pe cele ale anului 1946 și trec peste 41° pentru stațiunile Seceleanu și Armășești. Este demn de remarcat și faptul, că în timp ce la stațiunea Bărăganul, în plină stepă, maxima absolută a anului 1945 este de 39,8°, la stațiunea Seceleanu, în lunca Ialomiței, valoarea acesteia este de 41,8°. Aceasta probabil din cauza vântului, care bate mai frecvent pe platoul Bărăganului.

Trecând la studiul precipitațiilor, factorul minimum în regiunea de stepă, se poate observa că în anul 1945, apa căzută sub toate formele, scade la aproape $\frac{1}{2}$ din mediile anilor precedenți. Media anului 1946 nu se abate însă atât de mult dela mediile celorlalți ani.

Dacă urmărim precipitațiile pe luni, se face aceiași constatare ca mai sus, elementul de surpriză fiind constituit și aici, ca și în cazul medi-

*) Tablourile cu date climatice nu se pot publica din cauza lipsei de spațiu.

*) Pentru stațiunea Bărăganul ne lipsesc aceste date cu excepția anilor 1944 și 1946. Posedăm date incomplete și pentru stațiunea Armășești.

ilor anuale, de observația, că precipitațiunile anului 1946 au fost cantitativ mult mai importante decât cele ale anului 1945 și, cu excepția stațiunii Armășești, acest an nu ar putea fi considerat ca fiind prea secetos. Urmând însă după un alt an cu precipitațiuni excepțional de reduse și repartitia acestora fiind foarte neregulată, la aceasta adăugându-se și caracterul torrențial al ploilor, efectele nu s'au apropiat, nici pe departe, de cele scontate, vegetația suferind chiar mai mult în anul 1946, decât în anul precedent.

Pentru umiditatea atmosferică (umiditatea relativă mijlocie) am avut la dispoziție rezultatele observațiilor numai pentru 2 stațiuni meteorologice: Seceleanu și Armășești.

Pentru ambele stațiuni, se observă că umiditatea atmosferică, în perioada de vegetație a anilor 1945 și 1946, este, cu mici excepții, mai scăzută decât în restul anilor luați în considerare. Se mai observă însă, lucru dealtfel cunoscut, că umiditatea atmosferică este destul de scăzută și în unele luni din ceilalți ani. Cum însă cantitatea de precipitațiuni în acești ani a fost mult mai mare, curentul de sevă ascendentă a fost destul de puternic pentru a face față transpirației corespunzătoare umidității atmosferice din acel timp și plantele nu au avut nimic de suferit.

Arătam la început, că în afară de lipsa de substanțe minerale, provocată de absorbția redusă a lichidelor din sol, fenomenul lăncezirei și uscării plăntelor s'a mai datorat și asimilației stânjenite de temperaturile ridicate și de lungă durată, care au fost înregistrate în acea regiune și care au provocat o încălzire puternică a aparatului foliaceu și o intensificare a respirației, transpirația, prin care plantele ar fi putut preveni această încălzire, fiind redusă la minimum, din cauza lipsei de apă.

II. Variația respirației și asimilației plantelor în funcție de temperatură.

Pentru a lămuri în ce împrejurări s'a putut produce această stânjenire, vom prezenta după Lundegardh, *) curba variației respirației și asimilației cu variația temperaturi pentru *Solanum tuberosum*, prin analogie putându-se trage concluziile necesare asupra acestor fenomene și în cazul speciilor forestiere.

Urmărind mersul respirației, în funcție de temperatură, se observă în Fig. 1, că cea dintâi este extrem de redusă la 0° și marchează un maximum când temperatura este foarte apropiată de 50°. Asupra importanței din punct de vedere ecologic a acestei funcțiuni, Lundegardh spune următoarele: „Respirația este o sursă perpetuă de pierderi a hidraților de carbon și a grăsimilor. Astfel, cantitatea de CO₂, care este eliminată în timpul nopții (când asimilația este redusă la minimum n. a.), într'un caz studiat, a unui lan de ovăz, reprezintă cca. 1/3 din cantita-

tea acumulată, ca urmare a asimilației din timpul zilei”.

Trecând la variația asimilației cu temperatura, fenomen studiat de acelaș autor, *) se con-

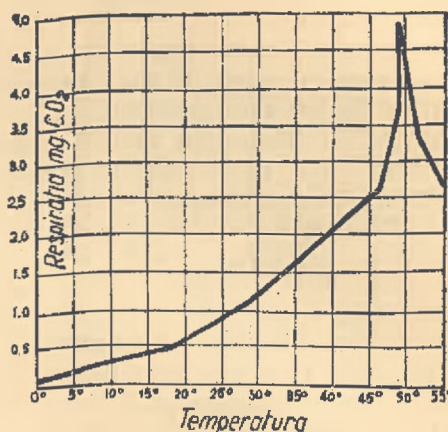

Fig. 1. — Curba variației respirației cartofului în funcție de temperatură, după Lundegardh 1924.

stată din Fig. 2, că frunzele expuse luminei solare, când concentrația CO₂ este 0,03%, asimilează în condițiuni optime la temperatura de 20°. La 40° asimilația scade la 0. Deci, când tempe-

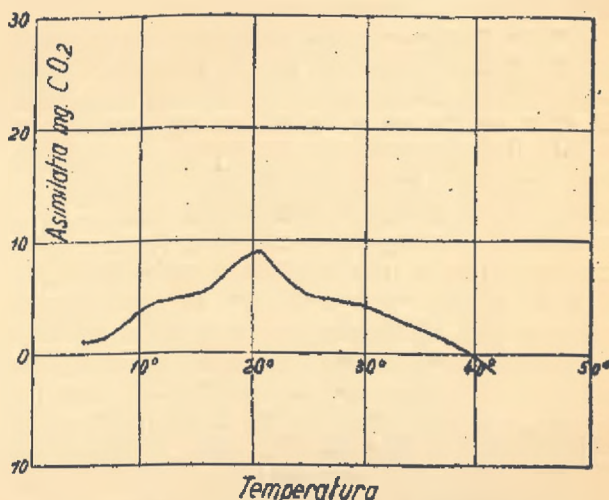

Fig. 2. — Curba variației asimilației cartofului în funcție de temperatură, după Lundegardh 1924.

ratura trece de 20°, respirația plantelor continuă să crească, în timp ce asimilația scade atinând punctul 0. Din momentul în care raportul

Asimilație
Respirație

este mai mic decât unitatea, planta nu se mai poate hrăni suficient, bilanțul hidraților de carbon fiind deficitar. Pentru planta respectivă începe, din acest moment, lăncezirea, spre deosebire de uscarea rapidă, rezultată din coagularea albuminei și provocată de temperaturi mai înalte. Menționăm, că temperatura care provocă

*) H. Lundegardh, Klima und Boden, Jena, 1936.

*) H. Lundegardh, op. cit. p. 132.

coagularea este specifică fiecărei plante sau mai bine zis fiecărei părți din plantă și depinde de timpul mai îndelungat sau mai puțin îndelungat în care planta este expusă razelor solare și de unghiul de cădere a acestora asupra părții respective a plantei.

Contra marilor temperaturi, plantele luptă cum am amintit mai sus și prin intensificarea transpirației. Astfel, s'a constatat*), că o frunză expusă razelor solare, dar care are stomatele bine deschise, deci care transpiră puternic, se încălzește la suprafață foarte puțin, spre deosebire de o altă frunză, cu stomatele închise, care se încălzește, ca urmare a încetării transpirației, mai mult decât mediul înconjurător. Se poate deci trage concluzia, că orice împrejurare, care provoacă scăderea transpirației, are drept consecință creșterea temperaturii frunzei, care la rândul său împiedică, dacă trece peste o anumită limită, asimilația normală.

La cele de mai sus adăugăm acțiunea vântului care a provocat la maximum transpirația plantelor și care în Bărăgan este întotdeauna vătămătoare.

Rezumând, se poate afirma, că în anii de secetă 1945 și 1946 nu s'au înregistrat în aer temperaturi, care să provoace coagularea albuminei. Cu siguranță s'au înregistrat însă astfel de temperaturi la suprafața solului.

Temperaturile maxime absolute s'au menținut un număr important de zile peste 30°, depășind simțitor temperatura de 20°, când asimilația este optimă și apropiindu-se de optimul respirației, bilanțul CO₂ putând deveni în multe cazuri deficitar. Aceste temperaturi, împreună cu vântul și umiditatea atmosferică redusă, ar fi condus la o transpirație intensă a plantelor, dacă solul nu ar fi fost uscat pe o mare adâncime. Însă, în situația dată, rădăcinile au putut absorbi foarte puține lichide din sol. Pe lângă o reducere simțitoare a substanțelor minerale, care, în mod normal, erau absorbite de rădăcinile plantelor cu aceste lichide, lipsa de apă a constituit o frână puternică a transpirației, care împreună cu gerurile târzii din anul 1944 și cu atacurile puternice de insecte au condus la lăncezirea arborilor și la uscarea multora din aceștia.

III. Efectele secetei asupra vegetației lemnoase.

Din constatările făcute în raza Ocolului Silvic Slobozia rezultă că până la data de 1 August 1946 s'au uscat toate plantațiunile de stejar brumăriu, fie că au fost făcute în toamna anului 1945, fie, de timpuriu, în primăvara anului 1946. Au rezistat mai bine plantațiunile vechi. La fel s'au uscat atât în anul 1945 cât și în anul 1946 plantațiunile de ulm de Turkestan în amestec cu *Amorpha*, executate, în terase, pe coasta malului drept al râului Ialomița. Nu s'au uscat plantațiunile făcute în anul 1945, cu aceleași specii, pe platoul Bărăganului. Tot la acea dată erau uscați, în lunca Ialomiței, 75% din pueți de

nuc american, plantați pe sol afânat în primăvara anului 1945. La fel 75% din pueții de arțar tătăresc, 80% din pueții de soc și 90% din cei de salbă moale. Tot în lunca Ialomiței s'a uscat un procent însemnat de plop de Canada, plantați în anul 1945—1946.

În pepiniera Sărintăreanca, situată în aceeași lunca lângă Tândărei, s'a stabilit, că până în luna Iulie 1946 s'au uscat 30% din pueții rezultați din butași de lemn câinesc, 100% din pueții rezultați din butași de salbă moale, 60% din pueții de plop de Canada, 30% din pueții de arțar tătăresc. S'au dovedit a fi foarte rezistenți, în pepinieră, pueții de oțetar, semănați în anul 1945, din care nu s'au uscat nimic; mai departe, pueții de glădiță, cei de stejar brumăriu și cei de salba moale, toți rezultați din semănătură făcută în anul 1946 și care, cel puțin până în luna Iulie al aceluiași an, nu prezentau semne de lăncezeală. În pepiniera Slobozia s'au uscat, după ce au fost puși în pământ, toți butașii de plop de Canada.

Trecând la esențele lemnoase, aflate în alte stadii de dezvoltare (nueliș, pariș etc.) se constată, că rășinoasele au avut foarte mult de suferit, între acestea dovedindu-se ceva mai rezistent pinul austriac de vârste mijlocii. Pinul silvestru s'a uscat aproape peste tot. Molidul la fel. Exemplarelor de *Abies concolor* dintr'un parc de lângă cazarma din Slobozia li s'au înroșit acele pela mijlocul verii anului 1946. Aceiași constatare s'a făcut la *Thuja occidentalis*.

Dintre foioase s'au uscat în masă esențele exotice. Astfel, în pădurea Groasa, depe platoul Bărăganului, din același ocol, care are o suprafață de 1500 ha și se compune din arborete de salcâm sub 20 ani, s'au uscat, tot până în luna Iulie 1946, peste 50% din arbori; cei rămași verzi prezentau semne de lăncezeală. În aceeași pădure s'a constatat, că se usucă și lăstarii de salcâm în vârstă de 1—2 ani. S'au mai uscat arțarii americani, care se aflau în stadiu de pariș; la fel s'a uscat în întregime o plantație de plop de Canada, executată în anul 1938, în pădurea vecină Odaia Călugărului, arborii fiind tot în stadiu de pariș.

În pădurea Slobozia, situată în lunca râului Ialomița, s'a uscat aproape în întregime un arboret de frasin american, rezultat dintr'o plantație, executată pe sol compact în anul 1913. Au rezistat arborii aparținând aceleași specii, plantați pe sol afânat în apropiere de malul râului. Platanii din parcul amintit, de lângă Slobozia, au avut mult de suferit, prezentând încă din timpul verii anului 1946 un aspect bolnăvicios.

Dintre speciile indigene s'a uscat în masă ulmul, care pe lângă secetă și vechile lui racile (*Eccoptogaster multistriatus* și *scolytus*, *Graphium ulmi* etc.) a suferit mult în urma defolierii, provocată, în tot timpul sezonului de vegetație a anului 1946, de *Galeruca luteola*. Astfel, au dispărut aproape în întregime și arboretele de ulm de vârste mijlocii, care au rezistat atacurilor anterioare de insecte și ciuperci.

Au mai suferit în grad mai mare și alte esențe foioase ca: teiul, popul alb și piramidal, când

*) H. Lundegardh, op. cit. p. 132.

au fost cultivate în condițiuni de vegetație necorespunzătoare exigențelor lor. În acest caz, speciile amintite și-au pierdut frunzișul chiar dela începutul căldurilor mari de vară; mai târziu a început uscarea lujerilor și chiar a crângurilor mai subțiri. Se poate afirma cu siguranță, că urmările secetei nu se vor opri, nici pentru aceste specii, la stadiul din vara anului 1946.

Privitor la arboretele indigene s'au putut face două constatări cu caracter general:

a) Aproape toate speciile și-au pierdut aparatul foliaceu foarte de timpuriu, la unele din acestea, cum este de exemplu arțarul tătarăsc, observându-se și o uscarea a lujerilor ultimului an;

b) Procesul eliminării, care se produce neîntrerupt în orice arboret, cu mai mare intensitate în tinerețe, devenind mai atenuat la vârste mai înaintate, s'a accentuat mult în anii de secetă.

Prin lepădarea timpurie a frunzelor și prin asimilarea defectuoasă din tot timpul căldurilor mari și a secetei, lujerii anuali s'au dezvoltat foarte puțin. Creșterea în grosime a fost la fel foarte neînsemnată.

Procesul de eliminare a fost mai evident la arborii dominați sau dintre dominanți la cei care se aflau într-o situație de inferioritate prin locu pe care îl ocupau*). Eliminarea a fost foarte puternică în cazul crângurilor, în care nu s'au făcut operațiunile culturale la timp, rămânând pe aceeași cioată prea mulți lăstari în concurență.

IV. Concluziuni.

1. În anii 1945 și 1946, date fiind lipsa de precipitațiuni, umiditatea admosferică redusă și temperaturile înalte din timpul verii, au fost îndeplinite toate condițiunile defavorabile dezvoltării speciilor lemnoase în Bărăgan, pentru ca să se ajungă la lăncezirea acestora, care a avut drept, urmare, în multe cazuri, uscarea plantelor.

2. Fenomenul uscării a fost mai evident la plantele tinere și mai ales în plantațiunile recent făcute*).

3. Dintre esențele forestiere au avut mai mult de suferit exoticele, speciile indigene, cu excepția ulmului, dovedindu-se mult mai rezistente.

4. Rășinoasele s'au dovedit mai sensibile la secetă decât foioasele.

5. Toate speciile — indigene și exotice — au arătat o sensibilitate mai mare, când au fost cultivate în condițiuni necorespunzătoare exigențelor lor.

6. S'a putut observa, mai ales la arboretele provenite din lăstar, că arborii bătrâni au intrat în stare de depericiune mai de timpuriu ca de

*) Mitteilungen über die wichtigsten Erscheinungen auf dem Gebiete des Forst- und Jagdwesens. (Generalversammlung des Niederösterreichischen Forstvereins zu Heidenreichsstein) Centralblatt für das Gesamte Forstwesen. 1907.

*) A se vedea și K. Böhmerle, Die Dürreperiode 1904 und unsere Versuchsbestände. Centralblatt für das Gesamte Forstwesen 1907.

obicei, uscarea completă a acestora fiind accelerată în perioada de secetă.

7. Alacurile de insecte, în arboretele care lăncezeau, au devenit neobișnuit de intense, pentru ulm fiind de remarcant, cum am arătat, atacul de *Galeruca luteola*, iar pentru salcâm atacul puternic al cotarilor.

8. Creșterea lujerilor și a inelelor în ultimii doi ani, a fost foarte redusă, ca urmare a lipsei de apă, a asimilației reduse și a defolierii timpurii.

9. Arboretele de pe platoul Bărăganului au avut de suferit incomparabil mai mult decât cele din luna Ialomiței.

La cele de mai sus adăugăm:

10. Pășunatul s'a practicat cu mai mare intensitate în păduri și din cauza lipsei de iarbă a dăunat mult, mai ales arboretelor tinere.

11. Focurile în pădure au crescut ca număr și întindere, în comparație cu alți ani.

12. Pădurea a avut de suferit și depe urma strângerei frunzelor.

Zusammenfassung

Nach einigen Betrachtungen über die Dürre in physiologischer Hinsicht und deren Einfluss über dem Pflanzenleben, stellt man dar den Temperatur- und Niederschlags-gang, im Laufe mehrerer Jahren und für verschiedene Klimastationen, die sich in der rumänischen Steppé Bărăganul befinden.

Weiterhin werden beschrieben die Dürrewirkungen auf Holzarten nach Alter, Herkunft — exotische oder einheimische, — Entwicklungsstadium derselben, nach dem Umstand ob diese von Ausschlägen, Stecklingen oder Samen entstanden sind.

Zuletzt kommt man zu den Schlussfolgerungen:

1. In den Jahren 1945 und 1946 waren in der rumänischen Bărăgan-Steppe, alle Bedingungen gegeben, die zum Welken der Bäume, vielfach zum Eingehen, ganzer Bestände geführt haben. Dies ist meist auf Überverdunstung und Trockniss zurückzuführen.

2. Der Dürretod ist besonders bei den jungen Pflanzen beobachtet worden.

3. Unter den Holzarten haben sich die exotischen als empfindlicher erwiesen; unter einheimischen Holzarten, die überall widerstandsfähiger waren, hatte die Ulme (*U. foliacea*, *procera* und *effusa*) mehr gelitten.

4. Die eingeführten Nadelholzarten wiesen im Vergleich mit den Laubholzarten, in der Zeit der Dürreperiode, eine viel grössere Empfindlichkeit, auf.

5. Alle Holzarten — exotische und einheimische — waren dort am empfindlichsten, wo die gegebenen Lebensbedingungen ihren Ansprüchen nicht entsprachen.

6. Für die Holzarten und besonders für diejenigen Bäume die vom Ausschlag entstanden waren, trat eine erhebliche Verkürzung der Lebensdauer ein; diese wurden frühzeitiger durr als dies gewöhnlich der Fall ist.

7. Die Dürreperiode hat der Vermehrung von forschädlichen Insekten und Pilzen Vorschub geleistet. Hauptsächlich waren es die Angriffe von *Galeruca luteola* für die Ulme und *Geometra* für Akazien, welche sich sehr stark bemerkbar machten.

8. Der Zuwachs der Jahresringe und Jahrsprossen war gering.

9. Die sich auf dem Bărăgan-Plateau befindenden Bestände hatten unvergleichlich mehr unter dem Einfluss der Dürre zu leiden, als diejenigen Bestände die im Ialomitza — Tal stockten.

10. Die Beschädigungen die das Vieh durch Weide, besonders in den jüngeren Beständen, verursachte, waren sehr sichtbar.

11. Die Waldbrände haben manche Bestände verwüstet.

12. Infolge Futtermangels in der landwirtschaftlichen Betrieben ist viel Laub entnommen worden.

CÂTEVA CONSIDERAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU URAGANUL DE PE VALEA BISTRIȚEI

de VASILE MAGDAȘ
Ing. Insp. Genal Silvic

Fâșia pădurei de protecție ce formează o salbă pe pieptul muntelui Ceahtau, compusă în special din molid și larice, îndeplinește o singură funcție dintre acelea cu caracter de protecție: oprește acțiunea mecanică a blocurilor de piatră și mărunțișurilor ce se desprind din pereții muntelui pe o pantă repede uneori trecând de 50°. Aici avalanșe de zăpadă nu au unde veni, viiturile de ape sunt excluse, iar în contra vânturilor ea însăși a fost protejată cu ocaziunea uraganului recent, de către amfiteatrul înalt al muntelui.

Pe o întindere de vreo 5—6 km. în spatele lizierei superioare a lășiei de protecție se ridică brusc aproape vertical pereții înalți de câte 60—100 de metri dispuși în eșichier unii în spatele altora până sus la coama muntelui fiecare având la picioare câte o poliță îngustă când orizontală când oblică, populată cu crini (larice, în limbașul popular local: crin, de aici o denumire de „polița cu crini“) și molizi.

Mistria vremurilor și intemperiiilor a modelat, a șlefuit în acest amfiteatru formațiuni de calcar care de care mai ciudate: aici un bloc ca o uriașe butelie de șampanie cu gâtul lung de 50 de metri, colo o formidabilă formă de burete, dincoace un obuz de bombardament greu de proporții impresionant de mari îndreptat înspre cer, dincolo un extraordinar colos de bloc cu fruntea adânc brăzdată, încrețită, pe cap cu o cunună de molizi pitici, uitându-se profund în zarea îndepărtată.

La adăpostul acestora, pe lungimea menționată, pădurile noastre de protecție au rămas neatînse de uragan. Mai mult, uraganul, scăpând pe deasupra parapetelor muntelui, a izbit cu toată puterea pe un plan înclinat tocmai la distanță de vre-o 5 km. pe Valea Secului și în Neagra, astfel că au rămas, în unghiul mort format de planul înclinat, sute de hectare neatînse. Doar ici-colo, în acest unghi, câte un brad multiseclar, câte o „doșlină“ dospită și coaptă de putregai și de îndelungată bătrânețe, la trecerea uraganului, s'a frânt „din șale“ și trântindu-se de pământ s'a mai rupt în câte două trei bucăți. Pe partea stângă a pârâului Secului, se întinde, dealungul lui un islaz comunal pe o distanță de vre-o 2 km. cu înclinarea spre pârâu, în pantă de 25°—30°. Acest islaz a format pentru uragan un admirabil patinoar (iată încă un inconvenient al constituirii islazurilor în interiorul pădurilor!) și când a ajuns la pădurea de molid și brad din capătul de jos al islazului, cu toată viteza, a culcat la pământ întreaga pădure în care se află parcelele 75 b și 76 b. Cum această pădure era situată pe un teren adus puțin în formă de lingură, uraganul a ricoșat de aici peste

pârâu, pe partea dreaptă, urmându-și drumul și lăsând în urmă solul răscolit, presărat cu o puderie de răgălii ca niște roți mari de cotigă îmbrăcate cu pământ, împotmolite, înfipte în dungă, din al căror pământ îngust atârna golașe țesăturile de rădăcini. Aici nu a mai putut fi vorba de rezistența esențelor la vânturi datorită sistemului de înrădăcinare pivotantă. Cele cari au fost bine înfipte în pământ prin o mai puternică înrădăcinare, fie brad, molid, sau ici-colo câte un fag (această esență a rezistat se pare mai mult de cât toate) dacă nu au putut fi zmulse, răsturnate, uraganul le-a rupt de la diferite înălțimi. Acești „ciungi“ reprezintă cam 15%—20% din totalul doborâturilor. În apropiere de ieșirea din unghiul mort, molidul de peste apă din fața islazului este, pe o lățime nu prea mare, numai rărite (aproape bine exploatate după metoda controlului) dar din ce ne apropiem spre ieșirea din unghiul mort, doborâturile sunt din ce în ce mai multe, până când ajunge în magma uraganului. Aci toate arboretele de molid sunt culcate la rând la pământ sau unele fire rămase aplecate, încovoiate, înclinate aproape paralel cu solul ca trestiișurile tăvălite de viiturile mari de ape. Doar unele pâlcuri și insule de semințiș natural, verde sănătos, rămas teafăr, mai trezesc o licărire de speranță pentru viitor.

Bradul s'a mai rupt și din cauza căderii peste el a molidului.

Din lupta arborilor cu uraganul se poate descifra și unele situații curioase. Astfel în câte un gol sau poiană mică, din snopul uraganului s'a desprins câte o „plează“ cu un sămbure de vârtej în vârf care ajungând în poeniță dezorientat și încurcat în drum de pereții de arbori ai poenei, a angajat molizii din jur, și pe cei mai slabi în legăturile lor cu pământul i-a trântit din părțile periferice în așa fel că toți sunt culcați cu vârfurile înspre centrul poeniței.

Și la „vântoasele“ vechi¹⁾ produse cu zeci de ani înainte, unde se mai pot recunoaște și în prezent răgăliile vechi, retușate, pe care s'a instalat un admirabil semințiș natural de brad, direcția este aceeași ca și azi.

Un brad mare cu un volum de vre-o 5 m. c. a dus o luptă disperată până a cedat uraganului. Din frământările pământului din care s'a smuls răgălia, se poate deduce că la prima rafală a fost împins înspre vale (arborii din jur sunt culcați înspre vale). S'a recules însă. La a doua sau a treia rafală, a ieșit din amplitudinea limită a balansării și pierzându-și echilibrul a fost îmbrâncit înspre deal. În timpul balansării dinspre partea dela vale, a scos din pământ un mănunchi

1) „Vântoasele“, „lelele“, în folclorul nostru sunt un fel de zeități cu puteri supranaturale, răzbunătoare.

de 3 rădăcini împletite, groase ca mâna, până la o înălțime de aproape 2 m. și acolo le-a rupt. Acum stau aceste rădăcini jupuite, ca niște oase goale ieșite din pământ. Nu este de mirare, căci acest brad voinic a luptat cu o forță de 5000 kg. plus alintarea... (socotind un metru cub la 1000 kgr. în stare verde).

Din cazul expus mai sus, ne mărginim a trage următoarele două concluzii:

a) În calea vântoaselor verificate, nu se pot executa rărituri forte la rășinoase, mai ales în molidvișuri și mai cu seamă tăeri succesive, după cum s'au executat în trecut în unele locuri.

b) În unghiurile moarte, formate de munți în calea uraganelor, se pot aplica molidului, pre-

cum și tuturor esențelor, cele mai potrivite tratamente, în vederea obținerii regenerărilor pe cale naturală din semințe.

R é s u m é

Du dédales de crêtes toutes pareilles appartenant aux chaînes de Flysch de la Moldavie, d'où surgit exceptionnellement quelque cime hardie aux escarpements ruini formes, le Ceahlău est le sommet qui se dégage le plus (1915 m). Ses pyramides calcaires aux formes fantastiques dominant la forêt qui reste maîtresse des versants aux pentes continues jusqu'aux croupes dépassant 1500 mètres où s'étale la pelouse alpine.

A l'occasion du föhn qui a ravagé, en Décembre 1947 et en Janvier 1948 sur une grande étendue, les forêts, situées, dans le bassin supérieur de la rivière Bistrița, celles qui se sont trouvées à l'abri du Ceahlău, sur 4-5 km, n'ont pas souffert de dégâts.

EXPERIMENTAȚIILE FORESTIERE DELA SABED

ISTORIC-STADIUL LUCRĂRILOR-PROGRAM DE VIITOR

de Ing. TITUS COMES

Una din cele mai vechi și totodată dintre cele mai interesante experimentații forestiere din țară este cea dela Săbed (jud. Mureș), condusă în prezent de ICEF.

Inițiată în anul 1893 de Statul Maghiar, cu titlu de „stațiune experimentală”, actuala

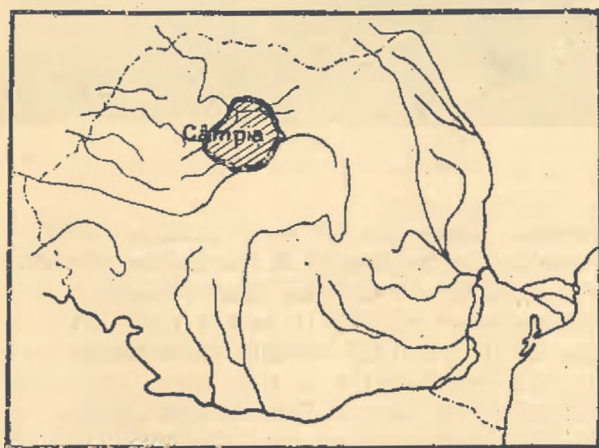

Fig. 1. — Limitele Câmpiei Transilvaniei (după I. Prodan)

„rezervație” a Institutului de Cercetări Forestiere al României are o suprafață totală de 56,30 ha., care se repartizează astfel:

a) 80% (44,50 ha.) arborete experimentale în vârstă de 40—50 ani;

b) 15% (8 ha.) teren degradat destinat experimentațiilor de cultură și

c) 5% (3,8 ha.) pepinieră, teren de hrană, livadă și gospodăria paznicului.

Arboretele experimentale de azi provin din plantațiuni făcute între anii 1893—1900, cu completările ulterioare, pe un teren degradat în parte prin pășunare. Terenul acestei „stațiuni” a fost

la origină proprietatea comunei Săbed, dela care s'a arendat până în anul 1911, când intră în posesiunea definitivă a Statului, prin cumpărare.

Făcând parte dintr'o rețea întinsă de stațiuni experimentale inițiate în diferite puncte remarcabile ale teritoriului Statului Maghiar, plantațiunile dela Săbed aveau ca scop definit: experimentarea speciilor și a metodelor de lucru pentru împădurirea terenurilor sterile cu expoziție sudică din Câmpia Transilvaniei.

În întreaga regiune cuprinsă între Someș Arieș și Mureș, denumită de geografi „Câmpia Transilvaniei” și cunoscută de popor sub numele de „Câmpie” (în limba maghiară „Mezősés”), sunt aproximativ 5.000 ha. terenuri degradate de același tip generic (coaste sudice în stadiu variabil de degradare, cu pante repezi, prezentând în bună parte, din cauza condițiilor de așezare și sol, caractere stepice pronunțate).

Lucrările tehnice de cultură silvică (semănături în pepinieră, plantațiuni cu peste 140 specii forestiere indigene și exotice, lucrări de întreținere) și celelalte observațiuni necesitate de experimentații, (observațiuni meteorologice, fenologice ș.a.), au fost conduse până în anul 1914 de un asistent delegat de Centrala Stațiunilor experimentale din Ministerul Agriculturii al Statului Maghiar. Ca agent de pază și observator meteorologic și fenologic a funcționat un paznic instruit, pentru uzul cărui s'a amenajat o gospodărie completă.

Datele observațiunilor culese în perioada 1893—1913 în această stațiune s'au publicat periodic în „Erdészeti Kísérletek” („Experimentații Forestiere”), revista stațiunilor experimentale forestiere maghiare.

După 1918, terenul devenit proprietatea Statului Român, trece rând pe rând în administrația

ocolului silvic Tg. Mureș, a Centrului CAPS din Ierbuș, iar după înființarea Institutului de Cercetări Forestiere (1933), devine o rezervație a acestui Institut. Între anii 1940 și 1945 stațiunea a trecut din nou în grija Institutului de Cercetări Forestiere Maghiar, (provenit din fosta Centrală a Stațiunilor experimentale Maghiare).

Primele lucrări întreprinse de ICEF la Sabed datează din anul 1935. În acel an s'au început studiile asupra tipologiei arboretelor experimentale de către ing. S. Pașcovschi, culegându-se de către același cercetător date privitoare la biocenoza acestor arborete și la comportarea unor specii exotice. Deasemeni s'a cules un material bogat de probe de sol de către prof. C. Chiriță, atât pentru studiul solurilor din Câmpia Transilvaniei cât și pentru cartarea pedologică a terenului rezervației.

Pentru conducerea lucrărilor dela Sabed, Institutul a avut ca delegat, în perioada 1933—40, pe ing. S. Pașcovschi. În perioada de tranziție

Fig. 2. — Stațiunea experimentală Sabed, în 1899

de după războiu (1945—47) administrarea și gestionarea bunurilor rezervației s'a făcut de către ing. St. Rubțov, Directorul Serviciului Silvic Județean Mureș, care a executat și unele plantațiuni în terenul steril al rezervației. După normalizarea condițiilor economice și odată cu aplicarea legii pentru reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României din 5 Iunie 1947, Consiliul Institutului a repartizat Rezervația Sabed Secției I-a (Cultura și Exploatarea Pădurilor).

În prezent rezervația Sabed s'a organizat ca unitate experimentală în cadrul problemelor de cultură forestieră în condițiuni staționale extreme, programate de Secția I-a. Într'o primă etapă de organizare a acestei unități s'au efectuat o serie de lucrări cu caracter administrativ și altele cu caracter științific, între cari menționăm: reînființarea pepinierei, reînființarea stațiunii meteorologice, recoltări de semințe pentru cercetări în laboratorul de semințe al Institutului, recoltări de material lemnos din speciile exotice cultivate în rezervație — pentru cercetări în laboratorul de tehnologia lemnului, recoltări de material pentru studiul atacurilor de insecte, ș.a.

În programul de lucru pe anul 1948—49 sunt prevăzute o serie de studii și cercetări pentru tragerea concluziunilor practice ale acestei experimentații de 55 ani. Dintre acestea menționăm: studiul creșterilor în arboretele experimentale, studiul tehnologic al esențelor exotice experimentale la Sabed (încercări de resinaj, încercări mecanice, etc.), studiul biocenozei și al atacurilor de insecte în arboretele experimentale, studiul condițiilor stepice ale stațiunii Sabed, studiul tipologic al arboretelor experimentale, experimentații de operațiuni culturale în arboretele de specii exotice, experimentarea înlocuirii salcâmpului plantat în stațiuni contraindicate, experimentații de cultură cu specii și procedee necercate la Sabed.

În paralel sunt programate lucrări curente de recoltări de semințe și butași, semănături în pepiniere, ș. a.

Un corolar al experimentației dela Sabed îl constituie colaborarea dintre ICEF și Direcția

Fig. 3. — Arboretele experimentale dela Sabed, în 1948

Tehnică Silvică din M. A. D. pentru extinderea lucrărilor de împădurire a terenurilor degradate de același tip din Câmpia Transilvaniei, pe baza concluziunilor practice ce se vor trage. În acest scop Secția I-a ICEF întreprinde ca lucrare preliminară inventarierea și clasificarea terenurilor degradate din Câmpia Transilvaniei, pentru cari pot fi valabile concluziunile experimentațiilor de la Sabed. Totodată până la cunoașterea concluziunilor finale detaliate, sunt în curs de redactare o serie de „indicațiuni preliminare“ privitoare la procedeele de plantare, întreținerea plantațiilor și speciilor cele mai indicate pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate din Câmpia Transilvaniei, lucrări întreprinse de serviciile silvice județene (Cluj, Mureș, Năsăud, Someș și Turda) în cadrul programului general de lucrări pe țară a Ministerului de Afaceri Interne.

O primă etapă a experimentațiilor dela Sabed se va putea considera încheiată în momentul când vor fi redactate și puse la dispoziția practicei silvice din această regiune, îndrumări amănunțite asupra speciilor și procedeele de lucru găsite cele mai potrivite, dintre cele încercate.

cate pentru împădurirea terenurilor degradate cu expoziție sudică din regiunea Câmpiei Transilvaniei. Prin aceasta se va putea considera atins scopul fixat inițial.

Într-o etapă următoare experimentațiile dela Sabed au ca teme principale: selecționarea celor mai utile specii pentru economia rurală a Câmpiei Transilvaniei, stabilirea metodelor de întreținerea arboretelor pentru mărirea productivității lor și stabilirea metodelor de regenerarea pădurilor în condițiunile experimentației dela Sabed.

Cercetările programate de Secția I-a ICEF în a.c. și în cei următori tind pe de o parte să încheie prima etapă a experimentațiilor dela Sabed, angajându-se pe de altă parte la rezolvarea temelor noi propuse.

Résumé

L'auteur fait un exposé sur les expériences forestières de Sabed (département de Mureș, en Transylvanie), ayant comme but initial défini par les forestiers hongrois: „l'experimentation des espèces et des méthodes de travail pour le boisement de terrains stériles à exposition méridionale de la Plaine de Transylvanie“.

Les études programmées par l'Institut de Recherches Forestières de la Roumanie permettraient de tirer les conclusions pratiques de cette expérimentation d'autant de plus d'un demi-siècle.

Une fois atteint le but initial de l'expérimentation, l'auteur indique parmi les objectifs des recherches et des observations futures les suivants: la sélection des espèces les plus utiles pour l'économie rurale de la Plaine de Transylvanie, l'établissement des méthodes de culture des peuplements pour l'augmentation de leur productivité, l'établissement des méthodes de régénération des peuplements dans les conditions de cette expérimentation.

URȘUL DIN TRANSILVANIA ÎN SECOLUL AL 19-LEA ȘI AL 20-LEA

de OTTO WITTING

Brașov

Un loc deosebit ocupă ursul în istoria vânătoarei din Transilvania. În trecut temut, urgisit și urmărit peste măsură, se bucură începând de la sfârșitul secolului al 19-lea ca vânat de aceeași prețuire excepțională ca și cerbul și capra neagră.

Astfel secolul al 19-lea poate fi considerat ca o încheiere și schimbare a unei evoluții de mai multe secole. Arată pe de o parte lupta străveche și tenace a populațiunii în contra ursului, pe de altă parte începutul unei noi ere, când ursul, ca și orice vânat, își găsește protecția și ocrotirea cuvenită.

În cele ce urmează se va supune unei cercetări critice răspândirea, importanța și vânătoarea ursului în secolul al 19-lea și 20-lea, arătându-se detaliat mersul evoluției mai sus schițată.

I. Răspândirea ursului.

O iconă precisă asupra efectivului și răspândirii ursului în secolul al 19-lea nu se poate prezenta. Pe de o parte lipsesc date statistice din prima jumătate a secolului al 19-lea, pe de altă parte, datele existente din a doua jumătate a secolului în multe cazuri sunt de natură dubioasă. O numărătoare exactă a efectivului ursului de sigur nu s'a făcut în secolul al 19-lea. Există numai unele date asupra împușcării ursului, care în mod mai puțin sistematic nu se referă decât numai la unele regiuni izolate. Pe de altă parte cât de greu este, de a se deduce din datele privind împușcarea ursului, efectivul lui real rezultă din particularitatea specifică a ursului, care din cauza împrejurărilor generale de hrănire în unii ani se adună în număr mare pe suprafață mică, căzând apoi, ușor și în număr mare, pradă vânătorului, — apoi din dificultățile tehnice, care se ivesc la întocmirea însăși a statisticei vânatu-

lui împușcat, a cărei exactitate în mare parte depinde de sinceritatea vânătorului. Dar abstrăgându-se toate aceste dificultăți, procentul anual de împușcarea ursului în secolul al 19-lea era cu totul altul decât astăzi. Pe când ursul în secolul al 19-lea și mai ales în a doua jumătate a acestui secol a fost împușcat și nimicit fără cruțare și fără considerare la mărimea contingentului existent, — astăzi vânărea lui este reglementată, admițându-se, în vederea asigurării efectivului viitor, împușcarea numai a unui procent restrâns, stabilit în raport cu efectivul existent. Astfel fiind, din datele statistice de împușcarea ursului, transmise din trecut, numai cu mare greutate se pot face concluziuni cu privire la efectivul ursului de atunci. Cu toate acestea se vor arăta în cele ce urmează datele cele mai importante găsite, întrucât ele în multe cazuri ne dau o lumină clară, cel puțin asupra răspândirii geografice a ursului din trecut.

În anul 1842 s'a constatat în munții Făgărașului mulți urși¹⁾, și în anul 1857 după Bielz răpitoarele (urși, vulpi, și râși) în nicio țară a fostei monarhii n'au întrecut numărul răpitoarelor din Transilvania²⁾.

După Bielz în Transilvania s'au vânat în anul 1845 — 8, 1849 — 9, 1851 — 86, 1853 — 65, 1854 — 86 urși³⁾. Numărul urșilor împușcați în anii 1845 și 1849 nu corespunde realității, fiind prea redus față de numărul celor împușcați în restul anilor.

1. Blätter für Geist, Gemüth u. Vaterländskunde, vol. VI, 1842, pag. 362.

2. Bielz, Handbuch der Landeskunde Siebenbürgens, 1857, pag. 268.

3. Bericht der Handels- u. Gewerbekammer in Kronstadt, 1853—1856, pag. 67.

Datele găsite în dările de seamă ale Camerei de Comerț și Industrie din Brașov pare că sunt mai precise, fiind specificate chiar și pe regiuni. Conform acestor date s'au împușcat :

1. In anul 1853 :

In districtul Sibiu	13 urși
» » Odorheiu	18 »
» » Bistrița	25 »
Total	56 urși

2. In anii 1854 și 1856 :

In regiunea Orăștie	7,	22 urși
» » Sibiu	15,	9 »
» » Brașov	14,	20 »
» » Odorheiu	17,	29 »
» » Bistrița	29,	10 »
Total	82,	90 urși

În toamna anului 1855 s'au împușcat la o vânătoare de 5—6 zile, ținută de magnații unguri în pădurile Gurghiului, Jud. Mureș, nu mai puțin decât 26 urși⁴⁾. i

În anul 1857 s'au împușcat în regiunile: Sibiu — 9, Brașov — 39, Târgul Mureș — 1, Odorheiu — 61, Bistrița — 39, Dej — 9, Alba Julia — 1, Orăștie — 31. Total 190 de urși⁵⁾.

În anul 1875 s'au semnalat în pădurea comunei Cristian, Jud. Brașov, 9 urși⁶⁾, pădure, unde astăzi rar se găsesc urși. În ziua de 5.XI a aceluiaș an, comerciantul Francisc Petra din Sft. Gheorghe, Jud. Treiscaune, a vânat în pădurea orașului Sft. Gheorghe un mare urs la un loc, unde astăzi la fel greu se găsesc urși⁷⁾.

În Gheorghieni în anul 1875 s'au vânat în timpul dela 1.IX—31.XII- nu mai puțin decât 20 urși⁸⁾, în toamna anului 1877 în județul Hunedoara 13⁹⁾ și în anul 1879 în Valea Hațegului 21 urși¹⁰⁾.

În anii 1878—1879 s'au împușcat anual în Transilvania câte 50—60 urși¹¹⁾.

1881 a fost un an bogat în urși. Piața orașului Bistrița a fost inundată cu piei de urși și chiar în Târgu-Mureș s'au putut cumpăra piei de urși cu 5 fl.¹²⁾.

Încă în anul 1881 în pădurea comunei Codlea, Jud. Brașov, ursul era destul de numeros. Astfel în ziua de 8.XI.1882 s'au găsit la o goană, care s'a făcut pe versantul abrupt al Măgurii Codlii, 3 urși. Din aceștia unul a fost doborât de către primpretorul plășii de sus Eitel și de către medicul comunal din Codlea Dr. Branowatzky, iar

al doilea de vânătorul de urși din Codlea Joan Depner¹³⁾.

Și împrejurimea Sibiului era în acest timp bogată în urși. Astfel s'au vânat în regiunea fostului Scaun de Sibiu în timpul de la Oct. 1883 până la data de 4.IX.1884 nu mai puțin decât 14 urși¹⁴⁾.

În Noembrie 1884 s'au împușcat sub conducerea conților Ferdinand Wurmbrandt, Emeric și Eugen Lazăr la o vânătoare de 2 zile în Carpații Bărgăului și ai Cușmei din Jud. Năsăud 8 urși¹⁵⁾, în luna Octombrie 1885 la o vânătoare le câteva zile sub conducerea contelui Eugen Lazăr în terenul Bărgăului 6, în pădurile comunei Cușma 3, și în pădurile comunei Jad, toate din Jud. Năsăud 3, în total deci 12 urși¹⁶⁾: În acest an — 1885 — în pădurea comunei Râșnov, Jud. Brașov, numită Pisculung, s'au împușcat la o vânătoare de câteva zile 4¹⁷⁾, și în pădurile comunei Covasna și Păpăuți din Jud. Treiscaune 8 urși¹⁸⁾. În același an s'au găsit la o goană organizată în Jud. Mureș 6 urși, din care baronul Coloman Kemény a împușcat un urs de 8 ani, care a cântărit 125 kg., iar Josif Eltető din Reghin a rănit grav un al doilea urs¹⁹⁾.

În anul 1884, după datele lui Sigismund Szécsi, au fost vânați în județele: Bihor — 2, Brașov — 1, Ciuc — 26, Făgăraș 3, Hunedoara — 13, Severin — 10, Maramureș — 47, Mureș 21, Năsăud — 39, Odorheiu — 3, Satu Mare — 2, Sibiu — 3, Someș — 6 și Treiscaune — 3, total 179 urși, deci cu 11 urși mai puțin decât în anul 1857.

În anii 1885—1894 s'au împușcat în județul Brașov anual în medie 7 urși²⁰⁾, iar în anul 1886 în județul Ciuc în timp de trei săptămâni 6 urși²¹⁾. În același an (1886) Societatea de Vânătoare din Brașov (Kronstaedter Jagdverein) a constatat, că efectivul extrem de scăzut al vânătorului util se datorește faptului că vânătoarea a început să fie practică pentru câștig și vânătorul răpitor s'a înmulțit în ultimul timp peste măsură²²⁾. În acelaș timp și în Vechul Regat urșii erau în număr mare. Astfel la o singură vânătoare de urși, care s'a ținut în ziua de 1 Octombrie 1887 în împrejurimea orașului Pitești au fost împușcați 7 urși²³⁾.

În toamna anului 1887 urșii au apărut lângă cătunul Noua-Honterus și lângă comuna Cristian din Jud. Brașov²⁴⁾. Conform comunicării D-lui Lt. Col. v. Bönches în ziua de 24.X.1887 o ursoaică cu un puiu a atacat la cătunul Honterus o

4. Ujfalvy, Az endélyi régebbi és körelebbi vadászatok, 1854, pag. 43.

5. Stebenbürger Bote, Nr. 24 din 1858.

6. Kronstädter Zeitung (Kr. Ztg) Nr. 160 din 9.X.1875.

7. Kronstädter Zeitung Nr. 179 din 12.X.1875.

8. Kronstädter Zeitung Nr. 5 din 10.I.1876.

9. Kronstädter Zeitung Nr. 194 din 7.XII.1877.

10. Kronstädter Zeitung Nr. 33 din 27.II.1880.

11. Bericht der H. u. G.-kammer, Kronstadt, 1878—1879, pag. 95—96.

12. Kr. Ztg. Nr. 185 din 16.XI.1881.

13. Kr. Ztg. Nr. 178 din 11.XI.1882.

14. Kr. Ztg. Nr. 144 din 6.IX.1884.

15. Kr. Ztg. Nr. 209 din 21.XI.1884.

16. Kr. Ztg. Nr. 240 din 27.X.1885.

17. Kr. Ztg. Nr. 263 din 12.XI.1885.

18. Kr. Ztg. Nr. 284 din 7.XII.1885.

19. Kr. Ztg. Nr. 237 din 13.X.1885.

20. O. Witting, Die Geschichte der Jagd, din „Wirtschaftsgeschichte des Burzenlandes, vol. V. pag. 53.

21. Kr. Ztg. Nr. 302 din 29.XII.1886.

22. Kr. Ztg. Nr. 304 din 31.XII.1886.

23. Kr. Ztg. Nr. 231 din 6.X.1887.

24. Kr. Ztg. Nr. 209 din 10.IX.1887 și Nr. 222 din 26.IV.1887.

turmă de oi, care s'a aflat în grădina de zarzavat împrejmuită lângă casa de locuit a d-lui Herman. Din geamul casei ursoaica s'ar fi putut ușor împușca ²⁵⁾.

Și în pădurea comunei Maieruș din Jud. Brașov, unde astăzi rar apare ursul, în anii 1880—1890 urșii au fost destul de des împușcați. Astfel au fost vânați aci în ziua de 18.XI.1887 2 urși de către vânătorul din Maieruș numit „Der lange Getz“ ²⁶⁾.

În anul 1887 în Județul Sibiu au fost doborâți 12, în munții Făgărașului cca. 10 urși ²⁷⁾.

În anii 1880—1890 arămarul Filip Cselsensky a împușcat în pădurile Timișului de jos, Jud. Brașov, în total 12 urși ²⁸⁾.

În anul 1889, în zilele de 12—17.X., s'a ținut în pădurea comunei Codlea, Jud. Brașov, o vânătoare de 5 zile, la care s'au împușcat 2 urși ²⁹⁾. În același an, Societatea de Vânătoare din Bărgău, Jud. Năsăud, a vânat în câteva zile 6 urși ³⁰⁾. În o altă localitate din același județ au apărut într-o singură goană 21 urși, din cari 11 piese au fost vâdate ³¹⁾. În ziua de 13.XI.1889 moșierul Ioan Haller din Hoghiz, Târnava Mare, a împușcat pe terenul de vânătoare vecin cu pădurea comunei Maieruș, Jud. Brașov, un urs capital ³²⁾, iar în anul 1890 cunoscutul decan al vânătorilor din Transilvania, Col. Andrei Berger în munții Făgărașului 3 urși ³³⁾.

În anii 1880—1890 ursul s'a mai găsit pe versantul muntelui Semenik (1406 m. înalt) din Banat, astăzi a dispărut complect din această regiune ³⁴⁾.

În ziua de 9.XI.1890 s'a organizat de către Societatea de Vânătoare din Brașov o goană la marginea orașului Brașov, la locul numit „Stejeriș-Dillenloch“. Aci a împușcat vânătorul Daum Dosios un urs și Frederic Riemer sen. a rănit un alt urs ³⁵⁾. În același an a scris ziarul „Krosstaedter Zeitung“: „În Ardeal se mai găsesc mulți urși, ca nicăeri în Europa, cu excepția Rusiei. Cu venirea iernii, urșii părăsesc munții și coboară în văi și șesuri pentru a face o vizită câmpurilor semădate cu porumb. În Octombrie s'au împușcat la poalele Carpaților, nu departe din orașul Sibiu, 5 urși mari și în ultima Duminică

s'au mai doborât la o distanță de 2 ore de Sibiu alți doi urși“ ³⁶⁾.

În terenul de vânătoare „Ratoșna“ lângă Reghinul Săsesc, Jud. Mureș, Josif Kosch a organizat în luna Noembrie 1890 o goană, la care din cei 6 urși ieșiți au fost împușcați 3 ³⁷⁾.

În pădurea comunei Codlea, Jud. Brașov a doborât profesorul A. Rheindt ³⁸⁾ în ziua de 16 Noembrie 1890 și Joan Eder ³⁹⁾ în ziua de 8 Noembrie 1891 câte un urs. Acești urși au fost ultimii urși staționari din această regiune.

În anul 1891 au fost vânați în Jud. Maramureș 49, în Jud. Ciuc 26, în Jud. Triescaune 16 și în munții Făgărașului 15 urși, în total 187 urși ⁴⁰⁾.

Încă în anul 1894 a împușcat căpitanul Szöcs un urs aproape de cătunul Noua lângă Brașov ⁴¹⁾, iar în anul 1897 Dr. Petru Windt o ursoaică cu un puț în pădurea comunei Maieruș, la fel, ultimii urși staționari din această regiune ⁴²⁾.

În luna Decembrie 1898 a fost prins un urs de o jumătate de an pe șesul Țării Bârsei în mijlocul semănturilor de iarnă aflate lângă comuna Prejmer, Jud. Brașov ⁴³⁾.

Reducerea extraordinară a efectivului urșilor rezultă și din următoarele date:

Prof. Ernest Kühlbrandt din Brașov scrie: „Dela un bătrân blănar am aflat odinioară, că în primul trimestru al secolului 19lea s'au preparat în Brașov anual 50—100 piei de urs, în ultimul trimestru abia 20 și acuma, la începutul secolului al 20-lea anual abia 1 sau 2“ ⁴⁴⁾.

După Col. Andrei Berger încă în anul 1859 au fost împușcați în Transilvania anual 300 de urși, în anul 1909 însă numai 105 piese, iar terenurile de vânătoare, în care în trecut s'au găsit cca. 20 de urși, astăzi numai au decât 3—4 piese ⁴⁵⁾.

În anul 1939 în întreaga Românie s'au vânat în total 38 urși, pe când în secolul al 19-lea numai în Transilvania au fost vânați anual 50—300, în medie cca. 100 urși.

(Va urma)

R é s u m é

L'auteur expose les résultats de ses investigations sur l'existence et l'abondance de l'ours dans les 19 et 20 siècles, en Transylvanie. (à suivre).

25. Kr. Ztg. Nr. 248 din 26.X.1887.
26. Kr. Ztg. Nr. 269 din 19.XI.1887.
27. Kr. Ztg. Nr. 250 din 28.X.1887 și Nr. 225 din 26.IX.1888.
28. Kr. Ztg. Nr. 127 din 3.VI.1889.
29. Kr. Ztg. Nr. 238 din 12.X.1889.
30. Kr. Ztg. Nr. 240 din 15.X.1889.
31. Kr. Ztg. Nr. 266 din 14.XI.1890.
32. Kr. Ztg. Nr. 268 din 16.XI.1890.
33. Kr. Ztg. Nr. 245 din 21.X.1890.
34. Pavel Goanța, Ursul Carpatin în Carpații, vol. X din 606.
35. Kr. Ztg. Nr. 262 din 10.XI.1890.

36. Kr. Ztg. Nr. 264 din 12.XI.1890.
37. Kr. Ztg. Nr. 265 din 13.XI.1890.
38. Kr. Ztg. Nr. 268 din 17.XI.1890.
39. Kr. Ztg. Nr. 259 din 9.XI.1890.
40. Kr. Ztg. Nr. 21 din 27.I.1892.
41. Kr. Ztg. Nr. 149 din 30.VI.1894.
42. Kr. Ztg. Nr. 269 din 22.XI.1897.
43. Kr. Ztg. Nr. 299 din 27.XII.1898.
44. D. Franz Herfurth, Das sächsische Burzenland, pag. 15.II.1942.
45. Verhandlungen u. Mitteilungen des siebenbürtigen Vereines für Naturwissenschaften, Sibiu, anul 1914, pag. 26.

ARMA DE VÂNĂTOARE A INGINERULUI SILVIC

de FREDERIC BOMCHES
Armurier-Braşov

La întrebarea pusă de d. ing. V. Cotta prin Rev. Păd. Nr. 1/1948, care este arma de vânatoare a inginerului silvic, expun părerea mea, punând la contribuție toată practica și conștiința mea.

Înainte de a se hotărî, care armă este cea mai indicată pentru inginerul silvic, cel ce răspunde trebuie să țină seamă de trei factori și anume:

1) Arma trebuie să corespundă tuturor cerințelor vânătorești; deci trebuie să satisfacă mai multe condițiuni și anume să fie adaptabilă atât pentru vânat mare, cât și pentru vânat mic.

2) Să fie bine construită.

3) Să fie eficientă.

Soluția condițiilor dela punctul 1 și 2 nu este grea, deoarece sunt cunoscute construcțiile tuturor armelor de vânatoare, cari vin în considerație. Mai dificilă este soluția de la punctul 3. Aceasta, firește, este decisivă sau mai bine zis influențează primele două condiții.

Să încercăm să alegem arma cea mai corespunzătoare scopului din multitudinea armelor de vânatoare. Din cele mai bune să alegem pe cea mai eficientă.

Bazat pe experiența mea, pot spune că pentru inginerul silvic, arma cea mai corespunzătoare este un drilling de o construcție corespunzătoare.

Nu recomand arma mixtă cu două țevi, fie laterale, fie suprapuse, deoarece nu are o întrebuintare atât de universală ca un drilling, iar arma cu două țevi mixte suprapuse este o armă prea scumpă, datorită sistemului de zăvorire, care trebuie să fie construită ca să corespundă unor solicitări destul de frecvente.

Drillingul este arma care întruchipează în adevăratul sens al cuvântului arma de vânatoare universală pentru inginerul silvic, datorită întrebuintării sale universale. Combinațiunea de două țevi de alice și una de glonte, fac această armă întrebuintabilă în cel mai înalt grad atât pentru vânatul mare, pentru vânatul mic cât și pentru ocrotire în sensul larg al cuvântului și deasemeni pentru paza personală a funcționarului silvic în serviciul pe care îl îndeplinește. Pentru ocrotire, drillingul devine ideal, dacă se montează în țeava dreaptă de alice o țeavă suplimentară, lungă de numai 25 cm. pentru cartușul cal. 22 long-rifle, asupra căruia voiu reveni mai târziu.

Pentru ca drillingul să nu fie prea greu, recomand pentru alice calibrul 16 și pentru țeava de glonte, cartușul cal. 8×57 I.R.S., care este cunoscut în toată lumea. Acest cartuș favorizează o construcție ușoară a armei, până la 3 kg. Toate celelalte cartușe moderne, de calibru mai mare sau mai mic, prefind, la un efect similar, o spori- rire a greutatei armei.

Cartușul menționat se execută în diverse labo- rări pentru vânatoare, începând cu încărcătura

de 2,3 gr. pulbere fără fum până la 3,5 gr. pulbere specială, cu o energie obținută la proec- til până la 400 kgm.

Inginerul silvic, în al cărui teritoriu se află vânat numai până la mărimea căprioarei, poate să-și procure un cartuș potrivit și anume care va desvolta o energie mai mică. Pentru un teren, în care se află cerb și porc în special, se va fo- losi cartușul care va da o rezistență respectiv o mai mare energie.

Pentru ocrotire și anume pentru distrugerea răpitoarelor mici dela distanțe mai mari, ca vulpi, câini vagabonzi, pisici, păsări răpitoare, se poate folosi cu succes un cartuș redus, care încărcat cu numai 1,1 gr. pulbere fără fum și un proiectil de 5.5 gr., dă o viteză de 600 m/sec. și care poate fi reîncărcat de vânător. Acelaș scop îndeplinește și mica țeavă suplimentară cal. 22 long-rifle, cu care se poate vâna cu o precizie uimitoare ani- male dăunătoare terenului de vânatoare, până la mărimea unui câine, la o distanță chiar de 100 m. Dar chiar pentru vânarea găinușelor de alun, ra- țelor pe ape mari, a cocoșului de munte în timpul rotirii, la distanțe, cari nu mai pot fi stăpânite de tirul cu alice precum și pentru exerciții de tir efine, pentru toate acestea țeava aceasta supli- mentară este neîntrecută. Personal am montat foarte multe asemenea țevi suplimentare în drillinguri și am fost uimit de precizia lor. Vâ- nătorii cari au folosit aceste țevi au fost încân- tați.

Dacă pe un drilling echipat cu o asemenea țeavă suplimentară se montează în condițiuni ireproșabile o lunetă, atunci drillingul întruchi- pează într'adevăr o armă complectă și univer- sală, cu care se poate vâna animale începând de la vrăbii până la cel mai rezistent cerb în timpul împerecherii.

Apărarea personală, care iarăși trebuie luată în considerare, culminează în puterea colosală de părunderă a proiectilului cu manta întreagă, lung de 3 mm. și propulsat cu 3,25 gr. pulbere specială. Acest proiectil e în stare să treacă prin- tr'un trunchiu de brad de 1 m. diametru. În cazul unei ciocniri cu un braconier sau cu un hoț de lemne, acesta nu va avea adăpost sigur nici după un copac gros.

Trebuie menționat aci că la un drilling se poate astfel regla tirul țevilor de alice pentru proec- tilul Brennecke tras din acestea, încât punctul lovit de acesta aproape acopere punctul lovit de proiectilul tras dn țeava ghintuită, la o dis- tanță bineînțeles de 30—40 m. Deci până la o a- numită distanță drillingul înlocuește o armă du- blu-express.

Recomand un drilling de o construcție ușoară, cu o lungime a țevilor de maximum 60 cm., de- oarece din punct de vedere tehnic, hotărîrea de- plină o dau: forajul, gruparea și penetrația.

Ca sistem recomand acela cu dublu zăvor sub țevi și zăvor transversal Greener, platine sistem Blitz (pe placa trăgacelor). — Această construcție permite să se construiască arma mai eficient și se comparată mai bine.

Se recomandă pentru țeava de glonț un oțel anticorosiv; spun pentru țeava de glonț, deoarece aceasta constituie pratea cea mai sensibilă a armei. Pete de rugină în interiorul țevilor de alicie au o influență minimală asupra grupajului și de cele mai multe ori pot fi îndepărtate. O țeavă de glonț însă, atacată de rugină, nu mai e reparabilă și este mult devalorizată.

Recomand o lunetă cu mărire de 4 ori din motive de greutate, de câmp vizual și din punct de vedere al întrebuițării practice.

Ca fel de montaj al lunetei, se preferă montajul clasic cu două picioare duble și fixare prin glisieră. Este montajul robust care s'a comportat mai bine decenii de-a rândul.

R é s u m é

A la suite de la discussion ouverte dans le précédent cahier de cette revue, sur le meilleur fusil de chasse pour le forestier roumain, l'auteur du présent article en expose ses vues. Il recommande le drilling qui peut avoir une utilisation universelle.

NOTE BIBLIOGRAFICE DE METEOROLOGIE FORESTIERĂ

de T. BĂLANICA

Vătămările provocate de furtuni în pădurile din nordul țării în cursul iernei 1947—48 au reamintit într-o formă impresionantă, legătura strânsă care există între creșterea pădurilor și climă, încât se poate repeta cu toată convingerea ceea ce afirma Hepites (4) într-o conferință ținută pe vremuri la Soc. „Progresul Silvic”: „Silvicultura fără climatologie este un non sens”. Ceva mai mult, el susținea încă de pe atunci că „nu este îndeajuns a cunoaște elementele climatice ale fiecărei regiuni sau localități, a cunoaște ceea ce meteorologia veche sau meteorologia statică puteau să ne învețe. În exploatarea pădurilor, silviculorul având să lupte cu agenții atmosferici și având a apăra în contra lor pe lucrători, cât și masivele însăși, el nu se mulțumește numai cu meteorologia statică; îi trebuie neapărat să cunoască și meteorologia dinamică pe care este bazată prevederea timpului”.

Dovadă că opinia lui Hepites era justă, o constituie faptul că literatura forestieră este foarte bogată în materie. Lucrările citate la sfârșitul acestui scurt articol sunt un mic exemplu. Din cercetarea lor reese că silviculorii, de la începutul meseriei lor (1, 2, 5, 7, 8) au observat cu asiduitate factorii staționali, și dintre aceștia, cei atmosferici bucurându-se de o deosebită atențiune. Încât atunci când a început a se organiza un serviciu meteorologic în nu importă ce țară, primii colaboratori au fost recrutați și dintre silviculorii. Înțelegerea dintre aceste două categorii de intelectuali s'a continuat și mai târziu, exprimându-se prin studii de meteorologie dedicate special silviculturii (6, 8). Obiectul urmărit era cunoașterea fenomenelor, explicarea lor, pentru ca măsurile de ordin cultural să fie bazate pe o documentare judicioasă. Totuși, chiar în țări cu o știință aprofundată și o practică silvică avansată, vătămările nu au putut fi împiedicate în total, pentru motivul simplu că măsurile preconizate și aplicate aveau în vedere condițiunile medii. Surveneau însă și evenimente extraordinare, care nu intrau în calcule, și care provocau pagube. Cazurile de fohn, citate și în literatură (5) sunt un e-

xemplu. În timpul din urmă au început a fi sezi-zate. În țara noastră, pentru prima dată, fohnul cu influențele lui catastrofale în păduri, este relevat de studiul d-lui Baroncea, din acest număr al revistei. Silviculorii vor ține seamă pe viitor și de acest element în lucrările de amenajament.

Până când stăpânirea vremii, comandarea stării timpului după voința și necesitatea noastră va intra în domeniul realizărilor — experimentări și primii pași în acest sens au început deja (3) — silviculorii, cu deosebire cei din regiunile accidentate (munți, coline), vor trebui, în vederea protecției pădurilor, să cunoască în detaliu condițiunile locale, care imprimă un caracter particular atât climatei cât și deplasărilor de aer, notând foarte observațiunile într'un registru special statistic.

B I B L I O G R A F I E

- 1) **Bargman, B. A.:** *Die Verteidigung und Sicherung der Wälder gegen die Angriffe und die Gewalt der Stürme, unter besonderer Berücksichtigung der örtlichen Windablenkungen.* Allgemeine Forst- und Jagdzeitung (70), 1904, pag. 81, 121, 161, 201, 241.
- 2) **Eiferl:** *Forstliche Sturmbeobachtungen im Mittelgebirge.* Allg. Forst- u. Jagdzeitung (69), 1903, Pag. 323, 369, 418.
- 3) **Hader, Dr. F.:** *Auf dem Wege zur Beherrschung des Wetters.* Atomare Energie und Klimaverbesserung. Ausblick auf künftige Planungen. „Die Presse” — Wien, Nr. 7, 14.II.1948, pag. 6.
- 4) **Hepites, St.:** *Prevederea timpului.* Revista Pădurilor (9), 1894, pg. 49, 80, 103.
- 5) **Hess-Béck:** *Fostschutz.* V. Aufl. II Band: Schutz gegen Menschen, Pflanzen, atmosphärische Einflüsse und Flugsand. — Neumann, Neudamm. 1930.
- 6) **Schmauss, A.:** *Über Sturmgefährdungen.* Forstw. Centralblatt (42) 1920, pag. 189.
- 7) **Wagner, Chr.:** *Grundlagen der räumlicher Ordnung im Walde.* IV. Aufl. Tübingen 1923.
- 8) **Woelfle M.:** *Waldbau und Forstmeteorologie.* Neumann, Neudamm 1939.

R é s u m é

A propos des dégâts engendrés par les vents violents de l'hiver 1947/48 dans les forêts du Nord du pays, on relève l'importance de l'étude de la météorologie pour la sylviculture.

PRIMUL DOCTORAT LA FACULTATEA DE SILVICULTURĂ DIN BUCUREȘTI

Invățământul superior a fost o preocupare constantă a Corpului silvic căutându-se a i se asigura toldeana un nivel academic ridicat. Prin introducerea bacalaureatului ca o condiție de bază indispensabilă pentru admiterea în Școala Superioară de Silvicultură, prin celebra grevă a studenților dela Brănești de acum vreo patruzeci de ani, grevă unică, sui-generis, în anele mișcărilor studentești dela noi, când s'au cerut cursuri mai multe și mai grele de nivel universitar iar nu simplificări și reduceri de program, prin integrarea învățământului silvic în Școala Politehnică din București, s'au marcat momente de ascensiune, care au dat profesiei pregătirea și prestigiul necesar pentru asumarea și îndeplinirea imenselor sarcini pe care Corpul silvic le are în cadrul activității de gospodărire a patrimoniului forestier național.

Perfecționarea învățământului, respectiv pregătirea Corpului nu s'a oprit însă aci. Mai în fiecare an, ingineri din diferite promoții au fost trimiși de Minister pentru studii de perfecționare la școlile reputeate de peste hotare, continuând tradiția generațiilor din secolul trecut. Iar în momentul când dotarea Facultății cu laboratoare înzestrate cu tot instrumentariul necesar studiilor a devenit un fapt împlinit, s'a trecut mai departe, instituindu-se doctoratul. Asta a fost acum 13 ani. (A se vedea în acest sens Revista Pădurilor pe 1935 pag. 785). Nu au fost însă prea mulți cei care au bătut la poarta Școlii Politehnice respectiv Facultății de silvicultură, pentru acest grad academic. Dintre cei înscrși, primul care cucerește galioanele de doctor este d. **Inginer Alexandru Beldie (ICEF)**.

Decernarea titlului de doctor s'a făcut cu toată solemnitatea preșcrisă de regulament, într'o atmosferă de sărbătoare. În ziua de 24 Martie 1948, la ora 12,30 marele amfiteatru al Școlii Politehnice era plin până la refuz de toți cei care au vrut să participe la această sărbătoare a Facultății de silvicultură și deci a Corpului: membrii Consiliului profesoral, ingineri din Ad-ția silvică, membrii ICEF-ului, naturaliști, prieteni personali și mulți studenți.

Comisia examinatoare, constituită din d-nii Prof. C. C. Georgescu, decanul Facultății, Prof. M. Drăcea și Prof. V. N. Sînghe, invită pe candidat să-și susțină oral teza prezentată, lucrată sub conducerea d-lui Prof. C. C. Georgescu: **Studiul fitosociologic comparativ al fâgetelor montane superioare d'ntre Valea Ialomiței și Valea Buzăului**.

D. Ing. Al. Beldie a arătat în partea generală introductivă, a lucrării, teoriile generale care stau la baza tipologiei forestiere și poziția fitosociologiei față de această problemă. A făcut apoi un istoric amănunțit al cercetărilor sociologice în fâgete, luând o poziție personală în raport de metodele preconizate de autorii moderni. Lucrarea este o aplicare, pentru prima oară la noi în țară, a metodei fitosociologice moderne la asociații forestiere pe suprafețe mai întinse. Cercetările de teren au durat șase săptămâni de vegetație, recoltându-se un bogat material documentar (65 de suprafețe de relevouri sociologice). Se descrie asociația nouă numită *Fagetum dacicum*, arătându-se că se întinde din regiunea studiată până în Carpații Păduroși. În cadrul acestei asociații au fost distinse patru subasociații (*Fagetum dacicum normale*, *F. d. abletetosum*, *F. d. festucetosum*, *F. d. luzetosum*) precum și o serie de tipuri și faciesuri. La fiecare unitate s'a arătat compoziția floristică specifică, după care se pot identifica pe teren și condițiunile ecologice respective.

Din compararea cu toate fâgetele europene cercetate sociologic până în prezent, a acestor noi unități descrise, se trag concluziuni asupra variației elementelor sociologice, aducându-se cu această ocazie o contribuție la sistematica sociologică a fâgetelor europene.

În partea consacrată syngeneticii se arată o serie de succesiuni naturale primare deduse din zona diverselor unități în raport de procesele de formare și evoluție a solului. Desvoltă apoi observațiunile făcute asupra unor succesiuni secundare provocate de tăerile rase, punând concluziuni deosebit de interesante pentru silvicultura practică a fâgetelor respective. În fine, s'au făcut considerațiuni asupra variației productivității arboretelor în tipurile sociologice descrise.

Ascultând expunerea, auditoriul inițiat în materie a putut aprecia că lucrarea înseamnă un pas înainte în elucidarea problemei atât de desbătută a tipurilor de pădure la noi în țară, reprezentând în același timp un punct de plecare, adică un model, după care se pot călăuzi alte cercetări similare, în ideea de a forma pe viitor o bază științifică și unitară de lucru pentru cunoașterea pădurilor țării.

După această susținere orală a tezei a urmat un colloquiul, constând din întrebări puse de comisia examinatoare în legătură cu diferitele probleme de detaliu cercetate în lucrări. A fost un prilej în plus pentru candidat să desvolte chestiuni de concepție în tipologia forestieră syngenetică și să aducă precizări în ce privește aprecierea productivității arboretelor.

În continuare, d. Ing. Al. Beldie a desvoltat tema a doua a examinării, dată de comisiune: **Codrul regulat cu tăeri succesive la pădurile de fag**.

A schițat mai întâi un scurt istoric al tratamentului, desvoltând principiile lui clasice și evoluția acestora în diferite țări și școli. A arătat metodele de aplicare practică a principiilor, comentând rezultatele obținute și greșelile comise, punându-se accentul pe factorul ecologic.

Referindu-se la aplicarea tratamentului în țară, expune procedeele utilizate în diverse regiuni de diverse administrații, examinând rezultatele și luând poziție critică.

Dacă teza prezentată ca temă principală Comisiunii examinatoare a dovedit o originalitate categorică și mai ales un spirit de cercetări și sinteză a realității de pe teren, în cea de a doua temă — dată de comisiune, din ansamblul disciplinelor forestiere — d. Ing. Al. Beldie a arătat o temeinică documentare în materie, motive care au condus comisiunea să declare în unanimitate pe d. Ing. Al. Beldie doctor magna cum laude al facultății.

Solemnitatea a fost încheiată cu o scurtă alocuțiune a d-lui decan C. C. Georgescu. D-sa a spus în esență următoarele:

A face un doctorat înseamnă a face sacrificii importante de timp, de energie și de bani. Străduințele depuse însă, pentru obținerea titlului, onorează pe cei ce muncesc și în acest sens, pentru că lucrările executate concură la promovarea științei forestiere românești.

Dacă până acum nu s'au înscrși prea mulți ingineri pentru doctorat, deși dreptul de a acorda acest titlu îl are facultatea de mai mult de zece ani și deși s'au creat și oferit condițiuni de studii în laboratoarele tă-

cultății, aceasta se explică atât prin dificultățile create de evenimentele războiului cât mai ales prin faptul că pentru a găsi un plasament era și este suficient diploma de inginer; nu se socotește necesară o muncă în plus.

Având în vedere prefacerile timpurilor pe care le trăim și deci și necesitățile de viitor, dacă ne gândim la o a doua facultate de silvicultură, de pe acum trebuie să luăm măsurile pentru formarea cadrelor personalului științific, necesare pentru promovarea atât a învățământului cât și a științei. Pentru aceasta, activitatea tuturor este necesară. La I.C.E.F. în decursul ultimilor două decenii, doctorii noștri dela universitățile din străinătate au pus bazele formării unei științe forestiere românești. Sunt necesare însă și alte forțe noi. D. ing. Al. Beldie este primul dintre cei înscriși care și-a dus până la capăt studiile pentru doctorat. Si este un fericit prilej să se constate că teza s'a prezentat în condițiuni atât de mulțumitoare. Prin subiectul tratat, facultatea recunoaște importanța care s'a dat științelor naturale.

Cunoștințele au fost expuse cu claritate, iar în judecarea lor s'au folosit metode statistice moderne. Teza

putea fi susținută la orice facultate de științe; pentru nota profesională a subiectului s'a căutat să se dea însă, lucrării și un caracter aplicativ.

Suntem fericiți să putem felicita pe d. candidat pentru succesul obținut și îndemnăm pe studenți să nu uite că fiecare din ei poartă în ghiozdan bastonul unui om de știință.

În rezumat, decernarea pentru prima dată în țara noastră a titlului de doctor al facultății de silvicultură a fost o zi de sărbătoare pentru învățământ și pentru Corp. După cum a subliniat și d. decan, evenimentul a coincis cu o dublă aniversare: 25 de ani dela încorporarea școlii de silvicultură în școala politehnică și tot 25 de ani dela promovarea d. lui prof. M. Drăcea primul doctor în silvicultură, după întâiul războiu mondial. Corpul silvic înregistrează cu satisfacție progresul manifestat în învățământ și speră că rândurile inginerilor dedicați cercetărilor științifice¹⁾ vor crește în măsura necesarului, astfel încât în gospodăria pădurilor să se poată pune bază pe cât mai multe studii din țară, executat cu competență.

T. Bălănică

SĂDIRA ARBORELUI LA LUGOJ

La Lugoj se serbează an de an, cu tot mai mult entuziasm, ziua sădării arborelui. Cu acest prilej, Direcțiunea Silvică din localitate organizează concursuri școlare pentru ca să se desvolte în tânăra generație respectul pădurii prin cunoașterea rosturilor ei. Pentru anul acesta s'au fixat două subiecte:

1. Pădurea și importanța sa în economia națională;
2. Economia rurală în raport cu pădurea.

Deși subiectele au fost comunicate tuturor școalelor secundare din județ, la concurs nu au participat decât școlile din Lugoj, și anume: Liceul Coriolan Brediceanu, Liceul Comercial, Școala Normală de fete și Școala Normală de băieți.

S'au primit în total 16 lucrări, acordându-se 4 premii și 4 mențiuni.

Serbarea sădării arborelui a avut loc în ziua de 8 Aprilie la care au participat elevii și elevele școalelor secundare în frunte cu profesorii și profesoarele.

Iar la 11 Aprilie a avut loc în sala teatrului din localitate, o foarte reușită serbare la care în afară de elevii și elevele școalelor, au luat parte și un foarte numeros public din oraș. Cu acest prilej s'au ținut cuvântări arătându-se rostul pădurii, s'au recitat versuri și s'au executat cântece de către corurile elevelor dela Școala Normală și dela Liceul de fete.

Cu acest prilej, primul dintre premianții dela concursul din acest an și-a citit lucrarea premiată.

Prof. Iosif E. Naghin

ACUM 50 DE ANI

Evocarea preocupărilor înaintașilor noștri de acum o jumătate de secol oferă o prilej de apreciere a problemelor contemporane și de încurajare în lupta dusă de Corpul silvic pentru propășirea economiei forestiere în țara noastră. Nu mai puțin, această retrospectivă îndeamnă pe cercetătorii trecutului la un sentiment de recunoștință față de toți premergătorii, care au pus în discuțiune chestiunile de interes general, s'au străduit să găsească soluțiile potrivite, corespunzătoare împrejurărilor de atunci și care, chiar dacă nu au reușit să rezolve de definitiv problemele, le-au menținut cel puțin în atenția conducătorilor destinelor pădurilor, croind calea de urmat generațiilor mai tinere.

Exemple în acest sens se găsesc în toate paginile Revistei Pădurilor de acum 50 de ani. Din colecția anului 1898, relevăm pe cele mai importante, așa cum au fost ele înregistrate în primul trimestru.

N. C. Nădejde scrie în editorialul Tomului XII (anul al XIII al revistei) intitulat „Un an nou“, cum obișnuim și noi:

„Începutul unui an este un bun prilej de reculegere. La aceste bariere convenționale ale timpului, mintea omenească recheamă amintirile vieții trecute și de străduințele ei și pe temeiurile acestora durează planuri pentru viitor, întovărășite întotdeauna de cea veșnică rază de speranță pe care o nutrește sufletul omenească pentru tot ce e în viitor“. După acest preambul, examinează situația „Revistei Pădurilor“, dificultățile întâmpinate și rosturile revistei. El arată că există o apatie a aceloră către care se adresează revista și o neînțelegere a oamenilor

luminați pentru rolul mare pe care trebuie să-l aibă silvicultura în economia națională. Știința progresează în toate țările, însăși propriile noastre observațiuni se înmulțesc și revista este menită să mijlocească cunoașterea acestora, cu atât mai mult cu cât silvicultorii sunt răspândiți în toată țara, izolați. Revista este mijlocul prin care se poate strânge, prin scris și citit, legătura între silvicultori. În același timp, Revista trebuie să fie mijlocul de exprimare onestă a silvicultorilor țării. De unde necesitatea, ca toți să-i acorde sprijinul moral și material, interesul „Revistei Pădurilor“ fiind însăși interesul silviculturii țării.

Un anonim (care semnează (?), Amicul Pădurilor, ne descrie Greutățile întocmirii amenajamentelor în pădurile noastre.

„Ca în toate țările și în România pădurile au trebuit să-și termine epoca lor de desconsiderare, a nu mai fi privite ca avuții naturale ce cresc fără intervenirea muncii omului“. Pentru aceasta s'a făcut codul silvic din 1881, care prin art. 6 prevede amenajarea pădurilor în timp de 15 ani dela promulgarea legii.

Menționăm cu acest prilej că actualmente, după cunoștința noastră, corpul silvic număra 27 de ingineri doctori: Antonescu George, Bălănică Teodor, Chirliță Constantin, Demetrescu C. Ilie, Dinu Valeriu Voinea, Drăcea Marin, Drămbă Dumitru, Eliescu Grigore, Ene Mircea, Georghescu C. Constantin, Ghelmezlu Nicolae, Haralamb Atanase, Herota Traian, Ionescu Aurelian, Negulescu Emil, Nicolae-Bărlad Gh., Popescu-Zeletin Ion, Rădulescu V. Anton, Rădulescu Teodor, Rucăreanu Nicolae, Sabău Vasile, Șburlan Dumitru, Tănăsescu Nicolae, Toma Gavril, Vasilescu Grigore, Vintilă Eugen, Vlad Ion. Dacă însemnăm că în secolul trecut corpul a mai avut în M. Vasilescu pe primul doctor în silvicultură, înseamnă că d. ing. Al. Beldie, este al 29-lea doctor al corpului silvic.

Amenajarea trebuia făcută de Comisiuni constituite din cel puțin 3 agenți silvici ai statului. Inșă, la acea dată personalul silvic era compus din 50 de agenți, împărțiți la subinspecții (16) și la ocoale, dar care aveau și alte îndatoriri în afară de cele forestiere:arendarea domeniilor, verificarea loturilor țărânilor, exploatarea de cariere, etc. Deosebit de aceasta nu exista un Regulament de serviciu care să precizeze drepturile și atribuțiunile, încât lucrările se executau cu aproximație. Rezultatul: Comisiunile nu puteau satisface măsurile ordonate. De altfel, nici nu au fost prea multe comisii: în 1887, o comisiune; în 1889, două comisii; în 1890, trei comisii, care au funcționat până în 1892. Din 1892—1898, nici o comisiune.

Rezultatele: 1) Termenul de 15 ani acordat de lege nu a putut fi suficient pentru amenajarea pădurilor; 2) Amenajamentele întocmite cu multă muncă și cheltuieli mari nu au dat rezultatele dorite, pentru că nu existau nici principii unitare, nici experiență în materie (silvicultorii tineri, fără practică!), fiecare lucra după propria inspirație, nu erau cărți silvice în limba română, etc; 3) Proprietarii, care nu se puteau lipsi de veniturile pădurilor lor, au căutat să obțină amenajamente de formă, care n'au servit pădurilor.

Totuși, o experiență s'a câștigat, zice autorul. Cu anumite măsuri, (între altele, cadastrarea țării, spre a nu mai pierde timpul silvicultorii cu ridicările în plan) amenajarea pădurilor poate deveni o realitate, dar mai ales dacă: 1) se creează la minister o secție specială pentru amenajarea pădurilor; 2) șeful secției elaborează instrucțiunile și principiile generale pentru întocmirea amenajamentelor după regiune (câmpie, podgorie, munte); 3) amenajamentele pădurilor de mai mică importanță să fie făcute de șeful de ocol sau de subinspector, iar proprietarii să fie obligați a avea planul perimetral al pădurilor.

D. G. Ionescu prezintă o chestiune de meteorologie forestieră: **Ploaia în pădure**, așa după cum reiese din cercetările întreprinse de Ebermayer în Bavaria, Bühler în Elveția, Mathieu la Nancy (Franța), Hoppe și Riegler în Austria.

Reținem din acest articol mai multe elemente demne de atenție. Mai întâi, terminologia; se întrebunțează expresia **meteorologia forestieră**; deci termenul cel puțin este creat chiar în românește de mai bine de cincizeci de ani; dar și conținutul noțiunii este anunțat: ideea cea mare, care conduce cercetările de meteorologie forestieră, este importanța climatologică a pădurilor în viața economică a unei țări, însemnătatea pădurilor pentru a menține o climă constantă. Așa era atunci concepția despre această disciplină. Ceva mai mult, se accentuau și dimensiunile, conturul acestei influențe ale pădurilor ca și aspectele particulare, pentru că se spunea: se caută stabilirea relațiilor dintre păduri și starea climatologică a unei regiuni și a relațiilor dintre diferite esențe și umiditatea solului. În sfârșit, se trăgeau concluziunile practice pentru cultura pădurilor: 1) să creștem **arboretele amestecate** de diferite esențe de rășinoase (molid, brad, pin, larice) și foioase (fag), pentru că datorită rășinoaselor solul primește mai multă umiditate, iar frunzișul foioaselor contribuie la descompunerea liferii și îmbogățirea solului cu substanțe nutritive; 2) în climatele cu precipitațiuni mai bogate, arboretele dese trebuiesc mai mult rărite decât acolo unde precipitațiile sunt mai rare; 3) pe versanți să creștem arborete amestecate de rășinoase și fag, nu numai de foioase pentru că scurgerea apei este încetinită.

Discuțiunea datelor citate din autorii menționați nu o face însă autorul numai de dragul teoriei, ci pentru a susține cu autoritatea cercetărilor științifice măsurile luate pentru o rezonabilă folosire a pădurilor: „Și la noi s'au ridicat glasuri contra nimicirii pădurilor și pentru facerea de plantațiuni noi, și ar fi de dorit ca aceste glasuri să nu răsună în pustiu“

Pădurile de rășinoase din țară sunt discutate de Florian Davidescu, silvicultor dela Domeniile Coroanei. Subiectul fusese pus în discuție și la adunările generale ale societății încă din 1889. Reprezenta deci o problemă veche chiar pentru acele timpuri. Iși exprimase opinia atât corpul silvic din țară, cât și specialiști aduși de peste hotare: Bouquet de la Grye, Brollard, Huffel, Pitschak. Autorul, pe baza observațiilor făcute în special în pădu-

rile din Moldova, examinează starea actuală a pădurilor de munte, tratamentele ce convin pădurilor de rășinoase, tratamentele ce se aplică pădurilor de rășinoase în alte țări, etc. În esență se cere să se termine cu discuțiunile teoretice și să se treacă pe teren la aplicarea diferitelor metode. În câțiva ani s'ar verifica ce este bun și ce este rău. În orice caz, așa numitul grădinarit concentrat s'a dovedit a fi „cea mai vițioasă metodă de exploatare, care preface masivele de rășinoase în masive de fag“. E preferabil să se aplice tăerile rase, pentru că cel puțin așa ne îngrijim de viitorul pădurii, pe când în cazul grădinaritului concentrat îl lăsăm la voia naturii.

Despre **îmbunătățirea mijloacelor de producție** se ocupă Petre Antonescu arătând că aceasta este cea mai bună metodă care poate conduce la rezolvarea crizei economice de atunci. Aceasta înseamnă în primul rând sporirea rentabilității solului. Nu este însă suficient să se emită idei și să se elaboreze legi ci, efortul trebuie organizat pe linia unui program de lucru bine definit, executat cu o continuitate de vederi, bazat nu pe o inspirație de moment ci pe un studiu aprofundat.

De asemeni, nu trebuie să se albe în vedere numai prosperitatea agricolă, zicea Antonescu pe atunci. **Rentabilitatea solurilor forestiere**, deci și veniturile statului, ar crește mult dacă nu ne-am mulțumii numai de a procura sume ministerului de finanțe, ci am căuta printr-o cultură rațională să ameliorăm starea masivelor, să dăm în consumație un material din ce în ce mai prețios, să îndrumăm exploatarea către producția lemnului de lucru de mari dimensiuni și să se amelioreze soarta personalului silvic, cel mai neglijat și mai puțin recompensat.

Cultura răchitei, deși nu reprezintă o activitate pur silvică, este prezentată de L. Magnlet și P. S. Radianu, pentru posibilitatea pe care o oferă de a folosi terenuri improprii altor culturi și a întrebunța mâna de lucru în răstimpul pauzei muncilor agricole. Se arată importanța economică a răchitei, întrebunțările, caracterelor oțanice, stațiunile proprii culturii ei, alegerea speciilor bune de cultură, plantarea, îngrijirea culturii, recoltarea, cheltuieli și venituri.

Se mai menționează în paginile Revistei noastre de acum 50 de ani, pierderile suferite de silvicultori prin moartea a doi frunțași, un Român și un Francez: Th. G. Petraru și Prosper Demontzey.

Th. G. Petraru, inspectorul regiunii 7-a și profesor la școala specială de silvicultură, moare la 7 Februarie 1898 la Brănești. Avea numai 36 de ani. Este înmormântat la mânăstirea Cernica. Cu șase ani mai înainte fusese numit profesor definitiv de amenajament (prin concurs). După doi ani era chemat la conducerea inspecției VII silvice. După alți doi ani, profesor titular pentru silvicultură și amenajament și membru în consiliul tehnic al pădurilor. Iși făcuse educația profesională la Nancy, după ce studiasse matematicile la Universitatea din București. Tinerețea și meritele i-au hotărât înmormântarea cu mare fast.

Prosper Demontzey a murit la 8 Februarie 1898, la Aix (Provence). Despre viața lui scrie 5 pagini N. C. Nădejde, autorizat de calitatea de fost elev al lui Demontzey și specialist în materie de torenți. Celebritatea acestui ilustru silvicultor francez s'a creat pe baza lucrărilor de teren în legătură cu împădurirea munților și stingerea torenților și prin cele două tratate de bază cunoscute în toată lumea: *Traité pratique du reboisement et du gazonnement des Montagnes* (1882) și *L'extinction des torrents en France par le reboisement* (1894).

În sfârșit, aflăm că seria celor trei conferințe de iarnă obișnuite în activitatea societății „Progresul Silvic“ a fost menținută și în 1898 când s'a vorbit despre: întrebunțarea chimică a lemnului în arte și industrie. Pășunarea în pădurile statului și Pădurile de rășinoase din țară.

Se notează cu satisfacție că aceste conferințe erau frecventate (aveau succes de public, cum s'ar zice) și onorate chiar cu prezența președintelui Consiliului de miniștri, ministrului de resort, rectorului universității, Consiliului de administrație al Societății, diferitelor personalități din minister, etc.

EXTERNĂ

ELVEȚIA

Diversitatea problemelor forestiere este destul de accentuată chiar într-o țară mică, atunci când economia națională respectivă este puternic influențată de avuția reprezentată prin păduri. Cu atât mai mult într-o țară ca Elveția, unde dreptul de proprietate forestieră este exercitat de particulari, Comune, Cantoane, Confederație, deci unde interferența intereselor respective dau naștere la probleme de natură socială și politică. Pe deasupra tuturora însă, condițiile naturale de vegetație și situația economică postbelică dau tonul în problemele puse în discuțiune. Aceasta se vede și din studiile publicate în periodicele ce apar. Ne vom ghida în cele ce urmează după colecția anului 1947 a revistei silvicultorilor elvețieni „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen” unificată cu „Journal Forestier Suisse”, editată de Societatea forestieră elvețiană. Desigur, în Elveția apar și alte publicații. Din diferite recenzii și mențiuni anterioare, colegii noștri le cunosc. Reamintim, cu titlul de exemplu, Analele Institutului de Cercetări forestiere al Confederației elvețiene, și „Wald und Holz”. Ambele periodice se pot consulta la biblioteca Soc. „Progresul silvic”. Pentru o privire de ansamblu a economiei forestiere elvețiene, așa cum se urmărește în această cronică, este suficient și chiar indicat să folosim revista societății.

În cursul anului 1947, următoarele probleme au fost puse în discuțiune: Pădurile afectate învălmășiturii silvic superior (condițiuni naționale, rețeaua de drumuri, construcții-cădiri, etc.), lupta împotriva avalanșelor de zăpadă, încercări de cultura castanului, tipurile de păduri, asociațiunile de plante din pădurile situate în Munții Jura, despăduririle și perdelele de protecție în localitatea climaterică Davos, planificarea conversiunii arboretelor, conversiunea crângului compus în codru, pădurile de tei în amestec cu alte esențe din Prealpii elvețieni, planuri de reconstituire a pădurilor în diferite cantoane, istoricul unor incendii în păduri, creșterile în diametru în pădurile tratate în codru grădinarit, cercetări asupra lui *Ips typographus*, asupra înmulțirii lui *Lymantria monacha*, asupra picderilor la exploatare și transporturi, etc.

Remarcăm printre autori și pe doi foști concetățeni ai noștri: Julius Fröhlich și M. Prodan. Primul scrie despre învălmășiturile ce pot fi trase din studiul pădurilor virgine și despre constituția și structura pădurilor virgine de foioase din Sud-Estul Europei, iar al doilea despre creșterile în grosime în pădurile de codru grădinarit.

Nu este cazul să ne oprim în detaliu asupra tuturor problemelor. Din menționarea lor, cititorii interesați vor reține sursa de informare și vor consulta revista, direct. Pentru caracterul lor de informare generală, vom cita însă mai în amănunt trei circulare: circulara ministerului federal de interne, date statistice forestiere și conferința inspectorului silvic cantonal dela Lausanne, F. Grivaz în legătură cu planul național și pădurea.

Circulara ministerului de interne elvețian este în fond un program de obiective postbelice ale economiei forestiere elvețiene, creiate în doosebi de supraexploatarea impuse în timpul războiului. De exemplu: din 1940 până în 1946 posibilitățile normale au fost depășite cu 14 milioane m³, ceace face ca anual să se piardă creșteri în valoare de 2—3 sute mil m³.

Sunt considerate ca cele mai importante obiective următoarele:

1. *Lămurirea poporului* asupra rosturilor pădurilor, dar nu numai ca producătoare de lemn ci și în ceace privește foloasele lor indirecte („imateriale”) prin fixarea pământurilor de pe coaste, nisipurilor, influența exercitată asupra regimului apelor, etc.

2. *Mentținerea suprafeței păduroase;*

3. *Mărirea producției;* în acest scop se preconizează a) transformarea arboretelor artificiale cu creșteri reduse

în păduri constituite conform indicațiunilor naturii, b) înmulțirea rezervelor (capitalului forestier) care au fost reduse în multe locuri prin supraexploatare chiar și înainte de războiu. Se impune ca o necesitate necondiționată pentru o producție optimă susținută întreținutarea exclusivă a speciilor corespunzătoare condițiunilor staționale în forma cea mai perfectă (semințe, puști);

4. *Imbunătățirea serviciului silvic.* S'a constatat, că în multe locuri personalul silvic superior este împovărat cu sarcini suplimentare, încât nu-l mai rămâne timp pentru adevărata activitate de silvicultor, la pădure. Prin cursuri și excursiuni trebuie să se ofere personalului silvic ocaziunea unei perfecționări în profesiune. Recomandațiunea aceasta se referă atât la personalul superior cât și la cel inferior.

5. *Imbunătățirea metodelor de lucru* în scopul de a se asigura o rentă rezonabilă, prin raționalizarea operațiunilor;

6. *Studiul întrebuințării lemnului* (mărirea procentului lemnului de lucru și construcții, sortarea judicioasă a materialului, etc.).

7. *Facilitarea cercetării științifice forestiere*, prin punerea la dispoziție a fondurilor necesare pentru cercetarea problemelor urgente.

În sfârșit, legiuirile forestiere trebuiesc revizuite și adaptate noilor concepțiuni.

Din statistica forestieră pe 1945 reținem următoarele cifre mai interesante: suprafața pădurilor statului este de 744.000 ha. Exploatarea a realizat o valoare netă încă: 3,68 mil. m³, ceace face 5,7 m³/ha. Posibilitățile au fost depășite cu 1,2 mil. m³ sau 63%. Venitul net revine la 18,10 fr. la m³. Cheltuielile de administrație se ridică la 53,6%. În lucrările de reimpăduriri și plantațiuni s'au întrebuințat 17 mil. puști (15,5 mil. în suprafețele păduroase existente și 1,5 mil. în plantațiuni noi) și 10 t semințe. Importul s'a cifrat la 26.700 t, iar exportul la 38.180 t situând Elveția ca țară exportatoare de lemn. Consumul intern se cifrează la 5,4 mil. m³, revenind la 1,25 m³ pe cap de locuitor.

S'a spus odată o vorbă mare, care trebuie ținută minte: pădurea precedează popoarele, băraganțele le urmează. Arborele a apărut pe pământ înaintea omului. Arborele a făcut pământul locuibil și arabil. Un proverb arab sună așa: țărâna este fiica pădurii. Și în adevăr, cultura agricolă începe după primele defrișări și se termină cu ultima pădure. Multe popoare au făcut această experiență aspră. Istoria ne învață cum s'a manifestat omul, în diferite părți ale pământului, ca un cuceritor răufăcător și devastator. Exemple abundă: Palestina a fost altădată o țară tot atât de fertilă ca și Egiptul, era un paradis terestru, pentru a deveni în urma despăduririlor un... „mormânt fără nici o inscripție”. Siria, Persia, Turchestanul, Mongolia, platourile înalte ale Asiei sunt tot atâtea deșerturi care exprimă neprevederea omenească.

În Elveția, încă din sec. XV situația alarmantă a provocat legiuiri draconice. Se citează ca exemplu cantonul Uri, unde legea preciza, că cine este prins umblând fără rost în pădure cu un topor trebuie decapitat; iar cine pune foc unei păduri era legat și svârțit în mijlocul părjolului. Astăzi, pădurile sunt gospodărite judicios, pe baza legiuirilor înțelepte, însă nu este mai puțin adevărat, că se caută exploatarea bogățiilor naturale fără o preocupare mai accentuată a unei folosiri raționale a acestor bogății. Pădurile au un mare rost atât pentru producerea lemnului, cât și în protecția solului. Economisții și tehnicienii cunosc mai puțin rolul protector al pădurii, al arborelui, chiar al tufişurilor. Economisții apreciază pădurea după rentabilitate; pen-

tru ei pădurea reprezintă un plasament cu dobândă mică, iar tuferişurile nu înseamnă nimic. Tehnicienii, la rândul lor, obișnuiți să lucreze cu material inert (ciement, fer, drenaje etc.) cred că pot aplica naturii viile legile mecanice. Legile biologice le sunt în general necunoscute sau de mic interes. Încât nu este de mirare modificarea adusă în anumite regiuni ale țării și reacțiunea naturii. În orice parte a teritoriului trebuie să existe un anumit procent de teren împădurit sub nu importă ce formă, pădure sau tuferişuri.

Un plan național de redresare a țării trebuie să se ocupe neapărat și de păduri. Este cazul deci să se examineze legiurile existente pentru ca măsurile ce se vor lua să nu fie împiedicate: interesul colectivității trebuie să primeze. Dispozițiunile nu se pot opri însă aici: planul național trebuie să protejeze suprafața păduroasă a țării, în sensul de a nu se permite să fie micșorată. Elveția este o țară suprapopulată. Producția proprie nu poate satisface necesitățile consumului intern. În timp normal importa mai mult de un sfert din cantitatea necesară consumului, adică circa 1 mil. m³. Pe de altă parte, hidrologii apreciază că țara nu este suficient împădurită. Încă circa 50.000 ha ar trebui reimpădurite pentru a asana bazinele de recepție ale torenților și în felul acesta pentru a proteja anumite văi.

Cu toate acestea, au fost defrișate circa 12.000 ha pentru a mări suprafața agricolă necesară în perioada războiului. Astăzi trebuie să se reconstituie ceea ce s'a pierdut prin împăduriri în munți, ceea ce însă nu va compensa producția pădurilor dispărute depe platoul elvețian. Camerele federale au admis acest plan și au pus fonduri la dispoziție care să permită realizarea planului de reimpăduriri pe o suprafață de 100.000 ha.

În regiunea muntoasă nu trebuie să se omită *amenajările silvo-pastorale*. Se recunoaște că este greu de împăcat interesele pădurii cu interesele crescătorilor de animale. Economia alpină și silvicultura nu prea sunt conciliabile. Pădurea este indispensabilă pășunatului. Dar o pășune prea împădurită este o pășune rea. Și forestierii și agronomii cunosc azi dificultățile și

punctele de vedere reciproce și lucrează în colaborare pentru rezolvarea problemei.

Fărămițarea proprietății forestiere este o altă chestiune de interes general. Trebuie să se intervină în sensul ca în materie de proprietate forestieră, suprafețele sub 30—50 de ari să nu mai poată face obiectul unei succesiuni. Proprietățile mici pot deveni fie proprietatea statului, fie proprietatea particulară, prin cumpărare de către vecini. În felul acesta în cursul unei generații s'ar putea să se ajungă la suprimarea micilor parcele, realizându-se un progres în interesul general.

Un plan național de redresare nu se poate dezinteresa de o acțiune în curs: *reimpădurirea munților*. Acțiunea pădurii este deosebit de importantă asupra regimului apelor. Regularizarea acestui regim se face simțită din munți și până la mare. Dacă terenul este despădurit, incult, puțin permeabil, în pantă mare, apele ploilor se scurg la vale dând naștere torenților.

Pădurea își exercită *influența* însă și *asupra climatului*, prin mărirea umidității atmosferice, prin regularizarea temperaturii și prin potolirea vânturilor. Curișos poate apare pentru un Român preocuparea Elvețianului, în acest sens, de *perdelele de protecție*. Încă de acum o jumătate de secol, lucrările de acest gen au fost întreprinse în câmpiile Rinului, Rhonului și în regiunea Broye.

Pentru *protecția pădurilor*, protejarea și înlesnirea instalării păsărilor de pădure, este o necesitate ușor de satisfăcut prin restaurarea tuferişurilor. În felul acesta, atât inamicii pădurilor cât și ai culturilor agricole (insectele) sunt distruse.

În rezumat, reținem că Elveția este un exemplu mai mult pentru grija manifestată de o colectivitate cu privire la soarta pădurilor. Problemele sunt în cea mai mare parte de aceeași natură ca și în alte țări, cu diferențele pe care le imprimă, bineînțeles, condițiunile locale. O preocupare particulară este reprezentată de lupta împotriva avalanșelor de zăpadă, după cum surprinzătoare pare pentru noi existența unei probleme a perdelelor de protecție la ei.

T. Băfănică

LEGISLATIVĂ

DISPOZIȚIUNI LEGALE DE INTERES FORESTIER

Continuăm să semnalăm cititorilor noștri dispozițiunile legale de interes forestier, apărute în intervalul 1 Ianuarie — 30 Aprilie 1948.

1. — Dec. min. Nr. 1703 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, referitoare la regimul de exploatare al pădurilor destinate a fi transformate în pășuni împădurite și a căror transformare nu s'a definitivat înainte de apariția Legii Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier. (M. Of. Nr. 1 din 1.I.1948).

2. — Decizia Nr. 164 a Comisiei ministeriale de redresare economică și stabilizare monetară, prin care se instituie o comisiune pentru identificarea bunurilor (inclusiv cele forestiere), care constituiau fostul Domeniu al Coroanei (M. Of. Nr. 5 din 7.I.1948).

3. — Normele Băncii Naționale a României pentru dirijarea și controlul creditelor. Dispozițiunile privitoare la sectorul forestier sunt cuprinse în capitolul 6. (M. Of. Nr. 5 din 7.I.1948).

4. — Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1831 prin care se înființează Oficiul Industrial al Lemnului. (M. Of. Nr. 6 din 8.I.1948).

5. — Decizia Nr. 169 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizare monetară, pentru autorizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor și

Casei Pădurilor Statului, de a proceda de îndată la defrișarea unor porțiuni de pădure, pentru izlazuri și fânețe, în jurul comunelor din Valea Trotoșului (Jud. Bacău).

Suprafața autorizată pentru defrișare este de 8457 ha, din care 2578 ha pentru izlazuri și 5879 ha pentru fânețe. Materialul lemnos rezultat din defrișare este proprietatea Statului și urmează a fi exploatat și valorificat în regie de C.A.P.S. (M. Of. Nr. 7 din 9.I.1948).

6. — Decizia Nr. 174 a Comisiei ministeriale pentru redresare economică și stabilizare monetară, pentru înstituirea în fiecare județ a unui Consiliu economic județean, în vederea realizării deciziilor comisiei respective, precum și pentru coordonarea și executarea dispozițiilor cu caracter economic ale diferitelor parlamente. (M. Of. Nr. 7 din 9.I.1948). Printr-o decizie ulterioară Nr. 196, se completează Consiliul economic județean, prevăzut în decizia Nr. 174, cu șeful Serviciului silvic județean (M. Of. Nr. 20 din 26.I.1948).

7. — Dec. min. Nr. 5861 a Ministerului Industriei și Comerțului, privitoare la atribuțiile Oficiului Industrial al Lemnului. Principalele sale atribuții sunt: a) face propuneri și colaborează cu M. I. C. în vederea stabilirii programelor de producție; b) organizează colectarea și procurarea de materii prime; c) repartizează și distribuie materia primă, semi fabricatele și pro-

dusele finite, precum și materialele accesorii; d) tratează și încheie vânzări în străinătate; e) stabilește necesitățile de importuri de materii prime, semifabricate, de echipament industrial și accesorii; f) îndrumă și controlează procesul de producție, luând măsuri pentru raționalizarea sa; g) face operațiuni de finanțare în vederea procurării de materii prime, a producției și a valorificării produselor; h) face studii și calculele necesare în vederea stabilirii prețurilor; i) ține evidența utilajului industrial în sfera sa de activitate, a stocurilor de materii prime, semifabricate și produse finite, precum și a circulației lor. Din oficiu fac parte 140 de întreprinderi, care totalizează 2500 voturi. (M. Of. Nr. 22 din 28.I.1948).

8. — Legea Nr. 12 pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea asupra regimului apelor din 1924. Modificările aduse art. 11, 72, 92 se referă la regimul plutitului lemnelor (M. Of. Nr. 25 din 31.I.1948).

9. — Instrucțiunile Comisiunii Centrale pentru reglementarea muncii în acord, de pe lângă Comisia ministerială pentru redresarea economică și stabilizare monetară. (M. Of. Nr. 25 din 31.I.1948).

10. — Decizia Nr. 202 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizare monetară, prin care bunurile de orice fel aparținând instituțiilor: Eforia Spitalelor Civile, Așezămintele Brâncovenești și Epitropia Sf. Spiridon Iași, trec în patrimoniul Statului. Pădurile, cu tot inventarul industrial și materialele, se afectează Ministerului Agriculturii și Domeniilor. (M. Of. Nr. 27 din 3.II.1948).

11. — Legea Nr. 20 pentru punerea în funcțiune a Facultății de Agronomie dela Craiova. Programă analitică prevede o Conferință de Silvicultură. (M. Of. Nr. 36 din 13.II.1948).

12. — Dec. min. Nr. 6162 a Ministerului Industriei și Comerțului, referitoare la clasificarea salariilor, după munca prestată efectiv. În categoria muncă grea sunt plasați următorii salariați din industria forestieră: muncitori forestieri din pădure, muncitorii dela funiculară, manipulanții de bușteni, gateriștii și circulaștii din fabricile de cherestea, tâmplarii, mecanicii, plutașii. (M. Of. Nr. 39 din 17.II.1948).

13. — Dec. min. Nr. 239 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cuprinzând dispozițiuni referitoare la plantarea perdelelor sive de apărarea câmpului contra vânturilor, în regiunile de stepă ale țării.

Printr-o altă decizie, Nr. 238, se înființează 6 ocoale silvice pentru executarea perdelelor de protecție, în județele Constanța și Ialomița. (M. Of. Nr. 44 din 23.II.1948).

14. — Dec. min. Nr. 279 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor pentru instituirea unei comisii mixte județene, pe lângă fiecare serviciu silvic județean, în vederea informării Comisiei mixte de aplicarea deciziei Nr. 137/947 a Comisiei de redresare economică și stabilizare monetară. Comisia se compune din: directorul Serviciului silvic județean, ca președinte, directorul oficiului economic județean, delegatul Casei Pădurilor Statului și delegatul Confederației Generale a Muncii, ca membri. (M. Of. Nr. 46 din 25.II.1948).

15. — Dec. min. Nr. 6251 a Ministerului Industriei și Comerțului pentru blocarea la dispoziția Oficiului Industrial al Lemnului a tuturor cantităților de cherestea de rășinoase, în calitate R și H R, tombant și cl IV-a, aflate la fabricile de cherestea și în depozitele de expediție (M. Of. Nr. 47 din 26.II.1948).

16. — Dec. min. Nr. 282 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, stabilind premii pentru reprimarea cazurilor de braconaj la pești, practicat în apele de munte. (M. Of. Nr. 48 din 27.II.1948).

17. — Dec. min. Nr. 218 a Comisiei Ministeriale pentru redresarea economică și stabilizare monetară refe-

ritoare la operațiunile de exploatare a arborilor doborâți de vânt. Se instituie 4 mandatarii ai Statului: Casa Pădurilor Statului, Direcția Silvică Năsăud, Serviciul silvic județean Câmpulung Moldovenesc, Serviciul silvic județean Mureș, pentru supraveghierea și executarea lucrărilor de exploatare, cojire, fasonare și scoatere până la depozitele intermediare a arborilor doborâți de vânt în județele: Bacău, Neamț, Baia, Câmpulung, Rădăuși, Suceava, Năsăud, Mureș și Ciuc. (M. Of. Nr. 50 din 1.III.1948).

18. — Legea Nr. 59 privitoare la schimbarea și completarea izlazurilor comunale și pentru improprietărea locuitorilor unor comune din Valca Troțușului — jud. Bacău. În scopul menționat, se declară de utilitate publică, socială și economică urgentă și se trec în patrimoniul Statului o suprafață de 2880 ha. Drept indemnizație pentru aceste terenuri, proprietarii respectivi vor primi o suprafață egală, din pădurile proprietatea Statului în indiviziune cu d. Ghica-Comănești, cedarea făcându-se din cota Statului. Din aceleași păduri, din bazinul Valea Troțușului, se destină pentru schimbarea și completarea izlazurilor comunale precum și pentru improprietări individuale, o suprafață de 5430 ha, din cota Statului. Prin derogare dela dispozițiile art. 2-5, din Legea pentru apărarea patrimoniului forestier, Casa Pădurilor Statului va executa operațiunile de defrișare a porțiunilor de pădure al căror sol urmează a fi afectat scopurilor arătate.

Pentru realizarea scopurilor legii, Statul cedează: a) o suprafață de 2578 ha pentru schimbarea și completarea izlazurilor comunale; b) o suprafață de 5879 ha pentru improprietărea locuitorilor cu fânețe și vetre de sat 5 comune sunt autorizate să cedeze Statului o suprafață de 2359 ha, care trece în patrimoniul Statului spre a fi afectate, de C.A.P.S., culturii forestiere ca păduri de raport și protecție. (M. Of. Nr. 51 din 2.III.1948).

19. — Dec. min. Nr. 1660 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, referitoare la stabilirea epocilor de vânatoare pe anul vânătorească 1948/49. (M. Of. Nr. 51 din 21.III.1948).

20. — Dec. min. Nr. 363 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor privitoare la termenele de exploatare a pădurilor, termenele de scoatere și de aducere în consum a materialelor lemnoase exploatare, la calcularea volumului materialelor lemnoase și la calcularea prețurilor. (M. Of. Nr. 57 din 9.III.1948).

21. — Dec. min. Nr. 366 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, prin care fondul provenit din contribuția benevoală a vânătorilor și pescarilor în apele de munte, a cărui creare a fost încuviințată de M.A.D. în temeiul deciziei Nr. 1168 (M. Of. Nr. 161 din 15.VII.1946), se va numi pe viitor Fondul de Vânatoare Județean (F.V.J.). Se arată apoi scopul creerii și modalitățile de alimentare și întreținere a fondului. (M. Of. Nr. 58 din 10.III.1948).

22. — Decizia Nr. 230 a Comisiei ministeriale pentru redresare economică și stabilizare monetară, prin care se instituie, pentru autoritățile publice, instituțiile de Stat, regiile publice comerciale și întreprinderile de utilitate publică, obligația de a cumpăra materiale lemnoase numai dela Casa Pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 60 din 12.III.1948).

23. — Decizia Nr. 231 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară, prin care se stabilește că produsele exportate, cu începere dela 15.VIII.1947, de întreprinderile forestiere, prin intermediul Administrației Livrărilor, suportă numai taxa vamală 4% ad valorem și impozitul pe cifra de afaceri de 1%. (M. Of. Nr. 60 din 12.III.1948).

24. — Legea Nr. 71 pentru ratificarea protocolului privitor la modificarea parțială a Convenției dintre Guvernele României și al U.R.S.S., din 20.III.1946, despre înființarea Societății sovieto-română „SOVROM-

LEMN". Protocolul prevede includerea ca aport al părții sovietice a unui număr de instalații, în valoare de 125.000 dolari U.S.A., excluzând pentru aceiași sumă o parte din instalațiile prevăzute în anexa Nr. 1 a Convenției de înființare a Societății „SOVROMLEMN”. Deasemeni, excluderea din aportul părții românești, ca economicește nerentabile, masivele păduroase Strâmbu-Gros, Moneasa, Bozovici și înlocuirea lor cu alte masive păduroase, situate în locuri accesibile pentru exploatarea forestiere. (M. Of. Nr. 65 din 18.III.1948).

25. — Decizia Nr. 242 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară, referitoare la regimul sumelor depuse de către întreprinderile miniere și petrolifere la unitățile C.A.P.S. pentru arendă și despăgubiri datorate în schimbul folosirii suprafețelor din perimetrele pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 66 din 19.III.1948).

26. — Dec. min. Nr. 130.800 a Ministerului Afacerilor Interne pentru măsuri de siguranță în zona de frontieră. Se prevăd dispozițiuni de defrișare a tuturor formațiunilor forestiere, situate într-o zonă de 100 m., dela linia de demarcație și de interdicere a plantărilor și regenerărilor pe o zonă de 500 m. În această zonă, perdelele de protecție se vor crea numai cu avizul Ministerului Afacerilor Interne. (M. Of. Nr. 68 din 19.III.1948).

27. — Dec. min. Nr. 6596 a Ministerului Industriei și Comerțului pentru raționalizarea consumului lemnelor de foc pe anul 1948—1949. (M. Of. Nr. 69 din 23.III.1948).

28. — Dec. min. Nr. 77.735 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor referitoare la modalitatea de atribuire în folosință către cei ce le pot munci, a terenurilor temporar agricole situate în perimetrele pădurilor Statului, administrate de C.A.P.S. ce nu au fost cuprinse în unitățile de exploatare de către R.E.A.Z.I.M. (M. Of. Nr. 71 din 25.III.1948).

29. — Dec. min. Nr. 440 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor cuprinzând o nouă arondare a serviciilor silvice județene în 125 ocoale silvice: Caraș (1), Tulcea (1), Iași (1), Baia (1), Romanai (1), Ialomița (1), R. Sărat (1), Roman (1), Suceava (1), Năsăud (1), Dolj (1), Brăila (1), Tecuci (1), Vaslui (1), Botoșani (1), Timiș (1), Constanța (1), Covurlui (1), Tutova (1), Fălciu (1), Dorohoi (1), Rădăuți (1), Turda (2), Bacău (2), T.-Mica (2), Severin (2), Neamț (2), Vlașca (2), Vâlcea (2), Câmpulung Moldovenesc (2), Mehedinți (2), Ilfov (3), Satu Mare (3), Putna (3), Maramureș (3), Prahova (3), Făgăraș (3), Someș (3), Arad (3), Buzău (3), Odorhei (3), Târnava Mare (3), Gorj (4), Sibiu (4), Trei Scaune (4), Sălaj (4), Alba (4), Brașov (5), Ciuc (5), Mureș (5), Bihor (6), Hunedoara (6), (M. Of. Nr. 73 din 27.III.1948).

30. — Dec. min. Nr. 270 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară, prin care se prelungește termenul de 15.III.1948, prevăzut de art. 1., al. 2, al deciziei Nr. 162 a Comisiei de redresare. Pentru pădurile de câmpie și deal până la I.V.1948 iar pentru pădurile dela colinele înalte și munte până la I.IX.1948, și numai pentru cărăușii și muncitorii specializați în muncile forestiere. (M. Of. Nr. 76 din 31.III.1948).

31. — Decizia Nr. 273 a Comisiei ministeriale pentru redresare economică și stabilizare monetară, prin care se trec în proprietatea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, bunurile forestiere ce au aparținut Casei Școalelor. (M. Of. Nr. 77 din I.IV.1948).

32. — Legea Nr. 96, prin care se trec în administrația, controlul și îndrumarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pădurile ce aparțineau Ministerului Educației Naționale. (M. Of. Nr. 80 din 5.IV.1948).

33. — Dec. min. Nr. 581 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor referitoare la obligațiunile recoltării de

soaje pentru industria de tăbăcărie. (M. Of. Nr. 81 din 6.IV.1948).

34. — Dec. min. Nr. 6756 a Ministerului Industriei și Comerțului pentru dizolvarea Oficiului lemnului de lucru (OLEMN). Oficiul Industrial al Lemnului se substituie în executarea programelor de producție și distribuție în curs de efectuare. Toate mandatele din partea Statului primite de OLEMN se trec asupra Oficiului Industrial al Lemnului. (M. Of. Nr. 81 din 6.IV.1948).

35. — Dec. min. Nr. 6806 a Ministerului Industriei și Comerțului, prin care se publică programul obligatoriu de producție pe intervalul I.IV — 30.IX.1948 al întreprinderilor producătoare de cherestea, lăzi, placi, panee și furnire. (M. Of. Nr. 87 din 13.IV.1948).

36. — Legea Nr. 114: Constituția Republicii Populare Române.

„Art. 6. — Bogățiile de orice natură ale subsolului, zăcămintele miniere, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, căile de comunicație ferate, rutiere, pe apă și în aer, poșta, telegrafurile, telefonul și radio-ul aparțin Statului ca bunuri comune ale poporului.

Prin lege se vor stabili modalitățile de trecere în proprietatea Statului, a bunurilor enumerate în alinațiunile precedente, care, la data intrării în vigoare a prezentei discuții, se aflau în mâini particulare. (M. Of. Nr. 87 bis din 13.IV.1948).

37. — Dec. min. Nr. 620 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor prin care se trec în administrația Casei Pădurilor Statului unele păduri aflate în administrația R.E.A.Z.I.M.-ului. (M. Of. Nr. 89 din 15.IV.1948).

38. — Dec. min. Nr. 640 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor prin care se autoriză Casa Pădurilor Statului să preia în patrimoniul său unitățile forestiere ce au aparținut Casei Școalelor. (M. Of. Nr. 90 din 16.IV.1948).

39. — Decretul prezidial Nr. 744 fixează atribuțiile Ministerului Silviculturii. Ministerul Silviculturii are atribuțiile cu privire la sectorul silvic, al vânătorii și pescuitorii în apele de munte, prevăzute în legile de înființare și organizare ale fostului Minister al Agriculturii și Domeniilor, precum și cele prevăzute în legi speciale pentru aceleași sectoare ale fostului minister. (M. Of. Nr. 93 din 20.IV.1948).

40. — Dec. min. Nr. 17.144 a Ministerului Invățământului Public, prin care se trec în administrația, controlul și îndrumarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, bunurile forestiere fundamentale, aflate în administrația fostului Minister al Educației Naționale. (M. Of. Nr. 93 din 20.IV.1948).

41. — Dec. min. Nr. 688 a Președinției Consiliului de Miniștri, prin care se trec la Ministerul Silviculturii institutiile, consiliile, comisiile, direcțiile, cu serviciile lor centrale și exterioare cu caracter silvic, precum și Casa Pădurilor Statului și Direcția Economiei Vânătorii, împreună cu întreg personalul, patrimoniul și arhivele, care au aparținut înainte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. (M. Of. Nr. 96 din 23.IV.1948).

42. — Decretul prezidial Nr. 9 pentru organizarea Ministerului Industriei. Art. 7 prevede o direcțiune a industriei lemnului. (M. Of. Nr. 100 din 29.IV.1948).

43. — Decretul prezidial Nr. 14 pentru organizarea Ministerului Silviculturii (M. Of. Nr. 100 din 29.III.1948)

44. — Decizia Nr. 6 a Ministerului Silviculturii referitoare la pășunatul în păduri (M. Of. Nr. 100 din 30.IV.1948).

N. St. Dumitrescu

R E C E N Z I I

CĂRȚI

ALBENSCHI, A. V.: *Cultura Ploilor (Kultura Topolei)*.

Moscova, 1946, pag. 44. Editura de stat pentru publicații de tehnică forestieră.

Concomitent cu lucrările de refacere a gospodăriilor agricole din U. R. S. S., s'a dat o mare extensiune și lucrărilor de cultură forestieră, în special în regiunile unde aceasta a fost distrusă în parte sau în total în urma operațiunilor militare de mare anvergură din ultimul război mondial.

În lucrările de plantațiuni, o deosebită importanță are alegerea esențelor, care, datorită structurii lor organice, au caracteristici deosebite, astfel încât unele cresc repede iar altele încet, unele suportă ușor frigul, altele suferă mult de pe urma lui etc. etc.

În concluzie, tot esențele forestiere, se pot împărți în două mari grupe și anume: 1) rezistente la frig și secetă, și 2) încet sau repede crescătoare.

Pentru a produce repede lemnul, care în tinerețe nu poate avea o întrebuințare variată ci mai târziu când ajunge la dimensiuni mari, trebuiesc alese esențele forestiere, care cresc foarte repede și între aceste se enumeră plopii.

Autorul enumeră varietățile de plop indicate pentru cultura forestieră și pentru ameliorarea terenurilor nisipoase, împărțindu-le după proprietățile caracteristice fiecăruia, în cinci grupe mari și anume:

- Grupa I. — Plopi albi — Leuce Duby;
- Grupa II. — Plopi asemănători celor albi — Leucoides Spach;
- Grupa III. — Plopi aromați — Tacamahaca Spach;
- Grupa IV. — Plopii negri — Aegeiros Duby;
- Grupa V. — Turanga — Turanga Bge;

Pentru cultura forestieră interesează plopii repede crescători, care ajung la dimensiuni mari, au un lemn bun, se pot înmulți prin butași, sunt rezistenți la secetă, frig, atacuri de insecte și ciuperci. Deasemenea, hibridii de plop produși prin încrucișare pe cale naturală sau artificială. Hibridii sunt exemplare cu caracteristici intermediare și din această cauză nu se pot defini adesea ca aparținând uneia sau altei varietăți de plop.

Mulți din acești hibridi au proprietăți de a crește repede și pentru acest motiv trebuiesc folosiți în culturile forestiere.

Următoarele varietăți de plop prezintă un interes pentru silvicultori:

Populus alba L.; *Populus canescens* Smith; *Populus hybrida* M. B.; *Populus Bachofenii* Wierzb; *Populus Bolleana* Lauch; *Populus tremula* L.; *Populus suaveolens* Fisch; *Populus laurifolia* Ledeb; *Populus Simonii* Carr; *Populus nigra* L.; *Populus pyramidalis* Roz; *Populus balsamifera* L.; *Populus canadensis* Misch (P. deltoides March); *Populus berolinensis* Dipp (hibrid P. laurifolia x P. nigra v. pyramidalis); *Populus moskoviensis* Schroed (hibrid P. suaveolens x P. laurifolia);

Apoi autorul enumără toate Institutele de Cercetări Forestiere din U. R. S. S. care au experimentat cultura ploilor cu creștere rapidă și diferite forme de hibridizare.

În Cap. II se descriu regiunile din U. R. S. S unde cresc și sunt indicați a se introduce anumite varietăți de plop.

În Cap. III autorul arată cum se cultivă și se înmulțesc plopii prin semințe și butași iar într'un capitol aparte descrie diferite tipuri de cultură a acestei esențe

În partea finală a lucrării autorul arată cum se determină (după Reder) diferite varietăți de plop și în fine menționează lucrările autorilor ruși de care s'a servit în lucrarea sa.

Lucrarea „Cultura Ploilor” este extrem de interesantă atât prin conținutul ei cât și prin forma sintetică în care este prezentată și merită să fie consultată de specialiști.

N. Carra

P. I. LAPIN docent al Institutului forestier Arhanghelso:

Îngrijirea și supravegherea tehnică a utilajelor din o fabrică de chereste,

Editura de stat a Institutului forestier din Moscova, 1946, pag. 152.

În urma dezvoltării rapide a industriei în U.R.S.S. și ridicării nivelului de productivitate a muncii și calității producției, pentru menținerea unei funcționări neîntrerupte a mașinilor, a fost necesar a se organiza un sistem de îngrijirea lor, care să asigure o permanentă supraveghere tehnică în timpul exploatarei mașinilor.

În acest scop s'au întocmit reguli pentru îngrijirea utilajelor și măsuri de prevedere, cari constituiesc de fapt sistemul de planificare al inspecțiilor și reparațiilor de mașini, permițând organizarea calculului și controlului lucrărilor de reparații.

Instrucțiunile sunt întocmite pentru următoarele lucrări:

1. Îngrijirea utilajelor, în special ungerea părților inaccesibile ale mașinilor.
2. Inspecția periodică fără demontarea și cu demontarea mașinilor.
3. Reparațiile curente și reparațiile radicale pentru lucrări cari pot fi prevăzute din timp.
4. Verificarea periodică și controlarea exactității după executarea reparațiilor.

La început se dau instrucțiuni pentru conducătorul fiecărei mașini asupra îngrijirii ei, indicând caracterul lucrării, sculele necesare executării lucrării, măsurile de executare ei și observații.

Aceste instrucțiuni prevăd observații înainte de începerea lucrului și observații în timpul funcționării mașinilor. Ele se dau separat pentru conducătorii de mașini-unelte, pentru lăcătuș, pentru electrician, pentru curelar și pentru ungător. Separat de aceste instrucțiuni, pentru fiecare lucrător specialist în parte, se dau regulile generale asupra tehnicii prevenirii accidentelor.

După aceasta se dau instrucțiuni pentru inspecția utilajelor, sub formă de tabele, cari prevăd: felul lucrărilor, periodicitatea inspecțiilor, semnele nefuncționării normale a mașinilor-unelte, cauzele acestei nefuncționării normale, metodele de găsierea defectelor, măsurile de înlăturare lor și lucrătorii specialiști cari urmează să aplice aceste măsuri. Aceste instrucțiuni pentru inspecția utilajelor fără demontare și cu de-

montarea pieselor componente se dau pentru fiecare fel de mașină în parte, care se află într-o fabrică de cherestea (transportor de bușteni, descărcător de bușteni, vagonete, gatere, transportoare mecanice, circulare, retezătoare, pendule, mașini de fabricat parchete și mașini de prelucrat doage).

Urmează apoi tabele asupra periodicității inspecțiilor și reparațiilor utilajelor, cu descrierea fiecărei piese componente a mașinilor pentru fiecare mașină în parte, periodicitatea și timpul necesar inspecției fiecărei piese, precum și descrierea reparațiilor necesare, la fel cu arătarea periodicității și timpului necesar efectuării reparațiilor.

La sfârșit, se dau tabele de inspecțiile și reparațiile anuale și lunare ale utilajelor într-o fabrică de cherestea pentru fiecare fel de mașină, cu arătarea lucrărilor de executat pentru fiecare piesă în parte a mașinii respective, felul lucrării (inspecție, reparație sau înlocuirea piesei), timpul necesar executării lucrării și indicarea lunii și zilei când trebuie să se execute aceste lucrări.

Ultima tabelă arată mersul lucrărilor de inspecție săptămânală a utilajelor dintr-o fabrică de cherestea, care funcționează cu trei schimburi de pânze și anume:

prima întrerupere de 30 minute între primele schimburi de pânze, a doua întrerupere pentru schimbul II de pânze de 20 minute, a treia întrerupere pentru masă de 50 minute și ultima întrerupere pentru schimbul III de pânze de 20 minute.

Normele și instrucțiunile de mai sus asupra timpului și periodicității executării lucrărilor au fost întocmite în baza observațiilor practice în fabricile de cherestea din regiunea Arhangelsc cu scopul de a servi ca orientare și pentru alte fabrici, cari pot să le schimbe și să le adapteze după felul organizației lor.

Întrucât în noua Republică Populară Română se dă o mare atenție pregătirii profesionale a lucrătorilor din toate ramurile industriale, datele practice, cari le conține lucrarea de mai sus cu privire la îngrijirea și supravegherea tehnică a mașinilor-unelte dintr-o fabrică de cherestea și normele de lucru întocmite pe bază de multe observații, pot fi cercetate și de conducătorii noștri de fabrici de cherestea, putându-le fi de real folos, cu ocazia întocmirii lucrărilor de planificare din industria noastră forestieră.

Ing. N. Ivăne scu

MANUSCRISE

DEFOUR BARTOLOMEU: *Despăduririle în domeniul forestier Pietriș.*

Lucrarea de subinspector, 1947, Manuscris de 13 pag. cu 11 fot. și 4 hărți. Bibl. I. C. E. F. Inv. Nr. 7073.

Domeniul Pietriș se găsește la limita estică a Județului Arad în basinelul râului Roșia afluent de dreapta al Mureșului punctul de confluență fiind în apropiere de localitatea Zam. Basinelul acesta face parte din complexul deluros împădurit al Măgurei, altitudinea fiind cuprinsă între 164 m. și 695 m.

Suprafața domeniului a variat în decursul timpului măririndu-se și micșorându-se prin cumpărări, vânzări și exproprieri. Iată cum se prezintă în următoarele 4 epoci:

Anul la care se referă	Goluri și culturi agricole			Pădure	Total general
	Agricol	Neprod.	Total		
	Ha.	Ha.	Ha.		
1852	1172	207	1379	1965	3344
1920	874	83	957	3582	4539
1943	798	709	1507	2977	4484
1947	1148	1009	2157	2327	4484

Proprietate particulară, domeniul a trecut în decursul vremurilor prin mai multe mâini, sub regimul românesc revenind în 1928 Băncii generale a Țării Românești, iar în 1936 d-ului I. C. Alexandrescu.

În cuprinsul basinelului râului Roșia se mai găsesc și trei comune: Pietriș, Roșia și Obârșia cu teritoriile aferente (vetre de stat, terenuri agricole, fânețe, pășuni). Teritoriile acestor comune se prezintă astfel:

Cele 3 comune	Terit. com.	Suprafețe teritoriale în ha.					Total Ha.
		arabil	fânețe	pășuni	neprod.	pădure	
După statistica din 1930	8159	4152	1039	2412	1030	2627	11250
După statistica din 1920 era mai puțin era mai mult	90%	71%	59%	50%	100%	—	—
	—	—	—	—	—	133%	—

Populația regiunii în 1930 era de 7312 locuitori, dar care în 1720 era cu 80 la sută mai redusă.

Această populație fiind prea numeroasă pentru posibilitățile de hrană pe care le ofereau terenurile proprii agricole, situate pe soluri cenușii deschise de calitate slabă, a trebuit să se facă apel la teritoriul pădurii, adoptându-se în acest scop o formulă sui generis. Se defrișau parchetele exploatare și se cultivau apoi agricol până la epuizare, epuizare care se petrecea în 10—15 ani. După aceea terenul se reîmpădurea, folosindu-se molidul și pinul silvestru și se proceda apoi la noi defrișări. Sistemul acesta, legalizat sub regimul maghiar, s'a practicat începând din 1852 și se continuă și azi.

Din cauza pantei terenului, care este prea pronunțată, nu se poate lucra cu instrumente aratorii, ci numai cu sapa. Munca este grea, dar recompensatoare, mai ales în primii 8 ani, producând la început 1100 kg. pe ha., 750 kg. în anul al 8-lea și numai 200 kg. în anul al 12-lea.

Specia forestieră predominantă este gorunul, care aici se află în optimul său climateric. Se mai găsesc: cerul (foarte puțin), teul (5 la sută) și fagul. Acestea toate se află pe o suprafață de 1777 ha.

Se exploatează în crâng simplu, cu revoluții de 30 și 35 ani, având ca posibilitate anuală, pentru două serii, câte 50 ha, care dau 5000 mc. adică 6500 sterl.

După un calcul de rentabilitate făcut de d. Defour, rezultă că revcluția este prea mică, ea trebuind să fie urcată la 45 ani.

Dintre suprafețele abandonate de agricultură, sub regimul maghiar s'au plantat 550 ha. cu molid și pin silvestru, arboretele având o vegetație frumoasă și un lemn bun. Cele mai vechi dintre plantații au vârsta de 45 ani, iar cele mai noi, 35 ani.

Practica defrișării pădurii și cultivării terenurilor agricole un număr de ani, nefiind admisă de codul silvic român, sistemul a căzut la noi în ilegalitate, neisbutindu-se totuși să i se pură capăt. Ceva mai mult, în 1934—1936 și în 1945, noi întinderi pădușoare au fost defrișate, împotriva legii și a autorității (în 1945 au fost defrișate 300 ha. exploatare în 1943).

Un alt fapt, la fel de îngrijorător, este acela că nu s'au mai plantat terenurile abandonate de agricultură; 1000 ha. din acestea se găsesc azi sub formă de neproductive. Astfel, spune autorul „procesul diminuării domeniului forestier din cauza defrișărilor și a reîmpăduririi terenurilor abandonate de agricultură, este rezultatul unei nesoluționate nevoi economice a regiunii și a trecerii în ilegalitate a unei soluții odinioară legal adoptată”.

D. Defour, după ce supune unui examen critic soluția adoptată de legislația maghiară, arătându-i avantajile și desavantajele, face propuneri curajoase pentru ieșirea din impasul de azi, intensificarea mijloacelor existente de trai ale populației din basinal respectiv și găsirea altora, ne rezolvând integral problema.

De o trecere a suprafeței cultivată actualmente agricol din domeniul Pietriș, în proprietatea locuitorilor — ni se spune — nu poate fi vorba, acestea nefiind proprii agriculturii decât puțin timp, după care ele devin neproductive.

Avem doar azi 1000 ha. neproductive dintr'un total de 4484 ha., adică 22,5 la sută, rezultate din aplicarea sistemului amintit.

Lucrarea este însoțită de 4 hărți, în care se arată situația domeniului, pe culturi, în anii 1852—1920—1943 și 1947.

Cazul tratat de D. Defour în lucrarea D-sale de subinspector este cu totul excepțional și grav, situația cerând o grabnică soluționare. Altfel, continuat, sistemul va duce fatal la prăbușire. Se prea poate ca, prin trecerea domeniului în proprietatea Statului, să se găsească mai ușor o ieșire din situația grea și încurcată de azi.

At. Haralamb

IURĂȘ GEORGE: Problema împăduririlor pe valea Jijiei din Jud. Dorohoi,

Lucrarea de subinspector, 1942, Manuscris de 13 pag. + 1 schiță de plan, Bibl. I. C. E. F. Inv. Nr. 6030.

Județul Dorohoi este unul din județele puțin împădurite ale țării noastre; din suprafața lui de 2846 km. p., abia 31.000 ha sunt acoperite cu păduri, restul fiind terenuri agricole, ape, sate, drumuri, etc., Procentul de împădurire este deci de 10,9 la sută. Pădurea se găsește însă grupată numai în partea de Vest a județului, cea de Est fiind cu caracter stepic. De aici rezultă dificultățile climatice care se cunosc pentru regiunile de stepă în general. Pădurile existente sunt constituite din

stejar cu fag și carpen, fiind în parte degradate prin pășunat, tăieri dezordonate și la vârste mici (25 ani).

Apele cele mai de seamă din județ, în afară de Prut, sunt Jijia și Bașeu, ape care din cauza pantei mici, au un curs lenes, provocând bălți. Ambele, dar în special Jijia, cu prilejul topirii zăpezilor și a ploilor îndelungate produc inundații păgubitoare și dau naștere la mari întinderi umede și mlăștinoase. În afară de întinderile de teren care sufăr prin exces de umiditate, mai sunt în județ multe locuri cu sărături; cele mai de seamă fiind citate în lucrare. Nu lipsesc nici terenurile degradate prin eroziune, acestea în suprafață de 809 ha. găsindu-se în special pe islazuri.

Autorul, apreciază la 5000 ha, terenurile improprii azi pentru agricultură, suprafață în care înglobează: terenurile inundabile, mlăștinoase, sărăturile și terenurile erozibile. Dintre acestea, circa 4000 se găsesc în bazinele râurilor Jijia și Bașeu.

D-l Iuraș socotește că punerea în valoare a terenurilor inundabile și mlăștinoase trebuie să treacă pe primul plan al preocupărilor, — cele degradate prin eroziune rămânând pe planul al doilea — iar dintre acestea, în primul rând cele din valea Jijiei. Găsește că aici trebuie puse în valoare prin împădurire circa 1040 ha.

După ce discută problema speciilor de folosit în aceste lucrări, arată că s'a purces la creierea unei pepiniere de 1 ha, cu posibilități de extindere pe 4 ha., această din urmă extindere fiind capabilă să producă puștii necesari pentru împădurire, în 10 ani, a celor 1040 ha.

Mai arată că în ceace privește terenurile erodate din islazuri, s'au făcut unele lucrări, în care scop s'a folosit salcâmul, dar cu rezultate slabe, întrucât populația nu le-a respectat, pășunându-le.

De proporții mici, făcută deșigur în grabă, fapt care nu i-a permis autorului să caute să studieze publicațiile cunoscute asupra regiunii, cu materia insuficient sistematizată, lucrarea d-lui Iuraș are totuși meritul că se atrage atențiunea asupra unui colț depărtat de țară, unde mijloacele forestiere își au cuvântul lor de spus în problemele de ameliorațiuni funciare.

At. Haralamb

REVISTE

POCIVOVEDENIE, Nr. 2, 1948

(PEDOLOGIE)

Revista, editată de Academia de Științe U. R. S. S. din Moscova, conține următoarele articole:

B. I. FILOSOFOV

Procesul de mărire a concentrației de săruri în solurile cu ape freactice în apropiere de suprafață. (pag. 81—86)

V. I. CIASTUHIT

Analiza ecologică a descompunerii resturilor vegetale în plantațiunile tinere de molid. (pag. 87—89).

D. M. HEIFET

Metoda pentru determinarea fosfaților organici și minerali în solurile U. R. S. S. (pag. 100—112).

L. A. ZUEV ȘI E. H. GAGON

Absorbția vaporilor de apă de către sol. (pag. 113—120).

V. V. DZETTOVETCHII

Spulberarea solului. Măsuri preventive și de combateri. (pag. 121—126).

I. L. COLESNIC

Influența diferitelor metode de cultură asupra capacității de reținere a umidității în sol. (pag. 127—132).

I. N. ANTIPOV—CARATAEV, V. A. COVDA, M. A. CACENSCHII, S. S. SOBOLEV, A. N. ROZANOV.

Măsuri pentru prevenirea concentrării sărurilor în sol. (pag. 133—141).

E. I. PARFENOVA

Istoria și studiul actual al științei solului (pag. 142—144).

I. G. GHERASIMOV ȘI I. H. ANTIPOV—CARATAEV

Călătorie în Bulgaria (pag. 145—147).

BIBLIOGRAFIE

Se citează lucrările recente tratând despre:

Factorii de formare a solurilor, genetică, geografia și cartarea solurilor; Fizica solurilor; Chimia solurilor; Biologia solurilor; Fertilitatea solurilor. (pag. 142—152)

POCIVOVEDENIE, Nr. 3, 1948

(PEDOLOGIE)

G. V. VASOTCHII

Despre organizarea cercetărilor continue, cu privire la umiditatea solului (pag. 153—156).

M. I. SAHAROV

Dependența temperaturii solurilor de pădure, de natura arborilor. (pag. 157—166).

S. A. COVRINGHIN

Particularitățile genetice și compoziția mecanică a solurilor aluvionare nisipoase de pe malurile râului Vecta. (pag. 167—176).

E. V. DIACOVA

Influența acizilor și a aluminiului din podzoluri, asupra creșterii trifoiului și a lucernei. (pag. 177—183).

I. F. SARIȘVILI

Determinarea absorbției acizilor de către sol. (pag. 184—189).

Istoria și stadiul actual al științei solului

Conferința comună U. R. S. S. S asupra metodelor întrebuințate în chimia agricolă, pentru determinarea fertilității solului.

Intre 25—30 Octombrie 1947 s'a ținut din inițiativa Institutului AH din U. R. S. S. o conferință comună asupra metodelor întrebuințate în chimia agricolă pentru determinarea fertilității solului.

Problema importantă a conferinței a constat în a trage concluziuni în urma discuțiilor purtate; în a sistematiza lucrările și în a cercetat propunerile privind metodele întrebuințate în chimia agricolă pentru determinarea fertilității solurilor, acoperite cu vegetație ierbaceă și lemnoasă din diferite regiuni U. R. S. S.

Totodată s'a constatat necesitatea unei strânse colaborări între Institutul AH U. R. S. S. din Moscova și toate instituțiile din provincie care fac cercetări în

materie de soluri. Au fost prezentate 18 lucrări. (pag. 190—194).

Conferința comună U. R. S. S. asupra metodelor de cercetare a eroziunii solurilor.

Intre 15—20 Noembrie 1947, s'a ținut o conferință comună cu privire la metodele de cercetare a eroziunii solurilor.

Această conferință a avut loc din inițiativa Comisiunii permanente de luptă contra degradării solurilor și care comisiunea activează pe lângă Institutul de știință a solurilor U. R. S. S.

La conferință au luat parte reprezentanții diferitelor Institute de Cercetări și a diferitelor Instituții producătoare. (pag. 194—205).

Conferința privind clasificarea solurilor

Intre 20—25 Noembrie 1947 s'a ținut la Institutul de soluri pe lângă Academia de Științe U. R. S. S., o conferință cu privire la clasificarea solurilor. La această conferință au luat parte reprezentanții diferitelor Institute de Știință și autorii lucrărilor de cartare a solurilor. (pag. 205—208).

Rezultatele conferinței Comisiunii Permanente pentru clasificarea și cartarea solurilor. (pag. 209—211).

BIBLIOGRAFIE

Factorii de formare, genetică, geografia și cartarea solurilor; Fizica solurilor. Chimia solurilor. Minerologia solurilor. Biologia solurilor. Fertilitatea solurilor (pag. 112—216).

N. Carra

PUBLICAȚII I. C. E. F.

AT. HARALAMB :

Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector.

Seria II, Nr. 69 ; 42 pagini cu 15 figuri în text și 8 horstexte.
București, 1948, M. O. Imprimeria Națională.

I. VLAD

Impăduriri în Bărăgan.

Scurtă privire asupra lucrărilor executate și a rezultatelor obținute în ocolul silvic Slobozia—Ialomița.
Seria II, Nr. 71 ; 40 pag.
București, 1948, M. O. Imprimeria Națională.

T. BĂLANICĂ

Acțiunea de îndrumare forestieră.

Seria II, Nr. 72 ; 20 pagini.
București, 1947, M. O. Imprimeria Națională.

T. COMES

Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii câtorva specii lemnoase în România.

Seria II, 73 ; 24 pagini.
București, 1947, M. O. și Impr. Statului.

I. C. E. F.

Legea pentru reorganizarea Institutului de cercetări forestiere al României.

Seria II, Nr. 74 ; 20 pag.
București, 1947, Mon. Of. și Impr. Statului.

I. LUPE

Cunoașterea calității semințelor forestiere. Indrumări practice.

Seria II, Nr. 75 ; 34 pagini.
Imprimeria Naț. București, 1948.

I. C. E. F.

Dare de seamă

asupra activității Institutului de cercetări forestiere al României, în anii 1943, 1944, 1945, 1946.

Seria II de publicații, Nr. 76 ; 122 pagini.
București, 1948, Imprimeria Centrală.

C. D. CHIRIȚĂ

Restaurarea forestieră a Vrancei.

I. C. E. F., Seria V (Foi volante) Nr. 1, 3 pagini.

C. D. CHIRIȚĂ

Salcâmul în terenurile degradate.

I. C. E. F., Seria V (Foi volante) Nr. 2, 3 pag.

C. D. CHIRIȚĂ

Ulmul de Turchestan.

I. C. E. F., Seria V (Foi volante) Nr. 3 ; 3 pag.

PROFESIONALE

ROLUL SINDICALIȘTILOR C.A.P.S. ÎN ACȚIUNEA PENTRU REDRESAREA ECONOMICĂ A ȚĂRII

Prefacerile sociale ce au avut loc dealungul veacurilor, cunoscute ca fapte istorice, n'au avut la baza lor, decât procese de ordin economic, după cum ne învață doctrina socialistă a materialismului istoric. Prin lupta forțelor muncitorești, în frunte cu Partidul Comunist Român, după jertfe și încordări continue timp de peste trei ani și jumătate, Statul Român a devenit „Republica Populăra Română”, țara tuturor celor ce muncesc cu mintea și brațele, dela orașe și sate.

Transformarea societății capitaliste într'un stat cu democrație populară, pe drumul socialismului, nu se realizează numai cu decrete, decizuni ministeriale și circulari, ci prin munca dărză, loială și fără întrerupere, a tuturor celor ce se găsesc în rândurile salariaților. Această muncă trebuie continuată zi de zi, clipă cu clipă, până când toate greutățile, prejudecățile și ultimile resturi ale reacțiunii vor fi înlăturate cu desăvârșire. Victoria democrației populare românești, se desăvârșește prin munca noastră.

ASPECTE DIN TRECUTUL EXPLOATARILOR FORESTIERE

După cum știm cu toții, pădurile și industria lemnului din România, se situează în fruntea bogăției naționale, alături de cereale și petrol.

Sub climatul celui mai pur liberalism economic, la adăpostul legii pentru încurajarea industriei naționale, în anii 1880—1890, au răsărit ca din pământ cele mai mari fabrici de cherestea din toată lumea, prevăzute cu 24 și chiar 36 gatere, instalate la gura celor mai bogate bazine cu păduri de rășinoase. Aceste fabrici erau proprietatea bancherilor dela Milano, Geneva, Londra, etc. În mai puțin de 70 ani, fabricile de cherestea care s'au tot înmulțit, au izbutit să decimeze cele mai frumoase păduri, fruntea lemnului de brad, stejar, paltin, anin și produsul lor fiind trecut în majoritate peste graniță.

Marele societăți internaționale, 5—6 la număr, au acaparat până la 1890, suprafețe păduroase, cumpărând munți întregi dela obștile moșnenilor, chiar și cu 3 lei hectarul, adică cu 3 bani m³. de brad; zeci de mii de săteni au ajuns, în acest fel, la sapă de lemn.

Industria forestieră fondată de finanța internațională, a avut un singur scop: să poată exploata și industrializa cele mai mari cantități de lemne, cu cele mai mici cheltuieli, pentru a-și asigura câștiguri nepermise chiar. Pentru aceasta, au desconsiderat: legile pădurei, munca țaranului și finanțele țării, deoarece s'au făcut toate reducerile de taxe, impozite și toate avantajele marelui industriei de lemn. Bilanțul acestei industrii este: un deficit de peste 100.000.000 m³. bușteni de brad și stejar, ceea ce înseamnă că s'au tăiat pădurile pentru încă 15—20 ani înainte; peste 700.000 ha suprafețe exploatare și nepădurite, adevărate cimitire; dezvoltarea unui proletariat la sate, care în zdrențe, fără nici un adăpost și o cât de mică posibilitate de a-și înjgheba o gospodărie chiar din lemn, a trecut la orașe, după închiderea fabricii, pentru a îngroșa rândurile proletariatului, fără nici un sprijin. În anii 1880—1944, pădurile noastre, codrii legendar, au fost tăiate după toate regulile coloniale; jaful și debandada au stat la masă cu cea mai cruntă exploatare a muncitorului țaran.

ASPECTELE DE ASTAZI ALE INDUSTRIEI LEMNULUI

Distrugerea fără nici o socoteală a pădurilor, ar fi continuat în liniște, cu toate protestele silvicilor.

Schimbările politice din România, care au dus la democratizarea țării, punerea ordinei în economia țării, în finanțe și celelalte compartimente, au asigurat însă, stăvilirea devastării pădurilor, și organizarea rațională a exploatărilor forestiere.

Dar această stăvilire și organizare a exploatărilor forestiere, nu s'a realizat nici în anul 1945 și nici în anul 1946, ci numai în anul 1947, adică după instalarea la conducerea M. A. D. a emeritului profesor Traian Săvulescu și a inimosului și neobositului nostru secretar general ing. N. Celac, care prin măsurile luate, asigură: exploatarea cu continuitate a pădurilor după toate regulile amenajamentelor, revizuirea fabricilor de cherestea, care să funcționeze acolo unde se mai poate asigura materia primă în mod susținut, asigurarea produselor lemnoase, necesare în special populației nevoiașe, la prețuri accesibile puterii de cumpărare a salariaților și muncitorilor țării. În anul 1948, Eldorado capitalismului internațional a luat sfârșit, odată cu evaziuniștii fiscali, impostorii și speculanții de medalii și dolari.

OBIECTIVELE INDUSTRIEI PARTICULARE ȘI DE STAT ÎN SECTORUL FORESTIER, PENTRU A CO-RESPUNDE IMPERATIVELOR VREMII

Țara are nevoie să fie refăcută economicște. Standardele de viață trebuie ridicate. Lemnul, după cum știm, este instrumentul de emancipare al omului și pârghia pentru ridicarea economiei satului și implicit a standardului de viață a muncitorului și țărănimii muncitoare.

N'am avut o industrie potrivită cu nevoile locale interne, deoarece aproape toate fabricile de cherestea au lucrat pentru comenzi cerute de străinătate. Nu s'a gândit nimeni să producă articole lemnoase, bune și ieftine, necesare țaranului, care și astăzi — în secolul civilizației — în majoritate, doarme pe rogojină, n'are dulap de haine, n'are un scaun și mănâncă la o masă cu picioare de 10—15 cm. înălțime. Obiectul nostru este între altele deci, de a ridica țaranul muncitor de pe rogojină, să-l punem pe pat, să-i dăm mobilier, pardoseală de scânduri și ferestre înalte, pentru a avea case spațioase și luminoase. Pentru a realiza toate acestea, ne-ar trebui 4—5 ani, în care timp toate fabricile din țară să nu facă altceva decât piese de mobilier casnic și țărănesc.

După cum știm, transformarea structurii sociale, socializarea, nu este posibilă decât prin dezvoltarea industrializării, în cadrul Statului. Industria lemnului în cadrul C.A.P.S.-ului, datează de mai puțin de 20 ani, și majoritatea fabricilor sale sunt fabrici vechi, preluate dela diferiți particulari, cari nu mai aveau posibilitatea de a le mai ține. Cu toate lipsurile inerente unui utilaj vechiu, obosit, C.A.P.S.-ul a depus toate eforturile pentru menținerea industriei sale de cherestea, care a supraviețuit în perioada de criză și astăzi pășește înainte, pentru a-și realiza programul: produse lemnoase pentru muncitorul dela orașe și sate; produse lemnoase pentru reconstrucția țării, care a suferit mult depe urma războiului; asigurarea unui export cât mai mare de lemnărie, care a rămas articolul de bază al exportului, cel puțin pentru încă 3—4 ani, până când ne vom refăce rezervele de cereale și vom mări producția petrolului.

CAPS-ul n'a precupețit nici un sacrificiu pentru a desvolta industrializarea lemnului, chiar cu scopul de a desăvârși opera societății de ridicare a statului, prin construirea fabricilor dela Cotneana, Onești și Vernești și prin proiectarea construirii altora în diferite regiuni ale țării.

REALIZĂRILE SINDICALIȘTILOR CAPS IN CAMPUL MUNCHI ȘI OBIECTIVELE PENTRU VIITOR

Toate realizările CAPS-ului n'au putut fi posibile decât cu munca și prin voința lucrătorilor și tehnicienilor dela fabricile c. f. s.-urile și exploatarea CAPS-ului. Activitatea sindicaliștilor CAPS a fost îndreptată în trei direcții principale: să asigure producția, cu toate lipsurile provocate de război; să refacă fabricile vechi, dărâmate, arse; să mărească producția dela un an la altu.

Pentru această acțiune, sindicaliștii CAPS-ului n'au precupețit nici un efort, nici un sacrificiu. Convinși ca Regia CAPS-ului trebuie susținută și întărită, deoarece au știut că în statul socialist de mâine, CAPS-ul va avea să joace un rol hotărâtor, lucrătorii și tehnicienii CAPS-ului, au putut să suporte toate lipsurile alimentare și financiare și să treacă cu succes examenul inflației.

În anii 1944—1947, prin acțiunea dărză a muncitorilor noștri, au fost puse în funcțiune fabricile CAPS-ului dela Ierbuș, Scutaru, Vișeu, Curtea de Argeș, Câmpeni și Bocancea.

Opera de bună funcționare a fabricilor, a fost completată cu lucrările de ordin social: case pentru lucrători, săli de spectacole, băi, case de odihnă, etc.

Războiului n'au fost vindecate decât în parte. Țara are nevoie de cantități masive de lemnarie, pentru realizarea planului de construcții, cu caracter public, locuințe pentru muncitori și funcționari, pentru export, pentru mobilier de tip popular etc. Toate aceste produse asigură redresarea economică a țării și contribuiesc cu un ceas mai de vreme la ridicarea standardului de viață a muncitorilor dela orașe și sate.

Imperativele anului 1948, sunt: mărirea producției cantitative și calitative și atingerea celor mai mici prețuri de cost. Pentru aceasta, experiența muncitorilor și direcțiile tehnicienilor trebuie unite, pentru a se asigura: raționalizarea lucrului, în scopul de a costa cât mai puțin fiecare menoperă, asigurându-se totodată muncitorului condițiuni cât mai ușoare de lucru. Muncitorii cari vor deveni disponibili, să fie utilizați la alte lucrări, unde se simte lipsa de brațe, precum și o muncă conștiincioasă, plină de avânt și abnegație.

Totodată trebuie să dăm bătălia reducerii prețurilor de cost ale produselor noastre lemnoase, brute și industrializate prin: reducerea cheltuielilor de exploatare; bătălia reducerii costului tonei kilometrice la transporturile pe c. f. s.; bătălia industrializării la prețurile cele mai mici, pentru o marfă bine condiționată; bătălia reducerii cheltuielilor generale și administrative. În această din urmă bătălie, să urmărim exemplul funcționarilor dela Interne,

cari au organizat întreceri în muncă pentru: întărirea spiritului de disciplină; executarea la timp a lucrărilor și simplificarea lor; lichidarea birocratismului și ridicarea standardului de muncă în birouri și ateliere. Numai prin oferirea produselor noastre la prețuri cât mai mici, le vom putea face accesibile puterii de cumpărare a salariaților și prin aceasta vom grăbi ridicarea standardului lor de viață.

SARCINILE SINDICALIȘTILOR CAPS

Am intrat în anul 1948, cu hotărâre și încredere, spre noi realizări, pe tărâm economic, politic și social, anul 1948, fiind anul economiei planificate și anul întăririi și dezvoltării industriei și comerțului de Stat. Greutățile Statului sunt mari. Statul nu mai poate face sacrificii pentru întreprinderile sale care eventual au mers în pierdere. Fiecare unitate de Stat și deci fiecare diviziune a CAPS-ului, trebuie să se gospodărească de așa manieră, încât să poată fi capabilă de a realiza beneficii. Nu ne mai este permis de a face cheltuieli inutile, necontrolate ce se pot traduce ca pierderi pentru instituția noastră. Fiecare din noi trebuie să fie prezent la locul ce-i este fixat în procesul de producție și prin lucrul său, să fie exemplu viu pentru tovarășii săi de muncă. Să nu mai fie nevoie de a ține supraveghetori pe lângă fiecare din noi. Să dovedim prin felul nostru de muncă, că avem cultul produsului ce iese din mâinile noastre și să-l păstrăm cu evlavie, până vine vremea să-l încercăm în vagon, pentru a-l expedia în țară sau la export. De felul cum noi vom ști să muncim, să înlăturăm cu desăvârșire elementele ce nu activează, elementele birocratice și elementele îndărătnice, va depinde buna noastră stare de mâine. Sa nu așteptăm ca totul să se facă numai dacă CAPS-ul pune la dispoziție fondurile necesare. Sunt atâtea lucrări pe care le putem face cu inițiativa noastră, cu munca voluntară, fără a mai cere ajutorul instituției noastre.

Să dezvoltăm inițiativa tineretului nostru muncitoresc, în spiritul care a însuflețit brigadierii dela Agnita-Botorca, să dezvoltăm munca voluntară, la care să răspundă în primul rând inginerii noștri depe șantiere. Atâtea îmbunătățiri se pot realiza, fără a mai aștepta fonduri și iar fonduri. Să revedem apelul Federației Naționale a tineretului democrat din România, care spune între altele: „Republica Populară Română va deschide drumul spre noi și mărețe realizări. Organizați echipe de mărirea producției, porniți întreceri în fabrici și uzine, în mine și ateliere. Invățați să luptați pentru mărirea producției muncii, bază a dezvoltării democrației populare, în drum spre socialism.

Trebuie să formăm și noi o brigadă de muncă voluntară pe țară și brigăzi mici regionale, pe lângă brigăzile locale ce funcționează la Ierbuș, Scutaru, Curtea de Argeș, etc. Să fim soldați credincioși ai tinerii noastre Republici Populare Române, căci ne așteaptă un viitor strălucit, care se făurește numai cu brațele și mintea noastră.

Ing. V. C. Fîlîp

DELA A. G. I. R.

APEL CĂTRE INGINERI, TEHNICIENI ȘI MUNCITORI PENTRU „MUNCA INOVATOARE TEHNICĂ“

Republica Populară Română, dispune de o industrie tânără, care de abia acum, în regimul democrației populare începe să se desvolte în mod temeinic.

Mijloacele de producție și metodele de lucru la noi în țară, sunt rămase cu mult în urmă față de țările cu o industrie înaintată și cu o experiență îndelungată.

Timpul necesar pentru atingerea gradului de experiență din acele țări, poate fi mult scurtat, dacă tehnicienii și muncitorii noștri vor pune la contribuție spiritul lor creator în slujba progresului.

Încetând de a fi tratat ca o simplă parte de mașină, așa cum era în exploatarea capitalistă, tehnicianul și muncitorul în democrația populară participă la organizarea și perfecționarea producției, ridicând nivelul ei tehnic.

O pildă vie o aflăm în Uniunea Sovietică, unde în cei 30 de ani dela Marea Revoluție Socialistă a fost atins și chiar depășit nivelul tehnic al unor state cu industrie de peste o sută de ani, iar inovațiile și invențiile au avut și au un rol important în această uriașă și rapidă dezvoltare a industriei din Uniunea Sovietică.

E de ajuns să notăm că numai în anul 1946 s'a înfăptuit în U.R.S.S., 600.000 inovații și invenții.

În ultimii doi ani, în rândurile muncitorimii noastre, a tehnicienilor noștri, prinde din ce în ce mai mult teren străduința de a învinge obstacolele de ordin tehnic și organizatoric prin inovații. Aproape zilnic apar în ziare diferite realizări pe acest tărâm, dar cele mai multe nu sunt nici cunoscute, nici popularizate. Se simte nevoia organi-

zării sistematice a cunoașterii problemelor și a răspândirii soluțiilor realizate.

În acest scop A.G.I.R.-ul cheamă pe toți inginerii și tehnicienii de toate categoriile, maeștrii și muncitorii de orice fel, să participe la organizarea muncii inovatoare din întreprinderi, cu aportul lor personal de inventivitate și ingeniozitate pentru a ajuta la ridicarea rapidă a nivelului tehnic românesc.

Puși în condițiuni optime de lucru, recompensându-i just și oferindu-le posibilitatea ridicării lor la nivel de pregătire corespunzător, inovatorii din țara noastră vor da o contribuție de seamă la: creșterea neconținută a productivității muncii; folosirea cea mai rațională a tuturor forțelor de producție — brațe de muncă, unelte de producție și materii prime; — îmbunătățirea calității produselor; încurajarea fabricării în țară a acelor mărfuri ce se importă încă din străinătate; scăderea prețului de cost.

Mișcarea muncii inovatoare trebuie să învingă dificultățile actuale și va avea darul de a trezi interesul pentru inovații în masele largi de muncitori, tehnicieni și ingineri cari sunt izvor nesecat de energii, posedând uriașe puteri de creație.

Această mișcare a muncii inovatoare va fi condusă — până la convocarea în scurt timp a unei Conferințe pe țară — de un Comitet de Inițiativă, alcătuit din delegați ai C.G.M., ministere, instituții și întreprinderi.

Conferința pe țară va stabili principiile de organizare ale mișcării și va elabora un regulament de funcționare a organelor locale ce se vor constitui în toate centrele importante.

Munca inovatoare va da o contribuție importantă asigurării unui nivel de trai ridicat al maselor muncitoare, sarcină pe care ne-o pune în față raportul politic general expus de d. ministru Gh. Gheorghiu Dej la Congresul P. M. R.

Iată de ce tehnicienii, inginerii și toți oamenii muncii din țara noastră, trebuie să poarte un interes patriotic pentru emulația muncii inovatoare.

Orice propuneri și sugestii sunt bine venite și se vor adresa COMITETULUI DE INIȚIATIVA PENTRU „MUNCA INOVATOARE TEHNICA“ la A.G.I.R. Str. Romană Nr. 8 București.

DIN ACTIVITATEA SECȚIILOR A. G. I. R.

Prin modificarea Statutelor A.G.I.R.-ului de către Adunarea Generală din 14 August 1947. Asociația a trecut dela o formă de organizare pe secții quasi-sindicale de ingineri: publici, particulari și liber profesioniști, la o grupare a membrilor pe specialități corespunzătoare Facultăților Școlilor Politehnice.

O astfel de grupare întărește posibilitățile de promovare a științei și tehnice, de ridicare a nivelului de pregătire a inginerilor și tehnicienilor, de cercetare științifică și rațională a problemelor tehnico-economice, de orientare a activității spre o justă integrare în dezvoltarea economică a țării, de organizare a tuturor tehnicienilor din țară în vederea împlinirii scopurilor Asociației.

În sensul acestui din urmă deziderat, A.G.I.R.-ul a concentrat, nu numai inginerii absolvenți ai Școlilor Superioare Tehnice din țară și străinătate, dar a încurajat prin Statutele sale și a realizat în fapt afilierea de Societăți de specialitate, cum sunt: Soc. Arhitecților din România, Soc. Inginerilor Agronomi, Soc. Progresul Silvic, precum și grupările: fizicienilor, chimiștilor și geologilor lucrând în scopuri industriale.

După Adunarea Generală dela 2 Febr. a.c., prin care membrii A.G.I.R.-ului au ales un nou Consiliu de Administrație, s'a trecut imediat la convocarea membrilor pe specialități pentru constituirea secțiilor și alegerea Comitetelor de conducere, care în prezent au următoarea alcătuire:

SECȚIA	PREȘEDINTE	VICE-PREȘEDINTE	SECRETARI	M E M B R I
AGRONOMIE	M. Gheorghiu	Nic. Constantin Nic. Drăgoi	Vint. Negreanu Secret. General Const. Velicu Adm. General	31 Membri
ARHITECTURA	Duiliu Marcu	Gh. Simotta	Gabriela Culmann	T. Evolceanu, I. Ghika-Budești, M. Kernbach, R. Iaurian, Pomp. Macovei, M. Silianu
CHIMIE	P. Bardan	Corn. Ștefănescu	I. Grigoriu Gh. Oprescu	Lola Dumitrescu, Mircea Mociornița, Matei Niculescu, Ion Ștefănescu
CONSTRUCȚII	Cr. Niculescu	H Kreindler Cr. Mateescu	Șt. Bălan Em. Blitz	Nic. Drogeanu, Lucia Lenghel, I. Molescu, I. Tauber, P. Vernescu
ELECTRICITATE	C. Dinculescu	M. Bercovici	Silviu Bogdan Paul Bunescu	A. Avramescu, St. Mănculescu, M. Mănjineanu, I. Mincu
MECANICA	Tache Atanasiu	L. Hamburger	Nic. Georgescu R. Septilici	Vi. Boico, I. Mătase, Al. Russu, P. Wexler, Gr. Zapan
MINE ȘI PETROL	Th. Ficșinescu	Gh. Murgeanu M. Stamatiu	Dan Lubnescu Munteanu Grama	Al. Bădărău, B. Caffée. N. Drăgotescu, Marcel Georgescu
SILVICULTURA	C. C. Georgescu	Nic. Celac, Gr. Colpaci	St. Predescu Secretar General Const. Ștefan Casier	27 Membri

Ca rezultat al acestui fel de organizare, s'a remarcat o învioreare a activității tuturor secțiilor sub impulsul Comitetelor respective. Urmând linia trasată de Comitetul A. G. I. R., Secțiile au luat imediat legătură cu Uniunile Sindicale și organizațiile de masă, întărind legătura între muncitorii de toate categoriile prin strânsa colaborare între elementul tehnic de înaltă și medie calificare și celelalte categorii de muncitori.

Tot acestui mod de organizare se datorește trecerea la elaborarea programelor de activitate pentru încadrarea în realitățile economiei generale și pentru atingerea celorlalte scopuri ale A.G.I.R.-ului.

MUNCA VOLUNTARĂ

În ziua de 17 Ianuarie 1948 s'a ținut în București, în sala A.G.I.R. adunarea plenară a inginerilor, arhitecților, chimiștilor și tehnicienilor, care prin moțiunea votată a hotărât executarea până la 1 Mai 1948 a unui număr de 60 ore de muncă voluntară.

Această hotărâre a fost îmbrățișată cu mare entuziasm de colegii noștri din toată țara.

Dovadă numeroasele moțiuni și adevizuri primite de la Cercurile Regionale A.G.I.R. din toată țara și de la colegii noștri din cadrele instituțiilor publice și marilor întreprinderi din București.

Din programele foarte bogate și variate depuse la A.G.I.R. București, rezultă că această muncă voluntară s'a executat ca muncă de concepție, muncă de organizare și conducere și sub formă de cursuri și prelegeri

Una din sarcinile importante ale secțiilor este aceea a mobilizării tehnicienilor și inginerilor, pentru cercetarea, adoptarea și realizarea planurilor de producție ale Guvernului.

O altă sarcină o constituie organizarea Conferințelor de tehnicieni pe categorii de industrie și pe regiuni industriale, conferințe urmate apoi de Congresele Secțiilor și Congresul General A.G.I.R., din toamna anului 1947.

Aceste conferințe au de scop ca pe baza unei metode științifice să provoace cererile, să descopere debușurile și să adapteze necesitățile la posibilitățile tehnice ale omului și utilajului.

pentru ridicarea nivelului tehnic al muncitorilor și plugarilor.

Conferințele și cursurile ținute pentru ridicarea nivelului științific al tuturor categoriilor de tehnicieni superiori, în cadrul Institutului de Știință și Tehnică din București și Iași, intră tot în categoria muncii voluntare; deasemenea și activitatea numeroaselor colective, cari lucrează în momentul de față în cadrul normalizării și dicționarului tehnic al limbii române

Acest material bogat, cuprins în memorii centralizatoare, lucrări scrise, schițe, proiecte, diagrame, fotografii, etc., rodul muncii voluntare a colegilor noștri din toate colțurile țării, este în curs de examinare, sortare și categorisire, pentru organizarea expoziției: „MUNCA VOLUNTARĂ A.G.I.R.”.

SECRETARIATUL DE PRESĂ A. G. I. R. COMUNICĂ:

În ziarul UNIVERSUL apare în fiecare Joi, pagina „Tehnică și Tehnicienii” sub îngrijirea A.G.I.R.-ului.

Facem apel călduros și rugăm pe toți colegii tehnicieni (ingineri, arhitecți, chimiști, geologi, subingineri, etc.) să citească această pagină și să colaboreze prin articole de specialitate, scurte, concise dar complete, scrise în formă accesibilă marelui public și într'un stil cursiv. Deasemenea să ni se trimească material informativ cu caracter tehnic, mișcări de personal tehnic de conducere în cadrul instituțiilor publice, întreprinderilor, etc.

Correspondența se va expedia la A.G.I.R., Secretariatul de Presă, București Str. Romană 8.

Totodată responsabilii pentru presă ai Cercurilor Regionale A.G.I.R. sunt rugați să trimită la adresa de mai sus, ziarele locale (Luptătorul Bănățean, Luptătorul Moldovei, Luptătorul Severinului, Vlașca Liberă etc.) în care apar fie suplimente tehnice, fie articole izolate, tratând problemele regiunilor respective, pentru a putea fi utilizate ca material documentar și informativ

Mai aducem la cunoștința colegilor că sub îngrijirea A.G.I.R.-ului apar următoarele reviste tehnice: Construcții, Electricitate, Mine, Petrol, Metalurgie, Chimie, Textile, Revista Pădurilor și Viața Agricolă.

Paginile acestor reviste sunt deschise pentru toți colegii cari doresc a colabora la ele.

ORGANIZAREA CERCURILOR REGIONALE A. G. I. R.

În Statutele A.G.I.R., modificate și aprobate de Adunarea Generală din 14 August 1947, art. 13 și 31 se prevede că membrii Asociației noastre, locuind într-o anumită regiune fac parte din Cercul Regional respectiv. De aci rezultă că acolo unde nu există astfel de organizații, un număr de cel puțin 25 ingineri, arhitecți, chimiști, etc. grupați în jurul unui centru industrial sau administrativ, pot înființa asemenea Cercuri.

Astfel a luat ființă după Congresul XVII A.G.I.R. din Octombrie 1947, următoarele noi Cercuri: București, Deva, Lugoj, Caransebeș, Oravița, Turnu-Severin, Sinaia-Olt, Giurgiu, Turnu-Măgurele, Putna-Focșani, Valea Trotușului, Comănești, Botoșani, Maramureș-Sighet, Ciuc-Miercurea Ciuc.

În cuprinsul aceluiaș Cerc, colegii domiciliati în alte localități decât sediul Cercului, dacă sunt în număr de cel puțin 5 persoane, se pot organiza în Subcentre A.G.I.R. desemnând în sânul lor un secretar responsabil pentru legătura cu Cercul Regional din care fac parte. Dacă nu-

mărul lor este de 10—20 persoane, ei vor organiza un colectiv de conducere, format din 3—5 persoane, după cum este cazul. Activitatea membrilor Cercurilor Regionale se desfășoară prin Cercuri de Studii, organizate pe specialități sau grupă de specialități înrudite.

În județele, în cuprinsul cărora sunt mai multe Cercuri Regionale, activitatea acestora se coordonează printr-o comisie de coordonare, aleasă fie de Adunarea plenară a colegilor din acel județ, fie de Comitetele Cercurilor respective interesate, după cum este cazul județelor: Hunedoara, Severin, Caraș, Satu-Mare și Prahova.

Principiul coordonării activității Cercurilor Regionale pe plan județean se poate extinde și asupra celorlalte regiuni a țării (Banat, Oltenia, Moldova, etc.) prin convocare de conferințe regionale premergătoare Congreselor Regionale.

Dăm mai jos tabloul complet al Cercurilor Regionale organizate până la data de 12.IV.1948.

Cercurile Regionale A.G.I.R. constituite până la data de 12 Aprilie 1948

Nr. crt.	Numele Cercului și event. subcentre	Sediul	Comitetul Cercului	
			Președinte	Secretar
1	ARAD	Bd. Armatei Populare, 6 Tel. 2213	Cărpășan Rom.	Erlitz Ion
2	BACĂU	Bacău	Stănescu Nic.	Struninger Av.
3	BAIA-MARE	Negru Vodă 1 Tel. 37	Rafiroiu Iosif	Isaicu Ion,
4	BOTOȘANI	Camera Agricolă	Moraru L.	Marcus L.
5	BRAILA	Rosseti 1-a	Porosteu Vlad	Deleanu C.
6	BRAȘOV	Dir. Reg. C. F. R. Tel. 3650	Caius Popescu	Schitea Ioan
7	BUCUREȘTI	Bd. Tache Ionescu 1 Tel. 3.22.06	Săceanu Sabin	Septilici R.
8	CAMPINA	St. Gheorghiu 18 Tel. 127	Constantinescu C.	Uzun L.
9	CARANSEBES Uzinele Ferdinand	Episcop Popazu 6 Tel. 6	Bornuz Alex.	Andrei A.
10	CIUC	Miercurea Ciuc	Vasiliu P.	Horváth Geza
11	CLUJ	Cluj	Victor Manu	Dobrițoiu C.
12	CONSTANȚA	Scarlat Varnav 17	Chirilă Ion	Schechter D.
13	DEVA Simeria Orăștie Cugir	Avram Iancu 27	Ternic Virgil	Nepomucascii V.
14	FĂGARAS	Soc. Nitramonia	Corina U.	Boerescu M.
15	GALAȚI	Primăria Tel. 1252	Orănescu Oct.	Urdăreanu A.
16	GIURGIU	Molotov 13 Tel. 1768	Popa I.	Gherghescu I.
17	HUNDEOARA Călan	Uzinele de fier	Bobârnac M.	Mihuțiu I.
18	IAȘI	Sc. Politehnică Tel. 1475	Partenie Cezar	Botez Gh.
19	LUGOJ	Bocșei 1 Tel. 476	Popov Liviu	Filipovici J.
20	MARAMUREȘ	Sighet I. V. Stalin 15	Ițoie A.	Bârlea Flaviu
21	MEDIAȘ	Unirii 4	Vulpescu G.	Isarescu G.
22	MORENI	Astra Română Tel. 12	Al. Dabija	Purcel Athanasie
23	MUNȚII APUSENI Zlatna Abrud	Cal. Moșilor 15 Tel. 14 și 2	Rizescu Stan	Avram Lazăr
24	OLTENIA	Craiova Fac. de Agronomie Tel. 1544	Nicolau P.	Diaconescu D.
25	ORADEA	Primăria Tel. 2195	Pinter Ștefan	Gheles Haim
26	ORAVIȚA Anina, Minele de cărbuni U.D.R.	Bănescu, 20 Tel. U.D.R. 311	Roescu I.	Constantinescu M.
27	PIATRA-NEAMȚ Buhuși	Primăria Tel. 5	Iosub A.	Herscovici S.
28	PITEȘTI Curtea de Argeș	D-na Bălășa, 35 Tel. 615	Ionescu C. D.	Petrescu A.

Nr. crt.	Numele Cercului și event. subcentre	Sediul	Comitetul Cercului	
			Președinte	Secretar
29	PRAHOVA Urtași Boldești Băicoi Văleni de Munte	Ploiești, Gh. Ionescu 2 telef. 2507	Procopiu N.	Rașeev Sergiu
30	PUTNA	Focșani, Camera Agric.	Bolinaru V.	Popa M. I.
31	REȘIȚA Bocșa Română și Bocșa Montana	Coșbuc 12, telef. UDR	Roșu Iosif	Popovici V. și Boian E.
32	ROMAN	Ștefan cel Mare 32	Apostolescu N.	Donescu C.
33	SATU-MARE	Cuza Vodă 18	Mihăilescu P.	Kocsmar Iuliu
34	SLATINA-OLT	Slatina-Olt	Scă-lătescu D.	Avramescu Silvia
35	SIBIU	Primăria, Camera 29	Ionaș Max.	Mănduc Liviu
36	TARNAVENI	Avram Iancu 20	Constantin C.	Petcov N.
37	TELEORMAN	Turnu Măgurele	Coșciug G.	Gavrilișiu N.
38	TIMIȘOARA	Românilor 2	Nădașan St.	Rogojan I.
39	TURDA	Turda	Anganu I.	Mureșanu I.
40	TURNU SEVERIN	Goldiș 5, telef. 675	C. Marcu	Epureanu I.
41	VALEA JIULUI	Petroșani, Eminescu 22 telef. 201	Măru N.	Molfeta N.
42	VALEA TROTUȘULUI	Comănești Cr. Carbonifer telef. 10	Grosu A.	Chițuș Ion

EDITURA A. G. I. R.

Roagă pe această cale pe toți membrii A.G.I.R.-ului să-și comunice ultima lor adresă, pentru a li se putea trimite Revista Tehnică A.G.I.R. de specialitate, al cărui cost intră în plata cotizației.

Totodată rugăm a ni se comunica în scris care din următoarele Reviste Tehnice: Construcții, Electricitate, Chimie, Textile, Petrol, Metalurgie, Mine, Revista Pădurilor și Viața Agricolă, doresc să le fie trimise

În afară de membrii A.G.I.R.-ului toți tehnicienii, instituțiile, etc., pe care-i interesează revistele noastre tehnice, sunt rugați a-și comunica adresa, indicând totodată și revistele de specialitate la care doresc să se aboneze.

EDITURA A. G. I. R. BUCUREȘTI

Str. Alex. Lahovary Nr. 11, EtaJ, Telefon 3.74.67

DELA PROGRESUL SILVIC

PROCES-VERBAL, Nr. 1

(Ședința din 22 Ianuarie 1948)

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi P., Constantinescu St., Ene M. Manole H., Nețea C-tin, Paladian I., Popovici V., Predescu St., Rodoteatu Sterie, Vișan T. Ședința se deschide la orele 17,30 sub președenția d-lui St. Predescu. Secretar de ședință M. Ene. Se intră în ordinea de zi:

1. — D. St. Predescu dă câteva lămuriri asupra Adunării generale extraordinare, convocată pentru ziua de 23 Ianuarie 1948, la ordinea de zi fiind chestiunea afilierii Societății la AGIR. D-sa citește răspunsul AGIR-ului la adresa de afiliere. Au loc discuțiuni după care consiliul aprobă să se completeze unele condițiuni și anume:

(relativ la avere) „...vă păstrați și vă administrați averea în întregime“.

(relativ la drepturi) „...și cele ce veți câștiga între timp“.

2. — Dl. St. Predescu propune și Consiliul este de acord, în unanimitate, ca la Adunarea generală extraordinară să fie desemnat ca delegat al Societății în Consiliul AGIR, d. Președinte C. C. Georgescu.

3. — Bilanțul și contul de gestiune vor fi revizuite de d. St. Predescu împreună cu cenzorii. Vor fi prezentate apoi Consiliului și apoi supuse Adunării generale extraordinare.

4. — Se citește și se aprobă proiectul de buget pe anul 1948.

5. — Se aprobă înscrierea în Societate, a d-lor: Huluiță Const. și Suctu Eugen.

6. — Se aprobă cererea d-lui Ing. Botezatu Theodor, de a nu plăti cotizația pe 3 ani, cât a fost în U.R.S.S.

7. — Se dă delegație d-lui Ing. M. Ene de a vizita și a face un raport asupra situației vilei din Carmen-Sylva.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu

Secretar general, (ss) St. Predescu

PROCES-VERBAL, Nr. 2

(Ședința din 13 Februarie 1948)

Prezenți d-nii: Georgescu C. C., Predescu Șt., Constantinescu Șt., Borovschi B., Boldur M., Comes T., Dumitrescu Șt. N., Horia M., Nettea C-în, Purcăreanu Gh., Sburlan D. A., Vișan Traian, Zeicu I. Invitați d. Prof. Stamatiu, delegatul AGIR-ului și d. At. Haralamb. Ședința se deschide la ora 16,30 sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu, președintele Societății. Se intră în ordinea de zi.

1. D. Președinte C. C. Georgescu dă cuvântul d-lui Prof. Stamatiu, care expune condițiile de editare de către AGIR, a publicației Societății „Revista Pădurilor”. D-sa expune avantajele tehnice ale adoptării de către Societate a formatului normalizat A, mărime adoptată de AGIR pentru revistele tehnice ale diferitelor sale secții. După discuțiunile la care iau parte d-nii: D. Sburlan, Tr. Vișan, At. Haralamb, T. Comes, H. Manole și C. C. Georgescu se aprobă adoptarea formatului A, pentru Revista Pădurilor, cu următoarele precizări:

a) primul caet în format nou apare pe lunile Ianuarie-Februarie 1948, purtând numerația anilor în continuare (anul 63).

b) conținutul Suplimentului Profesional al Revistei Pădurilor se repartizează la rubricile respective (cronici, informațiuni etc.) din corpul caetului, procesele-verbale reducându-se la scurte dări de seamă asupra hotărârilor Consiliului de administrație al Soc. „PROGRESUL SILVIC”;

c) comitetul de redacție al revistei se completează cu d. Ing. Nicolae Dumitrescu (în locul d-lui V. Pană), urmând a colabora, pentru coordonarea lucrărilor de redacție cu secretarul de redacție al revistelor AGIR.

2. Se aprobă darea de seamă asupra soldului casei la 31 Decembrie 1947, prezentată de d. N. Paia, urmând a se face un împrumut la CEACS pentru acoperirea necesităților urgente până la 1.IV.1948.

3. Se aprobă noile taxe de: abonament, înscriere în Societate, publicații de amenajamente, cămin, găzduire la vilele Societății etc.

4. Se aprobă expedierea în mod gratuit a broșurilor editurii Progresul Silvic pentru școlile de pădurari din Lugoj și Cada-Bihor.

5. Se acordă 3.000 lei, ajutor de boală d-lui Gogu Mi hăilescu, ing. silvic pensionar.

6. Se ia act de comunicarea AGIR-ului privitoare la înființarea paginii tehnice în ziarul Universul, delegându-se d. Ing. N. St. Dumitrescu cu studierea alcătuirii unei pagini forestiere.

Ședința se ridică la orele 17,30.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu

Secretar general, (ss) St. Predescu

PROCES-VERBAL, Nr. 3

(Ședința din 19 Martie 1948)

Prezenți d-nii: C. C. Georgescu, Șt. Constantinescu, M. Boldur, V. Filip, C. Nettea, I. Pașadian, R. Râșcanu, Stere Rodoteatu Ion Vișan. Secretar de ședință: Șt. Constantinescu. Ședința se deschide la orele 16,40 sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu, președintele Societății. Se intră în ordinea de zi.

1. D. Președinte arată că în conformitate cu dispozițiunile statutare urmează a se fixa de către Consiliul de administrație data Adunării generale ordinare propunând data de 16 respectiv 30 Mai 1948, care, în urma dezbaterilor urmate, se aprobă cu ordinea de zi statutară.

Consiliul mai hotărăște următoarele:

2. A se redacta de urgență de către o comisiune compusă din d-nii: Stere Rodoteatu, Șt. Predescu și Tr. Vișan proiectul unui nou Statut, care să fie pus în concordanță cu hotărârea Adunării generale, de afiliere la AGIR și să fie trimise membrilor Societății cu 30 zile înainte de ținerea Adunării generale dela 30 Mai 1948.

3. La Adunarea generală să se trateze și o problemă tehnică de actualitate: *Organizarea muncii în acord în pădure, la fabrici și în industrie.*

4. Să se țină la 26 Martie 1948, o Adunare plenară a colegilor din București, în care ședință să se desvolte articolele din Constituție referitoare la păduri, D-nii Ing. V. Dinu și C. Dragu sunt rugați a conferența în această materie.

5. Se aprobă a se acorda în mod gratuit Os. Valea Sadului broșurile cerute pentru instruirea personalului silvic inferior și mediu.

6. A se face un abonament de sprijin la „Revista Muncii” în sumă de 5.000 lei.

7. Se aprobă editarea conferinței d-lui dr. Ing. N. Gheimeziu: „Utilizarea deșeurilor și materiilor prime neglijate”.

8. În privința vilei Carmen Sylva se ia act de constatările făcute de d. Ing. M. Ene și se aprobă a se face reparațiunile necesare treptat, începând cu cele mai urgente, în care scop se va face un deviz care se va supune Consiliului.

9. D. Ing. M. Boldur depune o cerere în care arată că actualele condițiuni în care CEACS-ul poate acorda împrumuturi sunt grele, făcându-se rețineri pentru refacerea capitalului. D-sa este de părere a se lua măsuri de ajutorare și de subvenționare a CEACS-ului, pentru a se putea acorda împrumuturi în condițiuni mai lesnicioase. După câteva lămuriri date de d. Ing. Stere Rodoteanu, chestiunea se amână pentru ședința viitoare.

Se propune a se studia chestiunea federalizării Băncilor populare existente ale Corpului Silvic într-o federală cu sediul în București, transformându-se CEACS-ul în federală.

Ședința se ridică la orele 18.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu

Secretar general, (ss) St. Predescu

M O Ţ I U N E

Inginerii silvici, membrii ai Societății inginerilor silvici „PROGRESUL SILVIC” Secție de specialitate A.G.I.R., întruniți în Adunare Generală Extraordinară, în ziua de 26 Martie 1948, în vederea discutării Proiectului de Constituție, au evidențiat relațiunile sale cu economia forestieră, luând act cu deplină satisfacție de încadrarea în Proiectul amintit a tuturor principiilor sociale și economice care vor garanta perpetuarea și folosirea rațională a pădurilor, ca bun comun al poporului.

Inginerii silvici își iau sarcina, ca specialiști, să fie factori activi de avangardă în apărarea și dezvoltarea pădurilor țării, în vederea propășirii poporului muncitor și independenței naționale.

Cu toții, își mai iau angajamentul să se integreze în lupta tuturor muncitorilor din frontul Democrației Populare, spre a se câștiga victoria în alegerile din 28 Martie 1948, a listei No 1, spre a se înfăptui cât mai neîntârziat reconstrucția patriei noastre R. P. R.

† C. V. GÂLCĂ

22 Ianuarie 1899 — 3 Aprilie 1948

În ziua de 3 Aprilie 1948, a fost condus cu durere la locul de veșnică odihnă — în cimitirul „Eternitatea“ din Bârlad, — Ing. insp. silvic C. V. Gâlcă.

Născut la Bârlad la 22 Ianuarie 1899, după ce absolvește liceul „Codreanu“, trece la Școala Superioară de Silvicultură din București, pe care o termină cu succes obținând diploma de inginer silvic, în anul 1923.

Intră în serviciul Statului la 15 Februarie 1924, unde grație muncii și calităților sale, urcă repede treptele ierarhice, fiind foarte bine apreciat.

După ce conduce mulți ani ocolul silvic C. A. P. S. Florești, trece din anul 1936 la conducerea Serviciului silvic jud. Tutova unde rămâne în anul 1947.

În plină vigoare, în primăvara 1947, este lovit de o boală grea, cu care s'a luptat până în ziua de 1 Aprilie 1948, când suferințele sale au luat sfârșit. Cade în plină putere, având numai vârsta de 49 ani.

Ing. Const. V. Gâlcă a fost un om al muncii, un neobosit muncitor din zori și până în noapte. A fost așa de puternic la el acest dor de muncă, în cât în multe ocazii pierdea grija de propria lui ființă. A luptat la începutul carierei cu greutate, dar nu s'a lăsat înfrânt și moartea l-a găsit tot la datorie.

A fost un priceput specialist în meserie și un bun cetățean. Din agonisita muncii sale, a contribuit din plin la opere sociale, reparații de spitale, reparații de biserici, de școli, cantine și altele, care rămân ca o mărturie a sufletului său bun.

Corpuș Silvic, pierdea un meritos coleg, iar familia un soț și părinte devotat.

Incredințând pământului rămășițele sale, noi colegii păstrăm o caldă amintire, celui plecat așa de timpuriu dintre noi.

Inginer C. Vasiliu, Serviciul Silvic-Bârlad

CONFERINȚE

● În ciclul de conferințe organizat de *Cercul de Studii forestiere* al Societății Inginerilor Silvici „Progresul Silvic” s'au ținut în anul acesta următoarele conferințe :

1. G. Ștefănescu — *Gună* : Metodă de stabilirea axei definitive a drumurilor concomitent cu așezarea și ridicarea în plan a axei provizorii. (30.I.1948).

2. I. Popescu—*Zeletin* : Sisteme și metode noi în organizarea procesului de producție forestieră. (13. II. 1948).

3. V. Vasiliu : Combustibili și aprovizionarea cu lemne (20. II. 1948).

4. N. A. Constantinescu, Th. Rădulescu și E. Baroncea : Doborâturile de vânt în pădurile de rășinoase, măsurile de protecție și refacere (5. III. 1948).

5. G. Ștefănescu — *Gună* : Silvicultura în România la începutul secolului XX. (19.III.1948).

6. P. Verone : Problema cleiurilor în industria națională a lemnului îmbunătățit (2.IV.1948).

● *Oficiul Național de Turism* împreună cu Federația Societăților de Turism din România a organizat în București în sala Băncii Naționale din fostul local al Băncii Crisovelon, un ciclu de conferințe despre natură și turism :

În cadrul acestora au conferențiat și d-nii :

1. Ing. At. M. Haralamb : Protecția naturii în România (18.III.1948).

2. Ing. Alex. Beldie : Flora alpină (8.IV.1948).

3. Ing. Titus Comes : Pădurea și turismul (8 IV. 1948).

● În ciclul de conferințe organizat de *Institutul Român de Cultură Universală*, a vorbit în ziua de 21 Aprilie 1948, în Aula Fundației Universitare din București dl. :

1. Prof. C. C. Georgescu despre: Economia forestieră a României.

● *Institutul de cercetări forestiere al României* a organizat, în anul acesta în cursul lunii Aprilie, primul ciclu de referate publice. Acestea au avut loc în sala de conferințe a Societății „Progresul — Silvic“, după următorul program :

1. Prof. C. C. Georgescu : Dare de seamă asupra activității Institutului.

2. Ing. C. D. Chiriță : Fundamentele naturalistice ale unei silviculturi a terenurilor degradate.

3. Prof. V. N. Stînghe : Probleme de activitate în amenajament.

4. Prof. D. A. Sburlan : Scoaterea și transportul lemnului în conjunctura actuală.

5. Prof. M. D. Drăcea : Folosirea hibrizilor de plop în cultura terenurilor umede.

6. Ing. S. Păscovschi : Probleme de tipologie forestieră.

7. Prof. Gr. Eliescu : Probleme actuale din producția pădurilor.

8. Prof. Ilie C. Demetrescu : Străduințe de ameliorare a Serviciului de contabilitate în administrațiile forestiere.

INFORMATIUNI

— M. O. Nr. 49/29.II.1948 publ. d. m. Nr. 253 MAD, pentru instituirea unei comisii de studii în vederea măsurilor de luat pentru ameliorarea condițiilor economice și sociale ale jud. Tutova, din care fac parte și următorii specialiști forestieri: Ing. Dr. At. Haralamb (ICEF), Ing. B. Vulpe (CAPS).

— Idem d. m. Nr. 257 prin care d-l I. ș. s. Czizek Ludovic, dela Direcțiunea Silvică Bistrița Năsăud, se pune în retragere din oficiu spre a-și aranja drepturile la pensie.

— Idem d. m. Nr. 59.417, CAPS prin care d-l i. c. s. Vencu Georgescu se delegă cu conducerea lucrărilor ce comportă materialul lemnos, provenit din doborâturile de vânt, în pădurile Statului, pe Valea Bistriței, iar următorii ingineri: Petrescu Al., Cojoc Gh., Gheorghies C., dela D. r. s. Bacău, sunt delegați la această exploatare.

— Idem d. m. Nr. 70.695 CAPS, prin care d-l i. i. s. Georgescu Silviu, dela O. s. Chișineu-Criș, se transferă în interesul serviciului în centrala D. r. s. Craiova, delegându-se în controlul gl. tehnic, iar d-l i. s. st. Liubimirescu Ambrozie, dela ICEF, se transferă la cerere, la CAPS, reparitându-se la O. s. Chișineu-Criș, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 50/1.III.1948 publ. d. m. Nr. 286 MAD, prin care dl. i. s. Petcu Ion se reprimște în serviciu, repartizându-se ca șef al O. s. MAI). Husi.

— Idem d. m. Nr. 61.003 CAPS prin care d-nii i. i. gl. s. E. Petrovan și i. sb. s. N. Damian se numesc membri în comisia de judecată a accidentajilor prev. de art. 46 din S. F. P.

— M. O. Nr. 51/2.III.1948 publ. d. m. Nr. 1660 MAD prin care se stabilesc epocile de vânătoare pentru anul vânătoresc 1948/49.

— M. O. Nr. 52/3.III.1948, publ. d. m. Nr. 307 MAD prin care se revine asupra dispozițiilor anterioare de licențiere din serviciu a d-lui i. i. s. Răducu Gh., d-sa menținându-se în funcțiunea avută la Șc. brig. silv. Târgoviște.

— M. O. Nr. 53/4.III.1948 publ. d. m. Nr. 324 MAD, prin care dl. i. s.

D. D. Ionescu, șeful S. s. j. Muscel, se numește administrator de vânătoare al jud. Muscel, iar dl. i. s. N. Cârstocea, șeful O. s. Dragoslavele, inspector de vânătoare al plasei Câmpulung-Muscel.

— M. O. Nr. 54/5.III.1948 publ. Decr. prez. Nr. 296 prin care se aduc modificări compunerii Comisiei Monumentelor Naturii. Noua comisie cuprinde pe d-nii: Prof. C. Motaș, Prof. C. C. Georgescu, Prof. Em. Pop, Prof. Al. Codarcea, Prof. M. Gușuleac, Prof. A. Popovici-Băznoșanu, i. c. s. Aurel Comșia, asistent Valer Câmpeanu, i. i. gl. s. At. Haralamb.

— idem d. m. Nr. 313 MAD prin care se fac următoarele numiri: i. s. Marin P. Ioan la Șc. brig. silv. Gurghiu-Mureș, i. s. Teicu I. Aurel la Șc. subing. silv. Timișoara.

— idem d. m. Nr. 258 MAD, prin care dl. i. s. Medrea Remus, dela S. s. j. Sibiu se detașează pe durata campaniei de primăvară, la Centrul de ameliorare Brates-Covurlui.

— M. O. Nr. 55/6.III.1948 publ. d. m. Nr. 58.508 MAD, prin care terenurile de vânătoare din cuprinsul Ocoșelor silvice: Chișineu Criș, Casa Verde, Lăpusna, Isticeu, Câmpul Cetății, Valea Lotului, Hunjedoara, precum și fondul de pescuit Gurghiu, care până la 30.XII.1947 au servit ca terenuri regale de vânătoare, primesc destinația de terenuri vânătoare model, rămânând mai departe în ad-trarea CAPS.

— idem d. m. Nr. 341 MAD, prin care se numesc următoarele persoane, pentru mandatarii Statului prevăzuți în dec. Nr. 218 a Com. redresare (referitoare la manipularea materialului lemnos doborât de vânt): i. c. s. Vencu Georgescu pentru CAPS, i. c. s. Vencu Georgescu pentru S. s. j. Câmpulung Moldovenesc, i. ș. s. Eugen Turnibuca pentru Dir. silv. Năsăud, i. i. gl. s. Zeno Spârchez pentru S. s. j. Mureș.

M. O. Nr. 56/8.III.1948 publ. d. m. Nr. 72.539 CAPS prin care se repartizează în interes de serviciu și se delegă în funcțiunile specificate următorii:

I. i. gl. s. Romeo Stănescu din Direcția exploatarea, industrializării, valorificării la Direcția culturii și amenajării pădurilor, delegându-se ca referent tehnic la Serv. amenajărilor. I. i. s. C. Căpitanu din D. r. s. Ba-

cău se delegă cu conducerea Serv. culturii și amenajării pădurilor.

I. i. gl. s. C. Dimitriu din D. r. s. Bacău se delegă cu conducerea Serv. tehnic.

I. sb. s. Pelin I., dela Centrul de expl. Casin, se delegă cu conducerea lucrărilor de exploatare dela acel centru și gerarea conducerii fabricii Onești, retrăgându-i-se delegația de conducere a centrului.

I. i. s. E. Pătrașcu, din D. r. s. Pitești se delegă în controlul regional tehnic al direcției.

I. i. gl. s. N. Boboc din D. r. s. Lugoj se delegă în controlul regional tehnic al acelei direcții.

I. s. st. Rusu Gh. I. dela conducerea fabricii Drencova se delegă cu conducerea Centrului de expl. Berzeasca.

I. i. s. D. Simionescu, din D. r. s. Lugoj se delegă ca referent tehnic la Serv. expl., ind., valorificării.

I. i. gl. s. N. Șt. Popescu din D. r. s. Pitești se delegă ca referent tehnic la Serv. expl., ind., valorificării.

Se transferă în interesul serviciului delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. i. s. V. Popescu dela O. s. Ploesti în centrala D. r. s. București, delegându-se ca subdirector regional.

I. ș. s. N. Popescu dela O. s. Mărgineni, la O. s. Ploesti, delegându-se cu conducerea colului.

I. s. II. Șt. Turtoi, dela O. s. Călărași la O. s. Mărgineni, cu a cărui conducere se delegă provizoriu.

I. i. s. Pamfil Popescu, dela O. s. Comana, la Centrul expl. Casin, cu a cărui conducere se delegă.

I. s. I. V. Ștefănescu, dela O. s. Făstăci, la O. s. Comana, cu a cărui conducere se delegă provizoriu.

I. sb. s. Oprea Roșculeț, dela O. s. Măcin, la O. s. Făstăci, cu a cărui conducere se delegă.

I. s. st. Silvestru Sergiu, dela O. s. R.-Vâlcea, la O. s. Ostrov, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

I. sb. s. I. Scarlat dela Centrul expl. Berzeasca în centrala D. r. s. Lugoj, delegându-se cu conducerea Serv. expl., ind., valorificării.

I. i. s. Aurel Dumitrecu, dela O. s. Băile Herculane, în centrala D. r. s. Arad, delegându-se cu conducerea Serv. tehnic.

I. sb. s. N. Dumitrașcu, dela O. s. Moldova Nouă la O. s. Băile Herculane, cu a cărui conducere se delegă.

I. s. st. I. Gh. Rădulescu dela O. s. Câmpina la O. s. Moldova Nouă, cu

a cărei conducere se delegă în mod provizoriu.

Se transferă la cerere l. s. st. C. Al. Munteanu dela O. s. Bârzava în centrala D. r. s. Arad, ca inginer la Serv. culturii și amenajării pădurilor.

Se revine asupra dec. Nr. 87.813/948 în sensul că d. I. s. st. Evghenie Iurcenco se transferă în interesul serviciului dela O. s. Orăștie la O. s. Măcin, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea ocolului.

Se transferă la cerere dl. i. s. s. P. Pura dela Domeniul Bicaz, la O. s. Vaduri, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 57/9.III.1948 prin care se fac noi numiri de ingineri silvici în comisiile regionale pentru folosirea în vederea pășunatului a gurilor de munte: i. i. s. I. Chirvasuță în Com. reg. Tg. Jiu, i. c. s. I. Dumitrescu în Com. reg. Sibiu, i. i. gl. s. C. Nestorescu în Com. reg. Pitești, i. i. s. Gh. Frățilă în Com. reg. Brașov, i. i. s. I. Neagoe în Com. reg. Focșani, i. sb. s. A. Popescu în Com. reg. Miercurea Ciuc, i. i. s. St. Rubțov în Com. reg. Bistrița, i. i. s. A. Paraschivescu în Com. reg. Suceava, i. s. C. Nistor în Com. reg. Sighet, i. i. s. Z. Spârchez în Com. reg. Cluj.

Idem d. m. Nr. 73.387 prin care dl. i. i. s. M. Marinescu din controlul reg. al D. r. s. Craiova se delegă cu conducerea acestei direcțiuni, în locul d-lui i. c. s. Gh. Pavalache, cărui a se retrage delegația, punându-se la dispoziția CAPS.

Idem d. m. Nr. 73.388 prin care se transferă în interesul serviciului dl. i. i. gl. s. C. Marcu, din centrala D. r. s. București în centrala CAPS, delegându-se cu conducerea Dir. administrative și a economatului personalului.

— M. Of. Nr. 58/10.III.1948 publ. d. m. Nr. 73.389 CAPS prin care se schimbă denumirile unor ocoale silvice. Astfel: O. s. Regina Elisabeta în „O. s. Tarcău“, O. s. regal de vânătoare Casa Verde Timișoara în „O. s. CAPS Timișoara“, O. s. regal de vânătoare Chișinău Criș în „O. s. Crișul Alb“, O. s. Ferdinand I în „O. s. Nicolae Bălcescu“.

Idem. d. m. Nr. 73212 prin care se primește demisia d-lui i. s. st. Emil Bărlănescu din serviciul CAPS, pe data de I. II. 1948.

M. O. Nr. 59/II.III.1948 publ. d. m. Nr. 339 MAD prin care dl. i. s. Ionescu Ștefan, șeful S. s. j. Teleorman se suspendă în mod provizoriu din serviciu, în baza art. 54. din Legea de organizare a Corpului Silvic, până la pronunțarea definitivă a justiției.

— M. Of. Nr. 60/12.III.1948 publ. d. m. Nr. 336 MAD prin care se numesc ca membri în Comisiunea de disciplină pt. judecarea pers. silv. in-

ferior de pe lângă I. s. Oradea, d-nii: i. s. N. Nascu și i. s. Gh. Fecșer în locul d-lor: i. s. D. Onaca și i. s. I. Bedros.

— Idem d. m. Nr. 1102 prin care dl. i. sb. s. I. Lupe, șef de laborator, se delegă cu gerarea ad-ției Stat. exp. for. Dobrogea, pe care atribuție o va exercita pe lângă funcția de șef de laborator.

— M. O. Nr. 65/18.III.1948 publ. d. m. Nr. 73356 MAD prin care se instituie o comisie pentru achiziționarea unui imobil pentru cămin, din fondul de educație, formată din: i. i. gl. s. E. Petrovan, președinte, i. i. gl. s. C. T. Constantinescu, i. i. s. I. M. Pavelescu.

— M. O. Nr. 69/23.III.1948 publ. d. m. Nr. 490 prin care următorii se admit în Corpul tehnic, cu gradul de i. s. st. și la datele specificate: Dușu Traian și Grigorescu Timotei (14. VII. 1947), Marian Anatolie (23. IX. 1947), Dumitrescu St. Scarlat Nicoară (28. X. 1947), Ionașcu C. Gh. (23. X. 1947), Cazacu Eugen și Orădeanu Titus (27. I. 1948), Belea Gh. Polărnice Zaharia, Stănculescu Titu (23. II. 1948).

Idem. d. m. Nr. 438 prin care următorii ingineri silvici din cadrul de Stat și particular, se înaintează la gradele și datele specificate mai jos:

a) I. i. gl. s.: Bondescu Em., Iordăchescu Fl., Georgescu Stelian, Marcu C., Negulescu Emil, Pop Absolon, la alegere, la gradul de inginer consilier silvic, pe data de I.I.1948.

b) I. i. s.: Pandrea N., Niculescu Iulian, Dinu Valeriu, Popescu Victor, Mayer Ed., Radu Petre, Chiculiță C., Cimoca Al., Bălănică Teodor, Ștefănescu-Merei Gh., Scraba V., Caliniuc N., Dogaru N., Paraschivescu Anibal, Naghy Fr. Popa Gr., Caloiaru I., Novac Eftimie, Casian Pavel, Comșa Lucian, Ardelean I., Popescu D. C., Georgescu Gh., la alegere, la gradul de inginer inspector general silvic, pe data de I.I.1948.

c) I. sb. s.: Böhm M., Naghy Acațiu, Bivol Vladimir și Nicolescu I. C., la vechime și Scarlat Gh. I., Ivanovici D., Răpeanu I., Tocu Mișu, Băcanu N., Oprică Anghel, Bancu Ilie, Manolău Otto, Jangociu Eugen, Soran gate Șt., Isbănescu Iosif, Tănăsescu N., Andreescu Andrei, Dănculescu Virgil, Damian N., Țibu Gavril, Lupan Gh., Marinescu N. C., Toma Gavril, Ciuta Macedon, Gheorghies C., Nahlik Alfred, Chiroșca Maxim, Pavelescu I., Popovici Gr., și Ene Mircea la alegere, la gradul de inginer inspector silvic, pe data de I.I.1948.

d) I. s. s.: Costăchescu I., Bulauca I., Strutinschi Valerian, Sava Al., la vechime și Minea Tomiță, Marinescu C., Gruescu Aurora, Defour Bartolomeu, Demetrescu Tr., Protopoulos Gh., Ivănescu N., și Zamfir I., la alegere, la gradul de inginer subinspector silvic, pe data de I.1948

e) I. s. s.: Prooroc D., Bardan N., Băluță Șt., Rădulescu Dușu, Babuța

T., Pop Adrian, Safer Gh., Dinescu Gh., Comșa Sofec Leon, Bucur C., Ștefănescu Anibal, Arsenescu Mircea, Mihăilescu Aurel, Badea Florea, Manea I., Nistor C., Popescu Stelian, Găvală M., Suceava N., Roșca Diacanco Vladimir, Blascu Boris, Ciupercă M., Polizu I., Opreșiu Ana Maria, Pușu Sextil, Opreșcu N., Iacobi Richard, Ionescu Marcel, Bărbuceanu M., Pa-tachi Iosif, Cartof D., la alegere, la gradul de inginer șef silvic, pe data de I.I.1948.

I. s.: Roiescu Iosif, Stăncescu Victor, Preda Mihail, Stoicescu D., la vechime, la gradul de inginer șef silvic, pe data de I.I.1948.

f) I. st. s.: Constantinescu Anghel (12.IX.1943), Mihăilescu Mihail (6. XII. 1945), Broșteanu Dan și Rusu Ion (2. III. 1946), Miron D. Gh., Săvescu I., și Novac Mihai (II. VI. 1946) Badilă Stănică (27. III. 1946), Ștefan Mitică (4.VIII. 1946), Filibiu G. P. (20.VIII. 1946), Nastu Hristu (18. X. 1946), Mocanu Cornel (11. XII. 1946), Miklossy Gavril (I. II. 1947), Arăreanu M. și Ionescu Marin (27. II. 1947), Scărlătescu G., Mateescu Ilie (26. II. 1947), Bădescu Gr., Covaiu Cornel, Purcel V., Ciobanu N., Bujaker Igor, Mecotă Traian, Ursulescu Șt., Barbu I., Georgescu Anton, Popescu I. C., Donos Vitalie, Cristea Miron, Tofilesu Teodor, Stanciu N., Liubimirescu Ambrozie, Negru Șt., Birăescu Sorin, Badea Virgil, Țana Almoș, Purcelean Șt. (6. IV. 1947), Nicolescu Paul (10. IV. 1947), Corlățan Silviu, Dămăceanu C., Moraru Traian, Grobnic Gh., Patrichi I., Ionescu Spiridon, Gonțoiu Ștefan, Lișcu P., (17. IV. 1947), Grăvilă Coriolan, Iavorski Titus, Pantăzi Gh., Popescu Gh., Popescu Vladimir, Opreșă Mircea, Benea Vasile, Bujorică I., Smădu Virgil, Mărcolă Aurel, Popescu Gh. Gh., Ursulescu Adela și Văituș Toma (19. IV. 1947), Stăncescu V., Năstăsescu Ilie, Bichighian Iulian (23. VII. 1947), Moldoveanu I. (17. IX. 1947), Stoica Păiș Viorica (12. IX. 1947), Coman Victor, Aurori Al., Droș N., (10. XII. 1947), la vechime, la gradul de inginer silvic.

— M. O. Nr. 72/26. III. 1948 publ. dec. Nr. 77249 CAPS prin care se repartizează în interes de serviciu, delegându-se în funcțiile specificate, următorii:

I. s. st. Petruțian Paul, dela O. s. Balș, se delegă în mod provizoriu cu conducerea ocolului.

I. i. s. Mașcan Aurent, din centrala D. r. s. Arad, se delegă cu conducerea Serv. culturii și amenajării pădurilor.

Se transferă în interes de serviciu, delegându-se în funcțiunile specificate următorii:

I. s. st. Văcutuș Toma, din centrala D. r. s. București, la O. s. Tg.-Neamț, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

I. i. s. Novac Eftimie, dela O. s. Iuliu Moldovan, în controlul regional tehnic al D. r. s. Arad.

I. s. st. Dumitrescu Nicoară dela O.

s. Dorgoș la O. s. Iuliu Moldovan, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea Ocolului.

Se transferă la cerere dl. i. s. st. Gorcitz Vaflav dela O. s. Valenii de Munte, în centrala D. r. s. București ca inginer la Serv. tehnic.

Se revine asupra dec. Nr. 67812, publ. în M. O. Nr. 39/17.II.1948, în sensul că:

I. sb. s. Negoită V., dela O. s. Tg-Neamț se transferă în interesul serviciului la O. s. Pipirig, cu a cărui conducere se delegă.

I. sb. s. Istrăte P., dela O. s. Vaduri, se transferă în interes de serviciu la O. s. Făstăci, cu a cărui conducere se delegă.

I. s. st. Luca Eug. rămâne pe loc la conducerea O. s. Țugurești.

I. s. I. Stănescu I. rămâne mai departe la conducerea O. s. Tismana.

Se revine asupra dec. cu Nr. 72.593 publ. în M. O. Nr. 56/8.III.1948, în sensul că dl. i. sb. s. Roșculeț Oprea se pune la dispoziția CAPS.

— M. O. Nr. 73/27.III.1948 publ. d. m. Nr. 440 MAD, prin care Serviciile silvice județene pendinte de Direcția Indrumărilor silvice din MAD se arondează în 125 Ocoale silvice MAD.

Idem Nr. 459 MAD, prin care dl. i. c. s. M. Ștefănescu-Suhățeanu, din Direcția Silvică, se pune în retragere din oficiu, spre a-și aranja drepturile la pensie (35 ani servii) pe data de 1.VI.1948.

— M. O. Nr. 75/30.III.1948 publ. dec. Nr. 78.068 CAPS, prin care dl. i. c. s. Pavalache se repartizează ca consilier tehnic pe lângă Direcția generală CAPS.

— M. O. Nr. 76/31.III.1948 publ. decretul prezidențial Nr. 534, prin care se numesc în serviciul Caset Pădurilor Statului, următorii ingineri silvici: Denc Gh., Romcea I., Gonțea N., Macedon Andrei, Nenciu Tănase, Caisan Valeriu, Clonaru Alex., Orădeanu Titus, Belea Gh.

— Idem nr. 1708, prin care dl. ing. Ilie Mateescu se numește în continuare de serviciu, în funcția de șef de lucrări, la ICEF.

— Idem Nr. 77.253, prin care se revine asupra Deciziilor anterioare de demisionare, suspendare provizorie a dl. i. s. s. Storoșciuc Ion, în prezent Lupu Ion, se reintegrează în serviciu pe data de 20.V.1940, fără drept de salariu și accesorii pe trecut și se repartizează în centrala D. r. s. Constanța, în funcțiunea de referent tehnic.

— M. O. Nr. 76 bis /31.III.1948 publ. d. m. Nr. 527 MAD prin care dl. i. s. A. Prian se numește la O. s. Dragoslavele-Muscel.

— Idem. Nr. 79.862 prin care se transferă la cerere următorii: I. i. gl. s. Gh. Mandache, dela Min. Cooperatiei, în Ad.ția centrală CAPS,

delegându-se referent tehnic la Serv. valorificării cherestelei de rășinoase; i. s. II Al. Ionescu dela Școala de subingineri silvici Timișoara la O. s. Turnu Măgurele, însărcinându-se în mod provizoriu cu conducerea ocolului; I. s. st. Eug. Suciu dela Primăria Munic. Cluj, din Min. Afacerilor Interne, la Centr. expl. Ierbuș, ca ajutor al acestui centru.

— Idem Nr. 79.864, prin care dl. i. s. T. Teodorescu, din centrala CAPS, se licențiază din serviciu pe data de 31.III.1948.

— Idem Nr. 79.852 prin care dl. i. c. s. C. Marcu se delegă, ca insp. gl. tehnic pe lângă Direcția generală CAPS, cu atribuțiuni speciale, urmând să gireze și conducerea Dir. ad.tive CAPS.

— Idem Nr. 79.225, prin care se repartizează în interesul serviciului și se delegă în funcțiile specificate următorii:

I. i. s. Em. Boiangiu, dela D. r. s. Craiova, se delegă în controlul regional tehnic.

I. i. gl. s. Gh. Georgeanu, din D.r.s. Craiova se delegă cu conducerea Serv. expl., ind. și valor. din acea Direcțiune.

— Idem Nr. 79.026, prin care se repartizează în interesul serviciului și se delegă în funcțiile specificate, următorii:

I. sb. s. C. Niculescu, subdirectorul D. r. s. Sighet, se delegă și cu gerarea conducerii Serv. expl., ind., și valorificării.

I. i. s. M. Crăciun, din controlul regional al D. r. s. Sighet, se delegă ca referent tehnic la Serv. expl., ind., val.

Se transferă, în interesul serviciului, dl. i. sb. s. Böhm M., din centrala D. r. s. Sighet în centrala D. r. s. Bacău, ca referent tehnic la Serv. expl., ind. și val.

— M. O. Nr. 77/1.IV.1948 publ. d. m. Nr. 78.845 MAD prin care dl. i. c. s. C. Emanoil, dela D. r. s. Cluj, se detașează la Min. Ind. și Com. OLEMN pe intervalul dela 15.X.1947-3.I.1948, și la societatea EXPORT-LEMN, pe intervalul 3.I.1948-31.III.1948.

— M. O. Nr. 79/3.IV.1948 publ. d. m. Nr. 6.742 a M. Ind. Com. prin care se numesc ca membri în Consiliul de administrație al Oficiului Industrial al Lemnului, d-nii: Adalbert Charap, C. Georgescu, Ivanir Haber, Ștefan Lungu.

— M. O. Nr. 80/5.IV.1948 publ. d. m. 518 a M.A.D. prin care dl. i. sb. s. V. Vermeșan, fost șef al O. s. Chevereșul Mare, în prezent în cadrul particular, se pedepsește cu „stergerea de pe tabloul de avansare”, cf. art. 50 din legea pt. organizarea corpului silvic, pentru faptele prevăzute la art. 49, pct. a. din aceeași lege.

— M. O. Nr. 81/6.IV.1948 publ. d. m. Nr. 5521 MAD, prin care dl. i. s. M. Arsenescu, dela I. s. București, se numește în baza deciziei Nr. 50/947 a Com. min. redr. ec. și stab. mon în funcție de referent tehnic.

— M. O. Nr. 84/9.IV.1948 publ. d. m. Nr. 1687 MAD, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1102/948, în sensul că în locul dl. i. sb. s. I. Lupe, se delegă cu gerarea Staț. exp. for. Dobrogea, dl. i. s. st. Șt. Negru, care va executa această atribuție pe lângă cea de asistent provizoriu.

— M. O. Nr. 87/13.IV.1948 publ. d. m. Nr. 6.806 a M. Ind. Com. prin care se publică programul obligatoriu de producție pe intervalul 1.IV-30.IX.1948 al întreprinderilor producătoare de cherestea de rășinoase, cherestea de foioase, lăzi, placaje, panee și furnire.

In ședința Marelui Adunări Naționale din 13 Aprilie 1948 a fost format noul guvern, de sub conducerea d-lui Dr. Petru Groza, având în componența sa, pentru întâia dată, un departament pentru problemele forestiere, Ministerul Silviculturii, al cărui titular este dl. Ion Vinie.

— M. O. Nr. 89/15.IV.1948 publ. d. m. Nr. 620 MAD prin care se trece în administrația Direcției generale CAPS, un număr de păduri aflate în administrația REAZIM-ului.

— Idem Nr. 607 MAD, prin care următorul personal, angajat temporar, se angajează în continuare până la 31 Martie 1949: Eug. Leonardari în funcția de referent la I. s. Constanța; Gh. Constantinescu, I. Damian, Marin Gheorghe, Gh. Belea în funcțiunea de inginer silvic stagiar.

— M. O. Nr. 93/20.IV.1948 publ. decretul prezidențial al Președintelui Marelui Adunări Naționale a R.P.R., cu privire la atribuțiile Ministerelor: Ministerul Silviculturii are atribuțiile privitoare la sectorul silvic și cele înrudite, prevăzute în legile de înființare și organizare ale fostului MAD precum și cele prevăzute în legi speciale pt. același sector al fostului minister (inclusiv problemele vânătorii și pescuitului în apele de munte).

— Idem J. C. M. Nr. 655 prin care se fixează pt. membrii Corpului didactic al învățământului silvic, cari îndeplinesc unele însărcinări prevăzute în anexa 6 a Statutului Funcționarilor Publici, unele indemnizații speciale lunare.

— Idem d. m. Nr. 17.144 a Min. Invățământului Public prin care se trece în administrarea, controlul și îndrumarea MAD, unele bunuri forestiere fondationale, aflate în administrarea fostului Minister al Educației Naționale.

— M. O. Nr. 95/22.IV.1948 publ. d. m. Nr. 36.608 a Ministerului Justiției prin care se disolvă comitetul de conducere și consiliul de Administrație al Asociației Exploatatorilor de Păduri din România și se înlocuiește cu o Comisie Interimară, formată din d-nii: I. c. s. Gh. Ioanescu, subdirector general CAPS; o. s. Dimitriu, Domeniile Broșteni; Goldstein, director Dorna-Foresta; Willinger Iosif, administrator delegat la Soc. Lemaș Moroeni; Elias B., administrator unic la Soc. Carpatina; i. c. s. Ilie Dan, Domeniile Bucovinei; i. s. R. Rășcanu, director general Sovromlemn; i. i. s. E. Jangociu, secretar al Comisiei tehnice a lemnului.

— Idem Nr. 665 MAD, prin care d-l i. s. Dan Cătănescu se mută în interes de serviciu, dela O. s. Brețcu, la S. s. j. R-Sărat, în funcția de subdirector silvic județean.

— Idem Nr. 663 MAD, prin care d-l i. s. P. Găină, dela o. s. Gilort-Neștaci, se mută în interes de serviciu, la S. s. Dolj, în calitate de subdirector silvic județean.

Dl. i. s. N. Bardan, dela O. s. Jiul, se delegă până la numirea unui titular cu gerarea O. s. Gilort.

— M. O. Nr. 96/23.IV.1948 publ. d. m. Nr. 672 MAD relativă la stabilirea indemnizațiilor de transport pentru unele organe vânătoarești.

— Idem Nr. 661 și 662 ale Ministrului Silviculturii, prin care se fac numiri în funcțiuni onorifice de vânătoare în jud. Alba și Someș.

— M. O. Nr. 97/26.IV.1948 publ. d. m. Nr. 6884 a Ministerului Industriei prin care d-l Em. Anghelii, ministru adjunct, se delegă cu conducerea, îndrumarea, supravegherea și controlul sectoarelor: in-

dustria forestieră, industria hârtiei și celulozei și industria artelor grafice.

M. O. Nr. 100/29.IV.1948 publică Decretul prezidențial pentru organizarea Ministerului Silviculturii.

M. O. Nr. 101/30.IV.1948 publică d. m. Nr. 1 și Nr. 2 a Min. Silviculturii, prin care d-nii N. Celac și Const. Câmpeanu se delegă secretari generali în Ministerul Silviculturii.

— Idem Nr. 3 Min. Silv. prin care d. V. Pogăceanu se delegă consilier pe lângă cabinetul d-ului ministru al Silviculturii.

— Idem Nr. 4 și Nr. 5 Min. Silv. prin care d. i. s. Igor Smerecinski se delegă director de cabinet, iar d-nii Arist Balica și Rodrig Mărculescu, șefi de cabinet pe lângă cabinetul d-lui ministru al Silviculturii.

DRAJNA

S. A. R.

BUCUREȘTI

STR. ION FRIMU Nr. 35 — TELEFON 1.14.30

CENTRU DE EXPLOATARE, Măneciu Ungureni, Jud. Prahova, Telefon 3.
FABRICA DE CHERESTEA, cu secții de tâmplărie, scaune curbate, țărănești,
colaci de roți, cozi de mături, de topoare, coporâi de coase, stupi, jucării,

FABRICA DE PLACAJE,
PANELE ȘI FURNIRE, de fag, tel, nuc, paltin, stejar, etc.
București, Str. Ziduri între Vii Nr. 34, Telefon 2.81.73.

DEPOZITUL DE DESFACERE
DIN PLOEȘTI, Bariera Bucov, Telefon 2.82.7.

DEPOZITUL DE DESFACERE
DIN BUCUREȘTI, Șoseaua Gării Obor Nr. 36, Telefon 1.02.66.

CARIERA DE PIATRĂ
DE V A R, în Pădurea Filipeasca, Jud. Prahova. Societatea
cumpără orice cantitate de bușteni buni, pentru derulaj și furnire.

Se execută prompt comenzi de cherestea de fag alb și aburit, cherestea de brad, placaje și paneele de fag, tei, furnire de nuc, paltin, stejar, obiecte de tâmplărie, colaci de roți, cozi de mături, topoare, stupi, jucării, etc.

CARPATINA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNEASCĂ PENTRU INDUSTRIA FORESTIERĂ

FABRICI: BREZOI, Județul Vâlcea
SLATINA, Județul Olt

PRODUCE:

CHERESTEA DE RĂȘINOASE ȘI FOIOASE
(STEJAR, PALTIN, FRASIN ȘI ULM, FAG ABURIT)

Fabrica specială de lăzi, prelucrează în perfecte condițiuni tehnice orice fel de lăzi pentru consumul intern și export; deasemenea, case prefabricate din lemn în panouri, tâmplărie de mobilă și binale, mobilă rustică și de tip popular.

COMENZILE SE POT LUA PRIN CARPATINA
BUCUREȘTI, STR. DR. BACALOGU Nr. 4, TELEFON 1.38.20 și 1.38.29

A P Ă R U T :

MANUALUL CHIMISTULUI

2 VOLUME :
2400 PAGINI

O enciclopedie condensată a chimiei moderne și a aplicațiilor ei în toate ramurile industriale.

Indispensabilă inginerilor și tehnicienilor de orice specialitate.

EDITURA AGIR

EDITURA AGIR

- MANUALUL INGINERULUI — *După Hütte I.*
PRIMA REÎMPRIMARE.
- MANUALUL PENTRU BETON ARMAT
PRIMA REÎMPRIMARE.
- MANUALUL CHIMISTULUI — 2 Volume.
- PROBLEME DE FIZICĂ MODERNĂ ȘI ENERGIA NUCLEARĂ.

SUB TIPAR

- MANUALUL ARHITECTULUI — *După Neufert.*
- MANUALUL INGINERULUI MECANIC — *După Dubbel.*

REVISTELE TEHNICE AGIR

1. — CONSTRUCȚII	6. — TEXTILE
2. — METALURGIE	7. — CHIMIE
3. — ELECTRICITATE	8. — VIAȚA AGRICOLĂ
4. — MINE	9. — REVISTA PĂDURILOR
5. — PETROL	

C) CONDIȚIUNI CERUTE PENTRU FONDUL MATERIAULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. Articolele trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 3-10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot primi, fără însă să se garanteze că pot fi publicate într-un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau redat în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se prezinte în același articol simultan printr-un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând un caracter de originalitate.

Se va renunța la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată.

3. Recenziile reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relatări ale activității A.G.I.R.-ului, ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică; dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice proeminente, etc. În fine, se pot insera și informații profesionale.

5. Documentarea și Bibliografia constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articolele de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. Revista revistelor conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă.

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenar de cel puțin 30 mm. Hârtia să nu fie foaie și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A₄ (210×297 mm.).

Pe prima pagină se va scrie: numele, pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va iscăli lucrarea la sfârșit și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică în diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu creioane colorate și trebuie să fie în orice caz unitare în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulelor matematice se va face, cu cea mai mare grijă și ținând seama de normele și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisele primite nu vor fi redactate de autorii lor după aceste norme, ele vor fi puse la punct de către Secretarul de redacție al revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtie de salc, de obicei la o scară de 2 ori mai mare decât vor fi tipărite.

Lățimea unei figuri normale desenată pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor micșora la țipar la jumătate. Din această cauză pe desen cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cca. 7 mm. (cel puțin 5 mm. și cel mult 10 mm.) Pe figuri se va utiliza de preferință scrisul normalizat înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figuri, se va indica la sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisele trebuie să fie trimise de autor gata pentru țipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretarul de redacție al revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de semnele convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările denumirilor revistelor convenite internațional și de ordinea următoare a indicațiilor: numărul volumului, anul calendaristic (în paranteză) numărul revistei și paginile.

Cărțile se citează cu numele în întreg, pronumele prescurtat al autorului, titlul complet, ediția editura, locul editurii și anul.

E) DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se plătesc conform unui tarif stabilit de A.G.I.R.

2. În plus autorii de articole au dreptul la un număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un singur număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având paginația revistei cu condițiunea ca să se indice datele numărului din revista în care s'a publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să ia la timp legătura cu Secretarul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l dorește. Costul extraselor privește pe autor.

INSTITUTUL DE ARTI GRAFICE
"EMINESCU" S. A.
BUCUREȘTI -- Str. Ing. Saligay, 2

ANUL 63. Nr. 3, MAI-IUNIE 1948

REVISTELE TEHNICE

AGIR

3

REVISTA PADURILOR

EDITURA AGIR ASOC. GEN. A INGINERILOR DIN ROMANIA, STR. C. A. ROSETTI 35, BUCURESTI

REVISTA PADURILOR / ANUL 63 / Nr. 3 / PAG. 73-126 / MAI-IUNIE 1948

REVISTA PĂDURILOR

ORGAN AL SOCIETĂȚII INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL SILVIC”
APARE SUB ÎNGRIJIREA URMĂTORULUI

COMITET DE REDACȚIE

Prof. Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU
Ing. N. ST. DUMITRESCU
Prof. Ing. Dr. GR. ELIESCU

Ing. Dr. AT. HARALAMB
Ing. G. IONESCU
Prof. Ing. Dr. D. A. SBURLAN

Ing. TR. VIȘAN

SECRETARI DE REDACȚIE

Ing. Dr. AT. HARALAMB, Ing. N. ST. DUMITRESCU

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul 1630 din 28 Aprilie 1904

B I R O U L

Președinte : GEORGESCU C. C.
Vice-Președinte : COLPACCI GR.
Secretar General : PREDESCU ȘT.
Casier : CONSTANTINESCU ȘT.

MEMBRII CONSILIERI

Bordea D., Borovschi B., Boldur Mihail, Celac Nic., Comșa Aur., Dumitrescu Șt. N., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip Vasile, Georgescu Vencu, Ionescu I. Gh., Manole Horia, Marinescu L. Ionel, Nettea Conșt., Pană G. Paladian Ion, Popovici Valer, Purcăreanu Gh., Rodoteanu Sterie, Sburlan D., Teodorescu Șt., Vișan Tr.

Articolele și corespondența privind Revista Pădurilor se vor adresa :

1. Soc. „Progresul Silvic” București, B-dul G-1 Magheru Nr. 31. — Telef. 5.31.45
2. Editura A G I R București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A G I R

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editază următoarele reviste tehnice : Chimie, Construcții, Electricitate, Metalurgie, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile, Vișta Agricolă și Buletinul de Normalizare.

2. Revistele de administrație de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35 telefon 1.07.35 și 1.07.36.

3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretariatului de redacție este publicată în cuprinsul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune în dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnice la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R., publică :

a) Articole cu caracter tehnic științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnico-științifice personale sau rezultări de lucrări executate de autori în cadrul instituției unde activează.

b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate;

c) Recenzii de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) Informații privind activitatea A.G.I.R.-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnico-științifice din țară sau străinătate și date informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care au interesul cercetărilor de specialitate respective;

e) Documentații și bibliografii asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

e) Rezultate revizionale;

g) Comunicări redacționale

Condițiile prezentate la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos.

3. Părerile exprimate în: articole, note și recenzii angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice, se vor da pe versoul expertei fiecărei reviste.

5. Materialul de publicat se prezintă de autor, fie Secretariatului General al revistelor A.G.I.R., la sediul arătat mai sus, fie Secretariatului de redacție al revistelor, conform indicațiilor date de fiecare revistă.

REVISTA PĂDURILOR

REDACȚIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35
PROGRESUL SILVIC:
B-dul G-1 Magheru Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI
COMITET DE REDACȚIE

SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON : {
A G I R
1.07.35 — 1.07.36
Progresul Silvic
5.31.45

S U M A R U L :

	Pag.
EDITORIAL	
Chemare către Ingineri și Tehnicieni	73
S T U D I I	
Măsurarea optică a distanțelor orizontale și înclinate, de Ing. Gh. I. Constantinescu	75
REFERATE — COMENTARII	
Din problemele actuale ale economiei forestiere românești, de Prof. C. C. Georgescu	79
Influența răriturilor asupra creșterii și producției pădurilor, de Ing. Dr. G. T. Toma	86
Câteva probleme în legătură cu semințele forestiere, de Ing. I. Lupe	90
Momente importante în regenerarea naturală a bradului, de Ing. V. Magd.ș	92
Curățirea parchetelor, de Ing. I. Moldovan	95
Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industrie și exploatarea forestiere, de Dr. Ing. N. Ghelmezcu	97
Ursul din Transilvania în secolul al 19-lea și 20-lea, de Ing. Otto Witting	102
Arma de vânătoare a inginerului silvic, de Dr. H. Falk	104
Răspuns la ancheta cinegetică, de Ing. C. Ivanovici	106
C R O N I C A	
INTERNĂ	
ACUM 50 ANI, de T. Bălănică	107
EXTERNĂ	
U R S S, de N. Carra	108
Bulgaria, de T. Bălănică	109
LEGISLATIVĂ	
Dispozițiunile legale de interes forestier de N. St. Dumitrescu	110
CĂRȚI, MANUSCRISE, REVISTE	113
PROFESIONALE	117
INFORMAȚIUNI	123

ORGAN AL SOC. INGINERILOR SILVICI «PROGRESUL SILVIC»

BUCUREȘTI — B-DUL G-1 MAGHERU Nr. 31 — TELEFON 5.31.45

AFILIATĂ LA

A G I R — ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

BUCUREȘTI — STR. ROMÂNĂ Nr. 8 — TELEFON 2.89.89

I N H A L T

	Seite
Aufruf an Ingenieuren und Techniker . . .	73
ABHANDLUNGEN	
Optische Vermessung der wagerechten und geneigten Strecken, von Ing. Gh. I. Constantinescu . . .	75
Gegenwärtige Fragen des rumänischen Forstwirtschaft, von Prof. C. C. Georgescu . . .	79
Einfluss der Durchforstungen auf den Zuwachs und Ertrag der Wälder, von Ing. Dr. G. T. Toma . . .	88
Einige Forstsamenfragen, von Ing. I. Lupe . . .	90
Wichtige Momente in der natürliche Verjüngung der Tanne, von Ing. V. Magdas . . .	92
Reinigung der Hiebsflächen, von Ing. I. Moldovan . . .	95
Verwertung der Abfälle und Nebenerzeugnisse von der Forstnutzungen und Holzindustrie, von Dr.-Ing. N. Ghelmeziu . . .	97
Der Bär in Siebenbürgen in XIX und XX Jahrh. von Ing. O. Witting . . .	102
Der Jagdgewehr des Forstingenieur, von Dr. H. Falk . . .	104
Antwort an eine Jagdrundfrage, von Ing. C. Ivanovici . . .	106
CHRONIK	
Inland	
Vor 50 Jahren, von T. Bălănică . . .	107
Ausland	
U. d. S. S. R., von N. Carra . . .	108
Bulgarien, von T. Bălănică . . .	109
Gesetzliches, von N. St. Dumitrescu . . .	110
Bücherbesprechungen, Zeitschriftenschau . . .	113
Vereinsangelegenheiten . . .	117

S O M M A I R E

	Page
Appel aux ingénieurs et aux techniciens . . .	73
ETUDES	
La mensuration optique des distances horizontales et inclinées, par Ing. G. I. Constantinescu . . .	75
COMMENTAIRES	
Problèmes actuels de l'économie forestière roumaine, par Prof. C. C. Georgescu . . .	79
L'influence des éclaircies sur la croissance et sur la production des forêts, par Ing. Dr. G. T. Toma . . .	88
Quelques problèmes sur les graines forestières, par Ing. I. Lupe . . .	90
Moments importants dans la régénération naturelle du sapin, par Ing. V. Magdas . . .	92
Le ramassage des bois morts, par Ing. I. Moldovan . . .	95
La mise en valeur des déchets et des sous-produits des industries et des exploitations forestières, par Dr. Ing. N. Ghelmeziu . . .	97
L'ours en Transylvanie aux 19-ème et 20-ème siècles, par Ing. Otto Witting . . .	102
Le fusil de chasse de l'ingénieur forestier, par Dr. H. Falk . . .	104
Reponse à l'enquête cynégétique, par Ing. C. Ivanovici . . .	106
CHRONIQUE	
Il y a 50 ans, par T. Bălănică . . .	
Etranger:	
URSS, par N. Carra . . .	108
Bulgarie, par T. Bălănică . . .	109
Législative, par N. St. Dumitrescu . . .	110
Livres, Manuscrits, Revue des revues . . .	113
Professionnelles . . .	117
Nouvelles . . .	123

S U M M A R Y

	Pag.
Call to Engineers and Technicians . . .	73
STUDIES	
Optic Mensuration of the Horizontal and Inclined Distances, Eng. Gh. I. Constantinescu . . .	75
Some New Problems of the Roumanian Forestry - Prof. C. C. Georgescu . . .	79
The Influence of the Thinnings on the Forests' Growth and Yield - Eng. Dr. G. T. Toma . . .	88
Some Problems regarding the Forest-Seeds, Eng. I. Lupe . . .	90
Important Moments in the Natural Regeneration of the Fir-Tree, Eng. V. Magdas . . .	92
The Clearing of the Felling Area, Eng. I. Moldovan . . .	95
The Valuation of the Refuse-Wood and the Under products in the Forest Exploitation and Industry, Dr. -Eng. N. Ghelmeziu . . .	97
The Bear of Transylvania in the XIX-th and XX-th Centuries - Eng. O. Witting . . .	102
The Hunter Gun of the Forester - Dr. H. Falk . . .	104
FOREST CHRONICLE	
Inland	
50 Years ago - Eng. Dr. T. Bălănică . . .	107
Abroad	
USSR - Eng. N. Carra . . .	108
BULGARIA - Eng. Dr. T. Bălănică . . .	107
Legislative - Eng. N. St. Dumitrescu . . .	110
Reviews, Society's and other News . . .	113

СОДЕРЖАНИЕ.

	Стр.
Воззвание к инженерам и техникам . . .	73
НАУЧНЫЕ СТАТЬИ:	
Зрительное измерение горизонтальных и наклонных расстояний. Инж. Г. И. Константианеску . . .	75
Современные задачи румынского лесного хозяйства. Проф. К. К. Жеоржеску . . .	79
Влияние разреживания, на рост и доходность лесов. Инж. Докт. Г. Т. Тома . . .	88
Несколько задач в связи с лесными семенами. Инж. И. Лупе . . .	90
Интересные моменты в перерождении пихты, натуральным способом Инж. В. Магдаш . . .	92
Очищение лесных кварталов Инж. Ю. Молдован . . .	95
Преобразование в ценность, древесных остатков, после индустриализации и разработки ялеся Инж. Докт. Н. Гельмезиу . . .	97
Медведь в Трансильвании в 19-ом и 20-ом веке. Инж. Отто Витинг . . .	102
Охотничье ружье для лесного Инженера Д-р. Фалк . . .	104
Ответ на анкету по вопросе охоты С. Иваиович . . .	106
ХРОНИКА.	
Внутренняя:	
Пятьдесят лет тому назад Т. Баланика . . .	107
Законодательства.	
Союз Советских Социалистических Республик. Н. Карра . . .	108
Балгария. Т. Баланика . . .	109
Законодательства.	
Законные распоряжения касающиеся леса . . .	110
Книги, Рукописи, Журналы . . .	113
Профессиональные . . .	117
Информации . . .	123

REVISTA PĂDURILOR

REDACȚIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35
PROGRESUL SILVIC:
B-dul G-I Magheru Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNDI
COMITET DE REDACȚIE
SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARAJAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON: { A G I R
1.07.35 — 1.07.36
Progresul Silvic
5.31.45

CHEMARE CĂTRE INGINERI ȘI TEHNICIENI

„Înfăptuind acest act revoluționar, vom putea stimula toate energiile creatoare ale poporului nostru, printr'o muncă conștientă și însuflețită”.

G.H. GHEORGHIU-DEJ
(Secretar General al P. M. R.)

La 11 Iunie, Republica Populară Română a făcut un pas uriaș pe drumul consolidării democrației noastre, prin *legea de naționalizare*, care trece pentru totdeauna în mâinile poporului, principalele mijloace de producție, precum și bogățiile țării noastre.

În felul acesta roadele muncii vor aparține de acum înainte exclusiv poporului muncitor.

În fruntea întreprinderilor naționalizate, guvernul a așezat oameni ai muncii.

Datoria tuturor cetățenilor este de a sprijini cu toată energia această măreață transformare economică și socială, iar nouă, inginerilor și tehnicienilor, ne revine datoria deosebit de importantă, de a contribui activ la realizarea acestei transformări.

Noi suntem colaboratori nemișcări ai muncitorimii, noi răspundem în bună parte de activitatea economică a țării prin rolul nostru în procesul de producție, pe baza cunoștințelor și experienței noastre și de aceea trebuie să depunem străduințe înzecite pentru a asigura reușita deplină a operii de naționalizare.

În fața noastră stau acum multe sarcini, printre cari cele mai importante sunt:

1. Să ajutăm și să înlesnim prin toate mijloacele munca și autoritatea nouilor conducători ai întreprinderilor.

2. Să veghem ca *producția* nu numai să nu sufere din cauza înlăturării vechei conduceri, ci să *continue nestingherită linia ascendentă* pe care se mișcă dela aplicarea marilor reforme economice cu un randament și cu un avânt din ce în ce mai mari.

3. Să *ingrijim de întreg utilajul și inventarul* din întreprinderi, să-l păzim și să-l dezvoltăm, deoarece el nu mai aparține păturei profitoare, ci a devenit un bun comun al întregului popor.

4. Să împiedicăm orice încercare de neglijență sau sabotaj și să demascăm fără cruțare pe dușmanii poporului.

Printr'o muncă susținută și încordată, prin punerea la contribuție a tuturor resurselor noastre fizice și intelectuale, noi, inginerii și tehnicienii, avem prilejul să dovedim încă odată atașamentul nostru față de clasa muncitoare și să arătăm loialitatea noastră neștirbită față de regimul democrației populare.

Ingineri și tehnicieni, înainte la datorie, pentru izbânda deplină a operei de naționalizare !

Prof. Ing. N. Profiri, Ministru al Comunicațiilor, președintele A G I R-ului.

Prof. Ing. C. C. Georgescu, Pro-decanul Colegiului Inghinerilor.

Ing. N. Korcinschi, secretar general la Ministerul Finanțelor.

Ing. D. Praporgescu, secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice.

Ing. H. Kreindler, secretar general la Ministerul Lucrărilor Publice.

Ing. D. Șerbescu, vice-președinte Soc. Politehnica.

Prof. Ing. Cristea Niculescu, președintele secției construcții A G I R.

Ing. Take Atanasiu, președintele secției mecanică A G I R.

Prof. Ing. I. M. Gheorghiu, președintele secției agronomie A G I R.

Dr. Simion Oeriu, președintele secției chimie A G I R.

Dr. Ing. St. Bălan, secretar general Soc. Politehnica.

Ing. Aurel Părvu, secretar general A G I R.

S T U D I I

MĂSURĂTOAREA OPTICĂ LA DISTANȚELOR ORIZONTALE ȘI INCLINATE

de Ing. GH. I. CONSTANTINESCU
Șef de lucrări la Fac. de Silvicultură

Foarte adeseori, în lucrările de tachimetrie sau de planimetrie cotate, distanțele se măsoară prin metoda indirectă.

Regiunile accidentate cari prezintă greutăți de ridicare în plan, se măsoară cu ajutorul tachimetrelor sau a tachimetrelor busolă.

Cu ajutorul acestor aparate, se poate determina deodată atât planimetria, cât și nivelmentul unei regiuni.

Fig. 1.

Metoda tachimetrică, n'are precizia ridicării planimetrice sau a nivelmentelor geometrice, însă prezintă garanții suficiente de precizie pentru ridicările de detalii, pentru planuri de ansamblu și mai ales pentru ridicarea dealurilor și a munților împădușiți.

Avantajul acestei metode constă în aceea că, operatorul nu mai este obligat să parcurgă distanța de măsurat, ci aceasta se poate obține cu ajutorul unor instrumente speciale (lunete stadimetrice și stadii) — astfel că privită din punctul

Principiul fundamental, pe care se bazează măsurătoarea optică a distanțelor, este următorul:

În punctul O se află un observator, care ține în mână un ecran perpendicular pe raza vizuală. În M, se află o stadie perpendiculară pe raza vizuală.

Ecranul are o deschizătură a a' egală cu h. (fig. 1).

Observatorul din punctul O, interceptează prin deschizătura a a', pe stadia din M, porțiunea H. Cunoscându-se mărimea deschizăturii h, distanța d, și H se poate determina distanța D, din relația:

$$\frac{h}{d} = \frac{H}{D} \quad D = \frac{H}{h} d.$$

După ce am văzut principiul fundamental pentru măsurătoarea indirectă a distanțelor, vom studia această problemă, în cazul lunetelor stadimetrice neanaltice și analitice.

I. Cazul lunetelor neanaltice

Considerăm fig. 2 în care: axul optic al lunetei este orizontal, iar mira M este perpendiculară pe acest ax, la distanța p de aparat.

H este porțiunea din stadie interceptată de firele stadimetrice.

h, mărimea imaginii lui H, în planul reticul.

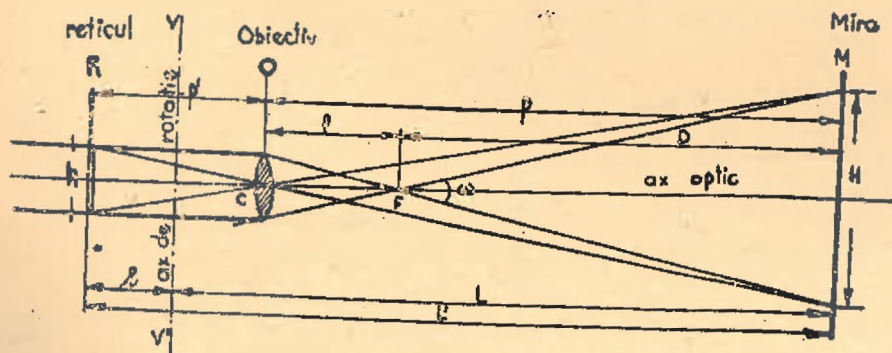

Fig. 2.

de vedere al timpului de lucru, prezintă o rapiditate ce depășește cu mult metoda directă.

Datorită dezvoltării ce a luat optica geometrică, care a contribuit la perfecționarea tachimetrelor, măsurătorile optice au luat o dezvoltare mare.

L, distanța dela stadie la axul de rotație al lunetei.

L', distanța dela reticul la stadie.

l, distanța fixă dela axul VV', la reticul.

f, distanța focală a obiectivului.

D, distanța dela focarul obiectivului la stadie.

p , distanța dela obiectiv la stadie.
 p' , distanța dela obiectiv la reticul.
 R , planul reticul.
 VV' , axul de rotație al lunetei.
 O , obiectivul.
 F , focarul obiectivului.
 ω , unghiul stadimetric.

Când instrumentul și stadia ocupă o poziție determinată, cantitățile L , e , și H și h , sunt fixe.

Razele vizuale cari trec prin centru optic al obiectivului dau următoarea relație:

$$\frac{h}{p'} = \frac{H}{p}, \quad (1)$$

iar din formula lentilelor, pentru obiectivul O al lunetei rezultă:

$$\frac{1}{p'} + \frac{1}{p} = \frac{1}{f} \quad (2)$$

Distanța p' , este distanța focală conjugată a distanței p , și nu este o constantă, deoarece ea variază cu p .

Deci, când p crește, p' trebuie să descrească ca suma $\frac{1}{p'} + \frac{1}{p}$ să rămână o constantă și egală cu $\frac{1}{f}$.

Eliminând pe p' din ecuațiile 1 și 2, se obține.

$$\begin{aligned} p' &= \frac{h \cdot p}{H} & \frac{1}{p'} &= \frac{1}{f} - \frac{1}{p} \\ p' &= \frac{p \cdot f}{p-f} & \frac{hp}{H} &= \frac{pf}{p-f} \\ p &= \frac{f}{h}H + f \end{aligned} \quad (3)$$

în care: f și h sunt cantități constante, iar p și H variabile.

Raportul $\frac{f}{h}$ se numește coeficient stadimetric și se notează cu K .

Deci, distanța $p = KH + f$ (4) în care:

K = coef. stadimetric

H = diviziunile citite pe miră (număr generator).

f = distanța focală a obiectivului.

Din figura Nr. 2, se poate observa că adevărata distanță ce trebuie măsurată este L .

Așa dar, distanța

$$L = p + (p' - l) \text{ sau}$$

$$L = D + f + (p' - l), \text{ în care:}$$

$$D = KH$$

$$p' = \frac{pf}{p-f}$$

l = o distanță fixă.

Formula generală se poate scrie:

$L = K \cdot H + m$, în care $m = f + p' - l$ și se numește corecțiunea lui Reichenbach, iar $K = 100$ sau 200.

Corecțiunea lui Reichenbach, diferă pentru fiecare aparat, lucru ce a determinat casele constructoare să înscrie această corecțiune în instrucțiunile ce însoțesc aparatele.

După felul aparatului, corecțiunea „ m ” variază dela 0.10 m.—0,60 m.

II. Cazul lunetelor analitice

Casele constructoare moderne de aparate topografice (Zeiss, Wild, Hildebrand, Otto-Fennel, Neuhofer, Süß, Breithaupt, etc.), datorită perfecționărilor atinse în optica geometrică, în ultimile cinci decenii, au redus corecțiunea „ m ” la zero, așa că distanța orizontală optică se măsoară după formula $L = KH$.

Inventatorul acestui principiu a fost ofițerul piemontez Porro, care a introdus între obiectivul și ocularul lunetei, o lentilă colectoare, în scopul de a elimina corecțiunile amintite, și a ușura determinarea distanței exact dela axul vertical al aparatului la stadie. El are deplinul merit de a fi fixat centrul de analatizism, într'un punct central situat pe axul vertical al aparatului.

Considerăm figura 3, în care:

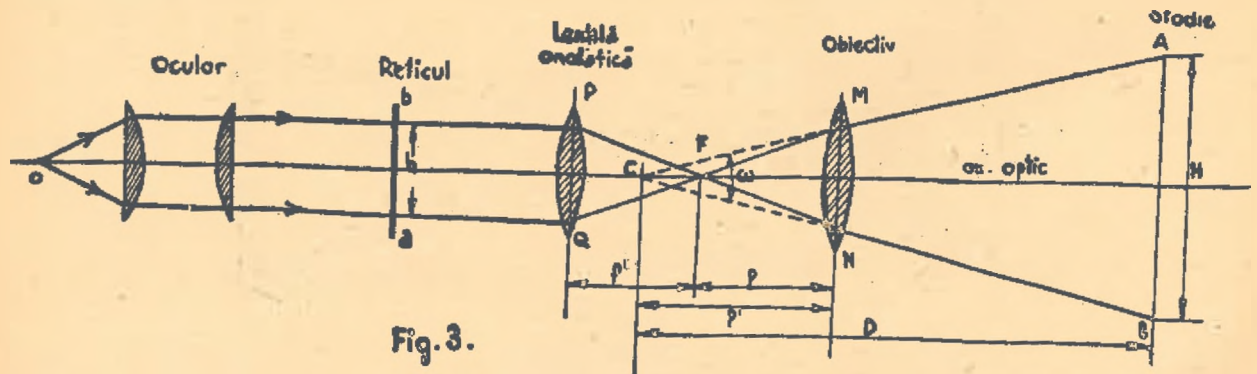

Fig. 3.

De obicei, aparatele se construiesc în așa fel, ca raportul $\frac{f}{h}$ să aibă valoarea 100, ceiace înseamnă ca 1 cm. de pe stadie reprezintă 1 m de distanță orizontală pe teren.

p , distanța dela obiectiv la focarul lentilei analitice

p' , distanța dela obiectiv la centrul de analatizism

O , este ocularul lunetei

$M.N.$, este obiectivul

a b proiecțiunile verticale a celor 2 fire orizontale stadimetrice ale reticulului.

P Q lentila analitică

F focarul principal al lentilei analitice.

Fie o rază luminoasă aQ, paralelă cu axul optic și care trece prin lentila analitică. După refracție, această rază trece prin focarul principal al lunetei P Q și întâlnește obiectivul în punctul M de unde este din nou deviată în direcția M A. Cu raza luminoasă b P se întâmplă același lucru.

Prelungind direcțiunile A M și B N, acestea întâlnesc axul optic într'un punct fix C, numit *centru de analitism*.

Punctul F, din care pleacă razele emergente este un punct fix, iar punctul C rezultat din prelungirea razelor refractate M A și N B, este focarul conjugat a lui F în raport cu obiectivul M N.

f reprezintă distanța focală a obiectivului

f' reprezintă distanța focală a lentilei analitice.

Din relațiile cunoscute ale lentilelor pentru $p < f$, se poate scrie:

$$\frac{1}{p} - \frac{1}{p'} = \frac{1}{f} \quad (1)$$

Din triunghiurile asemenea A B C și M N C se poate scrie:

$$\frac{MN}{p'} = \frac{AB}{D} = \frac{H}{D}, \text{ de unde } MN = p' \frac{H}{D} \quad (2)$$

Din triunghiurile asemenea P Q F și M N F se poate scrie:

$$\frac{PQ}{f'} = \frac{MN}{p}, \text{ de unde } MN = p \frac{h}{f'} \quad (3)$$

Egalând relațiile 2 cu 3 se obține:

$$p' \frac{H}{D} = p \frac{h}{f'} \text{ de unde:}$$

$$D = \frac{p' \cdot f'}{p \cdot h} H \quad (4)$$

Distanța p' fiind variabilă se elimină din ecuațiile 1 și 4 și se obține formula:

$$D = \frac{f \cdot f'}{h (f-p)}, H = KH \quad (5)$$

în care:

raportul $\frac{f \cdot f'}{h (f-p)}$ reprezintă coeficientul

stadimetric, și care are valori rotunde 100 sau 200 și depinde de f, f', h și p.

H reprezintă numărul generator. Dacă depărtarea h a firelor stadimetrice nu se poate realiza în așa fel ca să obținem dintr'un început coeficientul K=100 sau 200, atunci se modifică distanța p prin deplasarea lentilei analitice, în direcția axului optic, spre obiectiv.

Coeficientul K se poate verifica, în felul următor: se alege un teren orizontal de 100 m.

lungime, pe care se pune aparatul în stație, iar la celălalt capăt, o stadie perfect verticală. Dacă, în momentul citirii pe stadie nu se cuprind exact între firele stadimetrice 100 cm., înseamnă că luneta trebuie reglată. Această operațiune de reglaj se face cu ajutorul tubului analizor, până când cele două fire stadimetrice extreme din planul reticular încadrează exact 100 cm. depe stadie.

Formulele arătate mai sus se folosesc pentru determinarea distanțelor orizontale.

Pentru *distanțe înclinate*, în cazul aparatelor cu lunete neanalitice, formula are expresia următoare:

$$(6) \quad L = K \cdot H \cdot \cos \alpha + m \text{ în care}$$

K = 100, coeficientul stadimetric,

H = A B, numărul generator,

ω = unghiul de înclinare al axului optic.

m = corecțiunea lui Reichenbach.

Aceasta, se poate stabili după cum urmează:

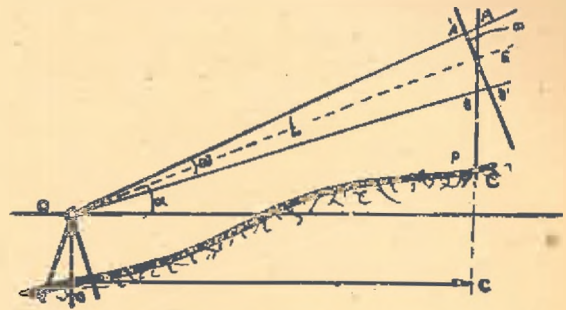

Fig 4

Considerăm stadia A P verticală pe teren, iar poziția A'B' pentru aceeași stadie perpendiculară pe axul optic O E al lunetei. Se știe că, în cazul stadii perpendiculare pe axul optic O E, distanța înclinată de la O la E, este $L = K \cdot A'B' + m$.

Aceasi distanță înclinată, în funcțiune de stadia AB, are ca expresie formula $L = K \cdot AB \cos \alpha + m$.

Întrucât, unghiul stadimetric ω este foarte mic, în raport cu lungimile O E, unghiurile din A' și B' pot fi considerate ca drepte și în consecință, $A'B' = AB \cos \alpha$.

Deoarece, axul optic al lunetei O E intersectează stadia sub un unghi α , distanța redusă la orizont O C este egală cu

$$OC = L \cdot \cos \alpha \text{ sau,}$$

$$OC = K \cdot A B \cdot \cos^2 \alpha + m \cdot \cos \alpha \quad (7)$$

Pentru distanțele înclinate măsurate cu aparate a căror lunete sunt analitice, formula după care se poate calcula *distanța redusă la orizont*, este:

$$OC = K \cdot A B \cdot \cos^2 \alpha \quad (8)$$

Pentru stabilirea acestei formule se procedea-ză ca în cazul lunetei neanalitice (fig. 4), cu deosebirea că nu intervine coef. m.

În rezumat, formulele întrebuintate pentru măsurătoarea optică a distanțelor orizontale și înclinate, sunt:

Dacă în lucrările de măsurători nu se ține seama de această corecțiune, care după cum se știe are valori uneori până la 0,60 m, rezultatul

Aparate cu lunete:

	Neanalatice	Analatice
Distanțe orizontale	$L = K. A B + m$	$L = K. A B$
Distanțe înclinate	$L + K. A. B. \cos \alpha + m$	$L = K. A B. \cos \alpha$
Distanțe înclinate reduse la orizont	$OC = K. A B. \cos^2 \alpha + m \cos \alpha$	$OC = K. A B. \cos^2 \alpha$

După ce am arătat care sunt formulele uzitate în practică, voi căuta a expune, în linii generale, importanța cunoașterii lor și procedeul practic prin care ne putem da seama dacă un aparat topografic are lunetă analatică sau neanalatică.

Acest lucru, cred că este de o importanță covârșitoare pentru toți inginerii silvici, mai ales că, din câte știm, la ocoalele silvice mai există și astăzi foarte multe busole forestiere sau tachimetre de tip vechi, cu lunete neanalatice. Între acestea, citez busolele forestiere următoare: Starke-Kammerer, Goulier, Kraft, Süss, Belhazi, Neuhofer-Sohn, etc. Uneori, pe capacul cutiei există formula care exprimă distanța înclinată sau redusă la orizont, însoțită de corecțiunea lui Reichenbach, dacă aparatul este cu lunetă neanalatică.

Așteori, acestui mic amănunt — după unii — nu i se dă prea multă importanță.

Totuși, cred că este absolut necesar ca fiecare inginer silvic, șef de ocol sau liber profesionist, să verifice dacă luneta aparatului este sau nu analatică.

Această verificare, în mod practic, se face în felul următor: Se alege un teren orizontal în lungime de 20 m.; la un capăt al terenului se fixează o stadiu perfect verticală, iar la celălalt capăt se pune aparatul în stație. Apoi, se face citirea pe stadiu, și dacă între firele stadimetrice se citește exact 20 m., înseamnă că aparatul are luneta analatică.

În caz contrariu, dacă nu corespunde distanța citită pe stadiu, cu distanța măsurată direct pe teren, diferența între aceste două distanțe reprezintă *corecțiunea de analatism*. În general, corecțiunea de analatism, diferă dela un aparat la altul, adică dela o casă constructoare la alta. Ea reprezintă, o distanță subunitară ce trebuie adăugată la citirea de pe stadiu, și ca mărime se socotește dela focarul principal al obiectivului, până la axul vertical al aparatului.

lungimilor determinate pe cale optică este greșit, și ca atare, lucrările urmează a se reface.

Un exemplu concludent va edifica complet, această problemă.

Presupunem că s'a măsurat o suprafață oarecare cu un contur poligonal de 100 laturi de lungimi diferite și că nu s'a știut că luneta este neanalatică. Pentru acest contur va rezulta o greșală de mx 100, adică de $0,40 \times 100 = 40$ m. Dacă conturul poligonal ar fi 2.000 m. eroarea grafică admisibilă de raportare este de 2 m., ceiace la scara 1/1.000 reprezintă 2 m/m.

Greșeala de 40 m sau 4 cm. la scara 1/1.000, reprezintă o neînchidere a poligonului, care depășește cu foarte mult, toleranța grafică admisibilă. Această greșeală provine tocmai din faptul că nu s'a știut că luneta era neanalatică, și că trebuia să se adauge la fiecare observațiune, corecțiunea de analatism, și care în cazul de față era de 0,40 m.

În concluzie, din cele expuse mai sus, reiese clar importanța cunoașterii aparatului cu care lucrăm și că, atunci când nu se știe corecțiunea de analatism, este absolut necesar ca aceasta să se determine.

De aceea, azi mai mult ca oricând, se cere din partea tuturor celor chemați să colaboreze la lucrările de măsurători topografice, să depună o deosebită atenție în executarea lucrărilor tehnice de măsurători, realizând prin aceasta o economie de timp, bani și energie.

Résumé

Dans cet article, l'auteur montre les formules utilisées dans les levées topographiques (planimétrie) pour les distances inclinées ou horizontales prises avec les instruments dont les lunettes sont analatiques ou nonanalatiques.

Puis, il montre, l'importance de la correction d'analatism, sa détermination pratique et les erreurs qui se commettent quand on n'a pas connaissance si l'instrument possède une lunette nonanalatique.

REFERATE — COMENTARII

DIN PROBLEMELE ACTUALE ALE ECONOMIEI FORESTIERE ROMÂNEȘTI

de Prof. C. C. GEORGESCU

Cercetarea atentă a prefacerilor, care se succed sub ochii noștri, ne arată că parcurgem cu rapiditate etapele de desăvârșire a regimului de democrație populară. Legile, care dirijează economia națională pe această cale, conduc la stabilirea unei noi vieți sociale și materiale, care să satisfacă interesele legitime ale clasei muncitoare, ale țărănimii și ale intelectualilor progresiști. Se poate spune, că imboldul precumpănit al realizării democrației populare a fost propunerile făcute în Iunie 1947 de Partidul Comunist Român. După cum ne arată d. Prim Vice Președinte al Consiliului de Miniștri Gheorghe Gheorghiu-Dej, în articolul publicat în Nr. 3 al organului informativ dela Belgrad al Partidelor Comuniste, realizarea propunerilor are scopul de a întări bazele economice ale democrației populare și de a îmbunătăți situația economică a țării. Pentru aceasta este necesar după Lenin (op. alese Vol. II) să se creeze un sistem superior capitalismului, cu sarcini în vederea sporirii productivității muncii, iar în legătură cu aceasta aceea a organizării superioare a muncii. Dela data formulării propunerilor amintite s'au înlăptuit reforme radicale. Alte reforme sunt în curs și astfel din etapă în etapă economia noastră este apropiată de țelurile propuse de democrația populară socialistă.

Economia forestieră, ca una din principalele ramuri ale economiei naționale, este supusă legilor generale de dezvoltare ale acestei economii. Să urmărim în câteva din sectoarele economiei forestiere felul cum se îndeplinește acest mers progresist înspre o nouă orânduire a raporturilor de producție, în raport cu necesitățile colectivității

Naționalizarea pădurilor.

Evenimentul de seamă al economiei forestiere este înscrierea în proiectul de constituție a trecerii pădurilor în patrimoniul Statului, ca bunuri comune ale poporului. Înlăptuirea acestui act nu este întâmplătoare. Ea este consecința firească a aplicării pentru sectorul forestier a concepției economice a democrației populare, care își propune în primul rând să întărească poziția Statului, ca factor dominant al producției naționale.

Inregistrăm un salt calitativ, care ne duce foarte aproape pentru acest sector de regimul socialist și care a fost posibil după înlăturarea monarhiei, care era ultimul sprijin în Stat a cla-

sei feudalo- și burghezo-moșierești, care deține încă mari proprietăți forestiere. Naționalizarea pădurilor reprezintă după reforma agrară cea de a doua mare lovitură dată moșierimei, care abia după desființarea proprietății private forestiere este lichidată. În nici un alt domeniu de proprietate privată nu s'au comis mai multe abuzuri ale dreptului de proprietate ca în acel a proprietății forestiere. Este de neînchipuit, cum atari proprietari nu s'au gândit să facă nici un act de gospodărire a bunului lor forestier, mulțumindu-se să recolteze venituri masive și să asiste pasiv la procesul de degradare a proprietății lor. Din această cauză, Statul preia azi în marea majoritate o proprietate privată forestieră supraexploată și care îi va da sarcini mari pentru repunerea acesteia în procesul de producție.

Saltul cantitativ înregistrat în acest domeniu a fost precedat de o serie de măsuri, care au constituit în etapa dela 23 August 1944 și până la votarea Constituției o serie progresivă de schimbări calitative înspre acest țel realizat.

Mai întâi s'a procedat la o organizare a proprietății forestiere de Stat care se află fărâmițată la toate departamentele. Este cunoscut, că pădurile dependente de diferitele departamente nu erau considerate decât ca o sursă de câștig și nu aveau nici o administrație corespunzătoare forestieră și nici nu erau cultivate cât de rudimentar. Prin concentrarea pădurilor de Stat, se pune capăt stărei haotice introduse de regimurile anterioare, încredințându-se unui organ de specialitate, care având ca scop principal gospodărirea pădurilor Statului, este astfel organizat încât să îndrumeze pădurile spre cea mai rațională folosință a bunurilor lor materiale și imateriale în raport cu necesitățile economiei populare. În aceeași direcție s'a lucrat prin trecerea în patrimoniul Statului a domeniilor forestiere ale Eforiilor Spitalicești și a Domeniilor Co-roanei.

Statul și-a fixat poziția prin o întărire a acțiunii sale de îndrumare, control și asistență tehnică în pădurile diferitelor comunități din Ciuc, Bucovina, Maramureș și Banat, care deveniseră bunuri la dispoziția industriilor forestiere prădalnice cu concursul unor clici locale reacționare și huliganice.

Aceste bunuri ale colectivității au primit organizarea cea mai corespunzătoare din momen-

tul respectiv cu scopul pentru care au fost destinate și cu misiunea de a se integra în procesul general de dirijare a producției forestiere.

De altfel unii mari proprietari, incapabili de a-și administra rațional domeniile lor păduroase, le-au cedat încă din anii trecuți de bună voie spre administrarea CAPS-ului, cum s'a petrecut bunăoară pe Valea Troțușului.

Pentru cei, care din rea credință aduc critici dispozițiilor constituționale de naționalizare a pădurilor, trebuie să le reamintim că încă regimurile burgheze înspăimântate de dezastrele produse de devastările pădurilor comise de proprietari au procedat la asemenea măsuri. Chiar în România aflăm în Dobrogea un regim de proprietate forestieră exclusiv în folosul Statului. Măsura naționalizării pădurilor este o necesitate a economiei populare și este făcută în interesul poporului. În această privință suntem atât de departe de epoca burgheză, care proclama dreptul sfânt al proprietății, dar care nu era respectat decât pentru proprietatea clasei dominante și era călcat în picioare când era vorba de proprietatea mică țărănească sau a colectivităților țărănești. Este de ajuns, să ne reamintim de spolierea moștenitorilor de proprietățile lor forestiere și cedarea lor pe prețuri derizorii către societățile mari forestiere ale imperialismului monopolist.

Statizarea pădurilor ca bunuri comune ale poporului corespunde unei forme superioare de organizare, pe care o arată Lenin.

Ministerul Silviculturii.

Prin intrarea în patrimoniul Statului a pădurilor, domeniul forestier a devenit cea mai mare proprietate de Stat. Problemele multiple, pe care le pune administrarea, cultura și folosirea unui atât de mare domeniu necesită o amplificare a administrației de Stat, încât s'a simțit nevoia înființării unui Minister al Silviculturii, cel de al doilea mare eveniment al economiei forestiere, pe care se cuvine să-l subliniem aci. În acest chip, economia forestieră și-a câștigat un organism de Stat, Ministerul Silviculturii, care având o preocupare unică și coordonată, o poziție de frunte în viața politică, economică și socială a țării, va putea să rezolve cu autoritate și competență toate problemele acestui sector. Economia forestieră devine prin aceasta un fel al propriilor sale interese, la același nivel cu interesele celorlalte economii înrudite și nu mai va fi cenușărea care să primească resturile altor economii și să plângă la minarea pădurilor fără puterea de a le apăra în contra forțelor de distrugere.

În același spirit de organizare superioară, prin înființarea Ministerului Adjunct al Industriei Forestiere, Hârtiei și Celulozei și Artelor Grafice s'a creat un al doilea for superior, care are în vedere să se ocupe de valorificarea produselor pădurii,

Industria forestieră va fi îndrumată de acest Minister spre raționalizare în vederea utilizării maxime a materiilor prime forestiere, pe căle, pe care se vor arăta mai departe.

Separarea atribuțiilor referitoare la cultura pădurilor și la industrializarea produselor pădurii este un factor de progres pentru cele două secțiuni ale activității forestiere.

Rămâne să se stabilească pentru o bună ordine care sunt contingențele celor două ministere spre a realiza cea mai perfectă conlucrare atât în vederea intensificării culturii forestiere, interesate la felul cum se execută exploatarea din pădure, și necesitățile de aprovizionare cu materie primă ale fabricilor, interesate la modul de debitare și de circulație a materialelor lemnoase din pădure până la fabrică.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii au fericirea să fie printre primii care să recolteze roadele victoriei clasei muncitoare în contra cercurilor moșierești și să vadă cum prin înlăturarea acestora se pune bazele unei stări ideale. Rămâne ca prin munca lor să dovedească că sunt la înălțimea sarcinilor ce li se încredințează de a pași la sporirea productivității muncii și a organizării superioare a muncii, după cum ne învăța marele călăuzitor Lenin.

Unități forestiere.

Fărămițirea proprietății forestiere a creat cele mai mari piedici culturii și folosinței raționale a pădurilor. Particularitatea producției forestiere stă în necesitatea gospodăririi ei pe mari unități. Producția forestieră, în vederea obținerii lemnului de lucru, care este o formă superioară în folosința lemnului, necesită perioade seculare, iar o exploatare forestieră, ca să fie rentabilă, deci posibilă, trebuie să cuprindă un teritoriu cât mai mare. Numai pe un teritoriu convenabil proporțional se poate realiza o producție continuă și constantă, care să alimenteze o industrie permanentă forestieră.

În noua situație nu mai există nici o piedică, ca în unitățile forestiere, ce se vor înființa să se aibă în vedere numai considerațiile economice, care să echilibreze armonios interesele pădurei, ca sursă de materie primă lemnoasă cu interesele industriei, ca prelucrătoare respectiv consumatoare a acestei materii prime. Un criteriu obiectiv, de delimitare a unităților economice forestiere, îl constituie în primul rând condițiile geografice ale teritoriului păduros. Grupând pădurile dintr'un bazin, adică dintr'un teritoriu, în care materialul lemnos are o aceeași direcție de scurgere, va permite alcătuirea unor planuri economice — amenajamente, — care să dirijeze producția forestieră după necesitățile economiei generale. Planurile economice pe bazine vor pune ordine în cultura și folosința pădurilor, care să aibă ca principiu călăuzitor acela al continuității producției lemnoase în variațiile, pe care se cer de continua preocupare de progres a econo-

miei forestiere în special și a procesului de industrializare și refacere a țării în general.

De aci înainte recoltarea poduselor pădurilor nu va mai conduce la devastarea pădurilor, ci va deveni unul din mijloacele de refacere a forțelor naturale ale producției forestiere, deci de mărire a productivității pădurilor.

Toate măsurile preconizate stabilesc un regim de ordine al producției forestiere. Concentrarea în mari unități economice a proprietății forestiere întărește poziția Statului, ca organ suprem de repartizare a materiei prime lemnoase către industria forestieră. Acest proces de organizare pune capăt stării de haos de până acum, când industria forestieră cu utilaj bine dotat nu posedă materia primă, iar industria improvizată, care scăpa controlului producției, își procura din belșug materia lemnoasă.

Repartiția producției și reajustarea industriei forestiere.¹

Controlul repartizării materiei prime pentru industrie se întărește din ce în ce. În felul acesta, având pe deoparte disponibilul rezultat din creșterea substanței lemnoase în păduri și pe de altă parte capacitatea de prelucrare a industriei forestiere, se poate trece la cel de al doilea proces de organizare a producției prin reajustarea rațională a industriei forestiere după capacitatea de producție a pădurilor din regiunile de alimentare, determinate fiecărei fabrici. Orientarea fabricilor urmează deci să se facă după locul de producție al materiei prime. Examinând actuala repartizare a industriei forestiere constatăm că ea este distribuită cu totul dezordonat, rezultat al unei epoci, când așezarea fabricilor se făcea după bunul plac al industriașilor, în funcție de interesele lor. Fabricile sunt aglomerate în teritoriile cu păduri compozesorale, moșnenești sau particulare, care au putut fi acaparate cu ușurință. Ca rezultat al funcționării necontrolate a industriei, teritoriile cu aglomerări de fabrici, azi sunt devastate și o bună parte din aceste industrii nu se mai poate aproviziona decât dela mari distanțe, cu mari cheltuieli de regie și cu grave consecințe pentru traficul feroviar. În schimb, avem regiuni cu păduri, unde numărul fabricilor este abia suficient pentru debitarea materialului lemnos, ce se produce anual de păduri.

Pădurile de rășinoase sunt supradotate cu fabrici de cherestea, care pot lucra într'un an un volum de bușteni de 3 ori mai mare decât produc în același interval de timp pădurile țării, pe când pentru debitatul lemnului de foioase, din care avem un disponibil important, nu se găsesc decât un număr restrâns de fabrici.

O asemenea așezare haotică a fabricilor de cherestea nu se mai poate tolera, fără grave consecințe pentru economia forestieră. Acest fapt va determina, ca să se facă o triere a fabricilor de cherestea, pentru a se afla cele care au o

situație falimentară și pentru a se face o nouă reajustare a fabricilor pe bazine.

În fiecare bazin vor rămâne atâtea fabrici, respectiv număr de gatere, câte sunt necesare pentru prelucrarea lemnului produs de pădurile din regiune. Prin noua racordare a fabricilor cu posibilitățile de producție ale pădurilor pe bazine se va exclude concurența între întreprinderi în procurarea materiei prime.

Ca rezultat al măsurilor de ordine în așezarea fabricilor cu garanții de aprovizionare a materiilor prime, se poate stabili regimul de dirijare a creditelor, se poate stabili programul producției, se va înlesni controlul utilizării creditelor și executării programului fixat, măsuri care vor avea de efect însănătoșirea industriei de Stat forestiere.

Noua așezare, care se va determina industriei forestiere, urmează să țină seama de evoluția arătată. În viitor, se vor manifesta două tendințe, una de a se concentra fabricile în unități mari în regiunile bogate în rezerve lemnoase, cum sunt Bucovina, Valea Bistriței și altele, spre a se ajunge la o producție de sortimente superioare și la un preț redus de cost. În restul țării epuizat de rășinoase, fabricile vor fi așezate în locurile cele mai apropiate de rezervele încă existente și vor fi dotate cu un utilaj redus proporțional cu materia primă, care să le asigure o funcționare permanentă.

Scurt istoric al dezvoltării fabricilor de cherestea și tipurile de viitor ale fabricilor de acest fel.

În dezvoltarea fabricilor de cherestea de rășinoase se desprind mai multe perioade. La început, ele au avut o dezvoltare progresivă ajungându-se în 1925 la un apogeu, când numărul întreprinderilor era de 352 cu o forță motrice de 65.000 H.P. și utilizând în sectorul industrial cca. 53.000 de lucrători, personal administrativ și tehnic. S'a ajuns în acest timp, la o supra-dotare a țării cu fabrici, iar rezultatele au fost dezastruoase, debitându-se cu 1½—2½ mai mult decât producția normală a pădurilor. Intervenind ca urmare a acestui fapt, o criză de alimentare a fabricilor cu materie primă, ca rezultat al epuizării multor bazine forestiere, numărul fabricilor scade treptat în 1937 când se cifrează 461 de întreprinderi, cu o forță motrice de 57.400 H.P. și un personal redus la circa 38.500.

După 1937 se constată din nou o sporire a numărului de întreprinderi, care este determinat de reducerea utilajului la fabricile mari cu 3—4 sau mai multe gatere și înflințarea, cu utilajul rezultat, a unor fabrici mici cu 1—2 gatere. Acest fenomen este tot o consecință firească a epuizării pădurilor, și o redistribuire a fabricilor mici, după disponibilitățile reduse ale văilor, care mai posedă rezerve. S'a ajuns în acest fel, în 1946, la 729 fabrici, care se îngrămădesc în regiunile, în care pot fi acaparate încă păduri par-

ticulare sau ale colectivităților, bunăoară în județul Odorheiu, Mușcel și altele.

În această situație s'a găsit necesară efectuarea operației de revizuire a industriei forestiere, despre care s'a amintit mai înainte, spre a se dirija fabricile în locul cel mai potrivit în raport cu producția pădurilor pe vâl, bazine, sau regiuni și cu necesitățile impuse de procesul de industrializare a țării.

Tipul mediu al fabricii de cherestea de viitor este desigur acela cu 2—3 gateri și cu utilajul anex. Fabricile mari vor putea funcționa cu randament sporit cu 4—6 gateri. Pe lângă aceste fabrici va mai trebui să fie atașate secții de fabricații pentru produse semifiniate sau finite spre a se spori rentabilitatea exploatării și a se da lemnului utilizării superioare.

Se poate prevedea că, în urma acestei operații, se vor reduce într'un procent masiv numărul gaterilor, respectiv al întreprinderilor debitoare de lemn de rășinoase, în funcție, care se vor dovedi neviabile și în schimb se va mări într'o proporție egală numărul fabricilor de cherestea de foioase, spre a se pune în valoare pădurile de acest fel, din care se scoate în stare actuală lemn de foc și un procent destul de redus de lemn de lucru.

Gaterile venețiene.

Cu același prilej se va introduce ordine și în sectorul gaterilor venețiene, care constituiesc o calamitate a pădurilor din anumite regiuni (Odorheiu, Valea Arieșului, etc.). Aceste gateri se alimentează cu lemnul pe care-l sustrag industriei controlate și risipesc buștenii de valoare, din care scoț, cu utilajul lor rudimentar, cherestea în sortimente inferioare, aducând pagube însemnate economiei forestiere. În adevăr, ele risipesc în acest fel aproape 25% din producția de rășinoase a pădurilor țării. Se înregistrează cu satisfacere închiderea gaterilor de apă în multe bazine, cum e cazul pe Valea Trotușului.

Procente de sortimente ieșite din fabricile de cherestea.

O bună parte din industria țării a avut la noi un caracter colonial. Singura grijă a industriașilor, agenți ai imperialismului, a fost să realizeze câștiguri cât mai mari în interval de timp cât mai scurt, cu epuizarea surselor de materii prime. Procedându-se în acest chip, această industrie nu a făcut decât investițiile strict necesare, cu maximum de economie și supunând utilajul tehnic la maximum de uzură. Ca urmare, moștenim azi resturile unei exploatațiuni rapace, un utilaj redus și extrem de uzat, cu o vechime medie de 30—50 ani sau chiar mai mult. Situația grea, rămășiță a epocii burghezo-capitaliste, ne incumbă îndatorirea de a păși la refacerea aproape în totalitate a echipamentului industriei forestiere și care va fi prevăzută în pla-

nul de investiție, înscris pentru prima oară în bugetul țării, din acest an 1948/49. Din ferire, operația este ajutată de faptul, că industria forestieră dispune de mărfuri de export care oferă garanțiile necesare obținerii creditelor necesare, pe care le-ar putea acoperi în termene nu prea lungi de 5—10 ani. Până atunci, refacearea industriei forestiere se va face cu utilajul existent în țară, folosindu-se în acest scop utilajul în stare bună, dela fabricile situate în regiuni lipsite de materie primă și care își vor înceta activitatea și trecându-se acest utilaj la fabricile, care dispun de materie primă și au asigurată funcționarea lor permanentă. O asemenea operație este o condiție esențială a planificării industriei forestiere și va fi de atributul Statului, care are în sarcina sa conform art. 5 din proiectul de constituție de a planifica economia națională.

În condițiunile de dotare ale industriei românești, producția cherestelei înregistrează pierderi mari în calitate. După uzanțele românești de sortare rezultă următoarele sortimente:

Curată sau semicurată	1,5% din care
tombant (cl. I—III)	4,5%
clasa IV	16, %
clasa V	37,5%
clasa VI	25,5%
clasa VII	5, %
grinzi și rigle	7,5%
șipci	2,5%
	<hr/>
	100 %

Rezultă că tipul mediu al cherestelei de rășinoase produsă la noi este cl. V, iar marea majoritate a cherestelei este de cl. VI și VII, adică 63,0% ; deci o marfă la limita și sub limita mărfii de export.

Sortimentele de calitate superioare sunt în procent redus de 19—22%, adică abia o cincime din producția anuală de cherestea.

Comparând această proporționare a calității sortimentelor cu cele produse în deceniile anterioare se constată o micșorare simțitoare a sortimentelor de calitate superioare, scoborâre determinată de uzura mașinilor prelucrătoare, care sunt de tip vechi și în plus provenite din utilaj demontat și remontat în repetate rânduri dintr'un loc într'altul.

Este drept, că pădurile noastre în exploatare fiind din codrii seculari, furnizează un procent ridicat de bușteni cu defecte, care se transmit cherestelii. Pădurile naturale și în care nu se face nici o operație de igienă pentru înlăturarea arborilor deperisanți sau cu o conformație defectuoasă dau un material lemnos inferior pădurilor regenerabile și întreținute după prevederile tehnicii moderne silvice. Dar chiar în asemenea condiții ale pădurilor noastre naturale, prin o manipulație, debitare și sortare îngrijită a lemnului s'ar realiza un procent mult mai ridicat din sortimentele de calitate superioare.

Scoaterea la timp a materialelor din parchete

În acest scop industria forestieră nu a întreprins nici o acțiune susținută. Pentru realizarea unui cât mai mare profit și nefiind cu nimic interesată la bunul mers al gospodăririi pădurii nu a înțeles decât sporadic să facă instalații permanente pentru scoaterea lemnului din pădure în așa mod încât acesta să nu sufere pierderi în calitate. Scoaterea lemnului s'a făcut, în lipsa unui sistem rațional de căi de comunicație, cum ar fi căile ferate forestiere, cu mijloace ieftine, rudimentare, care cauzează lemnului mari pierderi. Astfel buștenii sunt prăvăliți pe coastele repezi, cu care ocazie un procent mare se rup și se crapă, apoi pe văi sunt corhăniți sau plutiți liber, operațiuni, cari iarăși se soldează cu mari pierderi în substanța lemnoasă și în calitate.

Din lipsa unor căi de comunicații care să permită transportul continuu al lemnului, buștenii, în cazuri de lipsă de apă pentru plutit sau de vite de scos, sunt ținuti timp îndelungat în parchete sau depozite intermediare și ajung la fabrici cu un procentaj ridicat de putrezire. În ultimii ani, datorită crizei alimentare și lipsei vitelor de tras, materialele lemnoase au ajuns, de regulă, la fabrici după un an până la trei ani și din un asemenea material a rezultat cherestea de cea mai slabă calitate.

Din această constatare se desprinde necesitatea de a se coordona activitatea industrială cu gospodăria forestieră. În planurile viitoare de dotare a pădurilor, în condițiile actuale, când pădurile au devenit bunuri comune ale poporului, iar industria este naționalizată nu mai este nici o piedică ca să se doteze pădurile cu un sistem rațional de căi de comunicație, cari să permită transportul buștenilor imediat după sortare în depozitul fabricii cu minimum de pierderi. Dacă s'ar fi procedat, în acest fel la pădurile folosite până acum, paralel cu exploatarea s'ar fi dezvoltat și drumurile de scoatere, care ar fi rămas ca o investiție permanentă, ce ar fi permis îmbunătățirea cultivei și valorificării pădurilor. Acest lucru, însă, nu era în interesul industriei capitaliste, care nu avea decât scopul de a scoate cât mai repede întreg materialul lemnos din văi și apoi să plece în altă vale, fără a se îngriji de ceea ce se întâmplă pe suprafețele păduroase exploatare.

Micșorarea calității lemnului în multe regiuni se datorește și faptului, că azi se exploatează resturi de pădure, pentru că nu aveau material lemnos prețios și pe care azi în lipsă de materie primă trebuie totuși valorificat spre a nu se pierde în păduri.

Pagube însemnate se înregistrează pentru economia națională la lemnul de foioase, care se industrializează în fabricile de cherestea în proporție de 5—6%, iar în cele de placaj de 0,5%. Această anomalie este surprinzătoare, dat fiind situația arătată, aceea că dispunem de un număr exagerat de fabrici de cherestea de răși-

noase, care neavând materie primă, lucrează cu un randament coborât. Cazul tipic este al fabricii dela Brezoiu a Soc. Carpatina, care se află în mijlocul unui teritoriu imens de foioase, duce de aproape un deceniu lipsă din ce în ce mai accentuată de rășinoase, pe care le procură cu mari cheltuieli și pierderi dela mari distanțe și totuși conducerea nu s'a decis a trece de la fabricarea cherestei de rășinoase la cea de fag.

Chiar în sectoarele unde s'ar putea prelucra mai mult lemn de acest fel, cum e cazul industriei de placaj, se lucrează cu un randament scăzut. Industria de placaj cu utilajul actual poate prelucra anual 40—50.000 m.c. bușteni și nu realizează decât cca. 10—12.000 m.c. S'ar putea spori și fabricația cherestei de fag cu utilajul actual de la 70—80.000 m.c., cât se produce anual la 120—150.000 m.c. Această deficiență se datorește unei lipse de organizare, căreia prin naționalizarea acestei industrie i se pune capăt. În programele de viitor va trebui să se ajungă la o producție de 300—350.000 m.c. a cherestei de fag, pentru care scop azi sunt la îndemână toate mijloacele pentru a se duce o politică consecventă de îndrumare a industriei forestiere.

Excesul de consum al lemnului de foc.

În lipsa unui deuseu pentru industrie, foioasele s'au utilizat într'o proporție exagerată ca lemne de foc. Consumul lemnului de foc pe perioada 1936—1947 s'a ridicat între 6.000.000—10.300.000 m.c. într'o producție de 62—75% din cantitatea totală de foioase exploatare. Comparând acest procent cu celelalte țări din Europa, stăm în frunte. În comparație Jugoslavia utilizează ca lemn de foc 58%, Cehoslovacia 37% și Polonia 36%.

Operațiunea de raționalizare a consumului lemnului de foc este complexă și de durată. Mai întâiu, trebuie îndrumată industria metalurgică să nu mai utilizeze mangalul și să-l înlocuiască cu cocks care se produce prin procedeele puse la punct de tehnicienii români, din lignitul nostru. Apoi să se procedeze la înlocuirea lemnului în industriile, care le utilizează încă pe scară mare drept combustibil. Cantitatea care se consumă de diferitele industrii se ridică la cca. 800.000—1.000.000 m.c., cantitate susceptibilă de mari reduceri.

Mult mai grea este problema substituirii lemnului de foc în locuințe, unde ar putea fi înlocuit cu lignit inobilat. În primul rând va trebui să se ia măsuri pentru reformarea construcției sobelor, care cu oarecare modificări la sistemul de ventilație, la dispoziția focarelor ar realiza mari economii de lemn. Apoi se vor adopta tipuri ieftine de sobe pentru arsul lignitului, care să se vândă cu un preț convenabil și în rate spre a fi introduse în uz. Pentru aceasta, este necesar să se porceadă la o campanie de lămurire a populației, care să fie convinsă că prin utilizarea lignitului va realiza economii importante la în-

călzirea locuinței, și să treacă astfel la o formă superioară de încălzire.

Tot în cadrul economiei de lemn intră și raționalizarea aprovizionării cu rășinoase a fabricilor de hârtie. Aceste fabrici folosesc în cei 500.000 m.c., de care au nevoie anual, în majoritate lemn rotund apt pentru cherestea; toate fabricile mari de celuloză au exploatare proprie forestiere, care le aprovizionează cu lemn de acest fel. Introducerea lucrărilor culturale în pădurile tinere, care s'au inițiat de Ministerul Silviculturii, vor produce o mare cantitate de lemn subțire, care va fi baza de material pentru aceste fabrici și care în situația de azi prin procesul de selecție din arboretele tinere este destinat să se usuce și să se piardă. În același scop s'au dat îndrumări să se strângă dela toate fabricile, deșeurile de fabricație rămase dela debitatul scândurilor, și care actualmente nu sunt folosite decât parțial. Acestea și alte măsuri inițiate de folosire a întregului material subțire din parchetele, în curs de exploatare, vor aduce o economisire de bușteni, care va spori stocul de bușteni disponibili pentru cherestea.

Produse semifinite.

Pe măsură ce se va micșora consumul lemnelor de foc și se va trece la sporirea sortărei lemnului de lucru, pădurea va avea de câștigat întrucât se va realiza o exploatare mai îngrijită, care va avea efecte binefăcătoare asupra culturii arboretelor.

Lemnul de foioase permite o debitare în produse semifinite chiar în locul exploatarei. Aceste debitări se fac în mod inegal. Un sortiment, care se soldează anual cu mari deficite este acel al traverselor de cale ferată. Organizarea producției de traverse este una din cele mai stridente nevoi, căreia trebuie să i se dea cea mai mare atenție.

În situația actuală nu se acoperă decât 1/2—1/3 din nevoile căilor ferate, fapt care îngreunează refacerea liniilor, de care este legată viteza de circulație a trenurilor.

Un material de export căutat îl constituie doagele, pentru care se consumă abia 20.000 m.c. bușteni. Prin înființarea unor ateliere-școli, se vor lărgi cadrele de meseriași necesari, care azi nu sunt decât foarte reduse și limitate la câteva regiuni, unde s'a învățat acest meșteșug dela meseriașii străini aduși de industrie.

Un prim pas pentru stimularea sporirii procentului lemnului de lucru se va face prin introducerea obligației ca odată cu acordarea autorizației de tăiere să se prevadă și cantitatea pe sortimente de lucru, pe care să o producă orice exploatare de lemne de foc din parchetele atribuite.

Dotarea cu căi de comunicație.

Dotarea pădurilor cu un sistem rațional de comunicații necesită investiții de lungă durată, pe care veniturile pădurii nu le pot suporta în

totalitate. În sarcina economiei forestiere ar trebui să revină numai sistemul de comunicații, prevăzut de amenajament pentru scoaterea cu mijloace de tracțiune animală și mecanică în cuprinsul masivului păduros. Acest sistem de drumuri va avea ca scop să înlăture procedeul primitiv al prăvălirii pe coaste repezi, cu efecte dăunătoare asupra solului și calității buștenilor. Tot în grija economiei forestiere mai cade sarcina de a construi drumurile pe văi până la cel mai apropiat centru populat.

În ceea ce privește căile ferate înguste și funicularele, ele se vor construi de gospodăria forestieră în acel bazin unde nu este un interes de trafic general.

Drumurile de acces la așezămintele omenești din regiuni de munte este o problemă a gospodăriei generale și deci ele se construiesc din bugetele Statului, județelor sau comunelor. La construirea lor, economia forestieră urmează să contribuie cu o cotă parte, în raport cu rentabilitatea pădurii, și va suporta cheltuielile de întreținere în raport cu uzura provocată prin căratul buștenilor. Deasemenea și căile ferate înguste care depășesc o anumită lungime și deservesc și alte interese locale trebuie să fie construite și întreținute cu contribuția tuturor instituțiilor interesate.

Este un non sens ca aceste căi ferate înguste să aibă o prea mare lungime, cum este de pildă calea ferată a societății Cloșani, care având o lungime de cca. 90 km. consumă la 1 m.c. de material lemnos transportat 0,75 m.c. de lemn sub formă de combustibil.

Asupra economiei forestiere apasă și sarcina de a uni centrele obligate ale industriei forestiere, orientate după locul de producție a materiei prime, cu calea ferată normală. Așa se întâmplă cu masivul Râșca-Mănăstirea Neamț, pentru care se face legături spre Pașcani și Tarcău către Piatra Neamț și alte cazuri similare. În asemenea situații un sistem feroviar general — eventual de un tip îngust — ar aduce o sporire însemnată a rentabilității industriei forestiere.

Din acestea rezultă că la instalarea căilor ferate forestiere trebuie să participe toate forurile economice centrale și locale, care — în măsura în care ele deservesc și alte scopuri — să vină în ajutorul industriei forestiere cu fonduri și din alte surse decât acelea de care dispune aceasta.

Pe această cale, investițiile necesare se vor amortiza pe mai multe sectoare și nu vor greva numai renta pădurii, al cărui surplus, se va îndrepta înspre acoperirea marilor cheltuieli necesitate de refacerea domeniului forestier.

Problema transportului este esențială pentru gospodăria forestieră și aceasta nu poate fi îndrumată spre o cultură intensivă decât în măsura în care se va reuși a se do'ca cu căi de comunicații. Odată căile de acces deschise, pădurea va da o producție sporită, întrucât se vor

scoate toate materialele utilizabile, bunăoară cele subțiri apte pentru celuloză, care azi din cauza lipsei de rentabilitate rămân în păduri neutilizate. Pe deasupra cultura pădurilor va deveni din ce în ce mai îngrijită, dat fiind că vor putea face operațiile de igienă, care să asigure nu numai un spor al calității lemnului produs, cunoscut fiind că o pădure îngrijită produce până la de două ori mai mult material lemnos de calitate, decât o pădure lăsată la voia naturii.

Un exemplu de gospodărie model, în cece privește așezarea căilor de comunicații, avem în pădurile Domeniilor Bucovinei, care datorită acestor amenajări sunt cultivate și folosite în cele mai raționale condiții.

Amenajamentele.

Tot ca o măsură preliminară a raționalizării producției forestiere este alcătuirea planurilor și amenajarea pădurilor. În această privință, afară de Domeniile Bucovinei și alte puține proprietăți, suntem într-o stare din cele mai îngrijorătoare. Statistica ne arată că numai 37% din pădurile țării dispun de planuri normale, din care numai 23% au planuri cadastrale. În lipsă de planuri și a unui inventar al arboretelor nu avem asupra pădurilor noastre decât date obținute prin aprecieri. Evident că, în astfel de condiții tehnicienii, din necesitatea de a scoate materialul lemnos necesar consumului, înclină să atace rezerva de material lemnos.

De aceea procesul de epuizare a pădurilor continuă și organele tutelare nu sunt în măsură din cauza necunoașterii disponibilităților de materiale lemnoase, să controleze respectarea normelor impuse de conservarea pădurilor. Este de ajuns să semnalăm că numai 30% din pădurile țării sunt amenajate, iar la pădurile particulare numai la 18% se aplică un plan rațional de tăiere.

Dispozițiile, în curs de executare, de inventariere a pădurilor sunt bine venite. Lipsa de tehnicieni pune o stavilă în executarea acestei operații. Prin organizarea sectorului de amenajare a pădurilor s'a făcut un pas însemnat în această direcție și se poate prevedea într-o perioadă scurtă o ameliorare, cu efecte salutare asupra economisirii rezervelor lemnoase.

Amenajamentele pe bazine vor constitui temelia viitoarei alcătuirii a gospodăriei forestiere și prin concentrarea operațiilor de cultură și valorificare a pădurilor pe unități mari economice se vor aduce posibilități mari atât în efectuarea de investiții în căi de acces și de valorificare a materialului lemnos cât și în ieftinirea cheltuielilor de regie, care în regiunile micilor unități forestiere consumă o bună parte din renta pădurei.

Amenajarea pădurilor țării va cere eforturi mari și este o operație de lungă durată, pentru care să se prevadă și fondurile necesare. Înțărirea poziției Statului va contribui și în acest sector la respectarea planului economic și amena-

jamentul nu va mai fi un act formal pentru îndeplinirea unei obligații legale pentru camuflarea devastării pădurilor, așa cum se practica în pădurile particulare, ci vor fi icoana vie a activității ce se va desfășura pentru realizarea unei gospodării intensive, care să asigure principiul continuității producției.

Pe baza amenajamentelor, care prevăd anual cantitatea de tăiat, numită posibilitate, și ordinea de tăiere, se vor putea lua cele două măsuri de ordine în pădure, executarea planului de investiții în sectorul căilor de comunicații și programul de repartizare a materiei prime pe categorii de utilizări. În acest caz se realizează pe perioade lungi raportul normal între producția pădurilor și materialul folosit, în special de industrie.

În expunerea de până acum s'a făcut o trecere sumară în revistă a câtorva din problemele generale ale economiei forestiere cu aplicații la industria forestieră. Ne propunem în cele ce vor urma, să trecem să arătăm câteva din problemele, care constituiesc, pe lângă cele arătate, aspectul actual al etapei de tranziție al industriei forestiere.

Prețul havaetului și cherestelei.

Intrucât pădurea își ia o singură dată venitul său la termenul de exploatare, una din principalele preocupări e ca la acest prilej să nu se uite toți factorii, care intră ca elemente componente ale prețului, la stabilirea prețului lemnului în picioare, denumit havaet, căci orice greșală se plătește în deceniile următoare.

Calculul prețului just necesită o operație îndelungată, făcută pe criterii obiective, care să aibă în vedere cheltuielile de regenerare și investiții a pădurilor (20—25%), cheltuielile de pază și administrație (18—20%), cheltuielile de întreținere (10—15%), impozite (10%). Înainte în calculul prețurilor nu se avea în vedere capitolele de regenerare și investiții, iar scăzământul rezultat sporea câștigul antreprenorilor, în detrimentul conservării și bunei stări a pădurilor. În cadrul executării programului propus prin rezoluția Partidului Muncitoresc Român, care are resfrângeri și în sectorul forestier, considerăm pentru aceasta ca una din problemele de început de gospodărire să fie cea referitoare la prețul havaetului, care este sursa principală de venit a pădurei și pe care se bazează executarea oricărui plan economic de durată.

În situația de azi s'a ajuns la un criteriu practic de raport de preț între havaet și prețul mediu al cherestelei, care este apreciat la 12—15%.

După cum pentru gospodăria forestieră este un punct nevralgic acela al prețului havaetului, tot așa pentru industria forestieră, acelaș punct este prețul cherestelei. De acest preț depinde tot rulajul industrial începând cu plata materiei prime, cuantumul salariilor și transporturilor și sfârșind cu finanțarea. Regimul prețurilor ofi-

ciale, care în trecut se făcea empiric și arbitrar, azi va căpăta o soluționare științifică, care să urmărească două scopuri în aparență contradictorii, în fapt coordonate și anume: unul de a micșora prețul de cost prin organizarea gospodăriei la o formă superioară și celălalt de a da putință industriei să-și îndeplinească misiunea sa în direcția sporirea productivității.

Prețul are rolul de regulator al industriei și în acest scop el este supus continuu unei cercetări asupra variației elementelor componente. Dintre aceste elemente, unele au variațiuni accidentale datorită condițiilor economice de moment și alte variațiuni periodice determinate de sezon. Este cunoscut că operațiunile de exploatare la pădure de exemplu sunt mult mai greu de executat iarna și deci sunt mai scumpe decât vara; în schimb iarna transportul este mai lesnicios și mai ieftin pe timp potrivit de iarnă, decât vara când o calculație a mediei acestei variații nu poate conduce la un preț mediu al cherestei, care să mențină pe intervale lungi. Această stabilitate a prețurilor la cherestea este o necesitate a economiei naționale, dat fiind că lemnul este un articol de mare consum și care intră ca materie primă în multe industrii.

O condiție esențială a normalizării regimului prețului este ca prețul de cost al cherestei să fie racordat la prețul mondial al acestui articol. În condițiunile actuale producem marfa de export la un preț prea ridicat și măsurile, ce s'au luat și se vor lua în vederea micșorării prețului de cost ne va înlesni exportul cherestei.

O politică de Stat se bazează nu pe o ridicare a prețurilor, ci pe o scoborâre a lor și în acest scop se cere efortul tuturor spre a păși la raționalizarea industriei forestiere.

Finanțarea.

Finanțarea industriei în condițiile actuale este în sarcina Băncii Naționale. Această operație făcută cu sacrificii din partea Statului, trebuie să își găsească răspunsul în modul de lucru al tehnicienilor și încadrării lor la țelurile democrației populare.

Din cauza unei scăderi a consumului lemnului de lucru, datorită restrângerilor investițiilor, ca urmare a crizei economice produsă de anii consecutivi de secetă, fabricile dețin importante stocuri de mărfuri, creindu-se un stoc neobișnuit de mare. Industriile neavând încasări suficiente nu sunt în măsură să restituie creditele și fiind grevate de datorii, nu mai sunt în măsură să ofere garanții pentru obținerea de noi fonduri de rulument. În fața acestei crize de subconsum s'au luat măsuri pentru desfacerea stocurilor. Pe piața internă se caută a se distribui cheresteaua în toate centrele comerciale ale țării, de unde în special țărănimii să se poată aproviziona cu material lemnos. Inceputurile făcute de REIL prin înființarea a cca. 80 de asemenea centre de desfacere a dat rezultate bune. Organizarea

acestui vast sistem de desfacere este cerută și de nevoia urgentă pentru refacerea gospodăriilor țărănești, care în decursul războiului nu au mai putut fi întreținute după cum mai poate servi la construirea de grajduri, hambare, etc., de care gospodăriile acestea sunt în majoritate lipsite.

Pe piața externă se va stimula exportul prin noua societate comercială Exportlemn, care având un obiectiv bine delimitat poate să-și îndeplinească sarcina cu mai multă competență și conștiinciozitate decât organizația de până acum, lăsată la libera dispoziție a firmelor forestiere. Prin exportul de Stat, se iau toate garanțiile ca prețul mărfii va intra în total în țară și se va adăuga la venitul național. Pe aceeași cale se va ajunge curând la o standardizare a mărfii de export, astfel ca să se ofere cumpărătorului marfa corespunzătoare obligațiilor luate și prețului oferit.

Programe de producție.

Programele de producție ale Ministerului Industriei și Comerțului pe baza declarațiilor întreprinderilor și care se aplică încă din Mai 1947, au însemnat un pas însemnat în ușurarea mecanismului de obținere a creditelor, ele servind ca bază la stabilirea quantumului creditelor împreună cu bugetele lunare ale întreprinderilor.

Plata la timp a ratelor de credite aprobate și a mărfurilor livrate în contul Statului sunt două probleme esențiale, care în bună parte au fost rezolvate.

Regimul fiscal.

Între măsurile preconizate de rezoluția Congresului Partidului Muncitoresc Român și care au început a fi aplicate de Comisia de Redresare și de Ministerul de Finanțe prin legea bugetară, sunt și cele referitoare la regimul fiscal. Asupra regimului fiscal în practică la noi s'au adus numeroase critici. El a fost revizuit și va mai suferi serioase simplificări și în măsura însănătoșirii economiei naționale, degrevări.

Pentru sectorul forestier, în afara problemelor generale aplicabile tuturor sectoarelor industriale, avem câteva particularități care merită să fie semnalate.

Prin articolul 3 din legea contribuțiilor directe se impun veniturile pădurilor puse în exploatare, la impozitul agricol. Impozitul de proprietate forestieră are un caracter special, el este periodic în momentul exploatării pădurei și nu anual ca cel pe proprietatea agricolă. Proprietatea care suferă acest impozit fiind distinctă de cea agricolă, de o întindere, care reprezintă 19—20% din suprafața țării, este normal ca impozitul pe proprietatea forestieră să constituie o asietă specială.

Intrucât în calculul rentabilității gospodăriei forestiere intră și acest impozit și cum trebuie

sa se cunoască această rentabilitate, ar fi de interes ca să se țină o evidență separată a acestor venituri, cecece s'ar realiza prin separarea cotei plătite de proprietatea forestieră la impozitul agricol și vărsarea ei la o altă poziție, care s'ar numi impozit forestier.

Cadrelor de tehnicieni.

În industria forestieră, personalul tehnic este format numai prin ucenicie în practică. Din această cauză, industria forestieră lucrează cu metode rutinare, iar utilajul este folosit într'un chip rudimentar.

Promovarea industriei nu se poate realiza decât printr'o continuă perfecționare a metodelor de lucru și continuă inovare a dispozitivelor utilajului, operațiuni pe care nu le poate executa decât un tehnician, care pe lângă formația sa practică, să aibă la bază și o pregătire generală și specială științifică, care să-i dea putința a gândi original și de a fi în măsură să introducă în practică inovațiile științifice din alte țări sau de la noi.

De aceea, trebuie să se pășească la crearea de școli de specialitate de diferite grade, în care să se poată forma tehnicienii corespunzători de care are nevoie industria forestieră în dezvoltare.

Facultatea de Silvicultură, în acest spirit, și-a propus a organiza o secție de transporturi și industrie forestieră, care va forma inginerii de mecanică forestieră, ceruți de industrie, care necesită o specializare profundă și cât mai apropiată de nevoile producției.

Până acum, conducătorii sectoarelor tehnice erau în general improvizați din funcționari administrativi, aleși din oameni de încredere, cu care conducerea putea să întreprindă acțiunile lor de asigurare a lucrătorilor și de realizarea unor beneficii nepermise, în detrimentul calității producției lemnoase.

Sarcinile Oficiului industrial al lemnului și ale sindicatelor forestiere.

Oficiul industrial al lemnului, prin noua sa organizare, are menirea să intervină în sectorul producției, cât mai temeinic, spre a stabili norme unitare în vederea îndrumării și controlul fabricației, pentru ca, pe de o parte, materia primă, iar pe de altă parte, utilajul industrial, să fie folosit cu maximum de randament și în continuă perfecționare a proceselor de fabricație.

Paralel cu acțiunea Oficiului industrial al lemnului se încadrează și acțiunea Sindicatelor Lemn și Forestiere, care au în sarcină problema muncii în pădure și în fabrici. În grija acestor două organe stau sarcini deosebit de importan-

te, cum sunt: întărirea disciplinei în muncă, în vederea îndeplinirii la timp a programelor de producție, întrebuițarea cu pricepere și menținerea în cât mai bună stare a utilajului industrial, ieftinirea prețului de cost, ș. a. Pentru realizarea acestor sarcini stau la îndemână multiple mijloace din care joacă un rol preponderent introducerea cursurilor de perfecționare pentru tehnicieni și muncitori, aplicarea normelor pentru munca în acord, utilizarea muncii voluntare și stimularea întrecerilor de producție.

Toate acestea nu vor da rezultate decât în măsura în care tehnicienii vor corespunde noilor cerințe ale democrației populare și vor înțelege a aplica cu sinceritate metode noi de lucru și se vor devota industriei forestiere, ca ramură importantă a economiei populare.

Tehnicienii au îndatorirea de a proceda de urgență la reducerea cheltuielilor generale, la concentrarea fabricilor după criteriul locului de producție, iar nu după originea capitalului, reajustarea fabricilor în raport cu posibilitățile de producție ale regiunilor păduroase și transformarea fabricilor de rășinoase din regiunile epuizate de asemenea materiale în fabrici pentru prelucrarea lemnului de scioase. Prin reajustarea fabricilor va rezulta un disponibil de utilaj industrial, care urmează a fi distribuit întreprinderilor a căror funcționare este asigurată. Numai după ce se va utiliza la optimum utilajul existent în țară, urmează a se păși la un plan de investiții eșalonat pe o perioadă în raport cu posibilitățile de procurare a acestui utilaj, atât prin comenzi date industriei noastre, cât și industriei străine.

Iată sarcini mari pentru tehnicienii forestieri, către care adresăm îndemnul nostru și nu ne îndoim că vor înțelege să dea economiei forestiere progresul corespunzător marilor perspective, care s'au deschis pentru economie și tehnică în Republica noastră Populară.

R é s u m é

L'auteur de l'article fait un large exposé sur les événements survenus récemment dans l'économie forestière roumaine: la nationalisation des forêts, la création du Ministère de la Sylviculture, et sur quelques problèmes particulièrement importants pour l'industrie forestière du pays: la formation des grandes unités économiques par le groupement des forêts par bassins en vue de l'exploitation; la redistribution de l'industrie forestière par rapport à la capacité de production des forêts et aux unités économiques, la réduction de la consommation du bois de chauffage, la dotation des forêts avec des voies de communication, l'aménagement des forêts, les programmes de production élaborés par le Ministère de l'Industrie, les prix du bois, les questions financières et fiscales, la formation des cadres de techniciens, les tâches de l'Office Industriel du Bois et des Syndicats forestiers concernant l'augmentation de la production et la réduction du prix de revient.

INFLUENȚA RĂRITURILOR ASUPRA CREȘTERII ȘI PRODUCȚIEI PĂDURILOR ¹⁾

de Ing. Dr. G. T. TOMA

Se poate oare spori producția pădurilor prin operațiuni culturale? Această întrebare și-au pus-o silvicultorii de multă vreme. De obicei se răspunde afirmativ, fără o documentare suficientă în materie. În cele ce urmează vom încerca să aducem o contribuție la clarificarea acestei chestiuni în lumina cercetărilor făcute până acum. Dar să definim mai întâiu noțiunile. Ce este creștere, ce este producție, ce este răritură?

Prin creștere se înțelege cantitatea ce se adaugă într'un timp oarecare la dimensiunile ori la volumul arboretului (4). În cazul de față interesează creșterea curentă în volum, adică cantitatea de materie lemnoasă cu care pădurea își sporește volumul dela un an la altul.

Producția forestieră cuprinde ceea ce se recoltează din pădure sub formă de produse lemnoase și nelemnoase. Cele ce urmează se referă numai la produsele lemnoase.

Prin răritură se înțelege extragerea periodică de arbori, făcută după o anumită normă, dela încheierea stării de masiv și până la sfârșitul existenței arboretului, când el urmează să fie lichidat și apoi regenerat.

Natura are grijă să elimine ea însăși un număr de arbori. În lupta pentru existență, indivizii bine dotați înving pe cei mai slabi, cari mai întâiu rămân în etajul dominat, apoi se usucă treptat și mor. Dacă omul nu extrage decât aceste exemplare uscate, fără a se atinge de arborii încă în viață, atunci el execută o **răritură slabă de jos** (gradul A). În Germania, această operație nici nu este socotită răritură, deoarece ea nu se îngrijește decât de „îngroparea morților“ (Totenbestattung), fără a se preocupa de viitorul celor rămași în viață. De fapt această operațiune nici nu influențează dezvoltarea arboretului. Aplicarea ei a dus de multe ori la forme de pădure quasi-virgină.

Dacă pe lângă morți, se extrag din arboret și ceilalți arbori dominați, ba chiar și arborii rău conformați din etajul dominant, atunci avem de a face cu o **răritură potrivită de jos** (gradul B). Iar dacă se face o operațiune mai puternică, extrăgând nu numai exemplarele dominate și pe cele rău conformate, dar toți arborii care stingheresc exemplarele de viitor în buna lor dezvoltare, atunci se execută o **răritură tare de jos** (gradul C.). Acestea sunt răriturile de jos, de concepție germană, care se aplică cu deosebire la rășinoase. Ele se caracterizează prin faptul că duc la obținerea unor arborete alcătuite dintr'un singur etaj (7).

Spre deosebire de acestea avem **răriturile de sus**, de concepție franceză, dar introduse astăzi și în Germania, care se aplică mai ales la foioase și care se caracterizează prin crearea unor arborete alcătuite din mai multe etaje. Răritura de sus

păstrează principial o parte din arborii dominați, spre a servi ca element protector. Ea intervine în etajul de sus cu scopul de a se da o îngrijire deosebită arborilor de viitor, ce urmează să rămână în picioare până la termenul exploatabilității. Astăzi se deosebesc două grade de rărituri în etajul dominant: **răritura potrivită de sus**, (gradul D, socotită mai de mult răritură slabă), care extrage arborii uscați sau pe cale de a se usca, pe cei îndoiți, rău conformați, bolnavi, bifurcați, precum și exemplare sănătoase din grupe alcătuite din doi sau mai mulți arbori, acest grad fiind potrivit îndeosebi pentru arborete tinere; și **răritura tare de sus** (gradul E), care urmărește îngrijirea unui număr oarecare de arbori de viitor, extrăgând în acest scop nu numai arborii uscați sau pe cale de a se usca, îndoiți, rău conformați sau bolnavi, dar și acele exemplare care stingheresc buna dezvoltare a coronamentelor arborilor de viitor. Acest din urmă grad este potrivit în deosebi pentru arborete mai bătrâne.

Pentru a da o idee completă asupra operațiilor culturale ce se pot executa în arborete după încheierea stării de masiv, este necesar să amintim că în țările din centrul Europei s'au mai experimentat două genuri de lucrări: operațiuni de forțarea creșterilor (Schnellwuchsbetrieb) și operațiuni de luminarea arboretelor (Lichtungen).

Operațiunile de forțarea creșterilor s'au experimentat în Boemia de Bohdannecky și în Germania de Schwappach, Wiedemann, Gehrhardt și alții. Ele constau în rădirea puternică a arboretelor încă din tinerețe, extrăgându-se nu numai toți arborii dominați dar și un număr mare de arbori dominați, astfel încât închiderea coronamentelor arborilor rămași să fie împiedecată. Scopul acestor operațiuni este să favorizeze dezvoltarea coronamentelor celor mai buni arbori dominați pe o lungime cât mai mare a trunchiurilor, pentru ca prin aceasta să se sporească creșterea din tinerețe în cel mai înalt grad.

Operațiunile de luminare (Lichtungen) constau tot într'o rădire deosebit de puternică a arborete lui, până la întreruperea de durată a stării de masiv, dar făcută nu în tinerețe, ci la o vârstă mai mare și anume după elagarea părții celei mai valoroase a trunchiurilor.

*

După aceste considerațiuni introductive referitoare la definiție și clasificare, să intrăm în discuția problemei: dacă producția pădurilor poate fi sporită sau nu prin rărituri. Cercetări în această direcție s'au făcut în Germania de către Schwappach, Wimmenauer, Baader, Wiedemann, Wimmer, Engler, Dieterich, Reinhold. O sistematizare clară și concludentă a rezultatelor acestor cercetări se găsește în lucrarea de doctorat a colegului N. Rucăreanu „Capitalul economic“ (3).

1) Referat prezentat la congresul ing. silvici, 1947.

la tabloul Nr. 1 se poate urmări pentru fag, stejar, pin și molid, ce înrăurire au avut diferitele operațiuni executate vreme îndelungată în arborete, asupra producției totale în volum (prin producție totală înțelegându-se volumul arborețului exploatabil plus volumul tuturor răriturilor executate). În comparație cu răritura slabă de jos (care poate fi socotită ca o operație inexistentă, întru cât nu are nicio influență asupra dezvoltării arboretului), răritura potrivită de jos are ca rezultat o producție cu 6% mai mare la fag și molid, dar cu 7% mai mică la stejar și cu 2% mai mică la pin. Deasemenea răritura tare de jos produce la fag și molid cu 8% mai mult, la stejar cu 15% mai puțin, la pin cu 3% mai puțin.

TABLOUL Nr. 1

Influența răriturilor asupra producției totale în volum
(Răritura slabă de jos = 100)

SPECIA	Rărituri de jos			Rărituri de sus		Operat. de luminare (Lichtungen)	
	A	B	C	D	E	treptat	dintr'odată
Fag	100	116	108	105	103	104	85
Stejar	100	93	85	—	—	—	—
Pin	100	98	97	—	—	—	—
Molid	100	106	108	110	95	—	—

Pentru rărituri de sus, s'au făcut cercetări numai la fag și la molid. În răritura potrivită de sus, fagul produce cu 5% mai mult, molidul cu 10% mai mult; în răritura tare de sus producția este la fag cu 3% mai mare, la molid cu 5% mai mică.

Operațiunile de luminare (Lichtungen) au dat la fag o producție totală numai cu 4% mai mare dacă luminarea s'a făcut treptat și cu 15% mai mică dacă luminarea s'a făcut dintr'odată.

Din cele de mai sus se vede că producția totală în volum nu este influențată de tăria răriturilor la toate speciile în același sens. Apoi cele mai mute din diferențele constatate nu depășesc limita erorilor de măsurare. Numai când operațiunile culturale întrec anumite margini, cum este cazul răriturii tari sau al luminării arboretelor dintr'odată, se constată o scădere sensibilă a producției în volum, deoarece micșorarea capitalului lemn nu mai poate fi compensată prin sporirea creșterii. Prin urmare o sporire a producției de volum nu se poate aștepta dela rărituri. Ceeace se poate aștepta însă dela ele este o sporire a calității lemnului, deci o sporire a producției în valoare. Într'adevăr gradele mai puternice de rărituri nu numai că selecționează și îngrijesc arborii de viitor, dar stimulează creșterea în diametru producând trunchiuri mai groase. Astfel răritura tare de jos aplicată multă vreme în arborete de fag, în piețele de experimentație ale Institutului de cercetări forestiere din Prusia, a avut ca urmare o sporire a creșterii în diametru a arborilor dominanți cu 3—5

cm, față de arborii la început de aceeași grosime din arboretele de comparație în care nu s'au făcut rărituri. Arborii mai groși produc în general sortimente mai de valoare. Această valoare își găsește expresia în prețul mediu la metru cub, care crește în raport cu calitatea și cu grosimea lemnului. Wiedemann a studiat variația prețului la metru cub în raport cu grosimea arborețului la 1,3 m., pe baza prețurilor dinaintea de primul războiu mondial și anume pentru speciile fag, stejar, pin și molid (5). În diagrama din figura 1

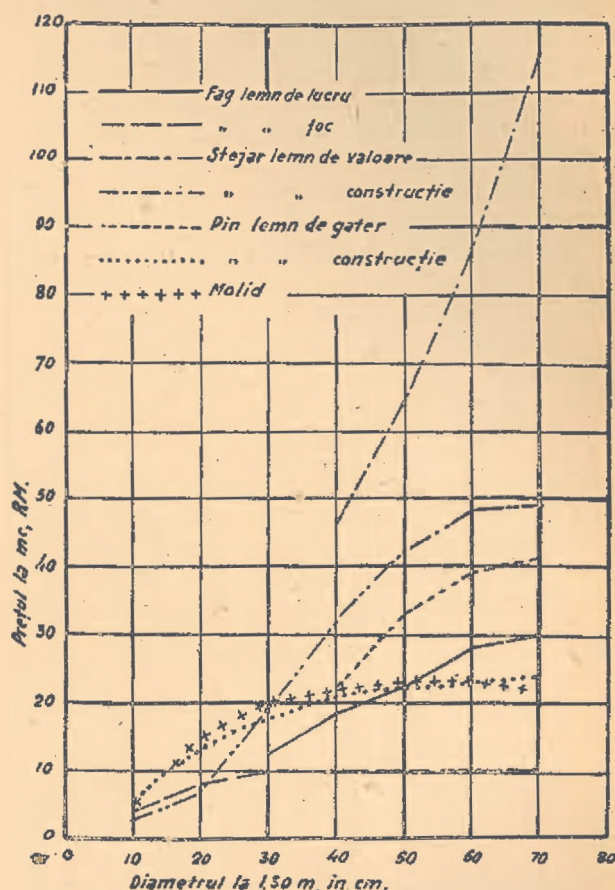

Fig. 1. Influența grosimii asupra prețului la metru cub.

se poate urmări această variație. Se vede, de exemplu, că cea mai mare creștere în preț în raport cu sporirea grosimii trunchiului o prezintă stejarul și anume la sortimentul denumit „Wert-holz“, adică lemn de valoare, prin care se înțelege probabil lemnul destinat unor întrebuințări speciale, cum ar fi furnirul. Urmează apoi stejar lemn de construcție, pin lemn de gater, etc. Cu excepția fagului pentru foc, care dela diametrul de 30 cm. în sus își menține prețul constant, și a molidului, la care prețul peste diametrul de 50 cm. deasemenea nu mai crește, toate celelalte specii și sortimente își sporesc prețul odată cu sporirea grosimii.

Din punct de vedere al producției, răriturile nu rezolvă așa dar o problemă de sporire a creșterii în volum, ci o problemă de sporire a creșterii în valoare.

Efectuarea regulată a răriturilor reprezintă o formă de exploatare mai intensivă a pădurilor,

Principial răriurile fac gospodăria forestieră mai rentabilă. Din nefericire condițiile specifice ale țării noastre, și în deosebi lipsa drumurilor de scoatere în regiunea de munte, nu îngăduiesc efectuarea acestor operațiuni în toate pădurile. Ele se pot face însă cu folos în regiunea de câmpie și în regiunea dealurilor. Nu se fac însă regulat nici în aceste regiuni. Și nici nu există o concepție unitară în această privință în administrația noastră silvică. În cele mai multe păduri nu se face decât o extragere periodică de arbori uscați sau pe cale de a se usca (deperisanți), ceea ce corespunde în oarecare măsură cu răriura slabă de jos (gradul A). În unele ocoale, odată cu arborii uscați se marchează și aceia dintre arborii sănătoși care au unele defecte sau care sunt crescuți în înghesuială cu alții, executându-se astfel o răriură liberă, care se apropie mai mult sau mai puțin de răriura potrivită de jos (gradul B), sau de răriura potrivită de sus (gradul D). Pe cât știm însă, nu a existat și nu există undeva la noi în țară (în afară de piețele de experimentație ale Institutului de Cercetări Forestiere), preocuparea pentru degajarea arborilor de viitor, pentru ca aceștia să-și desvolte coronamente viguroase și să devină principalii purtători de creștere în arboret, preocupare care există într-o anumită măsură la răriura tare de jos (gradul C) și la răriura potrivită de sus (gradul D) și există într-o foarte mare măsură la răriura tare de sus (gradul E). Și întru cât la noi nu există încă această preocupare, răriurile, așa cum se execută, nu sunt decât niște operațiuni care se îngrijesc de sănătatea arbo-

retului, fără a stimula cu ceva creșterea în diamentru și deci creșterea în calitate.

Concluzie : Prin răriuri nu se poate spori producția în volum a arboretelor, dar se poate spori producția lor în valoare. Pentru ca și noi să atingem acest rezultat, de mult obținut în țările din Apus, este necesar nu numai să extindem operațiunile culturale, dar să sporim și intensitatea lor.

LITERATURA

- 1) Baader G. Prof. : Vergleichende Kiefern-Durchforstungsversuche. Allgemeine Forst- und Jagdzeitung, 1935.
- 2) Baader G., Prof. : Was besagen die vergleichenden Durchforstungsversuche über Gesamtertrag, Umtrieb und Vorratshaltung? Allgemeine Forst- und Jagdzeitung, 1935.
- 3) Rucăreanu N. : Der ökonomische Vorrat, München, 1939.
- 4) Stinghe N. V., Prof. : Cours de Dendrometrie, București 1945. (Litografiat).
- 5) Wiedemann, Prof. Dr. : Die Ergebnisse 40 jähriger Vorratspflege in den preussischen forstlichen Versuchsflächen. Forstarchiv, 1935.
- 6) Wiedemann, Prof. Dr. : Die Rotbuche 1931. Hannover, 1932.
- 7) Wiedemann, Prof. Dr. : Zur Klärung der Durchforstungsbegriffe, Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen, 1935.

Einfluss der Durchforstungen auf den Zuwachs und Ertrag der Wälder

Aus den bisherigen Untersuchungen von Schwappach, Wimmenauer, Baader, Wiedemann, Wimmer, Engler, Dieterich und Reinhold ergibt sich, dass die Gesamtleistung an Masse von der Durchforstungsstärke fast unabhängig ist. Die Durchforstungen beeinflussen aber die Qualität des Vorrats und der Holzzeugnisse.

CÂTEVA PROBLEME ÎN LEGĂTURĂ CU SEMINȚELE FORESTIERE

de Ing. ION LUPE

Starea actuală a pădurilor din Republica Populară Română, creată de exploatarea mari dinainte de războiu și din perioada războiului, cum și de doborâturile mari de vânt, din anul acesta, pun problema semințelor forestiere pe primul plan al preocupărilor de cultură a pădurilor.

Dacă se ia în considerare marea diversitate a pădurilor din cuprinsul R. P. R. ca urmare a poziției geografice, climei și orografiei țării, cum și preocupările în legătură cu cultura forestieră din afara zonei pădurilor (culturi forestiere în regiunile aride), problemele în legătură cu semințele trebuie clasate printre primele în silvicultura română.

Problemele în legătură cu semințele forestiere au făcut în țara noastră pași destul de mari în ultimul timp, dacă ținem seama că la începutul secolului actual aproape toate semințele ce se semănau în țară erau cumpărate din străinătate, și că în zilele noastre nu se mai aduc decât unele semințe de specii exotice, restul cerințelor satisfacându-se din recoltările locale.

În ultimul timp, după al 2-lea războiu mondial, s'a dat o și mai mare importanță acestor probleme, care au fost trecute încă dela înființarea Institutului de Cercetări Forestiere și în programul de lucru al acestuia. S'a întemeiat în cadrul Institutului un laborator special pentru problemele în legătură cu semințele forestiere, laborator care în afară de studii și cercetări în acest domeniu, mai îndeplinește și rolul de organ oficial de analiză și control al semințelor întrebuițate în cultură. Pentru a nu se introduce în cultură semințe de proastă calitate, unitățile silvice administrate de Stat au fost în mod oficial obligate să facă analiza și controlul calității semințelor la acest laborator, înainte de a le introduce în cultură.

Cu toate acestea, problemele în legătură cu semințele forestiere sunt încă departe de-a se considera rezolvate în R. P. R. Ele sunt încă destul de numeroase și e sigur că sub regimul de democrație populară instaurat după război, ele își vor găsi o mai rapidă soluționare decât sub re-

gimurile trecute, când interesele private erau puse înaintea celor de ordin comun.

O primă mare problemă care se pune actualmente în legătură cu semințele forestiere în R. P. R. este aceea a procurării de mari cantități de semințe, pentru lucrările de :

a) regenerarea arboretelor de rășinoase tăiate ras și a porțiunilor desgolite prin doborâturi de vânt sau atacuri de insecte,

b) reîmpădurirea terenurilor degradate din zona forestieră,

c) refacerea arboretelor degradate prin pășunat și exploatare abusive,

d) împădurirea golurilor și inclavelor din păduri,

e) înobilarea zăvoaielor și a pădurilor compuse din specii de mică valoare, prin introducerea de specii repede crescătoare și de mare valoare.

f) crearea de perdele forestiere pentru protecția culturilor agricole în regiunile aride și pentru apărarea căilor de comunicație împotriva înzepezirilor, cum și pentru alte scopuri la care se pretează acest gen de lucrări,

g) punerea în valoare a terenurilor improductive din regiunile aride și a nisipurilor mobile, prin cultivarea lor cu plante lemnoase sub formă de pădure sau tufărișuri compuse din arbuști producători de materii industrializabile (tanin, flori, fructe, etc.)

Suprafața pe care se întind aceste multiple feluri de lucrări enumerate mai sus fiind foarte mare, înseamnă că va fi nevoie anual de enorme cantități de semințe de diferite specii.

*

O altă problemă deosebit de importantă este aceea, în deobște cunoscută, a originii seminței, problemă care până în prezent nu și-a găsit soluționarea în cuprinsul Republicii Populare Române unde și acum se trimit semințe dintr'un colț în altul al țării, în regiuni cu condiții staționale cu totul diferite de acelea din locul de origină al seminței.

Pentru soluționarea problemelor în legătură cu origina semințelor este necesar :

a) Să nu se introducă în cultura forestieră dintr'o regiune decât semințe bine identificate, provenite din regiuni cu condiții staționale similare cu aceea în care urmează să se cultive.

b) Să se recolteze, prelucreze și să se păstreze separat semințele pe zone climatice, etaje altitudinale, expoziții, etc.

c) Să se institue o comisiune de specialiști care să identifice pe teren arboretetele cele mai bune pentru recoltarea semințelor speciilor mai importante (molid, pin, stejar, frasin) pentru cultura forestieră din țară și care să precizeze în care regiuni ale țării sunt indicate a se întrebuința semințele din diferitele arborete identificate.

d) În cazul schimbării speciei sau rasei să se dea cea mai mare importanță rasei staționale, cultivându-se pe cât se poate cele mai bune rase din punct de vedere al creșterii și al adaptabilității staționale și din punct de vedere al valorii tehnologice a lemnului, pentru fiecare stațiune.

e) Să se introducă obligativitatea certificatului de proveniență pentru semințele procurate prin schimb sau din comerț.

f) Să se țină la pepiniere și unitățile silvice evidența provenienței semințelor introduse în cultură.

Pentru soluționarea problemelor în legătură cu procurarea semințelor, este necesar :

a) Să se înființeze pe lângă Ministerul Silviculturii un organ central care să coordoneze lucrările de recoltare, schimb și comerț de semințe din întreg cuprinsul țării. Acest organ să aibă în exterior centre de recoltare, selecționare și distribuție, în regiunile cele mai bune pentru diversele categorii de semințe forestiere.

b) Să se recolteze în fiecare an întreaga cantitate de sămânță sănătoasă din arboretele identificate ca fiind de rasă bună pentru culurile din diferite părți ale țării cum și întreaga cantitate de sămânță a speciilor ce se folosesc în lucrările de ameliorări și împăduriri în terenuri degradate și improductive și în perdele de protecție.

c) Să se facă culturi speciale pentru producerea semințelor speciilor cu răspândire mai redusă și a exoticelor care s'au dovedit a prezenta un mare interes pentru economia forestieră (ulmul de Turchestan, nucul american, ș. a.). Aceste culturi se pot face fie sub forma de arboret rărit și bine întreținut pentru a-i favoriza fructificația, fie sub forma unui brâu rar de câteva rânduri de arbori plantați la distanțe mai mari în jurul pepinierei producătoare de pueți. În acest fel se poate satisface și dezideratul de-a reduce cheltuielile de transport, dar mai cu seamă acela de-a putea semăna sămânță proaspătă.

d) Să se caute a se forța fructificația arborilor de sămânță la speciile cu perioadă lungă de fructificație (Quercineae) prin îngrijiri speciale (luminare, întrebuințarea și îngrășarea solului, etc), întrucât încercările preliminare efectuate până în prezent au arătat că acest lucru e posibil.

*

O altă problemă în legătură cu semințele forestiere este aceea a procurării semințelor de specii exotice de mare valoare care s'au dovedit proprii pentru cultura în stil mare în anumite regiuni ale țării și pentru înobilarea arboretelor (ca: pinul strob, douglasul, laricele, pinul austriac, nucul american, ș. a.). Pentru satisfacerea acestui deziderat este necesar :

a) Să se recolteze toate semințele produse de speciile exotice de valoare pentru cultura forestieră, aflate în diferite arborete, rezervații, parcuri și grădini publice.

b) Să se ia sub protecția Statului, sub formă de rezervații pentru recoltări de semințe, toate parcurile mari și culturile de specii exotice producătoare de semințe din întreg cuprinsul țării.

c) Să se facă culturi speciale pentru producerea semințelor speciilor exotice de mare valoare pentru Republica Populară Română.

d) Să se reia legăturile de schimb și comerț de semințe cu străinătatea.

Pentru procurarea semințelor de specii exotice din cuprinsul țării, Institutul de Cercetări Forestiere a achiziționat încă dela data înființării lui și mai târziu, o serie de rezervațiuni în diferite părți ale țării, iar actualmente e în curs înființarea unei rezervații în lunca Mureșului, în unul din cele mai vechi și mai bogate parcuri de exotice ale țării (Parcul Ocskay).

*

În fine, o altă problemă în legătură cu semințele forestiere care se pune cu destulă urgență în Republica Populară Română este aceea a îmbunătățirii actualelor uscătorii și semințerii prin dotarea lor cu aparatură și instalații moderne și aceea a precizării modului de conservare și de pregătire a semințelor în vederea semănăturii, probleme pe care Institutul de Cercetări Forestiere le-a trecut deja în programul său de lucru, căutând să le rezolve pe măsură ce mijloacele o vor permite.

Pentru rezolvarea problemelor mari enunțate mai sus se simte nevoia schimbului de experiență și de specialiști cu țările vecine și a unor excursii de studii în țările cu un stadiu mai avansat al problemelor. Deasemeni se simte nevoia specializării personalului de toate categoriile chemat să lucreze în domeniul semințelor forestiere, spe-

cializare care se poate face atât pe băncile școlii, în ultimii ani de studii, cât și în Institutul Științific și în practică. Pentru aceasta din urmă e necesar ca la unitățile silvice exterioare să existe cel puțin un brigadier și 1—2 pădurari cari să se ocupe exclusiv cu problemele de semințe și pepiniere. Un pas înainte făcuse fosta Casa Pădurilor prin hotărârea ce ea o luase de a avea la fiecare ocol un brigadier însărcinat numai cu lucrările de cultură.

Această specializare o vedem realizabilă mai bine sub noul regim de democrație populară, sub care problema specializării și a randamentului muncii se pune mult mai asiduu decât în trecutul burghezo-capitalist.

R é s u m é

Abordant la discussion du problème si important des graines forestières, l'auteur de cet article montre, tout d'abord, la nécessité d'en récolter de grandes quantités, pour faire face aux travaux des reboisements dans notre pays.

En deuxième rang, il insiste sur l'importante question de ne pas utiliser dans une région quelconque que les graines récoltés sur place ou dans des régions à conditions similaires.

Pour tous les deux problèmes mis en discussion il donne une série d'indications pratiques.

MOMENTE IMPORTANTE ÎN REGENERAREA NATURALĂ A BRADULUI

de Ing. VASILE MAGDAȘ

Îmi vor rămânea pentru multă vreme impri-mate în memorie frumoasele și întinsele păduri de brad și făgeturi cu brad, ale Ocolului silvic Râșca. Atât aspectul lor exterior cât și mai ales cel interior, este de un pitoresc specific, cu peisajii încântătoare și în general situate pe podișuri de extensiuni mai mari și pe pante în general nu prea obositoare la umblat.

Până la secularizare aceste păduri au fost în proprietatea mănăstirilor închinată, iar de atunci au trecut la Stat.

Porțiunile mai apropiate de căile de comunicație au fost exploatate în era călugărească, după cum s'au priceput și după cum au putut proprietarii beneficiari; dar nici mai târziu nu s'a preocupat cineva de tratamentul indicat a se aplica bradului, așa încât consecințele stării de astăzi în ce privește calitatea bradului, sunt evidente, după cum vom vedea mai jos.

Exploatarea mai importante trebuie să se fi început acum 3—400 de ani, continuându-se în mod desordonat până în zilele noastre, fără nici-o atențiune la tratament, deși tratamentul este totul în ce privește obținerea bradului de calitate.

La exploatarea desordonată s'a adăugat pășunatul abuziv, căci populația din jur a trăit mai mult din creșterea vitelor (tot în pădure), decât din muncile pe puțin de ogoare sau din munca în pădure.

Așa că frumosele arborete de brad de astăzi (frumoase pe dinafară) sunt provenite pe urma tăierilor dezordonate ale trecutului din semințurile preexistente atunci, chinuite vreme îndelungată sub umbră deasă și zdrelite, călcate, roase de pășunat în primii ani ai tinereții.

Pădurile ocolului Râșca se întind pe o suprafață totală de 16255,76 ha., în care proporția speciilor — după vechiul amenajament — ar fi de peste 40% brad și restul fag și diverse. Avem însă impresia că procentul bradului este mult mai mare, deoarece aproape nu există parcelă cu fag, în care să nu se afle abondente diseminații de brad, iar în fagul pur puțin rărit în mod natural, aproape pretutindeni se află penetrații de semințis de brad înalt de 1—2—3 metri. Bradul se găsește pe toate expozițiile, coborând la vale până la 400—350 m. altitudine, unde se găsește în asociație cu *Alnus glutinosa*, ba chiar și cu câteva exemplare bătrâne de stejar pedunculat, (punctul Coman). În acest punct se întâlnesc reprezentanții tuturor zonelor de vegetație forestieră: molidul, bradul, pedunculatul, arinul, fagul, plopul, cireșul, carpenul, etc. Acest fenomen nu l-am mai întâlnit până în prezent. Semințisul preexistent de brad abundă aproape pretutindeni vârandu-se și între coloanele arinișurilor, însă aci după ce a crescut de vre-un metru, doi, se înroșește și piere.

De abundența sub formă de „perie” pe unele locuri a acestor semințișuri naturale de brad, nu am rămas însă, încântat deoarece tăind mai multe exemplare, selecționându-le și numărând inelele anuale, măsurându-le înălțimile, am dat peste adevărate surprize. Cu datele luate am întocmit curba creșterilor semințișului preexistent de brad (vezi figura), din care se vede că, de exemplu, cel dela Nr. crt. 24 are vârsta de 116 ani, înălțimea de 14 m. și diametrul la sol de 17 cm., pe când bradul exploatat (ultimul dela Nr. c. 25) care-l dominase pe cel de mai înainte, are 120 ani, este lung de 31 m., are diametrul la bază de 70 cm. și foarte bun material de construcție. Iată, un record de viață lungă trăită de brad sub dominație: 116 ani și numai cu dimensiuni de 14 m. lungime și 17 cm. diametru la sol.

cunoaște acest semințiș după aspectul suferind, după învelișul des de licheni pe tulpină și de crengi, după extremitatea vârfului din care a dispărut orice urmă de vegetație. Aceste exemplare neavând nici-un viitor, este preferabil să fie tăiate, ca în locul lor să se instaleze ulterior un nou semințiș sănătos. Această înlăturare (a morbizilor) se face mai bine înainte de începerea „operațiilor”, deoarece tăierile secundare succedându-se, vor provoca în curând o eliberare, o punere în lumină prea intensă, puțin favorabilă noului semințiș.

*

În afară de considerațiunile într'adevăr reale menționate mai sus, bradul dominat timp îndelungat, care își mai poate reveni după eliberare, mai are o latură foarte slabă în ce privește ca-

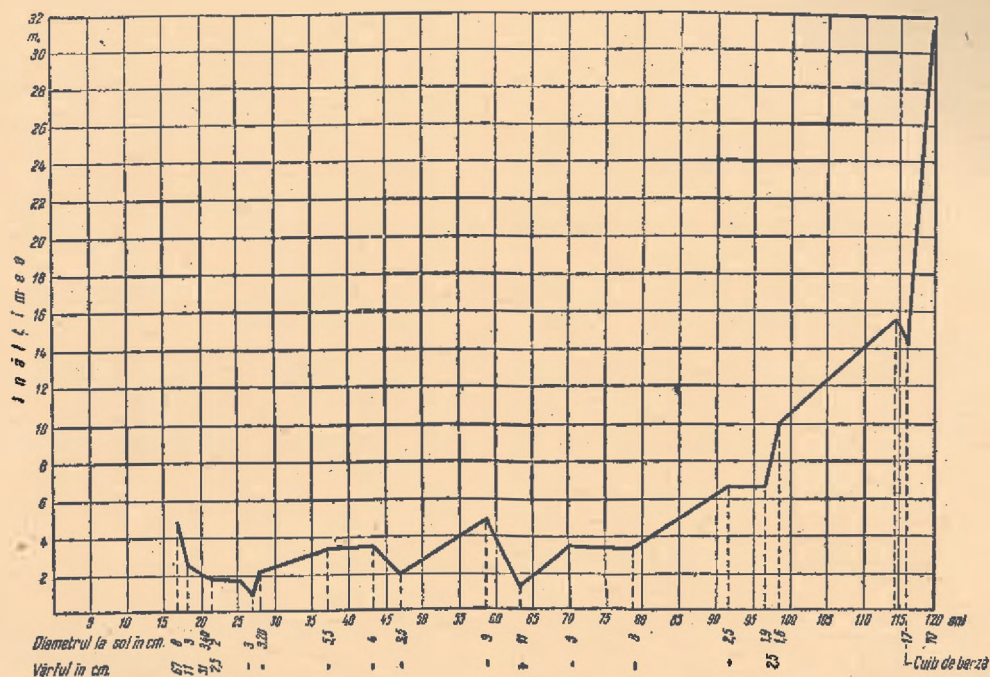

Fig. 1.

Exemplare dominate, de felul acestuia, sunt foarte multe, chiar extrem de multe, pretutindeni datorită faptului că nu s'au putut executa în trecut tăierile adecvate naturii bradului. Nu s'au făcut nici-un fel de operațiuni culturale, dar absolut nimic, ca și când silvicultura s'ar fi redus numai la latura pur comercială. Totuși a fost o împrejurare scuzabilă privind neglijarea completă a laturei culturale în trecut: lipsa mijloacelor de scoatere, fără de care nu se pot concepe nici tăierile de regenerare, nici operațiunile culturale.

Cercetând calitatea semințișului natural preexistent al bradului, m'am convins pe deplin de afirmațiile lui Jolyet făcute în această privință: „Printre semințișul preexistent (de brad) a cărui dezvoltare trebuie provocată prin aplicarea tăierii de însămănțare, există unele exemplare care veghează sub acoperiș de un număr excesiv de ani. Ori care ar fi rezistența sub acoperiș a tânărului brad, asemenea semințiș poate fi incapabil să-și reprimească vigoarea după ce va fi descoperit. Cu puțină obișnuință se poate re-

litatea lemnului: este plin cu noduri sau plin cu cepuri negre în interior. Procesul are următoarea explicație:

În special bradul din zona inferioară de vegetație și mai ales bradul crescut pe fețele înșorite spre a-și feri corpul de prea mare transpirație și pentru a-și proteja umezeala din sol, se acoperă cu crengi aproape până jos, ca și cum ar vrea să stăpânească solul de sub el, păstrându-i umezeala. În această zonă, mai ales bradul crescut mult timp dominat, pe lângă tendința de a fi crenuros, mai crește și cu inele foarte înguste în timpul cât este dominat, cari inele, în crengi, de multe ori devin aproape microscopice (ca la lemnul de tisă). Pe lângă aceasta ele mai sunt îmbibate și cu rășină. De aceea se conservă întărite ca și cum ar fi petrificate. Îndesându-se arborii în jurul lor, aceste crengi foarte dominate nu se lasă să fie elagate dela baza lor în mod natural (din lipsă de lumină) ci se păstrează înțepinite pe o bună distanță. Inelele anuale depunându-se în jurul lemnului, an de an, înghit în interio-

rul lemnului aceste porțiuni de crengi rămase microscopice, deci cu mare densitate și rezistență, conservate prin rășină, dar nestrânse bine periferic de către inelele anuale. Cilindrul inelului anual strânge cu forțe centripetale numai trunchiul lemnului, pe când peste porțiunile de crengi menționate se depune numai în dungă inelară. De aceea, apoi, aceste noduri negre, mai ales după ce se usucă scândura, unele din ele pot fi împinse în afară din scândură cu degetul; ca atare nu sunt dorite în comerț.

De altfel și la secționarea longitudinală a puieților dominați (la unii din cei prezentați în diagrama alăturată), s'a putut vedea în interior eșind dintr'o anumită zonă, dominată anterior, câte un spin negru, sau de culoarea ghimpelui de păducel. Aceasta a fost crenguța din verticilul primilor ani ai tinereții puiețului.

Pe dinafară, brazii mari nu pot fi recunoscuți că ar fi având în interior porțiuni de crengi conservate producătoare de noduri negre. Ei sunt elagați frumos pe lungimi de câte 20 metri.

Am asistat la debitarea în gater a unor bușteni de brad, și am văzut scândurile și dulapii din stive. De fapt rezultă foarte multe noduri negre, ceiace face ca materialul să fie clasificat abia la clasa V-a. În general, scândurările este mai mult de clasa V-a decât de IV-a. În acest sens, dăm mai jos unele constatări din procesele verbale de inspecție:

„Repartitia pe clase indică un procent de circa 23% în calitatea IV, circa 25% în clasa V-a, un foarte redus procent în clasa VI-a, scurte rigle și șipci și circa 35% traverse.

„Calitatea I, II și III-a, e inexistentă, iar procentul la R. H. R. e numai de 0,6%.

„Repartitia pe calități a cherestelei produse, din tabloul rezumativ de producție, arată lipsa totală a claselor R. H. R. și tombant (I, II inclusiv III) și în schimb prezintă un procent de 6,5% în calitate brak, care nu există ca o categorie de marfă comerciabilă.

„Urmează a se da dispozițiuni fabricii, ca prin resortarea tare să introducă această marfă în clasa VI-a”.

Iată de ce nu putem repeta îndeajuns că cultura bradului trebuie condusă după principiile cerute de temperamentul acestei esențe: *prin tăieri prudente, repetate, operațiuni culturale, etc.*”.

Revenind la seminișul natural preexistent de brad, avem de executat imediat două operațiuni serioase și foarte importante:

Pretutindeni în afeclăția I-a, precum și oriunde s'ar găsi în brădeturi seminiș natural de brad în filtruri de lumină și mai ales pe suprafețele cari au fost parcurse în trecut cu ori ce fel de tăiere, să se facă *selecționarea acestui seminiș prin tăierea dela sol cu toporul a tuturor exemplarelor dominate fără viitor, ca în locul lor să se poată instala un nou seminiș tânăr, sănătos. Anume, se vor tăia: toate exemplarele mușchiate, fără sulțiță sau creștere anuală în înălțime (unii brăduți abia au câte un negel în vârful de câțiva milimetri sau 1-2 cm.), cele cu vârful*

rele în cuiș de barză cu coronamentul prea redus, cu coronamentul numai pe o parte, în formă de drapel, cele cu foarte numeroase noduri pe tulpină, apropiate, începând dela sol și până la coronamentul redus și fără sulțiță, toate cârlobaiele îndoite în forma jepilor depe golul de munte și cu un simulacru de coronament ca un fel de măturice în cap, etc. După un exercițiu de câteva ore prin numărarea inelelor anuale și după aspectul lor exterior morbid și de învechire, agentul operator se va putea documenta singur asupra exemplarelor de înlăturat. Exemplarele mărunte, încă neverticilate, se vor lăsa în pace, precum și acelea cari sunt verticilate și au sulțița de 6-10 cm.

În porțiunile cu fag, seminișul de brad va fi degajat înlăturându-se seminișul de fag, numai cu cosorul prin ciopârțiri de sus, păstrând regula: vârful bradului cu cel puțin primul verticil de sus sau și cu următorul (al doilea de mai jos), să fie în plină libertate pe o rază de cel puțin 1' metru în jurul vârfului; trunchiul bradului să fie strâns, rădăcinile, în sol reavăn.

Între brazii (seminiș) crescuți în „cămașa“ seminișului de fag, nu se prea găsesc morbizii de felul celor arătați. Se vor găsi însă în pâlcurile sau insulele confluențe crescute între seminișul fagului. Acești morbizii, puternic dominați, se vor înlătura cu toporul, după cum s'a arătat mai sus.

Unele ocoale insistă pentru secuirea fagului și mesteacănului la toate exploatările, trecute, prezente și viitoare, în vederea sporirii procentului de brad în arboretele viitoare. După cum quercineele, în primii ani ai tinereții, cresc și se dezvoltă normal în „cămașa“ carpenului și în general a foioaselor, spre a ne da lemn cu cele mai bune calități tehnologice, la fel și bradul, în cămașa fagului crește și se dezvoltă bine, strâns, elagat la timp, dându-ne lemn de calități bune și chiar superioare, cu condițiunea ca să nu lăsăm „cămașa“ să-l sugrume. Pe curba anexă, cel dela Nr. crt. 1 este reprezentantul puieților naturali de brad dintr'un pâlc crescut în „cămașa“ fagului (nueliș mărunți), având o dezvoltare normală la vârsta de 17 ani, cu înălțimea de 5 m., diametrul la sol 8 cm. sulțița de 67 cm.

În parchetele tăiate definitiv, nu a rămas prea mult fag și mesteacăn în picioare. Abia sunt în unele parchete 70-80-100 de arbori la hectar în picioare.

Așa dar, o repartizare rară a elementelor de fag rămase în picioare în pachetele tăiate definitiv, având o consistență de aproximativ 0,2 — 0,3 și 0,4 uneori, nu pot influența în rău asupra seminișului de brad care se află la o distanță de 20-25 m. de coronamentele fagilor. Aceștia, fiind crescuți în masiv, nu dispun de coronamente prea dezvoltate și chiar dacă ar dispune, fiindcă în scurt timp actualele coronamente din forma de pământ se vor dezvolta lăbărțându-se, luând forma coronamentului arborelui rămas izolat, nu vor prejudicia seminișul cu umbra lor. La fel mestecenii, cu coronamentul lor transparent și redus, nu produc umbră deasă permanentă asupra

semințișului de brad. Din contră, aceste umbre izolate perindându-se în cursul zilei cu soarele pe deasupra puietilor, îi mai înviorează pe timpul arșițelor excesive, puietii primind suficientă lumină laterală spre a se putea desvolta în cele mai bune condițiuni, datorită distanței ce-i desparte de coronamente. Aceasta fiind realitatea, nu vedem nici-un motiv cum pot spori procentul bradului, fagii sau mestecenii izolați rămași în picioare în urma secuiei. Se întâmplă însă altceva: secuindu-i, aceștia vor cădea fără folos, zdrobind o parte din semințișul natural.

Abia după aceea vine adevăratul pericol pentru semințișul natural de brad: făcând secuirea, dar lăsând ca semințișul bradului să fie înghițit de „cămașa” lui, de nucleișul fagului, care are o creștere mai viguroasă în înălțime, devastând bradul, brăduții copleșiți urmează la sigur soarta acelora care se văd pe sub cărpineturile, frâsinerile din lungul șoselei Râșca-Mare: sunt foarte frumoși mai ales împodobiți cu zăpadă, dar durere, nu mai sunt buni decât pentru... nunți și pomi de Crăciun.

Prin urmare, toată atenția și sârguința noastră trebuie să fie îndreptată asupra ciopârțirilor de sus — cu cosorul — a nucleișului de fag sau alte specii foioase. La arborii mai groși, se taie, numai crengile jenante. Operația se repetă la 3—4—5 ani, după cum se simte nevoia, până la o anumită vârstă, când bradul este destul de puternic spre a putea singur străpunge plafonul.

Sporirea procentului de brad în felul arătat mai sus, va duce sigur la rezultate concrete, în afară de complectarea ce se va produce în unele goluri de către semicerii de brad rămași în picioare.

Prin urmare, degajarea repetată și nu secuirea, trebuie să ne fie de aci înainte firul conducător la sporirea procentului de brad în făgeturi.

De asemenea, numai o selecționare serioasă, preventivă a semințișului natural de brad preexistent de pretutindeni, va conduce la formarea arboretelor viitorului, cu cele mai bune calități tehnice posibile, scăpând de prea numeroasele noduri oarbe cari declasează atât de mult sortimentele materialului.

R é s u m é

Dans le cantonnement forestier Râșca situé dans la région septentrionale et pré-montagneuse de la Moldavie, sur une étendue d'environ 16.000 ha., le sapin (*Abies alba*) est très bien représenté dans les peuplements qui constituent les forêts respectives, se trouvant soit en état pur, soit associé au hêtre. Il végète sur toutes les expositions, descendant jusqu'à 350 m d'altitude.

Quoique ses possibilités de régénération naturelle sont grandes, les préexistants de sapin, résultats des anciennes coupes qui n'ont pas tenu compte de ses exigences, n'offrent pas un bois de bonne qualité.

L'auteur montre la manière d'appliquer dans cette région les coupes de régénération et dans les parties où il y a déjà des préexistants, les coupes d'améliorations pour les sauver et pour aggrandir la proportion du sapin.

CURĂȚIREA PARCHETELOR

de Ing. silv. ION MOLDOVAN
Zărnești-Brașov

La șes și în regiunea de deal curățirea parchetelor în vederea regenerării nu constituie o problemă; prin posibilitatea de valorificare a resturilor de exploatare, ea se rezolvă dela sine fără nici un sacrificiu, nici de natură financiară, nici de ordin tehnic. La munte însă, unde fie din cauza terenului accidentat, fie din cauza lipsei mijloacelor de transport adecvate, scoaterea din parchet a materialelor rămase după exploatare nu se poate face cu niciun preț, operația curățirii face parte integrantă din lucrările de reîmpăduriri, în al căror ansamblu ar trebui să i se dea o importanță care să nu rămână mult în urma pepinierelor și plantației propriu zise.

Fiind vorba de aria de vegetație a rășinoaselor și de regenerări exclusiv de molid, la determinarea felului de curățire și la fixarea intervalului de timp în care trebuie executată această lucrare, este absolut indicat să se țină seamă de însușirile caracteristice, de preferințele și de exigențele acestei esențe față de sol și lumină, apoi de maladiile de care pot suferi plantațiile tinere de molid.

Igiena pădurii reclamă o uscare cât mai rapidă și mai complectă a coajei, a crăcilor, a vârfurilor și a oricăror rămășițe de exploatare, pentru a împiedeca răspândirea insectelor vătămătoare în parchete, care pot compromite cu desăvârșire plantațiile de molid. Spre acest scop, resturile de exploatare ar trebui să rămână în parchet, cel puțin un an, cât mai respirate și mai expuse razelor solare, care desăvârșesc uscarea crăcării și cloatelor, cuiburi de propagarea insectelor forestiere vătămătoare.

Pe de altă parte și solul are nevoie de a rămâne un oarecare timp descoperit, pentru a-și pierde din aciditatea sa acumulată în timpul cât a fost umbrit de arborete.

În contractele mai vechi de vânzări de păduri, se pare că se ținea cont de aceste cerințe tehnice, când termenul de exploatare și transport din parchet era constant și invariabil același: 15 Martie al celui de al treilea an, începând cu anul când s'a încheiat contractul, termen suficient pentru a face toate pregătirile necesare în vederea rege-

nerarii pădurii, care se începe la același dată de 15 Martie.

De vre-o două decenii încoace, s'a renunțat la această regulă, înlocuindu-se cu procedura de a introduce în contracte termene fixe, care datorită întârzierilor produse de aprobarea actelor de punerea în valoare, apoi de publicațiile de licitații, de ținerea și eventual repetarea licitațiilor, devin iluzorii, obligând nu arareori pe exploatator să dea peste cap lucrările propriu-zise de exploatare în vre-o câteva luni și să îngrămădească, la curățire, resturile de exploatare neuscate una peste alta, dând astfel naștere unor adevărate focare de înmulțire a insectelor vătămătoare.

Alteori, proprietarii de păduri, în deplină înțelegere cu concurenții la licitații, se vedeau constrânși a opera cu dela ei putere și peste capul autorităților silvice, modificări în termenele de exploatare, a căror fixare arbitrară era prea evidentă și în contradicție cu cele mai elementare cerințe tehnice.

*

Curățirea parchetelor se face de regulă în grămezi longitudinale și paralele, orientate normal pe curbele de nivel. Baza acestor grămezi nu poate trece de 1,50 m. lățime, iar lungimea lor este egală cu panta terenului, ce urmează a fi curățit.

Intervalele dintre aceste fășii vor trebui să aibă cel puțin 4 m., cu tendința de a fi mărite până la 10 m.; lucru dealfel posibil în păduri doborâte la vârsta exploatabilității, în care copacii sunt frumos crescuți și bine legați; iar resturile de exploatare reduse la cantități minime.

Avantajul acestor fășii este îndoit. Pe deo parte, pe ambele laturi ale lor iau ființă două linii continue pe care se pot plasa câte un rând de puiți cât mai aproape de grămezi, pentru a se putea bucura de protecția lor contra arșitei solare; pe de altă parte, ele formează tot atâtea garduri în calea vitelor obișnuite a circula în sensul curbelor de nivel, adică normal pe direcția acelor închipuite împrejurări.

Reveneala ce se păstrează în nemijlocita apropiere a puiților din cele două rânduri și întârzierea creșterii plantelor erbacee care amenință plantațiile cu sufocarea, sunt alte foloase ale acestei metode de curățire.

Toate acestea din punct de vedere tehnic.

În privința laturei materiale a problemei, suntem nevoiți a atribui acestui sistem o categorică superioritate față de oricare fel de curățire, fiindcă se execută mai ușor și cu mai puține cheltuieli.

*

Așa fiind, nu înțelegem motivul pentru care în unele regiuni se repudiază această metodă, încercându-se a fi înlocuită cu adunarea crăcilor în grămezi sferice și cât mai mari și în ultima instanță chiar și cu arderea resturilor, ceea ce ni se pare o mare greșală nu numai din cauza pericolului de incendiere a păduilor din jur, ci și pentru nimicirea totală a semințului preexistent,

despre care știm sigur că va deveni pădure, în timp ce de plantații nu se poate spune întotdeauna același lucru.

Toate avantajele curățirii în fășii sunt desavantajii pentru adunarea crăcilor în grămezi, sporite prin sufocarea sigură a semințului de sub ele. În schimb, grămezile asigură o circulație mai ușoară în parchet și aplicarea unei rețele mai dese de plantare, al cărei folos real în condițiile topografice ale parchetelor noastre de molid cu pante mult mai puțin repezi și cu concepția primitivă despre pădure a ciobanilor noștri din munți, rămâne discutabilă.

*

La executarea curățirii propriu zise, se va avea în vedere ca gătejele, bucățile de coji și orice alte resturi mai mărunte, care nu împiedică săparea cuiburilor pentru puiți, să rămână pe loc, fiindcă întârzie înierbarea spațiului dintre cuiburi și indirect anulează pentru un an sau doi efectele dăunătoare ale buruienilor și ierburilor asupra puiților, care în aceste condiții se desvoltă și prosperează fără a fi nevoie de operațiuni culturale ulterioare.

Considerând că umiditatea solului este un factor covârșitor în reușita plantațiilor, socotim că curățirea parchetelor nu este bine să se facă decât odată cu plantarea puiților, având în vedere că sub crăci se păstrează mai bine reveneala provenită din topirea zăpezilor sau din ploi și se atenuază mai mult procesul de evaporare provocat de vânturile și căldurile de primăvară.

Potrivit acestui principiu, una și aceeași echipă va face și plantațiile și curățirea parchetelor însărcinând un număr de 20—35% din totalul muncitorilor ca înainte mergători cu curățirea, iar restul la lucrările de plantație propriu-zise. În decursul executării lucrărilor, efectivul grupei dela curățit se va putea mări sau scădea după cum va fi nevoie, ținându-se seamă că celelalte grupe să lucreze cât mai apropiat unele de altele, spre a se folosi la plantare umiditatea solului păstrată de resturile de exploatare.

Respectând aceste, aparent neînsemnate, amănunte la executarea lucrărilor de curățire a parchetelor, cu mijloace simple și primitive, isbucim să combatem insectele vătămătoare pădurilor și să ameliorăm după posibilități, condițiile de umiditate ale solului. Contribuim astfel, în largă măsură, la reușita plantațiilor și la asigurarea regenerării destinată a înlocui pădurea doborâtă.

R é s u m é

A la suite des coupes pratiquées dans les forêts résineuses de la région des montagnes résulte et reste sur place une quantité appréciable de déchets, qui empêchent les opérations de reboisement. C'est pour cela qu'ils doivent être ramassés en tas.

L'auteur, qui a une longue pratique dans les exploitations des forêts de montagne, montre dans cet article la manière la plus simple, la plus pratique, la moindre coûteuse et la plus indiquée, de ramasser les bois morts et les déchets d'exploitation.

VALORIFICAREA DEȘEURILOR ȘI A SUBPRODUSELOR DIN INDUSTRIILE ȘI EXPLOATĂRILE FORESTIERE

de Dr. Ing. N. GHELMEZIU

Problemele în legătură cu utilizarea deșeurilor și a subproduselelor, ce se obțin în exploatările și industriile forestiere atrag prea puțină atențiune asupra lor, atât timp cât lemnul se găsește în cantități suficiente, pentru a acoperi din plin toate nevoile. În asemenea împrejurări, preocuparea de seamă în legătură cu aceste materiale se rezumă, în general, la găsirea mijloacelor de a le înlătura cu cheltueli cât mai reduse sau, cel mult, de a le micșora producția, pentru a pierderile pe care le introduc în calculul costului produselor principale să greveze cât mai puțin. Abia lipsa de lemn dă acestor probleme relief necesar și le impune atențiunii unor cercuri cât mai largi.

Impresia despre bogăția pădurilor noastre, cu care am fost obișnuiți în trecut și cu care mulți au rămas încă și azi, ar situa subiectul conferinței în afara actualității. Examinarea cât de sumară a cifrelor privitoare la producția normală a pădurilor noastre, la consumul intern, la acoperirea îndatoririlor ce decurg din Tratatul de pace și la necesitățile de export, pentru schimbul cu alte produse ce nu le avem în țară, ne arată dintr'odată, că între producția anuală de lemn și nevoile noastre este azi un dezechilibru destul de mare.

În adevăr, pe când posibilitatea normală anuală a pădurilor noastre este apreciată la cca. 12.500.000 m³ lemn brut, consumul se ridică la aproximativ 17.500.000 m³, cu tendința de a crește încă mai mult, pentru a îndeplini opera de reconstrucție a țării și de ridicare a standardului de viață al populației.

Acest dezechilibru pune în pericol pe de o parte satisfacerea nevoilor de lemn în viitor, iar pe de alta, amenință grav însăși existența pădurilor noastre. Pădurile ce le mai avem nu trebuie să fie secătuite prin exploatări care depășesc posibilitatea lor anuală. În același timp, nu se poate înlătura realitatea că, pentru ridicarea stării noastre economice, avem nevoie de mai multe materiale lemnoase atât pentru consumul intern cât și pentru export. În atmosfera îngrijorătoare ce se degajează din aceste date, realizarea randamentului maximum în toate prelucrările și întrebuințările lemnului, evitarea oricărei risipe de lemn, pentru a se ajunge cât mai aproape de folosirea totală a produselor pădurii, sunt probleme de actualitate, destul de complexe, de a căror soluționare depinde buna stare noastră în foarte mare măsură.

Începând de la doborârea arboretului și până la prelucrările cele mai avansate ale lemnului, toate operațiunile de manipulare, fasonare și transport, sunt însoțite de deșeuri sub diferite forme, care, însumate dau o cantitate impresio-

nantă de materie lemnoasă. La această materie primă se pot adăoga încă materialele ce rezultă în urma scoaterii din folosință a traverselor, stâlpilor, lăzilor, etc. Deasemenea, în cursul exploatării lemnului sau a industrializării lui, iau naștere cantități însemnate de subproduse, cărora în bună parte nu li se dă nici o întrebuințare și se aruncă sau se dau spre folosire la un preț extrem de mic, deși ele ar putea constitui materia primă excelentă pentru obținerea de produse foarte valoroase.

Desigur, prima atitudine ce trebuie luată față de deșeuri este aceea de a diminua producerea lor. Măsurile se cunosc: îmbunătățirea procedeelelor de lucru, a uneltelor și mașinilor, instruirea lucrătorilor, manipularea, transportarea și depozitarea corespunzătoare a produselor, introducerea mijloacelor de apărare contra agenților ce le deteriorează, normalizarea diverselor produse, etc. Cu toate acestea, producerea deșeurilor într'o anumită proporție este inevitabilă, și azi, la noi, ca și în multe alte țări, cantitățile în care se prezintă nu mai pot fi desconsiderate într'un bilanț al folosirii lemnului.

În cele ce urmează vom lua în considerare numai deșeurile și subprodusele ce iau naștere normal în diversele procese de exploatare și de prelucrare a lemnului.

Pentru a ne da seama de proporția în care deșeurile și subprodusele pot contribui la acoperirea nevoilor de materiale lemnoase, este necesar să se cunoască în primul rând unde se produc și în ce cantități, mărimea, forma și însușirile lor tehnologice, cât și cum pot fi recoltate și pregătite în vederea unei întrebuințări, cum și în ce proporție sunt azi folosite, prin ce procedee tehnice este posibilă prelucrarea lor în produse de valoare.

Deșeurile se produc în primul rând la doborârea, fasonarea și manipularea lemnului în pădure, apoi la prelucrarea buștenilor în cherestea, în furnire, placaje sau panee și în urmă la prelucrarea acestor produse semifabricate în produse finite (mobile, unelte, butoaie, etc.). O categorie separată de materiale care se pot alătura deșeurilor propriu zise, o formează articolele de lemn scoase din uz.

Deșeurile din prima categorie, acelea produse la pădure se disting foarte mult de celelalte două categorii prin natura, prin răspândirea și situarea lor, astfel că ele trebuiesc considerate special în planurile ce se fac pentru utilizarea materiei prime rezultată din deșeuri. Dela început trebuie subliniat că valorificarea lor este cea mai grea. Ele constau din crăci, vârfuri de arbori, cioate, rădăcini, așchii și bucăți rupte din trunchiuri, coaje, etc.

Celelalte două categorii pot forma o singură grupă, sub denumirea de deșeuri de industrializare. Ele sunt formate în primul rând din rumeguș, talaj, aşchii mari, lăturoaie, capete de buşteni, capete de scânduri şi şipci, bucăţi de furnire, placaje sau paneele, etc.

Deoarece posibilitatea de întrebuiţare directă a deşeurilor, ca şi aceea de prelucrare a lor în alte produse, depinde în cea mai mare măsură de specia lemnoasă din care provin, precum şi de mărimea şi forma sub care se prezintă, calcularea cantităţii lor trebuie să se facă ţinând seama de aceste deosebiri.

O statistică de deşeurilor, care să ne dea chiar numai cifrele totale ale deşeurilor de lemn, ca de altfel şi de alte materii prime, nu avem. În unele ţări s'au făcut ridicări parţiale de asemenea date statistice, dar la calcularea cantităţilor deşeurilor s'a recurs, în general, la aprecierea lor pe baza, fie a cantităţilor de materiale brute folosite, fie a produselor finite, analizându-se proporţia de deşeurii ce se produc cu ocazia diferitelor prelucrări. Asemenea calcule sunt posibile şi la noi până la un anumit punct, folosind rezultatele cercetărilor întreprinse în alte părţi asupra producţiei de deşeurii de diferite naturi.

Evident, aproximaţia este mai mare prin acest procedeu de apreciere, dar acesta este azi singurul posibil. Rezultatele vor fi în general mai mici decât cele reale la noi, dar ne dau cel puţin ordinea de mărime în care se situează cantităţile diverselor deşeurii, suficientă deocamdată pentru a ne da seama dela ce bază putem porni.

Cel ce studiază pentru prima dată producerea de deşeurii la o exploatare sau prelucrare, are la început o senzaţie de nesiguranţă în măsurătorile şi calculele făcute, fiindcă cifrele rezultate surprind şi apar neverosimile prin mărimea lor.

În tabloul I sunt redată, după tabelele din Agenda forestieră de Stinghe—Sburlan şi din Handbuch fur Holzabfallwirtschaft de Vorreiter, câteva cifre medii sau limite privitoare la proporţia cioatei, rădăcinilor, coajei, crăcilor, etc. şi a pierderilor de material lemnos, ce se produc la diferitele manipulări ale lemnului până este dat în consum sau este prelucrat mai departe. La aplicarea acestor cifre în calcularea cantităţilor de deşeurii, trebuie să se ţină seama de materia primă la care ele se referă. Astfel, proporţia de crăci şi de coaje este calculată la volumul trunchiului arborilor, buturuga şi rădăcinile se referă la volumul aerian al arborelui iar pierderile prin diferite manipulări sunt socotite din volumul materialului fasonat. Proporţia deşeurilor din exploatarea de păduri variază în limite destul de largi, respectiv după speciile ce constituiesc arboretul, vârsta şi densitatea lui, clasa de fertilitate, regimul şi tratamentul pădurii, mărimea coronamentului arborilor, apoi, după configuraţia terenului, uneltele şi instalaţiile de transport ce se folosesc, sortimentele în care se fuzionează materialele, etc. Aceşti factori, atât de variabili mai ales la pădurile noastre situate în regiunile de baltă, de câmpie, deal şi munte, îngreuiază

foarte mult adoptarea unor cifre medii pentru socotirea deşeurilor dela exploatare. Din cifrele tabloului subliniem pe acelea referitoare la buturugă şi rădăcini, apoi la crăci şi vâfuri.

TABLOUL I

Date privitoare la proporţia cioatei, coajei, rădăcinilor etc. şi a pierderilor de material la exploatarea lemnului (după Agenda forestieră de Stinghe—Sburlan şi după L. Vorreiter).

Felul materialelor sau al pierderilor	Proporţia (%)
Crăci la molift exploatabil (coroana ocupă 0,3 din înălţimea arborelui)	14
Idem la faş	14
Idem la stejar	12
Vârfurile la răşinoase (tăiate dela cca 12 cm. diam.)	6-10
Coaja de molift	10
„ „ brad	10-12-17
„ „ faş	6-8
„ „ stejar	12-14
Buturuga şi rădăcinile (la arbori peste 80 ani)	25-30
Cioata, dacă se taie mai sus decât înălţimea normală	0,7-3
Pierderi prin facerea tăieturii cu toporul	4-7
Rupturi la exploatare, după configuraţia terenului	1-3-10
Pierderi la trunchiuri de răşinoase	
prin scurtarea în buşteni	8-10
prin corhănire	3-6
prin transport pe jilpuri şi uluce	1-2
sfărâmarea la svârłitori şi schimbări de pantă	1-6
încărcarea şi descărcarea în vagonete	0-2
legarea în plute	4-5
Pierderi la lemnul de foc din faş	
prin scurtare şi despicare	8-15
la transport pe canale, uluce, etc.	1-5
sfărâmare la asvârłitori	2-20
transport pe c. f. forestiere	1-3
încărcare şi descărcare în vagonete	1-4

Aceste deşeurii, atât timp cât se menţin în limite normale, nu trebuiesc privite ca pierderi de pe urma unei exploatare nechibzuite, ci ca materiale ce se produc inevitabil pentru a se putea da spre folosire o parte mai mare sau mai mică din arbore, în funcţie de condiţiunile tehnice şi mai ales de cele economice de azi. Aşa de exemplu, buturuga şi rădăcinile trebuie să rămână nevătămate la pădurile de crâng, fiindcă ele servesc pentru regenerarea din lăstari. Deasemenea, nu se poate permite scoaterea lor din pământ pe terenurile în pantă, pe care sunt situate la noi marea majoritate a pădurilor, deoarece acolo au rolul foarte important de fixare a solului, în afară de faptul că ele, ca şi o bună parte din crăci, servesc prin putrezire ca îngrăşământ, împiedicând astfel epuizarea pământului. Buturugile şi rădăcinile, cărora li s'a dat până acum o întrebuiţare mai bună decât pentru foc, sunt cele de răşinoase, în deosebi de pin, din care se extrage răşina. Pădurile noastre de răşinoase, pe lângă că nu sunt de pin decât pe o suprafaţă foarte redusă, sunt situate în regiunile de munte, unde, dacă s'ar scoate buturugile şi rădăcinile, s'ar mobiliza puternic pământul, ceea ce ar conduce la rapida lui degradare. Alte deşeurii dela fasonarea şi manipularea lemnului în pădure trebuiesc considerate dela început ca pierderi,

fiindcă adunarea lor în cele mai multe cazuri este imposibilă (ex: rumegușul dela curmarea trunchiurilor, așchiile și coaja ce cad la transportul prin plutrie, etc).

Am menționat aceste câteva cazuri pentru a arăta că, deșeurile ce se lasă pe teren la exploatarea pădurilor condusă corect, nu reprezintă tot atâta material disponibil pentru a fi prelucrat mai departe. O bună parte din ele îndeplinește o funcțiune absolut necesară pentru păstrarea pământului fertil și pentru regenerarea pădurilor, funcțiune ce nu poate fi depășită de valoarea vreunei utilizări a acestor deșeuri.

Prelucrarea lemnului se face în general prin tăierea lui în piese de diferite forme și mărimi, ce se reunesc apoi cu cleiuri, cuie, buloane, etc. deci prin procedee care dau naștere la așchii și resturi de material. In prea puține cazuri este posibilă fasonarea lemnului prin curbare sau presare, procedee cu mai puține deșeuri.

In tabloul 2 sunt cuprinse date, după Vorreiter, asupra proporției deșeurilor ce rezultă la diferite prelucrări ale lemnului, majoritatea prelucrări mecanice prin debitarea materialului. Deaseme-

TABLEUL 2

Cantitatea de deșeuri ce rezultă la diferite prelucrări ale lemnului (după L. Vorreiter), raportată la materialul brut ce se lucrează.

La prelucrarea în:	Proporția deșeurilor (%)	La prelucrarea în:	Proporția deșeurilor (%)
Cherestea	33	Sindrila	25
Scânduri geluite	8	Articole de sport	
Furnire	25	arme	35
Placaje	35	Instrumente pentru	
Traverse	45	desenat și scris	20
Tâmplărie de construcții	25	Instrumente muzicale	50
Mobilă	30	Lână de lemn	32
Lăzi	22	Jucării	55
Parchete	35	Chibrituri	28
Modele pt. turnătorii	35	Calapoade și șanuri	70
Vagoane	35	Articole de strungărie și sculptură	35
Caroserii de auto-vehicule	50	Bastoane și mânere	18
Vapoare, bărci	20	Construcții de case și barăci	3
Avioane	40	Lemn de mină	4
Mașini agricole	35	Stâlpi	5
Unelte	40	Pastă mecanică	3
Doage	40	Celuloză	2
Spite, obezi și butuci pentru roți	50		

nea, tabloul 3 cuprinde date de aceeaș natură, după Krass. In acest tablou prelucrările mecanice sunt grupate în două categorii, prelucrări de produse semifabricate și de produse finite. La folosirea acestor cifre trebuie să se observe față de ce material brut a fost măsurată proporția de deșeuri. Astfel, deșeurile ce rezultă dela fabricarea scândurilor geluite pentru dușumele sunt numai de 8... 10%, dacă ne referim la volumul scândurilor brute sau de cca. 40%, dacă ne raportăm la volumul buștenilor. Deasemenea, la prelucrarea mobilei rezultă cca. 25% deșeuri din

cheresteaua întrebuințată și cca. 50% dacă ne referim la cantitatea de bușteni. Evident, proporția deșeurilor este mai mare, dacă se adaugă

TABLEUL 3

Cantitatea de deșeuri ce rezultă la diferite utilizări ale lemnului (după A. Krass).

Felul prelucrării	Proporția deșeurilor față de lemnul brut (%)
Fabricarea cherestelei	33
Fabricarea scândurilor geluite (dușumele, etc.).	10
Fabricarea furnirului	30
Fabricarea placajului	55
La prelucrări de produse semifabricate	aprox. 32
Confecționarea mobilei și tâmplăriei pentru construcții	25
Prelucrarea diverselor obiecte din lemn	35
Fabricarea lăzilor	30
Confecționarea butoaielor	47
Fabricarea chibriturilor	30
Alte industrii și ateliere	25
La prelucrări înaintate de produse finite	aprox. 29
Lemn de mină	5
Traverse	33
Stâlpi	5
Construcții de lemn	2

și acelea ce se produc încă dela exploatarea arboretului în picioare. In general, se socotește că, din volumul buștenilor, cheresteaua reprezintă 60% iar produsele finite doar 40%. Diferențele respective de 40% și de 60% nu reprezintă însă numai deșeuri, ci și scăderile datorită uscării lemnului.

Datele din tablourile 4 și 5 reprezintă proporțiile medii în care se produc deșeurile de diferite forme și mărimi la fabricarea cherestelei și la prelucrările mecanice în general. Se observă că aproape jumătate din deșeurile totale dela asemenea prelucrări o formează rumegușul iar deșeurile în bucăți mari și mijlocii se ridică numai la cca. 40%.

TABLEUL 4

Proporția diferitelor deșeuri ce se produc la fabricarea cherestelei de rășinoase. (după L. Vorreiter).

Felul deșeurilor	Proporția din deșeurile totale (%)
Capete de bușteni	1— 2— 5
Rumeguș	6—16—40
Lăturoaic	4— 6—15
Margini	4— 8—12
Capete de scânduri	0— 1— 3
Total	33

Cu aceste indicațiuni, să încercăm a face un calcul sumar al cantităților totale de deșeuri ce se produc la exploatarea noastră de păduri și la diversele prelucrări ale lemnului. Nu putem intra în calcule de amănunt, fiindcă ne lipsesc date

TABLOUL 5

Repartizarea după formă și mărime a deșeurilor ce se produc la prelucrarea mecanică a lemnului (după datele lui A. Kräss).

Felul deșeurilor	Proportia din deșeurile totale %	Starea fibrelor
Deșeuri în bucăți mari (lăturoaie, ruloari dela fabricarea furnirului, etc.)	26	Cu fibrele nerupte.
Deșeuri asemănătoare leurilor (marginile dela rețecare, etc.)	16	Idem
Talaje (talaj dela mașinile de rindeluit, de găurit și de frezat.	12	Idem
Rumeguș	46	Cu cea mai mare parte a fibrelor rupte.

suficiente, iar acelea pe care le avem sunt medii afectate ele însăși de aproximațiune, ce ar face inutile prea multe subdivizări.

Pe baza aprecierilor statistice recente *), se deduce că din totalul producției pădurilor noastre aproximativ 65% este dată de pădurile de codru și anume: cca. 22% de cele de rășinoase și 44% de cele de foioase iar aprox. 35% de pădurile de crâng. Deci, din 12.500.000 m³ lemn utilizabil produs anual, 2.750.000 m³ sunt dați de pădurile de rășinoase, 5.500.000 m³ de pădurile de codru din foioase și 4.250.000 m³ de crânguri. Am considerat apoi, plecând dela cifrele date în tabl. 1 și dela considerațiunile făcute asupra lor, că deșeurile de exploatare la pădurile de rășinoase sunt în medie de 25%, la pădurile de codru din foioase de 20% și la crânguri de 10%, ținând seama de proporția în care se valorifică azi crăcile, cioatele, așchiile, etc în aceste trei categorii de păduri.

Cantitățile de deșeuri, calculate pe baza acestor aproximațiuni, se ridică la cca. 917.000 m³ în pădurile de rășinoase, 1.375.000 m³ în pădurile de codru din foioase și 472.000 m³ în crânguri, deci în total aprox. 2.764.000 m³. Ținând seama de natura deșeurilor dela exploatare, de rolul lor în regenerarea pădurilor și conservarea solului și de situarea lor, nu se poate considera mai mult de 25% din această cantitate ca utilizabilă, deci cca. 700.000 m³ anual. Desigur ar fi important să se cunoască mai în amănunt, cât din această cantitate reprezintă cioatele, rădăcinile, crăcile, vârfurile, așchiile, etc. și în special cantitățile ce se găsesc concentrate pe regiuni

mai restrânse. În condițiunile dela noi, proporția cea mai mare de deșeuri utilizabile o constituiesc crăcile și vârfurile arborilor.

Pentru deșeurile ce se produc anual la debita-re-a buștenilor și — apoi la prelucrarea mai de parte în produse finite a unei părți din cherestea, placaje sau panele, am folosit deasemenea date aproximative, atât în ceea ce privește cantitatea de materiale lemnoase destinate diverselor prelucrări, cât și proporția de deșeuri ce iau naștere în cazurile respective. În tabloul 6 sunt cuprinse cantitățile câtorva din deșeurile dela prelucrarea mecanică a lemnului. Ele se cifrează la aproximativ 1.300.000 m³. Dacă socotim și deșeurile ce se obțin la fabricarea chibriturilor, lemnului de mină, stâlpilor, pieselor pentru construcții, căruțelor, doagelor, etc. deșeurile totale anuale dela prelucrările mecanice se pot socoti la minimum 1.500.000 m³ lemn brut. Trebuie remarcat că din aceasta cca. 690.000 m³ sunt transformați în rumeguș, aprox.: 180.000 m³ în talaj și restul de cca. 630.000 m³ sunt deșeuri mari și mijlocii (lăturoaie, margini, capete de scânduri, etc.).

La aceste deșeuri se poate adăoga încă materia primă pe care o reprezintă aproximativ 1.000.000 traverse și 250.000 stâlpi scoși din uz ceea ce înseamnă cca 200.000 m³ bușteni.

În total, dela doborârea arborilor și până la produsele finite, deșeurile disponibile pentru diverse utilizări se ridică la aprox. 2.500.000 m³ anual.

Subliniem încă odată că aceste cifre sunt rezultate din aproximațiuni în limite destul de largi. Ele vor suferi, desigur, unele modificări când se vor face calcule pe baze mai sigure, deduse din măsurători exacte cel puțin în câteva exploatare, ateliere și fabrici caracteristice. Pentru situația problemei utilizării deșeurilor ele ne dau totuși o indicație suficientă.

În ceea ce privește însușirile deșeurilor, pentru întrebuințarea lor ulterioară contează foarte mult diversitatea formelor sub care se prezintă, mărimea lor, starea de sănătate a lemnului păstrarea fibrelor întregi, amestecarea cu coaje, frunze, pământ sau cu praf de metale, materiale de șlefuit ori cleiuri, etc. În general, deșeurile dela pădure au multe impurități (pământ, frunze, etc.) și de multe ori lemnul este alterat. Deasemenea, crăcile, vârfurile, cioatele cu coaje și nu poate fi vorba de o curățire a coajei înainte de a fi date spre întrebuințare. Proporția de coaje la crăci variază dela 3 la 60%, după diametrul lor. Ele cuprind mai multe materii tanante și rășini decât trunchiul arborilor, dar dau prin ardere mai multă cenușe decât acesta. Lemnul din cioate și rădăcini este cu mult mai bogat în rășini și materii tanante. Cantitatea mare de cenușe, ce se obține prin arderea cioatelor și rădăcinilor, se datorește coajei de pe ele, iar nu lemnului. Vârfurile rășinoaselor sunt formate din alburn și au, în stare verde, un conținut foarte ridicat de umiditate. Lemnul de vârfuri con-

*) I. Florescu: Premizele politicii forestiere. Revista Pădurilor 1946, pag. 71—76;

C. Emanoil: Note informative asupra produselor forestiere (referat, 1946).

C. Emanoil: Patrimoniul forestier. Finanțe și Industrie, Pagina forestieră, din 6 și 13 Dec. 1946;

Min. Agric. și Domeniilor — Dir. Silvică, Serv. lemnului: Proiect de planificarea economiei forestiere naționale (referat 1946);

Colectivul de muncă „Sectorul forestier: Referat privitor la planificarea activității din sectorul forestier” 1946.

ține mai puțină celuloză și materii tanante și dă o mai mare cantitate de cenușă prin ardere.

Deșeurile de prelucrare sunt în general formate din lem de trunchiu, astfel că însușirile lor de bază sunt aceleași ca ale acestui material. Ele se prezintă în forme și mărimi foarte variate, după prelucrările din care au provenit.

O influență mare asupra însușirilor acestor deșeuri o are felul în care sunt depozitate și timpul cât durează depozitarea. În special rumegușul are de suferit de pe urma unei rele și îndelungate depozitări, prin creșterea umidității lui, prin putrezire sau chiar incendiere. O parte din

țele de coaje sau alte impurități. Spre deosebire de talaj, rumegușul are fibrele lemnului în mare parte rupte, ceea ce îl face neaptes pentru întrebuințările în care se cer fibre lungi (ex.: pentru plăci de fibre). El este un foarte bun material izolant pentru căldură. Insușirile rumegușului proaspăt sunt asemănătoare cu ale lemnului masiv din care provine și se schimbă destul de repede datorită evaporării și oxidării unora din substanțele componente sau prin acțiunea bacteriilor. Cantitatea de rășină din rumeguș scade cu cât depozitarea este mai îndelungată. Astfel, cercetările au arătat că după 2 luni, rumegușul nu mai

T A B L O U L 6

Cantitatea aproximativă a deșeurilor ce se produc anual la prelucrarea cherestelei, furnirelor, placajelor, traverselor și a produselor finite.

Felul materialelor specia	Felul Prelucrării	Cantitatea (m ³)	D E Ș E U R I		
			F e l u l	Proporția	Cantitatea (m ³)
Busteni de rășinoase (molid și brad).	cherestea	2.000.000	Deșeuri totale	33	660.000
			capete de busteni	2	40.000
			rumeguș	16	320.000
			lăturoaie	6	120.000
			margini	8	160.000
scânduri	1	20.000			
Busteni de fag.	cherestea furnire și placaje traverse	200.000 40.000 320.000	Deșeuri totale	33	66.000
			rumeguș	16	32.000
			deșeuri totale	35	14.000
			deșeuri totale	50	160.000
Busteni de stejar	cherestea furnir, placaj traverse	120.000 20.000 120.000	Deșeuri totale	33	40.000
			rumeguș	16	19.000
			deșeuri totale	35	7.000
			" "	50	60.000
Busteni de div. specii (frasin, paltin, plop, etc.).	cherestea	100.000	Deșeuri totale	33	33.000
Total . . .		2.920.000	Deșeuri totale		1.040.000
Cherestea de: rășinoase fag stejar diverse	în produse finite	600.000 150.000 80.000 0.000	Deșeuri totale	30	180.000
			" "	30	45.000
			" "	30	24.000
			" "	30	21.000
Total . . .		900.000	Deșeuri totale		270.000
TOTAL GENERAL					1.396.300

capetele de busteni, și din lăturoaie cuprind încă destul de multă coaje. Capetele de busteni sunt în general murdare de pământ și nisip și prezintă de multe ori putregaiu. Lăturoaiele și marginile sunt formate aproape numai din alburn, încât materialul lemnos are însușirile acestuia. Ele au multe crăpături și uneori găuri de insecte sau putregaiuri. Capetele de scânduri au un număr mai mare de noduri decât celelalte deșeuri, fiindcă ele se taie tocmai pentru a elimina asemenea defecte.

Rumegușul este format din bucățele de lemn de diferite mărimi, amestecate uneori cu bucă-

conține decât 50%, iar după 3 luni abia 30% din rășina pe care o avea în stare proaspătă.

Deșeurile de placaje se caracterizează prin conținutul mare de clei și prin schimbările de constituție ale celulozei, ligninei, rășinii sau materiilor tanante sub influența presiunii și temperaturii ridicate din timpul fabricației.

Deșeurile din atelierele și fabricile de tâmplărie sunt deasemenea amestecate cu clei și uneori cu vopsele sau lacuri.

Materialele din traversele și stâlpii scoși din uz sunt caracterizate prin aceea că lemnul este în mare măsură putred sau atacat de insecte.

Materialele vechi dela repararea vagoanelor de cale ferată sau dela construcții prezintă resturi de cleiu, de vopsea, de substanțe impregnate, uneori cuie, resturi de materiale textile de la tapițerii, murdării dela mărfurile transportate, etc.

Am dat în scurt câteva din însușirile diferitelor deșeuri pentru a ne da seama de varietatea sub care se prezintă și în special de faptul că, în general, sunt amestecate între ele sau cu alte materiale, ceea ce influențează foarte mult asupra alegerii procedurii de întrebuințare directă sau de prelucrare în alte produse.

(Va urma)

Résumé

C'est „la mise en valeur des déchets et des sous-produits résultés dans les exploitations des forêts et dans les industries du bois” que constitue le sujet de l'étude de Mr. le dr. ing. N. Ghelmeziu et dont nous donnons ci-dessus la première partie.

L'auteur prend en considération seulement les déchets et les sous-produits qui prennent normalement naissance dans les divers stades d'exploitation et d'industrialisation du bois.

Dans cette première partie de l'étude, l'auteur montre les propriétés des divers déchets, pour en conclure qu'il s'agit d'une très grande variété, en ajoutant qu'ils se présentent souvent mélangés entr'eux ou avec d'autres matériaux. Ces faits influencent beaucoup sur les procédés concernant leur utilisation ou sur la manière d'être transformés en d'autres produits.

URSUȘUL DIN TRANSILVANIA ÎN SECOLUL AL 19-LEA ȘI AL 20-LEA

(Urmare)

de OTTO WITTING
Brașov

II. Valoarea și importanța ursului

În decursul secolului al 19-lea valoarea și importanța ursului a suferit o schimbare fundamentală. Pe când la începutul secolului la determinarea valorii lui paguba cauzată de el economiei creșterii vitelor a întrecut mult valoarea lui ca obiect de vânătoare, — la sfârșitul secolului al 19-lea valoarea lui de vânătoare s'a ridicat fulgerător. La începutul secolului al 19-lea nici nu se putea vorbi de o valoare propriu zisă a ursului. El era considerat drept dușman urât al omului, amenințator permanent al vitelor lui și ca atare a fost urmărit și nimicit tot timpul, cu toate mijloacele.

Unul dintre aceste mijloace de stârpire erau premiile stabilite pentru uciderea lui. Deja din secolul al 16-lea orașul Brașov a plătit drept remunerație pentru un urs un premiu dela 15 asp. până la 1 fl. 25 asp.¹⁾ La începutul secolului al 19-lea comunele au continuat plata premiilor în cadrul atribuțiunilor lor proprii. Mărimea premiilor a diferit după comunele respective. În afară de comune, guvernul țării a plătit premii de împușcare și anume la începutul secolului al 19-lea Guvernul țării, la mijlocul secolului Guvernământul Civil și Militar din Ardeal și Cancelaria Curții din Transilvania, iar mai târziu în epoca dualismului Ministerul Ungar de Afaceri Interne. În anul 1852 s'a plătit pentru uciderea unui urs un premiu de 12 fl.²⁾, în 1873 un premiu de 4 fl. și 72½ kr.³⁾

Legea de Vânătoare din anul 1872, contrar vechiului obicei, n'a prevăzut plata premiilor

pentru uciderea răpitoarelor. În consecință, în anul 1874 Ministerul Ungar al Afacerilor Interne a sistat plata premiilor. Orașele și comunele însă au continuat și în acest timp, potrivit vechilor tradiții, plata premiilor. Astfel, orașul Brașov în anul 1874, la propunerea serviciului silvic orașenesc, a probat pentru fiecare urs ucis pe teritoriul orașenesc un premiu de 8 fl., iar pentru fiecare lup ucis 4 fl.⁴⁾ În anul 1878 acest premiu a fost achitat arămarilor din Timișul de jos Filip Cselensky și Francisc Cirbus pentru un urs ucis în ziua de 8.V.1878 în Valea Lamba din Timișul de jos, jud. Brașov⁵⁾. În 1888 un vânător de urși din Râșnov jud. Brașov a primit pentru 2 urși uciși pe hotarul comunei Râșnov, dela aceeași comună, un premiu de 10 fl. i dela fiecare vecinătate din comună încă câte 3 fl. Pentru aceeași urși, comunele vecine Cristian și Vulcan au plătit și ele premii de împușcare, astfel că fericitul vânător a avut venituri însemnate⁶⁾. O răsplătă mare (200 fl.) a primit un român tânăr, în anul 1885, dela comuna Joseni jud. Ciuc, pentru uciderea unui urs⁷⁾.

Greșala legii din 1872 a fost rectificată prin Legea de Vânătoare din anul 1883, care a introdus din nou sistemul premiilor. Un an mai târziu, ziarul „Kronstädter Zeitung” a cerut, ca și din partea Societăților de Vânătoare și a autorităților județene să se stabilească premii pentru uciderea răpitoarelor⁸⁾. Comisia Economică a Județului Sibiu a aprobat în anul 1887 pentru „stârpirea răpitoarelor”, până la suma totală anuală de 300 fl, următoarele premii⁹⁾:

⁴⁾ Ibidem nr. 6289 din 29.VII.1874 și 7361 din 9.IV.1874.

⁵⁾ Kr. Ztg. Nr. 74 din 10.V.1878 și Arhiva Istorică Brașov, Fond, Ab. II. Nr. 4486/1878.

⁶⁾ Kr. Ztg. Nr. 37 din 26.II.1881.

⁷⁾ „ „ „ 166 din 22.VII.1885.

⁸⁾ „ „ „ 150 „ 13.IX.1884.

⁹⁾ „ „ „ 115 „ 21.V.1887.

¹⁾ O. Witting, Vânătorul și vânătoarea în țara Bârsei în secolul XVI, apărut în Revista Pădurilor, Anul 41, Nr. 12, Decembrie 1929 și anul 42, Nr. 1, Ianuarie 1930.

²⁾ Kr. Ztg. Nr. 93 din 22.XI.1852.

³⁾ Arhiva Istorică Brașov, Fond Ab. II.a, Nr. 505/1871, 509/1872, 466/1872, 3047/1872, 2728 1873.

Pentru un pui de urs	4 fl.
„ un urs de minimum un an	6 fl.
„ una ursoaică de minimum un an	8 fl.
„ un lupt sugător	2 „
„ un lup adult	3 „
„ una lupoaică adultă	5 „

Pe baza acestei hotărâri au fost ordonate în anul 1887 premii în valoare totală de 146 fl.¹⁰⁾. În anul 1895 societatea de vânatoare din Brașov a plătit maestrului de vânatoare pentru uciderea unui urs un premiu de 10 fl.¹¹⁾.

Ce valoare mică a reprezentat în acest timp un urs, o dovedesc următoarele 2 evenimente, care de altfel caracterizează precis și simțul vânătoresc din acel timp. În 1888 pădurarul, Ioan Coșcovan din Körösmező, jud. Maramureș a prins un pui de urs și l-a lovit cu capul de atâtea ori de un cepac, până când puilul a murit. Ursoaicei însă, care a apărut puilul, i-a tras cu alică în ochi. Pentru acest fapt, pădurarului i s'a exprimat din partea silvicultorului Sigismund Hubav, șeful Serviciului Silvic, cuvinte de laudă¹²⁾. Un an înainte (în 1887) un pui de urs a fost omorât de un cioban lângă comuna Părăuți din jud. Treiscaune și apoi purtat cu triumf prin comuna întreagă, spre bucuria generală a poporului¹³⁾.

În acel timp, uciderea unui urs însemna pentru populație un adevărat și deosebit festival. Salve de arme anunțau locuitorilor eliberarea turmelor de un dușman odios, iar ursul doborât era împodobit cu frunze purtat cu muzică prin comună și expus la primăria comunală în vederea generală¹⁴⁾.

Deși valoarea cinegetică a ursului — după cum am arătat — până la sfârșitul secolului al 19-lea, în general, era foarte redusă, totuși pielea, carnea și mai ales untura lui era totdeauna căutată. Deja în anul 1716 a costat în Rupea, Jud. Târnava Mare, o piele de urs 4 fl., iar în 1721 8 fl., sumă cu care s'au vândut 2½ acău grâu¹⁵⁾. În anul 1870 se vindea o piele crudă de urs la Reghinul Săsesc Jud. Mureș cu 10 — 20 fl.¹⁶⁾, în 1876 în comuna Cristian, Jud. Brașov cu 25 fl.¹⁷⁾ și în 1888 tot în Cristian cu 15 fl., 50 kr.¹⁸⁾. În 1881, cu ocazia unei expoziții industriale, aranjată la Cassa de tir din Brașov, au fost expuse și diferite covoare din piei de urs, căprioare și lup. Prețul unui covor de urs a variat, după calitate, între 25—75 fl., iar prețul unui covor de căprioară între 5—8 fl. Covoarele

compuse din mai multe piei au costat, după mărime și calitate, 25—100 fl.¹⁹⁾.

Carnea ursului, în multe cazuri, a fost valorificată în comerț: untura lui însă se vindea populației rurale drept medicament.

Valoarea cinegetică a ursului și interesul față de vânatoarea la urși în general au crescut atunci, când, în urma perfecționării armelor de vânatoare, vânatoarea la urs a devenit mai puțin periculoasă și anevoioasă, și când personalități înalte, mai ales din străinătate, au început să se intereseze de vânatoarea de urși din Transilvania. În cele ce urmează se va descrie influența interesului personalităților înalte asupra creșterii vâlcării cinegetice a ursului.

Înainte de toate, au sosit Englezii, care s'au interesat de vânatoarea de urși în Transilvania și care în acest scop, au venit în Transilvania. Astfel, deja în anii 1830—1840 Englezii au vânat urși în munții Făgărașului²⁰⁾. În 1877 se aminteste din nou de Englezi cari au vânat 13 urși în județul Hunedoara. Englezii erau bine văzuți, întrucât dela ei au rămas în țară multe lire sterline²¹⁾.

În anul 1885, Societatea Carpatină (Siebenbürgischer Karpathen Verein) a hotărât să facă un recensământ general al terenelor de vânatoare de munte, pentru a putea răspunde la dese întrebări din străinătate, cari se refereau la arendarea sau cumpărarea terenelor de vânatoare populate cu vânat mare. Revenirea anuală a expedițiilor de vânatoare englezești era o dovadă sigură în ce privește calitatea superioară a terenelor noastre de munte, pentru care comunele n'au primit o arendă anuală mai mare decât 2—3 fl., și care de multe ori au fost declarate ca inferioare de către vânătorii noștri²²⁾.

Dar și Germanii din Austria și din Imperiul german au arătat un mare interes pentru vânatoarea de urs în Ardeal. Astfel, mai mulți aristocrați germani din Viena și Berlin au plecat în anul 1887 la vânatoarea de urși de mai multe zile în munții Făgărașului. Între alții a luat parte și Locotenentul von Hugo din Berlin, care era deja bine cunoscut în această regiune²³⁾.

În afară de vânătorii străini, au început să se intereseze, în acest timp, și personalitățile înalte din țară pentru vânatoarea la urși. Înainte de toate era împăratul Francisc Josif I, care în 1852 a luat parte la o vânatoare de urși, ținută la Bicsad-Tusnad în Jud. Treiscaune și Ciuc⁴⁾. Și astăzi locul, unde împăratul a fost așezat la goană, are numele „Țiutoarea Împăratului”.

De importanță covârșitoare însă erau vânătorile la urși, organizate de principele moștenitor Rudolf de Habsburg la Gurghiu, Jud. Mureș, locul tradițional al vieții vânătorești din Ardeal.

10) Kr. Ztg. Nr. 225 „ 26.IX.1888.

11) O. Witting, Geschichte der Jagd etc. pag. 79.

12) Kr. Ztg. Nr. 101 din 1.V.1888.

13) Kr. Ztg. Nr. 152 din 6.VII.1887.

14) Kr. Ztg. Nr. 161 din 11.X.1875.

15) O. Witting, Die Geschichte der Jagd, etc., pag. 44.

16) Beltrage zur Kenntnis Sachsische Reens. Festgabe der Stadt Sächsisch Reen, 1870, pag. 165. În același timp a costat o căprioară 3—5 fl., o piele de bursuc 2—3 fl., una de vulpe 2—3 fl., una de lup 4—5 fl., un iepure 40—60 kr., un sitar 30—40 kr., o găină de alun 30—40 kr., o rață sălbatică 20—40 kr., o potârniche 20—30 kr., o prepeliță 10—15 kr.

17) Kr. Ztg. Nr. 178 din 10.XI.1876.

18) Kr. Ztg. Nr. 209 din 10.IX.1887.

19) Kr. Ztg. Nr. 109 din 6.VII.1881.

20) Blätter für Geist, Gemüth u. Vaterlandskunde, vol. VI, 1842, pag. 362.

21) Kr. Ztg. Nr. 194 din 7.XII.1877.

22) Kr. Ztg. Nr. 226 din 30.XI.1885.

23) Kr. Ztg. Nr. 226 din 30.IX.1887.

24) Der Satellit, Nr. 61 din 31.VII.1882, pag. 245.

Aceste vânători au format timp de 8 ani (1881—1888) centrul cel mai important al vânătorilor selecți și nobili din fosta Monarchie Austro-Ungară. La ele au luat parte următoarele personalități: Principele moștenitor Rudolf, Arhiducii Friederic și Francisc Ferdinand, Principele de Koberg, Principele Leopold din Bavaria, Conții Joan Wilczek, Teleky, Samuil, Ferdinand, Leo și Hugo Wurmbrand, Gavril Bethlen, Ștefan Karoly, Marele Maestru de ceremonii al curții Bombelles, Principele Eszterhazi, Baronii Teodor Bornemisa, Samuil Jozsika, Coloman Kemény, Andor Bornemisa, Ștefan și Francisc Macskasy, Colonel Wilhelm Principe Moștenitor de Nassau, d-nii Samuel Kendeffy, Arpad Barcsay, Carol Pogany, etc.

Vânătorile din Gurghiu au fost organizate și conduse de directorul silvic Joan Girsik și de in-

spectorul silvic Pausinger, cu ajutorul unor vânători țărani, români, băștinași, din această regiune.

Concomitent cu aceste vânători și vânătorii localnici, intelectuali au început să vâneze ursul, în primul rând decanii vieții vânătoarești din Ardeal, Coloneii Andrei Berger și August de Spiess, care în acel timp au vânat ursul în munții Făgărașului și Sibiului. Exemplul lor a fost urmat apoi de masa mare a vânătorilor din Ardeal.

(Va urma)

R É S U M É

Dans le deuxième chapitre de l'étude „l'ours en Transylvanie dans les 19-ème et 20-ème siècles”, l'auteur montre l'évolution de la valeur et de l'importance de l'ours dans les siècles mentionnés.

ARMA DE VÂNĂTOARE A INGINERULUI SILVIC

de Dr. H. FALK
Brașov

Sute de dușmani nemiloși pândesc vânatul și vânătoarea și l-ar distruge în scurt timp, dacă n'am avea în țara noastră paza și ocrotirea vânatului. Noua L. E. V., redactată în spirit democratic, consacră un capitol întreg poliției vânatului, atribuind și organelor silvice instrumentarea infracțiunilor.

Salutăm deci cu bucurie și satisfacție stăruința ce se pune de a populariza în rândurile tinerilor ingineri silvici interesul pentru o mai strânsă colaborare cu cercurile vânătoarești, căutând să-i și stimuleze pe terenul gospodăriei vânatului cu toate problemele conexe.

La ancheta întreprinsă de Rev. Păd. în legătură cu cea mai indicată armă de vânătoare pentru un tânăr inginer silvic, îmi permit să aduc în discuție și părerile mele.

1. „Care este arma cea mai potrivită pentru un tânăr inginer silvic, având în vedere fauna cinegetică variată din mediul în care activează?”

Răspunsul nu este așa de simplu și ușor, fiindcă arma și calibrul trebuiesc adaptate: terenului, scopului, sezonului, staturei. În special patul trebuie individualizat, altfel nu ajungem niciodată la un tir mulțumitor, mai ales în pădure, unde aruncăm focuri repezi în ținte mobile. Orice perfecționare tinde la specializare. Ori, din motive de economie, se cere o armă universală, „cu întrebuintare dublă, pentru vânat mic și mare”.

Cu toate că întrebarea cuprinde un complex întreg de probleme, în asemenea situație nu încape n'ci-o îndoială, că arma este „drilingul”, adică arma cu 3 țevi, două lise și una ghintuită, armă preferată și la noi pentru terenurile păduroase unde pe lângă cele două țevi pentru vâ-

natul mic, e bine să avem și una de glonte pentru lup sau pentru o întâlnire neprevăzută cu vânat mare.

S'ar putea obiecta, că avem și o altă armă mixtă, puțin mai eficientă, așa numita „Büchsflinte”, armă cu 2 țevi laterale, din care una ghintuită și a doua lissă. Arma, numită „Bockbüchsflinte”, adică aceeași armă cu 2 țevi mixte, însă cu țevile suprapuse, nu o putem lua în considerare, fiind prea scumpă din cauza închizătorului special.

Arma mixtă cu 2 țevi este o armă specială, o armă pentru vânat nobil, pentru un amator, un vânător încercat și mobil, care își poate permite luxul de a prefera o armă cu glonț, având rezervă numai a unui singur foc cu alice. În trecutul meu, am întâlnit un singur vânător, care afară de o armă „Büchsflinte” n'a purtat și nici n'a avut o altă armă. Disprețuia la vânat mic un al doilea foc, trăgând cu mare calm și eleganță numai la sigur. Restul vânătorilor cunoscute mie, au abandonat sau au complectat arma „Büchsflinte” cu alte arme speciale.

Drilingul în schimb, este considerat, ca arma cu alice, având pentru orice caz și o țevă cu glonț. Tânărul vânător, umblând cu o armă cu un singur foc cu alice, după câteva greșeli la început, fără șanse de corectări, pierde ușor pasiunea, încrederea în sine sau în armă.

Afară de aceasta, tânărul inginer silvic, de sigur, nu dorește să renunțe toamna, la iepuri, la plăcerile unei „dublete” sau — în caz de greșeală — la un al doilea foc cu alice. După un drum obositor de control, va dori poate să se recreeze la pândă la pasajul șitarilor, unde de multe ori salvarea onoarei este al doilea foc.

Alt avantaj a drilingului este, că tânărul vânător, antrenat odată cu focuri mobile cu alice, va trage tot așa de repede și sigur și cu gloanțele; pe când cu o singură țeavă lissă, începătorul nu se va familiariza cu tirul mobil, nu va prinde curaj pentru focuri din epolare.

Deci, această controversă, dacă trebuie să fie 2 sau 3 țevi, evident, se soluționează în favoarea drilingului, fiindcă mica diferență de preț oferă avantajii de neprețuit și în fine, trebuie accentuat, că din motivele sus arătate, o armă mixtă cu 2 țevi se vinde greu, pe când un driling modern prezintă un capital bine plasat și ușor de realizat. În plus, un driling nu este mai greu decât o armă mixtă cu 2 țevi. De exemplu: un driling cal. 12x12x8x57 cu țevi de 60 cm. lungime, cântărește cca 3 kg. Pentru această soluție mai pledează și experiențele făcute în țările străine, cari dispun de terenuri asemănătoare, păduroase, ca: Cehoslovacia, Germania, unde arma de întrebuințare dublă, arma „pentru slujbașii de orice grad al pădurilor“ este arma cu 3 țevi.

Cine dorește, poate să-și comande, în plus și o „țeavă reducătoare“ pentru eftenirea antrenamentului, dar și pentru timpul oprit (câini și pisici hoinari, păsări, etc.). În felul acesta va fi perfect echipat pentru o viață întreagă. Țeava reducătoare se vâra ca un cartuș în țeava normală a armei și se încarcă apoi cu un cartuș „flobert“ (cal. 5,6 mm., long rifle).

În ce privește patul, cu toată dorința unei comenzi în serie, patul trebuie neapărat „croit“ după statura individuală. Fiecare amator urmează să prezinte măsurile necesare ajutat de un vânător experimentat; altfel, arma nu corespunde și patul trebuie schimbat sau cel puțin corectat. Măsurile vor fi pe urmă grupate.

Mai ales din motive de siguranță, se recomandă un model fără cocoase, cu închizătorul triplu sistem Greener. Închizătorul reprezintă în mare parte lucru de mână foarte dificil și pretinde o mare experiență și conștiințiozitate. În consecință se pune a doua întrebare:

2. „Care sun fabricile sau firmele care ar avea instalațiunile necesare pentru a produce în serie 100—200 arme anual?“

Înainte de războiu fabrica SAUER et SOHN din orașul Suhl în Turingia, producea arme de vânătoare în serie, cu renume mondial. O mare tradiție aveau și fabricile austriace, din orașul FERLACH, (Carintia, construind din anul 1558) și STEYR. Deci cele mai importante drilinguri au fost importate din Suhl sau din Austria, drilingul fiind din motivele arătate o specialitate a acestor țări, lucrând pe acest teren cu prețuri foarte avantajoase, aproape fără concurență, dispunând de cele mai potrivite oțeluri (Krupp, Bohler, Roechling), exportând drilinguri semilucrate în Franța, Belgia, Italia, Anglia și America, deși aceste țări dispuneau de stabilimente și mai mari. Welpert-Praga și Budapesta lucrau mai mult pentru consumul intern,

Azi nu mai cunosc situația. Urmează deci, să se ia relațiuni directe, dela o serie de fabrici din țările vecine, cu care am putea contracta comenzi în compensație.

Ofertele fabricilor urmează să fie cerute pe baza unui chestionar tip, pe care îl pot întocmi, la cerere, separat cu înșirarea condițiunilor necesare de livrare, stabilite din punct de vedere comercial, tehnic și juridic, însoțit de lista fabricilor, cari ar putea intra în combinație. Afirmativ, întreprinderile „Cugir“ au început a fabrica arme de vânătoare cu țevi lise. O comandă așa de importantă ar putea eventual îndemna fabrica, să extindă programul de lucru și asupra drilingurilor, construind un model standardizat.

În general, trebuie reținut, să ne ferim, de a comanda din motive de economie greșită un model demodat. De exemplu, un model cu cocoase exterioare sau o armă mixtă cu 2 țevi laterale. Diferența neînsemnată de preț nu justifică faptul că un model demodat, intrând în folosință, imediat pierde jumătate din valoare. Pe când o armă cu 3 țevi, de bună execuție, modernă, va oferi dobanditorului totdeauna o deosebită plăcere și un capital bine plasat.

3. „Care ar fi modalitatea de plată a costului armelor?“

Băncile nu pot da azi credite în acest scop, acestea fiind destinate exclusiv producției. Azi nici plata în rate nu va fi acceptată de fabricile străine. Strângerea capitalului necesar urmează să fie făcută până la termenul de livrare.

S'ar putea recurge la un sistem popularizat în America. Acolo orice cetățean are facultatea, să emită obligațiuni funciare până la jumătatea valorii unui anumit imobil. Aceste înscrisuri funciare, în America, sunt foarte căutate, mai cu seamă din partea persoanelor cu mici depuneri, fiindcă se emit cu o dobândă de 5—6 la sută, pe când băncile dau numai 0,5—1 la sută. Ele în unele părți sunt așa de numeroase și bine văzute, încât circulă ca banii.

Prin analogie, administrația silvică ar putea emite înscrisuri de împrumut până la concurența capitalului necesar, car ar putea fi lombardate la Banca Națională cu garanția stipulată de administrația silvică, de armele comandate, de avansurile de 25 la sută încasate și de semnătura amatorilor ingineri silvici. Iar inginerii silvici vor amortiza aceste înscrisuri după un plan bine stabilit de autoritățile superioare, în funcție cu posibilitățile de plată, scăzându-se ratele necesare din salarii.

Contractarea unor polițe de asigurare pentru caz de deces sau pierderea serviciului, n'ar fi necesare, deoarece în caz de lipsă, un alt amator ar putea înlocui pe cel eșit din cauză. Cu capitalul astfel procurat, se va plăti marfa de compensație procurată în țară.

În fine, în caz de reușită, înarmarea unui lot de 100—200 tineri anual formează o problemă.

Va fi necesară în prealabil o educație cinegetică serioasă, dacă nu este deja prevăzută în programul de lucru al cursurilor reglementare. Afară de un antrenament de tir la un poligon, cât de simplu și improvizat, va fi neapărat necesară instrucția tineretului în mânăuirea și întreținerea armelor, pentru a evita accidentele. Cum de ex.: fiecare armă de vânătoare cu glonț este prevăzută cu un accelerator, acesta poate fi uitat armat. În care caz, chiar un șoc poate să aibă con-

secințe fatale. La fel, dacă la drilling se uită pe câmp deschis retragerea schimbătorului dela glonț la alicie.

Résumé

A la suite de la discussion ouverte par cette revue sur le meilleur fusil de chasse au service du forestier roumain, l'auteur du présent article expose ses vues. Il recommande le drilling qui donne la possibilité d'une utilisation universelle.

RĂSPUNS LA ANCHETA CINEGETICĂ

de Ing. silv. C. IVANOVICI

Principial nu sunt pentru o armă specială, cu țevi de calibru obișnuit care să nu fie nici prea grea, nici incomodă la mânăuit și nici prea scumpă.

1. Pentru regiunea de șes și coline, arma obișnuită calibru 12 cu 2 țevi, una lisă, una jumătate choke satisface toate trebuințele, la prepelițe, iepuri, rațe și sitari, la pădure ca și la câmp, la vânătoare cu bătae, ca și la picior. „Este o armă bună, solidă și de efect pentru orice vânător, chiar dacă nu este un bun trăgător, putând a se fabrica bine în serie. Întrebuințând glonte Breneke sau Ideal și chevrotine 3 la fund se poate vâna cu ea și la munte, la bătaii de vânat mare în pădure, unde se trage de aproape.

Arma are o greutate de 2.8 kg. Trebuie luată măsură pentru orice vânător, ca patul să fie ajustat pe talie. Patul să fie englezesc, simplu, preferabil din lemn de nuc. Fără cocoașe. Să aibă un toc simplu și ușor de piele.

În regiunea de munte, pentru a fi vânător complet, mai este necesar și o carabină ușoară, calibru 8 mm., pentru cine dorește să tragă cu precizie la 50-100 metri. A trage cu luneta la distanțe prea mari de sute de metri, cu înălțător sau cu armă de mare razanță, fără să ai emoția apropierei vânatului, iar vânatul posibilitatea de a se salva, nu este nici vânătoresc, nici cavaleresc.

Nu sunt pentru arme speciale ca drilling, firing sau arme automate, care în primul rând sunt gre-

le având 4 kg. E greu de mers cu o astfel de armă o zi întreagă la prepelițe, iepuri; iar la munte greutatea ei se simte și mai mult. În plus, aceste arme au un mecanism complicat de tragere care încurcă. Apoi la noi în țară nu există prea mult și variat vânat totodată.

2. În privința finanțării. O armă bună costă mult: cam 10-20% din salariul unui inginer pe timp de un an. Deci greu de procurat. Totuși s'ar putea găsi fonduri de ajutor prin Societatea „Progresul Silvic”, sau Casa de Credit. Chiar Ministerul Silviculturii le-ar putea distribui ca premii pentru cele mai bune lucrări executate pe teren, atât în ce privește cultura pădurilor cât și pentru îngrijirea vânatului.

3. În privința fabricii, sunt de părere că nu este oportun a se procura arme în momentul de față, până ce nu se restabilește complet schimbul cu țările producătoare de arme fine, puse la curent cu noile invenții în producția oțelului și noile metode de fabricație. În prezent riscăm să cumpărăm tot arme vechi.

Résumé

Une autre réponse sur le fusil de chasse du forestier roumain. L'auteur propose un fusil universel à deux canons.

A P E L

Personalul silvic, care colaborează la efectuarea observațiilor fenologice forestiere, este rugat a trimite la I C E F (București II, Șoseaua Kiseleff, 55), chestionarele Nr. 1 completate.

REV. PĂD.

• Societatea „Progresul Silvic” își ținea cea de a 12-a adunare generală în zilele de 7—9 Mai 1898. Avea pe atunci 200 de membri și un buget ce depășea 12.000 lei (aur!). Își afirma existența prin Revista Pădurilor, un ciclu de trei conferințe în timpul iernei și adunarea generală anuală, când se dezbăteau probleme de interes general cu privire la păduri. Comitetul de administrație al Societății era alcătuit din: Kalinderu (președinte), C. F. Robescu (vice-preș.), N. C. Nădejde (secretar-căsier). Revista era condusă de alt comitet: P. S. Antonescu-Remuș, A. Eustațiu, I. P. Chihaia și M. Tănăsescu. Mai avea și 6 colaboratori permanenți, aleși cu obligația de a scrie câte un „articol silvic practic” cel puțin odată la două luni. Din darea de seamă prezentată se vede că societatea încerca o anumită stănenție în activitatea ei, datorită lipsei „concursului material” (nu se plăteau cotizațiile) și „indiferenței morale”. Ceea ce a făcut pe un Alimăneșteanu să recomande silvicultorilor să desfășoare o mai mare activitate și să dea o impulsivitate mai puternică misiunii care și-au asumat-o, dacă vor să trezească interesul și încrederea, mai ales, a factorilor de conducere, în acțiunea pe care vor să o ducă spre mai binele pădurilor. Căci pe drept cuvânt, spunea el atunci, „este o crimă să mai lăsăm pădurile în starea de azi”. (Acum 50 de ani!).

În critica pe care și-o fac singuri, membrii Comitetului de conducere mai recunosc că încă n’au reușit să realizeze „vocabularul silvic” și anuarul. Se instituie în acest scop, iarăși premii, indemnizații pentru coordonarea lucrărilor prezentate și se destină persoane.

Pe ordinea de zi, mai figurau și două referate: „Defrișarea pădurilor particulare” și „Curățiri în păduri sub toate raporturile”. Primul referat a fost prezentat de P. Antonescu; al doilea, de P. S. Antonescu-Remuș. Dezbaterile în jurul acestor probleme par să fi fost destul de ample. Deosebit de aceasta, s’a făcut și o propunere în legătură cu pășunatul, propunere exprimată într’un „memoriu asupra pășunărilor în pădurile Statului” (intocmit de D. Patrușiu, C. Al. Orăscu și Th. Galleriu) și înaintată forurilor conducătoare. În memoriu se arată caracterul dăunător al pășunării pădurilor, dar se fac și propuneri practice pentru a împăca creșterea vitelor și conservarea pădurilor.

O propunere de interes mai personal a fost influențarea („la anu”) a unei Case de ajutor mutual între membrii societății.

• Chestiunea pădurilor de interes didactic, în afară de importanța ei pentru învățământul silvic, a format și obiectul unei polemici. În paginile Revistei Pădurilor, două articole ne dau o imagine a frământărilor din jurul acestei probleme.

Într’un prim articol, „Ocolul model” (pag. 97—101), nesemnlat, se la dela început poziția împotriva unei asemenea instituții. Motive? Destule. În primul rând, nu se știe precis ce este un ocol model. Ar fi să însemneze poate: o administrație superioară, un sistem judicios plănuț și aplicat de drumuri și șosele în păduri, planuri aplicate, amenajamente definitive, masive importante ca stare și compoziție (esențe), etc. În speță, era în discuție fostul ocol silvic Cernica, din care se cerea o suprafață de circa 3000 ha., 2000

ha. cer și 1000 ha. șleau) dela Brănești. Însă aceste păduri sunt ruinate. Și atunci? Care este scopul „ocolului model”? Să instruiască pe silvicultori așa precum fermele model instruesc pe agricultori? Așa ceva n’ar fi cu puțință, pentru că nu în păduri ca cele dela Cernica se pot face lucrări mari de silvicultură, lucrări importante din punct de veder tehnic, pentru că starea pădurii nu permite. Folosesc elevii școlii ceva dela un ocol model? Iarăș, nu. Pentru educația lor profesională nu este destul să vadă pădurile dela Cernica; ci, prin excursiuni variate în diferite părți ale țării să cunoască atât regiunile de câmp cât și cele de podgorie și munte.

Pe de altă parte, nici în alte țări nu se cunosc exemple de păduri afectate școlilor silvice. Nu există ocoale model, pentru că nu este nevoie. Acolo se fac excursiuni în diferite păduri, de elevi și profesori, împreună.

În sfârșit, afectarea unor păduri, sub forma de ocol model, școlii dela Brănești, nu ar fi fost nici legală, pentru că prin legea și regulamentul de funcționare al școlii, sunt deja patru ocoale la dispoziția școlii: Sinaia, Câmpina, Cernica și Snagov.

Replica o dă prof. P. A. Grunau (pag. 197—204). El fusese cel ce făcuse propunerea de a se afecta școlii dela Brănești, păduri didactice și deci el era cel vizat de articolul anonim citat mai sus și care se termina cu invecțiva: nu „ocol model” ci... „ocol cu tendințe”.

Articolul lui Grunau este un model al genului: fond serios, obiectiv, urbanitate în termeni și eleganță în frază, viziune clară a problemei, idealism profesional, grijă de ridicarea standardului de învățământ prin experimentare, impersonal, constructiv.

Scopul unui ocol model? Nu acela de a oglindi valoarea serviciului, starea lui de progres. Ideea ar fi stranie. Scopul ocolului model e pur didactic. Înființarea lui servește învățământului; iar serviciului, indirect numai. Prin Ocolul model s’ar crea o posibilitate de demonstrație, de experimentație, s’ar desvolta în mod sistematic partea practică a învățământului. Un început numai de ocol model s’ar face la școală; de aci, elevii, viitorii silvicultori, l’ar introduce treptat în serviciu. De sigur, amenajamentul pădurilor, exploatarea lor și gestiunea administrației ar imprima caracterul de model. Criteriul de calificare a unui Ocol drep model nu poate fi specia dominantă. Pentru că atunci, ceea ce este bun la munte, nu se aplică la câmpie. În orice caz „nu trebuie să se sacrifice o cauză bună pentru motivul că elementele de care dispunem nu corespund întocmai idealului nostru”. În ocolul Cernica exista o secțiune de codru și una de crâng. Deci, este o variație. Reaua stare a masivelor nu se poate invoca împotriva propunerii. Căci se poate susține contrariul: tocmai această stare rea a pădurilor poate fi un obiect de experimentare, pentru găsirea modului de restabilire, de transformare a unor masive ruinate. Propunerea nu este o utopie, pentru că nu s’ar dispune de mijloace și de personal. Întinderea ocolului: 3000 ha. Personal: elevi brigadierii permanenți și stagiarilor suficienți. Mijloace? Lucrările s’ar executa pe suprafețe restrânse și prin urmare nu ar constitui o sarcină prea mare pentru buget.

Să fie adevărat că nu ar fi de folos nici silvicultorilor, nici elevilor? Doar silvicultura nu se face numai în arborete bine constituite, din esențe anumite! Să rămânem dezarmați în fața unor păduri rău constituite și să acceptăm situația așa cum se prezintă? Trebuie să avem o părere mai înaltă despre rostul nostru! Tocmai pentru că ne găsim în fața unor asemenea stări, trebuie să încercăm să ameliorăm și în caz de reușită să servim model pentru rest și pentru mai târziu.

Evident, elevii își vor completa educația profesională și prin excursiuni. Înființarea unui ocol model nu înseamnă suprimarea excursiunilor. Esențialul este ca elevii să concretizeze noțiunile abstracte ce înmagazinează în timpul studiilor, să-și dea seama cum ar trebui conduse pădurile. La ce le-ar servi numai să cunoască păduri din diferite regiuni, exploatate sau virgine? Se vorbește de tăieri de regenerare, de ameliorare, de rărituri, de plantațiuni și însămânțări. Dar, nu au ocaziunea să le vadă și să aprecieze efectul lor. Toate rămân literă moartă. Diferitele cunoștințe nu vor intra în patrimoniul intelectual al elevilor, dacă expunerile teoretice nu vor fi secundate de demonstrațiuni practice. Deci: să dăm elevilor puțința să vadă cu ochii lor ceea ce citesc în cărți.

În cece privește analogia cu străinătatea, se pot cita alte numeroase cazuri de școale silvice care au păduri atectate în scop didactic. Însă, încă ceva: este de dorit ca profesorii să experimenteze cunoștințele ce profesază, ca să fie în pozițiunea de a inaugura doctrine, care să se potrivească mai bine cu condițiunile în care trăim.

În administrație nu se pot face experimentări. Agenții respectivi sunt prea hărțuiți de lucrările serviciului. Încât, pentru motivele prezentate, un ocol silvic atașat școlii este o chestiune de ordin esențial.

● Un „Apel pentru participarea la expoziția universală dela Paris din 1900” (pag. 185—186) semnat de Al. Stolojan, ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, este adresat silvicultorilor pentru a colabora la strângerea și pregătirea materialului necesar demonstrării progresului realizat dela proclamarea independenței țării și posibilităților de dezvoltare economică (păduri, vânat, pescuit, recoltă).

● În rest, Revista Pădurilor publică articole despre Lunura stejarului (pag. 161—176) de Emil Mer; Cercetări asupra taninului din scumpie (pag. 176—178) de G. D. Ionescu; Cultura sălciilor în scaun (pag. 178—180) de Magniet și Radianu; Jurisprudența silvică în legătură cu delict silvic, despăgubiri civile, minister public, avocat public, etc., de Alexander; Plutăria pe Bistrița (pag. 204—214) de G. D. Ionescu; Experiințe făcute în Germania și Austria privitoare la: introducerea unor specii lemnoase exotice (pag. 216—226), și anume cu *Quercus rubra*, *Juglans nigra*, *Carya alba* și *C. amara*, *Picea sitchensis*, *Pseudotsuga Douglasii*, *Abies Nordmanniana*, *Chamaecyparis Lawsoniana*, *Pinus Strobus*, *Thuja gigantea*, *Pinus rigida*, *Juniperus virginiana*, *Pinus ponderosa*; Legea corecțiunilor torenților din Austria (pag. 227—243); Comerțul de lemne la Galați (243—246), Situația terenurilor delimitate comunelor rurale din Dobrogea spre a fi împădurite (pag. 246—248) de B. N. Pretorian, etc.

În concluzie, se poate vedea și din aceste exemple că preocupările premergătoarelor noastre erau destul de variate și în parte comune cu ale noastre; ne-au fost lăsate moștenire. Nu a fost încă scris un „vocabulary silvic”, ca volum aparte, — dar există totuși o terminologie forestieră, formată în decursul deceniilor în paginile Revistei Pădurilor. Defrișările s'au continuat chiar și în pădurile statului, iar pășunatul în păduri încă este o preocupare silvică, dar tot s'a scăstăgă ceva: există acum o opinie formată și când se acordă o învoire, se acordă numai excepțional. Ocoale model, adică păduri didactice, nu are învățământul silvic nici azi, proprii, dar administrația a pus la dispoziție 10 ocoale pentru practică, iar „pentru experimentație, pentru inaugurarea unor doctrine, care să se potrivească mai bine cu condițiile în care trăim”, cum scria Grunau, unitățile exterioare ale ICEF-ului sunt un început de realizare a ideii. — Treptat, treptat ne vom îndeplini și noi misiunea de executori ai testamentului moral lăsat de pionierii profesiei de silvicultor în țara românească: — îmbunătățirea stării pădurilor pentru mai binele poporului.

T. Bălănică

EXTERNĂ

PREOCUPĂRI FORESTIERE LA VECINI

U. R. S. S.

Rezoluțiile conferinței cu privire la metoda de cercetare a eroziunii terenurilor în U.R.S.S.

În caietul precedent al Revistei Pădurilor (nr. 2, Martie—Aprilie 1948, pag. 59—60) am arătat, după revista *Pocivovedenie* (Nr. 3/1948) că între 15—20 Noembrie 1947, în U.R.S.S. s'a ținut o conferință comună cu privire la metodele de cercetare a eroziunii terenurilor U.R.S.S. Această conferință a avut loc din inițiativa Comisiunii permanente de luptă contra degradării terenurilor sovietice, care comisiune activează pe lângă Institutul de Știință a Solurilor U. R. S. S.

La conferință au luat parte delegații dela: 10 Institute de știință în domeniul geologic, geografic, biologic, tehnic; 7 Institute depe lângă Academia de Științe U.R.S.S.; 6 Institute de cercetări științifice; 9 stațiuni de experimentație; profesori dela 7 Universități sovietice; 9 Institute pentru organizarea și exploatarea rațională a gospodăriilor comunale; re-

prezentanții Departamentelor de agricultură, motocoltură, etc. etc.

Măsura în care forurile conducătoare și oamenii de știință ale Uniunii Republicelor Socialiste Sovietice, sunt preocupate de problema eroziunii terenurilor, este concretizată în rezoluțiile extrem de interesante formulate în această conferință și pe care le reproducem în extenso mai jos:

O agricultură cu totul primitivă, nici nu se putea gândi la o luptă susținută și planificată contra eroziunii terenului. Astăzi în mare și avansată gospodărie agricolă socialistă în care anual se măresc cantitativ și calitativ recoltele, datorită mecanizării agriculturii, întrebuințării raționale și pe o scară întinsă a îngrășămintelor minerale și a asolamentelor bine studiate, nu se mai poate concepe și nici admite procesul de eroziunea terenului prin acțiunea apei și a vântului.

Nu se mai poate admite deasemenea o acțiune distrugătoare a torenților din regiunile muntoase.

În acest scop este necesar a se rezolva toate problemele de bază ridicate de plenul T.K.V.K.P. și prevăzute în planul cincinal, mobilizând toate energiile și cunoștințele specialiștilor pentru ca în timpul cel mai scurt să se oprească cu desăvârșire procesul de degradare a terenurilor U.R.S.S.

Această conferință, îmbrățișând eforturile tuturor cercetătorilor și practicienilor, în domeniul eroziunii terenului, are ca scop găsirea celei mai bune metode de cercetare și a metodei de luptă contra eroziunii.

În același timp ea va indica drumul ce trebuie să urmeze complexul de cercetări: inventarierea terenurilor degradate, cercetarea factorilor staționali și lucrări de laborator.

Rezultatele extrem de fructuoase ale conferinței, la care au luat parte delegații mai multor Instituții de știință, au arătat că oamenii de știință, specialiștii și tehnicienii U.R.S.S., au făcut foarte mult pentru determinarea metodei de cercetare a eroziunii terenului precum și pentru găsirea metodei de lucru contra acestei acțiuni distrugătoare.

Dar mai este foarte mult de făcut și de aci înainte, pentru a desvolta știința despre procesul eroziunii terenului, la baza căreia stă școala oamenilor de știință sovietici — Docuceaev-Villams-Obrucev-Prea-nișnicov.

Toate cercetările privitoare la procesul eroziunii terenului de către apă, vânt și torenți și anume cercetările geologice, hidrogeologice, geomorfologice, botanice, climatice, hidrologice, agricole, de ameliorare și tehnice, trebuie să fie foarte strâns legate între ele formând un singur complex de cercetări.

Toți factorii cari stau la baza eroziunii, sunt în așa măsură legați între ei, încât studiindu-i, trebuie să ții seama de una omogenă și indisolubilă natu-

ră și nu de părțile ei componente. Altfel nici odată nu le vom poseda.

Conferința constată cu satisfacție faptul, că Institutul de Soluri, de pe lângă Academia de Științe U. R. S. S., a tipărit instrucțiuni provizorii pentru cercetarea terenurilor degradate și câteva articole privitoare la studiul păturilor vegetale ce acoperă solul; de asemenea chestiuni privitoare la fenomenul eroziunii terenului și a factorilor ce-l determină.

Conferința găsește necesar să se întocmească și să se tipărească de urgență o lucrare completă, care să enumere cercetările făcute până în prezent în materie de eroziune a terenului, studiul efectelor pe care le pot avea și măsurile de readucere a terenurilor degradate în stare de productivitate. Conferința recomandă Institutului de Știință a Solului, să procedeze la organizarea, redactarea și publicarea acestei vaste lucrări.

Ea se va realiza în colaborare cu: Institutul Geologic de pe lângă Academia de Știință U. R. S. S.; Laboratorul de soluri VIUAA, U. R. S. S.; Institutul Geologic din Moscova; Institutul Hidrotehnic și de ameliorare; Universitatea de Stat din Saratov; Institutul forestier U. R. S. S.; Institutul de ameliorare agricolă din Ucraina; Institutul de Științe din Caucaz; Institutul botanic de pe lângă Academia de Științe U. R. S. S.; Institutul forestier A.H. U. R. S. S.; Laboratorul de studii problemelor hidrogeologice; Institutul geografic; Institutul hidrologic de Stat; Institutul de ameliorare hidrologică din Kiev; Universitatea de Stat din Voronej; Institutul forestier din Uzvechistan; Comisia pentru probleme hidrologice; Academia de gospodărie comunale; Institutul de cultură agro-silvică din Ucraina, etc.

N. Carra

BULGARIA

Colegii noștri din țara vecină și prietenă de peste Dunăre au ca publicație periodică, pentru prezentarea problemelor de actualitate, revista lunară „*Gorsko stopanstvo*”, dela Sofia. Lucrările de factură științifică, elaborate cu deosebire la Institutul de Cercetări Forestiere, sunt tipărite în *Sbornic na instituta za gorski izucivanie i opiti*.

Din cele două caete duble ale Revistei (Ianuarie—Februarie și Martie—Aprilie) pe 1948, primite până acum, extragem cele ce urmează, atât cât permit rezumatele în limba franceză făcute pentru articolele principale. Menționăm și cu acest prilej, că revista bulgară se prezintă, din punct de vedere tehnic-redacțional, în genul și formatul Revistei Pădurilor așa cum apărea aceasta până în 1947.

D. I. Mihailov ne informează asupra reorganizării economiei forestiere, arătând că evenimentele recente istorice au avut repercursiuni adânci politice, sociale și economice, care s'au tradus prin reforme necesare pentru îndrumarea țării pe calea socialismului.

În cazul economiei forestiere, naționalizarea pădurilor a fost prima condițiune a reorganizării pe bază socialistă a economiei forestiere. A doua condițiune era constituirea cadrelor (organizația de muncă) și punerea la dispoziție a mijloacelor pentru asigurarea unei exploatare raționale a pădurilor. Misiunea de a rezolva problema, așa cum a fost pusă, a avut-o Întreprinderea generală autonomă „Pădurile Statului”, constituită la începutul anului 1947; această instituție a executat exploatarea în pădurile Statului.

În Bulgaria există însă și cooperative forestiere. Pentru a evita eventuale inconveniente ce ar fi putut naște dintr'un conflict de interese dintre cooperative și Stat, s'a căutat să se constituie un organism în stare să permită cooperativelor, o acomodare la

noua formă socialistă de exploatare și folosire a pădurilor. În acest scop, ca o anexă a întreprinderii generale autonome „Pădurile Statului”, a fost constituită Întreprinderea comună de Stat și cooperative pentru muncă și plasarea lemnului.

Deosebit de aceasta, după stabilirea noii Constituții a republicii, fosta Direcțiune a apelor și pădurilor din minister s'a transformat în sectorul forestier având în frunte un ministru adjunct; ministerul însăși, s'a transformat în *Ministerul Agriculturii și Pădurilor*. În cadrul sectorului forestier ființează și cele două întreprinderi generale autonome: „Pădurile Statului” și „Pescuitul și Piscicultura”.

Conform acestei noi organizațiuni atribuțiunile sunt repartizate astfel: Întreprinderea Generală „Pădurile Statului” exploatează toate pădurile din țară. Terenurile nude și devastate sunt în sarcina Serviciului de reimpăduriri și stingerea torenților. În exterior funcționează 26 de direcțiuni regionale, care cuprind toate pădurile. Serviciile de amenajare a pădurilor și construcțiuni de drumuri forestiere sunt încadrate în Întreprinderea generală. În rest, sectorul forestier cuprinde următoarele secțiuni: controlul general, restaurarea munților și ameliorațiuni forestiere, vânătoare și pescuit. Personalul este format din: șefi de secțiune, consilieri referenți, referenți și inspectori generali.

Se menționează că prin actul naționalizării industriei, toate întreprinderile forestiere particulare au fost expropriate și anexa'e întreprinderii generale „Pădurile Statului”, cu excepțiunea fabricilor de plaje și mobile.

În ceea ce privește problema cadrelor, se exprimă opinia că există personal suficient, dar pentru o folosire rațională este necesară o reorganizare a lui și o ridicare a calificării.

D. N. St. Peicov, într'un articol intitulat „Silvicul-sorii și crearea unității poporului bulgar” abordează problema societății inginerilor silvici bulgari, propunând ca aceasta să fie anexată și transformată într-o secțiune în cadrul Confederației Generale a Muncii, respectiv la Uniunea profesională a lucrătorilor și funcționarilor din agricultură și păduri.

Se face un istoric al societății (fondată în 1920) și se arată că după 9 Septembrie 1944, când s'a constituit Confederația Generală a Muncii, respectiv Uniunea profesională a lucrătorilor și funcționarilor din Agricultură și Păduri, existența autonomă a Societății Silviculșorilor bulgari a devenit inutilă. Mișcarea uniunii tuturor forțelor naționale, întreprinsă de Frontul Patriei, impune și societății silviculșorilor bulgari, crede autorul, să se anexeze mișcării și să participe în acest fel în mod activ la crearea unității poporului bulgar.

Preocupările de natură tehnică silvică se exprimă în studiul și expunerea problemelor de torenți, amenajament, protecția silviculturii, instalații de transport, etc. Astfel, d. Ing. At. Stolanov arată cum se construiește un jilip. D. prof. dr. D. Ștefanov recomandă măsurile de luat în contra lui *Lymantria dispar*, care a început a trece dela stejar și carpen și la atacul plopii de Canada din plantațiile din valea Dunării. D-nii B. I. Zachariev și V. A. Tzonev, se ocupă de ameliorarea calității semințelor de rășinoase colectate în Bulgaria. Chestiunea prezintă importanță pentru că anual se întrebuințează cantități considerabile de semințe în lucrările de reîmpădurire, respectiv în pepiniere, livrate în cea mai mare parte de cele nouă uscătorii ale administrației fo-

restiere. Majoritatea semințelor sunt de: molid, pin silvestru, pin laricio. În cantități restrânse: brad, pin peuce și leucodermis. Procedurile de obținerea semințelor se relatează a fi primitive, în ceace privește recoltarea, conservarea și uscarea conurilor, conservarea semințelor obținute, etc.; de unde, nevoia de ameliorare.

În particular, autorii se ocupă de molid, pin silvestru și pin laricio, pentru că în cursul ultimilor doi ani s'au ocupat în deosebi cu semințele acestor specii în laboratorul de semințe forestiere al Facultății de silvicultură dela Sofia. Analizele au căutat să stabilească puritatea, greutatea și facultatea germinativă. Concluziile sunt: este necesar să se introducă mașini perfecționate pentru curățire și desaripare și să se obțină semințe de puritate și facultate germinativă ridicată. În cifre exprimând, să se caute să se ajungă la o puritate de 96% (cal. I) și 90-93% (cal. II), și o facultate germinativă de cel puțin 70-80%.

În rest, articole asupra: organizării muncii și sistemele de plată în economia și industria forestieră din U.R.S.S., panta de compensație la torenți și determinarea ei, metode pentru determinarea posibilității pădurilor, etc.

În general vorbind, revista colegilor noștri bulgari este interesantă prin natura, varietatea și actualitatea subiectelor tratate. Încercăm regretul că nu ne este accesibilă decât în măsura permisă de rezumatele în limba franceză. De unde, necesitatea ca acestea să fie cât mai ample și la cât mai numeroase articole.

T. Bălănică

LEGISLATIVĂ

DISPOZIȚIUNI LEGALE DE INTERES FORESTIER

Semnalăm în continuare*) dispozițiunile legale de interes forestier apărute în intervalul 1 Mai-30 Iunie 1948.

42 a) — Decretul prezidial nr. 12 pentru amnistierea unor infracțiuni. Prin art. 2 se amnistiază — printre altele — infracțiunile încercate sau săvârșite până la data intrării în vigoare a prezentei legi și prevăzute de: a) Codul silvic în art. 60 (delicte) și 64 (pășunat), comise de cei care dețin cel mult 5 ha. teren arabil la data publicării prezentei legi, au ca unică ocupație plugăria și nu sunt recidiviști; b) legea pescuitului în apele de munte. Amnistia nu stinge consecințele civile ale infracțiunii. (M. Of. Nr. 100 din 29.IV.1948).

45. — Dec. min. Nr. 2817 a Ministerului Silviculșurii, potrivit căruia toate materialele lemnoase angajate, fabricile de cherestea aflate în proprietate, contractele încheiate de Oficiul de Reconstrucție al Moldovii (O.R.M.) se trec în administrarea Casei Pădurilor Statului (M. Of. Nr. 103 din 6.V.1948).

46. — Dec. min. Nr. 254.029 a Ministerului Finanțelor, relativă la fixarea coeficienților de rentabilitate asupra cifrei de afaceri pentru determinarea veniturilor nete impozabile ale întreprinderilor comerciale și industriale pe exercițiul 1948/49.

În grupa VII sunt cuprinși coeficienții referitori la industria și comerțul lemnului. (M. Of. Nr. 105 din 8.V.1948).

47. — Dec. min. Nr. 37 a Ministerului Comerțului, prin care se lasă liberă în comerț cherestea de rășinoase cl. VI-a și mai slabă, scurtăturile, șipcile, riglele și grinzile.

Decizia a fost luată pentru a permite difuzarea în țară, în condițiuni mai lesnicioase, a marilor cantități de produse lemnoase neapte pentru livrările la export, care aglomerează depozitele întreprinderilor producătoare și nu dau posibilitatea continuării normale a producției. (M. Of. Nr. 105 din 8.V.1948).

48. — Dec. min. Nr. 38 a Ministerului Comerțului, prin care materialele blocate pe baza deciziei ministeriale Nr. 6251 a Ministerului Industriei și Comerțului (publicată în M. Of. Nr. 47 din 26.II.1948) se pun la dispoziția S. A. Exportlemn, (M. Of. nr. 105 din 8.V.1948).

Prin dec. min. Nr. 6251 au fost blocate la dispoziția Oficiului Industrial al Lemnului toate cantitățile de cherestea de rășinoase R și HR, tombant și cl. IV-a, aflate la fabricile de cherestea și în depozitele de expediție.

49. — Dec. min. Nr. 2 a Min. Finanțelor, prin care încetează convenția de mandat, intervenită între fosta Administrație a Livrărilor și Oficiul Lemnului de lucru (OLEMN), cu privire la livrările de produse lemnoase în URSS.

Pe viitor orice livrări de produse lemnoase către URSS în contul art. 22 și 23 din tratatul de pace cu țările aliate, se vor efectua prin S. A. de Stat Export lemn, în urma unei convenții de furnitură și mandat încheiată între Departamentul Livrărilor și S. A. de Stat Exportlemn. Comenzile date de OLEMN întreprinderilor forestiere, trec asupra S. A. Exportlemn. (M. Of. Nr. 110 din 14.V.1948).

50. — Decretul prezidial Nr. 30 pentru înființarea de comandamente pentru preluarea atribuțiilor mandatariilor Statului, stabilite prin decizia ministerială Nr. 218 a Comisiei ministeriale pentru redresa-

*) Cf. Revista Pădurilor Nr. 2 1948, pp. 54-56. În evidența publicată în acel număr s'a omis:

rea economică și stabilizare monetară (publicată în M. Of. Nr. 50 din 1.III.1948).

Comandamentele înființate au rolul de a organiza, supraveghia și dirija lucrările de transport și industrializare a materialului lemnos provenit din doborâturile de vânt. Ele sunt organe exterioare ale Ministerului Industriei și sunt compuse din delegații următoarelor autorități și instituții: Ministerul Industriei, Ministerul Silviculturii, Ministerul Lucrărilor Publice, Ministerul de Interne, Confederația Generală a Muncii.

Drepturile, obligațiile și submandatele contractate de mandatarii Statului, prin dec. min. Nr. 218 trec asupra comandamentelor înființate. Atribuțiunile comandamentelor, pe lângă cele stabilite în dec. min. Nr. 218 sunt extinse și la organizarea, supravegherea și dirijarea lucrărilor de transport la uzine sau schele a materialelor exploatare, plutăritul până la uzine și industrializarea în uzine. Pentru aceste operații sunt îndreptățite a rechiziționa schele de plutire și fabricile necesare. Banca Națională a României este autorizată să pună la dispoziție cu precădere creditele necesare.

Dispozițiunile dec. min. Nr. 218 care nu sunt în contradicție cu cele ale prezentei decizii rămân în vigoare (M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948).

51. — Decretul prezidial Nr. 31 pentru modificarea dec. min. Nr. 137/1947 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară (publ. în M. Of. Nr. 284 din 8.XII.1947).

Se abrogă art. 19 din dec. min. Nr. 137, prin care se prevedea: construcția de noi fabrici și instalații de prelucrare a lemnului sau transformarea instalațiilor existente se va putea face numai pe baza autorizației Ministerului Industriei și Comerțului, cu avizul conform al Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Se desființează Comisia mixtă prevăzută în art. 20 din decizia Nr. 137, toate atribuțiunile sale trecând asupra Ministerului Industriei.

Celelalte dispozițiuni ale deciziei Nr. 137 rămân în vigoare, înlocuindu-se în text expresia „Comisia mixtă” cu „Ministerul Industriei” (M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948).

52. — Decretul prezidial Nr. 32 pentru schimbarea denumirii Casei Pădurilor Statului.

Noua denumire este „Regia pentru exploatarea și industrializarea lemnului”, care va funcționa ca regie publică pendinte de Ministerul Industriei, în baza legii Nr. 904 (publ. în M. Of. Nr. 265 din 14.XI.1946).

Ministerul Industriei și Ministerul Silviculturii sunt autorizate să procedeze la separarea atribuțiilor, patrimoniului și personalului „Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului”, fixând partea de cultură a pădurilor aferentă Ministerului Silviculturii și partea de exploatare, transport, industrializare și valorificare a lemnului aferentă Ministerului Industriei. (M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948).

53. — Dec. min. Nr. 7024 a Ministerului Industriei și a Ministerului Silviculturii, relativă la defalcarea din Regia pentru exploatarea și industrializarea lemnului și trecerea la Ministerul Silviculturii a atribuțiilor, inventarului și personalului referitor la administrarea, paza și cultura silvică; se defalcă de asemenea exploatarea și valorificarea produselor secundare, accesorii și a celor accidentale, a căror exploatare n'are caracter industrial, împreună cu inventarul aferent gospodăriei silvico-culturale.

Se arată în detaliu direcțiile, serviciile și birourile, care trec la Departamentul Silviculturii și cele care rămân în cadrul „REIL”, pendinte de Ministerul Industriei.

Deosemeni se precizează modul de funcționare al centrelor de exploatare (CAPS), care n'au avut în administrare domenii silvice, al celor care au domenii silvice, al ocoalelor silvice, în care gospodăria silvică s'a făcut la un loc cu valorificarea și exploatarea

lemnului și se prevăd dispozițiuni referitoare la personal și buget (M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948).

54. — Decretul prezidial Nr. 38 pentru intrarea în proprietatea Statului a bunurilor fostului rege Mihai I și a membrilor fostei familii regale. (M. Of. Nr. 121 din 27.V.1948).

55. — Dec. min. Nr. 30 a Ministerului Silviculturii referitoare la regimul exoloatărilor forestiere pe anul 1948/49.

Se prevăd norme pentru determinarea și calculul posibilităților și cotelor, din toate pădurile în fiecare serie, indiferent de natura proprietății, pentru: 1) pădurile cu amenajamente în vigoare (cu continuitate); 2) pădurile cu amenajamente ajunse la termenul de revizuire, care au însă planuri speciale ori generale de exploatare, în care sunt indicate tăierile și pe anii următori termenelor de revizuire; 3) pădurile în curs de amenajare pe baza dispozițiilor Legii Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier; 4) pădurile cu amenajamente anulate sau neamenajate, precum și la cele prevăzute în decizia Nr. 1703/947 (publ. în M. Of. Nr. 1 din 1.I.1948), referitoare la regimul de exploatare al pădurilor destinate a fi transformate în pășuni împădurite; 5) pădurile sub 10 ha.

Se prevăd dispozițiuni speciale, relative la programarea pentru exploatare a posibilităților din pădurile cu arborete degradate prin brăcuire, incendiere sau destinate spre refacere, sau cu arborete în care au avut loc doborâturi de vânt, la schimbarea ordinea tăierilor și concentrarea posibilităților (M. Of. Nr. 123 din 29.V.1948).

56. — Decretul prezidial Nr. 47 pentru majorarea valorii materialelor și amenzilor prevăzute de legile silvice.

Se majorează de 100 ori valoarea materialului și amenzile prevăzute de art. 7, 20, 21, 29, 40, 48, 60—62, 64, 65 și în tariful anexat la art. 60 al Codului silvic din 1910, astfel cum erau stabilite la acea dată, fără a se ține seama de modificările ulterioare.

Se majorează de 5 ori amenzile prevăzute în: art. 29 din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930; art. 13 din legea pentru pădurile de protecția monumentelor naturii din 1930, art. 6 din decretul lege Nr. 1977 din 1938 referitor la controlul circulației materialului lemnos.

Amenzile prevăzute în art. 11, 12, 24 și 25 din legea pentru spărarea patrimoniului forestier din 1947 se recalculează la coeficientul de 5000 lei vechi pentru 1 leu stabilizat.

Alineatul ultim al art. 59 din Codul silvic din 1910 se înlocuiește cu următorul text: „La aplicarea pedepselor prevăzute în legi sau în tarifele anexate, judecătorii nu pot să acorde circumstanțe ușurătoare”. (M. Of. Nr. 124 din 31.V.1948).

57. — Decretul prezidial Nr. 38 pentru intrarea în proprietatea Statului a bunurilor fostului rege Mihai I și a membrilor fostei familii regale.

Înlocuiește legiuirea de sub nr. 54, înserată cu omisiuni în text (M. Of. Nr. 127 din 3.XI.1948).

58. — Dec. min. Nr. 34 a Ministerului Silviculturii, referitoare la anularea art. 6 și 7 din dec. min. Nr. 363 a M.A.D. (publ. în M. Of. Nr. 57 din 9.III.1948) cuprinzând noul mod de calcul al prețurilor produselor lemnoase (M. Of. Nr. 130 din 7.VI.1948).

59. — Legea Nr. 119 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, asigurări miniere și de transporturi.

Se naționalizează:

„Toate întreprinderile producătoare de cherestea, cu cel puțin un gater mecanic, având o instalație de forță de cel puțin 50 HP”.

„Toate întreprinderile producătoare de tâmplărie de artă și binale, de unelte de tâmplărie, cu o instalație de forță motrică de cel puțin 50 HP, utilizate cu cel

puțin 5 mașini unelte, cum ar fi: bandseg, abricht, ferăstrău circular, frezmașină, mașină grosime, lanț-mașină, bormașină, strung, nut și feder sau mașini importante apropiate”.

„Toate întreprinderile producătoare de plăcaje, pânele, furnire, parchete și frizuri, cu o instalație de forță motrice de cel puțin 20 HP”.

„Toate întreprinderile producătoare de accesorii pentru industria textilă, calapoade, cuie de lemn, cu o forță motrice de cel puțin 10 HP”.

„Toate întreprinderile producătoare de creioane, rechizite școlare din lemn, metri lemn, cu o forță de cel puțin 30 HP”.

„Toate întreprinderile producătoare de țevi și butoaie cu o forță motrică de cel puțin 20 HP”.

„Toate întreprinderile producătoare de cherestea, cărucioare, jucării, perii și pensule, rulouri și jaluzele, răcitoare și alte articole de lemn, enumerate în lista anexă VIII”.

„Toate întreprinderile producătoare de celuloză, hârtie, carton și mucava”. (M. Of. Nr. 133 bis din 11.VI.1948).

60. — Decretul prezidial Nr. 88 pentru rezilierea contractului de vânzare-cumpărare dintre Com. Cărpiniș, jud. Alba și S. A. forestieră transilvăneană Arboria din București. (M. Of. Nr. 136 din 15.VI.1948).

61. — Decretul prezidial Nr. 97 pentru angajarea temporară a personalului necesar lucrărilor de ridicări în plan și amenajare a pădurilor.

Personalul tehnic și administrativ necesar acestor lucrări poate fi angajat prin derogare dela dispozițiile art. 40 și 45 din legea Nr. 80 pentru stabilirea și aplicarea bugetului general al Statului pe exercițiul 1948/49. (M. Of. Nr. 139 din 18.VI.1948).

62. — Decizia Nr. 904 a Consiliului de Miniștri pentru înființarea unui „Oficiu industrial al mobilei și al produselor fininte din lemn”.

Obiectul acestui oficiu va fi dirijarea și supravegherea producției, colectarea comenzilor și vânzarea produselor obținute, precum și aplicarea coordonată a

măsurilor prevăzute de legile pentru reglementarea activității industriale privind această ramură de producție.

În stera de activitate a Oficiului intră toate întreprinderile prelucrătoare de lemn sub orice formă, prin metode manuale și mecanice, a căror listă urmează a fi stabilită printr-o decizie ulterioară de către Ministerul Industriei. (M. Of. Nr. 140 din 19.VI.1948).

63. — Decizia Nr. 905 a Consiliului de Miniștri referitoare la repartizarea și trecerea în administrarea și folosința autorităților și instituțiilor menționate a bunurilor fostei case regale și ale familiei regale.

Bunurile forestiere sunt repartizate la Ministerul Silviculturii și Ministerul Industriei. (M. Of. Nr. 140 din 19.VI.1948).

64. — Dec. min. Nr. 66 a Ministerului Silviculturii, relativă la prelungirea pășunatului în păduri.

Perioadele de involoarea vitelor la pășune în păduri, prevăzute în art. 3 al deciziei ministeriale Nr. 6 (publ. în M. Of. Nr. 101 din 30.IV.1948), sunt prelungite cu 30 zile. Celelalte dispozițiuni ale deciziei menționate rămân în vigoare. (M. Of. Nr. 144 din 25.VI.1948).

65. — Dec. min. nr. 67 a Ministerului Silviculturii, referitoare la interzicerea cedării contractelor de arondare a dreptului de vânătoare sau pescuit în apele de munte. Toate contractele de acest fel, cedate fără autorizarea Ministerului, se anulează. Se prevăd dispozițiuni referitoare la societățile de vânătoare (încheierea contractelor direct cu statul) și la persoanele fizice (interzicerea încheierii pe viitor) care au cedat aceste contracte (M. Of. nr. 146 din 28.VI.1948).

66. — Dec. min. nr. 11.792—11.803 a Ministerului Comunicațiilor referitoare la fixarea tarifelor pentru transporturile de mărfuri pe unele linii ferate industriale ale societăților: Foresta, Italo-Română, Regnicolora, Ardeleana, Valea Mureșului, Domeniile Bucovina, (M. Of. nr. 147 din 29.VI.1948).

N. St. Dumitrescu

O RECTIFICARE

În Revista Pădurilor Nr. 2/1948, pag. 50—51, la articolul «Primul doctorat la Facultatea de Silvicultură din București», s'a dat o notiță conținând numele inginerilor silvici români, care au și titlul de doctor din țară sau străinătate. Din eroare s'a omis a fi trecut și colegul nostru D-I Ing. G. Pană, doctor al Universității din Nancy. D-sa și-a trecut examenele cu teza «Contribution à l'étude des propriétés mécaniques du bois». Deosebit de aceasta, cu aceeași ocaziune a dezvoltat subiectele date de facultate: 1) La correction des torrents dans les Alpes françaises și 2) La lutte contre les insectes des arbres forestiers.

Rectificând în acest fel lista dată, rezultă că D-I Ing. Al. Beldie este al 30-lea doctor al Corpului Silvic.

Rev. Päd.

PERDELE DE PROTECȚIE ÎN ELVEȚIA

NÄGELI, Werner, Forstingenieur.

Weitere Untersuchungen über die Windverhältnisse im Bereich von Windschutzstreifen.

(Aite cercetări asupra regimului vântului în zona perdelelor de protecție).

Mitteilungen der Schweizerischen Anstalt für das Forstliche Versuchswesen. XXIV. Band, 2. Heft, Zürich, 1946, pp. 659-736.

În Elveția, deși poate părea surprinzător pentru Români, problema perdelelor de protecție nu înseamnă nicio noutate, căci are deja o tradiție veche de mai bine de o jumătate de secol. În câmpie ca și la munte, influența protectoare a vegetației forestiere împotriva vântului a impus plantațiunii destul de numeroase în variate stațiuni. Așa precum și în Franța, în unele regiuni, s'a simțit nevoia să se protejeze anumite culturi în contra efectelor păgubitoare ale vânturilor prea intense, recurgându-se la adăposturi. În SE de exemplu, unde bate mai ales mistralul, nu numai culturile, ci și casele sunt apărate prin plantațiuni, care, constituite mai ales din *Chamaecyparis*, sunt instalate în linii paralele, orientate dela SW la NE, sau în linii formând unghiuri drepte, cu o latură NS iar alta EW. Efectul util recunoscut se întinde pe o lățime egală cu de 10 ori înălțimea adăpostului.

În Elveția, problema a fost reactualizată în timpul ultimului războiu mondial; țara fiind avizată a se hrăni din resursele solului național, era imperativă utilizarea la maximum a fiecărei suprafețe. În felul acesta s'au isbit de plantațiunile dela câmpie și s'a propus să fie defrișate. Economistii, agronomii și geodezii uitaseră pentru ce fuseseră făcute. La insistența silviculturilor, defrișarea a fost amânată până ce cercetările științifice aveau să dovedească utilitatea sau inutilitatea lor. De aci, invitația către Institutul Forestier Federal de a stabili adevărul.

Cercetările urmau să afle influența perdelelor asupra vitezei vântului, asupra evaporației, asupra producției agricole. Efectul protector indirect asupra culturilor se putea reaminti și dovedi pe cale inductivă, gândind biologic. Exemplu: rolul plantațiilor în lupta împotriva insectelor vătămătoare în agricultură. Fără vegetația forestieră, păsărelele nu pot trăi, pentru că nu au unde să-și facă adăpost. Odată cu distrugerea plantațiilor, păsărelele se răresc și în aceeași măsură se înmulțesc insectele vătămătoare. Pomii fructiferi nu mai produc decât tratați intens cu chimicale, încât câștigul a câtorva metri pătrați de teren, care se destină culturii agricole, este numai aparent, deoarece producția nu depinde numai de suprafața absolută a solului disponibil, ci și de felul în care vegetează (prosperază) cultura instalată.

Rezultatele cercetărilor întreprinse de Institutul Forestier Federal au fost publicate în analele Institutului și în revista societății forestiere elvețiene. În Revista Pădurilor (56) din 1944, (pag. 147-149) a fost recenzată prima parte a studiului, publicată în volumul XXIII/1943 al analelor elvețiene. În volumul XXIV/1946, inginerul silvic Nägeli, delegat de Institut cu studiul perdelelor de protecție, își publică în

continuare rezultatele obținute în alte regiuni (Zürich și câmpia Rhinului); primele cercetări erau mai mult din valea Rhônului.

Metoda de cercetare a fost aceeași ca și în trecut: pe anumite profile, normale la orientarea, perdelelor, au fost instalate un număr de anemometre la 1,4 m deasupra solului. Valorile obținute au fost exprimate în procente din viteza măsurată în acelaș moment în locuri unde nu se exercita nicio influență modificatoare a vântului.

Perdelele, în jurul cărora s'au făcut măsurătorile, au fost alese cât mai variate: fâșii înguste plantate cu molid, largi de 3-17 m, înalte de 7-17 m; perdele de foioase, largi de 12-15 m, înalte de 3-18m; plantațiuni combinate la care se adăoga și efectul livezilor înconjurătoare; în sfârșit, o alee de foioase constituită dintr'un șir dublu de arbori foarte spațiați, etc.

Concluziile :

1. Acțiunea protectoare a unei perdele este aproape în întregime funcțiune de înălțimea ei. Probabil se adăoga la aceasta și structura vântului, în sensul că zona protejată se micșorează pe măsură ce crește turbulența lui. Reamintim, că sunt două zone protejate: una, în partea dinspre care bate vântul, adică din fața perdelei; a doua, în partea opusă, din umbra vântului (sau, de „sub vânt”).

În cazurile studiate, s'a constatat că influența moderatoare a perdelei, în partea din care bate vântul, începe să se simtă la o distanță cam de 9 ori înălțimea perdelei. În niciun caz nu este la mai mult de 10 ori sau la mai puțin de 5 ori înălțimea perdelei. În partea de sub vânt, acțiunea modificatoare a perdelei asupra vântului se întinde pe o zonă largă de 30 de ori înălțimea perdelei. Valorile limite obținute au fost: 40 maximum și 20 minimum (un singur caz).

2. În limitele protejate, viteza modificată a vântului variază diferit. Exemplu: în partea dinspre vânt, la o distanță egală cu de 3 ori înălțimea perdelei, viteza este încă 90%; la distanță egală cu 1 înălțimea, coboară la 60% din viteza în teren liber. Până la marginea perdelei în partea dela adăpost, este încă 43%, iar la o distanță de 2 ori înălțimea, la adăpostul perdelei, atinge un minimum de 33%. De aci începe a crește iarăși: la de 6 ori înălțimea a revenit la 50%. La o distanță de 15 ori înălțimea se ridică la 86%. Ș. a. m. d. Bineînțeles, acestea sunt valori medii. Pentru fiecare caz particular abaterile sunt foarte deosebite.

3. Permeabilitatea (sau, penetrabilitatea) unei perdele influențează în mare măsură variația vitezei vântului; mai puțin în partea dinspre vânt, mai mult în partea adăpostită. Minimile mijlocii ale vitezelor vântului înregistrează valorile: 14%, 26%, 34% și 37%, în cazul perdelelor, respectiv: foarte dense, dese, permeabile și rare. Este de reținut deasemeni, că zona acestor minime se depărtează cu atât mai mult de liziera perdelei, din partea adăpostită, cu cât perdeaua este mai impenetrabilă. Însă, cu cât este minimul mai coborât, cu atât mai repede și mai brusc

crește viteza. Astfel, deja la o distanță egală cu de 3 ori înălțimea, procentul este sensibil mai urcat decât în cazul perdelelor de consistență mai slabă. În raport cu consistența (densitatea), lărgimea perdelei este un factor secundar în acțiunea modificatoare asupra vântului.

4. În ceea ce privește metoda de cercetare, s'a stabilit că est indicat a se măsura vitezele vântului la 1,4 m de la sol, această înălțime fiind deasupra zonei celor mai intense variații datorite accidentelor de teren. Influența protectoare a perdelei este foarte puțin diferită dacă o considerăm pe verticală. Judecând după rezultatele obținute, în partea de sub vânt această influență depășește înălțimea perdelei.

5. În cazul vitezelor de 2—7 m/sec., măsurate în câmp liber, influența perdelei e neschimbată. Cu alte cuvinte acțiunea moderatoare a perdelei este independentă de intensitatea vântului. Totuși, în cazul vitezelor mai mici de 2 m/sec., acțiunea protectoare e redusă. Pe de altă parte, se știe din alte cercetări, că și în cazul vitezelor ce depășesc 10 m/sec., acțiunea protectoare e de asemenea redusă. De unde rezultă, că o perdea de protecție de o densitate (deci, penetrabilitate) dată exercită o acțiune protectoare maximă numai pentru vânturi de anumite viteze.

6. În spărturile (golurile) din perdele, viteza vântului crește; în cazurile studiate, până la 120% din viteza în teren liber. Această viteză sporită se continuă și în partea „adăpostită”, însă numai pe o scurtă distanță, de unde coboară chiar la 80%. De importanță practică este constatarea, că această viteză sporită nu se dezvoltă și lateral, lângă spărtură, decât pe câțiva metri.

7. În cazul unei perdele dense, în partea adăpostită se dezvoltă vârtejuri puternice și anume în zona imediat vecină minimului. Efectul acestora se vede asupra culturilor de la adăpostul perdelelor: holdele sunt calcate în zona vârtejurilor.

8. Practic vorbind, tehnicianul chemat a proiecta un sistem de perdele de protecție va trebui să aibă în vedere în primul rând înălțimea probabilă, pe care o va atinge plantația, în raport de speciile întrebuintate și de condițiunile staționale date. Astfel, va putea aprecia zona protejată de perdele. Important de asemenea este de a se crea și trata perdelele, astfel încât să fie de o consistență mijlocie, întrucât și consistența redusă și densitatea prea mare reduc acțiunea protectoare a perdelei. Structura perdelei este alt factor de luat în seamă: trebuie să fie cât mai omogenă. Un amestec de foioase este de preferat unor plantațiuni pure de molid (care, altădată, însemna în Elveția, regula), atât din motive de ordin estetic dar mai ales tehnic: cu timpul, plantațiile de molid, dense în tinerețe, se răresc sub influența combinată

a vântului, maladiilor, etc. și sunt greu de reconstituit. Foioasele se adaptează mai bine condițiunilor de lumină, diferențelor reciproce de creștere, iar însuși, rea de a lăstări contribuie în mod natural la completarea. În timpul iernii, deși penetrabilitatea perdelelor de foioase crește, deci acțiunea moderatoare a perdelelor scade, faptul că zăpada se distribuie mai omogen și se împiedică acumularea ei în vecinătatea imediată a perdelei, constituie un avantaj.

Etajarea perdelei și menținerea unor anumite elemente din constituția ei este condiționată de lărgimea perdelei. Altfel, acest factor, după cercetările făcute, nu joacă un rol important în acțiunea modificatoare asupra vântului. O lățime de 10—15 m este suficientă pentru perdelele destinate a avea o înălțime mare. O lățime de 5—10 m convine plantațiunilor de înălțime mijlocie; iar 3—5 m este indicat a se hotărî pentru simple garduri vii. Bineînțeles, lățimea perdelei, imo-perantă ca obstacol mecanic pentru nișorarea vitezelor vântului, își are importanța ei din punct de vedere microclimatic. Dar aceasta este o altă problemă.

Deosebit de aceste considerațiuni, tehnicianul, în realizarea proiectului său, va ține seama neapărat de condițiunile locale. Reguli generale, în sensul de a fi universal-valabile, nu se pot enunța în această privință. Un proiect omogen într-o ordine bine determinată, nu are șanse de aplicare în Elveția. Se impune folosirea plantațiunilor deja existente, instalarea plantațiunilor dealungul drumurilor, canalelor, râurilor, pe limite de proprietate, etc. Deși, considerate separat, acțiunea acestora va fi redusă, în ansamblu vor exercita categoric o acțiune protectoare.

Cam acestea sunt concluziile desprinse din al doilea studiu efectuat de Nügeli în legătură cu perdelele de protecție în Elveția. Ele se referă, după cum s'a văzut numai la acțiunea modificatoare asupra vântului. Rezultatele în legătură cu evaporarea și recoltele (producția) din câmpurile protejate de perdele, nu sunt publicate. Dar chiar așa parțial, importanța lor depășește caracterul academic al unor cunoștințe a fenomenelor din natură. Aplicabilitatea lor în practică este evidentă, cel puțin pentru Elveția. Să sperăm, că în scurt timp vom avea date rezultate și din studiile efectuate în țara noastră, unde problema perdelelor de protecție a ocupat un loc de cinste chiar și în preocupările oficiale ale administrației. Din cunoștința cât mai temeinică a condițiunilor staționale, economia forestieră, și prin ea economia generală, nu va avea decât de câștigat. Studiul inginerului silvic elvețian Nügeli este un model, în acest sens. Cei ce se ocupă cu problema perdelelor de protecție îl vor consulta cu mult folos.

T. Balănică

MANUSCRISE

BOIANGRU EMIL.: *Padurile și împăduririle din regiunea „Porțile de Fier”.*

Lucrare de subinspector, 1933. Manuscris de 23 pag. cu 7 fotogr. + 1 hartă. Bibl. I. C. E. F. Inv. Nr. 1933.

Regiunea studiată de d. Ing. Em. Boiangru este cuprinsă între următoarele limite:

la Sud, Dunărea pe porțiunea cuprinsă între Văciorova și Turnul-Severin;

la Vest, râul Cerna;

la Est, o linie ce trece prin satele Simian, Putineț, Balotești, Schitul Mănăstirii și Păunești;

la Nord, linia munților pe fosta frontieră.

Este o regiune de dealuri și munți de talie mică, cuprinsă altitudinal între 95 m (nivelul Dunării) și 800 m (vf. Tausca).

Formațiuni geologice complexe și frământate: sisturi cristaline, argiloase și calcaroase, calcare compacte, conglomerate, marne, argile, pietrișuri și nisipuri.

Climatul, dulce cu precipitații puține, are imprimată influența adriatică, fapt care se oglindește în compunerea vegetației.

Se disting trei zone de vegetație lemnoasă:

La Nord, o zonă a fagului, care pe platouri și versanții nordici se prezintă în arborete pure. Uneori coboară spre Sud până aproape de Dunăre, dar numai pe versanții nordici.

La mijloc, o zonă a gârului. Aceasta se amestecă în partea sa superioară cu fagul, fără ca acesta din urmă să fie de temut pentru stejar. Urcă până la 600 m alt.; în partea de jos a ariei sale de vegetație i se adaugă elementele celei de a treia zonă de vegetație: zona cârpiniței.

Aceasta, împreună cu mojdreanul, liliacul, vișinul turcesc, alunul turcesc, gărnața, cerul, ulmul, ocupă versanții sudici, dinspre Dunăre, ai regiunii pomenită, întinzându-se dela Turnul-Severin, până la Vîrciorova, iar altitudinal urcând până la 400 m.

Inițial toată regiunea a fost împădurită. Dar, ca pretutindeni unde a pătruns omul, s'au produs defrișări, reducându-se azi procentul la 60%. Statul posedă aici un complex ceva mai mare de 10.000 ha, iar moșnenii circa 2000 ha.

În unele puncte, cum sunt Vîrciorova și Gura-Văii, chiar și versanții mult înclinați dinspre Dunăre, au fost defrișați, pentru a se face pășuni. Au fost însă repede lipsiți de pământul roditor, de către apele ploilor și zăpezilor în scurgerea lor, transformându-se în terenuri complet neproductive. Acești versanți sudici din marginea și lungul Dunărei sunt cunoscuți sub numele de „Coastele Dunării”.

În afară de acestea, mai toate malurile râurilor care străbat complexul pomenit, sunt astăzi puternic erodate. Nu lipsesc nici alunecările de straturi, în-deosebi în basinalul râului Bahna.

Reîmpădurirea acestor coaste căzute pradă eroziunii se impune, mai ales dealungul Dunării:

1. Pentru protejarea șoselei naționale și căii ferate, care cu greutate se strecoară, una lângă alta, prin spațiul îngust îngăduit de Dunăre și „Coastele” ei.
2. Pentru estetica regiunii cerută de vecinătatea celor trei artere de comunicație de importanță internațională (Dunărea, calea ferată și soseaua).
3. Pentru punerea în valoare a terenurilor devenite total neproductive.

BOZDOG PAVEL: *Terenurile degradate din Nordul Munteniei și cele de pe valea Cărcinoului în special.*

Lucrare de subinspector, 1938. Manuscris de 21 pag + 21 fotografii. Bibl. I.C.E.F. Inv. 3796

În prima parte a lucrării, autorul face o serie de scurte considerații asupra terenurilor degradate din jud. Argeș, Muscel, Dâmbovița, Prahova și Buzău. Cu acest prilej încearcă să caracterizeze din punct de vedere morfologic diferite formațiuni torrențiale din regiunea menționată.

Ocupându-se de mijloacele de combatere a eroziunii, enumeră, tot pe scurt, atât mijloacele preventive, cât și cele de corecțiune. Pe cele de combatere le împarte în două: trecătoare și permanente. În categoria celor „trecătoare” cuprinde toate lucrările de corecțiune, iar la cele „permanente” cuprinde împăduririle și înerbările.

La „împăduriri” face discuțiune asupra speciilor de folosit, arătând avantajile și dezavantajile celor ce le ia în considerare. Pentru împădurirea bazinelor de recepție, menționează salcâmul, pinul silvestru și pinul austriac. Despre salcâm, arată între altele că trebuie considerat ca o specie temporară pentru bună parte din cazuri. Nu scapă a menționa și folosirea arbuștilor în cazurile cele mai rebele. Pentru canalele de scurgere ale toranților amintește: sălciiile și plopii, care trebuiesc folosiți sub formă de butași.

Vorbind de înierbări, arată că acestea trebuiesc folosite oride-câte-ori terenul o îngăduie, cu scopul de a forma fânețe.

La lucrările de corecțiune, cărora le acordă un caracter temporar, dă o serie de date practice în ce privește felul cum trebuiesc constituite și în ce anume împrejurări: gârdulețele, fascinajele, cleionajele și barajele de tot felul. Se declară adept al lucrărilor mici și numeroase, în locul celor mari și puține, care sunt costisitoare, pe lângă o serie de alte inconveniente.

În ce privește timpul când trebuiesc construite, arată că e bine să se lucreze concomitent și la împăduriri și la lucrările de artă. Dacă aceasta nu este cu putință, este de părere să se înceapă întâi cu împăduririle. Dacă situația este de natură să trebuie să se înceapă mai întâi cu lucrările de corecțiune, care s'ar face în

Reîmpădurirea degradatelor, ca pretutindeni, întâmpinând greutăți, aici acestea fiind accentuate din mai multe cauze din care se menționează:

a) umiditatea este sub minimum necesar (sub 500 mm precipitații, la care se adaugă curenții de aer uscați).

b) înclinarea mare a coastelor, fapt care face ca și puțina apă ce cade să se scurgă repede de vale.

c) expoziția sudică a versanților, fapt care face ca în timpul verii pământul și roca să se înfierbânte foarte mult.

d) Lipsa complectă de sol, din cauza eroziunii.

Primele încercări de reîmpădurire datează de prin anul 1920, când s'a folosit în acest scop salcâmul, fără rezultate bune.

Ulterior s'a văzut că trebuie să se recurgă la elementele vegetației locale caracteristice: cărpinița, mojdreanul, liliacul, vișinul turcesc, alunul turcesc, cărora li s'a mai adăugat și pinul austriac. Pentru a se putea folosi puțina apă din precipitațiuni, plantațiunile s'au făcut în terase late de 1 m, spațiate la 2 m una de alta. Rezultatele, de data aceasta, au fost îmbucurătoare.

Lucrarea d-lui Em. Boiangiu, împreună cu a d-lui J. Filipovici care tratează despre „Clisura Dunării” adică de porțiunea Dunării din amonte de Vîrciorova și până la frontiera cu Banatul Sărbesc,¹⁾ ne dau elementele necesare pentru rezolvarea cu succes a problemei ameliorării terenurilor degradate într'un colț de țară cu un accentuat specific local.

At. Haralamb

sezonul de vară, atunci trebuie neapărat ca în toamna imediată să se facă și lucrările de împădurire.

Ca puncte de atac, arată că trebuie să se atace torantul odată în toată lungimea lui, atacarea numai din amonte sau numai din aval, având fiecare o serie de inconveniente.

În partea a doua a lucrării, d. Ing. P. Bozdog, fost multă vreme șeful Serviciului Județean în Dâmbovița, arată cum s'a procedat la ameliorarea terenurilor degradate de pe valea Cărcinoului din Jud. Muscel.

Nu este vorba aici de toranți în adevărata accepțiune a cuvântului, ci de niște ravene, ramificate totuși, îmbrățișând bazine de recepție ce nu depășesc 10 ha. Cu formațiuni geologice se întâlnesc straturi de argile, nisipuri și pietrișuri alternând, între ele, fapt care face ca adesea să se provoace alunecări.

Lucrările de pe Cărcinov s'au făcut pe oca 200 ha, întinzându-se pe teritoriile comunelor Beleți, Boțești, Dobrești, Negrești, Zgripturești și Priboeni, făcându-se în același timp și împăduririle și lucrările de corecțiune. Ca specie de împădurire s'a folosit salcâmul, iar pe canalele de scurgere, salcia.

În celace privește lucrările de artă, se arată că inițial s'au construit baraje de beton, dar s'a renunțat la ele, pentru a le înlocui cu cleionaje. S'au construit atât cleionaje simple, cât și din cele duble. Se dau prețioase date practice, privind felul cum acestea trebuiesc construite.

Pe coastele ravenelor, în vederea susținerii plantațiilor, s'au făcut gârdulețe.

În încheiere, autorul arată că lucrările au dat în scurt timp rezultate pozitive definitive. De remarcat, în acest sens, fotografiile documentare ce însoțesc lucrarea, arătându-se cum se prezintă situația, înainte de lucrări și cum arată numai la 5—7 ani diferență, după executarea lucrărilor. Într'un cuvânt, s'a realizat complectă ameliorare a terenului.

Cazul de pe valea Cărcinoului se adaugă la seria de lucrări definitive — unele deja semnalate de noi — care dovedesc eficacitatea metodelor folosite de forestieri în lupta contra eroziunii terenurilor.

At. Haralamb

1) A se vedea recenzia noastră publicată în Revista Pădurilor Nr. 11-12 1946, pag. 261.

POCIVOVEDENIE, Nr. 4, Aprilie 1948

(PEDOLOGIE)

Revista editată de Academia de Științe U.R.S.S. din Moscova conține următoarele articole:

N. P. REMEZOV. *Genetica podzolorilor.* (pag. 217—226).

V. S. ȘUMACOV. *Cauzele care împiedică procesul de nitrificare a solurilor forestiere.* (pag. 227—236)

P. S. CULITANS. *Principiile și metodele lui Do-cuceaev, pentru studiul solurilor din Republica Socialistă Sovietică Letoniană.* (pag. 237—242).

L. N. BARSUCOV. *Schlul ca un sistem coloidal* (pag. 243—251).

N. I. GORBUNOV, I. G. ȚIURUPA, E. A. SURAGHINA. *Caracteristicile termografice și röntgenografice ale argilelor de montmoriloni!* (pag. 252—259).

I. M. GORICOVA. *Influența apei asupra sistemului dispers din sol.* (pag. 260—267).

P. I. NICHISCHINA. *Influența îngrășămintelor de natură organică și minerală asupra fertilității solurilor.* (pag. 268—274).

P. GAVRILUC și E. TUCALOVA. *Istoria și stadiul actual al științei solului: Conferința oamenilor de știință dela Don și Caucazul de Nord.* (pag. 275).

BIBLIOGRAFIE. Factorii de formare genetică, geografică și cartarea solurilor. Fizica solurilor. Chimia solurilor. Biologia solurilor. / Ameliorarea solurilor. Eroziunea solurilor. (pag. 276—280).

N. Carra

ANALELE ICEF

Vol. XI. Anii 1946—1947,

cuprinde :

N. GHELMEZIU, Dr. Ing.:

Influența umidității asupra lucrului mecanic și rezistenței la rupere prin încovolarea dinamică a lemnului de molift.

D. A. SBURLAN Prof. Dr.:

Considerațiuni asupra numărului și poziției penelelor la grinzile combinate de poduri.

E. VINTILA Ing. Dr.:

Cercetări asupra densității, contragerii și cantității de apă din lemnul de fag.

G. T. TOMA Ing. Dr.:

Tarife de cubaj pentru stejar.

C. C. GEORGESCU Prof. Dr., I. TEODORU și MIRCEA BADEA:

Uscarea în masă a stejarului.

I. VLAD Ing. Dr.:

Observațiuni privitoare la regenerarea stejarului în pădurea de șleau de câmpie.

S. PAȘCOVSCHI Ing.:

Contribuțiuni, la ecologia frasinului.

I. MORARIU Dr. și M. CIUCĂ:

Materiale pentru flora Mihăeștilor.

I. LUPE Ing.:

Sorbus cretica în valea Cheia (jud. Vlașca).

I. LUPE Ing.:

Repicarea stejarului la șanț sau cu plantatorul?

I. LUPE Ing.:

Alegerea arborilor și arbuștilor de ornament pentru litoral și stepa Dobrogei.

AT. HARALAMB Mc. A.S.R.

La présence du pin de montagne (Pinus montana) dans le massif montagneux Ezerul et dans le bassin supérieur de la rivière Dâmbovița.

Comptes rendus des séances de l'Académie des Sciences de Roumanie, Tome VIII 1946—1947, pag. 115 — 120.

Iași, 1947, Tip. Lupta Moldovei.

I. LUPE Ing.:

Perdele forestiere pentru protecția culturilor agricole.

Analele Româno—Sovietice, Nr. 6 din 1947 pag. 939 — 952.

ȘT. RUBȚOV Ing. insp. silvic:

Contribuțiuni la problema perdelelor forestiere în România.

Târgu — Mureș, 1947; 176 pagini cu 10 fig. în text.

ȘT. R. BĂRBULESCU ing. insp. silvic:

Silvicultura. (Tehnica elementară de cunoașterea, cultura și valorificarea pădurilor).

Curtea de Argeș, Tip. Eparhială, 1946; 134 pag.

D. A. SBURLAN

Scoaterea lemnului de foc cu cioacla.

ICEF, Seria V-a (Foi volante) nr. 4; 2 pag.

D. A. SBURLAN

Cușcaele (Jilipurile portative).

ICEF, Seria V-a (Foi volante), nr. 5; 4 pag.

G. T. TOMA

Simplificări în cubajul arboretelor la lucrările de amenajament.

ICEF, Seria V (Foi volante), nr. 6; 4 pag.

ANTON V. RADULESCU

Cum se plantează un puiet.

ICEF, Seria V (Foi volante), Nr. 7; pag. 5.

PUBLICAȚII

PROFESIONALE

DELA AGIR

INCHEIEREA PRIMEI ETAPE DE MUNCĂ VOLUNTARĂ A G I R ȘI INAUGURAREA EXPOZIȚIEI DE M V

Urmare moțiunii votată de adunarea plenară AGIR din 17.I.1948, prin care s'a hotărât executarea până la 1 Mai a. c. a unui număr de 60 ore MV, inginerii și tehnicienii, care au făcut această muncă în cadrul AGIR-ului, s'au întrunit *Duminică 30 Mai 1948* în sala Asociației din București pentru a examina rezultatele primei etape de MV și a inaugura expoziția ei.

Această adunare, prezidată de d. Prof. Ing. N. Pro-firi, Ministru al Comunicațiilor, a fost onorată cu prezența reprezentanților guvernului, în persoana d-lor Prim Ministru Petru Groza și Theodor Iordăchescu, Ministru al Lucrărilor Publice.

In cuvântul de deschidere a adunării, d. Prof. Ing. C. C. Georgescu, președintele adjunct al Asociației a spus între altele: „AGIR-ul se încadrează efortului social pe care îl dirijează guvernul și organizațiile de masă, în vederea realizării redresării economiei țării.

Acest efort se îndreaptă asupra unor serii de obiective, în care inginerii și tehnicienii au un rol esențial, atât prin activitatea lor de toate zilele, cât și prin MV, care s'a dovedit nu numai că este posibilă, dar a devenit o nouă concepție asupra felului de a privi obiectivele noastre față de colectivitate. Ea va deveni o metodă socială de lucru și va depinde de noi, ca prin organizare să o încadrăm în programele curente de lucru. AGIR-ul și-a propus a introduce MV în lumea inginerescă și a tehnicienilor, distribuind în acest scop sarcini care s'au executat cu mult elan, dând roade aproape în toate domeniile de activitate tehnică. Astăzi inaugurăm și expoziția MV a inginerilor și tehnicienilor“.

După aceasta, d. Dr. Ing. *Vigil Economu*, responsabilul pentru MV a Cercului Regional București, a făcut un amplu raport, accentuând că înfăptuirile acestei regionale n'ar fi fost posibile, dacă nivelul politic al inginerilor, arhitecților, chimiștilor și tehnicienilor, n'ar fi crescut datorită acțiunii duse de clasa muncitoare.

Realizările MV -- AGIR în instituțiile și întreprinderile din Capitală, care nu au organizații pe țară, precum și ale liber profesioniștilor, au fost următoarele: S'au înscris 1265 tehnicieni, dintre care au prestat MV 868 dela 34 întreprinderi și 332 liber profesioniști, care au făcut 84.378 ore, atingând deci o medie de 70 ore de fleacă tehnician, superioară angajamentului de 60 ore, luat în adunarea dela 17 Ian. a. c.

În speță s'au ținut 1.095 ore de curs pentru ridicarea nivelului tehnic a 707 salariați inferiori cu pregătire dela ucenici la muncitor: 40 conferințe audiate de cea. 3.200 plugari din Jud. Ilfov; 62 studii și 19 alte lucrări științifice; 3 traduceri; 116 proiecte; 226 șantiere conduse și 116 acțiuni în colaborare cu organizațiile de masă.

Dintre lucrările importante în cadrul instituțiilor și întreprinderilor, scoatem în evidență următoarele:

- PMB: Amenajarea parcului Snagov; locuințe muncitorești.

- STB: Proiectul unui vagon de tramvai cu 3 uși, pus în execuție.

- SGGE: Studii și inovații puse în practică pentru construirea liniei de 60.000 Volți, București-Ruscuc;

studiul alimentării cu gaze comprimate a autovehiculelor.

- UCB: Pierderi în instalații interioare și exterioare.
- PTT: Recondiționarea a 4 Km. cablu; parc de odihnă la atelierele PTT; recuperarea cuprului și zincului din deșeuri.

- PCA: Calculul podelei șlepurilor ridicătoare pentru vase scufundate; dragări de mine; vas marin pentru pescuit; vas pentru transport piatră; amenajarea braului Sf. Gheorghe; gara fluvială Cerna-Vodă și completarea instalațiilor portuare Constanța.

- VULCAN: Fabricarea de electrozi industriali.

- APRETURA: Studiat și experimentat fabricarea firului de mătase artificială din celuloză de stuf.

- SPIC. Colcranți pentru lână și bumbac din materii indigene.

- MOCIORNIȚA: — Diverse tanante indigene; înobilarea moliftanului industrial; uleiuri sulfonate.

- ONEFER: Zăcămintele cuprifere din țară.

- DIR. ENERGIEI PHILIPS, SIEMENS, DISTRIBUTIA. Diverse aparate.

- Intreprinderile CISSA, PRAGER, TIBERIU EREMIA, NICOLAU: Diverse proiecte, conduceri de lucrări la APACA, etc.

- Serviciul Agricol Ilfov: Diverse lucrări practice Tehnicienii liber profesioniști, au realizat 39 proiecte de norme, 8 studii, 20 traduceri de norme și altele; 2.978 fișe pentru Lexiconul Tehnic AGIR, 2.000 fișe bibliografice, documentări, etc.

Ca încheiere raportul a relevat că rezultatele au fost satisfăcătoare și că în MV s'au distins în mod deosebit tehnicienii dela STB, SGGE, PME, DISTRIBUTIA. S'a propus întreceri între Regionalele AGIR Timișoara, Brașov și București, iar în cadrul Regionalei AGIR București întreceri între arhitecții și inginerii din întreprinderi.

În etapa a II-a urmează să fie antrenati în MV cel puțin cu 30 la sută mai mulți tehnicieni decât în perioada încheiată la 1 Mai 1948.

Raportul asupra MV a tehnicienilor din Ministere și instituții cu organizații pe țară, prezentată de d. Arh. *Alex. Iosif*, rezultă că centralele acestor instituții și-au executat programul prin tehnicienii din București, în număr de 1.175 care au prestat 75.439 ore de MV.

Tehnicienii din provincie, aparținând acestor instituții au lucrat în cadrul Cercurilor Regionale AGIR respective.

În mod deosebit s'au distins tehnicienii dela CFR, MLP și Ministerul Comunicațiilor.

Realizările prin MV a celor 58 Cercuri Regionale AGIR și subcentrele lor din provincie au fost prezentate în raportul expus de d. Ing. *Enea Grapini*, responsabilul pe țară al acestor Cercuri.

Primul efect al MV a fost creșterea numărului Cercurilor Regionale dela 20 în Ianuarie 1948, la 58 în Mai 1948, exclusiv subcentrele, actualmente fiind în curs de organizare ultimile Cercuri.

MV s'a executat aproape la toate Regionalele AGIR ca muncă de concepție, de organizare și conducere și sub formă de cursuri și prelegeri, pentru ridicarea

nivelului tehnic al muncitorilor și plugarilor. Tot în categoria MV intră conferințele și cursurile organizate de Cercurile Regionale din Iași și Timișoara, în cadrul filialelor Institutului de Știință și Tehnică, pentru îmbogățirea cunoștințelor de specialitate a tuturor categoriilor de tehnicieni superiori.

Agronomii și-au concentrat activitatea lor de MV în acțiunea de îndrumare și control în campania de însămânțare, campania pomicolă, viticolă și sericicolă, curățiri și însămânțări de islazuri, plantațiuni de pomi fructiferi, salcâmi și alte esențe pe șosele, parcuri și la Instituțiuni, lucrări de gospodărie, grădini de zarzavat, pepiniere comunale, platforme model de bălegar și altele, contribuind prin aceasta la reușita în termen a campaniei agricole de primăvară.

Ing. silvici și-au îndreptat efortul de MV la traducerea în realitate a noilor legi privind conservarea și valorificarea rațională a patrimoniului nostru forestier, prin organizarea producției și reducerea prețului de cost în pădure și la fabrică, împădurirea suprafețelor neregenerate, combaterea insectelor, precum și prin acțiuni pentru stăvilirea terenurilor, etc.

Construcții și arhitecții din Serviciile Publice exterioare și-au concentrat munca lor voluntară pentru: îmbunătățirea comunicațiilor rutiere și feroviare, refacerea clădirilor distruse și proiectate de noi realizări în domeniul edilitar și al construcțiilor, iar electrotehnicianii pentru menținerea în condiții de funcționare cele mai perfecte a Uzinelor Comunale date în grija lor.

Chimiștii și textiliștii au studiat deasemenea o serie de probleme interesante și utile.

Lucrări speciale au fost studiate și prezentate de următoarele Cercuri Regionale:

ARAD: 32 lucrări și proiecte din domeniul industriei metalurgice, textile, chimice, alimentare, energie și combustibil, transporturi, edilitare, etc.

TIMIȘOARA: 42 lucrări și proiecte tratând probleme similare.

BRAȘOV: 26 lucrări și proiecte foarte variate privind probleme de actualitate din domeniul industrial, edilitar, transporturi, etc.

PLOEȘTI: a dat norme de muncă în acord pentru industria petrolului, o serie de studii și proiecte privind rafinările de petrol, a redactat capitolul „Petrol” din manualul chimistului, 571 fișe pentru Lexiconul Tehnic AGIR.

CAMPINA: a întocmit 59 diferite lucrări originale sau traduceri, proiecte etc.

IASI: a făcut studii în legătură cu refacerea și dezvoltarea orașului, complexului feroviar, probleme industriale și de transporturi, etc.

BAIA MARE: a studiat problema energiei industriale sub diferite aspecte (gaz-metan, hidro-electrică și tehnică) și problema zăcămintelor metalifere.

Unele Cercuri au organizat sau au contribuit la organizarea de expoziții locale: Arad, Constanța, Roman, fapt demn de relevat.

Colaborarea Cercurilor noastre cu autoritățile locale, organizațiile sindicale, UTM, etc., în cadrul planificării, coordonării și conducerii MV s'a realizat și adâncit prin crearea de centre de coordonare din care au făcut parte și tehnicienii AGIR-ști, centre care au dat roade evidente.

La Slatina-Olt, — Centrul de Coordonare — înființat cu participarea AGIR-ului, a lămurit poporul asupra necesității reparării drumurilor prin MV și a organizat sub conducerea inginerilor din județ munca a cca. 70.000 cetățeni și a 2.500 căruțe, astfel încât s'au reparat în 6 zile peste 2000 Km drumuri cu santurile și podurile respective.

La MV organizată de AGIR prin cele 58 Cercuri Regionale și subcentrelor lor din provincie, au participat 4.188 tehnicieni superiori, prestand un număr total de 353.053 ore. Angajamentul de 60 ore luat la 17 Ian. a. c. — a fost depășit cu 40 la sută, media fiind de 85 ore de fiecare tehnician.

Dintre toate Cercurile Regionale s'au evidențiat în mod deosebit: Arad, Brașov, Iași și Slatina-Olt.

Raportul general al MV a fost prezentat de d. Ing. N. Drogeanu, responsabilul colectivului central AGIR pentru MV, din care extragem câteva pasagi:

„MV nu poate fi considerată ca o dată a unei probleme ci, ca rezultatul drumului parcurs de țara noastră dela 23 August încoace. Acest drum deschis de lupta clasei muncitore în frunte cu PMR, a permis Republicii Populare Române să se găsească în lagărul democrațiilor populare iubitoare de progres și pace. Șantierelor naționale care oglindesc preocupările guvernului nostru, dovedesc prin caracterul ce-l prezintă, aceste lucrări, că efortul MV este îndreptat numai spre realizări ce vor duce la o mai bună stare a poporului nostru”.

„Problemele atacate de ingineri și tehnicieni se referă atât la programul existent de producție, cât și la cel de dezvoltare viitoare. Inginerii de drumuri, silviculturii și agronomii au avut ca directivă să-și îndrepte acțiunile și spre realizări care să angreneze MV a sătenilor. MV a inginerilor liber profesioniști a fost și ea organizată, creindu-se astfel cadre disponibile pentru încadrarea tehnică a șantierelor inițiate de organizațiile de muncă.

„Rezultatele obținute au fost bune. Total ore prestate — 512.863, număr de tehnicieni antrenați 0.541, constatându-se astfel că angajamentul de a presta 60 ore până la 1 Maiu a. c. a fost depășit. In ce privește participarea tehnicienilor, ea trebuie analizată mai târziu după recensământ”.

„Privitor la lucrările primite în cadrul MV, se poate afirma că ele dovedesc împlinirea programului. Studiile și inovațiile vor fi predate secțiilor AGIR, spre a fi examinate și publicate în revistele tehnice”.

„Din activitatea MV — AGIR, trebuie desprinsă realizarea ecclii experimentale dela APACA și activitatea colectivelor de specialiști voluntari care studiază și avizează asupra problemelor ridicate în legătură cu proiectele șantierelor naționale sau de consilierii AGIR de pe lângă Uniunile Sindicale”.

Printre dificultățile întâmpinate de MV trebuie să enumerăm următoarele:

— Două treimi din cele 58 Cercuri Regionale din provincie au fost organizate abia după data de 1 Februarie a. c.

— În două sectoare, foarte importante în viața noastră economică, rezultatele au fost mai slabe. Este vorba de sectorul metalurgic. În București nu s'a reușit să se angreneze tehnicienii dela uzinele Malaxa și Sectorul Agronomic în care rezultatele date de tehnicienii, activând în birourile din București, au fost insuficiente. La M. V. în cadrul AGIR s'au evidențiat un număr de tehnicieni atât prin entuziasmul de care au dat dovadă, cât și prin realizările obținute”.

„Trăgând concluzii din experiența câștigată în decursul a trei luni de MV, se constată necesitatea realizării unui centru coordonator unic pe țară, din care să facă parte toți cei antrenați în această muncă inclusiv delegații secțiilor AGIR.

„Se propune ca teme imediate pentru programul viilor de MV adică etapa 1 Iulie — 7 Noiembrie a. c. următoarele:

— Terminarea lucrărilor începute în prima etapă, dintre care unele prin amplexarea lor, nu au putut fi predate până în prezent;

— Înființarea unui Cerc de Studii pedagogice pentru învățământul tehnic inferior, care va avea ca sarcină studiul expunerii cât mai raționale a disciplinelor tehnice și folosirea vocabularului cel mai indicat cunoștințelor absolvenților a patru clase primare. Acest Cerc de Studii ar trebui să aibă conștient preocuparea întocmirii unui vocabular tehnic și să creeze materialul didactic necesar școlilor tehnice inferioare, cu confecționarea lui în fabrici și uzine, prin MV a muncitorilor și tehnicienilor.

— O problemă deosebit de importantă, care trebuie abordată în etapa a III-a de MV, este aceea a studiului general al problemei terenurilor degradate”.

„In incheiere raportul își exprimă convingerea că me-
oia tehnicienilor în etapa a doua va fi un nou prilej
de adâncirea legăturilor între muncitorii manuali și
intelectuali“.

CUVANTAREA REPREZENTANȚILOR GUVERNULUI

După terminarea rapoartelor, d. Ministru T. Iordă-
chescu și-a exprimat mulțumirea că MV a tehnicie-
nilor a dat rezultate frumoase și că ea s'a deslășurată
pe linia trasată de PMR.

În numele guvernului, d. Prim Ministru Dr. Petru
Groza a salutat împunătoarea adunare de ingineri și
tehnicieni și citând exemplul izbândeii dela Agnita-
Botorca, care a fost realizată din inițiativa d-lui Mi-
nistru Gh. Gheorghiu-Dej, Primul Vice Președinte al
Consiliului de Miniștri și sub conducerea PMR, a fă-
cut un călduros apel către inginerii și tehnicienii ro-
mâni ca să pornească într'un nou elan de MV prin
care vor contribui la făurirea unei țări prospere și
independente.

Concluziile au fost puse de către d. Ministru Prof.
Ing. N. Profiri, Președintele AGIR-ului, care a subli-
niat importanța acțiunii întreprinsă de AGIR în cadrul
MV și susține propunerea de a se crea un centru
coordonator care să planifice întreaga MV; d-sa a
invitat pe inginerii agronomi și metalurgiști din Bucu-
rești la o activitate mai intensă în cadrul MV.

La discuția ce a urmat, au luat cuvântul d-nii Ing.
I. Constantin, deputat de Ilfov; Ing. Lepădătescu, care
în numele MLP a chemat la întrecere tehnicienii Mini-
sterului Comunicațiilor; Ing. Finichi dela Roman, care
a chemat la întrecere Cercurile Regionale învecinate:
Iași, Bacău, Piatra Neamț, Vaslui și Fălcieni; Ing. Lu-
chian dela CFR care a chemat la întrecere STB; Ing.
Rosei; Dr. Ing. Costin Șerban și Ing. S. Săceanu, Pre-
ședintele Cercului Regional AGIR București, care a
evidențiat rolul important ce a avut acest cerc în mo-
bilizarea tehnicienilor din București.

În numele școlii de zidari dela APACA, brigadierul
Pârvulescu a mulțumit călduros AGIR-ului și ingine-
rilor care au predat cursurile la această școală spunând:
„Îmbogățindu-ne bagajul de cunoștințe profesionale
pentru a putea deveni buni constructori în Statul nou
democratic, am pornit cu mai multă încredere pe dru-
mul muncii creatoare“.

INMÂNAREA DRAPELELOR „MUNCII VOLUNTARE AGIR MAI 1948“

A urmat înmânarea drapelului muncii, următoarelor
colective tehnice care s'au distins din :

I. Cercul Regional AGIR București

STB: Care a dat prima moțiune de participare și a
terminat prima MV, realizând în cadrul ei vagonul
motor cu boghiuri pentru 200 persoane.

SGGE: Pentru studii și inovații puse în practică la
construcția liniei de 60.000 Volți, București—Rusciuc,
precum și diverse alte studii și lucrări.

PMB: Pentru acțiunea rodnică în refacerea Capitalei.
Soc. DISTRIBUȚIA: Pentru râvna depusă în mări-
rea producției.

II. Ministere și mari instituții

CFR: Pentru participarea în masă la MV.

MLP: Pentru proiectarea stadionului ANEF și nu-
meroase studii efectuate de DGD.

Min. Comunicațiilor: Pentru lucrările realizate de
PCA, SART și PTT.

III. Cercuri Regionale AGIR

București, care a reușit să mobilizeze un număr în-
semnat de tehnicieni, depunând o muncă rodnică.

Arad, Brașov, Iași și Slatina-Olt, pentru marea parti-
cipare de tehnicieni în cadrul muncii voluntare și co-
laborarea fructuoasă cu organizațiile de masă.

În încheiere, s'a trimis d-lui Gh. Gheorghiu-Dej,
Prim Vice Președinte al Consiliului de Miniștri, urmă-
toarea telegramă :

„Inginerii și tehnicienii întruniți pentru examinarea
bilanțului realizării primei lor etape de MV, se anga-
jează fiecare să îndeplinească până la 7 Noembrie a. c.
alte 100 ore de muncă voluntară înflegând astfel să
contribue la efortul general pentru redresarea econo-
mică a țării condus de Dvs., cu atâta energie și înfe-
lepciune“ și s'a votat următoarea :

M O Ţ I U N E

Noi, inginerii și tehnicienii, întruniți astăzi 30 Maiu
a. c. în sala AGIR București, cu prilejul închiderii
primei etape a MV, luând cunoștință de rezultatele
acestei munci, constatăm că anagajamentul luat de a
presta 60 ore de MV, în perioada 1 Februarie—1 Maiu
1948, a fost îndeplinit de o mare majoritate dintre noi,
realizându-se un total de 512.863 ore muncă voluntară.
Noi considerăm această realizare ca o primă etapă a
muncii voluntare și suntem hotărâți să continuăm cu
mai multă vigoare și să antrenăm pe toți tehnicienii
în acțiune cu scopul de a contribui alături de întreaga
muncitorime dela orașe și sate la efortul general, de-
pus pentru redresarea economică a țării și pentru con-
solidarea Republicii Populare Române.

Luând nădă dela brigadierii voluntari, înțelegem ca
munca noastră să devie o întrecere între tehnicienii
dintre instituții și întreprinderi.

Ne luăm angajamentul ca până la 7 Noembrie 1948
să îndeplinim fiecare cel puțin 100 ore de MV sau să
efectuăm o muncă echivalentă, în vederea realizării
unor sarcini concrete de importanță deosebită.

E X P O Z I Ţ I A

Expoziția are 25 standuri unde au expus lucrări cca.
50 instituții și întreprinderi, în marea lor majoritate
din București, deoarece Cercurile Regionale AGIR nu
au putut trimite în termen materialul lor de expoziție.
O parte din aceste lucrări au sosit după deschidere, pu-
tându-se constata, că tehnicienii noștri din provincie nu
au rămas cu nimic în urma celor din Capitală. Mate-
rialul nu a mai fost expus în standuri, dar dosarele
acestor lucrări se află la dispoziția vizitatorilor pentru
a fi studiate.

În expoziție se pot vedea pe lângă un mare număr
de proiecte: Stadionul ANEF, — linia de 60 Kw. Bu-
curești—Rusciuc, — vagonul de tramvai pe boghiuri
pentru 20 pasageri, — asanarea Colentinei, — trans-
formarea bratului Sf. Gheorghe în cale navigabilă. —
uzina electro-termică Timișoara, — cartiere muncito-
rești în diverse orașe, etc. — și o serie întreagă de rea-
lizări inovatoare în diferite ramuri industriale: firul
de mătase artificială din viscoză obținută din celuloză
de stuț, coloranți pentru industria textilă din materii
prime indigene, — electrozi industriali, aparatul popu-
lar de recepție monoplană, releu de frecvență armonică
pentru comanda luminatului public din materiale in-
digene, etc.

Expoziția mai prezintă un mare număr de dosare ce
cuprind studii, cercetări de laborator, noime, traduceri,
cursuri, etc. Acest impresionant material va fi făcut
cunoscut tehnicienilor prin Revistele noastre tehnice,
după studierea lui de către Secțiile AGIR.

APELUL SECȚIUNILOR DE SPECIALITATE

CĂTRE INGINERII ȘI TEHNICIENII DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ PENTRU PARTICIPAREA LA CONFERINȚELE SECȚIUNILOR A G I R DIN ANUL 1948...

Actuala etapă de dezvoltare socială și economică a Statului nostru creiază condițiuni noi de dezvoltare pentru tehnica și industria națională.

Constituția Republicii Populare Române prevede: „Statul îndrumază și planifică economia națională în vederea dezvoltării puterii economice a țării, asigurării bunei stări a poporului și garantării independenței naționale”.

Printre aceia care trebuie să facă efortul maxim în vederea atingerii acestor obiective, sunt inginerii și tehnicienii, care și de data aceasta trebuie să aibă o contribuție esențială în cercetarea și găsirea soluțiilor practice care conduc la realizarea scopurilor de mai sus.

Prima sarcină a noastră este aceea de a ne mobiliza pentru cercetarea și rezolvarea problemelor legate de realitățile sectoarelor tehnico economice în care lucrăm.

Alături de problemele privind mărirea producției, mărirea productivității muncii, realizarea rentabilității întreprinderilor, care preocupă pe muncitorii din toate categoriile, tehnicienii au datoria de a face un pas înainte prin: analiza acelor factori necesari planificării care intră în raza lor de activitate; cercetarea utilizării tuturor resurselor naționale; coordonarea colaborării indigene pentru o dezvoltare armonică a tuturor ramurilor economice.

Pentru coordonarea lucrărilor în sensul celor expuse, dăm mai jos trei obiective generale considerate cu etape succesive ale unui plan de lucru, în care se pot încadra în modul cel mai general, studiile ce se vor face și soluțiunile ce se vor da.

1. Reducerea imediată a prețului de cost cu mijloacele de producție actuale, prin raționalizarea procedeelelor de producție și coordonarea sectoarelor industriale, prin:

a) Perfecționarea proceselor tehnologice, în fiecare ramură de fabricație și realizarea unei conlucrări armonioase a tuturor factorilor de producție, cât și a întreprinderilor între ele;

b) Introducerea și generalizarea normelor tehnice și a normelor de consumație, pentru mâna de lucru, materiale, carburanți, energie etc., și organizarea controlului randamentului și economiilor, în toate fazele procesului tehnologic;

c) Standardizarea produselor industriale, pentru micșorarea numărului tipurilor de fabricate, precum și pentru îmbunătățirea lor calitativă, atât în vederea consumului în țară, cât și a posibilității de export;

d) Specializarea întreprinderilor industriale și raționalizarea administrației lor, pentru reducerea cheltuielilor de regie și a cheltuielilor generale;

e) Reducerea la minimum a deșeurilor și valorificarea acestora, precum și întrebunțarea lor în fabricație, și unde este posibil, introducerea materialelor de înlocuire, mai ieftine;

f) Folosirea și întreținerea rațională, planificată, a utilajului.

2. Investițiile minime de utilaj, prin folosirea integrală a mijloacelor naționale și recurgerea la import numai atunci când acestea nu se pot fabrica în țară, pentru a se obține o mai accentuată scădere a prețului de cost, sau o mai îndestulătoare satisfacere a nevoilor țării, atât pentru consumul intern, cât și pentru crearea de posibilități de export, prin:

a) Regruparea utilajului industrial, în vederea utilizării lui mai rațională;

b) Innoirea și completarea utilajului, în sectoarele care constituie puncte de strangulare în producție;

c) Intensificarea producției de materii prime, sau rezolvarea problemelor de producere în țară, a unor materii prime de bază, ca: materiale refractare, cok-sul, etc.;

d) Dezvoltarea sau crearea industriilor auxiliare pentru producerea de utilaj ușor, dar indispensabil industriilor de bază;

e) Intensificarea exploataților pentru industria extractivă;

f) Mecanizarea operațiunilor executate manual, acolo unde nu reclamă utilaje grele.

3. Investițiuni mari, pentru o fază de dezvoltare mai accentuată a economiei naționale într-o producție planificată, în raport cu posibilitățile de desfășurare, de pildă:

a) Înlocuirea instalațiilor de tip vechiu prin unități noi moderne;

b) Sporirea instalațiilor prin unități mari, pentru producția de serie;

c) Reorganizarea radicală a întreprinderilor pe principiul automatizării instalațiilor.

Modul de organizare al lucrărilor

Inginerii și tehnicienii vor pregăti lucrările în cadrul industriilor sau colectivelor de lucru din care fac parte.

Aceste lucrări se vor desfășura pe secțiuni și subsecțiuni de specialitate în cadrul secțiilor AGIR și anume: 1) Mecanică și Metalurgie; 2) Electricitate; 3) Mine și Petrol; 4) Chimie; 5) Textile; 6) Agricultură; 7) Silvicultură; 8) Construcții și Urbanism; 9) Arhitectură. Se vor studia în mod individual sau colectiv problemele concret și practic. Ele vor fi dezbătute în consfățuiri pe unități de producție, după care se vor propune soluțiuni potrivite consemnate în referate și rapoarte.

Pentru o cât mai justă îndrumare a lucrărilor ce se vor executa, apelăm la participarea Consiliului Superior Economic, a Ministerelor de resort, Consiliul Național de Cercetări Științifice, Institutul Tehnologic, Oficiile Industriale, Confederația Generală a Muncii, Consiliile Sindicale județene, Uniunile Sindicale și Sindicatele locale, Asociația Producătorilor și Distribuitorilor de Energie etc.

Colectivelor de studii pe specialități din diversele Cercuri Regionale le revine sarcina de a organiza și a coordona pe grupe de întreprinderi de aceeași specialitate sau pe secțiuni industriale înrudite, discutarea și elaborarea în colective de ingineri și tehnicieni, a lucrărilor și referatelor.

Aceste colective de studii vor aduna lucrările și referatele și, după ce vor examina și tria materialul primit, îl vor înainta, cu douăzeci de zile înainte de data Conferințelor, Secțiunilor de specialitate respectivă din București, precum și Comisiei de organizare a Conferințelor din Cercul unde Conferința va avea loc. Secțiunile Centrale A.G.I.R., la rândul lor, vor examina materialul, înaintându-l cu avizul lor Comisiei permanente (formată din Președinții tuturor Secțiunilor Centrale).

De asemenea Secțiunile A.G.I.R., în colaborare cu Cercurile Regionale respective, vor îngriji din timp de organizarea Conferințelor pe Secțiuni, care se vor desfășura astfel:

București: Electricitatea 2—4 Septembrie a. c.; Silvicultura 1—4 Septembrie a. c.; Textile 29—31 Iulie a. c.; Hârtia și Celuloza 19—21 August a. c.; Pielăria 26—28 August a. c.; Construcții și Urbanism 5—7 Septembrie a. c.

Craiova: Agricultură 9—11 Septembrie a. c.

Timișoara: Mecanica și Metalurgia 26—28 Aug. a. c.

Ploiești: Petrol 12—14 Iulie a. c.

Petroșani: Mine 20—22 August a. c.

Turda: Chimia anorganică 1—4 Septembrie a. c.

Aceste conferințe, care vor fi conduse de Secții, vor dezbate și vor coordona lucrările primite și le vor da forma definitivă pentru folosirea mai departe și eventuala lor publicare.

Comitetele Centrale ale Secțiunilor A.G.I.R. nădăjduesc că inginerii și tehnicienii, precum și toate Secțiunile regionale, se vor mobiliza și își vor da toată străduința pentru ca lucrurile să fie cât mai rodnice și ca aportul tuturor să contribuie în mod efectiv la opera de redresare a economiei naționale și de întărire a Republicii Populare Române.

Dăm mai jos, cu titlul de sugestii, unele probleme pe câteva secțiuni și subsecțiuni.

Aceste probleme au un caracter indicativ.

A) ELECTRICITATE

I. Curenți tari

1) Posibilități de interconexiune a uzinelor electrice și de concentrare a producției. 2) Necesitățile și dificultățile în legătură cu procurarea materialelor necesare pentru producere, întreținere și exploatare. 3) Necesități și dificultăți în legătură cu procurarea utilajului și a pieselor de schimb necesare pentru întreținerea, reînnoirea și completarea instalațiilor. Posibilitățile de procurare prin utilizarea resurselor și a produselor indigene. Posibilități de extindere a electrificării, folosind instalațiile existente de producere. 5) Propuneri pentru înfăptuirea proiectelor de electrificare și încadrarea instalațiilor existente în acest program. 6) Amenajarea rațională de noi uzine hidro-electrice și termoelectrice. 7) Stabilirea felului și a cantităților de mașini, aparataj și materiale electrotehnice, necesare pentru extinderi, posibilitățile de fabricare în țară și necesitățile de import. 8) Utilizarea totală și dezvoltarea industriilor și atelierelor de mașini, aparataj și materiale electrotehnice în țară și necesitățile în acest scop de instalații noi, semifabricate și materii prime. 9) Institute de cercetări și laboratoare de încercări de produse și materiale electrotehnice centralizate sau pe întreprinderi. 10) Realizări ale industriilor și atelierelor din țară și rezultate în munca inovatoare.

II. Curenți slabi

1) Concentrarea serviciilor și a liniilor de telecomunicații și folosirea rațională a instalațiilor extinse. 2) Necesitățile de utilaj și materiale pentru exploatare, întreținere și instalații noi, posibilitățile de fabricare în țară și nevoile de import. 3) Programul de dezvoltare al rețelei de cable interurbane pentru telecomunicații și al rețelei interurbane automate. 4) Dezvoltarea rețelei de radiodifuziune. 5) Problema receptorilor populari. 6) Oficiu de studii, normalizarea materialelor și încercări pentru telecomunicații. 7) Utilizarea totală a utilajelor fabricilor extinse pentru construcția aparatelor de telecomunicații și de

radio-recepție. 8) Fabricarea în țară a materiilor prime și semifabricate, utilizate în producția aparatelor de telecomunicații. 9) Organizarea exportului aparatelor fabricate în serie în țară, precum și a importului anumitor materiale, semifabricate sau utilitate necesare producției. 10) Invățământul profesional de telecomunicații mediu și superior.

B) MINE

1) Investițiile de interes imediat și cele cu caracter de viitor, în cadrul raționalizării. 2) Perfecționarea metodelor de exploatare. 3) Aprovizionarea rațională și folosirea economică a materialelor, ca de exemplu: explozivii, lemn de mină etc. 4) Îmbunătățirea calității produselor. 5) Problema recondiționării instalațiilor mecanice existente, cu ajutorul pieselor de schimb și al utilajului, fabricate în țară.

C) PETROL

1) Investițiile de interes imediat și cele cu caracter de viitor în industria petrolului. 2) Perfecționarea și raționalizarea metodelor de foraj, producție și prelucrare. 3) Utilizarea metodelor de foraj, producție și prelucrare. 3) Îmbunătățirea calității produselor rezultate din prelucrare. 4) Problema recondiționării instalațiilor mecanice existente, cu ajutorul pieselor de schimb și al utilajului, fabricate în țară. Ameliorarea calității materialelor furnizate de alte industrii din zona industriilor noastre de petrol. 5) Îmbunătățiri tehnice străine ce s'ar putea face în țară. 6) Îmbunătățirea produselor finite. 7) Problema benzinei grele și white spiritului. 8) Lubrifianți de calitate. 9) Concentrarea și raționalizarea prelucrării. 10) Problema deșeurilor. 11) Petrolul ca materie primă în industria chimică.

D) CHIMIE ANORGANICĂ

1) Ingrășăminte azotoase. 2) Utilizarea excesului de clor. 3) Fero-aliajele, un conținut mai ridicat de metal, altul decât fierul. 4) Carburile metalice. 5) Rășini și mase plastice. 6) Săruri de potasiu. 7) Catalizorii, realizarea lor în țară. 8) Produse noi, indispensabile economiei românești.

E) PIELARIE

1) Tananți sintetici. 2) Tananți vegetali din materii prime indigene. 3) Clasificarea și sortarea pieilor exotice ce sosesc din Argentina. 4) Metode de lucru pentru prelucrarea acestor piei, în vederea obținerii celui mai bun randament și calitate. 5) Pregătirea și formarea de personal tehnic. 6) Alimentarea industriei pielăriei cu materiale auxiliare. 7) Coloranți direcți de acoperire. 8) Dezvoltarea industriei de blănuri. 9) Dezvoltarea secțiunilor de piei fine. 10) Îmbunătățirea produselor, prin uniformizarea metodelor de lucru. 11) Colectarea rațională și totală a pieilor și buna lor conservare.

F) HARTIE ȘI CELULOZA

1) Valorificarea leșilor uzate. 2) Fabricarea hârtiilor de calitate și speciale. 3) Stuful, paie și fagur ca materie primă. 4) Aplicarea procedurilor cu clor în industria celulozei. 5) Materiale de umplere indigene (bentonite).

Comitetele centrale ale secțiunilor A G I R

SECRETARIATUL DE REDACȚIE

Pe lângă Asociația Română pentru Strângerea Legăturilor cu U.R.S.S. (ARLUS) „Cartea Rusă” funcționează o secție specială denumită „KNIGA U.R.S.S.” care este în măsură a pune la dispoziția instituțiilor, întreprinderilor, inginerilor și tehnicienilor, doritori a se documenta asupra problemelor de ideologie, politică, economie, jurisprudență, tehnică, agricultură, etc., din U.R.S.S., cărți și reviste de specialitate, procurate direct din țara vecină.

Secția întocmește și un buletin bibliografic al pu-

blicațiilor din toate domeniile, apărute în U.R.S.S., cuprinzând autorii și titlul lucrării respective, editura, prețul etc.

Pentru orice informații în legătură cu această chestiune și pentru a evita pierderi de timp, cei interesați se pot adresa la Centrala instituției susmenționate — str. Nicolae Filipescu nr. 35 — d-lui dr. A. Gendrich conducătorul secției „KNIGA—U.R.S.S.” personal sau la telefon 2.65.86 în orele de serviciu 7—14 în fiecare zi de lucru.

DELA PROGRESUL SILVIC

PROCESE-VERBALE ALE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL Nr. 4

(Ședința din 2 Aprilie 1943)

Prezenți d-nii: Boldur M., Colpacci Gr., Comes Titus, Constantinescu St., Dumitrescu N., Eliescu Gr., Ene M., Lissievici V., Predescu S., Rodoteatu St., Sburulan D., Vișan T.

Ședința se deschide la orele 17, sub președinția d-lui vicepreședinte Gr. Colpacci; Secretar de ședință d. Ing. M. Ene.

Se intră în ordinea de zi:

1. — Se citesc și se ratifică două procese verbale ale ședințelor anterioare.

2. — Proiectul pentru modificarea statutelor după aflierea la A. G. I. R.

D. T. Vișan expune modificările aduse. La discuție iau parte d-nii: Gr. Colpacci, V. Lissievici, D. Sburulan, Șt. Predescu. D-l N. Dumitrescu cere câteva lămuriri relativ la aplicarea pedepselor, și propune să se precizeze textul relativ la îndepărtarea membrilor societății.

Consiliul aprobă modificările propuse și adoptă proiectul, care va fi tipărit și trimis membrilor.

3. — D. Șt. Constantinescu citește darea de seamă a Societății ca urmează a fi trimisă A. G. I. R.-ului.

4. Cererea studenților pentru reducerea taxelor de cămin se amână.

Ședința se ridică la orele 18.

Președinte (ss) Ing. Gr. Colpacci

Secretar general, (ss) Șt. Pr. deacu

PROCES-VERBAL Nr. 5

(Ședința din 14 Mai 1948)

Prezenți d-nii: Borovschi B., Colpacci Gr., Comes T., Constantinescu Șt., Dumitrescu N., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Marinescu I., Netea C., Paladian I., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Rodoteatu Șt., Sburulan D., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17,15. Prezidează d. Prof. C. C. Georgescu, președintele Societății; Secretar de ședință d. M. Ene.

Se intră în ordinea de zi:

1. — Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței anterioare.

2. — Citirea proiectului de Darea de seamă pentru Adunarea generală, se amână, întrucât din motive tehnice ținerea Adunării generale, se amână.

3. — Bugețul D. Ștefan Predescu expune modificările survenite involuntar la capitolele Venituri și Cheltuieli. Au loc discuțiuni la care iau parte d-nii: V. Lissievici și G. Colpacci. Se fac unele viramente.

4. — D. Președinte propune aplicarea statutelor în ceea ce privește reducerea membrilor Consiliului de administrație. D-sa propune și Consiliul aprobă să fie considerați demisionați d-nii: Al. Butoi, Aurel Comșia, Const. Popescu și Valer Popovici.

5. — Se discută situația vilelor. Vila dela Govora a fost scoasă de sub rechiziție și pusă la dispoziția A. G. I. R.-ului pentru cazarea inginerilor. Se vor opri 45 camere pentru necesitățile Societății. D. G. Colpacci informează că Sindicatul C.A.P.S. solicită camere.

Consiliul admite în principiu și cere ca sindicatul să precizeze numărul camerilor de care are nevoie.

Vila dela Vasile Roaită (fost Carmen Sylva) necesită reparații. În această privință se citește un referat al d-lui N. Paia. Chestiunea se amână.

6. — Se ia act de răspunsul d-lui Ministru Vințe la telegrama de omagiu trimisă de Societate.

5. — Administrative.

a) Asociația Medicilor Veterinari anunță noua alcătuire a comitetului. Se ia act și se vor trimite urări.

b) Asociația proprietarilor forestieri din Franța trimite un apel făcut pentru reîmpăduriri. Se va răspunde.

c) D. Cezar Cristea solicită concurs pentru organizarea unei expoziții de schițe, desene, portrete. Se va răspunde că Societatea nu are posibilități.

d) Cercul regional Constanța comunică Societății trimțerea unei telegrame omagiale d-lui ministru Vințe. Se ia act.

e) Ministerul Agriculturii, Direcția învățământului, trimite noul plan al organizării învățământului.

f) Se citește un referat al d-lui Paia prin care aduce la cunoștință recalcularea chiriei datorate de C.A.P.S. Se va mulțumi Administrației C.A.P.S. Se va acorda d-lui N. Paia o retribuție pentru ore suplimentare.

g) Studenții ingineri silvici, care locuiesc în cămin, cer reducerea taxelor. Se alcătuiește o comisie formată din d-nii: Șt. Constantinescu și Șt. Rodoteatu care vor cerceta dela caz la caz.

h) Se aprobă înscrierea în Societate a d-lui Ing. Dominic V.

i) Se citește o întâmpinare a d-lui M. Boldur relativ la taxele percepute de C. E. A. C. S. Se va trimite la C. E. A. C. S., spre informare.

j) A. G. I. R.-ul solicită Societății noastre un raport de activitate și program de lucru pentru viitor. Pentru ordonarea activității se vor organiza subsecții. Se ia în discuție caracterul muncii voluntare pentru membrii societății. Va fi rugat d. C. Dragu să ia contact cu organele competente, pentru informare suplimentară.

Ședința se ridică la orele 18.

Președinte,

(ss) C. Georgescu

Secretar General,

(ss) Șt. Predescu

INFORMATIUNI

— M. O. Nr. 102/5.V.948 publ. d. Nr. 5148 a Min. Silviculturii prin care următorii ingineri proveniți dela Eforia Spitalelor Civile, Așezămintele Brâncovenesti și Eptropia Sf. Spiridon din Iași se preiau în serviciul Casci Pădurilor Statului și se repartizează la unitățile specificate:

I. i. gl. s. Teofil Gergian, delegat cu conducerea Serv. Nr. 1 exploatare și programe de lucru din Direcția exploatărilor.

I. sb. s. I. Bancu, delegat cu conducerea Serv. Nr. 6 aprovizionări CFR, din Direcția exploatării, industrializării și valorificării;

I. s. II. St. Grigoraș, referent la Serv. exploatare, industrializării și valorificării din D. r. s. Iași;

I. s. II. D. Stratan, ajutor de șef de ocol la O. s. Dolhasca;

I. i. s. Gh. Bădescu, în controlul regional tehnic al D. r. s. Bacău.

I. s. I. Gh. Mațescu, șef al D. s. Tândărei;

I. sb. s. D. Sotiriu, șef al O. s. Sinaia;

I. s. II. Tr. Bănescu, ajutor de șef de ocol la O. s. Văleni de Munte;

I. s. II. Stan Diaconescu, ajutor de șef de ocol la O. s. Jibea;

I. ș. s. N. Popescu, șef al O. s. Calafat;

I. s. II. Gh. Predescu, ajutor de șef de ocol la O. s. Lunca Stănești;

I. s. I. Gh. Herăscu (dispărut pe front) ajutor de șef de ocol la O. s. Brezoiu.

— Idem Nr. 5148 pentru înființarea unor noi unități silvice:

O. s. Zalău, cu sediul în Zalău, căreia i se afectează pădurile preluate prin reforma agrară, în suprafață de 12.640 ha.

O. s. Curtea de Argeș, cu sediul în Curtea de Argeș, care urmează să administreze pădurile Centrului de exploatare Curtea de Argeș, până la predarea materialului de exploatare la cloacă.

— Idem Nr. 4911 CAPS prin care I. s. st. Orădeanu Titus, se repartizează la O. s. Gruu și se detașează, pe timp de 3 luni, cu începere dela 1.IV.1948 la ICEF.

— Idem Nr. 5714 prin care d. i. sb. s. Oprea Roșculeț se delegă cu conducerea O. s. Zalău.

M. O. Nr. 105/6.V.948 publ. publ. d. m. Nr. 10 a Președ. Cons. Mîniștri, prin care se instituie o comisie, în vederea stabilirii programului de lucrări, necesare a se execută pt. ameliorarea condițiilor c-

conomice pe Valea Teleajenului, din cari fac parte și următorii ingineri silvici: I. i. gl. s. V. Paladian, ca președinte, I. i. gl. s. At. Haralamb, din Sectorul Imbunătățiri funciare și terenuri degradate; I. i. gl. N. Constantinescu, sectorul silvic.

M. O. Nr. 106/10.V.948 publ. d. m. Nr. 7 a Min. Silviculturii prin care următorii se comprimă din serviciu: I. i. gl. s. V. Lisievici, I. c. s. Gh. Pavalache, I. c. s. I. Zeicu, I. c. s. Eremia Mavrodin.

— Idem Nr. 6878 a Min. Silviculturii prin care se înființează O. s. Sinaia, cu reședința în Sinaia, căreia i se afectează 7254,76 ha. păduri preluate dela Eforia Spitalelor Civile de pe Valca Prahovei.

M. O. Nr. 108/12.V.948 publ. d. m. Nr. 8 a Min. Silviculturii prin care următorii se destitue, cu pierderea drepturilor la pensie:

I. s. Săvulescu C., șeful șantierului de construcție al fabricii Vernești;

I. s. Angelescu P., inspector de control al fabricii Vernești.

I. c. s. Al Butoi, directorul Direcțiunii a V-a regionale silvice București.

— Idem Nr. 9, prin care următorul personal tehnic din Ministerul Silviculturii se comprimă din serviciu:

I. c. s. Pandrea Matei, I. c. s. Luțescu Gh., dela Consiliul Tehnic;

I. i. s. Cara N., I. i. s. Vu'pe Filip, din Centrala Casei Pădurilor Statului;

I. i. gl. s. Ionescu Tudor, I. i. gl. s. Dimitriu I., I. i. s. Despot Ioan, I. i. s. Petrescu Gh., dela Direcția V-a regională silvică București.

— Idem Nr. 10, prin care d. i. c. s. Constantinescu Leu, dela CAPS, se pune în retragere din oficiu, pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— Idem Nr. 6.640 prin care se retrag delegațiile de conducere și se repartizează, delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. i. gl. s. Mironescu Victor, ca ref. tit. teh., la Serv. Nr. 1 din Dir. expl. ind. și val. din centrala CAPS;

I. sb. s. Popescu D. Ioan, ca ref. teh., la Serv. Nr. 6 Dir. expl. și val., din centrala CAPS.

Se transferă în interesul serviciului, delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. i. s. Opreșan Gh., dela O. s. Mănăstirea Văratec, în centrala D. r. s. Sighet, delegându-se cu conducerea Serv. expl., ind., val.;

I. s. s. Mironescu Fried., dela o. s. Tândărei, la o. s. Tulcea, delegându-se cu conducerea acestui ocol;

I. sb. s. Ștefănescu Sirius, dela o. s. Tulcea, în centrala D. r. s. Constanța, ca ref. tehn. la Serv. cult. și amenaj. pădurilor;

I. s. st. Clonaru Alex., din centrala D. r. s. București, la o. s. Mănăstirea Văratec, delegându-se în mod provizoriu, cu conducerea ocolului.

Se revine asupra deciziei Nr. 79.928 publ. în M. O. Nr. 76 bis din 31.III.1948, în sensul că d. i. i. s. Boshm Mihai, rămâne mai departe în centrala D. r. s. Sighet, delegându-se în controlul regional tehnic al acelei direcții.

M. O. Nr. 112/17.V.1948 publ. d. m. Nr. 11 a Min. Silviculturii, prin care următorii se comprimă din serviciu:

I. s. Mirăliubov Vladimir, șeful Sub. centrului de exploatare Agăș CAPS;

I. s. Peca Petre, dela I. s. Brașov;

I. s. Popescu C. Aurel, dela S. s. j. Neamț.

— Idem Nr. 13, prin care următorii se însărcinează cu conducerea următoarelor direcțiuni din Ministerul Silviculturii:

V. Pogăceanu, director al Direcției exploatărilor și valorificărilor;

A. Țecovici, director al Direcției proprietăților silvice.

M. O. Nr. 115/20.V.1948 publ. d. m. 10.228, prin care se transferă în interesul serviciului, delegându-se în funcțiunile specificate, următorii:

I. ș. s. Blascu Boris, dela Centrul de explicație Comănești la o. s. Coșula, delegându-se cu conducerea ocolului;

I. sb. s. Rusu P., dela o. s. Coșula, la Centrul de exploatare Comănești, delegându-se cu conducerea acestui centru;

I. s. st. Gontea N., dela Centrul de exploatare Comănești, la o. s. Câmpul Cetății, delegându-se cu conducerea fabricii Câmpul Cetății.

I. s. st. Ionașcu Gh., dela D. r. s. București, la Centrul de exploatare Comănești ca ajutor;

I. s. st. Sram Ernest, dela D. r. s. București, la Centrul de exploatare Comănești, ca ajutor;

M. O. Nr. 118/24.V.941 publ. d. m. Nr. 11.046 a Min. Silviculturii, prin care se revine asupra d. m. Nr. 73.389/1948, în sensul că Ocolul silvic Ferdinand I își schimbă denumirea în o. s. Mihail Kogălniceanu.

după denumirea nouă a comunei de reședință.

— M. O. Nr. 119/25.V.948, publ. d. m. Nr. 775 a Min. Agriculturii prin care iau ființă sau continuă să funcționeze următoarele școli tehnice silvice: 2 școli subingineri silvici (Timișoara și Sighet), 1 liceu tehnic (Brănești), 7 școli practice de brigadieri (Brănești, Curtea de Argeș, Cadea-Bihor, Gilău, Rădăuți), 11 școli de păurari (Curtea de Argeș, Cadea-Bihor, Vidra-Putna, Fălticeni), 1 școală de guarzi silvici (Rucăr), 5 școli de gateriști (Bacău, Rucăr, la Piatra Neamț, Ciugeș-B-R. Sărat), 1 școală pepinieristi silvici (Murfatlar), 3 școli sortatori de bușteni (2 la Piatra Neamț, Bacău), 2 școli sortatori de cherestea (Piatra Neamț, Bacău), 1 școală circulatoriști și penduliști (Bacău), 1 școală de ascuțitori unelte și pânze (Bacău).

M. O. Nr. 126/2.VI.1948 publ. d. m. Nr. 7071 a Min. Silviculturni și Min. Industriei, prin care următorul personal, dela Regia pentru exploatarea și industrializarea lemnului, se trece cu post cu tot la Ministerul Silviculturni:

Dela Dir. exploatarea, industrializarea și valorificarea: i. i. gl. s. Teodor Georghian, i. i. gl. s. Victor Mironescu, i. i. gl. s. V. Cotta, i. i. s. Ilie Bancu;

Dela Oficiul de studii și documentare: i. i. gl. s. C. Dragu, i. c. s. Fl. Iordăchescu, i. sb. s. Gh. Pană;

Dela Dir. tehnică: i. s. Florica Stoica.

Dela Direcția culturii, amenajării pădurilor și proprietății: i. c. s. Em. Bondestinescu, i. i. gl. s. N. Constantinescu, i. i. gl. s. Romeo Stănescu, i. i. gl. s. Toma Călugăreanu, i. i. s. I. V. Rădulescu, i. i. s. Gh. Dumitru, i. i. s. C. Popescu-Sinaia, i. sb. s. I. Manolescu.

Personal din centrala Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului, utilizat la alte instituții: i. i. gl. s. Gh. Purcăreanu, i. i. gl. V. Paladian, i. c. s. Marin Rădulescu;

M. O. Nr. 127/3.V.948, publ. d. m. Nr. 123 a Min. Comerțului, prin care se primește demisia d-lui i. c. s. C. Emanoil, din funcțiunea de director comercial la „Exportlemn”, societate anonimă din București:

M. O. Nr. 128/4.VI.948 publ. d. m. Nr. 22 a Min. Silviculturni prin care se reintegrează în noua funcțiune un mare număr de funcționari tehnici silvici din serviciile exterioare ale Min. Silviculturni.

M. O. Nr. 129/5.VI.948 publ. d. m. Nr. 310 a Min. Silviculturni, prin care se comprimă din serviciu d. i. s. Ștefan Șerbănescu, șeful S. s. j. Vlasca.

— Idem Nr. 26, prin care d. i. i. gl. s. Tîșcă Sextil se comprimă din serviciu.

M. O. Nr. 138/7.VI.948 publ. d. m. Nr. 7141 a Min. Silviculturni, prin care se primește demisia din serviciul Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului, a d-lui i. s. st. Gh. Belea, dela centrul de exploatarea Vișeu, pe data de 1 Aprilie 1948.

— Idem Nr. 7142 a Min. Industriei prin care d. i. c. s. D. Bozdoș, din Centrul general tehnic, se delegă, în mod provizoriu, pe lângă funcțiunea ce deține și cu conducerea D. r. s. București.

D. i. i. s. Gh. Ceacăreanu, din D. r. s. București, se delegă cu conducerea Serv. exploatarea, industrializarea din acea direcțiune.

— Idem Nr. 41 a Min. Silviculturni, prin care d-lui i. s. s. Istrate Demostene, fost șef al S. s. j. Fălcu, în prezent în cadrul disponibil, i se aplică pedepșa prevăzută de art. 50 pct. 6, din legea pentru organizarea Corpului Silvic, adică ștergerea de pe tabloul de înaintare, pe termen de 3 ani, pentru fapta prevăzută de art. 49, al. a, b și d din aceeași lege.

— Idem Nr. 42 a Min. Silviculturni, prin care d. i. s. Popescu Nicolae, fost șef al o. s. Pipirig-Neamț, în prezent la o. s. Episcopia-Constanța se pedepsește cu „muștrarea și pierderea salariului pe 15 zile” cf. art. 50 pct. 5 din legea pentru organizarea corpului silvic, pentru faptele prevăzute de art. 49 al.: a, b, d, și f din aceeași lege.

Idem Nr. 43, prin care d. i. s. D. Mașescu, șeful o. s. Câmpulung se pedepsește cu „avertisment în scris”, conform art. 50, pct. 2 din legea pentru organizarea corpului silvic, pentru faptul că s'a făcut vinovat de neglijență în serviciu, care se încadrează în art. 49 pct. d. din aceeași lege.

— Idem Nr. 44, d. i. s. Dumitru Baltă, fost șef al o. s. Ciucurova, din D. r. s. Constanța, și în prezent în Centrala D. r. s. Iași, se pedepsește cu „muștrarea, și pierderea salariului pe 15 zile”, cf. art. 50 pct. 3 din legea pentru organizarea corpului silvic, pentru faptele prevăzute de art. 49, pct. a, b și d. din aceeași lege.

— Idem Nr. 45, d. i. s. Mircea Iordache, șeful o. s. Ciucea, se pedepsește cu „muștrare și pierderea salariului pe 15 zile, cf. art. 50 pct. 3 din legea pentru organizarea corpului silvic, pentru faptele prevăzute de art. 49, pct. d. din aceeași lege, (neglijență în serviciu).

— Idem Nr. 46, d. i. s. Adrian Chiriță, fost șef al o. s. Răcăciuni, în prezent la o. s. Câmpeni-Turda, se pedepsește cu „muștrarea și pierderea salariului pe 3 zile”, cf. art. 50 pct. 3 din legea pentru organizarea corpului silvic, pentru depășirea competenței și neglijență în serviciu,

fapte prevăzute de art. 49, al. a și d. din aceeași lege.

M. O. Nr. 139/18.VI.948 publ. d. m. Nr. 16.551 a Min. Industriei și Min. Silviculturni prin care personalul menționat mai jos dela Regia pentru exploatarea și industrializarea lemnului, se trece la Ministerul Silviculturni:

Dela centrala Regiei lemnului: i. c. s. I. Dăscălescu, i. c. s. Vencu Georgescu, i. i. gl. s. Vasile Magdaș, i. s. st. Sabina Băleanu.

Dela D. r. s. Iași: i. i. gl. N. Carliuc, i. sb. s. Al. Sava, i. s. II. Șt. Grigoraș, i. i. s. V. Pallade, i. sb. s. I. Adam, i. i. gl. s. D. R. Marinescu, i. sb. s. N. Avram.

Dela D. r. s. Bacău: i. i. gl. s. N. Brețcanu, i. i. s. Tullian Guran, i. i. s. C. Gheorghies, i. sb. s. C. Pascu, i. i. s. I. Simionescu, i. i. s. C. Căpitănu, i. i. gl. s. C. Dimitriu.

Dela D. r. s. Constanța: i. i. gl. s. Aurel Dediu, i. i. gl. s. V. Ciungu, i. i. s. P. Costinescu, i. s. s. I. Lupu, i. sb. s. Ilie Cunețchi, i. sb. s. Sirius Ștefănescu.

Dela D. r. s. București: i. i. gl. s. Mircea St. Popescu, i. i. gl. s. Lucian Cernșa, i. i. s. Metodiu Ionescu, i. s. I. Derin Tudor, i. s. st. Gercitz Vațlav, i. s. st. N. Mihai, i. s. st. N. Diaconu, i. s. st. Cristea Miron, i. i. s. At. Mărășescu, i. i. gl. s. Aurelian Aldulescu, i. i. gl. s. Eftimie Petrescu, i. i. gl. s. Vasile Lazăr, i. s. st. T. Stănculescu, i. s. st. P. Ionescu, i. s. st. Corneliu Fulga, i. s. st. Mircea Pătrășescu, i. s. st. N. Teodorescu, i. s. st. Ilie Florescu.

Dela D. r. s. Pitești: i. c. s. C. D. Ionescu, i. i. s. Trifon Păunescu, i. sb. s. C. Constantinescu, i. sb. s. C. Amzărescu, i. sb. s. Gh. Țănu, i. gl. s. Gr. Popa, i. i. gl. s. Gh. Bădescu.

Dela D. r. s. Craiova: i. i. s. I. Diaconu, i. i. s. Lucian Nicolaescu, i. c. s. Ilie Constantinescu, i. i. s. Daniel Ciolac, i. i. s. Eugen Socș, i. s. st. Dan Prunescu, i. i. s. Teodor Roșca, i. sb. s. N. Ciudin.

Dela D. r. s. Sebeș: i. i. s. Eugen Rech, i. i. s. I. Mihăilescu, i. c. s. N. Comănescu, i. i. gl. s. Abel Rotea, i. i. s. Trălan Stan, i. sb. s. I. Boembăn.

Dela D. r. s. Cluj: i. i. s. Oct. Mihăilescu, i. i. s. C. Călinescu, i. i. s. Vasile Rusu, i. i. s. David Marchievici, i. i. s. Ernest Buzetchi.

Dela D. r. s. Lugoj: i. i. gl. s. C. Ștefănescu, i. i. gl. s. C. Ionescu, i. i. gl. s. N. Boboc, i. i. c. s. C. D. Popescu, i. i. s. Tr. Nahaiciuc, i. s. s. Titus Petrescu, i. i. s. D. Simionescu, i. i. s. C. Criveanu.

Dela D. r. s. Arad: i. i. s. Aurent Mașcan, i. s. st. C. Munteanu, i. i. s. Gzeizel Ignat, i. i. gl. s. I. Diaconescu, i. c. s. Victor Georgescu, i. i. gl. s. Andrei Streza.

Dela D. r. s. Sighet: i. i. s. C. Niculescu, i. i. s. Mihai Crăciun, i. i. s. C. Chiculiță, i. i. s. Iosif Mureșan, i. i. s. N. Hristu, i. i. gl. s. Titus Ni-coară.

— Idem Nr. 37 a a Min. Silviculurii, prin care d. i. sb. s. Radu Munteanu dela o. s. Tihuța-Prundul Bărgăului se transferă în interes de serviciu în centrul Direcției silvice Bistrița, d. i. s. Șt. Bărbulescu, referent șef tehnic, dela I. s. Pitești, se consideră transferat la Direcția învățământului silvic.

— Idem d. cu Nr. 40 a Min. Silviculturii, prin care, pe lângă fiecare comisie de amenajări și Comisie de geodezie va funcționa câte o comisie de recepție a materialelor și furniturilor necesare executării lucrărilor, formată din :

Șeful comisiei de amenajări sau geodezice, președinte.

Un inginer șef de secție, membru. Secretarul Comisiei de amenajări sau geodezie va fi și secretarul Comisiei de recepție.

M. O. Nr. 140/10.VI.948 publ. d. m. Nr. 35 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. V. Frățilă, referent șef tehnic, dela I. s. Brașov, se comprimă din serviciu, pe baza deciziei Nr. 50 a Comisiei Ministeriale pentru redresarea economică și stabilizare monetară.

M. O. Nr. 144/23.VI.946 publ. d. m. Nr. 17.957 a Regiei pentru ex-

ploatarea și industrializarea lemnului, prin care se angajează următorii ingineri silvici stagiați, la unitățile specificate: Druțu Traian la o. s. Ciurea, Cuptor Gheorghe la o. s. Furceni, Huluiță C-tin la o. s. Căiuți, Sram Ernest și Ionașcu Gh. la Centrul de exploatare Comănești, Stănciulescu Tiți, Ionescu Petre și Florescu Ilie la D. r. s. Bucureștii, Câmpeanu Ion la o. s. Cislău, Popescu Gh. Basarab la o. s. Bolintin, Anghel C-tin la o. s. Țugurești, Chercioban Cornel la Centrul de exploatare Berzeasca, Dominic C-tin, la o. s. Lăpușna, Comănescu C-tin, la o. s. Vărădia.

EDITURA AGIR

- MANUALUL INGINERULUI — *După Hütte I.*
PRIMA REÎMPRIMARE.
- MANUALUL PENTRU BETON ARMAT
PRIMA REÎMPRIMARE.
- MANUALUL CHIMISTULUI — 2 Volume.
- PROBLEME DE FIZICĂ MODERNĂ ȘI ENERGIA NUCLEARĂ.

SUB TIPAR

- MANUALUL ARHITECTULUI — *După Neufert.*
- MANUALUL INGINERULUI MECANIC — *După Dubbel.*

REVISTELE TEHNICE AGIR

1. — CONSTRUCȚII	6. — TEXTILE
2. — METALURGIE	7. — CHIMIE
3. — ELECTRICITATE	8. — VIAȚA AGRICOLĂ
4. — MINE	9. — REVISTA PĂDURILOR
5. — PETROL	10. — BULETINUL DE NORMALIZARE

A APĂRUT:

MANUALUL CHIMISTULUI

2 VOLUME
2400 PAGINI

O enciclopedie condensată a chimiei
moderne și a aplicațiilor ei în toate
ramurile industriale.

Indispensabilă inginerilor și tehni-
cienilor de orice specialitate.

EDITURA AGIR

C) CONDIȚIUNI CRUTE PENTRU FONDUL MATERIALULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. Articolele, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 8-10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot primi, fără însă a se garanta că pot fi publicate într'un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau reda în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se prezinte în același articol simultan printr'un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând un caracter de originalitate.

Se va renunța la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este, de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată.

3. Recenziile reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relatări ale activității A.G.I.R.-ului, ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică: dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice proeminente, etc. În fine, se pot insera și informații profesionale.

5. Documentarea și Bibliografia constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articolele de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. Revista revistelor conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă.

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenar de cel puțin 30 mm. Hârtia să nu fie foiță și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A₄ (210×297 mm.).

Pe prima pagină se va scrie: numele, pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va iscăli lucrarea la sfârșit și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică în diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu excepțiile colorate și trebuie să fie în orice caz unilate în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulațiilor matematice se va face, cu cea mai mare grijă și fiindcă seama de norme și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisul primit nu vor fi redactate de autorii lor după aceste norme, ele vor fi puse la punct de către Secretarul de redacție al revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtie de calc, decolorată la o lucră de 2 ori mai mare decât vor fi liprite.

Lățimea unei figuri normale desenate pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor măsura la lipar la jumătate. Din această cauză pe deosebi cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cea 7 mm. (cel puțin 5 mm și cel mult 10 mm). Pe figuri se va utiliza de preferință scrierea normalizată înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figură, se va măsura la sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisul trebuie să fie trimis de autor gata pentru tipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretarul de redacție al revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de secunle convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările denumirilor revistelor convenite internațional și de ordinea următoare a indicațiilor: numărul volumului, anul calendaric (în paranteză) numărul revistei și paginile.

Cărțile se citează cu numele întreg, pronumele prescurtate și autorului titlul complet, ediția editura locul editurii și anul.

E) DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se plătesc conform unui tarif stabilit de A.G.I.R.

2. În plus autorii de articole au dreptul la un număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un singur număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având paginația revistei cu condițiunea ca să se indice datele numărului din revista în care s'a publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să ia la timp legătura cu Secretarul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l dorește. Costul extraselor privește pe autor.

EDITURA P. M. R.
ATELIERELE SALICNY
BUCURESTI — Str. Ing. Sollogu, 1

ANUL 63, Nr. 4, IULIE-AUGUST 1948

REVISTELE TEHNICE

AGIR

4

REVISTA PADURILOR

EDITURA AGIR ASOC. GEN. A INGINERILOR DIN ROMANIA, STR. C. A. ROSETTI 35, BUCUREȘTI

REV. TEHNICE

AGIR-REVISTA PĂDURILOR

ANUL 63

Nr. 4

PAG.: 127-176

IULIE-AUGUST, 1948

REVISTA PĂDURILOR

ORGAN AL SOCIETĂȚII INGINERILOR SILVICI „PROGRESUL-SILVIC”
APARE SUB ÎNGRIJIREA URMĂTORULUI

COMITET DE REDACȚIE

Prof. Ing. Dr. ILIE C. DEMETRESCU

Ing. N. ST. DUMITRESCU

Prof. Ing. Dr. GR. ELIESCU

Ing. Dr. AT. HARALAMB

Ing. G. IONESCU

Prof. Ing. Dr. D. A. SBURLAN

Ing. TR. VIȘAN

SECRETARI DE REDACȚIE

Ing. Dr. AT. HARALAMB, Ing. N. ST. DUMITRESCU

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul 1630 din 28 Aprilie 1904

B I R O U L

Președinte : GEORGESCU C. C.

Vice-Președinte : COLPACCI GR.

Secretar General : PREDESCU ȘT.

Casier : CONSTANTINESCU ȘT.

MEMBRII CONSILIERI

Bordea D., Borovschi B., Boldur Mihail, Celac Nic., Comșia Aur., Dumitrescu Șt. N., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip Vasile, Georgescu Vencu, Ionescu I. Gh., Manole Horia, Marinescu I. Ionel, Nettea Const., Pană G. Paladian Ion, Popovici Valer, Purcăreanu Gh., Rodoteatu Sterie, Sburlan D., Teodorescu Șt., Vișan Tr.,

Articolele și corespondența privind Revista Pădurilor se vor adresa :

1. Soc. „Progresul Silvic” București, B-ului G-1 Magheru Nr. 31. — Telef. 5.31.45
2. Editura A G I R București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A G I R

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editează următoarele reviste tehnice : Chimie, Construcții, Electricitate, Metalurgie, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile, Vieța Agricolă și Buletinul de Normalizare.

2. Revistele se administrează de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35 telefon 1.07.35 și 1.07.36.

3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretariatului de redacție este publicată în corpul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune la dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnică la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R., publică:

a) Articole cu caracter tehnic științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnice-științifice personale sau relatări de lucrări executate de autori în cadrul instituției unde activează.

b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate:

c) Recenzii de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) Informații privind activitatea: A.G.I.R.-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnice-științifice din țară sau străinătate și date informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care ar interesa cercurile de specialitate respective;

e) Documentări și bibliografii asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

e) Revista revistelor;

g) Comunicări redacționale.

Condițiunile referitoare la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos.

3. Părerile exprimate în: articole, note și recenzii angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice se vor da pe verso-ul copertei fiecărei reviste.

5. Materialul de publicat se prezintă de autor, fie Secretariatului General al revistelor A.G.I.R., la sediul arătat mai sus, fie secretarilor de redacție al revistelor conform înscășiilor date de fiecare revistă.

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35
PROGRESUL SILVIC:
B-dul G-1 Magheru Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI
COMITET DE REDACȚIE
SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON : {
A G I R
1.07.35 — 1.07.36
Progresul Silvic
5.31.45

SUMARUL:

	Pag.
S T U D I I	
Cercetări fizico-mecanice asupra placajelor de anin înclinate cu teogo-film, de Ing. Dr. Eug. Vintilă	127
R E F E R A T E — C O M E N T A R I I	
Despre artificul lui Parade sau dubla înscriere și revoluția tranzitorie, de Ing. Dr. N. Rucăreanu	133
Valorificarea deșeurilor și a subproduseilor din industria și exploatarea fore- stiere, de Dr.-Ing. N. Ghelmezlu	137
Atacuri puternice provocate de omizile fluturului Tortrix viridana L. de Ing. Dr. M. Ene	149
Valorificarea unor produse chimice din sectorul forestier, de Ing. C. Mutică In jurul celui mai rațional sistem de sortare, de Ing. I. M. Povelescu	151
Ursul din Transilvania în secolul al 19-lea și 20-lea, de Ing. Otto Witting	154
C R O N I C A	
I N T E R N Ă	
Bogația forestieră a R P R față de progresul realizat în economia forestieră a U R S S	160
A C U M 5 0 A N I	
Pădurile și clima, de T. Bălăncă	161
E X T E R N Ă	
A doua conferință a specialiștilor din agricultură și silvicultură (Praga 1948), de N. Șt. Dumărescu	162
L E G I S L A T I V Ă	
Dispozițiuni legale de interes forestier de N. Șt. Dumărescu	165
RECENZII	168
PROFESIONALE	171
INFORMAȚIUNI	174

I N H A L T

	Seite
ABHANDLUNGEN	
Physikalische und mechanische Untersuchungen über mit Tego-film verleimten Erlensperrholz, von Ing. Dr. E. Vintilă	127
Über das Verfahren von Parade und die transitorische Umtriebszeit, von Ing. Dr. N. Rucăreanu	133
Verwertung der Abfälle und Nebenerzeugnisse von der Forstnutzungen und Holzindu trie, von Dr. Ing. N. Gheimeziu	137
Stärke Beschädigungen hervorgerufen von Tortrix viridana - Raupen, von Ing. Dr. M. Ene	149
Über Harzgewinnung. Vorschläge, von Ing. C. Mutică	150
Über die besten Holzsortierungsvorschriften, von Ing. I. M. Pavelescu	151
Der Bär in Siebenbürgen in XIX und XX Jahrh, von Ing. O. Witting	154

C H R O N I K

Inland	
Kritische Betrachtungen über die sowjetische und rumänische Forstwirtschaft Wald und Klima von T. Bălănică	160 161
Ausland	
Die zweite Konferenz der Agrar-und Forst-sachverständigen. Prag 1948, von N. St. Dumitrescu	162
Gesetzliches, von N. St. Dumitrescu	165
Bücherbesprechungen	168
Vereinsangelegenheiten	171

S O M M A I R E

	Page
ETUDES	
Recherches physiques et mécaniques sur le bois contreplaqué d'aune noir, collé de tego-film, par Ing. Dr. Eug. Vintilă	127
Sur l'artifice de Parade ou la double inscription et la révolution transitoire, par Ing. Dr. N. Rucăreanu	133
La mise en valeur des déchets et des sous-produits des industries et des exploitations forestière, par Dr. Ing. N. Gheimeziu	137
Attaques vigoureuses provoquées par Tortrix viridana L., par Ing. Dr. M. Ene	149
Propositions sur la technique du gommage et la récolte, par Ing. C. Mutică	150
Considérations sur les systèmes de classement de bois, par Ing. I. M. Pavelescu	151
L'ours en Transylvanie aux XIX-ème et XX-ème siècles, par Ing. Otto Witting	154

C H R O N I Q U E F O R E S T I E R E

Intérieure:	
La richesse forestière de Roumanie par rapport aux progrès réalisés dans l'économie forestière de l'U.R.S.S.	160
Les forêts et le climat, par T. Bălănică	161
Etrangère:	
La 11-ème conférence des experts en agriculture et sylviculture, par N. St. Dumitrescu	162
Législative, par N. St. Dumitrescu	165
Livres, Manuscrits, Revue des revues	168
Professionnelles	171
Nouvelles	174

S U M M A R Y

	Pag.
S T U D I E S	
Physical and Mechanical Researches on the Plywood of <i>Alnus glutinosa</i> Gärtz, Glued with Tego-Film, — Eng. Dr. Eug. Vintilă	127
On Parade's Artifice and the transitory Rotation, — Eng. Dr. N. Rucăreanu	133
The Valuation of the Wood Wastes and the Under Products from the Forests, Exploitation and Timber Industry, — Eng. Dr. N. Gheimeziu	137
Strong Damages Produced by the Caterpillars of <i>Tortrix viridana</i> L., — Eng. Dr. M. Ene	149
Proposals on the Technique of Resin Extraction and Collecting, — Eng. C. Mutică. Referring to the Best Sorting, — Eng. I. M. Pavelescu	150 151
The Bear of Transsylvania in the XIX-th and XX-th Centuries, — Eng. O. Witting ;	154

F O R E S T C H R O N I C L E

Inland	
A Comparative View on the Roumania's and U.S.S.R.'s Forest Economy	160
The Forests and the Climate, Eng. Dr. T. Bălănică	161
A b r o a d	
The 11-nd Conference of the Agricultural and Silvicultural Experts — Eng. N. St. Dumitrescu	162
Legislative — Eng. N. St. Dumitrescu	165
Reviews, Society's And Other News.	168

C O D E R Ж A H H E

	Стр.
Научные статьи	
Физико-механические исследования фанеров из олихи, склеенных тего-фильмом, Инж. Докт. Евг. Винтила	127
Искусственный способ Парада в лесоустройстве, или двойная запись и переходной оборот рубки, Инж. Докт. Н. Рукарянэ	133
Продажа остатков от заготовки и лесной промышленности, Инж. Докт. Н. Гелмезиу	137
Сильные нападения гусеницы <i>Tortrix viridana</i> на лесную растительность, Инж. Докт. М. Ене	149
Предложения касающимся сбора смолы, Инж. К. Мутика	150
Рассмотривание самого рационального способа сортировать гревезанну, Инж. И. М. Павелеску	151
Медведь в Трансильвании в XIX-ом и XX-ом веках, Инж. Отто Виттинг	154
Лесная хроника.	
Леса Румынской народной Республики в сравнении с прогрессом реализованный СССР. в лесном хозяйстве	160
Леса и климат Т Балаинка	161
Заграничная хроника.	
Второе заседание специалистов по земледелию и лесному хозяйству Прага 1948	162
Законоведения	165
Речензии	168
Профессиональные информации	171
Новости	174

REVISTA PĂDURILOR

REDACȚIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35
PROGRESUL SILVIC:
B-dul G-1 Magheru Nr. 31
BUCUREȘTI

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI
COMITET DE REDACȚIE
SECRETARI DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB
ȘI ING. N. ST. DUMITRESCU

TELEFON : {
A G I R
1.07.35 — 1.07.36
Progresul Silvic
5.31.45

S T U D I I

CERCETĂRI FIZICO-MECANICE ASUPRA PLACAJELOR DE ANIN INCLEIATE CU TEGO-FILM

de Ing. Dr. EUG. VINTILĂ

I. Introducere.

Lemnul de anin negru (*Alnus glutinosa* Gärtn.) a găsit în ultima vreme o prețioasă valorificare sub forma de furnire și placaje, utilizate sub această formă în deosebi la construcțiile aeronautice.

Intr'un studiu publicat în Revista Pădurilor (1942), relevam câteva din însușirile tehnologice ale lemnului masiv de anin. În lucrarea de față sunt arătate mai departe o parte din însușirile de bază ale placajelor de anin, fabricate cu cleiul „tego“ (pe bază de rășini sintetice) și anume: densitatea, contragera, precum și rezistența la tracțiune. Densitatea și contragera au fost cercetate în paralel și asupra furnirelor de anin¹⁾. Lucrările de laborator au fost efectuate la Laboratorul de Tehnologie a Lemnului din Institutul de Cercetări Forestiere al R. P. R. (ICEF).

II. Densitatea și contragera furnirelor și placajelor de anin.

A. Materialul folosit și metoda de lucru.

Materialul folosit la cercetările de față provine de la fabrica „Drajna“. Probele de furnir și placaj au avut formă pătrată, cu latura de 10 cm. și grosimi variabile. Placajele au fost de două feluri, din 3 și 5 foi, cu foile având fibrele orientate la 90° și încheiate cu „Tego“ (sub formă de film). Grosimile placajelor folosite au variat între 1,1 și 2,5 mm., iar cele de furnir între 0,5 și 3,5 mm.

¹⁾ Menționăm că o parte din rezultatele acestor cercetări, privind densitatea și contragera, au fost expuse într'o ședință de comunicări la Direcțiunea Tehnică Aeronautică din S. S. A., în anul 1943.

Pentru stabilirea densității și contragerii, probele au fost măsurate în stare complet uscată (la umiditatea relativă a lemnului $u=0\%$) și în stare de umflare maximă, realizată prin îmbibarea cu apă. În mod excepțional s'a măsurat la placaje grosimea acestora și la o umiditate de 12—13%, corespunzătoare uscării lemnului în aer liber.

Măsurarea s'a făcut în felul următor.

Pe suprafața probelor, a căror laturi aveau 10 cm, s'a trasat cu ajutorul unui creion bine ascuțit, la cca. 1 cm. depărtare de margini, un contur ABCD (fig. 2), bine delimitat la capete. Plă-

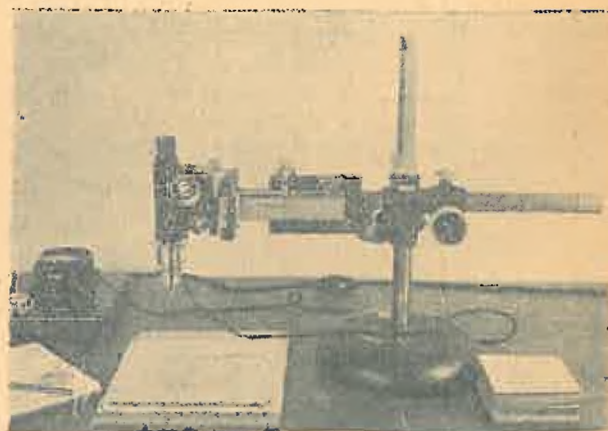
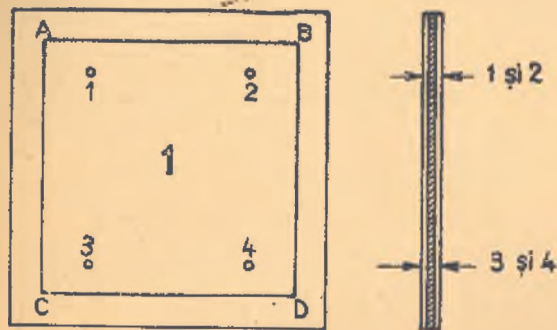

Fig. 1. — Aparatul monocular „Zeiss“ folosit la măsurarea dimensiunilor probelor.

cile astfel desenate s'au fixat între două plăci de sticlă spre a le menține bine întinse, în deosebi pe cele mai subțiri, și s'au supus la măsurare, operațiune care s'a executat cu ajutorul unui dispozitiv monocular special „Leitz“, așa cum se

vede în fotografia Nr. 1. Tubul acestui monocular, care poartă în câmpul vizual un fir reticular, culisează în sens orizontal pe o bară gradată, permițând citirea distanțelor măsurate, cu o precizie de 0,1 mm. Tubul are posibilități de punere la punct și chiar de luminare electrică interioară a câmpului vizual, ceea ce înlesnește mult lucrul. Cu acest instrument s'au măsurat laturile AB, BD, CD și AC precum și dimensiuni

AB, CD - măsurători tangențiale
AC, BD - „ longitudinale
1, 2, 3, 4 - „ în grosime

Fig. 2. — Schema după care s'au făcut măsurătorile la probele de furnir și placaj

nile totale ale probelor. Două din laturi, AC și BD sunt paralele cu direcția fibrelor foilor exterioare, iar celelalte două perpendiculare pe acestea. O grijă deosebită s'a pus la marcarea capetelor acestor laturi, deoarece prin mărirea realizată în câmpul vizual, puteau interveni erori la măsurare. Pentru a micșora și mai mult aceste erori, măsurătorile s'au repetat și s'a luat totdeauna media lor.

La furnire, s'a calculat mai departe media măsurătorilor ce'or două direcțiuni paralele, AC și BD, precum și AB și CD, care erau la fel orientate în raport cu fibrele. La placaje s'a făcut media ce'or patru laturi, deoarece s'a constatat că variația paralelă cu suprafața, era aceeași indiferent de direcțiunea fibrelor.

Grosimea s'a măsurat în câte 4 puncte la fiecare probă, marcate cu tuș și numerotate cu numerele 1, 2, 3 și 4. Operațiunea s'a efectuat cu o precizie de 0,01 mm, cu ajutorul unui micrometru special, care datorită unui șurub de presiune, exercită în totdeauna aceeași presiune la suprafața de strângere a materialului, evitând astfel erorile de presare a lemnului.

Cântăririle s'au făcut cu balanțe obișnuite, la o precizie de 0,01 gr. Uscarea probelor s'a făcut în etuve electrice, cu reglare automată de temperatură, unde s'au ținut la 100°C până la atingerea greutății constante.

Condiționarea probelor de placaj, pentru o umiditate de 12—13%, s'a făcut cu ajutorul unui vas, pe fundul căruia se afla o soluție de $SO_4(NH_4)_2$, cu sare încă nedisolvată complet și datorită căreia, se realiza în partea de deasupra, umiditatea relativă a aerului necesară.

B. Rezultatele obținute.

1. Densitatea și contragera furnirelor.

În tabela Nr. 1 sunt date valorile densității R, raportate la volumul lemnului complet umflat (volumul maxim) și r_0 în raport cu volumul lemnului complet uscat (volumul minim), după formulele cunoscute $R = \frac{g}{V}$ și $r_0 = \frac{g}{v}$, în care

„g” reprezintă greutatea probelor după completa lor uscare (pentru umiditatea egală cu zero). Aceste valori au fost calculate și la placaje, și au fost comparate în ambele cazuri cu densitățile lemnului masiv de anin (Vintilă 1942).

Considerând valorile mijlocii ale densităților găsite la furnire față de cele corespunzătoare lemnului masiv ($R=0,46$ și $r_0=0,459$), se poate spune că se constată o micșorare față de cele corespunzătoare lemnului masiv ($R=0,462$ și $r_0=0,533$). Explicația poate fi găsită, în afara deosebirilor de structură care pot interveni delat un material la altul și în faptul că, prin derulare, se poate produce și o oarecare afânare a lemnului.

TABLOUL Nr. 1

1. Densitatea și contragera totală a furnirelor de anin

Furnirul Nr.	Grosimea (g=0/0) mm	Densitatea gr./cm ³		Contragera % în rap. cu dim. maximă		
		R	r_0	1	2	3
1	0,5	0,399	0,446	8,5	2,2	0,10
2	0,6	0,362	0,410	8,7	2,9	0,37
3	0,7	0,455	0,513	8,7	2,6	0,31
4	0,9	0,390	0,445	8,4	4,0	0,35
5	0,9	0,411	0,474	9,8	3,3	0,32
6	1,0	0,420	0,463	7,0	2,2	0,23
7	1,0	0,399	0,442	7,1	2,5	0,34
8	1,2	0,416	0,467	8,0	2,9	0,19
9	1,3	0,408	0,460	7,7	3,6	0,40
10	1,4	0,400	0,450	8,0	2,8	0,46
11	3,4	0,428	0,498	8,2	5,7	0,53
12	3,5	0,392	0,440	6,3	4,6	0,35
Valoarea mijlocie		0,406	0,459	8,0	3,3	0,33

Contragerile furnirelor s'au calculat în procente în raport cu dimensiunile maxime, corespunzătoare lemnului verde sau îmbibat cu apă. Contragera dela această stare, la starea complet uscată, pentru umiditatea egală cu 0%, s'a denumit contragera totală și s'a notat cu α_1 , pentru direcțiunea perpendiculară cu mersul fibrelor, α_3 pentru grosime, iar α_2 pentru cea paralelă cu direcțiunea fibrelor. Este de precizat că α_1 și α_3 sunt contragerile paralele cu suprafața furnirelor și numai α_2 perpendiculară pe aceasta. Valorile lui α_1 și α_3 s'au dedus din măsurătorile laturilor desenate cu creionul pe suprafața furnirului, iar α_2 din acelea ale grosimilor măsurate în cele 4 puncte.

Ținând seama de modul cum se face debitarea furnirului în fabrică, adică prin derularea buștenilor, rezultă că α_3 corespunde direcției longitudinale a lemnului (α_e), α_1 direcției tangențiale (α_t), iar α_2 celei radiale a lemnului masiv (α_r).

Practic nu se realizează această corespondență precisă a valorilor, deoarece, în primul rând, axul de derulare nu coincide perfect cu axul arborelui și în al doilea rând, chiar dacă ar coincide, planul de tăiere, în momentul derulării, nu se poate menține întotdeauna tangențial la inelele anuale. Totuși, valorile sunt foarte apropiate.

Din valorile obținute se poate constata că, paralel cu suprafața furnirului și perpendicular pe direcția fibrelor, contragerea are valoarea cea mai mare $\alpha_1 = 6,3... 9,8$, deci apropiată de contragerea tangențială a lemnului masiv de anin: $\alpha_1 = 8,5... 9,6\%$ (Vintilă 1942).

Contragerea paralelă cu direcția fibrelor are valoarea cea mai scăzută, $\alpha_3 = 0,10... 0,53\%$, corespunzătoare contragerii longitudinale a lemnului masiv, $\alpha_3 = 0,5\%$.

Contragerea în grosime α_2 , a cărei valoare a fost cuprinsă, la furnirile cercetate, între 2,2... 5,73% (în mediu 3,3%), se apropie, după cum se vede, de contragerea radială a lemnului masiv, unde s'a găsit $\alpha_2 = 3,69... 4,63\%$ (în mediu 4,1%). Asupra acestor valori vom reveni la discutarea rezultatelor obținute asupra placajelor.

2. Densitatea și contragerea placajelor.

Rezultatele determinărilor de densitate și contragere sunt date în tabl. nr. 2. Examinând aceste valori se constată următoarele:

Densitatea R a fost cuprinsă între 0,458... 0,624, iar r_0 , între 0,506... 0,710. A Mora (1932) a stabilit la placajele de anin că $R=0,550$, valoare care corespunde în mijlociu cu valorile stabilite de noi. La placaje de fag s'a găsit de noi (Vintilă 1945) densități mai mari $R=0,672$; $r_0=0,739$, explicabil prin faptul că și lemnul acestei specii are densitatea mai mare.

TABLEAUL Nr. 2

Densitatea și contragerea totală a placajelor de anin

Placaj Nr.	Grosimea ($u=0\%$ mm.)	Nr foi furnir	Densitatea (gr/cm^3)		Contragerea față de dimens. maxime	
			R	r_0	paralel cu supraf. α_2	în grosime α_3
1	1,1	3	0,560	0,610	0,11	8,00
2	1,4	3	0,558	0,613	0,34	8,20
3	1,4	3	0,568	0,640	0,45	10,40
4	2,5	3	0,477	0,530	0,45	9,10
5	2,5	3	0,458	0,506	0,29	8,90
6	1,6	5	0,624	0,710	0,40	11,35
7	1,7	5	0,70	0,631	0,51	8,70
8	2,5	5	0,562	0,640	0,71	10,70
9	2,0	5	0,550	0,640	0,81	12,70
10	2,5	5	0,530	0,600	0,55	9,00
Valoarea mijlocie			0,547	0,612	0,46	9,7

În comparație cu densitatea lemnului masiv de anin și mai ales cu valorile respective găsite la furnirile de anin, este de remarcat o sporire a densității (fig. 3 și 4). Aceasta se datorește prezenței straturilor de clei printre foile de fur-

nir, pe deoparte, cât și unei oarecari îndesiri a lemnului, realizată prin presarea ce are loc în momentul încleierii. Influența straturilor de clei este pusă în evidență în cercetările lui Kraemer (1934), care constată că densitatea placajului crește cu numărul straturilor de clei. Asemenea date, reproduse de Kollmann (1936), se referă la

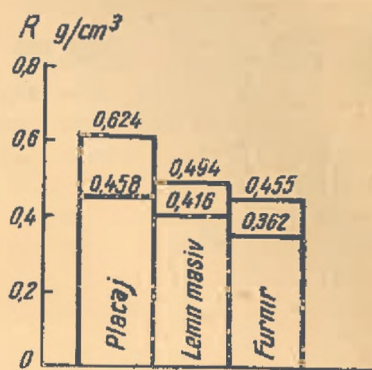

Fig. 3. — Densitatea „R” a placajelor, furnirilor și lemnului masiv (valori maxime și minime)

placaje încleiate cu caseină. Constatarea rămâne, desigur, valabilă și la cleiurile din rășini sintetice.

Contragerea placajelor, în comparație cu lemnul masiv și cu furnirile, este în parte modificată. Cea mai importantă modificare este limitarea contragerilor paralele cu suprafața la mărirea contragerii longitudinale α_3 a lemnului masiv, care are valoarea cea mai scăzută, de regulă

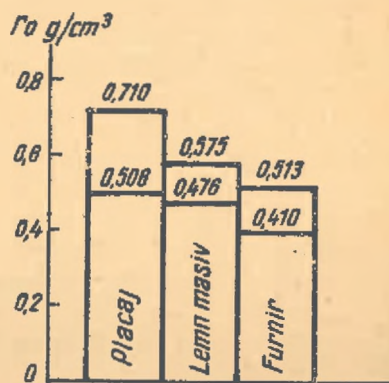

Fig. 4. — Densitatea „r0” a placajelor, furnirilor și lemnului masiv (valori maxime și minime)

sub 1%. Această îmbunătățire a însușirilor placajului a fost relevată deja de Gaber și Christians (1939) care au urmărit-o la placajul de Gaboon, specie exotică, utilizată deasemenea în construcțiile aeronautice. Ei au determinat umflarea placajelor și furnirilor, în comparație cu lemnul masiv, dela 12% umiditate, până la starea de saturație a fibrei (corespunzătoare dimensiunilor maxime), raportând valorile la umiditatea de 12%.

În cadrul cercetărilor de față, valorile contragerilor stabilite de noi sunt raportate la dimensiunile lemnului complet uscat (umiditatea egală cu zero), ceea ce permite o ușoară comparație cu valorile similare dela lemnul masiv și dela furnire (fig. 5).

Asemenea determinări au fost făcute de noi și la placaje de fag (Vintilă 1945), în comparație cu care vom discuta deasemenea rezultatele.

Contragerea paralelă cu suprafața, care s'a constatat a fi egală în toate direcțiile paralele cu suprafața, indiferent de direcția fibrelor, s'a no-

cea tangențială a lemnului masiv (α_t) a fost împiedecată să se mai producă (o împiedecare mecanică) sau, mai precis, a fost redusă la limita contragerii longitudinale α_e a furnirelor. Aceasta din urmă având valori foarte mici, a rezultat și o contracție în aceeași măsură de redusă și pentru placaje.

O constatare analogă s'a făcut de noi și la placajele de fag, la care contracția paralelă cu suprafața (α_s) a avut o valoare mijlocie de cca. 0,6%.

Contragerea în grosime a placajelor, care s'a notat de noi cu α_g a fost cuprinsă între 8,0 și 12,7%. În comparație cu furnirele și lemnul masiv, placajele au avut pe această direcție o contracție de cca. 2—3 ori mai mare. Astfel:

- La lemnul masiv, =4,1% (valoare mijlocie).
- La furnire, =3,3% (valoare mijlocie).
- La placaje, =9,7% (valoare mijlocie).

La fag, contracția în grosime a placajelor (α_g) stabilită în cercetările noastre anterioare, menționate mai sus, a fost cuprinsă între 6,90 și 9,64%, în mediu având valoarea de 8,33%. Ea este deasemenea mai mare decât cea radială, corespunzătoare dela lemnul masiv (α_r =5—6%), nu însă în măsura în care s'a constatat aceasta la anin.

Contragerea în grosime, stabilită la placajele de anin, a depășit ca valoare absolută pe cea stabilită la fag, ceea ce ar părea anormal, dat fiind că densitatea lemnului de anin este mai mică decât aceea a lemnului de fag.

În general o mărire a contragerii în grosime la placaje, față de furnire și lemnul masiv, poate fi explicată, în parte, prin fenomenul, amintit anterior, de îndesire și comprimare a lemnului, care are loc în mod inevitabil în momentul încleierii. Comprimarea stradelor de lemn la anin, specie moale, pare să fie posibilă într-o măsură chiar mai mare decât la fag.

Pe de altă parte, stratele de furnir, datorită modului de debitare, așa cum s'a arătat mai înainte, pot cuprinde pe direcția grosimii și o parte din contracția tangențială a lemnului masiv. Aceasta având o valoare mai mare decât cea radială, poate contribui la sporirea contragerii în grosime, în deosebi la placaje, la care intervine și o îndesire a fibrelor prin presare și încleiere. La furnire acest efect ar putea fi eventual micșorat sau chiar anihilat, prin acțiunea de afânare a lemnului care are loc prin derulare.

În sfârșit, s'ar putea atribui această sporire a contragerii în grosime, fără a putea explica însă fenomenul, unei eventuale compensări a contragerii pe direcția paralelă cu suprafața α_s , care este mult micșorată la placaje.

În cadrul acestor încercări s'a remarcat o comportare foarte bună la placajele de anin în contact cu apa, datorită în bună parte și cleiului Tego, ale cărui calități sunt recunoscut.

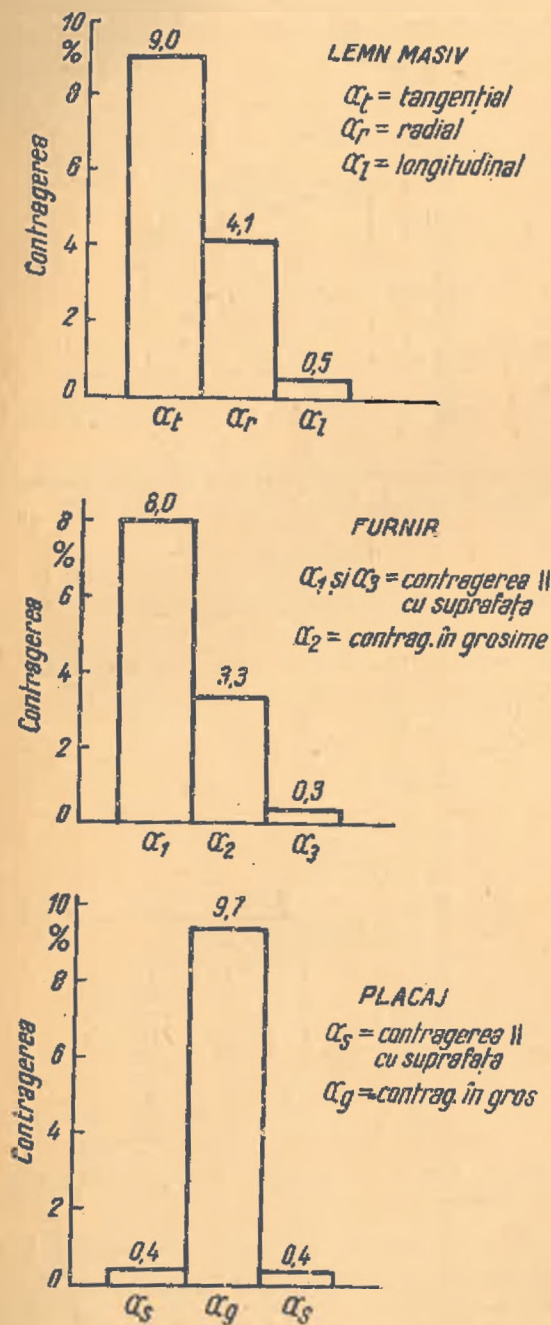

Fig. 5. — Contragerea totală a lemnului masiv, furnirelor și placajelor de anin (valori mijlocii).

tat cu α_s . Ea a avut valori cuprinse între 0,11 și 0,81%, în mijlociu cca. 0,5%, așa dar, aproape de aceea longitudinală α_e a lemnului masiv. Explicația acestui fenomen este în general cunoscută. Datorită dispunerii foilor de furnir cu fibrele orientate alternativ la 90° unele față de altele, contracția α_1 , dela furnire, care avea valoarea cca. mai mare, așa cum am văzut, apropiată de

3. Contragerea plăcajelor între 12—13% și 0% umiditate.
Calculul coeficientului de contragere.

Pentru practică este necesar uneori să cunoaștem și valoarea contragerii lemnului în jurul umidității de 12—13%, corespunzătoare uscării naturale, în aer liber, a lemnului. Este îndeosebi interesant de știut care este contragerea dela această umiditate până la uscarea completă ($u=0\%$), sau în sens invers, dela umiditatea 12—13%, până la punctul de saturație al fibrei.

Stabilirea unor asemenea valori, la plăcaje, s'a căutat să se facă și pe cale directă prin măsurarea dimensiunilor, la cele două umidități limită. În cadrul cercetării or de față s'au făcut asemenea măsurători numai asupra grosimii plăcajelor, deoarece pe direcția paralelă cu suprafața, unde contragerile au valori foarte mici, precizia măsurătorilor nu ar mai fi fost suficientă. Determinările s'au făcut între 0% și 12—13% umiditate, și valorile s'au raportat la dimensiunile dela 0% umiditate. Contragerile găsite au fost arătate în tabloul Nr. 3.

TABLEUL Nr. 3

Contragerea în grosime a plăcajelor de anin dela 0% la 12—13% umiditate, în raport cu dimensiunile la 0% umiditate.

Placaj Nr.	Grosime mm	Nr. foi furnir	Contrag. dela 12-13% umid. până la 0%	Contragerea pentru 1% umiditate
1	1,1	3	4,41	0,335
2	1,4	3	4,49	0,354
3	1,4	3	5,16	0,416
4	2,5	3	4,31	0,334
5	2,5	3	4,30	0,336
6	1,6	5	5,40	0,435
7	1,7	5	4,80	0,393
8	2,5	5	5,40	0,436
9	2,0	5	6,22	0,517
10	2,5	5	4,55	0,367

Cu ajutorul acestora s'a putut deduce (prin împărțirea cu umiditatea de 12—13%) și valoarea contragerii de 1% a plăcajului, denumit „coeficient de contragere“. Din examinarea valorilor găsite se constată următoarele:

a) Plăcajele de anin au avut dela 12—13% până la 0% umiditate o contragere în grosime de 4,3... 6,2%, care reprezintă cca. $\frac{1}{2}$ din contragerea totală (în realitate ceva mai mică);

b) Coeficientul de contragere în grosime a variat între 0,34 și 0,52%.

Constatări de mai sus duc mai departe la concluzia că și la plăcaje, ca și dealtfel la lemnul masiv, contragerea în jurul umidității de 13—15% reprezintă practic tot cca. $\frac{1}{2}$ din contragerea totală. Pentru contragerea paralelă cu suprafața va corespunde deci, în intervalul considerat, o valoare mijlocie de cca. 0,25%, iar pentru o variație de 1%, cca. 0,02% (contragerea totală în suprafață fiind de cca. 0,50%).

Bazat pe aceste valori se poate calcula care ar fi variațiile de dimensiuni ale unei construc-

țiuni oarecare atât în suprafață cât și în grosime, din plăcaj, corespunzătoare unei anumite variațiuni de umiditate.

III. Rezistența la tracțiune a plăcajelor de anin.

Pentru stabilirea rezistenței la tracțiune a plăcaje or, s'au încercat un număr de 513 probe, dintre care jumătate la tracțiune paralelă cu fibrele și jumătate la tracțiune perpendiculară cu fibrele foilor exterioare. Încercările s'au făcut cu ajutorul unei mașini universale de încercat lemnul, dela Laboratorul de Tehnologie a Lemnului din Institutul de Cercetări Forestiere al României. Probele au fost debitate din trei plăci de plăcaj de 3 mm. grosime și din 5 foi, având în momentul încercării o umiditate de 13—14%.

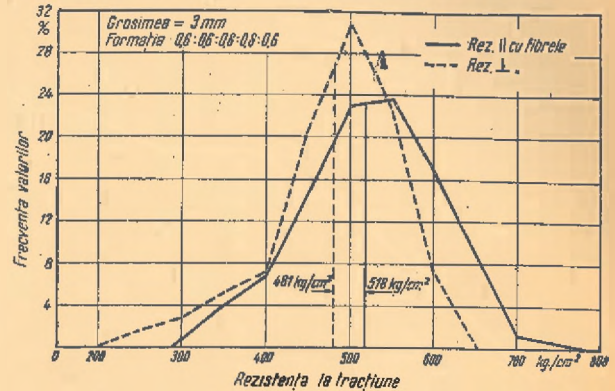

Fig. 6. — Curbele de frecvență a valorilor rezistenței la tracțiune a plăcajelor de anin.

Cu rezultatele obținute s'au întocmit curbele de frecvență a valorilor, pe care s'au trecut și rezistențele mijlocii. Așa cum se vede din această diagramă, valorile au variat aproape între aceleași limite: la tracțiunea paralelă cu fibrele între 300—753 kg/cm²; iar la tracțiunea perpendiculară 250 și 650 kg/cm². Aceste limite, care însumează de fapt toate neregularitățile de structură și toate deosebirile de prelucrare ale plăcajului, pot constitui un criteriu în plus pentru aprecierea lui calitativă.

Neglijând valorile foarte apropiate de limită și care însumează în ambele direcții până la cca. 15%—20% din totalul valorilor, se constată că majoritatea rezistențelor sînt cuprinse între următoarele valori: 400—650 kg/cm², în primul caz și 400—600 kg/cm², în al doilea. Valoarea mijlocie a rezistențelor la tracțiune paralelă cu fibrele a fost 518 kg/cm², iar cea perpendiculară, 481 kg/cm². Aceste valori mijlocii pot fi considerate suficient de mari pentru ca plăcajele să poată primi întrebuințări în construcțiile aeronautice, situându-le astfel, în categoria plăcajelor de calitate superioară.

Trebuie ținut seama că umiditatea în momentul încercărilor a fost destul de ridicată (13—14%), ceea ce ne face să le atribuim, la o umiditate de 7—9%, rezistențe mult mai mari.

Este știut că lemnul de anin are, în raport cu greutatea lui relativ redusă, o rezistență destul de mare.

Placajele de mesteacăn au, în general, rezistențe mai mari în deosebi la solicitări dinamice, pentru care motiv au fost mult apreciate la construcțiile aeronautice. Țara noastră nu a putut însă furniza mesteacăn de dimensiunile cerute pentru derulare, din care cauză au fost totdeauna importate placaje din această specie, confecționate gata.

În schimb, aninul negru, găsindu-se mai ușor în dimensiunile de derulare, a constituit un material excelent pentru fabricarea unor asemenea placaje la noi și chiar pentru export. Asemenea placaje, înclieate cu cleiurile de rășini sintetice, cum au fost cele încercate de noi, au fost folosite în bune condițiuni la construcțiile aeronautice.

LITERATURA CONSULTATĂ

1. *Bittner-Klotz*: Furniere-Sperrholz-Schichtholz. Erster Teil, Berlin 1939.
2. *Bittner J.*: Häufigkeitsuntersuchungen von Flugzeugsperrhölzern. Das Holz als Roh- und Werkstoff, Heft 4, 1942.
3. *Gaber și G. Christians*: Vergleichende Untersuchungen an Holz und Sperrholz aus Okumé. Heft Sperrholz Berlin: VDI Verlag, 1929 (Technologie des Holzes, F. Kollmann, 1936, pag. 630).
4. *Georgescu C.*: Insemnări dendrologice II. Rev. Pădurilor, pag. 884—887.
5. *Kraemer O.*: Luft-Forschg. Bd. 11 (1934) (Technologie des Holzes, F. Kollmann, 1936, pag. 626).
6. *Mora A.*: Plywood, its production, use and properties. London 1932 (Technologie des Holzes, F. Kollmann 1932, pag. 625).
7. *Nicolau Const. Dr. ing.*: Contribuții la studiul orientării construcției avioanelor în România. București 1931.
8. *Vintilă Eug.*: Cercetări cu privire la însușirile

tehnologice ale lemnului de anin negru. Revista Pădurilor Nr. 7—8, 1942.

9. *Vintilă Eug.*: Stadiul actual al folosirii lemnului la construcțiile aeronautice. Revista Pădurilor 1945, pag. 15—23.

10. *Vintilă Eug.*: Contragerea și umflarea placajelor de fag înclieate cu clei pe bază de rășini sintetice. Revista Pădurilor, 1945, pag. 145—150.

R é s u m é

L'auteur expose les résultats des recherches sur la densité, rétractibilité et résistance à la traction du bois contreplaqué d'aune noir (*Alnus glutinosa* Gärtn.).

On a utilisé 10 sortes de bois contreplaqué (1,1 mm à 2,5 mm) de 3 et 5 feuilles de placages collées à tégofilm, pour établir la densité et la rétractibilité et un nombre de 513 éprouvettes de bois contreplaqué de 3 mm et 5 feuilles, pour les essais mécaniques.

On a obtenu les résultats suivants :

1. La rétractibilité totale, sur la direction parallèle à la surface des contreplaqués α_s , égale dans toutes les directions, varie entre 0,1—0,8% (moyenne 0,5%).

2. La rétractibilité sur la direction de l'épaisseur α_g varie entre 8,0—12,7% (moyenne 9,7%).

3. La densité : $R=0,458... 0,624$ et $r_0=0,506... 0,710$ g/cm³.

4. La résistance à la traction parallèle aux fibres a la valeur moyenne de 518 kg/cm² et perpendiculaire, 481 kg/cm². (La fréquence des valeurs est montrée dans le diagr. No. 6).

Les résultats obtenus sur la densité et rétractibilité des contreplaqués furent comparés avec ceux du bois massif et du placage d'aune (diagr. No. 3, 4 et 5).

On a calculé aussi la rétractibilité de l'état sec à l'air (12—13%) à l'état complètement sec, et les coefficients de rétractibilité pour 1% d'humidité (tabl. No. 3).

APELUL SOC. PROGRESUL SILVIC (SECȚIA SILVICĂ AGIR) CĂTRE INGINERII SILVICI PENTRU PARTICIPARE LA CONFERINȚA AGIR DELA 3-6 OCTOMBRIE 1948

Asociația Generală a Inginerilor din România, în scopul cercetării și rezolvării problemelor legate de realitățile tehnico-economice, isvorâte din transformarea structurală a industriei și economiei românești, ca urmare a naționalizării mijloacelor principale de producție și a aplicării planurilor economice elaborate de Guvern, pe baza propunerilor făcute de Partidul Muncitoresc Român.

A găsit necesar ca toate secțiile tehnice de specialitate să țină conferințe generale pentru coordonarea tuturor lucrărilor privitoare la problemele ce se pun astăzi tehnicei românești în scopul măririi producției, realizarea rentabilității întreprinderilor și analizarea factorilor necesari planificării, care formează baza activității în Republica populară Română.

Având în vedere sarcinile mari ce revin tehnicienilor silvici, în scopul de a adopta capacitatea de producție a industriei lemnului cu posibilitățile normale ale pădurilor, găsirea metodelor de lucru cele mai adecvate în întocmirea amenajamentelor, exploatărilor, studierea tipurilor de fabrici cele mai proprii, punerea în valoare a deșeurilor din fabricație, raționalizarea brațelor de muncă etc.

Societatea noastră a fixat ținerea conferinței de specialitate în zilele de 3—6 Octombrie 1948, în localul propriu din București, Bd. Gl. Magheru 31.

Camoscând interesul ce purtați promovării economiei forestiere și conștient pe prețioasa D-voastră contribuție în a găsi soluțiunile cele mai bune pentru rezolvarea problemelor legate de realitățile tehnico-economice în care lucrăm în vederea planificării totale a economiei generale, Vă rugăm să întocmiți un colectiv de muncă și să prelucrați problemele cele mai importante specifice regiunii D-voastră, care să se încadreze în planul de lucru fixat în apel, sub formă de referate pe care ni le veți înainta la sediul Societății noastre până la 20 Septembrie 1948. Referatele vor fi întocmite în triplu exemplar.

Vă rugăm ca până la 1 Septembrie să ne parvină subiectul, titlul referatelor ce v-ați propus a dezvolta și numele persoanelor din colectiv.

Ținem să subliniem importanța mare ce trebuie dată problemelor pentru ca Corpul nostru să aducă un prețios aport la rezolvarea lor.

REFERATE — COMENTARII

DESPRE ARTIFICIUL LUI PARADE SAU DUBLA ÎNSCRIERE ȘI REVOLUȚIA TRANZITORIE

de Ing. Dr. N. RUCĂREANU

Legea pentru apărarea patrimoniului forestier din 1947 și apoi naționalizarea pădurilor au deschis amenajamentului românesc perspective de realizări practice ne mai întâlnite până acum. Ideea amenajamentelor pe bazine, născută în vremurile de grele încercări pentru economia noastră silvică, ce au urmat primului război mondial, își găsește abia acum condițiile de aplicare.

Dar perspectivele largi înseamnă sarcini grele și răspunderi mari. Cel care pornește pe drumul realizărilor trebuie să știe să folosească toate resursele care i se oferă. Pentru aceasta e necesar să le cunoască. Am socotit deci că momentul e potrivit pentru a discuta două din formulele de care amenajamentul s'a folosit în trecut pentru rezolvarea unor situații dificile, spre a ne putea da seama în ce măsură mai sunt aplicabile astăzi. E vorba de revoluția tranzitorie și de dubla înscriere cunoscută în practica noastră sub numele de artificiu lui Parade.

Ideea dublei înscrieri și a revoluției tranzitorii sunt cunoscute ca artificii în legătură cu metoda de amenajare a afecțiilor permanente.

Se știe că această metodă, aplicată în mod sever, duce mai mult decât oricare alta, prin modul de constituire a afecțiilor, la sacrificii mari de exploatabilitate. Concepute ca porțiuni de pădure bine delimitate pe teren, afecțiile pot cuprinde, cel puțin la început, arborete foarte variate ca vârstă, compoziție și structură. Și cum fiecare afecție urmează să fie exploatată și regenerată într'o anumită perioadă, se înțelege, că eventualele arborete bătrâne din afecțiile corespunzătoare ultimelor perioade nu ar putea fi tăiate — la o aplicare strictă a metodei — decât foarte târziu, oricât de rea ar fi starea lor, și neținând seama deci de nici o considerațiune culturală sau economică, alta decât aceea privind continuitatea.

Calea preconizată de metoda afecțiilor permanente pentru realizarea stării normale este simplă. Dar simplitatea nu poate justifica pierderile pe care le reclamă. De aceea în aplicarea ei a trebuit să se imagineze tot felul de combinații sau formule menite să micșoreze sacrificiile inerente metodei. Revoluția tranzitorie și dubla înscriere sunt două din acestea.

Revoluția tranzitorie este un termen mai scurt decât revoluția normală și poate interveni

în orice situație în care exploatarea mai grăbită a pădurii poate evita fie sacrificii prea mari de exploatabilitate, datorite înbrătrânirii excesive a arboretelor, fie turburări sensibile în continuitatea recoltării produselor și a veniturilor. În special se aplică în cazul pădurilor cu un surplus de arborete bătrâne și în cazul conversiunilor.

Dubla înscriere intervine numai la pădurile anormale cu surplus de arborete bătrâne. Dacă într'o serie de exploatare, acestea ocupă o suprafață de două ori mai mare decât cea normală a afecției, sau mai mult, se poate prevedea exploatarea și regenerarea în prima perioadă a două afecții. În planul general de exploatare se înscriu în coloana corespunzătoare primei perioade ambele afecții, iar una din ele se mai înscrie odată în coloana ultimei perioade, când urmează să fie din nou regenerată în cursul aceleiași revoluții. De aici numele de dublă înscriere.

Avantajul acestor artificii este condiționat. Grăbindu-se exploatarea arboretelor bătrâne cu creștere redusă și în curs de degradare, și înlocuindu-se cu altele tinere și viguroase se realizează din punctul de vedere al producției un câștig. Dar în același timp prin exploatarea după expirarea revoluției tranzitorii sau la sfârșitul revoluției normale, în cazul dublei înscrieri, a unor arborete mai tinere decât vârsta exploatabilității se acceptă un sacrificiu. Operațiile sunt justificate numai dacă acest sacrificiu este mai puțin însemnat decât avantajele legate de întârzierea exploatării, dacă aceasta nu s'ar face. Ceeace trebuie notat însă este faptul că niciodată aceste artificii, sau oricare altul, recomandat pentru evitarea sau micșorarea sacrificiilor de exploatabilitate în cazul aplicării metodei afecțiilor permanente, nu au fost concepute în sensul întreruperii, oricât de puțin, a continuității în exploatare; ci că oricare ar fi fost artificiu, continuitatea trebuia să fie respectată, iar starea pădurii să fie ameliorată din perioadă în perioadă, apropiindu-se de ceea ce era considerat ca stare normală.

Normalitatea ca stare optimă a pădurii presupune un capital lemn corespunzător, în raport cu vârsta, compoziția și structura arboretelor. Realizarea acestuia trebuie urmărită, în consecință, pe două direcții: una culturală și alta amenajistică (taxatorică). Prin cultură se influen-

țează în sensul dorit compoziția și structura arboretelor, iar amenajamentul influențează structura pădurii, căutând să realizeze raportul normal al claselor de vârstă, sau de diametre. Metoda afecțiilor permanente adoptă pentru aceasta calea cea mai simplă. Destinând odată pentru totdeauna diferitelor perioade suprafețe de pădure egale, raportul normal al claselor de vârstă se realizează în decursul primei revoluții, cu condiția să se respecte afecția ca unitate divizionară a pădurii, în forma ei inițială. Aceeași condiție asigură și păstrarea stării normale după ce s'a realizat.

Concepția despre unitatea afecției este caracteristică metodei afecțiilor permanente. Planul general de exploatare la această metodă nu reprezintă, principial, decât repartizarea afecțiilor la perioade. Soarta fiecărui arboret este strâns legată de soarta afecției din care face parte. De aceea și dubla înscriere este concepută numai pentru o afecție întreagă, iar revoluția tranzitorie se realizează nu prin suprimarea vreunei perioade sau afecții, ci prin scurtarea perioadelor, eventual numai a 2-3 dela început.

Amenajamentul românesc a aplicat în prima sa epocă o singură metodă de amenajare: aceea a afecțiilor permanente. Era deci natural să cunoască și să folosească și cele două artificii de care ne ocupăm, cu atât mai mult, cu cât pădurile noastre, în care predominau de regulă arboretele bătrâne, prezentau tocmai situația care justifică o întinsă aplicare a lor. Și s'a făcut într'adevăr nu numai uz, ci chiar abuz de aceste artificii. ¹⁾ Despre dubla înscriere se putea spune în 1938, că era „o metodă aplicabilă tuturor pădurilor cu un exces de arborete bătrâne“. Iar în ce privește revoluția tranzitorie se poate afirma, că ei i se datorește starea nenumăratelor păduri aflate azi în perioada de așteptare.

Dar la noi aceste artificii n'au fost aplicate, în general, în spiritul lor. Pe când amenajamentul le recomandă ca măsuri pentru micșorarea sacrificiilor de exploatabilitate, în limitele admise de condiția continuității exploatărilor și îndrumării pădurii spre starea normală, practica noastră a folosit ideea artificilor, în cele mai multe cazuri, ca simplă platformă, spre a putea prezenta sub o haină științifică dorința de lichidare rapidă a pădurilor, în afara oricărui preocupări de continuitate. Ideea călăuzitoare a fost rentabilitatea, dar nu a gospodăriei, ci a exploatării pur și simplu, socotită ca un act detașat de orice interes pentru cultura și conservarea pădurii.

Fără îndoială, rentabilitatea constituie suportul cel mai puternic al continuității. De aceea amenajamentul nu o poate nesocoti decât cu riscul de a o compromite pe aceasta din urmă,

care este singura lui rațiune. Cine pretinde însă că a amenajat o pădure, când i-a întocmit un plan de exploatare, care satisface într'un fel oarecare ideea rentabilității, dar nesocotește pe aceea a continuității, falsifică noțiunile. O lucrare care nu urmărește realizarea unei stări normale, cu corolarul ei continuitatea, se poate numi cel mult regulament sau plan de exploatare, dar nu amenajament. Iar cine pretinde că răstimpul de 20, 30 sau 40 de ani în care urmează să se exploateze o întregă pădure, urmat de o lungă perioadă de așteptare, este o revoluție tranzitorie, sau că exploatănd o suprafață de două ori mai mare decât cea normală în decursul unei perioade, lichidând prin aceasta ultimele arborete exploatabile dintr'o pădure, după care iarăși trebuie să urmeze o perioadă de așteptare, face o dublă înscriere, iarăși denaturează ideile. Asemenea artificii, determinate numai de considerațiuni financiare nu pot fi încadrate în principiile nici unei metode de amenajare, și nici nu pot fi numite, propriu zis, artificii de amenajament.

Dar — se va spune — exploatarea pădurilor mici, greu accesibile, din regiunea de munte, nu este posibilă fără asemenea artificii. „Amenajamentul“ — impus de lege — nu le putea evita decât cu riscul de a nu fi aplicat.

Este adevărat. Sistemul de amenajare pe păduri, adică concepția care a stat la baza amenajamentului românesc, de a se considera fiecare pădure, obiect separat de amenajare, nu a fost în măsură să învingă asemenea situații. În acele cazuri concentrarea tăierilor era obligatorie în afara oricărei idei de revoluție tranzitorie sau dublă înscriere. Denumirile acestea au fost folosite însă — în mod abuziv dar necesar — pentru a se da, formal, impresia de amenajament, acolo unde legea îl impunea, dar situația nu permitea decât întocmirea unui plan de exploatare. Nu se poate spune deci că acolo concentrarea tăierilor s'ar datora unei interpretări abuzive a ideilor de revoluție tranzitorie sau dublă înscriere. O ameliorare a situației nu era posibilă decât prin crearea de unități mari de amenajare, prin asociere benevolă sau pe cale legislativă, așa cum în zilele noastre s'au creat bazinele.

Dar abuzuri totuși s'au făcut. Când pădurile dintr'un întreg bazin de râu, întinse pe mii sau zeci de mii de hectare, s'au exploatat complect în 20, 30 sau 40 de ani, pe bază de revoluții tranzitorii, s'a făcut din punctul de vedere al amenajamentului un abuz. Când o mare pădure s'a amenajat pe serii mici și pentru fiecare serie s'a motivat separat, pe considerațiuni de rentabilitate, necesitatea adoptării așa zisei revoluții tranzitorii scurte, urmată de o perioadă de așteptare, s'a făcut de asemenea un abuz; și tot un abuz s'a făcut în cazul grupării arbitrare a pădurilor în serii de exploatare (constituirii în serii), cu scopul de a se realiza situații care să permită o așa zisă dublă înscriere.

¹⁾ Cf. V. N. Stînghe, *Evoluția metodelor de amenajament*. 1937, p. 17. P. Ioan, *Aspecte de politică silvică națională*. În „A. XLIX-a adunare generală“, *Progresul Silvic*, 1935, p. 214. Dr. I. Popescu-Zeletin, *Raport susținut. Viața Forestieră*, 1938, p. 445.

Cazuri de acestea au fost numeroase, iar rezultatele aproape totdeauna dezastruoase. „Cei ce-au avut și mai au fabrică de amenajamente — spune d. P. Ioan¹⁾ — pot să-și revendice rezultatele aplicării lor, fără însă ca cei ce n’au făcut nici un amenajament, să aibă dreptul a-și da titlul de conservatori“.

Dar pentru că aceste abuzuri s’au făcut la adăpostul noțiunilor de dublă înscriere și revoluție tranzitorie, s’a născut în contra acestora o aversiune, care a dus până la interzicerea în mod expres, pe cale de instrucțiuni, a celei dintâi.

Aversiunea este justificată în parte, și anume în măsura în care se poate spune că exploatarea abuzivă s’au datorat existenței acestor noțiuni și nu cumva împrejurărilor politico-economice de până acum. Noi credem însă că adevărata cauză o constituie tocmai aceste împrejurări. Căci abuzul este triplu: în contra legii care obligă să se facă amenajamente cu continuitate, în contra principiilor de amenajare, care obligă de asemenea la continuitate, și în al treilea rând abia, în contra concepției de revoluție tranzitorie și de dublă înscriere. Dacă la noi nu s’ar fi aplicat metoda de amenajare a afecțiunilor permanente sau chiar a afecțiunilor revocabile, și nu ar fi existat cele două noțiuni, situația nu ar fi fost mai fericită.

N’aș vrea să las impresia că vreau să reabilitez niște practici nefaste. Vreau însă să arăt că nu ideile în sine sunt vinovate, ci interpretarea lor abuzivă. Aplicare în mod corect ele ar fi putut servi la micșorarea sacrificiilor de exploatabilitate și deci a pierderilor de producție. De aceea, chiar dacă practica le va părăsi, știința va continua să le recomande, și nu numai în cazul aplicării metodei afecțiunilor permanente ci, într’o formă evoluată, chiar în cazul metodei de amenajare moderne, a claselor de vârstă.

În adevăr. Metoda afecțiunilor permanente a trecut și la noi în domeniul istoriei. Cu aceasta concepția despre unitatea afecției a dispărut. Parcelele și subparcelele (arboretele) devin din punct de vedere cultural taxatoric unități independente, cu excepția restricțiilor impuse de condiția menținerii unei anumite direcții de tăieri. Afecțiile nu mai există ca unități separate pe teren, iar cuvântul afecție este folosit din ce în ce mai mult pentru desemnarea arboretelor, respectiv a suprafeței, ce urmează a se exploata și regenera într’o perioadă. Planul general de exploatare nu mai repartizează afecțiile, ci parcele sau subparcele, și are caracter obligator numai pentru constituirea primei afecții, celelalte având un caracter de control. Uneori nici nu se mai pretinde constituirea tuturor afecțiilor, amenajamentul mulțumindu-se cu două sau cel mult trei.

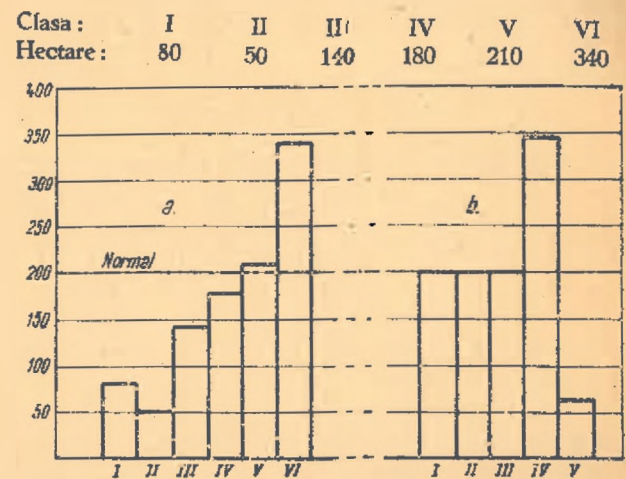
Afecțiile ne mai fiind deci unități distincte pe teren, și constituindu-se de fiecare dată la întocmirea planurilor de exploatare, în general la fiecare revizuire principală, se poate distinge o suprafață normală (ideală) a afecției și o su-

prafață reală. La metoda claselor de vârstă, suprafața reală a afecției I poate fi de fiecare dată, la constituire, mai mare sau mai mică decât cea normală, după cum amenajistul apreciază — judecând situația în raport cu starea claselor de vârstă și cu starea arboretelor — că măsura este în interesul normalizării acestora, și respectă în același timp principiul rentabilității.

Continuitatea ca scop și rentabilitatea ca condiție sunt deci idei comune oricărei metode de amenajare. De aci nevoia de a urmări starea normală prin apropieri succesive, ceea ce în realitate se traduce când printr’o accentuare, când printr’o diminuare a exploatărilor.

Într’o pădure de șleau, de exemplu, cu mulltei și carpin proveniți din lăstari, arboretele întră relativ devreme în declin. După 100 sau 120 de ani, degradarea lor se poate accentua într’o măsură care să oblige la exploatare, indiferent de starea claselor de vârstă.

Să propunem o asemenea pădure cu suprafața de 1000 ha. și următoarea situație a claselor de vârstă figurată grafic în fig a:

Situația claselor de vârstă
a) la început; b) la sfârșitul perioadei a IV-a

Pădurea se amenajază formând o serie de exploatare, cu revoluția de 100 de ani.

Liber de orice prejudecată, amenajistul socotește că din punct de vedere cultural și economic exploatarea arboretelor din ultima clasă de vârstă este absolut necesară și urgentă.

Arboretele exploatabile formează însă mai mult de jumătate din suprafața seriei și exploatarea lor grăbită ar compromite continuitatea.

Pădurea trebuie să fie îndrumată spre starea normală, dar situația nu s’ar ameliora exploatăndu-se într’o perioadă toate aceste arborete. Desigur starea normală, din punctul de vedere al claselor de vârstă, s’ar putea realiza ușor în prima revoluție dacă, nesocotindu-se orice alte considerațiuni, s’ar exploata în fiecare perioadă numai suprafața normală (200 ha). În acest caz însă o parte din arboretele cari au azi 100-120 de ani, și anume 140 ha, deși în declin, nu s’ar putea exploata decât între 120 și 140 de ani, când starea lor ar fi mult mai rea. Această în-

¹⁾ Op. cit. p. 214.

târziere s'ar menține timp de 4 perioade cu o mică ameliorare în perioada a IV-a.

Dacă însă s'ar tăia în prima perioadă toate arboretele din clasa a VI-a de vârstă, s'ar evita întârzierea exploatarei peste 120 de ani, ceea ce din punctul de vedere al producției este un avantaj. Menținând, în acest caz, pentru următoarele perioade, suprafețe (afecțiuni) egale, s'ar exploata totuși, timp de 4 perioade, arborete cu 20 de ani mai bătrâne decât ar trebui în mod normal. În schimb, în perioada a V-a nu ar mai fi decât 60 de hectare exploatabile, încât pentru a se completa posibilitatea ar trebui să se taie 140 ha din arboretele de 80 de ani. (fig. b). S'ar face deci un sacrificiu de exploatabilitate în sens invers. Dar arboretele de 80 de ani fiind, în cazuri date, mai bune decât cele de 140 de ani, sacrificiul e mai mic și s'ar face oricum numai într-o singură perioadă, soluția evitând sacrificiul prea mari de exploatabilitate, satisface totuși principiul continuității. Este deci de preferat, chiar și dacă, schimbându-se amestecul de esențe, revoluția următoare ar trebui să fie mărită, cea din urmă considerându-se tranzitorie. Dar de situațiile viitoare se va ține seama la revizuirile periodice.

Într'un caz ca cel de mai sus, cineva învățat să judece lucrurile prin prizma afecțiunilor ar fi fost îndemnat desigur să recomande artificul lui Parade. Argumentarea ar fi fost de genul celei de mai sus, poate mai simplistă, dar rezultatul era exploatarea a două afecțiuni în prima perioadă, adică a 400 de hectare, în loc de 340.

Judecând liber, numai după situația claselor de vârstă și starea arboretelor, și având ca îndreptar ideea stimulării sau cel puțin a menținerii producției și ideea ameliorării continue a stării pădurii în vederea normalizării, s'a ajuns în exemplul dat, să se constituie afecțiunea I cu 140 ha mai mare decât cea normală. În planul general de exploatare se vor înscrie toate arboretele de exploatat în coloana corespunzătoare primei perioade. Afecțiunile II-IV vor putea fi egale, dar a V-a nu va mai cuprinde în acest caz decât 60 ha sau 80, dacă se respectă vârsta. Ea ar trebui să fie complectată până la 200 de hectare cu arboretele din prima afecțiune, cu care se va întregi când va veni în rând de exploatare. Practic, aceasta însemnează o dublă înscriere, dar nu a unei afecțiuni, ci a arboretelor respective.

În realitate această înscriere nu apare în planul general, pentru că parcelele nu se cunosc. Se va face abia la sfârșitul perioadei a IV-a, când ele se vor putea identifica.

Efectul este însă același: în decursul unei revoluții urmează să se exploateze și regenereze de două ori o parte din arborete, ca și în cazul dublei înscrieri pe afecțiuni. Numai că suprafața acestor arborete poate fi egală, mai mare, sau mai mică decât a unui afecțiuni. Faptul, că dubla înscriere nu se operează în planul general, este puțin important. Metoda de amenajare a claselor de vârstă nu pretinde acest lucru, pentru că

ea renunță adesea, după cum s'a văzut, la constituirea ultimelor afecțiuni.

În ce privește revoluția, e ușor de constatat, că ea e mai scurtă decât cea normală, căci exploatarea pădurii se face într'un timp mai scurt de vreme ce pentru complectarea ultimei afecțiuni se prevede exploatarea de arborete regenerate odată în prima perioadă. Este deci o revoluție tranzitorie.

Revoluția tranzitorie și dubla înscriere sunt în amenajament instrumente obișnuite pentru îndrumarea pădurii spre starea normală. Forma în care se folosesc e însă diferită de cea de până acum. Dubla înscriere nu se mai face pe afecțiuni, căci acestea nici nu mai există ca unități independente, ci pe parcele sau arborete. Iar suprafața totală a acestora poate fi mai mare sau mai mică decât suprafața normală a unei afecțiuni, după starea pădurii. În ce privește revoluția tranzitorie, ea poate fi privită în general ca o consecință a constituirii afecțiunilor, afară de cazul conversiunii directe a crângului simplu în codru sau al substituirii de esențe, când revoluția tranzitorie este de regulă necesară și se fixează dela început.

Ca instrumente de îndrumare a pădurii spre starea normală, dubla înscriere și revoluția tranzitorie sunt menite să amelioreze starea pădurilor în sensul realizării continuității. Denumirea de revoluție tranzitorie a timpului de lichidare a unei păduri, cu sacrificarea continuității, ca și denumirea de dublă înscriere a măsurii de dublare a suprafeței de exploatat într-o perioadă, de asemenea cu sacrificarea continuității, sunt abuzive. Oprirea acestor practici, oricum s'ar numi, este nu numai justificată, dar chiar necesară.

Se pare însă, că poate de teama de a nu se mai produce abuzuri, există tendința de a se limita libertatea de dispoziție a amenajistului, impunându-se un șablon, chiar și acum, când constituirea de mari unități forestiere ar putea permite o mai mare mobilitate în cadrul unităților, în interesul producției, cu respectarea strictă a continuității. Desigur practica își cunoaște mijloacele. Întotdeauna ea a fost înclinată să adopte scheme simple, pentru ușurința conducerii și a controlului și nu poate face altfel acum. Totuși ea nu trebuie să fie refractară revizuirii unor metode, când acestea sunt de natură a contribui la mărirea producției. Este adevărat, înnoirile pe care le pretinde amenajamentul pun și anumite condiții, printre care notăm: o bună pregătire științifică și practică a amenajistului și răspunderea întregă a faptelor sale, iar din partea administrației, îndrumare efectivă și control real și competent.

Amenajamentul ca știință studiază condițiile de organizare a gospodăriei forestiere în spiritul continuității și rentabilității și indică metodele prin care se poate ajunge la acest scop. În practică ar trebui să reprezinte aplicarea acestor principii pe teren. Rentabilitatea în cadrul continuității, însemnează sporirea producției.

În realitate, amenajament a însemnat în practică pentru proprietar un document pe baza căruia putea să-și exploateze cât mai grăbit pădurea, fără nici o preocupare de viitor, iar pentru autoritate un mijloc de asigurare a conservării pădurilor, cu o minimă preocupare de cultură, aceasta reducându-se doar la regenerare.

Este cazul ca amenajamentul, rămânând mijloc de conservare, să devină și instrument activ în procesul de producție. Dar acest lucru nu se poate realiza prin schematism și fugă de răspundere.

R é s u m é

L'artifice de la double régénération, et la révolution transitoire sont imaginées pour diminuer des importants sacrifices d'exploitabilité inhérents à l'application stricte du principe de la méthode des affectations permanentes. En appliquant ces artifices on tâche à réaliser cet effet toujours sans compromettre la continuité des exploitations, mais au contraire, en améliorant progressivement la forêt et la conduisant vers l'état normale.

En Roumanie on a donné à tort le nom de révolution transitoire pour un intervalle de temps tout court, dans lequel la forêt entière devait être exploitée, par considérations purement financières, avec la sacrifice totale de la continuité. On a nommé aussi une pratique semblable comme l'artifice de Parade ou de la double régénération.

Et parce que les résultats ont été presque toujours funestes, on a adopté envers ces „artifices”, spécialement contre celui de la double régénération, une attitude hostile.

On montre que les notions en question n'ont à proprement parler rien de commun avec les pratiques incriminées; au contraire, elles restent toujours des idées salutaires au point de vue de l'aménagement et de l'économie. Plus encore, sous une forme tout à fait différente elles apparaissent dans les méthodes d'aménagement les plus modernes, comme par exemple dans celle des classes d'âge, ou bien on les emploie encore comme des moyens des plus propres pour l'amélioration progressive des forêts, en voie vers l'état normal, avec les moindres pertes économiques. Mais, dans l'artifice de la double régénération, il n'y a plus question d'affectation, mais de peuplements. Quant à la révolution transitoire, elle en est en général une conséquence, sauf dans les cas de conversions et de substitutions des essences.

VALORIFICAREA DEȘEURILOR ȘI A SUBPRODUSELOR DIN INDUSTRIILE ȘI EXPLOATĂRILE FORESTIERE *)

(Urmare și sfârșit)

de Dr.-Ing. N. GHELMEZIU

Întrebuințarea deșeurilor, așa cum cad dela diferite prelucrări, în pădure sau în ateliere și fabrici, este forma cea mai simplă de valorificare a lor, dar și cea mai puțin remuneratorie. Prin acest mod de utilizare s'a urmărit, de cele mai multe ori să se acopere cel puțin cheltuielile ce trebuiau făcute de întreprindere în orice caz pentru îndepărtarea deșeurilor, la pădure în vederea lucrărilor culturale, în fabrici pentru a se libera spațiul de lucru. Pentru asemenea întrebuințări, care se limitează de obicei la o zonă foarte redusă în jurul locului unde se produc deșeurile, acestea nu sunt supuse decât la operațiuni de sortare după dimensiuni, speciile lemnoase și calitate.

Din deșeurile dela exploatare — vârfuri de arbori, crăci, etc. — se pot scoate materiale destul de bune pentru araci, tufori de pomi, garduri, fascine, coșuri împletite, cozi de unelte, cercuri de butoaie, etc. Dintre deșeurile industriale, rumegușul găsește multe întrebuințări directe, ca material pentru ambalaje, pentru izolări termice la construcții de barăci, uscătorii, răcitoare, etc., ca așternut în grajduri, pentru curățat pardoselile, pentru afumarea cărnii, etc. Talajul se poate folosi la unele lucrări de tapițerie, la filtrarea și limpezirea diferitelor lichide, etc. Traversele și stâlpii scoși din uz se întrebuințează mai departe, după ce se înlătură părțile putrezite sau rupte, pentru construcții de garduri, grajduri, cotete, etc.

O întrebuințare frecventă a deșeurilor este aceea ca material pentru foc, folosindu-se, în a-

fară de unele focare industriale, de obicei instalații de ardere necorespunzătoare, cu randament termic foarte scăzut.

Aceste întrebuințări au un caracter local, cu proporții reduse și în multe cazuri nu pot constitui deșeuuri sigure pentru cantitățile mari de deșeuuri ce se produc continuu. De valorificarea superioară a deșeurilor nu se poate vorbi decât din momentul când, prin prelucrări înaintate, aceste materiale sunt transformate în produse cu deșeu mare și permanent.

În cele ce urmează vom trece în revistă mijloacele tehnice — procedeele de fabricație și aparatura — cu care se pot prelucra deșeurile în produse capabile să se introducă pe piață prin utilitatea lor și prin prețul lor convenabil.

Numeroasele procedee de prelucrare a deșeurilor se împart în două grupe mari: fizico-mecanice și chimice. În ambele grupe s'au făcut progrese foarte înaintate, care au dat posibilitatea să se depășească greutatele economice ce stăteau în calea utilizării pe scară mare a deșeurilor de lemn.

O primă utilizare mai valoroasă se poate da deșeurilor în bucăți mari (capete de bușteni, lăturoaie, capete de scânduri, resturi de placaje, resturi de derulare, etc.) prin prelucrarea lor în obiecte mici, dintr'una sau mai multe plese reunite apoi cu cleiu, cuite, etc. Mașinile cele mai

*) Conferință ținută la 20. III. 1948 în ciclul „Utilizarea deșeurilor și a materiilor prime neglijate”, organizat de AGIR.

necesare pentru asemenea lucrări sunt în primul rând: mașinile pentru frezat de sus, strungurile de fasonat și apoi fierăstraiele circulare sau cele cu panglică. Din mulțimea de obiecte ce se pot face pe această cale din deșeuri, enumerăm numai câteva mai uzuale: cozi de unelte, cârlige pentru rufe, nasturi, butoane și trăgători pentru mobilă, mosoare, mânere pentru purtat pachete, pene rotunde pentru îmbinări, pene pentru repararea traverselor uzate în jurul tirfoanelor, șipci pentru confecționarea cutiilor de carton, șipci prismatice sau profilate pentru montarea lapetelor, șipci pentru confecționarea mijloacelor de panee, instrumente de desen, jucării, lână de lemn pentru ambalaj sau pentru plăci ușoare de construcție, etc.

Prin amestecarea rumegușului cu diferiți lianți la temperatură și presiune normale sau ridicate și turnarea sau presarea lui în tipare, la cald sau la rece, se obțin materiale ce se întrebunțază cu deosebire în construcții, fie direct ca tencuiele, fie pe plăci pentru pardosire, pentru îmbrăcarea zidurilor, etc. Ele se folosesc deasemenea în atelierele de modelaj pentru confecționarea de figurine, mulaje, etc. Substanțele cu care se amestecă, sunt în general de natură minerală, spre exemplu: magnezit, talc, gips, cretă, asbest, caolin. Pentru materiale cu întrebunțări speciale, se folosesc și cleiuri de caseină sau de albumină, făină de cereale, făină de oase, rășini sintetice sau se adaugă încă fibre de cânepă, etc. Materialele ce se obțin în felul acesta poartă nume comerciale foarte diferite, în general intraductibile, prin care se caută să se indice compoziția, procedeul de fabricare sau însușirile produsului. Unele din ele sunt destul de cunoscute în practică, de exemplu: xylolith, Steinholz, Holzzement, Terracotaholz, Sciffarin, etc. Instalațiile de fabricare sunt asemănătoare acelor pentru confecționarea plăcilor de construcție din lână de lemn sau din fibre.

Din talajul dela mașinile de rindeluit și de frezat amestecat cu parafină, bitumen sau rășină, se fac materiale pentru aprins focul, întrebunțate mai mult acolo unde se consumă cărbuni.

Rumegușul și celelalte deșeuri de lemn se prelucreză prin diferite procedee în materii plastice, la care nu se mai recunoaște structura lemnului. În tehnică se cunosc procedee de dată recentă pentru plasticizarea și gelatinizarea substanței lemnoase. Unele se bazează pe faptul că lignina amestecată cu diferite substanțe organice, de exemplu: fenoli, amine, și aldehide, în anumite condițiuni de presiune și temperatură, se condensează în materii plastice cu aspectul, structura și însușirile rășinilor sintetice. Așa spre exemplu, prin fierberea deșeurilor cu anilină și furfural timp de cca. 3 ore, se obține o substanță care, măcinată în pulbere fină și — apoi presată cu 100... 250 kg/cm² la temp. de 190°C, dă un material dens și dur, de culoare neagră. Din el se fac butoane și mânere diverse, cutii pentru aparate de radio, etc.

Printr'un proces asemănător gelatinizării celulozei la fabricarea fibrelor Vu'kan și hârtiei de pergament, se poate gelatiniza lemnul în prezența clorurii de zinc sau a acidului sulfuric. Materialul obținut se colorează diferit și i se dă orice formă prin presare.

Unul din materialele care a câștigat un deoseu foarte mare în ultimul timp este făina de lemn. Ea se întrebunțază la fabricarea materialelor plastice, cu deosebire a celor pe bază de rășini sintetice, a cărbunelui activ, a explosivilor, a pulberilor de curățit obiecte de metal, de porțelan, etc., sau pentru așternerea în cuptoare de coacere a pâinii. În general, făina de lemn servește ca adaos la fabricarea celor mai diverse materiale (linoleum, cartoane, discuri din carbură de siliciu pentru șlefuit, etc.). Ea se poate întrebunț și drept combustibil la motoarele cu pulbere. Materia primă cea mai potrivită pentru făina de lemn o constituie rumegușul, ca și deșeurile mari, de molift, brad, fag, și stejar. Ele trebuie să fie fără coaje și noduri putrede. Rumegușul se macină în mori speciale, prevăzute cu dispozitive de răcire cu apă. Pulberea de lemn se cerne apoi prin site de diferite mărimi. Cu moara din fig. 1 se poate rășni pe oră cca., 85 ...100 kg. făină pentru linoleum sau 50 kg făină fină pentru materiale plastice.

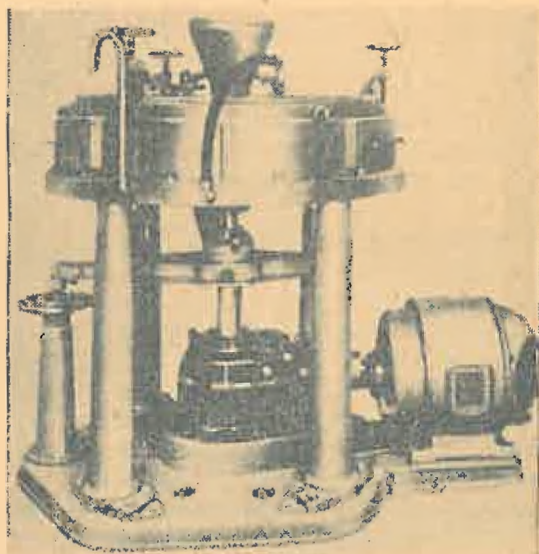

Fig. 1. Moară pentru făină de lemn (fabr. Palmann).

Deșeurile în bucăți mari (lăturoaiele și marginile, mai ales) servesc foarte bine la fabricarea pastei mecanice de lemn. Ele se întrebunțază și la noi de câțiva ani. Folosirea lor este limitată numai de greutatea de transport și de achiziționare, fiindcă fabricite producătoare le consumă în cea mai mare parte la foc. La această prelucrare se plasează în primul rând deșeurile de molift și brad precum și materialele subțiri ce rezultă din operațiuni culturale.

Deșeurile de foioase — plop, fag mestecăn și din cauza fibrelor scurte pe care le are lemnul,

sunt întrebuințate mai puțin la fabricarea pastei mecanice. Ele se adaugă la pasta din molid într-o anumită proporție, când se fabrică hârtie și carton de calitate inferioară.

Dintre procedeele cunoscute de prelucrare a lemnului în pastă mecanică, acela prin strivire cu ajutorul holenderelor sau defibratoarelor este cel mai potrivit pentru deșeurii, fiindcă el dă posibilitatea să se întrebuințeze bucăți mici, până la 5 mm lungime măsurată în sensul fibrei.

Întrebuințarea din ce în ce mai intensă a plăcilor ușoare de construcție, a panourilor, cum se mai denumesc, a dat o largă posibilitate de valorificare a deșeurilor. În adevăr, faptul că lemnul trebuie să fie defibrat sau tăiat în talaj subțire, pentru a se confecționa aceste plăci, face convenabilă folosirea deșeurilor sau a materialelor de dimensiuni mici ce rezultă din operațiuni culturale.

Plăcile se împart, după forma în care folosesc

rile mijlocii și mari sunt necesare instalații mecanice de amestecare.

La procedeul Hengerer, lâna de lemn se închiude într'un cilindru de sită, care se învârtăște întâi într'o baie cu chimicale și — apoi în alta cu mortar de ciment. După îndepărtarea surplusului de liant, amestecul se toarnă în rame de forma plăcilor și se ține sub presiune corespunzătoare până se întărește. O instalație cu trei cilindri de amestecare produce cca 60 m² plăci pe oră.

Acest procedeu a fost modificat pentru a se asigura o mai uniformă repartizare a lânii de lemn în tipar. Talajul se așează în rame, care au capacul și fundul găurit. Acestea se trec prin baia de chimicale și prin aceea cu mortar de ciment, li se înlocuiesc capacele cu fundurile găurite prin plăci întregi și se presează.

Unele din plăcile cele mai răspândite se confecționează după procedeul Heraklith, care folosește ca liant kieseritul și magnezitul. În fig. 2

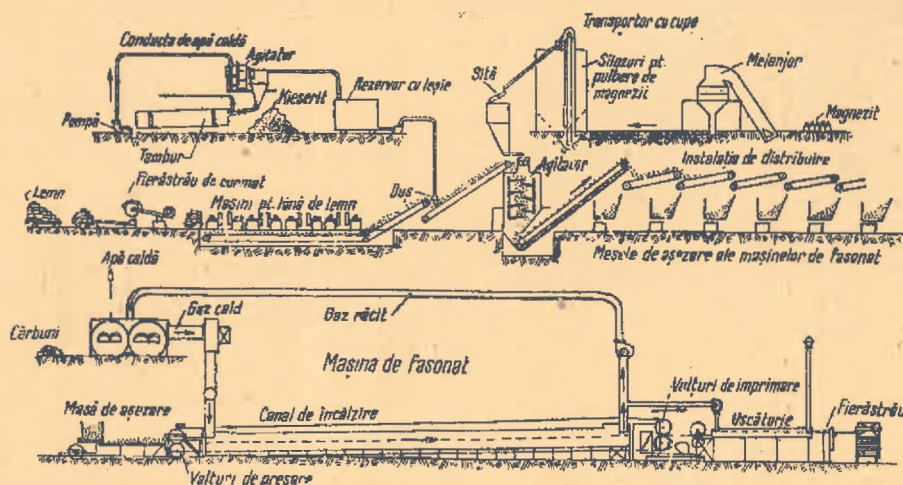

Fig. 2. Schema fabricării plăcilor din lână de lemn prin procedeul Heraklith.

lemnul, în două categorii: plăci din lână de lemn (talaj pentru ambalaj) și plăci de fibră.

Plăcile din lână de lemn se confecționează dintr'un amestec de lână de lemn cu un liant (în deosebi ciment, magnezit sau gips împreună cu alte substanțe, care, ca și proporția amestecului, constituie secretul fabricației), ce se toarnă apoi în tipare, se presează convenabil și în urmă se usucă. Însușirile acestor plăci depind în primul rând de dimensiunile talajului și de liant. Cele mai bune rezultate se obțin cu talaj de cel puțin 80 mm lungime, 3... 4 mm lățime și 0,2 ... 0,5 grosime. Pentru fabricarea talajului se pot întrebuința numai deșeurile mari (lăturoaiele, capetele de bușteni, rulourile de la derularea furnirului, etc.). În ultimul timp s'au construit mașini adaptate special pentru prelucrarea deșeurilor, ceea ce a făcut ca randamentul în talaj să se mărească simțitor.

Procedeele de fabricare se deosebesc prea puțin între ele, după modul cum se face amestecarea talajului cu liantul și cum se face fasonarea amestecului în plăci. În întreprinderile mici, mestecarea se face manual. Pentru întreprinde-

se vede schematic mersul fabricării plăcilor din lână de lemn după acest procedeu. Lâna de lemn este stropită cu soluția de kieserit în timp ce se transportă pe un transportor mecanic, apoi se amestecă într'un agitator cu praful de magnezit și se trece, de către un dispozitiv de repartizare, pe benzile de oțel ale mașinilor de fasonat în plăci. Pe aceste benzi amestecul se presează cu ajutorul unei prese cu cilindri, apoi se întărește într'un canal încălzit la temperatura de cca 400° prin care circulă timp de 10 până la 15 minute. Uscarea definitivă se face într'o uscătorie, după care placa se taie în bucăți la un fierăstrău circular. Cu o singură mașină de fasonat se confecționează cca 3 m² de placă pe minut.

Plăcile de fibră se fabrică în cantități mult mai mari decât cele din lână de lemn și în foarte variate sorturi. Ele constituiesc o categorie de materiale de construcție, care prin unele însușiri, în special cele de izolație a căldurii și șgomotelor, au depășit cu mult lemnul masiv. Foarte pe scurt exprimat, procedeul de fabricație constă din desfacerea lemnului în fibre și agregarea lor apoi neregulat, încât se formează o păslă mai mult

sau mai puțin afanată, după presiunea și temperatura la care ea este supusă. Plăcile cu fibrele afanate sunt ușoare, puțin dure și dau o izolație superioară, de aceea se și numesc plăci izolante, pe când cele presate sunt mai grele și dure, de unde își iau numele de plăci dure și fibre. La confecționarea plăcilor, mai ales a celor dure se adaugă în unele cazuri diferiți lianți, între care menționăm aceia pe bază de lignină. Lignina, subprodus al mai multor procese chimice de fabricație, obținut în special din leșile epuizate de la fabricarea celulozei, se prelucrează acum în materiale ce pot servi foarte bine ca lianți. Până de curând, acest subprodus se pierdea aproape complet.

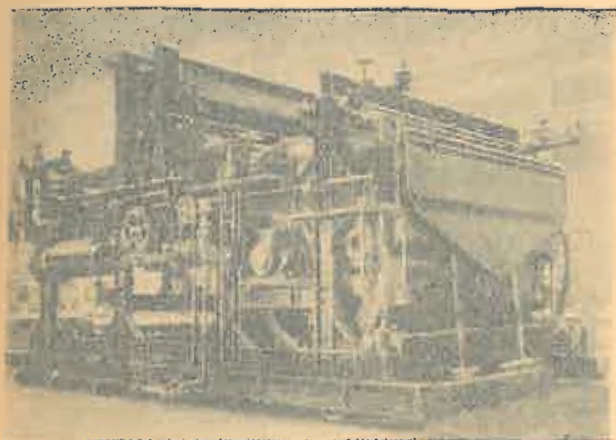

Fig. 3. Mașină pentru fasonat plăcile de fibră (tip Fahrni-Voith).

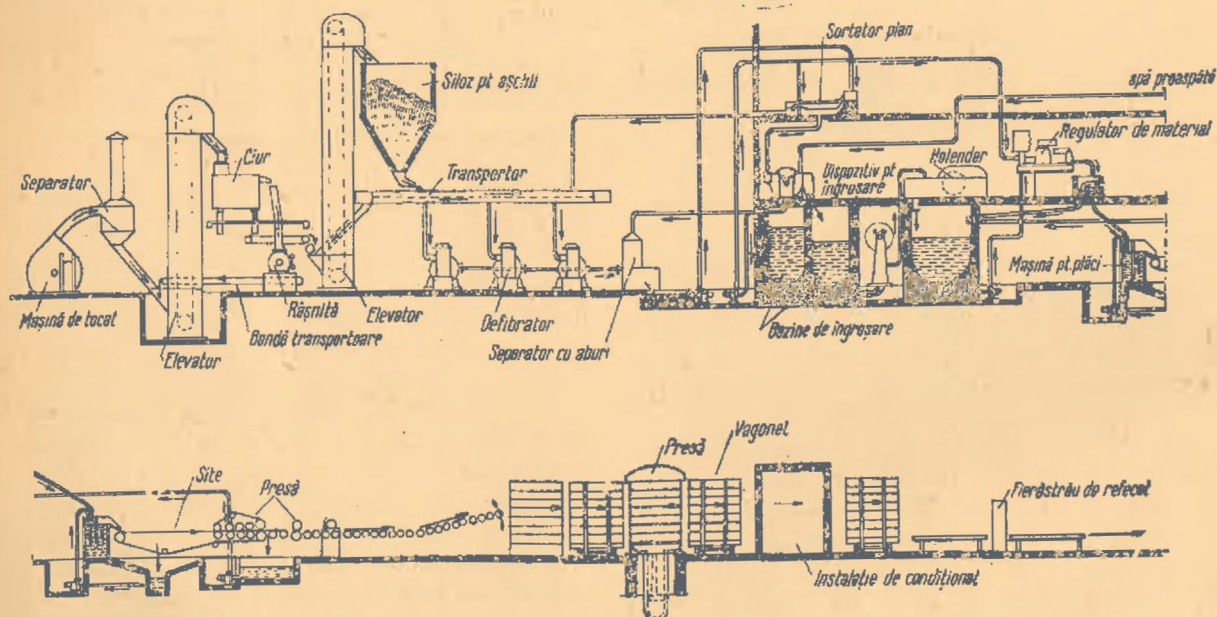

Fig. 5. Schema fabricării plăcilor din fibre de lemn prin procedeul „defibrator”.

Presiunea cu care se presează plăcile dure variază de la 10 la 50 kg pe cm^2 , iar temperatura de la 120° până la 200° C. Comprimarea plăcilor se face în prese hidraulice cu plăci încălzite.

Procedeul de fabricație diferă după modul cum se face defibrarea lemnului și cum se formează placa.

În general, plăcile se formează prin procedeul asemănător celor folosite la fabricarea hârtiei și cartoanelor. Apa cu fibrele în suspensie se trece peste niște site plane și cilindrice, pentru ca pe ele să rămână un strat de fibre gros după nevoie, din care umiditatea se îndepărtează treptat,

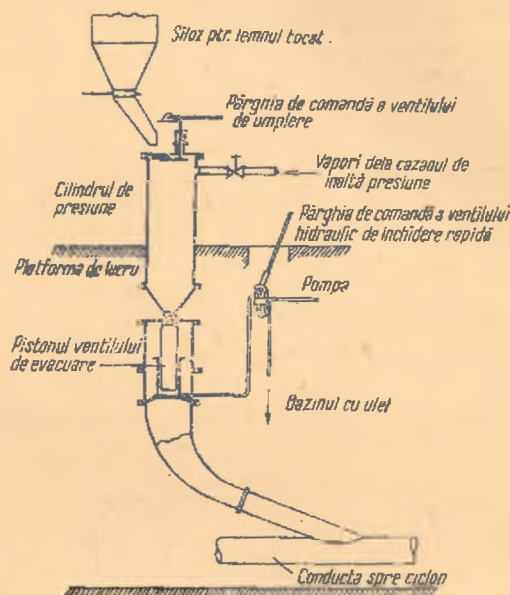

Fig. 4. Schema instalației de defibrare după procedeul Mason.

prin presare și absorbție cu pompe de vid. Uscarea finală se face în uscătorii, în care plăcile sunt conduse cu ajutorul transportoarelor cu roți.

În fig. 3 se vede o mașină tip Fahrni-Voith pentru formarea plăcilor de fibră, cu care se confecționează cca. 35 m^3 de plăci în 24 ore.

La procedeul de defibrare Mason (fig. 4), de la care au luat numele plăcile masonit, materialul lemnos se supune într'un autoclav timp de 30...40 sec. la temperatura de 220° C și presiune de 25

atm., apoi se ridică temperatura la 285° și presiunea la 70 atm. timp de 5 secunde, după care se deschide brusc ventilul de evacuare și materialul se desface în fibre, datorită detentei.

Procedeeul „defibrator“ constă în înmuierea lamei mijlocii dintre fibrele lemnului la presiunea de 8...10 atm. și temperatura de 160...170°C, după care materialul se macină și se desface cu ușurință în fibre. Apei cu fibre i se adaugă emulsii de ceară, parafină sau rășini sintetice. Amestecul

Plăcile de fibră, sunt puse în comerț sub nume variate, din care multe sunt cunoscute și întrebuițate și la noi, spre ex. Isorel, Isotex, Masonit, Insulit, Celotex, etc.

O altă utilizare destul de importantă se dă deșeurilor prin extracția materiilor tanante sau a rășinilor pe care le conțin. Cea mai potrivită aparatură pentru extracție este aceea de dimensiuni mici, care să se poată eventual instala chiar la locul unde se produc deșeurile.

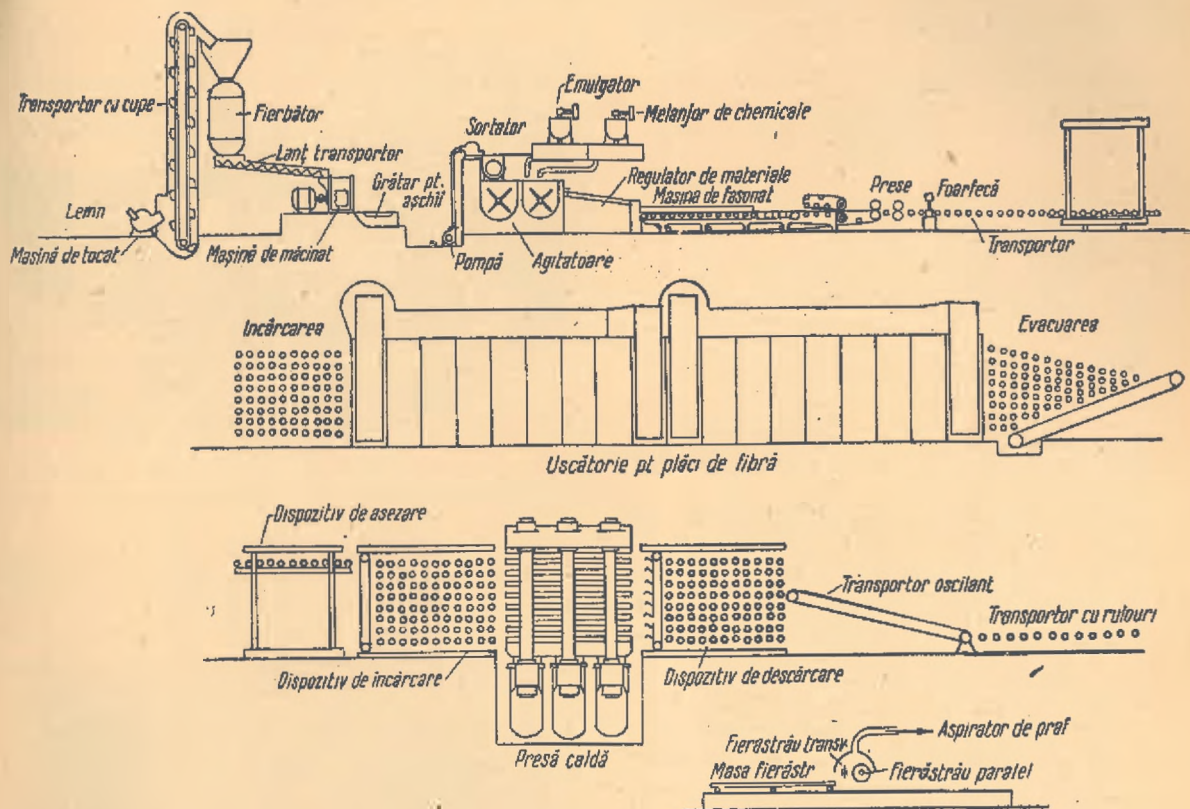

Fig. 6. Schema fabricării plăcilor din fibre de lemn prin procedeul fibroplast.

se îngroașă și se fasonază în plăci cu ajutorul unei mașini asemănătoare celei pentru hârtie, însă fără secția de uscare. Plăcile ușoare se usucă în uscătorii cu rulouri iar cele dure se presează la cald în prese cu mai multe etaje. Deoarece plăcile ies prea uscate, cu cca 1... 3 la sută umiditate, ele se țin în camera cu aer condiționat, spre a ajunge la umiditatea corespunzătoare mediului în care se vor întrebuița.

Instalația redată schematic în fig. 5 produce 15 tone plăci în 24 ore.

Procedeeul Fibroplast, răspândit foarte mult în Europa centrală, constă în dezagregarea fibrelor printr'o fierbere sub presiune a lemnului cu leșe slabă și defibrarea lui totală prin măcinare. Fibrelor li se adaugă emulsii de rășină și alte chimicale spre a realiza o legătură mai puternică între ele. Fabricarea se continuă apoi așa cum se vede schematic în fig. 6.

Mai sunt și alte procedee de fabricare a plăcilor de fibră, cunoscute sub numele de Zefasit, Fahrni, Biffar, etc. după care funcționează fabrici de diferite mărimi.

În fig. 7 se vede o asemenea instalație foarte simplă pentru extracția materiilor tanante din lemn sau din coaje. Butoiul se încarcă cu lemn

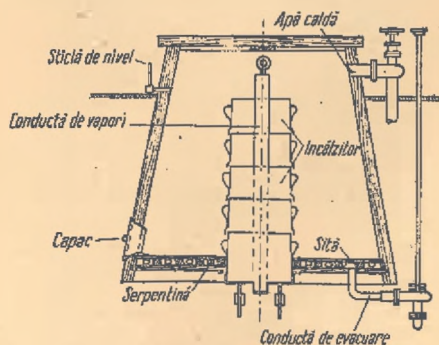

Fig. 7. Butoiu pentru extracția materiilor tanante din lemn (d. Bühler).

sau coajă tocată, curățită de praf, peste care se introduce apoi apă la cca. 100° C. Aceasta se menține încălzită cu ajutorul serpentinei cu aburi așezată la fundul butoiului. Prin conducta centrală se suflă vapori de apă, care pun în mișcare

zeama din partea de jos, mai bogată în materii tanante, înspre straturile de material de sus, pentru a le spăla și pe acestea mai bine. La sfârșitul extracției, soluția se scurge prin conducta din fundul vasului, după ce trece printr'o sită. Pentru a se obține rezultate mai bune, asemenea butoaie se leagă în baterii de 2...10 bucăți, și soluția trece dintr'unul în altul, concentrându-se treptat.

În fig. 8 este reprezentată o instalație de extracție a colofoniului cu ajutorul unui dizolvant.

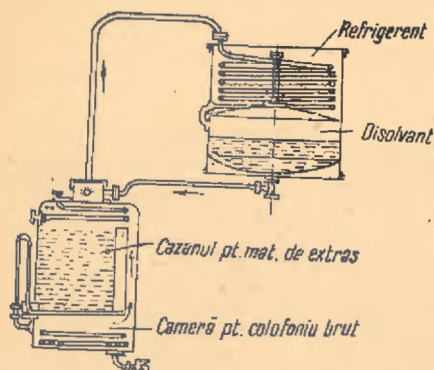

Fig. 8. Schema unei instalații pentru extracția rășinii din lemn (d. Merz).

Peste materialul tocat, introdus în cazan, se toarnă dizolvantul până la completa acoperire. Conținutul se încălzește cu serpentina din fundul cazanului, vaporii dizolvantului se ridică spre capac unde se condensează pe serpentina de răcire de aici, cad în picături peste material și se scurg în partea de jos a vasului. Circuitul se repetă până la extracția totală a rășinilor. Atunci serpentina de răcire din cazan nu mai funcționează și vaporii dizolvantului trec în refrigerent, se condensează și se adună în rezervorul respectiv. În partea de jos a cazanului rămâne colofoniul, care se evacuează printr'un robinet.

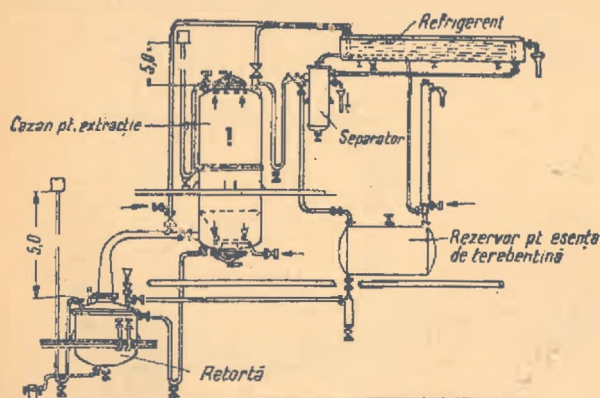

Fig. 9. Schema unei instalații pentru extracția colofoniului și esenței de terebentină din lemn (d. F. Wilhelm).

Cu o asemenea instalație se pot prelucra, după mărimea ei, până la 3000 kg deșeuri pe zi, folosindu-se cca 8000 kg. dizolvant, cu o pierdere a acestuia de aprox. 0,7 la sută.

O altă instalație în care se obține colofoniul prin antrenare cu vaporii de esență de terebentină,

se vede în fig. 9. Vaporii de esență de terebentină trec de jos în sus prin materialul tocat antrenând esența și apa din acesta, apoi se condensează în refrigerent și se adună în separator. Apa se evacuează iar esența de terebentină se varsă în rezervor peste materialul de extras și disolvă colofoniul, cu care trece în retortă. După cca. 3 ore de extragere, vaporii de esență de terebentină se conduc direct în refrigerent iar colofoniul se evacuează din retortă.

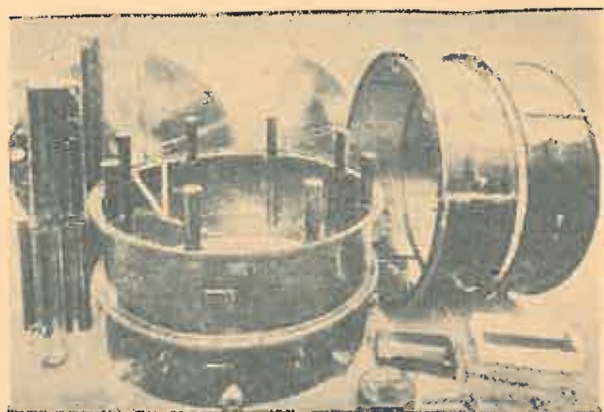

Fig. 10. Piese componente ale unui cuptor portativ pentru carbonizarea lemnului (sistem „Ama”).

Instalațiile pentru extracția rășinei sunt de foarte multe tipuri. Pentru utilizarea deșeurilor interesează în primul rând aparatura de dimensiuni mici, care să fie ușor de instalat la pădure, unde se prezintă deșeurile cele mai bogate în rășină.

Fig. 11. Cuptorul portativ „Ama” pentru carbonizarea lemnului în funcțiune.

Procedeele chimice de utilizare a deșeurilor sunt foarte numeroase și variate. Vom menționa numai pe acelea care au azi o importanță deosebită.

Carbonizarea deșeurilor, în special a celor dela exploatare, reprezintă una din cele mai ușoare

utilizări, prin faptul că se poate face în instalații simple, din care unele permit chiar să se capteze o parte a produselor de distilare.

Pentru carbonizarea lemnului și a deșeurilor s'au construit foarte multe tipuri de cuptoare portative. In fig. 10 și 11 se vede un asemenea cuptor.

Captarea gazelor ce iau naștere la arderea unei bocșe obișnuite se poate face cu o instalație simplă de felul celei din fig. 12.

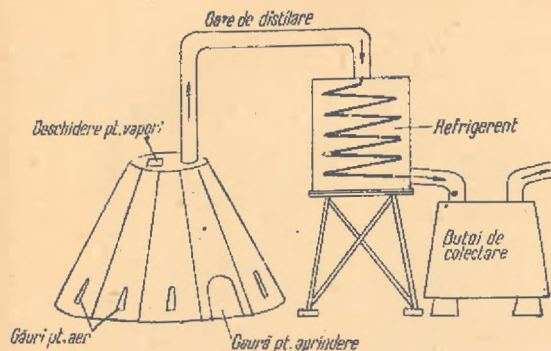

Fig. 12. Bocșă acoperită pentru captarea gazelor de distilare.

Transportarea mangalului dela pădure, mai ales a celui din piese subțiri, este o operație foarte grea. Prin brichetare, el se poate manipula cu mult mai multă ușurință, fiindcă brichetele sunt mult mai dure și mai rezistente. In fig. 13 se vede o presă, tip Licalit, pentru brichetarea man-

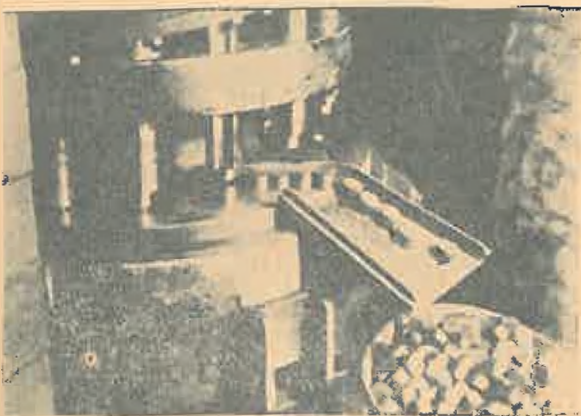

Fig. 13. Presă „Licalit” pentru brichetarea cărbunelui de lemn.

galului, care mai întâiu este măcinat și apoi amestecat cu produșii ce au rezultat chiar din carbonizarea lemnului, în special cu gudroanele.

Pentru distilarea deșeurilor corespund un număr însemnat din tipurile de instalații ce s'au construit de diferite fabrici. Subliniem numai că ele se construiesc și de dimensiuni mici, ceea ce le face proprii spre a fi folosite la pădure, în exploatarea sau ca instalațiuni anexe pe lângă o fabrică de cherestea sau de altă prelucrare mecanică a lemnului.

Una din întrebările cele mai extinse a deșeurilor la noi, ca de altfel și în alte țări în care lemnul este valorificat mult mai intensiv, este

arderea lor pentru încălzit sau pentru producerea energiei necesară fabricilor. Atât timp cât o altă utilizare mai bună nu este posibilă, arderea deșeurilor nu constituie o risipă, ci doar o valorificare prea redusă. Ceea ce trebuie observat este ca cel puțin arderea să se facă în instalații cu randament termic ridicat. In foarte multe cazuri acest lucru nu se întâmplă, încât, pentru obținerea energiei necesare fabricii, nici nu i se ajung deșeurile proprii. La risipa de combustibil contribuie în afară de efectele instalației, faptul că la ardere deșeurile au umiditate foarte ridicată.

In acest domeniu de utilizare a deșeurilor putem spune că s'au făcut progrese însemnate în ultimul timp.

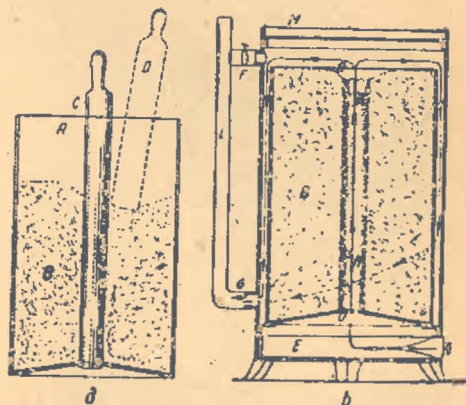

Fig. 14. Schema unei sobe pentru rumeguș:
A—cutie metalică („garnitură”) pentru încărcat rumegușul, B—încărcătura de rumeguș, C—cilindru de lemn, D—maiu de lemn pentru bătut rumegușul, E—cutie pentru cenușe, F—clapă pentru reglarea tirajului, G—deschiderea spre coș, H—capac, K—canal de ardere, L—burlan, O—deschiderea de jos.

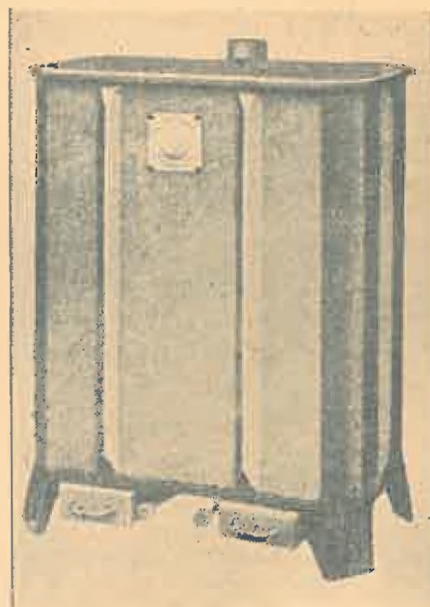

Fig. 15. Sobă dublă pentru ars rumeguș.

S'au construit focare industriale și instalații casnice (sobe, mașini de gătit, calorifere) pentru arderea deșeurilor cu randament foarte ridicat.

În fig. 14 se vede schema unei sobe pentru rumeguș. Rumegușul se presează cu un mal într-o cutie metalică — „garnitură” —, care se introduce apoi în sobă. Aprinderea rumegușului se face în partea de jos a canalului de ardere, cu ajutorul câtorva bețe de lemn. După ce s'a aprins, se închide ciapa de reglare a tirajului, astfel că gazele calde urmează circuitul însemnat în figură.

O sobă cu două asemenea „garnituri”, se vede în fig. 15.

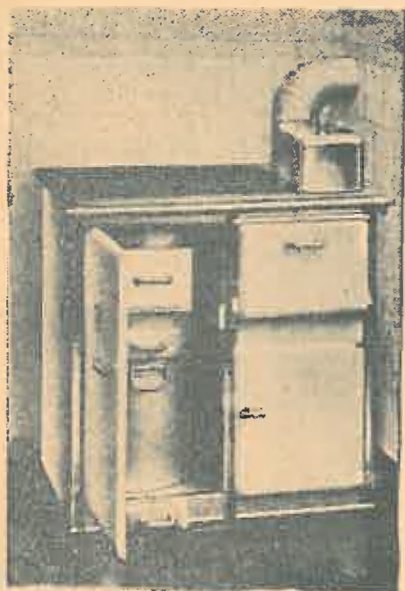

Fig. 16. Mașină de gătit pentru ars rumeguș.

Fig. 16 arată o mașină de gătit pentru ars rumeguș. Aspectul lor este foarte plăcut și prea puțin diferit de acela al sobelor și mașinilor de gătit cu lemn sau cu gaze.

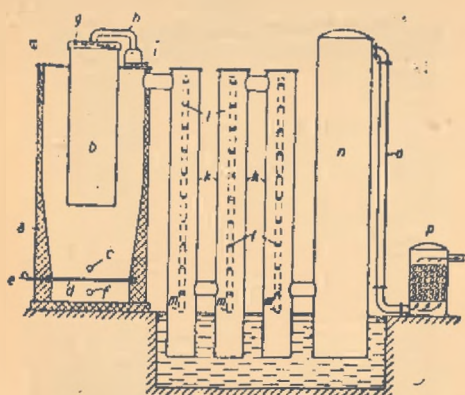

Fig. 17. Instalație pentru gazeificarea deșeurilor (fabr. Dammann-Westerkamp).

a=zidăria, b=cilindru de umplere, c=deschiderea suflătorului, d=grătar, e=pârghia grătarului, f=duză pentru apă, g=capac, h=conductă, i=rezervor pentru produsele de distilare, k=curățitoare de gaze, l=duze, m=conductă pentru apă, n=egalizator de presiune, o=conductă, p=curățitor de apă.

O folosire superioară a deșeurilor pentru obținerea energiei necesare în fabrici se poate face prin gazeificarea lor și întrebuințarea gazelor fie în motoare cu explozie, fie pentru ardere mai

departe în focare. Prin acest procedeu, pentru obținerea 1 cal. oră se întrebuințează de cinci ori mai puțin lemn decât prin arderea lui direct în focarul cazanului industrial!

Gazeificatoarele de lemn s'au construit în cele mai variate tipuri.

În fig. 17 și 18 se văd două gazeificatoare pentru deșeuri, ce se construiesc de dimensiuni convenabile oricăror fabrici. Schematic, aceste gazeogene se compun dintr'un cuptor de gazeificare și o instalație pentru curățirea gazelor.

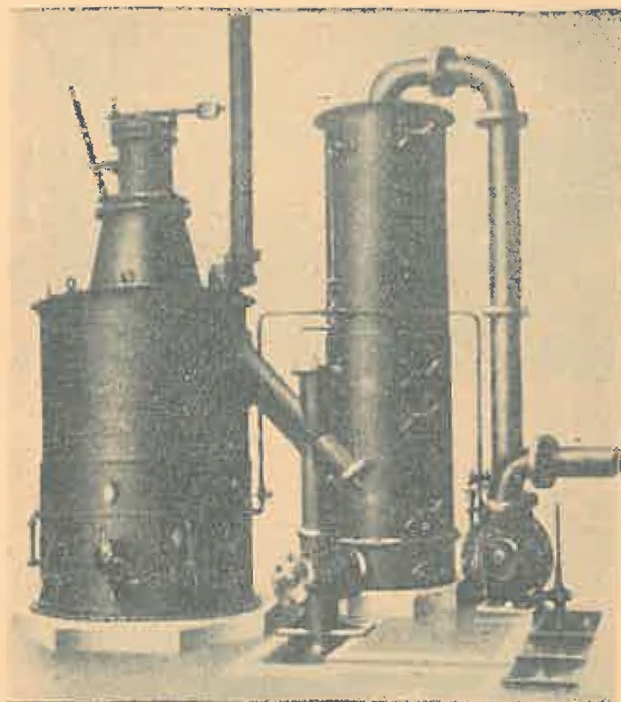

Fig. 18. Instalație pentru gazeificarea deșeurilor (tip Crossley).

Gazogenele sunt adaptate de mult la vehiculele automobile. Poate pentru țara noastră acest fel de utilizare a lemnului să nu prezinte mare interes, fiindcă avem produse petrolifere. Credem totuși că, pentru acționarea autovehiculelor din exploatarea forestieră, exploatarea în care se simte nevoia unei mecanizări mai intense, folosirea gazului de lemn nu este lipsită de sens.

În fig. 19 se văd două tractoare acționate cu gaz de lemn. Gazogenele au ajuns la construcțiuni care permit folosirea oricărui fel de lemn, chiar cu umiditate ridicată, ceea ce constituie desigur un însemnat avantaj.

Cea mai avansată utilizare a deșeurilor pe cale chimică este transformarea lor în materii zaharoase, care se pot consuma direct sau se folosesc mai departe la prepararea alcoolului ori a drojdiilor nutritive.

Zaharificarea lemnului se bazează pe următorul proces chimic. Prin acțiunea acizilor asupra lemnului, celuloza se transformă în materii zaharoase, hemicelulozele rămân parțial neschimbate, substanțele rășinoase, tanante, etc. se hidrolizează și trec în alte materii, iar lignina ră-

mâne ca reziduu. Randamentul în zahăr depinde de procedeul de fabricație, specia lemnoasă, partea din arbore care se prelucurează, mărimea bucăților, starea sănătății lor, starea de puritate și conținutul de apă. Alegerea procedeuului de zaharificare și de prelucrare ulterioară este funcție de felul deșeurilor pe care le avem la dispoziție. Astfel, din procedeul Scholler se pot zaharifica orice fel de deșeuri, dela exploatare sau din industrii, de rășinoase sau foioase, cu sau fără coaje,

este admis decât în proporție de maximum 25%.

Amândouă procedeele sunt industrializate în întreprinderi mari, care necesită minimum 50 tone lemn uscat zilnic spre a lucra rentabil. Prețul produselor lor rezistă concurenței materiilor zaharoase din sfeclă sau din trestie de zahăr.

Pentru întreprinderi mici, sunt proprii procedeele Hoch și Bohunec, Darboven sau Mitterbiller, dar exploatarea lor industrială este încă în faza experimentală.

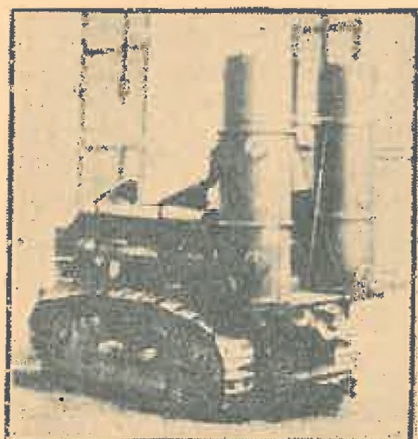

Fig. 19. Tractoare cu motoare pentru gaz de lemn.

umede sau uscate, chiar cu început de putregaiu și se obține o materie zaharoasă diluată, care se folosește mai departe pentru producerea alcoolului. Procedeul Bergius — Koch, denumit și Rheinau necesită numai deșeuri industriale curate și

Im fig. 20 și 21 se arată schematic procesul de fabricare a materiilor zaharoase din deșeuri, după procedeele Scholler și Bergius-Koch.

Piesa caracteristică a instalației Scholler o constituie percolatorul (cap. cca. 50 m³), în care

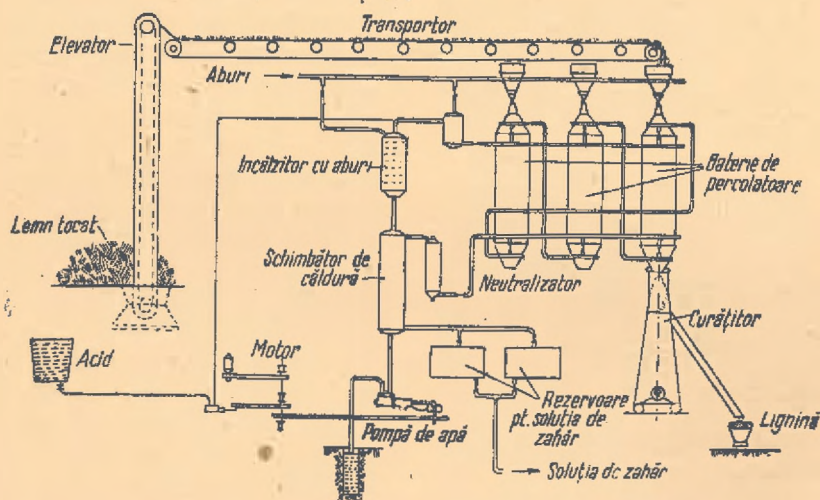

Fig. 20. Schema procesului de fabricație a zahărului din lemn după Scholler.

sănătoase, cu un conținut de umiditate de cca. 5 la sută. Prin acest procedeu se realizează materii zaharoase concentrate, care trebuiesc diluate pentru ca prin fermentare să se transforme în alcool sau să se obțină drojii nutritive. Forma și mărimea așchiilor de lemn nu influențează procesul fabricației după procedeul Scholler. Pentru procedeul Rheinau se cer însă deșeuri sub forma de așchii mici de 0,1... 10 mm. Rumegușul fin nu

materialul lemnos, tocat în prealabil, este pus sub acțiunea acidului sulfuric diluat la 0,4%, sub presiunea de 12... 15 atm. și cca 170° C. Acidul întrebunțat fiind în cantități mici, nu se mai recuperează. Soluția zaharoasă se neutralizează cu carbonat și cu hidrat de calciu. Ea are o concentrație de cca 4% materii zaharoase, ceea ce o face proprie prelucrării mai departe în alcool sau în drojii de nutreț.

Instalațiile pentru aceste prelucrări se alătură celor pentru zaharificare, pentru a se evita transportul soluției zaharoase atât de diluată.

La procedeul Bergius — Koch, materialul lemnos trebuie uscat în prealabil. El se încarcă apoi

cat. Ea se folosește mai ales drept combustibil în fabricile respective.

Prelucrarea deșeurilor în celuloză, mai ales a celor din exploatarea forestieră, întâmpină greutăți, deoarece fabricile de celuloză sunt instala-

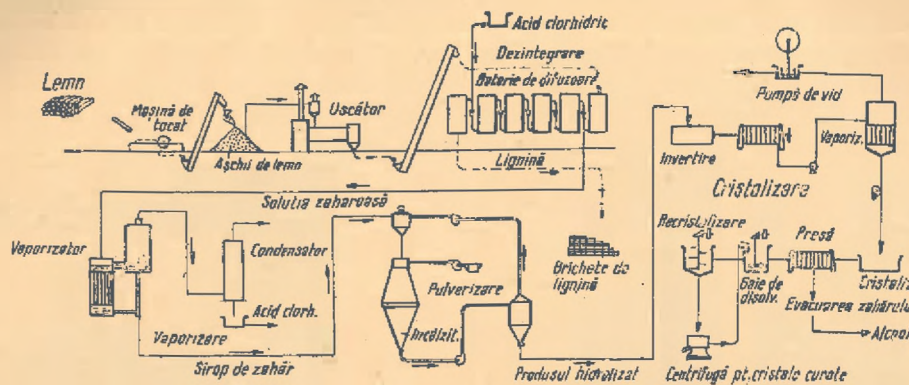

Fig. 21. Schema procesului de fabricație a zahărului din lemn după Bergius și Koch (Rheinau).

în difuzoare (capacitate cca. 5 tone material uscat), unde este supus acțiunii acidului clorhidric cu concentrație cca 40%, la temperatura și presiunea obișnuită. Recuperarea acidului clorhidric este o condiție de rentabilitate a procedurii. Odată cu recuperarea lui, se captează și acidul acetic ce ia naștere în timpul fabricației. Restul instalației servește pentru neutralizarea, invertirea și cristalizarea materiei zaharoase.

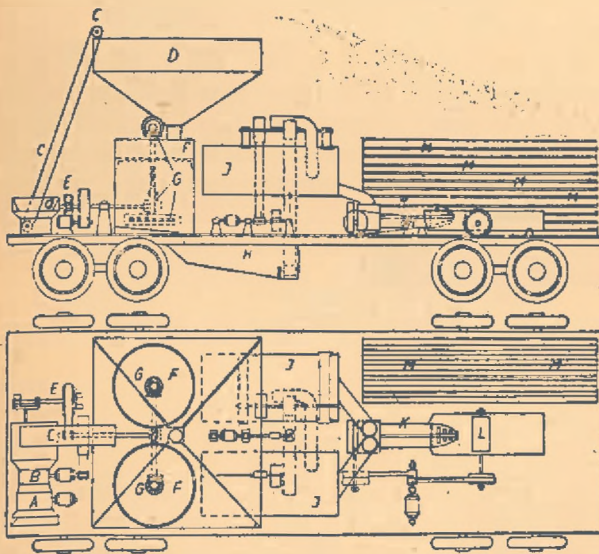

Fig. 22. Instalație mobilă Hazet pentru prepararea celulozei semifabricate:

A=mașină de tocat deșeurile, B=mașină de tocat așchile, C=transportor cu cupe, D=pâlnie pentru lemnul mărunțit, E=transmisie, F=cazan, G=agitator, H=rezervor pentru materialul prelucrat în cazan, I=defibrator și distribuitor de material, K=presă, L=mașină de măcinat, M=uscătorie și magazie.

Dintre subprodusele zaharificării lemnului (pentoze, materii tanante, rășini și lignină), lignina se obține în cantitățile cele mai mari. La prelucrarea rășinoaselor se produce 30—33% lignină, iar la foioase 20—25% din materialul us-

cat. Ea se folosește mai ales drept combustibil în fabricile respective. Prelucrarea deșeurilor în celuloză, mai ales a celor din exploatarea forestieră, întâmpină greutăți, deoarece fabricile de celuloză sunt instala-

ții mari, care necesită cantități însemnate de material spre a lucra rentabil. Concentrarea deșeurilor la asemenea fabrici cere operațiuni costisitoare de recoltare, manipulare și transport. De aceea, s'a căutat să se construiască instalații mici, chiar mobile, în care să se prelucereze un semiprodus apt fie pentru unele întrebuințări mai puțin pretențioase, fie pentru a fi transportat la o fabrică mare, unde să se termine prelucrarea lui. O astfel de instalație mobilă se vede în fig. 22. În instalația Hazet, deșeurile sănătoase, de preferință lipsite de coaje, se toacă și se țin sub acțiunea unei soluții de oxid de calciu 5% timp de 4—5 ore, la temperatura de 80—90° C. și presiunea normală. Materiaul rezultat se spală, se presează pentru a i se îndepărta o parte din apă, apoi se macină, se usucă și se ambalează. Rândamentul acestei prelucrări este de 65—85% față de greutatea uscată a materialului.

Dintre subprodusele ce se obțin în industriile având ca bază lemnul, lignina prezintă cel mai mare interes prin cantitatea ei foarte mare. Mai mult de o treime din materie lemnosă pusă în fabricație se elimină ca lignină, cu deosebire în leșile epuizate dela fabricarea celulozei.

Cercetările intense din domeniul chimiei ligninei au dat posibilitate să se elaboreze procedee, care au luat chiar forme industriale, de prelucrare a acestor așchi în materiale tanante, materii plastice, cleiuri și combustibil, astfel că utilizarea lor cel puțin parțială este azi realizată.

Extragerea materiilor tanante din coaje, care s'ar putea considera ca un subprodus al exploatarea lemnului în cazul pădurilor de molift sau de stejar tânăr, se poate face cu aparatură destul de simplă, (fig. 7), ușor de instalat chiar în apropierea exploatarea. Conservarea extractelor și rectificarea lor, spre a se obține produse superioare, constituiesc încă probleme de industrializare.

Din această expunere foarte sumară asupra celor mai importante procedee fizico-mecanice și chimice de prelucrare a deșeurilor, se poate constata că tehnica pune la dispoziția noastră mijloace variate de utilizare a deșeurilor, pe care reușește să le transforme în produse valoroase, majoritatea de primă necesitate.

În același timp se vede că, pentru aceste prelucrări, este necesar un utilaj special, adaptat la însușirile deșeurilor, utilaj care, în unele cazuri fiind destul de amplu, rezintă investiții importante.

Se pune totuși întrebarea, care sunt cauzele neintroducerii până acum în practică, pe scară mare, cel puțin a prelucrărilor mai simple, ce se pot face cu investiții reduse în aparatură?

Cauza principală este dispersarea mare a deșeurilor, în cantități mici pe același loc, ceea ce impune lucrări costisitoare de adunare, pregătire și transportare a lor înainte de orice prelucrare mai importantă. Greutăți însemnate în prelucrare sunt introduse de neuniformitatea deșeurilor (forme și dimensiuni variate, specii lemnoase diferite, etc.). Utilizarea deșeurilor este cu mult mai grea decât a lemnului comercial și randamentul prelucrării lor este mai scăzut decât al acestuia. Dacă deșeurile nu suplinesc aceste neajunsuri printr'un preț scăzut sau dacă nu este posibil să se obțină din ele produse foarte valoroase, nu poate fi vorba de o utilizare a lor intensivă.

Folosirea rentabilă a deșeurilor este în primul rând în funcție de posibilitățile de a le aduce la instalația de prelucrare cu continuitate, în cantități suficiente, cu însușirile cerute de procesul de fabricație respectiv și la un preț în orice caz sub acela al lemnului utilizabil. Pentru a se da acestor materiale o formă și un volum mai ușor de transportat, s'au construit mașini de tocat fie deșeurile industriale, fie cele dela exploatare, mașini stabile sau transportabile. Deasemenea s'au confecționat aparate și mașini pentru strângerea lor în legături sau în brichete. În câteva din fabricile noastre de cherestea se găsesc în funcțiune instalații de brichetare a rumegușului, cu ajutorul cărora se reduce volumul acestuia până la o cincime (fig. 23). Se pot introduce încă alte tipuri de asemenea mașini, în care se adaugă rumegușului un liant, de preferință tot combustibil, încât se obțin brichete rezistente la transport.

Transportul deșeurilor industriale în cadrul întreprinderilor se face în condițiuni destul de economice, prin folosirea transporturilor mecanice și a aspiratoarelor.

Transportarea deșeurilor dela exploatare, chiar în cadrul parchetului în curs de tăere, este cu mult mai grea și mai costisitoare, mai ales dacă nu este posibilă o mecanizare înaintată a mijloacelor de transport. Greutățile apar și mai mari la transportul deșeurilor pe distanțe mari, cu deosebire la noi, unde nu avem mijloace de transport suficiente și corespunzătoare nici pen-

tru a scoate materialele lemnoase cu valoare ridicată. Cu mici excepții, fabricile noastre de prelucrat lemnul nu au producție atât de mare încât să alimenteze individual, instalații mari pentru utilizarea deșeurilor. Deaceia este nevoie de colectarea și transportarea deșeurilor către o uzină centrală. Se vede deci că punctul hotărîtor al utilizării deșeurilor pe scară mare îl constituie rezolvarea în primul rând a problemei transportului lor.

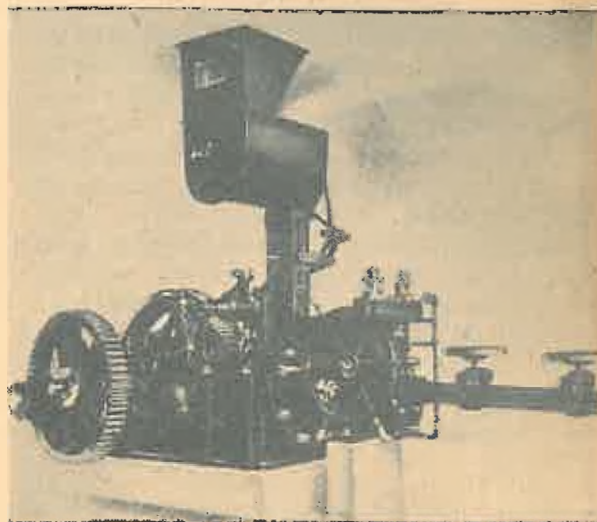

Fig. 23. Instalație pentru brichetat rumegușul.

În condițiunile noastre de azi, utilizarea deșeurilor dela exploatare nu este posibilă decât prin folosirea de instalații mici, care să lucreze la pădure, chiar dacă ele nu ar fi capabile să dea decât un produs semifabricat, întrucâtva inferior, dar mai ușor de transportat până la fabrica centrală unde să fie îmbunătățit și prelucrat în continuare. În primul rând trebuie luată în considerare carbonizarea deșeurilor și brichetarea manganului.

La fabricile mari de cherestea, deșeurile se pot industrializa dacă li se anexează instalații de prelucrare corespunzătoare naturii și cantității acestora. Pentru alimentarea unei uzini mai mari de prelucrare a deșeurilor este necesară o concentrare a industriilor forestiere în anumite regiuni și înzestrarea zonei respective cu suficiente mijloace de transport. Noi avem realizată o concentrare de industrii forestiere în câteva bazine de râuri, dar mijloacele de transport nu au amploarea corespunzătoare. Deasemenea aceste fabrici nu reprezintă decât prima fază de transformare a buștenilor în cherestea și eventual în lăzi, dar lipsesc în complectare fabricile de prelucrare a lemnului în produse finite.

Organizarea și instruirea sătenilor noștri pentru a prelucra mecanic deșeurile în atelierele lor proprii, acasă, spre a confecționa diferite obiecte mici, ar fi un obiectiv de urmărit în cadrul unei acțiuni de valorificare a acestor materiale.

Introducerea deșeurilor, în special a celor dela pădure pe o scară mai mare ca material de combustie, folosindu-se sobe și mașini de gătit adaptate arderii acestora, cu randament caloric ridicat, ar constitui, e drept, o valorificare inferioară a deșeurilor, dar ea este mai repede posibilă și ar da rezultate superioare celor de azi.

Prelucrarea deșeurilor în plăci ușoare de construcție va avea cu siguranță un deșeu asigurat timp de mulți ani, iar instalațiile respective nu necesită investiții prea mari.

Acestea sunt câteva din utilizările ce se pot da la noi în primul rând deșeurilor. Pentru a avea rezultate satisfăcătoare în acțiunea de valorificare a deșeurilor sunt absolut necesare cel puțin următoarele prealabile lucrări:

— determinarea cu aproximație suficientă a cantităților de deșeu pe categorii de mărime și specii lemnoase;

— stabilirea prelucrărilor care pot da în condițiile dela noi produse de valoare, rentabile;

— determinarea regiunilor în care se pot instala fabrici de prelucrat deșeu;

— stabilirea mărimii acestor fabrici după cantitatea de deșeu disponibilă în regiune, pentru ca industria ce se creează să nu ajungă în scurt timp să ceară alt fel de material lemnos pentru a funcționa.

Numai cu o bună organizare a lucrului, dela început, se poate porni la o acțiune de valorificare intensivă a deșeurilor și subproduselor ce rezultă dela exploatarea și industriile forestiere și se vor obține în etape succesive rezultate satisfăcătoare și în acest domeniu de folosire a produselor pădurii.

LITERATURA CONSULTATĂ

1. ATF: Das Holz als Brenn-und Kraftstoff. Mitt.d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft Berlin, 1938.
2. Belani, E.: Holzmehl. Holz als Roh-und Werkstoff, 3 (1940), caietul 9, pag. 285—288.
3. Bourquin, A.: Die Holzverkohlung in Meileröfen. Solothurn, 1941.
4. Brauer: Einsparung von Nutzholz durch Holzfaserverplatten. Extras din „Deutscher Holz Anzeiger“, nr. 30 din 10 Martie 1938.
5. Bunbury, H. M.: Die trockene Destillation des Holzes. Berlin, 1925.
6. Ghelmeziu, N.: Nolle utilizări ale lemnului și tehnica silvică. București, 1947.
7. Ghelmeziu, N.: Măsurile necesare pentru ridicarea randamentului termic în instalațiile de ardere a lemnului. In „Lucrările celui de al XVI-lea Congres AGIR... (1945)“, vol. II, Secția V, pag. 76—81, București, 1945.

8. Jahn, E. C.: Die Herstellung plastischer Massen aus Holzabfällen (referat în Holz als Roh-und Werkstoff, 1938, pag. 282).

9. Jahn, E. C.: Plastics from wood wastes (referat în Holz als Roh-und Werkstoff, 1940, pag. 29).

10. Knoch: Die wirtschaftliche Bedeutung der Holzabfallverwertung. In Bericht über die Holztagung 1935 Mitt. d. Fachaussch. f. Holzfragen, caietul 15, Berlin, 1938, pag. 45—52.

11. Knight, E. V., și Wulpi, M.: Veneers and plywood. New York, 1927.

12. Kollmann, E. Mörath, E. și Zeller, W.: Holzbaltige Leichtbauplatten, Berlin, 1938.

13. Nothhelfer, K.: Die Holzfaserverplatten im Möbelbau. Extras din „Bayerische Schreiner-Zeitung“, nr. 14 din 8 Aprilie 1938.

14. Pană, Gh. I.: Micșorarea pierderilor și întrebuințarea deșeurilor. In „Lucrările celui de al XVI-lea Congres AGIR... (1945)“, vol. II, Secția V, pag. 49—52 București, 1945.

15. Stinghe, V. și Surlan, D.: Agenda forestieră, București, 1941.

16. Vorreiter, L.: Verminderung und Verwertung der Holzabfälle bei der Furnier-und Sperrholzerzeugung. Der Holzmarkt, nr. 282 din 28 Noembrie 1937, Berlin.

17. Vorreiter, L.: Handbuch für Holzabfallwirtschaft. Neudamm Berlin, 1940.

Résumé

Dans la II-ème partie de l'étude, l'auteur passe largement en revue les moyens techniques — procédés de fabrication et appareils — à l'aide desquels on peut transformer les déchets en produits s'imposant par leur utilité et leur prix avantageux.

Bien que la technique mette à disposition des moyens adéquats pour la transformation de tous les déchets, on ne peut pas parler, pour le moment, d'une mise en valeur plus intense, à cause de la nécessité de faire des importantes investitions d'outillage et aussi de la grande dispersion des déchets, ce qui a comme résultat des travaux coûteux de rassemblement, préparation et transport.

Dans les conditions de notre pays on ne peut pas aspirer, momentanément, à une mise en valeur trop avancée.

Pour utiliser les déchets résultant de l'exploitation on recommande leur transformation en produits finis, à l'aide de petites installations, placées à proximité de la forêt.

Les déchets des scieries peuvent être industrialisés en utilisant des installations correspondantes à leur nature et grandeur. Pour alimenter des installations plus grandes, il est nécessaire de concentrer les industries forestières en certaines régions et de doter les zones respectives avec des moyens de transport convenables.

L'auteur conclue que pour toute action rationnelle poursuivant la mise en valeur des déchets il faut, au préalable: 1) déterminer les quantités de déchets par catégories de grandeur et d'essences ligneuses; 2) choisir les procédés qui ont un rendement assuré dans les conditions de notre pays; 3) déterminer les emplacements des usines à travailler les déchets; 4) établir la grandeur de ces industries en raison des quantités disponibles de déchets.

ATACURI PUTERNICE, PROVOCATE DE OMIZILE FLUTURELUI TORTRIX VIRIDANA L.

de Ing. Dr. M. ENE

Călătorii care, pe calea ferată sau șosele, străbat pădurile de câmpie sau coline, sunt impresionați, în unii ani, de aspectul trist al arborilor desfrunziți de omizi. Suntem obișnuiți să spunem că e vorba de *Lymantria dispar* L. sau câte odată de *Cnethocampa processionea* L. Împotriva acestei insecte se fac regulat și aproape radical, combateri prin adunarea grămezilor de ouă. Operațiunea a ajuns așa de obișnuită încât ea este trecută totdeauna în programul de lucru al uni-lăților ce conduc păduri, în a căror compoziție speciile de *Quercus* intră în mare procent. De altfel, operațiunea de adunarea ouălor, în comparație cu alte operațiuni de combatere, este relativ ușoară. Dacă totuși în unii ani apar în primăvară, în unele regiuni, încă atacuri de *Lymantria*, ele trebuiesc atribuite ori faptului că operațiunea de combatere nu s'a putut face complet (grămezi de ouă depuse în locuri ascunse) ori anumitor fapte din domeniul epidemiologiei care scapă acțiunii omului. Cert este că, prin metoda de combatere mai sus menționată, atacurile au mai scăzut în intensitate.

Atacurile manifestate prin defoliere, la speciile de *Quercus*, pot fi provocate și de alte insecte. Astfel, la 15 Mai a. c., Ministerul Silviculturii a fost informat telefonic că anumite păduri din regiunea Târgoviște sunt atacate și defoliate de omizi. Cercetările făcute în zilele de 18 și 19 Mai, în câteva păduri, au dus la concluzia că atacul se datorește omizilor fluturelui *Tortrix viridana* L.

Trupul Stârcet (din pădurea Bolovani, ocolul silvic Nucet), în suprafață de 100 ha., compus din stejar pedunculat și gorun în vârstă de 80—100 ani și subarboret de carpen, jugastru, arțar, păducel și altele, era atacat puternic. Încă dela distanța de 3 km. se putea distinge culoarea roșcată a vârfului arborilor. În partea de V, NV și NE se află o fâșie de pădure, provenită din plantație, în vârstă de 20 ani care nu a fost atacată. În celelalte trupuri de pădure, ale aceluiași ocol, atacul a fost slab.

Atacul s'a produs astfel: din ouăle depuse anul trecut pe ramurile din vârful arborilor în vârstă și care au iernat, au apărut anul acesta, pe la finele lunii Aprilie, numeroase omizi. Desvoltarea lor a fost la început înecată. Datorită însă unei perioade de câteva zile călduroase, desvoltarea a mers repede și omizile au invadat coronamentele defoliindu-le aproape complet. Fenomenul s'a petrecut în mod eruptiv; de aceea atacul a fost observat în ultimul stadiu larvar, când, nevoia de hrană fiind mari mare, vătămarea a fost și mai puternică. În prezent insecta, trecând prin stadiul de pupă, care a durat mai puțin ca

de regulă (normal 1—2 săptămâni) se afla la 18 Mai în stadiul de fluture. Fluturile de 1 cm. mărime, are aripile anterioare verzii și zboară greoiu. Numărul acestora era foarte mare, în sbor se aflau la distanțe de 0,5—1 m., și aspectul sborului era asemănător cu acela al petalelor purtate primăvara de vânt. Ploaia rece, care a căzut în dimineața zilei de 18 Mai, înainte de a vizita pădurea, a nimicit foarte mulți fluturi; pe pământ ei se găseau la 20 cm. depărtare (distanță medie).

Pădurea Isvoarele-Făgețel (ocolul silvic Lucieni) în suprafață de 330 ha, compusă din arborete de vârste diferite și din amestec de specii ca și trupul Stârcet, la care se mai adaugă și fașgul, era atacată puternic de omizi. Atacul s'a manifestat puternic la arboretele în vârstă de 80—120 ani și mai slab la cele de 40 ani. Ca și în cazul precedent, atacul a fost observat pe la 15 Mai, când omizile erau desvoltate. Pădurea Făgețel găsindu-se la altitudine mai mare ca precedentă, deci într-o regiune cu temperatură mai scăzută, desvoltarea omizilor a mers mai încet, astfel că aci *Tortrix viridana* L. se afla în stadiu de pupă matură, care în 5—6 zile urma să se transforme în fluture. S'au mai determinat și alte specii de fluturi în ultimul stadiu larvar, în proporție mai redusă, și anume *Chelmatobia brumata* L., *Chelmatobia boreata* Hb. și specii de *Larentia* și *Biston*. Ploaia de lungă durată, însoțită de temperatura scăzută, din ziua de 19 Mai, a împiedicat activitatea omizilor și este probabil că multe din ele au fost distruse.

În pădurea Gura Vulcanii (ocolul silvic Pucioasa), în suprafață de 80 ha, s'a constatat aceeași situație ca în precedentă, atacul fiind însă insular.

Importanța forestieră a atacului se manifestă prin acțiunea insectelor de defolierea coronamentelor. Arborii pierd creșterea anuală și în general sunt predispuși altor atacuri. În cazul de față, fiind atacați arborii în vârstă, vătămarea nu poate produce decât uscarea câtorva ramuri mai tinere, care au fost complet desfrunzite. Creșterea anuală nu va fi total compromisă, deoarece, în comparație cu atacul altor omizi, acesta s'a petrecut la începutul perioadei vegetative, așa că arborii vor înfrunzi a doua oară. Deschiderea coronamentelor permite acum însă pătrunderea luminei, care favorizează desvoltarea plantelor erbacee și a subarboretului.

Măsuri de combatere în stadiu atunci actual al insectei, pupă și fluture, nu se puteau lua. Atacul apărând în mod eruptiv, momentul prielnic, stadiul larvar, a fost scăpat. De aci și din alte cazuri similare, apare necesitatea de a se

forma ochiul și spiritul personalului silvic, în a observa dezvoltarea unor fenomene neobișnuite, particulare, accidentale, nu numai în domeniul protecției pădurilor, dela nașterea lor, și a prevedea proporțiile pe care le poate lua. Trebuie să recunoaștem însă că, în materie de biologie animală și mai ales de epidemiologie, calitatea de mai sus menționată are și un caracter de talent.

În general și pentru viitor se pot lua următoarele măsuri în vederea combaterii acestei insecte, în stadiul de omidă :

a) Protecția păsărilor cântătoare.

b) Prăfuirea coronamentelor cu insecticide de ingerat (stomacale), cum este de exemplu arseniatul de calciu. Nu se recomandă insecticide de contact, deoarece omizile stau într-o poziție ascunsă și acestea nu le pot atinge.

Prăfuirea se face cu aparate puternice, care aruncă insecticidul la 15—20 m. înălțime. În cazul arboretelor mai mari de 80 ha., prăfuirea se face cu ajutorul avioanelor. Operațiunea, coordonată cu observațiunile asupra stadiului de dezvoltare a omizilor, are loc de regulă în luna Aprilie. Momentul depinde deci de caracteristicile climatice ale vremii din anul și regiunea respectivă.

Deoarece atacul puternic al insectei *Tortrix viridana* L. are loc la perioade de 10 ani, ne putem aștepta ca anul viitor să aibă loc numai un slab atac. Totuși, observațiunile timpurii și semnalări ale eventualei apariții ale omizilor în primăvara viitoare, din partea personalului silvic, sunt așteptate cu interes de către ICEF.

Din cele relatate mai sus rezultă următoarele :

— *Tortrix viridana* L. poate produce atacuri puternice.

VALORIFICAREA UNOR PRODUSE CHIMICE DIN SECTORUL FORESTIER

de Ing. C. MUTICĂ

În dorința de a mări rentabilitatea pădurilor de rășinoase, și de a face să înceteze un procedeu primitiv și dăunător pe de o parte și de a asigura piața cu o serie de produse de uz zilnic pe de altă parte, ne propunem a examina pe scurt o problemă care până azi nu s'a bucurat de o atenție deosebită

În România nu s'au făcut recoltări de rășină din arboretele ce avem, și produsele derivate: terepentina și colofoniul au fost întotdeauna importate. În anul 1939 s'au importat în total 3.047 tone din aceste produse.

În ultimii ani începuturi timide de recoltarea rășinei prin metode iraționale, s'au accentuat odată cu restricțiile la import.

Metoda irațională ce s'a extins constă din jupuirea crustelor de rășină solidificată, cu care arborii caută să-și vindece rănila tulpinei. Această jupuire debilitază în timp arborele și dă un produs impur (cu amestec de coaje, lemn, etc.)

— Atacul se manifestă puternic la arbori în vârstă.

— Deoarece atacul are loc la începutul perioadei vegetative, arborii își pot reface aparatul foliaceu.

— Combaterea se face deocamdată cu mare greutate și poate fi executată numai când insecta se află în stadiul larvar.

— Nu poate fi vorba de combatere prin adunarea ouălor deoarece acestea sunt depuse la vârful arborilor.

Sunt necesare observațiunile timpurii și pe suprafețe mai întinse pentru a se putea deduce dacă vătămările acestei insecte pot fi comparate cu cele făcute de *Lymantria dispar* L.

— Necesitatea organizării unui serviciu de combatere dotat cu avioane pentru operațiuni pe suprafețe întinse.

R é s u m é

L'auteur du present article donne des renseignements sur l'attaque de *Tortrix viridana* L., qui s'est produite dans le printemps 1948, dans quelques forêts du dép. de Dambovița—Stârcet (cant. for. Nucet), Gura Vâlcanei (cant for Pucioasa), Isovoarele — Fagețel (cant. for. Lucieni) — dont les peuplements sont formés de *Quercus robur*, *Qu. sessilis*, *Fagus orientalis*, *Carpinus betulus*, et sont âgés de 40—120 ans.

Les conclusions de l'article sont :

a) *Tortrix viridana* L. peut produire des fortes attaques, spécialement chez les vieux arbres ; b) vu que l'attaque a lieu, au commencement de la période de végétation, les arbres peuvent refaire leur appareil foliacé ; c) la lutte contre l'insecte est extrêmement difficile car les oeufs sont déposés sur la cime des arbres ; d) pour que la lutte soit efficiente elle doit être commencée dans le stade larvaire ; e) la nécessité d'organiser patrouilles d'avions pour les opérations à grande échelle.

Pentru a-și asigura un câștig, locuitorii regiunilor de munte sunt tentați a provoca voit răniri de mari proporții arborilor rășinoși, problema luând uneori aspecte îngrijorătoare.

Întrebuințările numeroase pe cari le are colofoniul și terepentina (în industria săpunurilor, vopselurilor, hârtiei, cauciucului sintetic, etc, etc.), fac ca aceste produse să fie foarte căutate pe piață. Insistăm asupra calității ce o are colofoniul — complex de acizi abietinici — de a saponifica, fapt ce determină folosirea lui pe scară întinsă la fabricarea săpunurilor, unde poate înlocui cca. 50% din grăsimile animale, fără ca produsul finit — săpunul — să piardă din calitate.

Statul, ca proprietar de păduri, și ca organ tutelar al pădurilor persoanelor juridice, pe de o parte, și ca factor de coordonare economică pe de altă parte are misiunea de a rezolva problema, atât pentru sănătatea arboretelor de rășinoase, cât și pentru a evita un import de produse străine.

Măsurile ce trebuiesc luate credem că sunt următoarele;

1. A se afecta operațiunii de rezinaj toate parchetele de rășinoase ce vin în rând de tăiere în anul forestier următor, sau dacă e nevoie, în al doilea an forestier.

2. Inițierea unui organism care să dirijeze operațiile, de recoltare — valorificare.

3. Colaborarea personalului tehnic silvic la operațiile de colectare a rășinei și deci o instruire suplimentară a personalului pentru a face față nouilor sarcini.

Măsura prevăzută la punctul 1 e menită a aduce ordine în timp și spațiu, a asigura continuitatea producției și a evita rămânerea în picioare timp de mai mult de doi ani a unui arboret scătuit prin rezinaj (asigurare contra insectelor vătămătoare).

Evident, la recoltare, se vor avea în vedere nevoile probabile ale pieței.

Prin inițierea organismului de execuție și răspundere, se tinde la eliminarea unor recoltatori interesați și folosind metode nocive, se asigură apoi o posibilitate de recuperare a câștigului ce revine proprietarului pădurii și se asigură aprovizionarea pieței la prețuri raționale cu evitarea speculei.

Se precizează două faze în toată operațiunea.

A. — Recoltare — lucrări în spațiul pădurii.

B. — Prelucrare — lucrări de fabricație.

Faza de recoltare necesită:

a) o perioadă de pregătire: instruirea personalului și delimitarea pe teren a parchetelor scadente.

b) o perioadă de execuție, care coincide cu sezonul de vegetație la începutul căruia se fac incizii la baza arborilor din parchet și apoi se colectează produsul natural: rășina. Numai această a doua perioadă necesită un fond de rulment ce se recuperează la sfârșitul sezonului de vegetație.

Faza de prelucrare, se poate extinde și din-

colo de operațiunea de distilare a rășinei naturale. Se distinge deci:

a) Operațiunea de distilare cu obținerea coloronului și terepentinei și

b) Operațiunea de fabricare de produse finite, în componența cărora intră cei doi corpi obținuți mai sus, (săpun, lacuri, vopsele, ceară de parchet, cremă de ghete, ceară roșie, insecticide, etc.)

În funcție de posibilitățile bugetare, organismul de Stat (spre exemplu, o regie de exploatare chimică a pădurilor) poate îmbrățișa fie numai faza întâia (recoltarea) fie faza întâia și a doua, aceasta din urmă în total sau în parte.

Lucrările din faza întâia nu comportă nici personal în plus nici investiții.

Este desigur indicat ca această regie de exploatare chimică să îmbrățișeze ambele faze.

Pentru operațiile de distilare urmează a se amenaja aparatura necesară în apropierea regiunilor de colectare.

Cum distilarea rășinei se face prin antrenare cu vapori de apă supraîncălziți (la temperatura de 150° C bateriile de cazane de distilare se pot instala în apropierea unei instalații de forță ce folosește vaporii de apă, cum e cazul majorității fabricilor noastre de cherestea, realizându-se în acest fel mari economii.

Angajați pe drumul valorificării chimice a unor produse ale pădurii, prin muncă și chibzușală, se poate spera la o dezvoltare continuă a acestui sector de producție cu largi perspective.

Résumé

Au sujet de l'opération de gemmage dans les forêts roumaines, l'auteur propose:

1. L'affectation des parquets de résineuses, qui suivent à l'exploitation l'année prochaine ou la seconde année, pour le gemmage.

2. La création d'une institution d'état („regie pour l'exploitation chimique des forêts”) pour diriger la valorification.

3. La collaboration du personnel technique forestier à ces opérations. A cette fin ce personnel doit recevoir une instruction supplémentaire.

ÎN JURUL CELUI MAI RAȚIONAL, SISTEM DE SORTARE

de Ing. I. M. PAVELESCU

Sortimentele de lemn brut, indiferent de esență, sunt rezultatul aplicării unor criterii de sortare. De aceea și denumirile sortimentelor, în cea mai mare parte, își au origina în însăși aceste criterii de sortare.

Normele și uzanțele care fixează caracteristicile fiecărui sortiment au diferit și diferă pentru aceeași esență dela regiune la regiune, dela piață la piață, în cuprinsul aceleiași țări și dela țară la țară.

Practica exploatărilor forestiere, ca și lumea comerțului de lemn de până acum, au cunoscut diverse sisteme de sortare la a căror bază au

stat unul, două sau trei din criteriile: de calitate, de utilizări, de dimensiuni.

Dela început precizăm că, atât când este vorba de sisteme de sortare sprijinite pe criterii de calitate, cât și de cele bazate pe utilizări, sortarea este în același timp și dimensională. Într'adevăr, nu se poate afirma cu utilitate despre o porțiune din trunchiul unui arbore că este de o calitate sau de alta, dacă nu se indică și dimensiunile acestui trunchiu. Tot astfel, despre sortimentele făcute pe criterii de utilizări: un trunchiu de furnir, de doage, de gater, de poduri ș.a.m.d., poate fi mai lung sau mai scurt, mai subțire ori

mai gros, fiecare dimensiune având o utilizare, un randament. Este adevărat că între sortimentele după utilizări vor fi unele pentru care precizarea dimensiunilor nu mai este necesară. Dar această precizare o conține însăși destinația dată prin sortirea ca atare a lemnului; de exemplu, pentru traverse principale sau secundare, pentru lemnul de mină, stâlpii de telefon, etc. se știe, după normele și caietele de sarcini ale produselor prelucrate menționate, ce condițiuni dimensionale trebuiesc îndeplinite de sortimentele brute.

Așa dar, un singur sistem de sortare este sprijinit numai pe un gen de criterii și anume sistemul dimensional. În rest, avem de-a face cu sisteme mixte de sortare: **dimensional-calitativ**; **dimensional-calitativ-utilizări**; **dimensional-utilizări**.

a) **Sistemul de sortare dimensional.** Sortimentele după acest sistem, după cum lesne este de înțeles, sunt caracterizate prin elemente dimensionale: lungime și grosime, aceasta din urmă considerându-se fie la jumătatea trunchiului, fie la unul din capete. Atât pentru grosimi cât și pentru lungimi se fac clase în legătură cu posibilitățile de valorificare. Cu acest sistem se obțin: o sortare cantitativă, ale cărei rezultate pentru lemnul de valoare sunt utile numai dacă se pot îmbunătăți ulterior în ce privește calitatea, folosind date și cunoștințe dobândite din practică și experimentări.

b) **Sistemul de sortare dimensional-calitativ.** Clasele de grosimi și de lungimi, capătă în acest sistem o clasificare calitativă. Impărțirea pe calități a claselor de grosimi și lungimi dă posibilitatea unei ierarhizări logice a valorilor atribuite diferitelor sortimente. Această ierarhizare înlesniță de sortarea calitativă ar putea fi schimbată uneori de condițiunile grele de valorificare pentru anumite sortimente de calitate superioară, sau de conjuncturi extrem de favorabile pentru unele sortimente de calitate inferioară, dar aceste excepțiuni vor fi isvorul măsurilor ce se impun, ca valoarea unui produs să nu poată fi scoborâtă sub un anumit nivel minim.

Originea unor dificultăți la practicarea acestui sistem de sortare trebuie căutată în ceea ce înțelegem printr-o calitate sau alta, în definirea calităților printr-o serie de elemente, de caracteristici și stricta respectare a acestora în aplicare.

Observăm că, în ceea ce privește noțiunea de calitate, proprietățile lemnului sunt în realitate elemente de apreciere. După Mayer Wegelin (citată după Trendelenburg) (1), cele mai de seamă în însușiri sau proprietăți ale lemnului brut sunt: sănătatea, curățenia de crăci, grosimea; și, după Trendelenburg, mai trebuiesc adăugate, forma trunchiului și constituția inelului anual, pentru că și aceste însușiri ale lemnului brut, care stau în strânsă legătură cu calitățile tehnologice, ca de

altfel toate proprietățile, se pot observa și se pot măsura la trunchii exploatați.

Noi am mai adăuga încă, în cazul acestei sortări, la unele esențe, la care acest fapt interesează, cum este stejarul, în rândul însușirilor sortimentelor de lucru, grosimea zonei de alburn, care se poate observa și se poate măsura la trunchii exploatați. Este un element de care trebuie ținut seama, dat fiind că volumul unei zone de alburn de numai 2 cm. grosime pe rază, la trunchiu de 32—40 cm., reprezintă cca. 20% din volumul total al acestora.

Institutul de Cercetări Forestiere al României a introdus în practica exploatărilor din pădurile de foioase ale stațiunii experimentale forestiere Mihăești, începând cu anul 1944, un astfel de sistem de sortare **dimensional-calitativ**. Pentru lemnul de lucru de gorun se fac patru clase de calitate și pentru cel de fag, trei clase; în interiorul fiecărei clase sortându-se materialul pe lungimi și grosimi.

c) **Sistemul de sortare dimensional-utilizări.** Criteriile de utilizare pot fi considerate ca cele mai raționale în operațiunile de sortare în general, dar nu și în ce privește sortarea lemnului brut. Într-adevăr, lemnul este o materie primă cu multe proprietăți fizico-chimice, cu diverse calități tehnologice. Diversitatea utilizărilor este, din aceste cauze, foarte mare. Nu se poate spune despre un trunchiu de lucru că este propriu numai pentru un anumit și unic fel de întrebuințare; când în același timp și în același ținut, același sortiment poate avea mai multe destinații.

d) **Sistemul de sortare dimensional-calitativ-utilizări.** În acest caz nu avem propriu zis de-a face cu un sistem de sortare bazat pe criterii rezultate dintr-un studiu al lemnului pe calități în legătură cu cele mai proprii utilizări.

Casa Pădurilor Statului a practicat în exploatările de foioase un atare sistem mixt de sortare. De asemenea, Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, la care, potrivit „Condițiunilor generale“ din anul 1945 se alcătuiesc pentru stejarul de lucru sortimentele: lemn de furnir, de fabrică (gater), clasa I-a și clasa II-a, lemn de doage, de industrie casnică, de rotărie, de sculptură, de construcții, de traverse, de stâlpi de telegraf, de piloți, de mină, de construcții rurale. Iar pentru fag: lemn de lucru special cl. I-a, lemn de lucru cl. II-a și lemn de lucru cl. III-a. Caracteristicile fiecărui sortiment sunt însă în general deosebite la această administrație de cele ale sortimentelor din practica exploatărilor Casei Pădurilor Statului. Astfel, pe când această din urmă administrație, sortează lemnul de stejar, de furnir de-a grosimi de 31 cm. în sus, cel de gater cl. I-a dela 31 cm. și cel de gater cl. II-a dela 26 cm., Administrația Fondului Bisericesc sortează dela 50 cm. și respectiv 30 cm. în sus. Condițiile acestea de sortare corespund în mare parte celor cuprinse în „uzanțele comerțului de lemnărie ale burselor de mărfuri din Arad, Cluj, Oradea,

1) Trendelenburg R.: Stadiul actual al cercetărilor privind lemnul în Germania, Allg. Forst- und Jagd. Ztg., Iunie—Iulie 1935.

Satu-Mare și Timișoara", împrumutate la rândul lor în cea mai mare parte din uzanțele pieței vieneze.

*

O cercetare extinsă asupra a ceea ce se întâmplă și în alte țări în acest sector, conduce în general la constatarea că alcătuirea sortimentelor comerciale de lemn diferă, la infinit, după uzanțele locale. Imprejurarea că, aproape în toate piețele lemnului, întâlnim denumiri de sortimente corespunzătoare utilizărilor, este numai aparent în sprijinul generalizării sistemului de sortare pe criteriul utilizărilor. Definiția aceluiași sortiment diferă însă foarte adesea de la țară la țară, de la piață la piață. După cum am mai afirmat, numeroasele utilizări ale lemnului fac cu neputință o delimitare de categorii de lemn, astfel ca fiecare dintre acestea să se suprapună unei singure folosiri. Și aceasta este cu atât mai adevărat, cu cât noi tehnici descoperă și înmulțesc și mai mult utilizările la care este solicitat lemnul.

În sistemul de sortare dimensional-calitativ, sortimentele sunt distinct definite prin dimensiuni și criterii calitative, elemente de bază în calculul valorii lemnului. Acesta este sistemul care prin excelență își găsește aplicarea în practica exploatarea și scutește problema determinării valorii de vânzare (de schimb) de dificultățile ce decurg din mulțimea unor sortimente pe criterii subiective de utilizări.

In concluzie :

Sortarea lemnului trebuie considerată ca primă operațiune necesară în cadrul măsurilor care stau la baza organizării consumului acestui articol. Unui stat, care se interesează de crearea și păstrarea pădurilor, de cultura, întreținerea și paza acestora, îi revine sarcina de a ridica la rangul de lege preocupările în jurul ideii de valorificare a lemnului, sprijinind principiile unei politici sănătoase pe criterii de sortare cât mai raționale. Libertatea aplicării de către fiecare proprietar de pădure și de către fiecare administrație, fie chiar de Stat, însărcinată cu gospodărirea pădurilor, a unor sisteme proprii de sortare, ca și lipsa obligativității ca dintr-o anumită pădure să se realizeze la exploatare anumite sortimente, au permis însemnate pierderi economiei noastre generale. Obligațiunea pentru proprietarul de pădure de a da în consum, la termenul exploatarea, posibilitatea în anumite sortimente corespunzătoare naturii arboretelor, va ține trează permanent datoria de cultivator, de îngrijitor responsabil al sănătății și buneii dezvoltări a arboretelor, iar pe de altă parte, pentru exploatarea, sarcina de desăvârșit organizator al șantierului exploatarea.

Astfel înțelese lucrurile, introducerea sistemului de sortare mixt dimensional calitativ, pentru sortarea materialului lemnos brut este un imperativ. Atmosfera de confuzie, care există în prezent în acest domeniu în deosebi la foioase, considerăm că trebuie îndepărtată imediat.

Un prim pas s'a făcut în această privință de Institutul de Cercetări Forestiere. Detaliile sistemului de sortare practicat de acesta la unitățile sale, pentru stejar și fag (1), pe măsura extinderii practicării la toate gospodăriile noastre forestiere vor putea fi desigur îmbunătățite.

În scopul acestor îmbunătățiri și pentru a face cu puțință așezarea unui sistem de sortare cu criterii dimensionale și calitative, comp.ect. pentru toate speciile foioase și rășinoase, Institutul de Cercetări Forestiere al R. P. R. deschide o anchetă în rândurile tehnicienilor noștri, șefi de unități și conducători de șantiere forestiere.

Ancheta urmează a constata **pentru fiecare esență :**

- clasele de calitate ;
- caracteristicile fiecărei clase de calitate ;
- clasele de grosimi } pentru fiecare clasă
- clasele de lungimi } de calitate ;
- plusul de valoare, procentual, de la o clasă de calitate la alta pentru fiecare clasă de grosime și de lungime.

Răspunsurile la această anchetă pot fi înaintate fie Institutului, sau sub formă de articol pentru Revista Pădurilor.

R é s u m é

L'établissement des choix et d'un classement des bois, d'après les critères les plus rationnels, est une mesure de premier ordre dans le cadre de l'organisation de la production et de la consommation du bois.

L'auteur de l'article soumis à une analyse les systèmes de classement employés dans la pratique forestière roumaine: a) d'après les dimensions; b) d'après les dimensions et les qualités des bois; c) d'après les dimensions et les utilisations; d) d'après les dimensions les qualités et les utilisations. Il préconise un système mixte de classement (d'après les dimensions et les qualités), qui a été appliqué, par l'Institut de Recherches Forestières de la République Populaire Roumaine, pour les feuillus (chêne et hêtre).

Afin d'améliorer le système susmentionné et d'élaborer un système complet, autant pour les feuillus que pour les résineux, on propose l'ouverture d'une enquête, parmi les techniciens forestiers, pour établir, pour chaque essence: les classes de qualité et leurs traits caractéristiques; les classes de grosseur et de longueur pour chacune des classes de qualité; l'augmentation de valeur (%) d'une classe de qualité à l'autre et pour chaque classe de grosseur et de longueur.

1) Pavelescu I. M.: *Problema sortării lemnului brut de foioase*, ICEF Seria II, nr. 65, 1946.

URSUL, DIN TRANSILVANIA ÎN SECOLELE AL 19-LEA ȘI AL 20-LEA

de OTTO WITTING
Brașov

(Urmare și sfârșit)

III. Dreptul de vânătoare.

Ordinele și dispozițiunile legale, care se referă la vânătoarea ursului în secolul al 19-lea, s'au dat exclusiv în vederea protecției agriculturii. Ele nu sunt bazate pe considerațiuni asupra ocrotirii și conservării ursului, ci conțin instrucțiuni, care se referă la vânătoarea liberă, a răpitoarelor și la vânătorile din oficiu. În cele ce urmează cele două complexe se vor trata separat.

1. Vânătoarea liberă a răpitoarelor.

Vânătoarea liberă a răpitoarelor formează baza fundamentală a treburilor vânătoarești din Transilvania.

Ea a fost recunoscută și stabilită prin Legea de vânătoare din anul 1904, și confirmată prin Regulamentul de vânătoare al lui Iosif II din anul 1786 și a format până la mijlocul secolului al 19-lea baza mișcărilor vânătoarești medievale.¹⁾ Secolul al 19-lea a preluat-o în forma ei curată. Abia în anii 1830—1840 a urmat prima ei restricție formală; executarea vânătoarei la răpitoare în epoca generală de ocrotire (I.III.—31. VIII). a fost legată de o autorizație de împușcare²⁾.

În mijlocul secolului al 19-lea regimul absolutist a început să fixeze alte îngrădiri. Astfel în ziua de I. I. 1850 Guvernământul Civil și Militar din Transilvania a ordonat, că în vederea stârpirii animalelor răpitoare, să se elibereze persoanelor de încredere permise de arme³⁾.

Un an mai târziu, această dispoziție a fost repetată cu restricția, că permisele de port armă, gratuite, se vor întrebuița numai pe anumite terenuri de vânătoare și numai pe hotarul comunei respective⁴⁾. Principiul vânătoarei libere la răpitoare a rămas și pe mai departe atunci, când în

1) Pe pământul nobililor, vânătoarea la răpitoare era obligatorie. Urbarul regelui Franciscus I din 17.V.1819 dispune: „În scopul stârpirii animalelor sălbatice, supușii sunt obligați să vâneze, în afară de robotă, cu praf de pușcă și plumb dela stăpân, timp de 3 zile pe an, iar această obligațiune nu poate fi nici schimbată în altfel de robotă și nici răscumpărată cu bani sau cu produse în natură. (O. Witting, Istoria dreptului de vânătoare, Academia Română, Studii și cercetări, XXVII, pag. 12 și 13).

Încă la sfârșitul secolului al 18-lea, orașul Brașov a dispus, prin condițiunile de arendarea dreptului de vânătoare, că la pășuni alpine ciobanilor le este admisă înarmarea lor cu arme de foc pentru asigurarea vitelor, contra răpitoarelor (Zaminer, Geschichte des Waldwesens der Stadt Kronstadt, 1891, pag. 217).

2) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, Nr. 799/1831. Autorizația a fost eliberată în plasa liberă de către primăriile comunale, în Dominio de către arendașii.

3) Kr. Ztg. Nr. 2 din 7.I.1850.

4) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, Nr. 8929 din 19.XI.1851.

Ordonanța de ocrotire din 2. VII. 1953 s'a prevăzut, că vânatul răpitor și stricător se va vâna tot timpul anului⁵⁾.

Abia în anul următor — 1854 — a urmat prima îngrădire principială a vânătoarei libere la răpitoare. Prin Ordonanța permiselor de vânătoare din 1854 s'a stabilit, că pe „terenul nerezervat sau nearendat“ se va scoate un permis de vânătoare de Stat, de 8 fl. iar pe „terenul arendat“ numai personalul vânătoresc sau silvic va obține un permis de vânătoare gratuit⁶⁾. Prin această ordonanță, instituția străveche de vânătoare liberă a răpitoarelor a fost lovită în modul cel mai crud. În sensul acestei ordonanțe, vânătoarea la vânat răpitor pe terenul nerezervat și nearendat nu s'a putut executa, decât numai după depunerea unei taxe de 8 fl., pe terenul arendat sau rezervat însă numai cu învoirea arendașului sau proprietarului. Această ordonanță a rămas în vigoare până la prăbușirea absolutismului, adică până la anul 1861. În anul 1861 ordonanța a fost anulată și vânătoarea la vânat răpitor iarăși admisă.

În spiritul acestei anulări, comunele Apața în anul 1861⁷⁾ Măeșuș în anul 1886⁸⁾ și Cristian în anul 1870⁹⁾, — toate din Județul Brașov — au stabilit cu ocazia arendării dreptului de vânătoare de pe terenurile lor de vânătoare, că vânătoarea la „animalele sălbatice și răpitoare“ se va putea executa de către oricine, oricând și oriunde, și că arendașul n'are drept a o împiedica în anul 1871 Direcțiunea Poliției din Brașov a confirmat acest principiu fundamental al vânătoarei medievale din Ardeal. 10).

Libertatea aceasta a fost însă de scurtă durată, întrucât în anul 1872 a intervenit o nouă îngrădire. Prima Lege ungară de vânătoare, din anul 1872 a stabilit categoric, că vânatul răpitor nu se poate stârpi decât numai pe pământul propriu¹¹⁾.

5) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, 4375 din din 3.VIII.1853.

6) O. Witting, Istoria dreptului de vânătoare, Academia Română, 1936, Studii și Cercetări pag. 41.

7) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, Nr. 6936 din 3.X.1861.

8) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, Nr. 2001 din 2.III.1861.

9) Arch. Ist. Brașov, Fond, Ab. II-a, Nr. 5194 din 4.VI.1871.

10) Kr. Ztg. Nr. 39 din 10.III.1871.

11) Art. 15 din Legea de Vânătoare din anul 1872 are următorul conținut: Vânatul răpitor și stricător, adică urși, lupi, vulpi, râși, pisici sălbatice, jderi, mistreți, bursuci, iepurele de casă, suiși, nevăstuici, dihorni și vidre se va putea stârpi pe proprietatea proprie de către oricine, oricând, chiar și în cazul, dacă dreptul de vânătoare s'ar fi arendat. Acela, care intenționează a executa stârpirea pe cale vânătoarească, va cere învoirea arendașului”.

Definitiv și complect însă, vânarea liberă a răpitoarelor a fost interzisă prin Legea Impozitului Vânătorească Nr. 21 din 1875. Această lege a stabilit, că în general exercitarea vânătorească, deci și aceea la vânat răpitor, este legată de scoaterea unui permis de port armă, ambele eliberate de către Stat, primul în valoare de 12 fl., al doilea în valoare de 1—2 fl. În baza acestei legi, fiecare vânător, deci și vânătorul de răpitoare, în cazul când a vrut să exercite vânătorească, a trebuit să-și scoată anual un permis de vânătorească și un permis de port armă.

Din cauza acestei legi, vânătoreștii, care a simțit, că drepturile ei străvechi și tradiționale erau periclitate, a fost extrem de agitată și s'a raliat agricultorilor, declarând, că legea va avea cele mai grave urmări pentru agricultură, deoarece vânătoreștii de răpitoare neputând plăti impozitele vânătorești și neputând exercita vânătoreștii la răpitoare, vânatul răpitor se va înmulți în mod extraordinar, fapt ce va avea urmările cele mai dificile asupra creșterii vitelor¹²⁾.

Toate contestațiile și toate argumentele produse au rămas fără rezultat.

Legea de vânătorească ungară din 1883 n'a adus schimbările dorite, din contră, a confirmat legea de vânătorească din 1872, întrucât prin art. 8 a dispus, că vânatul răpitor și stricător se va putea stărpi numai de către proprietarul pământului.

Nici Legea Armelor și Impozitelor din anul 1883 n'a schimbat de loc principiul stabilit prin Legea Impozitelor Vânătorești din anul 1875. A adus o singură înlesnire prin dispoziția, că personalul silvic pentru circumscripția lui, iar personalul vânătorească pentru întreaga țară, să fie scutit de permisul de vânătorească și de port armă.

În consecință, instituția de vânătorească liberă la răpitoare, după o luptă aprigă de 40 de ani, a rămas definitiv și complect desființată în cursul anului 1883¹³⁾.

12) Astfel s'a plăns în 1875 un vânător din Prejmer, jud. Brașov, că, în 2 ani, în Buzăul ardelen au fost răpiți nu mai puțin decât 132 mânji a fl. 25, în valoare totală de 3000 fl. și că față de aceasta din cauza legii impozitului vânătorească, nu există nicio posibilitate, de a se stărpi vânatul răpitor — urși și lupi — cu ajutorul armelor de foc (Kr. Ztg. Nr. 122 din 4.VIII.1875). Un vânător din Bistrița a comunicat, că în munții Rodnei în timpul dela 1.VII—20.XI.1875 s'a cauzat o pagubă în valoare de Lei 7041 de către vânatul răpitor. Dacă legea impozitului vânătorească nu se va abroga sau modifica, este de temut, că chiar și viața omenească ar fi periclitată (Kr. Ztg. Nr. 15 din 28.I.1876).

Încă în 1879, adică 4 ani după aducerea legii de mai sus, s'a arătat, că în plasa Radna din Jud. Arad au fost sfâșiati de lupi și urși 56 cai și mânji, 65 boi și vaci, 420 oi și capre și 40 porci în valoare totală de 7860 fl., și că față de aceasta Statul sub titlu de „Impozite pentru arme de vânătorească” a încasat în total numai 112 fl. în regiunea respectivă. În consecință se propune, să se desființeze impozitul amintit, și să stabilească în locul lui premii pentru stărpirea vânatului răpitor (Kr. Ztg. Nr. 206 din 29.XII.1879).

13) Încă în 1885 nemulțumirea vânătoreștii n'a dispărut. S'au depus plângeri în Brașov că ursul a

2. Vânătoreștii din oficiu.

Pe când vânătoreștii liberă la vânat răpitor este de origină străveche, vânătoreștii din oficiu formează în forma ei actuală, o inovație a secolului al 19-lea. Cu toate că deja în secolul al 17-lea s'au organizat vânătoreștii din oficiu la urși, totuși acestea nu se pot asemăna cu vânătoreștii din oficiu din secolul al 19-lea¹⁴⁾. Din contră, se poate constata, că în aceeași măsură, în care vânătoreștii liberă la răpitoare a fost îngredită în secolul al 19-lea, vânătoreștii din oficiu au fost organizate în măsură tot mai accentuată și generală. Pe când vânătoreștii liberă la răpitoare a dispărut complect în anul 1883, vânătoreștii din oficiu, drept contrabalansă pentru sporirea vânatului răpitor, s'a păstrat până în zilele noastre. În cele ce urmează, se va arăta această evoluție.

La începutul secolului al 19-lea s'au organizat deja „goane comune” pentru stărpirea vânatului răpitor și stricător. Pentru fiecare piesă ucisă s'a plătit din casa comunală o recompensă¹⁵⁾.

În anul 1874, Guvernul Țării a dispus că, cu ocazia vânătoreștii din oficiu, care au fost ordonate de către autoritățile administrative, nu se va vâna decât numai vânat stricător, iar vânatul folositor numai cu aprobarea proprietarului terenului. Vânatul răpitor împușcat aparține aceluia care a plătit cheltuielile vânătoreștii (praf de pușcă, glonț, alice etc), iar vânatul util proprietarului pământului¹⁶⁾.

În același timp pe pământul nobililor s'au practicat „vânătoreștii pretorilor”, cari pentru stărpirea vânatului răpitor și stricător, au fost ordonate de către primpretorul plășii și conduse de dânsul personal¹⁷⁾.

La mijlocul secolului al 19-lea, când îngredirile vânătoreștii libere la răpitoare au început în măsură mai mare, vânătoreștii din oficiu au fost organizate pe bază mai largă. Astfel, Guvernul absolutist a ordonat executarea „goanelor formale contra răpitoarelor”¹⁸⁾.

În Ordonanța permiselor de port armă din 27 Septembrie 1851 s'a dispus, ca toți acei, care au obținut permise de port armă gratuite, sunt obligați a lua parte la vânătoreștii din oficiu. Comunelor li s'au extrădat arme oficiale, care cu ocazia vânătoreștii din oficiu au fost predate pușcași-

devenit mai agresiv în împrejurimea orașului Brașov. În Timișul de jos un urs a intrat în grădina lui Zerbes, altul a fost împușcat lângă linia căii ferate și în Cristian urșii au cauzat holdelor de porumb mari pagube. Cauza acestor inconveniente este ocrotirea răpitoarelor în urma legilor impozitelor vânătorești (Kr. Ztg. Nr. 235 din 10.X.1885).

14) Izvoarele la Istoria Orașului Brașov, vol. VI. pag. 189.

15) Teutsch, Sachsengeschichte, vol. III. pag. 65 și Arch. Ist. Brașov, Fondul Ab. II-a, Nr. 2354 din 8.VII.1846.

16) Arch. Ist. Brașov, Fondul Ab. II-a, Nr. 1477 din 18.III. 1836.

17) Ujfalvy Sandor, Az erdély régebbi és közelebbi vadászatok, pag. 69.

18) Kr. Ztg. Nr. 2 din 7.I.1850.

lor de încredere. Aceste arme au fost marcate cu o ștampilă aplicată cu fierul înroșit. 19).

În anul 1853 s'a dispus, că la vânătorile din oficiu se va împușca numai vânat răpitor, vânat folositor însă nu²⁰). În 1854 această ordonanță a fost lărgită, atunci, când s'a dispus, că vânatul folositor se va putea vâna cu ocazia vânătorilor din oficiu numai de deținătorii dreptului de vânătoare. Dela vânătorii, cari n'au dreptul de a vâna, vânatul folositor ucis se va confisca și se va vinde în beneficiul fondului săracilor, iar contravenientului i se va ridica drept pedeapsă permisul de port armă pentru uciderea răpitoarelor²¹).

Toate aceste ordonanțe, n'au avut rezultatul dorit. În darea de seamă pentru anii 1853—1856. Camera de Comerț din Brașov constată că „fiarele“ mai cauzează încă pagube foarte mari, deși anual se organizează, de către autoritățile administrative, vânătorii din oficiu²²).

Constă, înou-se aceasta, o altă organizare mai intensivă a vânătorilor din oficiu, era deci necesară, cu atât mai mult, cu cât în 1854 vânătoarea liberă la răpitoare — după cum s'a arătat mai sus — în principiu, a fost îngredită. Această organizare a fost impusă prin Ordonanța Cancelariei Curții din Transilvania în anul 1855, creindu-se instituția maștrilor vânători (Jägermeister) și a vânătorilor de lupi (Wolfsschützen). În sensul acestei ordonanțe, pe viitor, stărpirea ursului și a lupilor se va organiza de către maestrul vânător onorific — un specialist în materie de vânătoare, și nu — după cum s'a procedat în trecut — de organele administrative, nespecializate în treburile vânătoarești. Atribuțiunile acestui maestru vânător au fost: organizarea și conducerea vânătorilor din oficiu după aprobarea obținută dela autoritățile districtuale, apoi ținerea unei statistici asupra efectivului vânatului răpitor, și pe urmă distribuirea armelor oficiale și a munițiilor necesare pentru vânătorile din oficiu. Atribuțiunile vânătorului de lup erau de a urmări și a constata vânatul răpi or pe terene și de a lua parte la vânătorile din oficiu, primind în schimb în mod gratuit permisul de port armă, praful de pușcă și plumbul.

Deși instituția aceasta era de mare valoare și în principiu bine pusă la punct²³), totuși la aplicarea ei s'au ivit inconveniente considerabile. Astfel armele de serviciu extrădate contra destinațiunii lor, în mai multe locuri au fost întrebunințate și pentru vânătoarea la vânat util. În consecință, autoritățile s'au văzut nevoite a dispune în anul 1856 ridicarea permiselor de port arme și a

armelor oficiale după terminarea vânătoarei din oficiu²⁴).

Pe baza acestor ordonanțe, care în opoziție cu ordonanța permiselor de vânătoare din anul 1854, au rămas în vigoare și după încetarea absolutismului, s'au organizat, în tot Ardealul, numeroase vânătorii oficiale pentru combaterea urșilor și a lupilor. Drept rezultat al acestor vânătorii, maestrul vânător Carol Reinisch din Brașov a constatat în 1876, că scopul urmărit de instituția maștrilor vânătorii și a vânătorilor de lupi, n'a fost atins, întrucât cheltuelile vânătorilor oficiale în cele mai multe cazuri, n'au fost în raport cu rezultatul obținut. După părerea lui, se vor obține rezultate mult mai bune prin majorarea premiilor de împușcare, decât prin ținerea vânătorilor oficiale.

Văzând, că Statul, pentru uciderea unui urs sau lup plătește numai câte 4 fl 50 kr., propune, ca comunele să contribuie la această sumă cu un supliment de premiu²⁵).

Legea Vânătoarei din anul 1872 a greșit mult atunci, când desființând vânătorile libere la răpitoare, n'a stabilit în schimb nici vânătorii oficiale și nici premii pentru uciderea răpitoarelor. Greșala aceasta a fost abia reparată prin Legea XLIV din anul 1876, care pe cale constituțională a introdus iarăși vânătorile din oficiu. Legea aceasta a păstrat tradiția străveche a Ardealului prevăzând, că la vânătorile oficiale pot lua parte și vânătorii fără permis de vânătoare și fără permis de port arme.

Legea de vânătoare ungară — Nr. XX din anul 1883—care la noi a fost în vigoare până în anul 1921, a confirmat numai în parte dispozițiunile date prin legile anterioare, specificând clar și precis, că vânatul doborât cu ocazia vânătorilor din oficiu formează proprietatea arendașului sau proprietarului dreptului de vânătoare și că Ministerul de Afaceri Interne va putea ordonanța premii pentru stărpirea vânatului răpitor.

Legile de vânătoare română din anul 1921 și 1923 prevăd și ele atât premiile convenite cât și vânătorile din oficiu și dispun, că ursul se va putea vâna chiar și în timpul oprit (art. 25 și 65 al Legii).

Dispozițiunile acestea au fost trecute în această lege însă mai mult simbolic, sub influența principiilor din secolul 19-lea, coordonarea intereselor mutuale existente între vânătoare și agricultură. În realitate s'au ținut în baza acestei legi numai vânătorii din oficiu pentru uciderea excepțională a unui urs stricător. Premii pentru uciderea urșilor nu s'au stabilit și nu s'au plătit.

Rezultă deci, că stărpirea ursului, s'a continuat în Ardeal numai până la începutul secolului al 20-lea. La începutul acestui secol, sub influența ideilor noi de ocrotire a vânatului — văzând și numărul redus al urșilor — s'a sistat în general stărpirea urșilor, luându-se măsuri de ucidere numai în cazuri excepționale pentru urșii dovediți stricători.

24) Arch. Ist. Brașov, Fondul Ab. II-a Nr. 3779 din 11.V.1856.

25) Kr. Ztg. Nr. 124 din 7.VIII.1867.

19) Arch. Ist. Brașov, Fondul Ab. II-a, Nr. 8929 din 19.XI.1951.

20) Hermannstädter kk. Militär Distrikt Kommando Nr. 16. 29.051.853.

21) Hermannstädter kk. Militär Distrikt Kommando Nr. 1878/1854.

22) Bericht der Handels-u. Gewerbe-kammer, Kronstadt, 1853—1856, pag. 67.

23) În anul 1856 au fost într'un district 28 maștri vânătorii și 200 vânătorii de lup (Kr. Ztg. Nr. 169 din 25.X.1856).

IV. Mijloacele și metodele de vânătoare.

Mijloacele de vânătoare existente au influențat totdeauna atât felul metodelor de vânătoare, cât și alegerea vânatului însuși, precum și poziția socială a vânătorinei.

În vreme când la începutul secolului al 19-lea a mai fost în folosință arma primitivă și neprecisă cu cremene și cu țeava netedă, cu ajutorul căreia vânătoarea la urs era extrem de periculoasă, la sfârșitul secolului al 19-lea arma modernă cu repețe, cu câmbu mic și cu țeava gniuită a găsit tot mai multă încredințare. Această armă din cauza puterii ei de pătrundere enormă, a efectului ei extraordinar și a posibilității de încălzire repede, a transformat vânătoarea la urs, odinioară atât de periculoasă, și puțin căutată, într-o vânătoare relativ nepericuloasă, foarte căutată și executată cu deosebită plăcere.

În urma acestei schimbări fundamentale a mijloacelor de vânătoare, atât metodele de vânătoare, cât și poziția socială a vânătorinei a suferit în cursul secolului al 19-lea o schimbare esențială, înlocuindu-se complet întregul aparat al vânătoarei.

La începutul secolului al 19-lea, vânătoarea la urs în Transilvania a fost executată mai ales de vânători profesioniști de urși, care se recutau în primul rând din poporul roman de la țara, care își susținea viața sa săracă și primitivă împrăștiată la prin comunele de munte²⁶⁾. Acești vânători au vânat urși în orice anotimp, singuratici sau în grupuri mai mici, la pândă, la bârlog sau la goană, împușcându-i la mică distanță cu armele cele mai primitive și de necrezut (arme cu cremene, arme antecarice etc.²⁷⁾ sau omorându-l cu toporul în lupta de apropiere cu ajutorul camilor, sau înjunghindu-l cu pumnalul sau cușitul. În multe cazuri, această luptă era o luptă pe viață și moarte, care adeseori se termina cu învingerea sau chiar moartea vânătorului. Acești vânători au folosit și arme, care erau activate chiar de vânat și care erau așezate la trecătoarea ursului, la înălțimea corpului. Ursul trecând pe acolo declanșa arma, care îl rănia sau îl omora de la mică distanță.

Insuficiența și primitivitatea armelor, pustietatea regiunii muntoase, vremea rea, etc., au fost contrabalansate prin îndrăzneala și curajul fără seamăn, vrednicia corporală, tenacitatea și perseverența cea mai pronunțată a vânătorului²⁸⁾.

În aceste vremuri nu existau nici cabane de vânătoare și nici cabane turistice, iar pașunile și munții nu erau încă deschiși prin drumuri. Un

om în putere era necesar pentru doborârea ursului în condițiunile acestea vitregi. Acești vânători de urși, care reprezentau viața vânătoarească din Transilvania străveche și asupra căreia a suflat un vânt subțire al romanicei medievale, s'au bucurat de multe ori de o reputație deosebită în urma activității lor curagioase. Asupra vieții lor întrepide și fabuloase au circulat adeseori istorisiri și legende în poveștile poporului mult timp după moartea lor.

Pentru ilustrarea activității lor, arătăm, că vânătorul de urși Joan Kraft din Râșnov, Jud. Brașov, care a trăit dela 1818 — 1891, a vânat în decursul vieții lui de vânător 34 urși²⁹⁾. Ioan Gerniță din Zărnești, Jud. Brașov, care a trăit la începutul secolului al 19-lea, a vânat 27³⁰⁾. Bogoly din Zabala, Jud. Treiscaune, a doborât 94³¹⁾ Florea Boeriu din Banat a ucis 29³²⁾ iar Badea Iiovan Grigore din Rușii Munți, Jud. Mureș, a împușcat peste 50 urși³³⁾. Mai amintim și pe vânătorul de urși Nechița Bלוșu, pictat de pictorul Vincent Melka la sfârșitul secolului al 19-lea (Suplimentul „Carpații” din anul 1933).

Față de acest aspect al vânătoarei de urși din Transilvania la începutul secolului al 19-lea, la sfârșitul acestui secol găsim o situație complet schimbată.

Harnicii și originalii vânători de urși din trecut au dispărut complet și prin ei romantica întreagă a vieții vânătoarești din Transilvania. În locul lor a apărut masa mare a vânătorilor orășenești cu armele lor perfecționate și precise.

În locul metodelor din trecut a intrat în primul rând goana la urs, la care din masa mare a pușcașilor singuraticul vânător împușcă lesnicios și fără greutate ursul; apoi pândă la hoit sau fără hoit, unde vânătorul din înălțimea sigură a observatorului și cu carabina precisă doboară fără nici un risc, ursul. O singură metodă — vânătoarea cu dibul — a mai pretins curaj și aptitudine vânătoarească și reprezintă și astăzi de sigur metoda cea mai interesantă a vânătoarei la urs.

Deci locul curajului individual, al capacității și tenacității vânătorului de urs de odinioară, este luat de carabinele moderne, precise, cu care și vânătorul orășenesc — în general mai puțin curajos și mai puțin rezistent, — poate doborâ cu ușurință ursul, acest prototip al puterii și al frumuseții.

Pentru ilustrarea afirmațiilor de mai sus vom servi următoarele date istorice:

Românul Tinca din Văslăbeni, Jud. Ciuc, vânaând jderi în luna Februarie 1842 în muntele Hargita, a găsit o urmă de urs și a urmărit-o până la bârlog, unde cu băiatul său a doborât 2

29) Kr. Ztg. Nr. 233 din 9.X.1891.

30) O. Witting, Istoria dreptului de vânătoare etc., pag. 15.

31) Kr. Ztg. Nr. 182 din 11.XI.1881.

32) A. v. Spiess, Gurghiu, 1928, pag. 21 și 29, și Pavel Goanța în Carpații, anul X. din 15.II.1942, pag. 29.

33) Carpații, Nr. 9 din anul 1941, pag. 227.

26) Bericht der Handels-u. Gewerbekammer, Kronstadt, 1880—1884, pag. 21.

27) Încă în deceniul al șaselea al secolului al 19-lea s'au mai folosit arme cu alică cu una sau două țevi, de multe ori arme cu cremene, turcești cu țevi lungi, cari au fost legate cu sârmă de fier sau cu sfoara în mod extrem de primitiv, și cari au fost făcute de fierarul satului (Charles Boner, Siebenbürgen Land u. Leute, Leipzig, 1868, pag. 156, 160, 163, 164, 171).

28) Blätter für Geist, Gemüth etc., vol. VI.1842, pag. 362 și Kr. Ztg. Nr. 93 din 22.XI.1852.

urși ieșiți din bârlog, trăgând în ei cu arma și omorându-i apoi cu cuțitul³⁴⁾.

În ziua de 10. XI. 1879 un urs a fost gonit din bârlog de către 2 vânători de urs din Râșnov, Jud. Brașov, în momentul când ursul a atacat pe primul vânător, care era înarmat numai cu un ciomag, al doilea — băiatul primului — a tras cu arma asupra ursului, rănindu-l. Ursul atacând pe al doilea vânător, a tras cu o singură lovitură de labă pielea și părul de pe capul lui³⁵⁾.

În anul 1882 vânătorul de urși Joan Depner a împușcat în pădurea comunei Codlea, Jud. Brașov cu o armă primitivă de alice, legată cu stoară, în cazul cel mai bun potrivită numai pentru vânatoarea de păsări, un urs la o distanță de 5 pași, lovindu-l în inimă³⁶⁾.

În anul 1883 pădurarul Vereș Andrei, cu 2 băieți, Horvath Dionisiu și Ștefan, toți locuitori din Treiscaune, au mers, înarmați numai cu topoare la vânatoarea de urs în pădurea comunei Lemnia, situată pe hotarul orașului Târgul Săcuesc. Inconjurând banoagele urșilor, bine cunoscute, au doborât cu topoarele 4 urși, care au ieșit din bârloage³⁷⁾.

Încă în anul 1891, un cioban din Covasna, Jud. Treiscaune, a ucis un urs cu o armă cu cremene. Ursul a cântărit 150 kg. și a fost dus cu triumf prin comuna Covasna³⁸⁾.

Față de aceasta, armele moderne și goanele comune la urs au început să gasească tot mai multă întrebuințare în anii 70 ai secolului al 19-lea.

În anul 1867 se amintește în Brașov despre „Primul depozit de arme din Ardeal” de către Heinrich Zikei, care oferă deja arme retrocarice³⁹⁾.

În anul 1871 Eduard Unschuld, armurier din Budapesta, oferă în Brașov arme sistem Lancaster fără cocoșe exterioare⁴⁰⁾.

În anul 1875 Prințul Arnulf de Bavaria a întrebuințat la o vânatoare la urs, la Cristian, Jud. Brașov, prima dată, o carabina de construcție nouă, fapt care a cauzat o senzație deosebită în cercurile vânătorești⁴¹⁾.

În anul 1876 la o vânatoare de urși, tot în pădurea comunei Cristian, au luat parte 14 pușcași și 30 gonași⁴²⁾. În același an firma Frații Porr din Brașov a făcut cunoscut, că tuburi Lefaucheux și Lancaster, bure, alice și capsule se pot obține la ea în colecție bogată⁴³⁾.

În anul 1883, locotenentul Andrei Berger a început vânătorile la urși în munții Sibiului și Fă-

gărașului⁴⁴⁾, și în 1880—1884 căpitanul Ujfalvy a doborât 4 urși pe muntele Țibetș, Jud. Someș, condus fiind de vânători de urși români⁴⁵⁾.

În anul 1887 s'a ținut prima vânatoare societară, colectivă, de către Societatea de Vânatoare Brașov (Kronst. Jagdverein⁴⁶⁾), și în anul 1889 s'a aranjat în pădurea comunei Codlea, Jud. Brașov o vânatoare colectivă de 5 zile la vânat mare cu un aparat extrem de mare. O zi înainte s'au făcut constatări asupra situației vânatului existent și rezultatul s'a comunicat seara dela Vârful Măgura Codiei (1294, m.) cu ajutorul racheteilor. Prezența urșilor a fost semnalată cu rachete roșii, cea a mistreților cu rachete albastre și cea a căprioarelor cu rachete galbene... A doua zi a fost doborât un urs de 150 kg.⁴⁷⁾.

Din cele ce preced rezultă deci, că la sfârșitul secolului al 19-lea evoluția vânatoarei de urși, dela forma ei primitivă și profesională până la vânatoarea de plăcere de azi, a fost definitiv terminată.

V. Erezii și „obicezuri” în trecut.

În fantezia locuitorilor de munte din Ardeal, ursul totdeauna a jucat un rol deosebit. I s'au atribuit puteri enigmatice și misterioase și numea țărăneasca a fost term. convinsă de efectul răcoros de minuni al grăsimii și al labelor lui. Grăsimia ursului a fost întrebuințată ca leac universal în contra a tei de tei de înmormitași și bou și rabele lui au fost privite ca leacuri sigure contra durerilor de ochi și altor suferințe.

Când locotenentul Berger în Octombrie 1887 împreună cu locotenentul—premier v. Hugo din Bernin au împușcat 3 urși în munții Făgărașului, țărani români și oierii s'au prezentat în mare număr pentru obținerea unturii de urs⁴⁸⁾. Când în luna noiembrie 1890 cinci urși au fost transportați cu triumf prin satele de lângă Sibiu, vânătorii terciți au trebuit să supravegheze foarte atent urșii, având în primul rând grija de labele lor⁴⁹⁾.

În Ardeal, ca și în Vechiul Regat urșii, în secolele trecute până în timpul nostru, au fost conduși ca „urși dresați” prin sate și orașe, spre amuzamentului poporului. Mișcările lor comice și neobișnuite au provocat veselie, iar durerile lor au fost privite ca răsplată bine meritată pentru expedițiile lor de jaf. Un inel de fier a fost tras prin nasul acestor creaturi nefericite și în ritmul tamburinei turcești și a cântecelor ursarului, urșii au trebuit să execute mișcări ritmice, jucând pe labele lor dinapoi⁵⁰⁾. De aceste produc-

34) Satellit, anul 1842, pag. 112.

35) Kr. Ztg. Nr. 180 din 12.XI.1879.

36) Kr. Ztg. Nr. 178 din 11.XI.1882.

37) Kr. Ztg. Nr. 37 din 7.III.1883.

38) Kr. Ztg. Nr. 193 din 24.VIII.1891.

39) Kr. Ztg. Nr. 126 din 10.VII.1867.

40) Kr. Ztg. Nr. 183 din —XI.1871.

41) Kr. Ztg. Nr. 161 din 11.X.1875.

42) Kr. Ztg. Nr. 178 din 10.XI.1876.

43) Kr. Ztg. Nr. 67 din 29.IV.1876 și Nr. 144 din 11.IX.1878.

44) Kr. Ztg. Nr. 128 din 17.XI.1883.

45) Kr. Ztg. Nr. 169 din 6.X.1884.

46) O. Witting, Geschichte der Jagd in Burzenland, etc. pag. 78.

47) Kr. Ztg. Nr. 238 din 12.X.1880.

48) Kr. Ztg. Nr. 250 din 28.X.1887.

49) Kr. Ztg. Nr. 264 din 12.XI.1890.

50) Fr. J. Sulzer, Geschichte des transalpinischen Daciens, Wien, 1781, pag. 73.

ții, în dosul cărora s'a ascuns atâta cruzime și chinuire diabolică, nu s'a formalizat mai nimeni. Din contră, ursarii au fost bine plătiți pentru durerile provocate acestor creaturi.

Astfel au venit la Brașov din Vechiul Regat dela „Glygorasko Wayda” în 6 V. 1664 numai puțin decât 6 urși dresați, conduși în lanțuri⁵¹⁾, și în anul 1737 alți urși cu inele trase prin obraz și nas⁵²⁾.

În anul 1877 a fost prins în comuna Feldioara, Jud. Brașov un urs cu un inel tras prin nas, care a fugit dela ursarul lui⁵³⁾.

Acest nărav, care aruncă o lumină puțin îmbucurătoare asupra simțului oamenilor și asupra situației culturale din acel timp, a fost interzis⁵⁴⁾ de către Stat abia în anul 1938.

VI. Perspective.

Astăzi, ursul se consideră ca unul dintre cele mai valoroase animale din țară. A trecut definitiv timpul, când ursul a fost stârpit și nimicuit prin toate mijloacele, în tot timpul anului și de orișicine. Prin aceasta, evoluția, începută în secolul al 19-lea, a luat sfârșit definitiv la începutul secolului al 20-lea.

Numărul lui redus, față de numărul din timpurile trecute (spațiul vital al unui urs se urcă la cca 1000 ha) impune astăzi atât conducerii supreme a treburilor vânătoarești, cât și vânătorimeii obligațiuni serioase.

Primele măsuri de ocrotire, al căror scop este păstrarea și protejarea ursului, au fost luate abia la începutul secolului al 20-lea, nu de Stat, ci de către arendașii particulari ai dreptului de vânătoare. Astfel Societatea de Vânătoare din Brașov („Kronst. Jagdverein”) a limitat în anul 1908 împușcarea ursului la un singur urs pe an de membru al Societății și a interzis vânătoarea ursului în timpul dela 1. V. — 15. IX.

Abia în anii 1927 și 1932 Statul român a luat inițiativa pentru îngrădirea vânătoarei urșilor, introducând sistemul autorizațiilor speciale pentru împușcarea lui.

51) Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt, vol. IV., pag. 284.

52) Ibid. vol. VII., pag. 194.

53) Kr. Ztg. Nr. 6 din 12.I.1872.

54) Ordinul Ministerului de Afaceri Interne Nr. 22.091 din 23.IX.1938.

Astăzi, ursul, la noi, se bucură, de un regim deosebit. Impușcarea lui este legată de o autorizație de împușcare specială, stabilindu-se pentru țara întreagă, anual, un plan de împușcare, în cadrul căruia se poate vâna numai un număr redus de urși în raport cu efectivul existent. Astfel, s'au admis spre împușcare, pentru țara întreagă, în anul 1942, în total 200 de urși, față de un contingent de cca. 1500 din acest an, adică un procent de cca. 14%. În afară de aceasta, s'a mai stabilit pentru urs un timp de ocrotire dela 15.I. până la 1.IV a fiecărui an, când vânarea lui este complet oprită, interzicându-se și împușcarea ursoaicelor cu pui și a puilor de urs.

Prin măsurile de mai sus, existența urșilor în România este complet asigurată, cu toate că vânătorimea se înmulțește din zi în zi, că nivelul cultural al țării progresaază vertiginos și că mijloacele de vânătoare se perfecționează în mod neînchipuit.

În urma măsurilor de ocrotire, care nu sunt în concordanță cu dispozițiunile învechite ale Legii de vânătoare în vigoare (art. 25 și 65), ba din contra în opoziție directă cu ele, în ultimii ani s'a putut constata chiar o sporire îmbucurătoare a contingentului urșilor.

Résumé

Dans la III-ème partie de l'étude, l'auteur montre que les dispositions légales relatives à la chasse de l'ours dans le XIX-ème siècle ont été édictées exclusivement en vue de la protection de l'agriculture. Par conséquent, elles contiennent des instructions concernant la chasse libre de l'ours et l'organisation des chasses officielles.

Dans la IV-ème partie on indique l'évolution des moyens et des méthodes de chasse, depuis l'arme primitive, imprécise, à silex et à canon lisse, jusqu'au fusil moderne, à petit calibre et à canon rayé. Parallèlement aux changements des moyens de chasse, les chasseurs professionnels, — paysans roumains courageux qui risquaient leur vie dans les combats à la vie ou à la mort, — ont laissé la place aux chasseurs amateurs, citadins, doués d'armes perfectionnées et précises.

A l'heure actuelle, l'ours est un des plus précieux gibiers du pays. Afin d'assurer son existence on a pris des mesures pour la réglementation de la chasse: des autorisations spéciales de chasse délivrées par rapport à l'effectif existant (200 ours tués, en 1942, vis-à-vis d'un contingent de 1500 ours); l'interdiction totale de la chasse dans l'intervalle 15.I.—I.IV.

ERATĂ

În articolul „Două cazuri de foehn în Carpații orientali” de Eug. Baroncea, publicat în Nr. 2 al Revistei Pădurilor, s'a strecurat o greșeală de tipar. Rugăm pe cititorii noștri să rectifice relația dela pag. 30, în modul următor:

$$\Delta p_0 = - \frac{p_0 h_0}{R \cdot T_m^2} \Delta T_m$$

BOGĂȚIA FORESTIERĂ A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE FAȚĂ DE
PROGRESUL REALIZAT ÎN ECONOMIA FORESTIERĂ A U. R. S. S.

de Ing. Gr. COLPACCI

Conferință ținută în cadrul ARLUS
la 23 Iunie 1948

Privit obiectivului urmărit de ARLUS, adâncirea relațiilor de prietenie cu URSS, printr-o cunoaștere reciprocă, și cât mai aprofundată, colegii noștri d. Ing. Gr. Colpacci, a căutat, prin comunicarea de care ne ocupăm, să ne pună la îndemână date din economia forestieră a URSS, comparativ cu stările de lucruri de la noi, astfel încât să se poată trage concluzii folositoare pentru organizarea valoroasă a economiei forestiere românești, care trebuie pusă în slujba întregului popor muncitor. În acest scop s'a servit de un studiu, al Prof. Vasiliev, publicat în revista „Octombrie“, de datele surselor publicate în anuarul de silvicultură din 1939 al lui Bitingen, precum și de alte lucrări.

Cunoașterea realităților din URSS este cu atât mai utilă cu cât, exceptând regiunea muntoasă, țara noastră are similitudini evidente în ceea ce privește condițiile geografice, climatice, natura solurilor și condițiile de vegetație. Încât în străduințele de creare a unei științe suvice autohtone, știința sovietică, ne este de un mare folos.

Suprafața totală a pădurilor URSS este, după statistica din 1934, de 956 milioane ha (inclusiv peșci și terenuri neproductive); suprafața pădurilor exploatabile este de 484 milioane ha.

Pentru a aprecia aceste cifre, să luăm doi termeni de comparație: pădurile din țara noastră și pădurile de pe glob. URSS are de 150 de ori mai multe păduri decât noi, sau o cincime din totalul pădurilor de pe glob.

Dacă se raportează suprafața păduroasă la numărul locuitorilor, găsim următoarele cifre: în URSS revine în mediu 3,7 ha de cap de locuitor, iar în general pe tot globul revine 1,2 ha. Deci, proporția în URSS este de 3 ori mai mare.

Asta nu înseamnă însă, că peste tot locul în URSS, omul are lemn suficient. Din cauza distribuției neuniforme a pădurilor, există și regiuni deficitare. În afară de aceasta, există o bogăție în specii rășinoase (salcie, pin, molid, brad), dar foioasele (în deosebi stejar, frasin) sunt în număr prea mic față de cerințele interne în regiunile centrale, sud-estice, sud-vestice și sudice. De aceea, una din preocupările majore ale conducerii forestiere în URSS este problema refacerii pădurilor de foioase. În acest scop, se execută lucrări mari de ameliorarea pădurilor prin introducerea speciilor de valoare și mărirea patrimoniului forestier în toate regiunile deficitare. În sudul Ucrainei, de exemplu, în primul plan cincinal s'au plantat 13.000 ha. în al doilea plan cincinal alte 40.000 ha. În prezent, suprafața plantată de regimul sovietic a atins cifra de 500.000 ha. Și lucrările continuă.

Evident că pentru această gigantică operă sunt necesare cadre tehnice suficiente și bine pregătite. După cum este nevoie de institute de cercetări științifice și experimentari forestiere. URSS dispune de toate acestea.

Paralel cu crearea pădurilor se urmărește însă și executarea operațiilor culturale în arborizările existente în diferitele etape de dezvoltare. După cum se experimentează formarea trunchiurilor spălate de craci sau se cercetează metodele cele mai raționale pentru exploatarea pădurilor, manipulara lemnului în păduri, în depozite, debitarea lui în fabrici, îmbunătățirea calității lemnului, normarea și standardizarea industrializării lemnului, standardizarea construcțiilor și a diferitelor obiecte confecționate din lemn, etc. Cu această ocazie lupta împotriva risipei lemnului este pe primul plan.

Deosebit de aceste preocupări, o altă mare grijă se are pentru regimul pădurilor și apelor. Rolul mare pe care-l joacă pădurile în apararea regimului regulat al cursurilor de apă este recunoscut, încât în unele regiuni au fost declarate ca păduri de protecție anumite păduri din bazinul Voigei, Donului, Niprului, Uralului, etc. În aceste păduri sunt rezervate fâșii de 20 km. lățime dealungul râurilor mari și 4—6 km., dealungul afluenților lor. În toate aceste păduri se practică o silvicultură foarte avansată, taierile nedepășind niciodată media creșterilor anuale, iar completările se fac cu specii de valoare.

În același timp, o atenție mare se acordă perdelelor de protecție, în sprijinul agriculturii, în regiunile lipsite de păduri. La fel, nisipurilor sburătoare și terenurilor denudate. În toate aceste lucrări, avem exemple și îndemnuri de prim ordin pentru propriile noastre proiecte și lucrări.

Pădurile exploatabile sau aproape exploatabile reprezintă o rezervă lemnoasă de 35 miliarde m³. Bogăția principală a URSS este reprezentată de următoarele esențe: pin, molid, larice, mesteacăn, stejar, plop. Producția anuală (după datele din 1936) e de 550 milioane m³. (În țara noastră numai de 13 milioane m³).

Este explicabil că față de această bogăție, exportul URSS în lemn este și el foarte însemnat. Astfel în 1930 reprezenta 17% din totalul exportului mondial, față de Canada cu 11%, Finlanda 10%, Suedia 6—8%, etc.

Industria este concentrată în regiunile păduroase ale URSS, unde procentul materialului industrializat a fost ridicat dela 49% la 57%, în timp ce în regiunile cu păduri mai puține acest procent a scăzut dela 29% la 18%.

Pentru a ne da seama de proporțiile enorme ale activității în economia forestieră din URSS, conferențiarul a arătat și următoarele cifre: planul cincinal, în curs de realizare de patru ani, prevede sporirea exploatărilor forestiere către anul 1950 până

la 250 milioane m³, fasonându-se în toată perioada planului cantitatea de circa 1 miliard 200 milioane m³. Lemnul de lucru intră în aceste cantități cu 180 milioane m³, din care 100 milioane lemn de gater; ceea ce va produce 50—55 milioane m³ cherestea în loc de 39 milioane m³ prevăzuți inițial. Această cantitate imensă de lemn se va recolta de pe 10 milioane ha de pădure.

Cu toate aceste cantități imense, lupta împotriva risipei este mereu avută în vedere. Intrebuintarea lemnului în toate sectoarele de consum este reglementată în sensul ca pe deoparte să fie redusă la maximum cantitatea necesară satisfacerii nevoilor, iar pe de altă parte să fie prelungită trăinicia lemnului în diferite intrebuintări.

O altă preocupare foarte interesantă pentru noi, în vederea ridicării standardului de viață al săteanului, este grija pentru industria forestieră locală, care să poată furniza toate articolele gospodărești dela coada de topor la căruță, mobilă și casă. În acest scop, s'au luat măsuri pentru gospodărirea și cultura pădurilor din zonele deficitare, astfel încât acestea să poată contribui în viitorul apropiat la dezvoltarea industriilor forestiere de interes local.

Administrativ, economia forestieră este împărțită pe natură de preocupări, după cum urmează:

1) Ministerul Silviculturii; se ocupă cu paza și cultura pădurilor. Are în exterior direcțiuni regionale, raionale și ocale silvice.

2) Ministerul industriei forestiere: se ocupă cu exploatarea pădurilor, transportul materialelor lemnoase și industrializarea lemnului.

În cursul războiului a fost reorganizat, creindu-se un organism nou: „Direcțiunea generală a aprovizionării cu lemn”, căreia i s'a dat în atribuțiuni exploatarea și transportul lemnului.

Atât Min. Industriei forestiere cât și direcția g-rală a aprov. cu lemn au în exterior direcțiuni regionale sau raionale, cărora le sunt subordonate unitățile de producție locale: trusturi, combinate, uzine, fabrici.

Demn de reținut este faptul că între unitățile Min. Industriei și Dir. g-rală colaborarea se face pe baza unor contracte care se încheie pentru fiecare furnizare în parte.

3) Ministerul industriei chimice a lemnului.

4) Ministerul industriei celulozei și hârtiei.

În concluzie, pentru țara noastră trebuie să reținem din cele ce știm din economia forestieră a URSS, următoarele:

1) pădurile URSS sunt gospodărite în mod științific; la bază stă grija de conservarea lor pentru viitor, mărirea sau crearea suprafețelor păduroase în regiunile deficitare și crearea perdelelor de protecție.

2) Exploatarea pădurilor și prelucrarea lemnului se face în mod științific.

3) Industria lemnului a luat o dezvoltare uriașă, garantând acoperirea nevoilor consumului intern și asigurarea disponibilităților pentru export.

4) Industria mică, locală, a căpătat deasemeni o mare dezvoltare, procurând săteanului articolele de lemn necesare, gospodăriei.

5) Învățământul silvic de toate gradele asigură industriei și administrației cadrele tehnice necesare.

6) Munca fizică și intelectuală la pădure și în fabrici se efectuează în condițiuni civilizate. Standardul de viață al lucrătorilor și tehnicienilor este ridicat.

7) Utilajul tehnic al industriei este perfecționat după ultimele cuceriri ale științei. La fel mecanizarea muncilor în pădure.

8) Organizarea superioară administrativă a economiei forestiere, prin împărțirea actuală pe categorii de preocupări (4 ministere și o direcție g-rală) și organizarea activității fiecărui Departament pe bază de planuri de lucru stabilite din timp, lăsând însă organelor de execuție libertatea de inițiativă pentru perfecționarea metodelor de lucru și sporirea cantitativă și calitativă a producției.

T. Balănică

Pădurile și clima

Ion P. Chihaia a fost unul dintre fruntașii administrației silvice. La Revista Pădurilor s'a manifestat dela fondarea ei ca un vajnic apărător al corpului silvic, folosind în lupta de afirmare profesională toate virtuțile pădurilor drept virtuți ale corpului silvic. Argumentarea era cam de genul acesta: binele pădurilor, buna lor stare, înseamnă binele, buna stare a poporului. Corpul silvic are misiunea de a asigura buna stare a pădurilor, deci luptă pentru binele poporului. Se cuvine așa dar să i se acorde în administrația statului un loc de cinste, nu de cenușereasă, după cum se cuvine ca pădurea să fie apărată, bine îngrijită și cinstită. Credința în virtuțile pădurilor era a'a de mare, încât oricine îi contesta vreuna, devenea ipso facto inamic al Corpului Silvic. Un exemplu concret îl avem în polemica dintre Chihaia și Hepites, creatorul și primul director al Institutului meteorologic din țara noastră, pe tema influenței pe care o au sau o pot avea pădurile asupra climei.

Ce se întâmplase? Hepites publicase în „Gazeta Săteanului”, un articol „despre clima României”; cu această ocazie combătea opinia unor agricultori, care credeau că s'a schimbat clima țării, precum și credința silvicultorilor că din cauza despăduririlor s'a schimbat clima. De aci, polemica. Într'o serie de articole cu titlul acestei cronici, Chihaia răspunde lui Hepites, în paginile Revistei Pădurilor din 1898 (pag. 257—264, 321—327, 359—365, 392—398).

ACUM 50 DE ANI

Lăsând la o parte considerațiunile de ordin personal, reținem din teza lui Chihaia următoarele:

1. Observațiunile din țara noastră sunt pe un număr prea mic de ani pentru a se permite concluziuni. Deci Hepites nu-și servește țara contestând pădurilor rolul pe care-l joacă în economia țării.

2. Meteorologii din alte țări unde observațiile se fac de un timp mai îndelungat încă nu îndrănesc să infirme unele credințe ale poporului în legătură cu pădurile, credințe isvorâte din experiențe comune din viață. Căci de multe ori credințele poporului în asemenea chestiuni sunt confirmate ulterior de cercetările științifice. Așa a fost cazul și în medicină, unde printre alte leacuri ale babelor, „trasul” luat inițial în derădere, se recomanda ulterior sub numele de „masagii”!

3. Independent însă de acestea, trebuiesc privite critic însăși observațiunile meteorologice. Nu la toate stațiunile se fac cu corectitudinea care li se atribuie. Și atunci, de ce să se bazeze pe ele concluziile? Vor fi și ele eronate ca și observațiile.

4. Hepites folosea și o metodă istorică, în susținerea tezel că nu s'a schimbat clima. Si anume, afirma, de exemplu, că culesul strugurilor se făcea la aceeași dată și cu câteva sute de ani în urmă. Or, date certe în această materie, zice Chihaia, nu se găsesc în țară. Și atunci, pe ce se bazează afirmația?

5. În lipsa unor informațiuni dela noi, Chihaia aduce mărturiile din alte țări. Cum am zice noi astăzi, caută să stabilească stadiul cunoștințelor ac-

tuale, așa cum se prezintă în literatura de specialitate. Citează astfel pe Grebe dela Viena, autorul tratatului „Gebirgskunde, Bodenkunde und Klimalehre in ihrer Anwendung auf Forstwirtschaft”, care afirmă că „Masivul păduros al unei țări are cea mai puternică influență asupra climel. El slăbește mai înainte de toate vânturile păgubitoare și ameliorează prin aceasta influența extremă asupra schimbării timpului. El umbrește pământul prin acoperișul lui foios și-l scoperă cu frunzele căzute, așa că este apărut în contra unei uscări prea repezi. El atrage umiditatea din pământ cu rădăcinile sale și evaporează încontinuu cantități mari de apă; el ține aerul și împrejurimile umede și răcoroase și prin aceasta provoacă ploii. (Nu înseamnă că pădurile atrag nourii, dar curenții de aer sunt mai mult reținuți de pădure și din această cauză sunt nevoiți a depune o parte din higroscopicitatea lor).

Prin procesul vegetației, respirație, transpirație, etc. influențează foarte mult asupra aerului.

Prin toate acestea, pădurile devin unul din cele mai însemnate și constante izvoare pentru higroscopicitatea aerului și pământului; prin aceasta pământul va fi scutit de sărăcire, ploaia va fi asigurată; vara, căldura și iarna, frigul vor fi temperate, izvoarele alimentate, pâraele și râurile întreținute și în toate părțile se răspândește fertilitate și viață nouă.

Mai ales este folositor pentru fertilitate în general și pentru condițiunile de salubritate ale unei regiuni, ca înălțimile să fie acoperite de păduri și sunt multe experiențe făcute care documentează că desgolirea prea mare de păduri a avut drept consecințe uscăciunea aerului, seceta, sterilitatea pământului, lipsa de apă, inundații, extreme de temperatură, atât de vătămătoare și alte dezavantajii climatice. Nu mai puțin, pădurile sunt niște zi-

duri de apărare naturală în contra vânturilor violente și a nisipurilor sburătoare”.

În aceeași manieră citează pe Loffelpolo-Colbery, silvicultor din Bavaria, pe un altul Martin Bech, pe Humbold etc. pentru a afirma în esență că „progresul științelor naturale a recunoscut cauzele și a ridicat vocea contra distrugerilor continue și absurde a regulatorului celui mai sigur pentru climă, anotimp, ploi, fertilitate și igiena unei țări”.

6. Cu toată pasiunea pe care o pune în susținerea tezel sale, Chihaiia este totuși obiectiv și prudent. De exemplu: este de părere că împădurirea Bărăganului, lucrare care se începuse pe acea vreme, (cu mijloace mai reduse bineînțeles) va avea de efect sigur — zice el, — o foarte „simțibilă” îmbunătățire a climatului, dar dacă nu al întregii țări, în tot cazul asupra părții bânuite de vînturile puternice din Est și Nord-Est. Părerea aceasta am exprima-o astăzi așa: influența pădurii asupra climatului este limitată, are un caracter local, deci pe dimensiuni reduse. În primul rând în interiorul pădurii este alt climat și apoi în jurul pădurii. Ceea ce este valabil și dovedit.

Citațiunile însă nu se opresc la autorii menționați. Este plăcut să se constate informația bogată de care dădea dovadă. Pentru reamintirea acestei chestiuni, care a agitat atât de mult opinia publică forestieră, este suficient cele ce s'au menționat. Pentru silvicultorii români, articolele lui Chihaiia constituiesc un document prețios în măsura în care permite să se constate că premergătorii noștri căutau să aperse pădurile împotriva devastărilor, să facă cunoscute foloasele pe care pădurea le aduce omului și să se documenteze în mod serios, ridicând prin aceasta standardul spiritual al profesiunii de silvicultor în țara noastră.

T. Bălănică

EXTERNĂ

A II-a CONFERINȚĂ A SPECIALIȘTILOR DIN AGRICULTURA ȘI SILVICULTURA ȚĂRILOR SLAVE ȘI A CELORLALTE ȚĂRI DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Cititorii Revistei Pădurilor au luat cunoștință, dintr'o notă publicată într'un număr precedent*), de faptul că la Praga a luat ființă „Institutul pentru colaborarea internațională în agricultură și silvicultură din Praga” (pe scurt I.I.A.). Institutul este atașat pe lângă Ministerul Agriculturii cehoslovac. Amintim că scopul său este cercetarea problemelor economice din domeniul agriculturii și silviculturii, din țările slave și cele de democrație populară. Din activitatea sa de până acum semnalăm editarea periodicului „INTERAGRA” și convocarea a două conferințe ale experților agricoli și forestieri. La cea dintâi, care a avut loc în Iulie 1947, la Marianske Lazné, țara noastră nu a luat parte. La a doua conferință, ale cărei lucrări au avut loc la Praga, între 8-9 Mai 1948, Republica Populară Română a fost reprezentată printr'o delegație condusă de Dl. Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Prof. Tr. Săvulescu, având în componența sa și doi experți pentru problemele forestiere: dl. ing. cons. silv. Gh. I. Ionescu, subdirectorul general al Casel Pădurilor Statului, și dl. ing. insp. gl. silv. Sergiu Pașcovschi, dela Institutul de Cercetări Forestiere.

În vederea documentării delegațiilor la conferință asupra particularităților forestiere ale diferitelor țări participante, s'au prezentat din partea fiecărei țări o serie de contribuțiuni sub formă de referate. Sectorul forestier românesc a prezentat numeroase colaborări. Intrucât referatele înfățișate conțin un prețios material documentar asupra stărilor forestiere românești, în preția adâncilor transformări structurale survenite în economia forestieră românească în ultimul timp, socotim util a menționa mai jos titlurile comunicărilor, repartizate în raport cu cele 6 comisii, în cadrul cărora s'au desfășurat lucrările conferinței.

Comisiunea I-a: *Silvicultură și politica forestieră*; 1. Sensul și conținutul silviculturii în R.P.R. (Dr. V. Dinu); 2. Proprietatea forestieră în R.P.R. Structură și perspective de evoluție (N. Celac); 3. Măsură pentru împiedicarea devastării pădurilor (I. Florescu); 4. Redresarea economiei forestiere românești printr'un nou sistem de amenajament (Dr. I. Popescu-Zeletin); 5. Cultura plopului (N. Constantinescu); 6. Semintele forestiere (I. Lupe); 7. Impăduriri (N. Constantinescu); 8. Impăduriri în terenurile aride din centrul stepii dobrogene (I. Cuneșchi); 9. Perdelele forestiere de protecție în R.P.R. (I. Lupe); 10. Corectia formațiunilor torențiale în România (Dr. At.

*) T. Bălănică — Cronică externă Interagra, Revista Pădurilor, Nr. 10-12 1947, pp. 203-204.

Haralamb); 11. Impădurirea regiunilor aride (V. Paladian și Dr. C. Chiriță); 12. Costul de producție al lemnului în raport cu prețul său (Dr. I. Dăscălescu și Dr. I. Popescu-Zeletin); 13. Probleme în silvicultura românească și metode de urmat (Dr. I. Vlad); 14. Propaganda forestieră în România (Dr. T. Bălănică); 15. Societăți forestiere în România (Dr. T. Bălănică); 16. Reviste și publicații forestiere în România (Dr. T. Bălănică); 17. Documentația în economia forestieră românească (N. St. Dumitrescu).

Comisiunea II-a: Protecția pădurilor. 1. Principalele insecte vătămătoare pădurilor R.P.R. (Dr. Gr. E. Ulescu); 2. Informații asupra pagubelor cauzate semințelor forestiere de către animale (Dr. M. Ene).

Comisiunea III-a: Exploatarea pădurilor și transportul lemnului. 1. Rationalizarea și mecanizarea lucrului în exploatarea forestieră în R.P.R. (T. M. Pavelescu); 2. Rationalizarea și mecanizarea transporturilor forestiere (I. Iancu).

Comisiunea IV-a: Produsele forestiere și industria lemnului. 1. Producția pădurilor și repartizarea produselor lemnoase (Stelian Georgescu); 2. Raportul între producția pădurilor și industria românească a lemnului (C. Emanoil); 3. Utilizarea rațională a lemnului de către industria de placaj, contra-placaj și paneele (Dr. N. Chelmeziu); 4. Producția și consumul lemnului de foc (V. V. Vasiliu); 5. Reducerea pierderilor provenind din manipularea și prelucrarea lemnului în fabrici (Dr. D. A. Sburlan și E. Jangoclu).

Comisiunea V-a: Învățământul forestier. 1. Tipurile de școli pentru învățământul silvic (N. Codru și St. Bărbulescu); 2. Unificarea planurilor de studii (N. Codru și St. Bărbulescu); 3. Profesori, studenți, specialiști (N. Codru și St. Bărbulescu); 4. Instruirea muncitorilor forestieri (N. Codru și St. Bărbulescu).

Comisiunea VI-a: Cercetări științifice forestiere. 1. Uscarea în masă a stejarului în România (C. Georgescu, I. Teodoru, M. Badea); 2. Institutul de cercetări Forestiere al României (Dr. Ilie Demetrescu); 3. Probleme științifice forestiere de interes internațional (S. Pascovschi); 4. Plan pe lung termen în silvicultura românească (M. Pandrea, I. Zeicu, Gh. Luțescu, M. Rădulescu, C. Nettea).

*

Nu posedăm până în momentul de față o relatare oficială asupra felului cum s'au desfășurat lucrările conferinței. Sperăm că o vom putea face într'un număr viitor.

În cursul sesiunii plenare din 9 Mai 1948, delegațiile: sovietică, poloneză, bulgară, română, ungară, jugoslavă, albaneză și cehoslovacă au aprobat în unanimitate rezoluția următoare (tradusă după textul francez).

I.

1. — Conferința consideră că este de dorit ca Institutul pentru colaborarea internațională în agricultură și silvicultură (I.I.A.) să fie organul de colaborare, de informare și de schimb de experiențe între specialiștii în probleme agricole și forestiere ale țărilor slave și ale celorlalte țări de democrație populară. Institutul poate să-și extindă cooperarea fie la instituții, fie la personalitățile progresiste din alte țări. Pentru a realiza această cooperare, este necesar votul unanim al conferinței viitoare.

2. — Conferința consideră ca scop principal al I.I.A.-ului:

a) de a veni în ajutorul eforturilor experților agricoli și silvicultori ai țărilor slave și ai altor țări de democrație populară și de a ameliora starea agriculturii și a silviculturii, în scopul de a ridica nivelul de viață al tuturor oamenilor muncii;

b) de a dezvolta activitatea informativă, publicistică și statistică în agricultură și silvicultură;

c) de a convoca colective de discuții și conferințe privind probleme agricole și silvice;

d) de a organiza cursuri asupra chestiunilor speciale care interesează țările slave și celelalte țări ale

democrației populare și de a servi ca intermediar pentru a trimite specialiști de care ar avea nevoie țările prietene;

e) de a organiza schimbul reciproc de experți agricoli și forestieri de studenți și tineri agricultori și silvicultori între țările slave și celelalte țări de democrație populară;

f) de a colabora la stabilirea programului de studii și a metodelor de învățământ ale școlilor de agricultură și silvicultură în țările slave și în celelalte țări de democrație populară;

g) de a colabora cu institutele de cercetări științifice agricole și forestiere ale țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară;

h) de a colabora la organizarea expozițiilor agricole și forestiere, la care participă țările slave și celelalte țări de democrație populară;

i) de a elabora o terminologie unificată pentru agricultură și silvicultură, de a publica dicționare terminologice agricole și forestiere și de a stabili o clasificare a științelor agricole și silvice;

j) de a organiza și publica o bibliografie agricolă și forestieră a țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară;

k) de a ajuta la organizarea conferințelor anuale și extraordinare în diferitele țări slave și în celelalte țări de democrație populară;

Aceste conferințe vor indica I.I.A.-ului calea de urmat pentru anii viitori în materiile de colaborare.

Experiența ultimelor două conferințe ale specialiștilor agricoli și forestieri ai țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară, demonstrează utilitatea de a crea o instituție permanentă.

3. — Este de dorit ca în țările slave și în celelalte țări de democrație populară, să se instituie comisii compuse din specialiști agricoli și forestieri, pentru colaborarea cu I. I. A. Este deasemeni de dorit ca ările slave și celelalte țări de democrație populară să delege la I.I.A. lucrători, pe cât posibil specialiști, pentru a executa hotărârile conferinței.

II.

1. — Agricultura țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară (în afară de URSS) este caracterizată prin predominarea sectorului particular care cuprinde, în primul rând, gospodăriile agricole mici și mijlocii. O asemenea bază de producție agricolă asociată cu stadiul diferit de dezvoltare economică și politică în diversele țări democratice provoacă diferențe atât în planul însăși cât și în metodele de planificare.

2. — Pentru a asigura realizarea planurilor agricole, este important de a se crea condițiunile materiale și de organizare necesară și de a trezi interesul agricultorilor.

3. Statistica agricolă fiind un instrument al planului economic, se găsește în fața a noui sarcini. Pentru a îndeplini aceste sarcini, ea trebuie să dea nu numai un tablou al stării agriculturii ci trebuie să exprime însăși dinamismul dezvoltării.

4. — Ar fi util să se organizeze un control sistematic ale Statelor în îndeplinirea planurilor agricole, spre a se putea lua la timp toate măsurile, pentru suprimarea intersecțiunilor.

5. — În țările de democrație populară, noul sarcini revin mișcării cooperative agricole; alte posibilități i se oferă pentru dezvoltarea activității pe drumul socialismului. Fiecare țară își caută drumul său propriu pentru a lărgi și adânci mișcarea cooperativă, care va fi în legătură cu condițiunile specifice ale țării.

6. — Problemele de rationalizare și mecanizare în agricultură pot fi bine rezolvate prin mijlocul cooperativei agricole și ale stațiunilor publice de tractoare și mașini agricole.

7. Sarcinile ce se impun producției agricole presupun aprofundarea cercetărilor științifice și teore-

tice asupra planului economic în interesul unei juste înțelegeri și soluționări a problemelor agricole.

8. — Este de dorit să se organizeze, prin intermediul I.I.A.-ului, schimbul reciproc de experiență, în cultura pădurilor, în organizarea și planificarea economiei forestiere și în industria lemnului a țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară.

III

În interesul cooperării între țările slave și celelalte țări de democrație populară, este de dorit să se facă posibil, prin intermediul I.I.A.-ului, schimbul metodelor de cercetare privind condițiile naturale, sociale și economice ale întreprinderilor agricole și forestiere.

2. — Se recomandă I.I.A.-ului de a întocmi, pe baza datelor existente, o dare de seamă a analogiilor agroclimatice ale țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară, în acord cu nevoile economiei agricole și forestiere.

3. — Se recomandă de asemenea numirea unei comisiuni fenologice, compusă din specialiști, însărcinată cu elaborarea normelor și directivei pentru observații fenologice din toate țările de mai sus.

4. — Este de dorit să se organizeze, prin intermediul I.I.A.-ului, schimbul de experiențe dobândite prin elaborarea procedurilor metodologice, observate în cursul cercetărilor agrochimice, agrobiologice și pedologice în domeniul agriculturii și al silviculturii.

5. — Este de dorit să se organizeze, prin intermediul I.I.A.-ului, schimbul reciproc de semințe, plante și animale reproducătoare.

6. — Pentru soluționarea problemelor care se referă la măsurile de luat în lupta contra paraziților și maladiilor plantelor agricole și ale lemnului, în special contra Doriforei (gândacul de Colorado), gândacului negru al cartofului, păduchelului de San José și bostrichizilor, este de dorit să se ceară colaborarea I.I.A.-ului.

7. — În sectorul producției animale este de dorit:
a) să se organizeze, prin intermediul I.I.A.-ului, un schimb sistematic de experiență privind noile metode referitoare la furaje, la creșteri și înșămânțări artificiale;

b) să se elaboreze de asemenea, prin intermediul I.I.A.-ului o metodă uniformă pentru controlul și evidența productivității tuturor speciilor de animale domestice.

IV.

De asemenea este de dorit să se organizeze, prin intermediul I.I.A.-ului în țările slave și în celelalte țări de democrație populară un schimb de material școlar, de programe și de utilaje pentru învățământ și pentru cercetări științifice.

2. — Pentru a asigura o administrare adecvată a învățământului practic și teoretic al elevilor, este de dorit ca școlile medii de agricultură să fie de resortul Ministerului de Agricultură sau de Silvicultură, care are un interes considerabil în formarea temeinică a tineretului agricol și forestier.

3. — Se recomandă de a înlesni elevilor dotati trecerea de la școli inferioare în școli medii și de la școlile medii la școlile superioare, precum și de a usura agricultorilor și forestierilor care s'au distins în munca lor, intrarea în școlile de agricultură și de silvicultură, după o pregătire prealabilă și după trecerea examenelor prevăzute.

4. — Este de dorit ca I.I.A.-ul să ia inițiativa pentru a informa țările slave și celelalte țări de democrație populară asupra organizării, după exemplul Cehoslovaciei, a centrelor de formare practică a lucrătorilor forestieri calificați, mai ales a tăietorilor.

V.

1. — Subiectele alese pentru publicațiuni, pentru emisiuni radiofonice și pentru filmele agricole și silvice trebuie să fie în legătură cu țelurile principale ale evoluției în agricultură și silvicultură în toate țările slave și în țările de democrație populară; aceste subiecte trebuie să îndemne națiunile să-și ajungă țelurile în modul cel mai eficace.

2. — Este de dorit ca publicațiunile, emisiunile radiofonice, filmele agricole și silvice să contribuie la scoaterea în relief a problemelor științifice progresiste, a noțiunilor tehnice cele mai avansate în diferitele domenii ale silviculturii și agriculturii precum și a lucrărilor diferitelor cooperative agricole și a stațiunilor de tractoare și de mașini agricole.

3. — Este de dorit a se organiza serviciul de informare reciprocă asupra publicațiilor agricole și silvice:

a) prin schimb de material bibliografic;

b) prin publicarea în buletinul I.I.A.-ului a unor dări de seamă asupra cărților noi și a articole demne de interes.

4. — Se propune organizarea, în fiecare an, a unui concurs de publicațiuni agronomice și forestiere ale țărilor slave și ale celorlalte țări de democrație populară.

5. — Conferința recomandă de a se trimite regulat la I.I.A., în schimbul INTERAGA și a altor publicațiuni ale Institutului, a tot ceea ce a apărut mai important în domeniul producției agricole și forestiere, precum și statisticile și colecțiile de legi și ordonanțe ale țărilor slave și ale țărilor de democrație populară.

6. — Ar fi util să se instituie comitete de redacțiune permanente pentru INTERAGRA și Buletin, pe lângă comisiunile de cooperare între I.I.A. și țările slave și celelalte țări de democrație populară.

7. — Este necesar de a se schimba cataloage, de filme agricole și silvice și a se organiza pe această bază schimbul acestor filme.

8. — Este de dorit ca lucrările științifice originale cele mai remarcabile și extractele publicate în periodicele editate în țările slave și în celelalte țări de democrație populară, să cuprindă un rezumat în limba rusă și într-o limbă occidentală.

VI.

Delegații la cea de a doua conferință a experților agricoli și forestieri ai țărilor slave și al celorlalte țări de democrație populară, se declară complet satisfăcuți de organizarea materială a conferinței și de lucrările ce au fost aduse la îndeplinire. Ei constată că grație devotamentului organizatorilor, le-a fost posibil să schimbe, în mod reciproc, experiențele dobândite în domeniul agriculturii și silviculturii.

Delegații țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară vor prezenta guvernelor respective rapoarte asupra conferinței vor comunica prezenta rezoluție și vor face tot ceea ce este necesar pentru a-i asigura realizarea.

★

Textul rezoluției a fost aprobat de Consiliul de Miniștri, în ședința din Iulie 1948. Prin decizia Nr. 1091 a Consiliului de Miniștri (publicată în M. Of. Nr. 162 din 16.VII.1948), guvernul român a luat o serie de măsuri pentru a asigura aducerea la îndeplinire a recomandărilor conferinței. Astfel a fost constituită Comisia de colaborare permanentă cu I.I.A. compusă din d-nii: Pavel Chirtoacă, consilier la Ministerul Agriculturii; Mircea Doucet, directorul planificării din Min. Agriculturii; D. Pușcaru, directorul Institutului de cercetări zootehnice și piscicole; Sergiu Pașcovschi, șef de laborator la I.C.F.

Deasemeni s'a constituit un *comitet de redacție* pentru INTERAGRA, organul oficial al I.I.A., format din d-nii: P. Chirtoacă și S. Pașcovschi.

S'a aprobat în principiu numirea unui delegat pe lângă I.I.A. și un număr de 300 abonamente la INTERAGRA (din care 100 pe seama Ministerului Silviculturii). Deasemeni s'a aprobat participarea la elaborarea unor măsuri comune de poliție forestieră și aprovizionare reciprocă cu produse insectofungicide, și la schimbul de seminte și material săditor, precum și organizarea schimbului de specialiști, studenți, publiciști, etc.

*

Examinarea textului rezoluției ne permite să constatăm că IIA-ul își propune să stabilească strânse

raporturi de colaborare forestieră, în deplină concordanță cu legăturile multiple, de ordin politic, economic, cultural, care strâng loialtă țările răsăritene.

Subliniem spiritul practic în care sunt înfățișate aspectele cooperării internaționale forestiere. Alegându-și problemele din câmpul fertil al practicei și al nevoilor imediate de reconstrucție și dezvoltare economică și cunoscând voința dărză de înfăptuire a specialiștilor și a tuturor oamenilor muncii din țările respective, I.I.A.-ul, beneficiază de largi perspective de realizare a programului său, pus în slujba ridicării agriculturii și silviculturii din țările slave și de democrație populară.

N. St. Dumărescu

LEGISLATIVĂ

DISPOZIȚIUNI LEGALE DE INTERES FORESTIER

Semnalam în continuare *) dispozițiunile legale de interes forestier apărute în intervalul 1 Iulie—31 August 1948.

67. — Dec. min. Nr. 269 a Ministerului Comerțului, prevede că dispozițiunile art. 4 din dec. min. Nr. 4897 (publ. în M. Of. Nr. 230 din 6.X.1947), privitoare la obligația cărăușului de a încărca și descărca mărfurile și materialele, nu se aplică pentru transporturile de lemne de foc făcute cu auto-camioanele.

Încărcarea sau descărcarea lemnului de foc tăiate se va plăti separat cu lei 32 per 1000 kg., la oricare din aceste operațiuni. Pentru operațiunile de încărcare și descărcare a lemnului de foc netăiate urmează să se plătească tarifele stabilite prin dec. min. Nr. 4633, publicată în M. Of. Nr. 193 din 22 VIII.1947 (M. Of. Nr. 149 din I.VII.1948).

68. — Decretul prezidial Nr. 119 pentru înființarea Comisiunii de Stat a Planificării, ca organ guvernamental pentru planificarea economiei naționale. Comisia funcționează pe lângă Consiliul de Miniștri.

Prin același decret se abrogă legea Nr. 136 din 1946 pentru înființarea Consiliului Superior al Economiei Naționale și legea Nr. 248 din 1947 referitoare la înstituirea Comisiunii pentru redresarea economică și stabilizarea monetară. (M. Of. Nr. 150 din 2.VII.1948).

69. — Dec. min. Nr. 934 a Consiliului de Miniștri pentru aprobarea cunoscătorii personalului tehnic silvic pentru lucrările de amenajarea și ridicarea în plan a pădurilor, prin angajarea temporară a unor tehnicieni silvici.

În continuare se arată normele de retribuție a acestui personal: indemnizație lunară, indemnizație de întreținere zilnică și o primă de muncă.

Prin art. 6. al deciziei, se stabilește că proprietarii în pădurile cărora se vor face lucrările de amenajări și ridicări în plan vor restitui sumele cheltuite cu ocazia acestor lucrări, în conformitate cu art. 4 din legea Nr. 204 din 1947, publicată în M. Of. Nr. 140 din 13.VI.1947. (M. Of. Nr. 151 din 3.VII.1948).

70. — Dec. min. Nr. 11.794, 11.796, 12.094 și 12.095 ale Ministerului Comunicațiilor, pentru fixarea tarifelor de transport pe unele căi ferate exploatate de societățile: „La Roche”, „Foresta Italo-Română”. (M. Of. Nr. 153 din 6.VII.1948).

71. — Decretul prezidial Nr. 126 pentru înființarea Centrărilor Industriale. Ministeriele care coordonează activitatea industriale sunt autorizate a înființa, cu aprobarea prealabilă a Consiliului de Miniștri, Centrale Industriale pe ramuri de producție, având ca scop:

a) Conducerea, dezvoltarea și controlul activității întreprinderilor de Stat, potrivit directivelor date de Ministeriele de resort.

b) aplicarea coordonată a normelor prevăzute de legile pentru reglementarea activității industriale.

În temeiul acestui decret, Oficiul industrial al lemnului, ca și celelalte oficii industriale întemeiate în baza dispozițiilor legii Nr. 189 din 1947, se desființează pe data începerii activității centralei respective. Întregul patrimoniu și personal al Oficiului Industrial al Lemnului trece asupra Centralei Industriale a Lemnului.

Se abrogă legea nr. 189 din 1947 pentru înființarea oficiilor industriale (publ. în M. Of. Nr. 129 din 10. VI. 1947), precum și orice alte dispozițiuni din legi sau regulamente contrarii celor ale decretului prezent.

(M. Of. Nr. 155 din 8.VII.1948, republicat în M. Of. Nr. 158 din 12.VII.1948).

72. — Dec. min. Nr. 7223 a Ministerului Industriei pentru aprobarea regulamentului pentru funcționarea organizarea și stabilirea atribuțiilor Centralelor Industriale.

Este regulamentul care dezvoltă prevederile decretului prezidial Nr. 126 (vezi Nr. 71 din evidență). (M. Of. Nr. 156 din 9.VII.1948).

73. — Dec. min. Nr. 1074 a Consiliului de Miniștri prin care se înființează de către Ministerul Industriei un număr de centrale industriale, printre care și Centrala Industrială a Lemnului. (M. Of. Nr. 158 din 12.VII.1948).

74. Dec. min. Nr. 740 a Ministerului Silviculturii prin care, cu începere de la 1 Iulie 1948, se va reține prin statele de salariu 5% asupra salariului neto pentru formarea garanției de gestionar funcționarilor dela toate unitățile acestui departament, care îndeplinesc funcțiunea de mănuiitor de bani și materiale. (M. Of. Nr. 158 din 12.VII.1948)

75. — Dec. min. Nr. 1054 a Consiliului de Miniștri pentru dizolvarea „Asociației Industriilor Forestiere din România” (ASIFOR), înființată prin sentința Nr. 36 din 1943 a Tribunalului Ilfov.

Toate bunurile mobile și imobile de orice natură, bunurile corporale, drepturile de creanțe și numerarul Asociației Industriilor Forestiere se trec în patrimoniul Statului și urmează a fi atribuite Ministerului Industriei. (M. Of. Nr. 159 din 13.VII.1948).

76. — Decr. prez. Nr. 140 pentru organizarea și funcționarea întreprinderilor industriale ale Statului. (M. Of. 161 din 15.VII.1948).

77. — Dec. min. Nr. 1091 a Consiliului de Miniștri referitoare la aprobarea rezoluției celei de a II-a Con-

*) Cf. Revista Pădurilor, Nr. 2/1948, pp. 54—56 și Nr. 3/1948 pp. 108—110.

ferințe a specialiștilor în agricultură și silvicultură din țările slave și din celelalte țări de democrație populară, ținută la Praga între 3-9 Mai 1948. Se prevede instituirea unei Comisii de colaborare internațională în agricultură și silvicultură cu I.I.A., și a unui comitet permanent de redacție pentru INTERAGRA, organul oficial al I. I. A. Se aprobă deasemeni luarea de măsuri pentru aducerea la îndeplinire a dezideratelor rezoluției (M. Of. Nr. 162 din 18. VII. 1948).

78. — Dec. min. Nr. 362 a Ministerului Comerțului și Ministerului Industriei, prin care se admite gelu'rea cherestelei de clasa V-a, prin derogare dela dispozițiile art. 5, al. n. din dec. min. Nr. 4.611 (publ. în M. Of. Nr. 189 din 18. VIII. 1947).

Prețul cherestelei de clasa V-a, este cel prevăzut în art. 5, al. c., din dec. min. Nr. 4.611, la care se adăugă separat la facturare, costul gelu'țului prevăzut de art. 5 al. n. din aceea decizie. (M. Of. Nr. 163 din 17. VII. 1948).

79. — Regulamentul pentru funcționarea, organizarea și stabilirea atribuțiilor la întreprinderile industriale ale Statului.

Este regulamentul legii Nr. 140, (inserată în evidență la Nr. 76). (M. Of. Nr. 165 din 20. VII. 1948).

80. — Dec. min. Nr. 7275 a Ministerului Industriei, prin care se înființează Centrala Industrială a Lemnului, cu sediul în București.

Centrala Industrială a Lemnului are de scop: conducerea și controlul activității tuturor întreprinderilor industriale ale Statului, care lucrează în sectorul industrial al industriei Lemnului, îndeplinind toate atribuțiile și lucrările prevăzute la art. 1 din regulamentul pentru funcționarea, organizarea și stabilirea atribuțiilor Centralelor Industriale, aprobat cu dec. min. Nr. 7223 a Min. Ind. și publicat în M. Of. Nr. 156 din 9. VII. 1948.

Fac parte din Centrala Industriale a Lemnului un număr de 347 întreprinderi din întreaga țară.

Patrimoniul fostului Oficiu Industrial al Lemnului, desființat prin art. 15 din decc. prez. Nr. 126 (în evidența noastră inserat la Nr. 71) trece asupra Centralei Industriale a Lemnului. (M. Of. Nr. 167 din 22. VII. 1948).

81. — Dec. min. Nr. 109 a Ministerului Silviculturii, cuprinzând atribuțiile și competențele șefilor de ocoale silvice. (M. Of. Nr. 167 din 22. VII. 1948).

82. — Dec. min. Nr. 7296 a Ministerului Industriei, prin care se instituie obligația pentru toate autoritățile publice, întreprinderile de Stat cu bugete proprii, regiile publice comerciale și toate întreprinderile de utilitate publică, de a cumpăra materialele lemnoase ce folosesc în activitatea lor, numai dela întreprinderile naționalizate, plătind valoarea în numerar, la prețurile oficiale în vigoare la data ridicării materialelor lemnoase. (M. Of. Nr. 170 din 26. VII. 1948).

83. — Dec. min. Nr. 112 a Ministerului Silviculturii referitoare la vânătoarea găștelor și rațelor sălbatice, datorite pagubelor pe care le fac. Vânătoarea găștilor la câmp, în regiunea Dunării și a marilor lacuri din Dobrogea se permite cu începere dela 15. VII. 1948. Vânătoarea găștelor în bălți rămâne oprită până la 16. VII. 1948. Vânătoarea rațelor în cuprinsul culturilor de orez se permite cu începere dela 5. VIII, pe când în bălți rămâne închis până la 16. VIII. (M. Of. Nr. 170 din 26. VII. 1948).

84. — Dec. min. Nr. 1126 a Consiliului de Miniștri pentru adoptarea regulamentului pentru organizarea și funcționarea Comisiunii de Stat a Planificării.

Potrivit acestui regulament, Comisiunea de Stat a Planificării este instituția publică în competența căreia intră planificarea economiei naționale, în conformitate cu prevederile decretului prezidial Nr. 119 din 1948 (în evidența noastră sub Nr. 68). Ea funcționează pe lângă Consiliul de Miniștri și are urmă-

toarele organe: Secțiunea planurilor, secțiunea coordonării planurilor, secțiunea controlului executării planului, secțiunea de studii și documentare, direcția personalului și a administrației, direcția contabilității și serviciul presei și publicațiilor.

Secțiunile sunt împărțite în diviziuni și acestea în grupe.

În cadrul secțiunii planurilor, figurează — între altele — diviziunea industriei ușoare, — dintre care o grupă are de obiect lemnul, hârtia și celuloza — și diviziunea agriculturii și silviculturii — cu o grupă care se ocupă de silvicultură.

Secțiunea coordonării planurilor cuprinde, în cadrul diviziunii coordonării planurilor de producție și de investiție, o grupă denumită: materii prime industriale, combustibil și energie, în care se încadrează și lemnul.

Secțiunea controlului executării planurilor posedă — între altele — subîmpărțirile:

Diviziunea controlului executării planurilor de investiție, având ca grupe care ne interesează direct: investiții industriale și miniere; investiții agricole și silvice.

Diviziunea controlului executării planurilor de producție, având și grupele: industria ușoară; agricultura și silvicultura.

Organele exterioare ale Comisiei de Stat a Planificării sunt centrele județene de planificare. (M. Of. Nr. 171 din 27. VII. 1948).

85. — Dec. min. Nr. 7273 a Ministerului Industriei pentru înființarea Centralei Industriale a mobilelor și a produselor finite din lemn, cu sediul în București.

Centrala are ca scop: conducerea și controlul activității tuturor întreprinderilor industriale ale Statului, care lucrează în sectorul industrial al industriei mobilelor și a produselor finite din lemn, îndeplinind toate atribuțiile și lucrările prevăzute la art. 1 al Regulamentului pentru funcționarea, organizarea și stabilirea atribuțiilor centralelor industriale, aprobat prin dec. min. Nr. 7223 a Min. Industriei și publicat în M. Of. Nr. 156 din 9. VII. 1948.

Din centrală fac parte 75 întreprinderi. (M. Of. Nr. 171 din 27. VII. 1948).

86. — Dec. min. Nr. 138 a Ministerului Silviculturii, pentru prelungirea perioadelor de învoire a vitelor la pășune, prevăzute în art. 8 din Dec. min. Nr. 6 (publ. în M. Of. Nr. 101 din 30. IV. 1948), până la data de 1. IX. 1948.

Toate celelalte dispozițiuni ale dec. min. Nr. 6 rămân în vigoare. (M. Of. Nr. 173 din 29. VII. 1948).

87. — Decr. prez. Nr. 167 pentru unele derogări dela dispozițiunile art. II, al. 1, al legii Nr. 12 din 31. I. 1948 pentru modificarea unor dispozițiuni din legea asupra regimului apelor.

Pentru timpul anterior datei de 14. VIII. 1947, și prin derogare dela disp. art. II, al 1 din legea Nr. 12 din 1948, taxele pentru folosirea apei la transportarea materialelor lemnoase prin plutire vor fi cele stabilite prin legea Nr. 868 din 1946. (M. Of. Nr. 252 din 30. X. 1948).

Debitele restante la data de 14. VIII. 1947 vor fi recalculate în proporția de 1 leu stabilizat la 3000 lei vechi.

Taxele pentru folosirea apei la transportarea materialului lemnos prin plutire, stabilite pe temeiul legii Nr. 12 din 1948 (M. Of. Nr. 25 din 31. I. 1948), pentru perioada anterioară datei de 14. VIII. 1947, se anulează. (M. Of. Nr. 175 din 31. VII. 1948).

88. — Decretul prezidial Nr. 184 pentru activarea transportului lemnos de foc. Autorizează Ministerul Industriei să înființeze, în regiunile producătoare de material lemnos, Comisiuni locale pentru activarea scoaterii din pădure și transportului lemnos de foc, până la arterele publice de comunicație.

Comisiunile sunt compuse din : 3 delegați ai Ministerului Industriei, prefectul sau delegatul său, directorul Serviciului silvic județean sau delegatul său, Secretarul Comisiei sindicale locale sau delegatul său. Ele lucrează după normele și directivele Ministerului Industriei și au ca atribuțiuni :

- a) stabilirea stocului de lemne de foc aflate în regiune ;
- b) programarea mijloacelor pentru activarea transporturilor ;
- c) controlul executării programului întocmit ;
- d) luarea de măsuri pentru executarea în caz de deficiență a deținătorilor.

Se prevede obligația pentru proprietarii lemnelor de foc de a executa pe contul lor, indiferent de clauzele contractuale, scoaterea din pădure și transportul lemnului până la stația CFR sau până la o arteră de comunicație, în condițiile și termenele stabilite de Comisie.

În cazul când Comisia constată că proprietarii respectivi nu sunt în măsură să execute transportul lemnului sau nu respectă condițiile și termenele stabilite, Comisia va putea proceda la preluarea pe seama Centralei Industriale a Lemnului, a lemnului de foc necoase din pădure. Transportul se va efectua prin îngrijirea Comisiunii, în regia proprie a Centralei Industriale a Lemnului sau prin alte instituții publice interesate în aprovizionarea cu lemne de foc și capabile a executa manipularea prin mijloace proprii.

Proprietarii care din rea voință sau lipsă de diligență nu-și execută obligațiile de manipulare a lemnului, sunt pasibili de sancțiunile prevăzute de legea Nr. 351 din 1945 pentru reprimirea speculei ilicite și a sabotajului economic.

Comisiunea este îndreptățită să dispună de organele REIL și ale întreprinderilor forestiere de Stat aflate în regiune și va putea angaja, în numele Centralei Industriale a Lemnului personalul necesar.

Banca Națională a României este autorizată să acorde Centralei Industriale a Lemnului creditele necesare pentru executarea lucrărilor de scoatere, transport și manipulație a lemnului de foc, prevăzute în prezentul decret. (M. Of. Nr. 179 din 5.VIII.1948).

89. — Decr. prez. Nr. 198 pentru Statutul de organizare și funcționare al Academiei Republicii Populare Române.

Art. 68, al. 2 al acestui statut prevede că : „Bunurile mobile și imobile ale fostelor Academii Române, Academia de Științe, Academia de Medicină, trec în patrimoniul ministerelor de resort”. Prin efectul acestor dispoziții pădurile fostei Academii Române (în suprafață de circa 6000 ha) urmează să treacă în patrimoniul Ministerului Silviculturii. (M. Of. Nr. 186 din 13.VIII.1948).

90. — Dec. min. Nr. 7396 a Ministerului Industriei pentru înființarea de întreprinderi de stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului (I. P. E. I. L.).

Se înființează un număr de 28 asemenea întreprinderi, având sediile în : Rădăuți, Câmpulung-Bucovina, Vatra Dornii, Fălticeni, Piatra Neamț, Băcău, Comănești, Iași, Bârlad, Galați, Constanța, Buzău, Ploiești, București, Pitești, Craiova, T. Severin, Lugoj, Arad, Sebes-Alba, Sibiu, Brașov, Miercurea Ciuc, Tg. Mureș Turda, Cluj, Satu Mare, Sighet. Ele au ca rază de activitate teritoriul a 1—4 județe.

Fac parte din întreprinderile de mai sus toate exploatarea, mijloacele de transport, fabricile și orice alte bunuri imobile și mobile ce se găsesc în raza lor de activitate, care aparțin Statului sau au revenit Statului prin naționalizare.

Întreprinderile funcționează după normele stabilite prin decretul prezidial Nr. 140 din 1948 și pe baza regulamentului aprobat prin Decizia Nr. 7260 a Min. Industriei (cf. legiurile inserate sub Nr. 76 și 79 în evidența noastră).

În continuare se prevăd dispozițiuni referitoare la

numirea personalului de conducere și la încetarea atribuțiilor directorilor de naționalizare.

Regia pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului (REIL) — fost CAPS — va continua să funcționeze în conformitate cu legea sa organică până la data dizolvării care se va face în condițiile stabilite de Ministerul Industriei. Personalul REIL, care va fi încadrat în noile întreprinderi pentru exploatarea și industrializarea lemnului, va continua să fie folosit în paralel și de REIL, până când se va produce lichidarea completă. Acești salariați își vor păstra în continuare drepturile referitoare la vechime și cotizarea la pensie conferite prin Statut, până la reglementarea pe cale de norme generale a Statutului lor. (M. Of. Nr. 188 din 16.VIII.1948).

91. — Dec. Min. Nr. 564 a Ministerului Comerțului, prin care Soc. com. de stat „Exportlemn” este însărcinată a prelua din activul Soc. com. de Stat „Alimentara”, partea corespunzătoare obiectului său social, provenită dela Societatea comercială municipală pentru aprovizionarea Capitalei. (M. Of. Nr. 189 din 17.VIII.1948).

92. — Dec. min. Nr. 155 a Ministerului Silviculturii. Administratorii de vânătoare județeni, numiți pe baza art. 61, pct. 1, din legea Nr. 231 pentru organizarea economiei vânatului, se revocă din funcțiunea ce ocupă.

Scriptele și inventarul urmează a fi predat Direcțiunii silvice județene respective. (M. Of. Nr. 190 din 18.VIII.1948).

92. — Dec. min. Nr. 156 a Ministerului Silviculturii referitoare la condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor.

Se prevăd norme și dispozițiuni referitoare la obiectul exploatarea, la predarea spre exploatare prin antrepriză, la exploatarea propriu zisă, la termenele pentru scosul și transportul materialului, la prelucrarea materialelor lemnoase în pădure, la instalațiunile și construcțiunile, la reprimirea parchetului, la lichidarea contractului sau convenției. (M. Of. Nr. 191 din 19.VIII.1948).

93. — Dec. min. Nr. 589 a Ministerului Comerțului relativă la funcționarea Soc. Comerciale de Stat „Exportlemn”.

Decizia stabilește data de înființare a societății (12.I.1948), capitalul social (5.000.000 lei vărsați de Statul Român), obiectul social și statutele Societății. (M. Of. Nr. 192 din 20.VIII.1948).

94. — Decretul prezidial Nr. 211 referitor la înființarea Asociației Generale a Vânătorilor din R.P.R.

Asociația funcționează sub îndrumarea și controlul Ministerului Silviculturii, care va numi un Comitet de organizare al Asociației. Asociația va avea sediul în București și filiale în București, în capitalele de județ și în orașele cu mai mult de 100 vânători.

Pe data publicării decretului se dizolvă toate societățile existente de vânătoare și de pescuit în apele de munte, precum și orice uniuni sau federațiuni cu caracter vânătoresc. Bunurile, drepturile și obligațiile acestora trec în patrimoniul Asociației înființate.

Prin art. 7 se abrogă dispozițiunile art. 42—45, din Legea Nr. 231 din 9.VII.1947, pentru organizarea economiei vânatului, și art. 61—63 din Legea din 20.IX.1938 privitoare la pescuitul în apele de munte (M. Of. Nr. 196 din 25.VIII.1948).

95. — Dec. min. Nr. 182 a Ministerului Silviculturii, privitoare la revocarea din funcțiunea onorifică ce ocupă, a membrilor Comisiunii de vânătoare județene, numiți în baza art. 61, pct. 5, din Legea Nr. 231 pentru organizarea economiei vânatului.

Scriptele, fondurile bănești, inventarul urmează a fi predat Direcțiunii silvice județene respective. (M. Of. Nr. 196 din 25.VIII.1948).

R E C E N Z I I

MANUSCRISE

DEDIU AUREL: *Corecțiunea ravenelor cu caracter torențial din regiunea Rupea (Târnava Mare)*

Lucrare de subinspector, 1934. Manuscris de 42 pag. cu 10 fig. 6 planșe, + 1 hartă. Bibl. I.C.E.F. Inv. 1948.

Ocolul silvic Rupea se găsește în partea de Sud-Est a județului Târnava-Mare, cuprinzând parte din dealurile drenate de apele Mureșului prin afluentul său Târnava-Mare și în special parte din cele ale Oltului.

Altitudinea locurilor este cuprinsă între 450 și 921 m. Formațiuni geologice: argile, nisipuri, gresii și calcare din terțiar. Precipitațiuni: 600—700 mm. anual, cu maxime în 24 ore de 67 mm (înregistrat la stațiunea meteorologică Cuciulata). Ierni bogate în zăpezi (120 cm), cu topiri brusce în primăvară. Râuri profunde infurdate în teren. Islazuri pe coaste cu pante mari, rău folosite. Într'un cuvânt, condiții prielnice eroziunii.

Încă din anul 1894, când sub regimul maghiar s'au luat primele măsuri de combaterea eroziunii, erau în ocolul silvic Rupea 1.160 ha terenuri degradate din 1.108 ha în basînul Oltului și 52 ha în cel al Mureșului.

Această întindere este însă foarte împrăștiată: 60 locuri în basînul Oltului și 5 locuri în basînul Mureșului. Cele mai mici suprafețe erodate au întinderi de 2 ha, iar cele mai mari 55 ha.

De remarcat, ceea ce de altfel este un fenomen general, că eroziunea se întinde an de an. Autorul arată, de pildă, că suprafețele de teren afectate ca islaz cu prilejul reformei agrare din 1920, au și început să se erodeze, creîndu-se deja vîroage.

În lucrare se indică, sub formă de tablou, toate porțiunile de teren degradat, cu ravenele respective, arătându-se întinderea fiecăreia cu specificarea pe zone: consolidare și apărare.

GRECIIU ION: *Terenuri degradate și perdele de protecție pe islazuri în caorinsul ocolului silvic Slatina din județul Olt.*

Lucrare de subinspector, 1938. Manuscris de 17 pag. + 10 fotogr. + 1 hartă. Bibl. I.C.E.F. Inv. 3799

Ocolul silvic Slatina, la data când autorul a scris lucrarea de care ne ocupăm, îngloba vechile ocoale Seaca Optășani și Schitu-Greci, cuprinzând toate pădurile particulare din județ, toate pădurile persoanelor juridice și parte din ale Statului, cu excepția celor din Nordul județului înglobate în ocoalele Stoiceni și Cotmeana și cele din Sudul județului trecute ocolului Tr. Măgurele.

Din suprafața județului de 296.720 ha., numai 30.000 ha. sunt acoperite cu păduri, adică abia 10,10%, restul terenului fiind agricol. Acesta din urmă se repartizează astfel: 186.000 ha. (62,6%) arabil, 13.420 ha. (5,06%) islazuri, 7.000 ha. (2,26%) fânețe, 7.000 ha.

În perioada de timp 1894—1926 s'au împădurit 658 ha în basînul Oltului și 18 ha în cel al Mureșului, iar în perioada 1927—1934 alte 217 ha în basînul Oltului și 29 ha în al Mureșului. La finele anului 1934, mai rămăsese de împădurit doar 207 ha. Ca specii de împădurire s'au folosit pe o scară foarte mare, salcâmul și mai puțin pinul austriac; ambele cu rezultate mulțumitoare.

Pentru oprirea eroziunii de fund, s'au construit în afară de baraje, din piatră cu mortar, și un fel de cleionaje în compunerea cărora au intervenit mult fascinele, însoțite de o împletitură de nule: cleionajele-salte. Autorul arată amănunțit cum se construiesc aceste cleionaje, dînd și analiza cantitativă și estimativă a materialelor și manoperei necesare.

La fel în ceea ce privește barajele din piatră cu mortar.

Se indică apoi sub formă de tablou cheltuielile făcute cu ameliorarea acestor terenuri, cu specificare pe categorii de lucrări.

Se dau apoi, în planșe, p'aturile cleionajelor și barajelor tip: secțiune transversală, longitudinală și de sus.

Lucrarea este completată cu o hartă a regiunii unde se indică toate ravenele, precum și 10 fotografii în care se văd cum se prezintă cleionajele-salte de spre care se vorbește.

În sfârșit, sub formă de anexă, se arată plesile și felul cum trebuie să se întocmească un proiect de ameliorarea terenurilor degradate.

În totul privită, lucrarea de subinspector a d-lui Inginer Aurel Dediu — cu materia bine sistematizată și foarte îngrijit prezentată — este una din cele mai utile de consultat pentru începători practicieni.

At. Haralamb

(2,26%) vii, 16.000 ha. (4,72%) livezi și 600 ha. (0,3%) grădini de zarzavat. În rest mai sunt: 29.000 ha. (9,79%) vetre de sat, 3.000 ha. (1,35%) șosele și drumuri, 2.700 ha. (0,89%) neproductive și 2.000 ha. (0,67%) ape. Deci ne găsim în fața unui județ cu un caracter pronunțat agricol.

Marea majoritate a pășunilor provine din reforma agrară din 1920. Înainte de aceasta, nu erau în județ decât 3.000 ha. islazuri comunale. Domeniul forestier a contribuit cu 1.640 ha. În plus, din păduri s'au mai luat 228 ha. pentru alte folosințe. Cele 13.420 ha. islaz se repartizează astfel: 8.125 ha. la șes și 3.295 ha. la coline, aparținând la 102 comune din 109 câte are județul; deci, la data respectivă, 7 comune nu aveau islaz comunal.

Ca prefutindenii, islazurile nu au fost folosite rațional din care pricină cele din regiunea de deal au căzut pradă acțiunii distrugătoare a apei. Suprafețele erodate însumau 142 ha. Luate individual ele prezintă

intinderi dela 1 ha la 16 na. Autorul dă tabloul terenurilor degradate pe comuna.

Pe de altă parte, pășunile din județ, în generalitatea lor, suferă din cauza arșiței de vară. De aceea ar fi trebuit întreprinsă o vastă acțiune de ameliorare. Metode tehnice existau. Populația însă se arăta refractară. Ceva mai mult, în setea ei de pământ, ar fi vrut să transforme și islazurile în terenuri de aratură. De aceea, acțiunea întreprinsă de ocolul silviculturii, de a face perdele forestiere de protecție pe

islazuri a întâmpinat piedici și ca urmare și nereușită.

În afară de câteva fotografii care reprezintă terenuri degradate și momente din acțiunea de replantare, lucrarea d-lui I. Grăcu mai cuprinde și o hartă a ocolului, pe care sunt indicate pădurile pe categorii de proprietari. Pe hartă nu figurează însă și terenurile degradate.

At. Haralamb

REVISTE

SCHMAUSS, Prof. Dr. A.

Droht Europa eine Trockenheit?

(Este amenințată Europa de uscăciune?)

»Allgemeine Forstzeitschrift« Nr. 5, din 1 Martie 1948 München.

Știm cu toții, din experiența comună, că există o variație a cumei, în sensul că starea timpului se schimbă dela an la an. Anotimpuri în care se înregistrează precipitațiuni bogate și temperaturi coborâte sunt urmate de altele cu precipitațiuni reduse (sau chiar absente) și temperaturi ridicate. Alternanța unor asemenea perioade, în decursul anilor, provoacă nedumeriri, întrebări și temeri de schimbări ale climei. Variația este însă un fenomen normal, în timp ce schimbarea nu se poate prevedea, înregistra și cu atât mai puțin preciza. Deosebirea între aceste două fenomene constă în aceea că variația este un fenomen reversibil, pe când schimbarea se face (când se face) într'un singur sens.

Chestiunile de acest gen nu pot rămâne în afara preocupărilor silvicultorilor, pentru motive că prin însăși natura profesiei, a activității, ei sunt obișnuiți și obligați să întocmească programe de lucru pe timp îndelungat. Amenajamentul unei păduri este un exemplu în acest sens. Este deci în interesul silvicultorilor să cunoască din timp eventualele schimbări, pentru a le avea în vedere în planurile pe termen lung întocmite. Numai că nu este chiar așa de ușor acest lucru.

Discuțiunea a fost însă deschisă de dr. Paret în „Stuttgarter Rundschau”, în legătură cu seceta din 1947 din Europa Centrală. Acest autor afirmă că Europa este în pragul unei transformări a climatului, în sensul că treptat-treptat stepa cu climatul respectiv va pune stăpânire pe suprafețe tot mai mari. Evident, în cercurile silvicultorilor, coeziunea nu putea rămâne neluată în seamă. Pentru a putea aprecia justetea afirmațiilor dr. Paret, redacția revistei müncheneze „Allgemeine Forstzeitschrift” a solicitat prof. Schmauss, titularul catedrei de meteorologie dela Universitatea din München și o autoritate recunoscută în materie, o precizare a acestei chestiuni.

În articolul de care ne ocupăm, profesorul dă răspunsul cerut. În esență, el declară că din punct de vedere meteorologic nu se poate dovedi că va începe, sau că a început, o schimbare a climei, o stepizare a Europei. Faptul că vara 1947 a fost peste normal de caldă intră în cadrul probabilităților, a împrăștierei valorilor în decurs de decenii și nu este nici un motiv să credem că se va continua. Dar chiar dacă și vara 1948 ar avea o abatere de același semn de la normal, nu se va putea deduce o concluzie pentru viitor în sensul stepizării, pentru că de multe ori s'au înregistrat aglomerări de valori

extreme, fără să se ajungă până la urmă la schimbări de cuma.

Secetele ca aceea din 1947 au mai fost în Europa Centrală: în 1904, 1911, 1921, 1934 și chiar și în secolul trecut în 1890, 1892, 1893, 1895. Prin urmare nu se poate generaliza și afirma că deacum încolo, din 1947, se schimbă cuma. Manifestările ulterioare de acest gen, din acest domeniu, mai mult expresiunea unei stări de spirit și mai precis a unei neînțelegeri, s'au mai produs în trecut. Astfel, prof. Schmauss reamintește că în timpul primului războiu mondial, iarna blândă 1914-15 se explica de opinia publică de pe atunci, ca fiind un efect al războiului, respectiv al tragerilor de artilerie, al consumului enorm de munițiuni. Dar, și iarna aspră 1916-17 se explica la fel. Și alte ierni blânde sau aspre se puneau în legătură cu războiu. Exemplele contrarii abundă, încât afirmațiile nu rezistă unei examinări critice. Dr. Paret caută să facă o paralelă între manifestările climatice și imigrațiile popoarelor în decursul a două milenii, crede că găsește o perioadă de 800 de ani în aceste manifestări și afirmă că anul 2000 va fi anul când seceta va imprima caracterul dominant al climei, iar anul 1947 reprezintă începutul, crainicul, acelei epoci. Prof. Schmauss citează alte fapte din istorie și dovedește că migrațiile popoarelor nu se pot pune neapărat în legătură cu suferințele provocate de schimbările climatice. Nici variația petelor solare nu poate explica seceta și deci teama de o stepizare a Europei nu se justifică.

Într'un singur fel s'ar putea înțelege avertismentul dr. Paret, pericolul stepizării, dacă se ține seama de defrișările continui care au loc de 10 ani încoace în pădurile din Europa Centrală.

Căci legătura dintre climă și pădure, respectiv influența pădurii asupra climatului nu se mai poate contesta, (dar nici supraestima). Încât este cazul să se intervină pentru a se opri defrișările. Bineînțeles, nu înseamnă că defrișările explică numai de-cât seceta din 1947. Cauza acestui fenomen trebuie căutată în altă parte și anume în persistența, în Europa Centrală, a unui centru de maximum barometric, care ca orice maximum înseamnă și zile însoțite și lipsă de precipitații. Contemporan cu acest maximum european, unul american a provocat pe coasta atlantică a Statelor Unite fenomene similare, fără ca acolo să fie vorba despre defrișări. Ambele maxime își aveau însă o origine comună, la tropice.

În concluzie: silvicultorii nu au de ce se teme. Își pot vedea liniștiți de lucru: pericolul unei stepizări nu există. Studiul Prof. Schmauss merită însă a fi citit în întregime, pentru eleganța discuțiunii și comentariile variate ale detaliilor problemei.

T. Bălănică

MANUALUL CHIMISTULUI

Editura AGIR — 2 volume: 2500 pagini

(O enciclopedie condensată a chimiei moderne și a aplicațiilor ei în toate ramurile industriale)

Datorită inițiativei AGIR-ului, care grupează în jurul său masele largi de ingineri și tehnicieni din RPR, literatura tehnică română s'a îmbogățit de curând, cu o serie de lucrări valoroase, indispensabile activității tehnice în birou, pe șantier și în uzine, lucrări apărute în editura AGIR, și a căror lipsă era resimțită de multă vreme. Inițiativa luată a dat posibilitatea inginerilor și tehnicienilor români să fie puși la curent cu progresele științei și tehnicii contemporane, lucru care până acum se putea realiza a-nevoios, având în vedere raritatea cărților de specialitate la noi și faptul ca pe lângă că erau scrise aproape numai în limbi străine, erau și foarte scumpe. Printre acestea Manualul Chimistului apărut de curând în două volume, cuprinzând 2500 pagini, formează una din lucrările de bază pentru tehnicienii chimiști, cu atât mai mult cu cât țara noastră datorită vastei bogății de materii prime și gamei complete de combustibili ce se găsesc în solul și subsolul ei, oferă cele mai favorabile perspective pentru o dezvoltare rapidă a industriei chimice.

Manualul Chimistului are ca bază adaptarea și prelucrarea lui „Chemiker Taschenbuch”, manual clasic german în domeniul chimiei, absolut indispensabil oricărui inginer și tehnician de orice specialitate și în mod deosebit aceluia ce în activitatea lor au conținutul chimia. S'a folosit ediția 59 a acestei lucrări, ultima, apărută în 1939.

Pentru volumul I s'a recurs la lucrarea germană menționată, care odată cu traducerea respectivă a fost interpretată și adaptată necesităților tehnice românești, insistându-se în special asupra părții practice de laborator, uzină, etc. și creindu-se în același timp o nomenclatură de specialitate proprie.

Pentru volumul II, s'a făcut apel, la contribuția exclusivă a savanților și tehnicienilor români cu experiență îndelungată în domeniul chimiei industriale, care au înțeles cu toții să pună la îndemâna colectivității cunoștințele lor de specialitate.

În monografiile originale ce au redijat au introdus ultimele descoperiri, procedee științifice și metode de lucru, care oglindesc cu adevărat stadiul actual al științei și tehnologiei pentru ramurile respective.

Desigur că o lucrare de asemenea anvergură, scoasă într'un timp record, atât din punct de vedere al conținutului cât și al realizării grafice, mai prezintă o serie de lipsuri care, cu toate eforturile depuse, nu au putut fi complet evitate. Acestea însă, — care vor fi înlăturate la edițiile viitoare, — nu micșorează cu nimic entuziasmul cu care colectivul respectiv a muncit la redactarea, traducerea și adaptarea manualului.

Volumul I, împărțit în 3 părți, urmează planul lui „Chemiker Taschenbuch” și cuprinde:

Partea I: Tabele generale și tehnice;

Partea II: 1. Proprietățile substanțelor chimice anorganice și organice. 2. Greutatea specifică. 3. Solubilitatea. 4. Analiza chimică.

Partea III: 1. Structura materiei. 2. Fizica și chimia fizică.

Din acest conținut partea I în întregime a fost luată după textul german. Partea II urmează în linii generale, textul german, dar tabelele de substanțe organice și produsele chimice tehnice cu denumirile lor vulgare și uzuale, au fost completate și mult mărite. Deasemenea, capitolul „Reactivi organici în analiza anorganică” a fost mult extins, iar „Analiza elementară organică” a fost complet prelucrată. Din partea III „Structura materiei” și „Radioactivitatea” au fost transformate și puse la punct cu ultimele cercetări. Capitolul „Metalografia” a fost tratat din nou.

Volumul II cuprinde, o serie de lucrări de specia-

litate din domeniul chimiei, care formează contribuția originală a științei și tehnicii românești la acest manual. Cuprinsul volumului II este următorul: *Cristografie și geochimie; Index mineralogic; tabele mineralogice, roce; Cimenturi; Sticlă; Produse ceramice; Paraziticide agricole; Metanul ca materie primă pentru industria chimică; Index farmaceutic; Cauciucul, gutaperca, balata; Mase plastice; Celuloza și hârtia; Explozivi; Tehnologia chimică textilă; Coloranți artificiali; Controlul chimic al tăbăcării; Grâul, făina, pâinea; Analiza laptelui și derivatele lui; Conservarea industrială a alimentelor; Spiritul, băuturile alcoolice și oțetul; Solul; Distilarea uscată a lemnului; Cărbunii; Scurtă privire asupra cozului metalurgic în RPR; Țiței și celelalte bitumene; Index alfabetic.*

Din conținut se poate observa, cu toată lipsa unor capitole mai importante (Industria chimică de bază). Uleiuri, etc.), cum care totuși găsim o parte trecută în volumul I și anume cea analitică, că s'a căutat să se pună accentul pe specialitățile industriei chimice ce au o dezvoltare mai importantă sau care ar putea găsi un teren prielnic de desfășurare în țara noastră constituind factori principali în programul de industrializare a țării, care stă la baza planificării ce se studiază actualmente de forurile conducătoare. Menționăm în special capitolul „Țiței și celelalte bitumene”, care se prezintă complet din toate punctele de vedere și asupra cărora de altfel s'a insistat în mod deosebit dându-i-se o dezvoltare mai mare, fiind seama de rolul preponderent al petrolului în economia românească. Bogăția diagramelor, a datelor tehnice, a normelor de lucru, atât românești cât și străine, în special sovietice, fac ca acest capitol să poată constitui el singur o lucrare de sine stătătoare.

Printre celelalte capitole mai mult sau mai puțin dezvoltate, considerând bogăția de date practice de mare utilitate menționăm: *Spiritul — băuturile alcoolice și oțetul; Grâul, făina, pâinea; Paraziticide agricole; Conservarea industrială a alimentelor; Masele plastice; Celuloza și hârtia; Tabele mineralogice; Tehnologia chimică, textilă și coloranții artificiali.*

Celelalte capitole, de asemenea prezintă o contribuție importantă la cunoașterea industriei de specialitate respectivă. O mențiune specială facem asupra capitolului „Metanul ca materie primă pentru industria chimică”, care reprezintă atât prin conținut cât și prin actualitatea lui un interes deosebit.

În moduri acesta „Manualul Chimistului” reprezintă o lucrare deosebit de importantă pentru literatura noastră tehnică, devenind o enciclopedie practică condensată a chimiei moderne și a aplicațiilor ei în toate ramurile industriale, care se adresează nu numai chimiștilor ci tuturor categoriilor de tehnicieni, care au cât de mică legătură cu chimia, fie în laborator, fie în industrie, inclusiv medicul, biologii, farmacistii, etc.

Acest manual, alături de celelalte apărute în editura AGIR, reprezintă — suntem siguri — numai un început, în acțiunea pe care o întreprinde AGIR-ul pentru a pune la dispoziția tehnicienilor români literatura de specialitate atât de necesară astăzi, în momentul când industrializarea economiei Republicii noastre Populare a trecut pe primul plan în preocupările Guvernului.

Recomandând călduros tuturor inginerilor și tehnicienilor de orice specialitate cele 2 volume din „Manualul Chimistului”, AGIR-ul apelează la toți cei ce vor citi sau consulta acest manual să trimită sugestiile și observațiile lor în legătură cu eventualele lipsuri sau probleme noul ce ar trebui tratate, pentru ca la viitoarele ediții să se țină seama de ele.

PROFESIONALE

DELA AGIR

ACTIVITATEA INSTITUTULUI PENTRU ȘTIINȚA ȘI TEHNICA DIN R. P. R. ÎN 1947—1948

Institutul pentru Știință și Tehnică din România a fost creat de AGIR și Soc. Politehnică în toamna anului 1947 cu scopul de a se da posibilitatea inginerilor de a se informa, documenta și perfecționa în problemele noi și fundamentale ale științei și tehnicii actuale cu aplicații la viața socială și economică a țării.

Institutul a fost pus sub egida unui Consiliu onorific de conducere compus din personalități ale științei și tehnicii române, prezidat de d. Prof. Ing. N. Profiri, Ministrul Comunicațiilor și sub conducerea efectivă a unui Comitet de direcție sub președinția d-lui Prof. Ing. I. S. Gheorghiu.

Conducerea permanentă a administrației și activității academice a fost încredințată d-lui Prof. N. Teodorescu în calitate de secretar general al Institutului și director de studii și cercetări științifice, împreună cu d. Ing. L. Hamburger, care a primit însărcinarea de director de studii și cercetări tehnice.

Institutul și-a deschis solemn porțile în ziua de 9 Oct. 1947, în cadrul Congresului AGIR, prin lecția inaugurală a d-lui Prof. I. S. Gheorghiu cu subiectul „Teoria unitară a mașinilor electrice”, iar cursurile au început regulat în ziua de 11 Noembrie 1947.

Programul cursurilor ținute în cadrul Institutului a fost repartizat în trei trimestre și s'a referit la următoarele discipline:

A). Știință: Matematici, Fizică, Chimie, Geologie (35 cursuri cu 139 ore).

B). Tehnică: Matematici aplicate în tehnică, Construcții, Electricitate, Hidrotehnică, Arhitectură, Mașini, Aerodinamică, Meteorologie, Prospekțiuni, Mine, etc., Chimie aplicată, Silvicultură, Transporturi (55 cursuri cu 208 ore).

C). Cicluri de conferințe: Filosofie științifică, Tehnică în URSS, Matematici aplicate (14 cursuri cu 15 ore).

Necesitatea existenței Institutului a fost atât de mare și dorința de studiu a inginerilor a fost atât de puternică, încât puțin timp după începerea cursurilor Institutului din București, în cele două centre universitare în care știința și tehnica sunt deopotrivă reprezentate, Iași și Timișoara, s'au constituit în mod spontan și din dorința unanimă a inginerilor și universitarilor, două filiale ale Institutului.

Este în curs de organizare filiala Cluj.

În cursurile expuse, unii dintre profesori au adus la cunoștință rezultate ale cercetărilor lor publicate sau chiar inedite, au introdus metode proprii, au definit noțiuni și au afirmat puncte de vedere.

Nivelul ridicat, metodele moderne și materialul nou documentar expus în aceste cursuri, au provocat numeroase solicitări atât din partea auditorilor cât și din a diferitelor cercuri de specialiști din capitală și din restul țării, care au determinat Comitetul de direcție să păsească la împrumutarea unei bune părți din cursurile ținute în primele două trimestre, prin publicarea lor în Buletinul Soc. Politehnică și Revistele Tehnice AGIR.

După desfășurarea acestei activități rodnice, Institutul pentru Știință și Tehnică și-a închis cursurile anului academic 1947—1948 în ziua de 19 Iunie a. c. printr-o ședință solemnă prezidată de d. Prof. Ing. N. Profiri, Ministrul Comunicațiilor și președintele AGIR-ului și la care au luat parte d-nii Theodor Iordăchescu, Ministrul Lucrărilor Publice, Mihail Roșianu, Ministru Adjunct al Învățământului Public, Ing. H. Kreidler, secretar general precum și numeroși profesori și ingineri.

Deschizând ședința d. Prof. Ing. N. Profiri a arătat activitatea Institutului creat de AGIR și Soc. Politehnică pentru ridicarea nivelului pregătirii inginerilor la înălțimea științei și tehnicii actuale, accentuând asupra rolului acestora în dezvoltarea economiei naționale.

Au făcut apoi rapoarte asupra activității Institutului d. Prof. I. S. Gheorghiu, președintele Comitetului de direcție al Institutului, d. Prof. N. Teodorescu, secretarul general al Institutului, după care au luat parte la discuții d-nii ingineri I. Hamburger, Prof. C. C. Georgescu, președintele adjunct al AGIR-ului, Prof. C. Pompei, Inginer Nițescu, Ing. Parteaie, rectorul Politehnicii din Iași.

A luat în urmă cuvântul d. Ministru Mihail Roșianu, care a scos în evidență caracterul de tip nou al Institutului, care urmarește — așa cum a spus Lenin — sa lege știința de practica, de producție, principiu care va sta la baza învățământului în viitor în R. P. R. D-sa a arătat în continuare că în activitatea lor tehnicienii noștri au dat dovada de îndrăzneală, în lupta împotriva obișnuinței și rutinei, căutând să creeze mereu ceva nou, care pe care trebuie să se continue dezvoltarea Institutului.

Ultimul a vorbit d. Ministru Iordăchescu, care a subliniat că realizările Institutului se datoresc muncii colective de colaborare dintre tehnicienii, care în activitatea lor trebuie să se ghideze după concepția materialismului dialectic.

D. Prof. Ing. N. Profiri a încheiat ședința arătând că Institutul va pune și de aci înainte știința și tehnica în slujba poporului.

Ca program de viitor, pentru a îndeplini condițiile ce și-a impus, Institutul, care are un rol de perfecționare, sistematizare, actualizare, adaptare la viața modernă a cunoștințelor științifice și tehnice pe deoparte, de sintetizare, coordonare, dirijare, adaptare și punere în practică a cercetărilor științifice și tehnice pe de altă parte, va trebui să cuprindă o secție de învățământ și una de cercetare.

Secția de învățământ va trebui:

— Să completeze studiile universitare și politehnice;

— Să reunească mai multe discipline și științe într-o sinteză vie.

— Să fie dirijat în liniile sale mari spre scopuri practice, realizabile, armonizate cu necesitățile actuale ale țării.

- Să fie coordonat și sistematizat pentru a evita erorile de orientare și pierderile de timp;
- Să aibă în vedere aplicațiile la viața practică în mediul românesc;
- Să demonstreze unitatea și caracterul social al științei și tehnicii.

Secția de cercetare va trebui:

- Să stabilească evidența cercetărilor importante actuale din diversele Științe și Tehnici;
- Să ia în considerație cercetătorii români din diverse domenii spre a fi utilizați în opera de redresare de guvern;
- Să formuleze problemele mari actuale din știința și tehnica universată, cu aplicație la specificul românesc;
- Să întocmească inventarul publicațiilor științifice și tehnice aflate în țară;
- Să întocmească lista laboratoarelor, seminarilor și bibliotecilor, atât oficiale cât și particulare, accesibile cercetătorilor;
- Să expună și publice monografiile științifice;
- Să facă și publice lucrări de sinteză pe bază de idei sau metode originale;
- Să dezbată teme actuale, examinate din diverse puncte de vedere;
- Să dezvolte spiritul de colaborare între diversele ramuri ale științei și tehnicii;
- Să formeze specialiști cu posibilități de a ataca probleme ce interesează mai multe domenii de cercetare deodată.

Cele două secții vor funcționa împreună pe baza unui program unic. Ele se vor adresa unui auditoriu, care se va selecționa singur, format de specialiști, oameni de știință și tehnicieni, care doresc perfecționarea punerea la punct, sistematizarea, armonizarea și coordonarea cunoștințelor.

Comitetul de direcție al Institutului își propune să pună accentul pe legătura intimă dintre temele ce se vor trata în cadrul cursurilor viitoare și problemele de actualitate și necesitățile imediate ale RPR, mai ales ținându-se seama de naționalizarea industriilor de bază și de problemele de planificare și coordonare pe care această mare operă socială le determină.

Contribuția științei și tehnicii în acest domeniu va avea efectul fericit că grație cercetărilor sistematice ce vor fi întreprinse, însăși nivelul științei și tehnicii în RPR va putea fi ridicat la o înălțime pe care nu a avut-o niciodată.

Pentru a putea face față acestei situații, pentru a progresa pe linia ce și-a trasat, pentru a corespunde misiunii ce și-a asumat, Institutul pentru Știință și Tehnică are nevoie de o organizare solidă, menită să înlocuiască sau să consolideze improvizațiile de care s'a folosit până în prezent și în consecință de un sprijin puternic din partea înalțelor foruri conducătoare ale vieții de stat, concretizat prin punerea la dispoziție a unui local potrivit cu activitatea și dezvoltarea Institutului și prin asigurarea fondurilor necesare acoperirii cheltuielilor de: amenajare, întreținere, funcționare, personal, indemnizațiile corpului profesoral, publicații, bibliotecă, studii și cercetări, deplasări, relații naționale și internaționale, congrese, etc.

Exprimând întreaga sa recunoștință AGIR-ului, care a susținut toate cheltuielile acestui prim an de activitate, neprecupețind nici un sacrificiu, deasemeni Soc. Politehnice, care i-a pus la dispoziție localul și personalul său, Comitetul de direcție nădăjduiește ca sprijinul pe care îi cere înalțelor foruri conducătoare nu va înarzia și că acest concurs va permite Institutului să joace rolul pentru care este chemat în știința și tehnica din Republica Populară Română.

MUNCA VOLUNTARĂ

Transformările structurale din țara noastră — rezultat al luptei clasei muncitoare în frunte cu Partidul Muncitoresc Român — pun probleme noi în primul rând elementelor și organelor sănătoase legate de condițiunile obiective ale progresului.

AGIR-ul se numără printre ele.

Problemele tehnice sub diversele aspecte politice și economice, pot mobiliza firesc, în AGIR energiile inginerilor și tehnicienilor. Formele noi de producție în societatea socialistă, munca voluntară și înțelegerea în muncă, fac parte din elementele acestei mobilizări.

Inginerii și tehnicienii desfășurând munca voluntară în cadrul AGIR-ului, au posibilitatea să atace problemele, — coordonat, — îmbrățișând un câmp cât mai larg, care depășește orizontul unei singure întreprinderi, — folosind schimbul de experiență. Se asigură astfel un randament mai ridicat pentru eforturile depuse.

Dealtminteri, tot preocuparea unui randament ridicat a dus la concluzia că munca voluntară a tehnicienilor trebuie să fie muncă tehnică cu mintea, nu cu brațele. Deci la baza muncii voluntare în cadrul AGIR nu stă o acțiune izolată, ci în primul rând dorința dobândirii unor rezultate cât mai eficiente prin colaborarea cu toți factorii interesați. Pe această cale pericolul alunecării spre manifestări demonstrative și formale, a fost înlăturat.

În adunarea care a avut loc în ziua de 30 Mai a. c., în sala AGIR, s'a constatat că roadele primei etape de muncă voluntară au corespuns așteptărilor.

— Peste 3.000 de ingineri și tehnicieni s'au angrenat în muncă, depășind angajamentul luat de a presta 60 ore muncă voluntară.

— Rapoartele primite dovedesc că acțiunile întreprinse s'au desfășurat în colaborare cu organizațiile sindicale și de masă, contribuind astfel la sudarea legăturii dintre tehnicieni și muncitori.

— Lucrările și studiile tratează probleme din producție și probleme în legătură cu ridicarea nivelului profesional al muncitorilor. Multe din aceste lucrări și studii constituie un material prețios pentru revistele tehnice AGIR.

— Expoziția muncii voluntare în cadrul AGIR, s'a dovedit o sinteză utilă a eforturilor depuse, fiind vizitată cu interes nu numai de tehnicieni.

S'au constatat însă deficiențe.

— Colaborarea între muncitori și tehnicieni — insuficient adâncită — constituie o slăbiciune la întrecerile în muncă, în producție.

— Angrenarea în muncă nu a cuprins pe toți tehnicienii, și nu toate lucrările programate au fost terminate.

Înlăturarea acestor deficiențe și terminarea lucrărilor începute constituie deci prima sarcină pentru etapa doua de muncă voluntară. Cele 100 ore muncă voluntară, pe care s'a angajat fiecare tehnician să le presteze până la 7 Noembrie a. c., trebuie să răspundă însă mai cu seamă problemelor noi ivite în producție și anume:

— Dezvoltarea operei de naționalizare.

— Scluzionarea dificultăților puse de problema industrializării.

— Raționalizarea.

Munca voluntară în cadrul AGIR, va trebui să atace aceste probleme, sub trei aspecte: tehnic, economic și cultural.

Pe plan local ele se pot soluționa în interiorul întreprinderii dând tot sprijinul organelor sindicale din Comisiile de producție. Pe țară însă, ele trebuie să ducă la o sinteză a tuturor preocupărilor ce îmbracă un caracter general.

Lucrările întocmite, munca de pregătire a Conferințelor tehnice AGIR, se integrează în acest sens în programul etapei a doua.

Activitatea expusă mai sus, se va adresa nu numai organizării, coordonării și planificării problemelor tehnice din producție, ea trebuie să remedieze, până la rezolvarea pe plan general, și dificultățile imediate ivite în procesul de fabricație.

În etapa doua de muncă voluntară colectivul central AGIR a înțeles ca, în afara sarcinilor de organizare și coordonare ce-i incumbă, să contribuie la rezolvarea efectivă a unora din problemele desbătute în ca-

drul preocupărilor generale. Terenurile degradate, pedagogia tehnică, normele de evaluări, normalizarea, etc., angrenează în prezent munca a sute de ingineri grupați în colective de muncă voluntară AGIR.

Un nou aspect al etapei a doua, îl constituie întrecerile în muncă voluntară, între inginerii și tehnicienii din aceeași instituție, între instituții, sau între Cercurile Regionale AGIR. Alegerea criteriilor de întrecere trebuie făcută însă în așa mod ca rezultatele să fie comparabile.

Succesul nostru în muncă, aportul pozitiv adus în producție, depinde totuși în primul rând de maturitatea cu care va fi înțeles cuprinsul adânc al muncii voluntare. Nu ore suplimentare adăugate la multe alte ore suplimentare plăuite sau neplătite, ci ore de muncă descătășate de tot ce este rutină, formalism și birocratism.

ERATA

În articolul „Răspuns la ancheta cinegetică”, de Ing. C. Ivanovici, publicat în Nr. 3 al Revistei Pădurilor, la pag. 106, s'a omis un pasaj, care denaturează sensul primei fraze.

Rugăm pe cititorii noștri să corecteze textul, în modul următor :

„Principial nu sunt pentru o armă specială, ci sunt pentru o armă, cu țevi de calibru obișnuit care să nu fie nici prea grea, nici incomodă la mănuit și nici prea scumpă“.

NECROLOG

† GHEORGHE MIHĂILESCU

(Inginer Inspector General Silvic)
1883 — 18 Iulie 1948

Gheorghe Mihăilescu s'a născut în București, în anul 1883. După ce și-a luat bacalaureatul, în anul 1902, a fost admis ca bursier în Școala specială de Silvicultură dela Brănești (Ilfov) făcând parte din seria X-a și a II-a de bacalaureați. În anul 1907 termină cursurile acestei școli luându-și diploma.

Stagiul militar și l-a făcut la Regimentul 6 Mihai Viteazul din București, pe care-l termină în anul 1908.

În anul 1909 a intrat în Corpul silvic al Statului ca asistent la Ocolul silvic Jibla-Argheș, funcționând apoi la Ocolul silvic Bazargic-Durostor, până la 1 Decembrie 1922 când demisionează, trecând în cadrul particular ca liber profesionist.

Revine în Corpul silvic în anul 1929, unde activează până la 22 Ianuarie 1941, când a ieșit la pensie. În acest interval de timp 1929—1941, a funcțio-

nat atât în Administrația Centrală a Casei Pădurilor Statului, cât și ca director la Direcția Regională Silvică Pitești, dovedindu-se bun gospodar al avutului Statului.

Prin firea lui altruistă, a fost un bun camarad, un bun îndrumător, și un demn coleg față de cei superiori, iar în societate un bun părinte de familie.

După ieșirea sa la pensie, a activat ca liber profesionist până mai anii trecuți, când fiind suferind, s'a retras în cercul lui familiar, până s'a stins din viață în ziua de 18 Iulie 1948.

Înmormântarea a avut loc la cimitirul Ghencea (militar) din București.

În urma sa rămân soția și copiii lui dragi, cărora Societatea „PROGRESUL SILVIC” le transmite și pe această cale condoleanțe.

La înmormântare au participat mai mulți colegi din București, cea mai mare parte din primele serii dela Brănești.

M. P. FLORESCU
Ing. cons. silvic pens.

INGINER INSPECTOR SILVIC

DUMITRU D. DANIELOPOL

Absolvent al Școlii Naționale de Ape și
Păduri dela Nancy

(12.VI.1869 — 23.VIII.1948)

INGINER CONSILIER SILVIC

IOAN MARINESCU

Fost membru în Consiliul de Administrație al
Soc. Progresul Silvic

(30.X.1892 — 23.VIII.1948)

I N F O R M A T I U N I

— M. O. Nr. 149/1.VII.1948 publ. d. m. Nr. 17368 a Min. Silviculturii prin care se rectifică, în parte, decizia Nr. 7071 publ. în M. O. Nr. 126/2.VI.1948, în sensul că d. i. s. Gh. Purcăreanu, din centrala Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului se trece cu post cu tot la Ministerul Silviculturii.

— M. O. Nr. 150/2.VII.1948 publ. Decretul prezidial Nr. 1166 prin care d. Constantin E. Câmpeanu se numește în funcțiunea de secretar general al Ministerului Silviculturii.

— Idem dec. min. Nr. 58 a Min. Silviculturii, prin care se comprimă din serviciu d-ii: i. i. s. Decei Ovidiu dela Direcția silvică Bistrița-Năsăud; i. s. Liubmirescu Ambrozie șeful O. s. Chișineu Criș, jud. Arad.

— Idem Nr. 717, prin care se comprimă din serviciu, următorii: i. s. s. Comes Titus, dela ICEF; i. s. Dorobanțu V., dela Comisiunea de Amenajări Dobra-Cerna, jud. Hunedoara; i. s. Fetcu Al., dela Comisiunea de amenajări Bistrița-Năsăud; i. s. Roman Ovidiu, dela o. s. Dobrești-Bihor;

— M. O. Nr. 152/5.VII.1948 publ. d. m. Nr. 19491 a Min. Silviculturii, prin care se prelungește detașarea fără plată salariului a d-lui i. c. s. Emanoil Costache, dela D. r. s. Cluj, la Ministerul Industriei, Societatea Exportlemn, pe intervalul dela 1.III—31.V.1948 și la Oficiul Industrial al Lemnului dela 1.VI—30.VI.1948, urmând să-și primească drepturile dela acele societăți.

— M. O. Nr. 154/7.VII.1948 publ. decretul prezidial Nr. 1217 prin care d. dr. Anton Sirlican se numește în funcțiunea de director general al Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului. Mandatul de director general al Regiei pentru industrializarea lemnului dat d-lui ing. insp. gl. silv. Gh. Purcăreanu încetează pe data de 2 Iunie 1948, când d-sa a trecut la Ministerul Silviculturii.

— M. O. Nr. 198/12.VII.1948 publ. d. m. Nr. 76 a Min. Silviculturii prin care se suspendă d'n serviciu, pe data publicării deciziei, fără plată salariului, d. i. s. Goțla Nicolae, Șeful Ocolului silvic Intorsura Buzăului.

— Idem Nr. 84, prin care d. i. s. Ion Gheorghiu, șeful Serv. silv. jud. Fălciu, se comprimă din serviciu.

— Idem Nr. 77 prin care d. i. s. Gh. Herășescu, dela O. s. Horezu-Vâlcea, se transferă la cerere, pe data de 15.VII.1948, la O. s. Râmnicu-Vâlcea, cu atribuțiuni de șef al aceluși ocol, retragându-se pe aceeași dată, delegația de girant dată d-lui subing. C. Abagiu.

— M. Of. Nr. 160/14.VII.1948 publ. d. m. Nr. 83 a Min. Silviculturii prin care d. i. s. Ovidiu Georgescu, șeful O. s. Domnești-Muscel se suspendă din serviciu, fiind deferit parchetului respectiv.

D. i. s. Eugen Babeu, dela O. s. Câmpulung-Muscel, se detașează, pe data prezentei decizii, la O. s. Domnești-Muscel, în calitate de șef al Ocolului.

— Idem d. m. Nr. 7.232 din 10 Iulie 1947, d. i. s. N. Celac, din centrala Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului, se detașează la Ministerul Industriei, pe lângă cabinetul d-lui Ministru Em. Argheliiu, în calitate de consilier tehnic.

— M. Of. Nr. 162/16.VII.1948 publ. decizia Consiliului de Miniștri Nr. 1091.948, prin care se aprobă rezoluția celei de a II-a Conferințe a specialiștilor din agricultură și silvicultură, din țările slave și din celelalte țări de democrație populară, ținută la Praga între 3—9 Mai 1948. Se instituie o Comisie de Colaborare cu Institutul Internațional de Agricultură (IIA), compusă din d-ii:

1. Pavel Chirtoacă, consilier în Min. Agriculturii;
2. Mircea Doucet, directorul planificării în Min. Agriculturii;
3. D. Pușcaru, directorul Institutului de cercetări zootehnice.
4. Sergiu Pașcovschi, șef de laborator la ICEF.

Deasemenea se constituie un comitet de redacție pentru INTERAGRA, organul oficial al IIA, compus din d-ii:

1. Pavel Chirtoacă.
2. Sergiu Pașcovschi.

— M. Of. Nr. 164/19.VII.1948, publ. d. m. Nr. 101 a Min. Silviculturii prin care d. i. s. Bobei Mihai, șeful o. s. Bârzava, jud. Arad, se comprimă din serviciu.

— Idem Nr. 89 a Min. Silviculturii, prin care d-lui i. s. Ștefan Ionescu, din cadrul de Stat, i se aplică pe deapsa prevăzută de art 50, pct. 4 din legea de organizare a Corpului Silvic, transferarea, pentru fapte

cari se încadrează în art 49 pct 6 (călcare de legi și regulamente). Se ridică suspendarea cu caracter disciplinar aplicată d-sale, prin d. m. Nr. 339.1948.

— Idem Nr. 95, Min. Silviculturii, prin care se comprimă următorii:

I. s. Gh. Ardeleanu, șeful O. s. Sobiș-Moneasa, jud. Arad.

I. s. Gr. Nalboc, șeful O. s. Răcăciuni—Bacău.

— Idem Nr. 102 a Min. Silviculturii, prin care se revine asupra dispozițiilor d. m. Nr. 65, prin care d-l i. s. Eugen Coțescu, subdirector silvic județean, a fost transferat la O. s. Bereșu—Covurlui, în calitate de șef al Ocolului, d-sa rămânând în postul avut la S. s. j. Covurlui, menținându-i-se mai departe detașarea la Șantierul Național Ana Pauker—Galați.

— Idem decizia Nr. 22.412 a Directorului general al Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului, prin care se stabilesc atribuțiile și competențele d-lui I. c. s. Ionescu Gheorghe, subdirector general. D-sa va rezolva toate lucrările din cadrul Direcției tehnice și aprovizionării cu materiale tehnice, Direcției exploatații, industrializării și valorificării, Oficiului exportului, Oficiului de studii și documentare, Serviciului Coordonării și Oficiului pentru aplicarea tratatului de pace.

— M. O. Nr. 165/20.VII.1948 publ. d. m. Nr. 1940 a Min. Silviculturii, prin care se numește o comisie permanentă pentru ținerea licitațiilor și tratărilor prin bună învoială, și o altă comisie pentru recepții la Institutul de Cercetări Forestiere al R. P. R.

— M. O. Nr. 166/21.VII.1948, publ. decizia Nr. 23.632 a directorului general al Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului, prin care d-l i. i. gl. s. Vasile Magdas din Centrala REIL se pune în retragere din Oficiu, pentru limită de vârstă, pe data de 1.IX.1948, pentru a-și aranja drepturile la pensie.

— Idem Nr. 7255 prin care d-l i. sb. s. C. I. Marinescu, șeful fabricii Areva din REIL, se detașează la Ministerul Industriei, Direcția industriei lemnului.

— M. O. Nr. 167/22.VII.1948 publ. d. m. Nr. 104 a Min. Silviculturii prin care se stabilesc atribuțiunile

d-lui Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin, Director al Direcției tehnice.

— Idem Nr. 105 prin care se stabilesc atribuțiile d-lui Consilier tehnic Murzin Tarase, referitoare la lucrările de resortul personalului.

— Idem Nr. 106, prin care se stabilesc atribuțiile d-lui Consilier tehnic Vasile Pogăceanu, director al Direcției exploatărilor și valorificării.

— Idem Nr. 107, prin care d-l I. c. s. Vencu Georgescu se autoriză ca în numele Ministerului, să examineze, să rezolve, să aprobe și să semneze toate lucrările, referitoare la Direcțiile: tehnică și exploatărilor și valorificării, în afară de cele rezervate prin legi ministrului.

— Idem Nr. 108, prin care se stabilesc atribuțiile d-lui inspector general tehnic Mircea Pisai, referitoare la lucrările de resortul Serviciului Controlului.

— Idem Nr. 109, referitoare la atribuțiile și competențele șefilor de ocoale silvice.

Idem Nr. 110, prin care se stabilesc atribuțiile d-lui A. Tecovici, director al Direcției proprietăților silvice.

— M. O. Nr. 168 23.VII.1948 publ. d. m. Nr. 111, a Min. Silviculturii, prin care se stabilesc competențele și atribuțiile d-lui secretar general Constantin E. Câmpianu, referitoare la lucrările privind direcțiile: proprietăților silvice, economiei vânătorului, învățământului tehnic, administrației, contabilității și serviciului Contenciosului.

— M. O. Nr. 170/26.VII.1948, publică d. m. Nr. 3854, prin care înțețază delegația dată d-lui i. i. gl. s. At. Haralamb, prin d. m. Nr. 3265/1947. D-l i. i. s. I. M. Pavelescu se delegeă inspector de control general. D-sa va îndeplini această delegație, concomitent cu atribuțiile pe care d-sa le are în calitatea de titular al laboratorului de administrație forestieră (Sect. VIII-a), de delegat cu conducerea Laboratorului de exploatarea pădurilor (Sect. I-a) și de delegat șef al Stațiunii experimentale forestiere Mihăești.

— M. O. Nr. 172/28.VII.1948 publ. d. m. Nr. 25.314 a R.E.I.L., prin care d-l i. s. Vitalie Donos dela Centrul de exploatare Stâlpeni se transferă în interesul serviciului la Centrul de exploatare Curtea de Argeș.

— M. O. Nr. 174/30.VII.1948 publ. d. m. Nr. 25907 a Min. Industriei și Min. Silviculturii, prin care se trece la Ministerul Silviculturii, următorul personaj bugetar și temporar din serviciile exterioare ale REIL:

Dela Dir. reg. silv. Iași: i. s. st. Nenciu Tănase, i. s. Stănescu V., i. sb. s. Podoleanu A., i. sb. s. Istrate

Petre, i. s. I Enăchescu C., i. sb. s. Serghie Ion, i. s. II Dragomir N., i. s. I Angelescu Aur., i. s. s. Berliba Boris, i. sb. s. Stângă Ion, i. s. II Strechescu C., i. s. s. II Dăcu Voicu, i. sb. s. Boboc Gh., i. s. st. Popescu I. Ion, i. s. st. Bădilă Stănică, i. s. st. Bendac D., i. s. st. Druțu Tr., i. s. st. Cuptor Gh.

Dela Dir. reg. silv. Bacău: i. s. Dămăceanu C., i. s. st. Grodruc Aurelian, i. sb. s. Pelin Ion, i. s. st. Lascăr T. Cezar, i. s. s. Sava Andrei, i. s. II Arnăutu Eugen, i. s. I Vinlea Mihail, i. sb. s. Podaru Alex., i. s. st. Clenaru Alex., i. sb. s. Negoită V., i. s. II Nalboc Gr., i. s. st. Denc Gh., i. s. Popescu Vladimir, i. s. st. Luca Eugenie, i. s. st. Macahon Toma, i. s. Vătuș Toma, i. sb. s. Harabagiu N., i. s. st. Pura Petru, i. s. II Stoica N., i. s. st. Badea Virgil, i. s. st. Bran Ernest, i. s. st. Ionașcu Gh.

Dela Dir. reg. silv. Constanța

I. s. I Popescu N., i. s. Năstăsescu Ilie, i. s. II Bălan Eftimie, i. s. s. Rădulescu Barbu Duțu, i. s. s. Delametra Gh., i. s. II Țiței Alex., i. s. st., Iurcenco Evghenie, i. s. s. Patachi Iosif, i. s. s. Petreanu Eugen, i. s. st. Silvestru Sergiu, i. s. s. Mironescu Fried.

Dela Dir. reg. silv. București

I. i. s. Bădulescu Virgil, i. sb. s. Mateescu I., i. sb. s. Georgescu Teodor, i. s. t. Dogărescu Claudiu, i. s. s. Achimescu C., i. s. I Ștefănescu Victor, i. sb. s. Ciobotaru Teodosie, i. s. I Pokoi Eugen, i. s. st. Costin Eugen, i. sb. s. Petrescu N., i. sb. s. Levățchi Anton, i. s. Barbu Ion, i. s. st. Orădeanu Titus, i. s. II Turtoi Ștefan, i. sb. s. Antonescu Ion, i. sb. s. Popescu Stelian, i. s. s. Dumitrescu Romulus, i. s. s. Popescu I. Nicolae, i. s. s. Discuțeanu V., i. sb. s. Mănăstireanu Epaminonda, i. s. I Ionescu Petre, i. s. I Mateescu Gh., i. s. s. Ionescu T. Gh., i. s. II Popovici Traian, i. s. II Bănescu Traian, i. s. s. Albușescu Ștefan, i. s. I Panaitescu Marius, i. sb. s. Sotiriu D. i. s. st. Popescu Basarab G., i. s. st. Câmpianu Ion.

Dela Dir. reg. silv. Pitești

I. s. s. Păunescu C., i. s. II Diaconescu Stan, i. sb. s. Foale Trofim, i. s. s. Popescu Stelian, i. s. Moldovanu Ion, i. s. s. Mateescu D., i. s. II Bratu Ion, i. s. s. Georgescu L. Ovidiu, i. s. II Ștefănescu Emanoil, i. s. Lișcu Petre, i. s. s. Stăncescu Victor, i. sb. s. Agavriloaiei Teodor, i. s. II Groșanu Moise, i. i. s. Chiroșca Maxim, i. s. II Stanciu Panteimon, i. s. st. Avram Eugen, i. s. II. Ionescu Alex., i. s. Scărlătescu George, i. s. I Diniță Dumitru, i. sb. s. Oblu Al., i. s. s. Tuțulanu Val.

Dela Dir. reg. silv. Craiova

I. s. Ionescu Spiridon, i. s. st. Petruțian Paul, i. s. st. Cristescu Va-

sile, i. s. s. Popescu N., i. s. II Nedorizescu M., i. sb. s. Ursu V., i. s. I. Iordache Mircea, i. sb. s. Georgescu N., i. s. s. Nicu Nicolae, i. sb. s. Manolescu C., i. s. s. II Predescu Gh., i. sb. s. Sontea Seb., i. s. s. Popescu Gh., i. s. Popescu I. C., i. s. II. Popescu C. C., i. sb. s. Balacciu Mircea, i. s. s. Ionescu Gh. Gh., i. s. s. Oprșișu Ana Maria, i. s. I-a Stănescu M. Ion, i. s. s. Gruev Radion, i. s. st. Anghel C.

Dela Dir. reg. silv. Lugoj

I. s. Rusu Gr. Ion, i. s. Graviță Coriolan, i. s. st. Popăllă Andrei, i. s. s. Carpov D., i. s. Iavorski Titus, i. s. Georgescu Anton, i. s. Rădulescu Gh. Ion, i. s. st. Fedorovici Teodat, i. s. st. Frantz Alex.

Dela Dir. reg. silv. Ciuj

I. sb. s. Golățevschi Iosif, i. s. Ursulescu Ștefan, i. s. Ursulescu Adela, i. s. Bichigean Iulian, i. s. st. Suciu Eugen, i. s. I. Pășenco Petre, i. s. s. Marcu Ion, i. s. Lazăr Ion, i. s. st. Cocu Stere, i. sb. s. Roșculeț Oprea, i. s. st. Dominic C.

Dela dir. reg. silv. Sebeș

I. s. Moraru Traian, i. s. st. Galatescu Andrei, i. s. s. Nepomneasc Vasile, i. i. s. Hanner Friederich, i. s. II Moraru Teodor, i. s. Ene Ion, i. sb. s. Dumitrașcu C., i. s. st. Dorobanțu Vasile, i. s. s. Băluță Ștefan.

Dela Dir. reg. silv. Arad

I. s. s. Bobei Mihael, i. s. s. Iorgulescu Ion, i. s. s. Babuția Teodor, i. t. s. Vrbîchi Iuliu, i. s. Liubimirescu Ambrozie, i. s. Roman Ovidiu, i. s. s. Părvulescu C., i. s. s. Ștefanu Aurel, i. s. st. Dumitrescu Sc. Nicoară, i. s. Mărcoiu Aurel, i. s. s. Dobrescu C., i. s. st. Ionescu Gh. Al., i. s. II. Ardeleanu Gh., i. s. s. Iancov N., i. s. II. Arboreanu N., i. s. II Popiel Carol.

Dela Dir. reg. silv. Sibiu

I. s. Benea Vasile, i. i. s. Naghy Acatiu, i. s. st. Văclău Valentin, i. s. s. Balogh Dezideriu, i. s. Bujorică Ion, i. s. Aurori Alex., i. s. Tofilescu Teodor.

— M. Of. Nr. 175 din 31.VII.1948, publ. d. m. Nr. 120 a Min. Silviculturii prin care d-nii: i. s. Boambă I. dela fosta Dir. reg. silv. Sebeș-Alba și i. s. Borza Alex., dela S. s. j. Făgăraș, se consideră repartizați la școala de pădurari dela Odorhei, cu atribuții de profesori.

D. i. s. Mihael Vasile, șeful S. s. j. Odorhei, va gira și conducerea școalei de pădurari Odorhei.

— M. Of. Nr. 177 din 3.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 128 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Foale Petru, șeful O. s. Ineu, pendinte de S. s. j. Arad, se comprimă din serviciu.

— M. Of. Nr. 181 din 17.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 131 a Min. Silviculturii

turii, prin care se primește demisia din serviciu a d-lor: i. s. Rusu Gh. Ion, dela o. s. Berzasca, S. s. j. Caraș, pe data de 1.VIII.1948; i. s. Moșescu Gh., dela O. s. Ghimpați, pe data de 1.V.1948.

— Idem Nr. 139 prin care d. i. s. Bacanu Nicolae, directorul S. s. j. Brălla se comprimă din serviciu.

— Idem Nr. 127, prin care se rectifică în parte decizia Nr. 22 din 1948, în sensul că d. i. s. Ion Drăgulescu, se reîncadrează în funcția de director silvic județean la S. s. j. Caraș.

— M. Of. Nr. 184 din 11.VIII.1948, publ. d. m. Nr. 143 a Min. Silviculturii, prin care următorii ingineri silvici se comprimă din serviciu: Cernescu Tiberiu, referent șef tehnic dela Inspectoratul silvic Timișoara; i. s. Cotifide C., dela S. s. j. Vâlcea, i. s. Carol R. Popiel, șeful O. s. Valea Mare Severin, i. s. Petreanu Eugen, șeful O. s. Niculițel — Tulcea; i. s. Diaconescu Ion, subdirectorul D. r. s. Arad; i. s. Lișcu Petre, șeful o. s. Nucet — Dâmbovița; i. s. Prădescu Gh., șeful o. s. Arpașul de Jos — Făgăraș; i. s. Bichigeanu Iulian, șeful o. s. Câmpul Cetății — Mureș; i. s. Bulauca Ion, directorul S. s. j. Salaj; i. s. Stănescu M. Ion, șeful o. s. Tismana — Gorj; i. s. Aurorei Alex., șeful o. s. Firița — Satu Mare; i. s. st. Machedon Toma, șeful o. s. Tazlău—Bacău; i. s. Franț Alex., șeful Fabricii Mănăstur — Severin.

— M. Of. Nr. 185 din 12.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 144 a Min. Silviculturii prin care încetează pe data de 15 August 1948, transferarea făcută prin decizia Nr. 77/1948 a d-lui i. s. Herășescu Gh., dela o. s. Horezu — Jud. Vâlcea la O. s. R.-Vâlcea.

— M. of. Nr. 188/16.VIII.1943 publică d. m. Nr. 154 a Ministerului Silviculturii, prin care se institue consiliul de disciplină al tehnicienilor

silvici (ingineri și subingineri), cu următoarea componență:

Președinte; M. Chirculescu, consilier la Curtea Supremă.

Membri: i. c. s. Vencu Georgescu, i. s. Toma Văetuș, i. i. s. Const. Nicolescu, consilier Mircea I. Teodor, i. s. Sabina Băleanu (delegat sindical).

Supleanți:

Președinte, C. Cnobloc, membru la Curtea Supremă.

Membri: i. s. P. Urzică, i. s. Pierre Verone, i. i. gl. s. Const. Tipa, i. i. gl. s. Ștefan Bărbulescu, i. i. gl. s. Ilie Bancu (delegat sindical).

— M. O. 190/18.VIII.1948 publ. decretul prezidial Nr. 1430 prin care d-l i. s. Poenaru T. Valeriu se numește în funcțiunea de referent tehnic la O. s. Bibești-Gorj.

— Idem Nr. 29141 a Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului prin care se angajează în mod temporar d-l i. s. st. Ștefănescu Iuliu, la O. s. Tisău.

— M. Of. Nr. 185/12.VIII.1948 publică d. m. Nr. 147 a Ministerului Silviculturii, referitoare la interzicerea vânătoarei potârnicilor pe întreg cuprinsul teritoriului Arad, pe anul 1948/1949.

— M. O. 195/24.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 159 a Min. Silv., prin care d. l. i. s. Boboc Gh. șeful O. s. Vaslui se comprimă din serviciu.

Încelează angajarea d-lui i. s. Marin Gheorghe, dela Centrul de ameliorare Orșova.

— M. Of. Nr. 196/25.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 7418 a Min. Industriei, prin care următorii ingineri silvici sunt numiți în funcțiune de tehnician șef, la Intreprinderile pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului, specificate în paranteză: Pavel Casian (Turda), D. Bordea (Iași), N. Dogaru (București), C. Fedeleș (P. Neamț), Victor Po-

pescu (Plocești), Al. Teboică (Fălci- cent), Gr. Vasilescu (Ga ați), I. Răpceanu (Constanța), Gavriță Andrei (Arad), Mircea Băncilă (Bacău), V. Ițoie (Sighet), Ion Bărbulescu (Comănești), Ion Ionescu (Cluj), V. Stănescu (subdirector) și Gh. Șireaev (Pitești), T. Corbeanu (Sebeș-Alba), Mihai Marinescu (Craiova), Ion Caloianu (Bârlad).

— M. O. Nr. 198/27.VIII.1948 publică d. m. Nr. 183 a Ministerului Silviculturii, prin care se numesc membri în Comitetul de organizare al Asociației Generale a Vânătorilor din R.P.R. d-nii:

Stoicescu Nicolae, Aghiniei Nicolae, Gândilă Marin, Teodorescu Paul, Georgescu B. Gheorghe, Pop Coman Victor, Holzner Ladislau, Tecovici Aurel, Stoița Ion.

— M. O. Nr. 199 din 28 August 1948, publ. decretul prezidial Nr. 1509 prin care d. Constantin Prisnea se numește ministru adjunct la Ministerul Industriei, în locul d-lui Emilian Anghelii, revocat.

— Idem Nr. 1483, prin care se aplică pedeapsa eliminării din corpul silvic, prevăzută de art. 50, pct. 9 combinat cu art. 60, din legea pentru organizarea Corpului silvic, d-lor: i. c. s. Nicolae C. Ion și i. s. Stelian Niclaescu.

Se aplică pedeapsa prevăzută de art. 50, pct. 7 din legea pentru organizarea Corpului Silvic, adică punerea în dispozibilitate pe termen de 1 an, d-lui i. s. Mihai Crăciun.

— M. Of. Nr. 201/31.VIII.1948 publ. d. m. Nr. 187 a Min. Silviculturii, referitoare la atribuțiile d-lui Alfons Picatschi, director administrativ.

— Idem Nr. 188 a Ministerului Silviculturii, referitoare la atribuțiile d-lui Mircea Teodor, director al Direcției Indrumării, planificării și Controlului.

CONFERINȚELE SECȚIILOR DE SPECIALITATE AGRICOL

BUCUREȘTI	Hârtie și Celuloză	19—21 Septembrie
	Electricitate	24—26 Septembrie
	Silvicultură	3—6 Octombrie
	Construcții și Urbanism	29—30 Sept. și 1 Oct.
	Pielărie	8—10 Octombrie
CRAIOVA	Agronomie	22—24 Noembrie
PETROSANI	Mine	24—26 Septembrie
PLOEȘTI	Petrol	16—19 Septembrie
TIMIȘOARA	Mecanica	16—18 Septembrie
	Textile	26—29 Septembrie
TURDA	Chimia de bază	24—26 Septembrie

C) CONDIȚIUNI CERUTE PENTRU FONDUL MATERIALULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. Articolele, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 3—10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot primi, fără însă a se garanta că pot fi publicate într'un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau reda în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se prezinte în același articol simultan printr'un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând un caracter de originalitate.

Se va renunța la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată.

3. Recenziile reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relatări ale activității A.G.I.R.-ului, ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică: dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice proeminente, etc. În fine, se pot insera și informații profesionale.

5. Documentarea și Bibliografia constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articolele de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. Revista revistelor conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă.

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenar de cel puțin 30 mm. Hârtia să nu fie foiță și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A₄ (210×297 mm.).

Pe prima pagină se va scrie: numele, pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va iscăli lucrarea la sfârșit și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică în diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu creioane colorate și trebuie să fie în orice caz unitare în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulelor matematice se va face, cu cea mai mare grijă și ținând seama de normele și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisele primite nu vor fi redactate de autorii lor după aceste norme, ele vor fi puse la punct de către Secretarul de redacție al revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtie de calc, de obicei la o scară de 2 ori mai mare decât vor fi tipărite.

Lățimea unei figuri normale desenată pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor micșora la tipar la jumătate. Din această cauză pe desen cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cca. 7 mm. (cel puțin 5 mm. și cel mult 10 mm.) Pe figuri se va utiliza de preferință scrisul normalizat înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figuri, se va indica la sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisele trebuie să fie trimise de autor gata pentru tipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretarii de redacție ai revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de semnele convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările denumirii revistelor convenite internațional și de ordinea următoare a indicațiilor: numărul volumului, anul calendaristic (în paranteză) numărul revistei și paginile.

Cărțile se citează cu numele întreg, pronumele prescurtate al autorului, titlul complet, editura editura, locul editurii și anul.

E) DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se plătesc conform unui tarif stabilit de A.G.I.R.

2. În plus autorii de articole au dreptul la un număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un singur număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având paginația revistei cu condițiunea ca să se indice datele numărului din revista în care s'a publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să ia la timp legătura cu Secretarul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l dorește. Costul extraselor privește pe autor.

EDITURA P. M. R.
ATELIERELE SALIGNY
BUCUREȘTI — Str. Ing. Saligay, 2

ANUL 63, Nr. 5, SEPTEMVRIE - OCTOMVRIE 1948

REVISTELE TEHNICE

AGIR

5

REVISTA PADURILOR

EDITURA AGIR ASOC. GEN. A INGINERILOR DIN ROMANIA, STR. C. A. ROSETTI 35, BUCUREȘTI

REV. TEHNICE
AGIR - REVISTA PĂDURILOR | ANUL 63 | Nr. 5 | PAG.: 177-214 | SEPTEMV.-OCTOMV., 1948

Taxa poștală în numerar conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 135.136/947.

COMITETUL DE REDACȚIE

ESTE ÎN CURS DE REALCĂTUIRE

Articolele și corespondența privind Revista Pădurilor se vor adresa :
Editura A G I R București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A G I R

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editează următoarele reviste tehnice: **Chimie, Construcții, Electricitate, Metalurgie, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile, Viața Agricolă și Buletinul de Normalizare.**

2. Revistele se administrează de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35 telefon 1.07.35 și 1.07.36.

3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretariatului de redacție este publicată în corpul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune la dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnică la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R., publică:

a) Articole cu caracter tehnic, științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnice științifice personale sau relatări de lucrări executate de autori, în cadrul instituției unde activează.

b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate;

c) Recenzii de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) Informații privind activitatea: A.G.I.R.-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnice-științifice din țară sau străinătate și late informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care ar interesa cercurile de specialitate respective;

e) Documentări și bibliografii asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

e) Revista revistelor;

g) Comunicări redacționale.

Condițiile referitoare la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos.

3. Părerile exprimate în: articole, note și recenzii angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice se vor da pe verso-ul copertei fiecărei reviste.

5. Materialul de publicat se prezintă de autor, fie Secretarului General al revistelor A.G.I.R., la sediul arătat mai sus, fie secretarilor de redacție ai revistelor conform indicațiilor date de fiecare revistă

C) CONDIȚIUNI CERUTE PENTRU FONDUL MATERIALULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. Articolele, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 3-10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot primi fără însă a se garanta că pot fi publicate într'un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau reda în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se prezinte în același articol simultan printr'un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând un caracter de originalitate.

Se va renunța la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată.

3. Recenziile reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relatări ale activității A.G.I.R.-ului, ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică: dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice proeminente, etc. În fine, se pot însera și informații profesionale.

5. Documentarea și Bibliografia constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articolele de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. Revista revistelor conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă.

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenar de cel puțin 30 mm. Hârtia să nu fie foită și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A₄ (210×297 mm.)

Pe prima pagină se va scrie: numele, pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va iscăli lucrarea la sfârșit și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică în diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu creioane colorate și trebuie să fie în orice caz unitare în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulelor matematice se va face, cu cea mai mare grijă și ținând seama de normele și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisele permise nu vor fi redactate de autorii lor după

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35

TELEFON : { A G I R
1.07.35 — 1.07.36

SUMARUL:

	Pag.
EDITORIAL	
La a 31-a Aniversare a Revoluției Socialiste din Octombrie.	
Reforma învățământului	177
STUDII	
Erorile accidentale în măsurătoarea optică a distanțelor orizontale și înclinate . . . <i>Ing. G. I. Constantinescu.</i>	179
Stațiunea de pin cembra dela origina văii Sadului . . . <i>Ing. Dr. At. M. Haralamb.</i>	181
REFERATE — COMENTARII	
Tehnica tăerilor de regenerare pentru pădurile de stejar tratate în regimul codru cu tăeri progresive . . . <i>Ing. I. Diaconu</i>	183
Probleme actuale ale economiei forestiere românești . . . <i>Ing. Marin Rădulescu.</i>	189
Observațiuni meteorologice la ocoalele silvice . . . <i>Ing. Dr. T. Bălănică</i>	191
Liberul de tel ca material de legat . . . <i>Ing. V. Cotta</i>	194
Altă întrebuintare a semințelor de rășinoase . . . <i>Ing. I. I. Marinescu</i>	197
Arma de vânătoare a personalului silvic . . . <i>Rolland Snyder.</i>	199
CRONICA	
INTERNĂ	
Conferința pe țară a directorilor silvici județeni	200
EXTERNĂ	
U R S S — Planul gigantic de împădurirea stepelor	201
UNGARIA — Preocupări forestiere . . . <i>T. Bălănică</i>	202
POLONIA — Zimbrul și calul sălbatic în rezervațiile naturale . . . <i>S. Pașcovschi</i>	203
LEGISLATIVĂ	
Dispozițiuni legale de interes forestier . . . <i>N. St. Dumitrescu</i>	204
CĂRȚI, REVISTE, MANUSCRISE	207
INFORMAȚIUNI	211

СО Д Е Р Ж А Н И Е

	Стр.
От редакции	
31-я годовщина Октябрьской Социалистической революции.	
Реформа народного просвещения	177
Труды	
Случайные ошибки при оптическом измерении горизонтальных и наклонных длин Инж. Константиnescу Г. И.	179
Местопроизрастание сосны <i>Pinus Cembra</i> в верхних частях Долин Садчлуй. Инж. Д-р Хараламб Ат.	181
Рефераты - суждения	
Техника возобновительных рубок в дубовых насаждениях при высокоствольном хозяйстве с постепенными рубками Инженер Дьякону И.	183
Насущные задачи румынского лесного хозяйства Инж. Радулеску М.	189
Метеорологические наблюдения в лесничествах Инж. Д-р Баланика Т.	191
Липовый луд Инж. Котта В.	194
Еще одно применение семян хвойных пород Инж. Маринеску И. И.	197
Охотничье ружье лесной стражи Ролланд Снейдер	199
Лесная хроника	
Внешние сообщения — Баланика Т. и Лашковский С.	201
Законодательство — Думитреску П. Шт.	204
Книги, журналы, рукописи	207
Справки	211

I N H A L T

	Seite
LEITARTIKEL	
Zum 31. Jahrestag der Grossen Sozialistischen Oktoberrevolution.	
Neugestaltung des Unterrichtwesens	177
ABHANDLUNGEN	
Zufallsfehler bei optischen Messungen der horizontalen und geneigten Längen von Dipl. Ing. G. I. Constantinescu	179
Der Arvenstandort im Sadu-Tal (Karpathen) von Ing. Dr. At. Haralamb	181
MITTEILUNGEN	
Verjüngungstechnik der Eichenwälder im Femelschlagbetrieb . . . Dipl. Ing. I. Diaconu	183
Gegenwärtige Fragen der rumänischen Forstwirtschaft . . . Dipl. Ing. M. Rădulescu	189
Meteorologische Beobachtungen im Rahmen der Forstämter . . Dipl. Ing. Dr. T. Bălănică	191
Lindenbast . . . Dipl. Ing. V. Cotta	194
Eine andere Verwendung der Nadelhölzerzamen . . . Dipl. Ing. I. I. Marinescu	197
Das Jagdgewehr der Förster . . . R. Snyder	199
CHRONIK	
Inland	200
Ausland. T. Bălănică und S. Pașcovschi	201
Gesetzliches. N. St. Dumitrescu	204
Bücher- und Zeitschriftenschau	207

S O M M A I R E

	Page
EDITORIAL	
A la 31-ème anniversaire de la Révolution Socialiste d'Octobre.	
La réforme de l'enseignement publique	177
ETUDES	
Les erreurs accidentelles dans la mensuration optique des distances horizontales et inclinées . . . Ing. Gh. I. Constantinescu	179
La station d'arolle située à l'origine de la vallée Sadul . . . Ing. Dr. At. Haralamb	181
COMMENTAIRES	
La technique des coupes de régénération dans les forêts de chêne traitées en futaie à coupes progressives . . . Ing. I. Diaconu	183
Problèmes actuels de l'économie forestière roumaine . . . Ing. M. Rădulescu	189
Observations météorologiques aux cantonnements forestiers . . . Ing. Dr. T. Bălănică	191
Le liber de tilleul . . . Ing. V. Cotta	194
Autre utilisation des graines résineuses. . . . Ing. I. I. Marinescu	197
Le fusil de chasse du personnel forestier. . . . Rolland Snyder	199
CHRONIQUE FORESTIÈRE	
Intérieure,	200
Etrangère: URSS, Hongrie, Pologne, . . . T. Bălănică et S. Pașcovschi	201
Législative . . . N. St. Dumitrescu	204
Livres, Revue des revues, Manuscrits	207
Nouvelles	211

C O N T E N T

	Pag.
EDITORIALS	
To the 31-st. Anniversary of the Great October Socialist Revolution.	
Reform of Technical Training	177
STUDIES	
Accidental Errors in Optical Measurements of Horizontal and Inclined Distances . . . Eng. G. I. Constantinescu	179
Cembran Pine Station on Sadu-Valley (Carpathean Mountains) . . . Eng. Dr. At. Haralamb	181
COMMUNICATIONS	
Technics of Natural Regeneration in Oak-forests by Selection Cutting System . . . Eng. I. Diaconu	183
Actual Problems of the Roumanian Forestry . . . Eng. M. Rădulescu	189
Meteorological Observations . . . Forest-Ranges . . . Eng. Dr. T. Bălănică	191
Limebast . . . Eng. V. Cotta	194
Another Utilisation of Coniferous Trees-Seed . . . Eng. I. I. Marinescu	197
Huntergun of Foresters . . . Eng. R. Snyder	199
CHRONIQUE	
Inland	200
Abroad T. Bălănică, S. Pașcovschi	201
Legislatives N. St. Dumitrescu	204
Books and periodicals Reviews,	207

LA A 31-a ANIVERSARE A REVOLUȚIEI SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

A 31-a aniversare a Revoluției Socialiste din Octombrie este o zi de mare sărbătoare pentru popoarele sovietice și la fel de mare pentru toate popoarele iubitoare de pace, libertate și de un trai mai bun.

Mărețele rezultate ale acestei Mari Revoluții se succed neconținț și triumfal în fața ochilor noștri, atât pe plan intern cât și pe plan extern.

Pe plan intern, vedem că sporirea productivității muncii va duce la rezultatul că, ultimul plan cincinal se va realiza în patru ani, ceea ce va aduce noul opere sociale în patrimoniul poporului, noi și mai multe bunuri la îndemâna poporului muncitor.

Mecanizarea industriei și agriculturii duce, nu numai la sporirea produselor și productivității muncii, dar și la ușurarea condițiilor de muncă, făcând astfel, ca muncitorul să poată să se bucure de bunurile care din ce în ce mai mult și le poate procura.

La aceste rezultate contribuie creșterea omului nou sovietic, contribuie revoluționara dezvoltare a tehnicii și științei sovietice.

Știința și tehnica sovietică au revoluționat, prin savantul Miciurin, transformarea speciilor și, prin planul recent fixat, vor transforma stepele în câmpuri mănoase și primitive pentru om, făcând pe om din ce în ce mai stăpân pe natură.

În felul acesta știința și tehnica sovietică luptă pentru viața popoarelor — nu pentru distrugerea lor.

Pe plan extern, asistăm la neconțințele succese politice în lupta deschisă și hotărâtă pentru libertatea popoarelor, pentru asigurarea păcii, succese care strâng în jurul Uniunii Sovietice popoarele lagărului democrației populare și clasa muncitoare din toată lumea.

Succesele interne și externe ale Revoluției Sovietice se datoresc faptului că aceste popoare sunt conduse de cea mai înaltă ideologie, ideologia marxistă-leninistă-stalinistă.

Realizările Revoluției Sovietice sunt pentru toate popoarele un far luminos.

Tehnicienii din Republica Populară Română, alături de întregul popor muncitor, înțeleg nu numai să studieze vasele realizări ale tehnicii

și științelor sovietice, pe care să le aplice planificat, dar să studieze și teoria marxistă-leninistă-stalinistă, pentru că numai astfel vor putea să înțeleagă cum trebuie să muncească pentru binele poporului.

Luminați de învățăturile acestei revoluții, tehnicienii și inginerii din R P R vor lupta cu dârzenie pentru apărarea cuceririlor de până azi, pentru nouile victorii de mâine, care nu vor întârzia să vină, mergând hotărâți spre creierea unei vieți mai bune, spre creierea socialismului în țara noastră.

**Trăiască a 31-a aniversare a Revoluției Socialiste din Octombrie,
deschizătoare de drumuri noi pentru întreaga omenire!**

**Trăiască Uniunea Sovietică, forța conducătoare a frontului de-
mocratic anti-imperialist!**

Trăiască eroicul popor Sovietic, ziditorul Comunismului!

Trăiască în veci prietenia Româno-Sovietică!

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35

TELEFON : { A G I R
1.07.35 — 1.07.36

REFORMA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI.

Construirea socialismului în țara noastră, în vederea ridicării neîncetate a nivelului material și cultural al poporului muncitor, nu este cu puțință fără mărirea productivității muncii, fără stăpânirea unei tehnici înaintate și fără cadre cât mai multe și cât mai bine pregătite, care să conducă tehnica nouă și să o pună în slujba poporului.

Drumul clasei muncitoare către socialism este asigurat prin lichidarea stării economice de inapolere în cari se află țara, prin punerea în valoare în cele mai bune condiții a resurselor și forțelor de producție ale țării, pentru a împinge producția și productivitatea muncii spre un nivel din ce în ce mai înalt. În această operă de construire a unui viitor fericit pentru întregul popor muncitor, oamenii muncii au nevoie de îndrumarea și ajutorul oamenilor de știință, al inginerilor, al specialiștilor și în general al tuturor oamenilor cu o ridicată calificare profesională, așa precum ne arată marele Lenin :

«fără îndrumările specialiștilor din diferitele ramuri ale științei, ale tehnicii și ale experienței practice, trecerea la socialism este cu neputință, căci socialismul are nevoie de o progresiune conștientă și masivă spre o productivitate mai înaltă decât a capitalismului».

Naționalizarea principalelor mijloace de producție industriale, prin largile perspective de dezvoltare pe care le-a deschis economiei noastre, a creat necesitatea de noi și noi cadre tehnice și de specialitate cu pregătire corespunzătoare.

Vechiul învățământ — abstract, teoretic, rupt de practică, rupt de realități, pus în slujba clasei exploatare, inaccesibil masei largi populare, cu o slabă specializare — nu putea să dea cadrele de care are nevoie dezvoltarea industrială și agricolă a țării.

Reforma învățământului public, înfăptuită la inițiativa Partidului Muncitoresc Român și însușită de Guvern, este o reformă structurală de mari proporții, menită să adapteze învățământul la nevoile dezvoltării neconținute ale țării și ridicării nivelului material și cultural al poporului muncitor, să încadreze școala în lupta pentru construirea societății socialiste.

Reorganizarea pe temeiul unității de structură și așezarea învățământului pe baze realist-științifice, largile posibilități care se deschid pentru toți oamenii muncii doritori să învețe sau să-și ridice nivelul profesional, sunt o cheazășie pentru formarea cadrelor de tip nou, cadre de specialiști și tehnicieni, devotați intereselor clasei muncitoare și capabili să conducă dezvoltarea economică și culturală a țării.

Exemplul cel mai mareș în această privință, ni-l dă felul cum este organizat învățământul în Uniunea Sovietică, țara în care știința, tehnica, literale și artele au devenit bunuri comune ale întregului popor.

Prin reforma învățământului public, cadrele tehnice sunt pregătite în următoarele școli : școli profesionale, școli tehnice și institute superioare de învățământ.

Școlile profesionale se organizează pe lângă întreprinderi și au drept scop de a pregăti cadre calificate necesare producției.

Școlile tehnice au ca scop de a pregăti cadrele tehnice medii și ajutoare, necesare producției; ele se organizează în diferite centre, ținând seamă de nevoile urgente ale țării.

Institutele superioare de învățământ au ca scop să pregătească în primul rând cadrele tehnice superioare de specialiști destinați producției, precum și profesori pentru școlile medii.

Deasemeni iau ființă, pentru oamenii din câmpul muncii, școli speciale de doi ani, care au menirea de a le da o pregătire echivalentă cu școala medie și să le deschidă porțile spre învățământul superior.

În sectorul forestier, problema cadrelor prezintă o importanță tot atât de mare. Trecerea pădurilor în patrimoniul Statului, ca bun comun al poporului, înființarea Ministerului Silviculturii și a Întreprinderilor de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului, au creat premisele necesare pentru ca pădurile să devină cu adevărat una din temelile materiale ale propășirii economice a Republicii Populare Române.

Printre primele măsuri luate de organele executive de resort ale statului popular au fost și acelea de reorganize și însănătoși aparatul silvic, prin înlocuirea elementelor corupte și aservite clasei exploatare cu elemente din sânul muncitorimii și țărănimii muncitoare.

Alături de sarcina principală de îmbunătățire a acestor cadre tehnice, se pune problema creerii de noi cadre silvice, care să-și pună întreaga pregătire și putere de muncă în slujba refacerii și îmbunătățirii pădurilor, și a valorificării raționale a lemnului, corespunderii cu interesele poporului.

În urma reformei învățământului public vor funcționa în anul școlar 1948/1949, următoarele școli silvice și de prelucrarea lemnului:

— 3 Institute superioare de învățământ la: Câmpulung (Silvicultură și Prelucrarea lemnului), Brașov (Silvicultură) și București (Prelucrarea lemnului):

— 7 școli medii tehnice silvice la: Timișoara, Periș-Ilfov, Caransebeș, Năsăud, P.-Neamț, Pucioasa-Dâmbovița și Tg.-Săcuiesc.

— 6 școli tehnice de prelucrarea lemnului la: P.-Neamț, Miercurea Ciuc, Tg.-Ocna, Caransebeș, Curtea de Argeș, Câmpulung.

— 9 școli profesionale silvice la: Brănești-Ilfov, Curtea de Argeș, Cadea-Bihor, Gilău-Cluj, Gurghiu-Mureș, Brăila, Sighet-Maramureș, Odorhei și Rădăuți.

— 12 școli profesionale de prelucrarea lemnului la: Frasin, Vatra-Dornei, Brezoiu, Rosnov, Gheorghieni, Reghin, Nehoiu, Cloșani, Sighet, Drajna-București, Gugești, Măneciu Ungureni.

În Tg.-Săcuiesc și Odorhei, școlile sunt cu limbă de predare maghiară.

Caracteristicile principale ale noului învățământ silvic sunt:

— specializarea înaintată, prin crearea de școli separate pentru silvicultură și pentru prelucrarea lemnului, în scopul însușirii cât mai temeinice în cursul perioadei de studii a cunoștințelor respective;

— legătura directă dintre învățământul tehnic silvic și ministerele de resort: Ministerul Silviculturii și Ministerul Industriei, ceea ce are ca rezultat faptul că organele executive capătă posibilitatea și primesc sarcina de a veghea și a contribui la formarea cadrelor celor mai necesare dezvoltării lor, ca fiind în măsură să cunoască cel mai bine nevoile de cadre;

— repartizarea școlilor în provincie, în centrele însemnate de producție forestieră, pentru ca personalul didactic și elevii să fie în contact nemijlocit cu procesul de producție, cu realitățile terenului și să se poată astfel realiza unitatea necesară dintre teorie și practică.

Școlile silvice, ai căror elevi sunt recrutați, în imensa majoritate, din rândurile muncitorimii și țărănimii muncitoare, vor trebui să creeze noi și noul cadre, care să muncească din toate puterile spre a-și adânci pregătirea de specialitate în lumina doctrinei marxiste-leniniste, spre a putea face față marilor sarcini pe care le impune refacerea, ameliorarea și folosirea rațională a unei suprafețe păduroase de 6.704.700 ha.

Numai cu asemenea cadre, economia forestieră va putea să-și dea contribuția sa, necesară la construirea socialismului în țara noastră

ERORILE ACCIDENTALE IN MĂSURĂTOAREA OPTICĂ A DISTANTELOR ORIZONTALE ȘI INCLINATE

de Ing. GH. I. CONSTANTINESCU

Cunoașterea erorilor accidentale în practică are o importanță bine cunoscută, fiindcă ne permite de a găsi mijloacele prin care să putem atenua efectele lor, în diferite măsurători.

Se știe că, măsurătorile stadimetrice în drumurile tachimetrice și în cele forestiere sunt executate cu ajutorul tachimetrelor, a busolelor tachimetrice și cu stadiile.

Foarte adeseori, în cadastrul forestier, operațiunile de măsurători cu busola forestieră sunt dictate de natura lucrărilor — separațiuni de arborete, drumuri, colnice, poieni, văi, coame, etc. — atât la șes, cât și la munte.

Deasemenea, în regiunile accidentate de munte, în lucrările de perimetrarea pădurilor, care se execută prin drumuri tachimetrice, distanțele se măsoară pe cale optică.

În asemenea situațiuni, toleranța admisibilă pentru măsurătoarea distanțelor pe cale optică, după instrucțiunile Dir. Cadastrului art. 106, sunt de 20—38 cm la 100 m, pentru terenuri cu pante cuprinse între 10⁰—35⁰ centesimale. Aceste toleranțe admisibile sunt limitele erorilor maxime accidentale pe cari nu le putem depăși.

Din cercetările făcute s'a ajuns la concluzia că, erorile accidentale ce se ivesc la măsurătoarea distanțelor pe cale optică, se datoresc:

1. Erorii de coincidență a firelor stadimetrice și de estim, a fracțiunilor dintr'o diviziune minimă de pe stadiu.

Accastă eroare prezintă o mică nesiguranță și aduce adeseori erori de punctare și estim, inacceptabile.

Înlăturarea acestei erori se poate face întrebunându-se aparate cu lunete a căror putere de mărire este mare, și coeficientul stadimetric 1/100—1/200.

Deasemenea, distanțele maxime să nu depășească 100 m.

2. Erorii provenite din paralaxa optică a firelor stadimetrice.

Această eroare se corectează prin punerea la punct a lunetei, în scopul de a face ca planul reticulului să coincidă cu planul imaginii obținută prin obiectiv. Imaginea confuză obținută în planul reticul, dă loc la citirea distanțelor eronate.

3. Erorii provenite din variațiunile stadii.

Sub influențele fluctuațiunilor umidității aerului și temperaturii, lungimea stadii suferă o dublă variație.

Pentru variațiuni brusce, când temperaturile cresc, atunci lungimea variază în raport cu temperatura. Ecarturile în raport cu lungimea medie zilnică sunt în general $\pm 0,02$ mm. pe metru, sau 1/50.000 din lungimea stadii, ceace pentru o lungime de 100 m., dă o eroare de ± 2 mm., cifră neglijabilă.

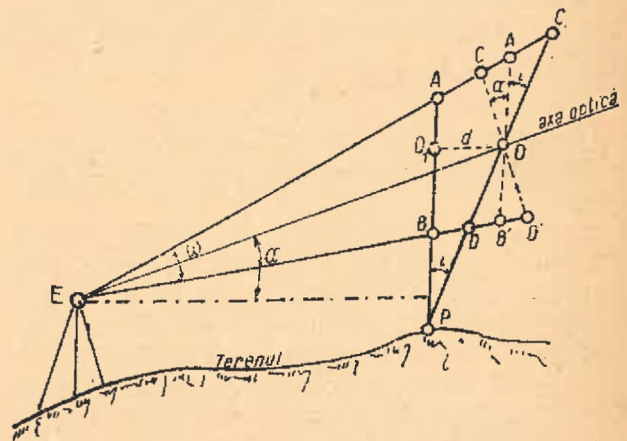

Fig. 1.

Pentru variațiuni lente—cele mai importante—care duc la uscarea lemnului și la variațiuni de umiditate, ecarturile pot atinge maximum 0,2—0,3 mm. pe 1 m. de lungime, sau circa 1/4000 din lungimea stadii ceace corespunde pentru o distanță de 100 m, la o eroare maximă de ± 25 milimetri.

4. Erorii datorite circumstanțelor exterioare.

a) Refracția, este deviația ce suferă o rază luminoasă ce străbate straturile de aer de inegală densitate.

Astfel, vizele stadimetrice traversând strate de aer și densități diferite, suferă variațiuni, așa că citirile stadimetrice pot fi și ele eronate.

Refracția este periculoasă mai ales dimineața, în apropierea șolului și atinge uneori milimetri,

Spunând înălțura aceste erori, se recomandă ca citirile pe stadie să nu se facă în partea inferioară a stadii (1/2 m).

b) **Ondulațiunile** se datoresc mișcării stratelor de aer din fața stadii în zilele călduroase, lucru ce aduce și mișcarea cifrelor citite pe stadie. Ele se produc mai ales în timpul prânzului și în lunile de vară.

c) **Vântul** are avantajul că în zilele călduroase, prin mișcarea stratelor de aer cald, înlătură ondulațiunile și refracția, însă provoacă trepidația instrumentului și înclinarea stadii, ceea ce aduce erori mari pentru citirea distanțelor. În acest caz, se recomandă a nu se face măsurători mai ales cu stadia.

d) **Luminozitatea reticulului.**

Adeseori, unghiul stadimetric suferă o variație ușoară anormală, când intensitatea luminei se schimbă.

Dacă citirea unei distanțe se face în direcția soarelui, aceasta este mai mare decât dacă s'ar face în sens invers.

5. Erorii de verticalitate a stadii.

În mod curent, în tachimetrie, stadia se ține vertical. Fie stadia P A ținută vertical și aceeași stadie înclinată sub unghiul i (vezi fig. 1).

Prin punctul O se duce paralela A' B' la A P, și se constată în această situație că, distanța obținută este eronată cu d ; însemnând cu H ipotenușa triunghiului $OO_1 P$, se poate exprima prin relația:

$$d = H \sin i$$

Eroarea (d) este pozitivă când stadia este înclinată înainte, și negativă când este înclinată înapoi.

Se constată deasemenea că, distanța C D interceptată între firele stadimetrice, este mai mare decât distanța A' B' determinată pe o stadie ținută vertical în punctul O. Ducem o perpendiculară C' D' la axa optică prelungită E. O.

În acest caz se pot considera unghiurile din C' D' ca fiind drepte, deoarece unghiul stadimetric ω este foarte mic (fig. 1).

Deci,

$$C' D' = A' B' \cos \alpha$$

$$C' D' = C D \cos (\alpha + i)$$

$$A' B' \cos \alpha = C D \cos (\alpha + i) \text{ sau}$$

$$A' B' \cos \alpha = C D \cos \alpha + C D \cos i$$

$$(C D - A' B') \cos \alpha = C D \cos i$$

$$C D - A' B' = \frac{C D \cos i}{\cos \alpha} = C D \left(1 + \frac{\cos i \sin \alpha}{\cos \alpha} \right)$$

$$C D - A' B' = C D \left(1 + \frac{\cos \alpha \cos i - \sin \alpha \sin i}{\cos \alpha} \right)$$

Intrucât unghiul i este foarte mic, se admite că $\cos i = 1$, deci

$$C D - A' B' = C D \left(1 + \frac{\cos \alpha - \sin \alpha \sin i}{\cos \alpha} \right)$$

$$C D - A' B' = C D \cdot \operatorname{tg} \alpha \sin i$$

Așa dar, distanța înclinată este proporțională cu lungimea C D, interceptată între firele stadimetrice ale lunetei. Ecartul dintre distanța D care va fi dedusă din C D și aceea care va fi dedusă din A' B', este:

$$e = D \cdot \operatorname{tg} \alpha \sin i$$

Eroarea totală E asupra distanței înclinate va fi:

$$E = e + d = D \cdot \operatorname{tg} \alpha \sin i + H \sin i \quad (1)$$

iar în cazul distanțelor orizontale, când $\alpha = 0$, formula 1 devine,

$$E = H \sin i \quad (2)$$

Discuțiuni asupra formulei (1)

$$E = e + d = D \operatorname{tg} \alpha \sin i + H \sin i$$

Dacă am dori să facem eroarea inferioară cifrei 0,05 m. pentru 100 m (1/2000 din distanță), cu o pantă maximă de 0,500, trebuie asigurată verticalitatea stadii la cel puțin aproape 1/1000, ceea ce necesită un fir de plumb de 1 metru lungime cel puțin, iar observațiunile să se facă în special pe timp de calm atmosferic.

În stadimetria de precizie, trebuie să se recurgă la nivela sferică pentru a se asigura verticalitatea stadii și această nivelă trebuie să aibe o rază de curbură minimă de 1 m.

În aceste condițiuni $\sin i$ rămâne inferior raportului 1/1000 și termenul $H \sin i$ al formulei devine neglijabil.

Pe de altă parte, se remarcă că $\sin i$ nefiind sensibil de $\operatorname{tg} i$, formula care ne dă eroarea totală de temut asupra distanței se pune sub forma următoare:

$$E = \pm D \cdot \operatorname{tg} \alpha \cdot \operatorname{tg} i$$

Ca să concretizăm mai bine cele arătate mai sus, dăm exemplul următor:

Exemplu 1. $D = 100$ m

$$\alpha = 29^\circ 52', \operatorname{tg} \alpha = 0,500$$

$$\operatorname{tg} i = \frac{1}{1.000}; \operatorname{tg} i = 0,001$$

ceea ce corespunde la o înclinare a stadii de 7 minute.

$$E = 100 \text{ m} \times 0,500 \times 0,001 = 0,05 \text{ m.}$$

Deci, pentru o distanță înclinată de 100 m. sub un unghi de înclinare de $29^\circ 52'$ și o eroare de verticalitate a stadii de $i = 1/1000$ sau 1 mm. pentru un fir cu plumb de 1 m. lungime, rezultă o eroare de ± 5 cm.

Exemplu 2. Considerăm $D = 100$ m.

$$\alpha = 29^\circ 52'; \operatorname{tg} \alpha = 0,500$$

$$\operatorname{tg} i = \frac{1}{100} = 0,01 \text{ sau } 10 \text{ mm,}$$

pentru un fir cu plumb de 1 m lungime. $\operatorname{Tg} i = 0,01$ corespunde la o înclinare a stadii de 70 minute. Această înclinare, produce o eroare pentru distanța de:

$$E = \pm 50 \text{ cm.}$$

Exemplu 3. Considerăm: $D = 100$ m.

$$\alpha = 0; H = 1,50 \text{ m}$$

$$\sin i = \operatorname{tg} i = \frac{1}{1.000} = 0,001 \text{ sau}$$

1 mm. pentru un fir cu plumb de 1 m lungime. $\operatorname{Tg} i = 0,001$ corespunde la o înclinare a stadii de 7 minute și produce o eroare pentru distanță de:

$$E = \pm 1,50 \times 0,001 = 1,5 \text{ mm.}$$

Exemplu 4. Considerăm: $D = 100$ m.

$$\alpha = 0; H = 1,50 \text{ m.}$$

$$\sin i = \operatorname{tg} i = \frac{1}{100} = 0,01 \text{ sau}$$

10 mm pentru un fir cu plumb de 1 m lungime. $\operatorname{Tg} i = 0,01$, corespunde la o înclinare a stadii de 70 minute și produce o eroare pentru distanță de:

$$E = \pm 1,50 \times 0,01 = 15 \text{ mm.}$$

Concluziuni.

Din cele expuse anterior, se constată că erorile accidentale cari influențează foarte mult asupra

determinării distanțelor orizontale sau înclinate pe cale optică, sunt acelea rezultate din defectul de neverticalitate al stadii și acelea datorite defectului de coincidență a firelor stadimetrice și de estim. Primele erori se pot reduce prin folosirea unui fir cu plumb sau a unei nivele sferice, iar următoarele prin:

- 1) folosirea aparatelor cu lunete a căror putere de mărire este mare;
- 2) coeficienții stadimetrice 1/100 sau 1/200;
- 3) o foarte mare atenție la coincidența firelor stadimetrice și estimul diviziunilor;
- 4) evitarea distanțelor mai mari de 100 m.

Résumé

L'auteur soumet à une analyse les erreurs accidentelles survenues dans la mensuration optique des distances horizontales et inclinées. On arrive à la conclusion que les erreurs qui influencent le plus l'exactitude des opérations sont celles dues à la nonverticalité du stadia et au défaut de coincidence des fils stadimétriques et de l'estime. On montre les moyens de réduire ces erreurs.

STAȚIUNEA DE PIN CEMBRA DELA ORIGINA VĂII SĂDULUI

de Ing. Dr. AT. HARALAMB

Despre stațiunea de pin cembra dela Șteflești la originea râului Sadul afluent ardelenesc al Oltului, nu se face mențiune în literatura de specialitate — după știința mea — decât în Pax și aici într'un mod cu totul trecător. Astfel, atunci când se arată în ce grupe de munți din Carpați se găsește pinul cembra, autorul menționează și Șteflești (I). Nimic însă mai mult decât atât.

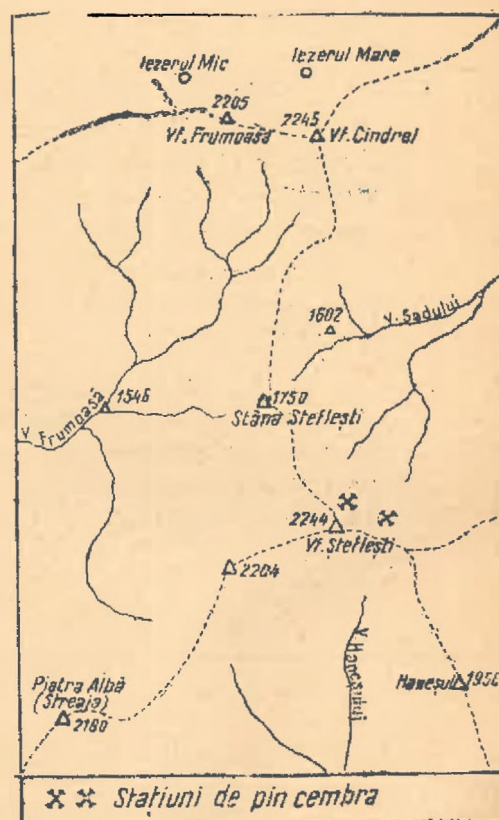
În cele de mai jos, vom da câteva indicațiuni asupra stațiunii de cembra dela Șteflești.

Între versantul nordic al munților Lotrului și culmea de munți situată imediat la Nord — numită a Cibinului — se deschide valea Sadului, orientată aproape Est-Vest. Prin această vale curge râul Sadul, care se varsă în Olt înainte ca acesta din urmă să străbată trecătoarea dela Turnu-Roșu.

La originea acestei văi, și anume pe versantul ei drept expus spre Nord, la punctul Șteflești, se află două căldări glaciare. Cota maximă a acestui loc indicată pe hartă este de 2244 m. Aceste căldări glaciare mai sunt cunoscute în regiune și sub numirile de Zănoaga Jurcanilor și Zănoaga Ujbei, prima fiind situată în amonte de a doua.

1. Pax F: Pflanzengeographie von Rumänien Halle, 1919, pag. 124.

[Sie gehören folgenden Gebirgsgruppen an: Kelemen-Bucsecs-Fogarascher Alpen (nur auf der Alpa Braza) - Mühbachgebirge (nur am Cândrel und Șteflește) - Pareng - Retezat-Godeanu-Szarko (Matania und Dealu Negru).]

În Zănoaga Jurcanilor, pinul cembra se găsește împrăștiat în masa mare de pin țărîtor și anume în partea de jos unde acesta din urmă

în contact cu pădurea de molid la limita ei superioară. Cea mai mare parte și anume circa 35 exemplare de pin cembra se găsește pe stâncile care formează buza dreaptă a căldării. Alte 5 exemplare se găsesc ceva mai în interiorul căldării spre fundul ei. Înfărșit, pe buza stângă a căldării am putut identifica după siluetă 3 exemplare. Nu este exclus ca aici să fie mai multe.

Pinii cembra de aici sunt destul de în vârstă unii dintre ei fiind mult crăcânoși și prezentând uneori vârfurile sau crăcile rupte. Un exemplar desrădăcinat din marginea unei stânci avea 50 cm diametru. Ca înălțimi, ei ating 15 m. Se găsesc și exemplare tinere, probă că au aflat încă condițiuni de regenerare naturală.

În afară de cembra, împrăștiată în masa de pin târîtor, se găsesc destul de multe exemplare de *Sorbus aucuparia*. Deasemenea, în zona pinului târîtor, tot în cuprinsul căldării glaciare, se află și mult liliac de munte (*Alnus viridis*) în buchete.

În Zănoaga Ujbei, în aceleași condițiuni ca în precedentă: la gura căldării, pe dreapta și pe stânci, am văzut un singur exemplar de cembra, în preajma câtorva exemplare de molid. Acest exemplar avea 8 m. înălțime și 30 cm. diametru.

Dela acest grup de arbori, în sus, se întinde marea masă de pin târîtor.

Împrăștiati în masa de pin târîtor, greu de pătruns, și în plus ferți în partea de jos și de pădurea de molid încă neexploată, pinii cembra din această stațiune se găsesc destul de apărați; deci — cel puțin pentru moment — în afară de distrugere din partea omului.

R é s u m é

L'auteur donne quelques indications sur la station de pin cembro située à l'origine de la vallée Sadul sur le versant septentrional des Carpathes Méridionales.

Colegii ingineri silvici sunt rugați a colabora la revista noastră, trimițând pe adresa Secretariatului de redacție, fiecare din sectorul respectiv de activitate, studii, articole, note sau informații cu caracter tehnic, pentru că numai astfel revista poate apărea cu un material cât mai variat și de actualitate.

Deasemenea este necesar să se semnaleze orice inovație din domeniul culturii și exploatării pădurii, industrializării și prelucrării lemnului.

Creiarea de noi tipuri de unelte, mașini și procedee de lucru, precum și orice îmbunătățiri ale mijloacelor de producție și de prelucrarea lemnului, trebuie difuzate, spre a fi cunoscute de toți aceia care se interesează și sunt preocupați de progresul silviculturii românești și al industriei lemnului nostru.

REFERATE — CĂMENTARII

TEHNICA TĂIERILOR DE REGENERARE PENTRU PĂDURILE DE STEJAR TRATATE ÎN REGIMUL CODRU CU TĂERI PROGRESIVE ¹⁾

de Ing. I. P. DIACONU

Două sunt metodele de regenerare folosite la noi pe scara cea mai întinsă în pădurile tratate în codru cu tăeri progresive, care corespund celor două feluri de calcul și recoltare a posibilității: pe suprafață și pe volum. Prima metodă este pe cale să fie înlocuită total de cea de a doua, cu posibilitate pe volum. Deși aparțin aceluiaș regim și modalități de tratament, deosebirile între aceste două metode sunt fundamentale. Tehnica tăerilor cu prima metodă constă în a parcurge anual cu tăerea o anumită suprafață, indicată în planul special de exploatare. În cursul perioadei de regenerare se indică numărul tăerilor de aplicat pe aceeași suprafață. Nu se indică cantitatea de material de extras anual, dar în cursul perioadei de regenerare trebuie extras întreg arboretul de exploatat, din cuprinsul afecției respective.

Experiența a dovedit că această metodă nu a dat rezultate satisfăcătoare, îndeosebi la pădurile de stejar. Cu această tehnică este departe să se obțină și să se desvolte procesul natural de regenerare a arboretelor de stejar. Cu cât temperamentul speciei de stejar care constituie arboretul principal, este mai de lumină, cu atât rezultatul este mai slab. Cel mai mult au suferit pădurile de șleau, în care arboretul principal îl constituie stejarul pedunculat și mai puțin pădurile de gorun. Această îngrădire a agentului care aplică tăerile cu această metodă, de a executa tăerea la un anumit timp, nu după ce s'a produs însămânțarea naturală și nici la timpul cel mai potrivit pentru a da lumina necesară dezvoltării semințurilor instalate, a dus la compromiterea uneori totală sau în bună parte a regenerării arboretelor de stejar. Nu tot așa s'a întâmplat cu arboretele de fag, unde rezultatele aceleiași metode, când tăerile s'au aplicat după toate regulile au fost și sunt bune, iar unele chiar foarte bune.

Rezultatul obținut prin aceste metode este că s'a ajuns să se efectueze complectări în arboretele regenerate natural incomplect pe cca 30% din suprafața parcursă cu tăerile de regenerare. Și dacă s'ar inventaria cu toată grija și mai ales cu toată competența aceste suprafețe, apoi s'ar dovedi că procentul este mult mai mare, că ajunge sigur până la aproape 50%, ceea ce indică o situație destul de tristă și îngrijorătoare pentru

viitorul pădurilor țării noastre. Este vorba de pădurile Statului. Situația celorlalte categorii de proprietari, cu rari excepțiuni, este și mai alarmantă.

A doua metodă, cu posibilitatea pe volum, din punct de vedere teoretic, este incontestabil mult superioară celei dintâi, deoarece înlătură rigiditatea primei metode: lasă toată libertatea agentului de aplicare a tăerilor să aleagă locul unde trebuie să taie anual, să dispue singur asupra formei și tăriei acestor tăeri, numai cu condițiunea de a extrage anual cantitatea de material, care reprezintă posibilitatea pădurii, calculată de amenajament. Libertatea aceasta a agentului de aplicare a tăerilor, impune însă o cunoaștere perfectă a arboretelor care compun afecția în rând de regenerare și implică îndeosebi o temeinică pregătire în domeniul culturii pădurilor. Problemele de cultură sunt cele mai delicate. Rețetele pe care le posedăm teoretic — din școală — trebuiesc aplicate pe un organism viu — pădurea — care prezintă atâtea tipuri de arborete și aceste arborete prezintă atâtea stări și forme diferite, încât este o imposibilitate să se prescrie pentru fiecare rețeta respectivă. Aceasta rămâne în sarcina agentului de execuție; aceasta constituie arta lui.

Pe viitor lucrările acestea nu vor mai putea fi lăsate pe seama personalului ajutător, cu pregătire insuficientă, pentru ca să nu înregistrăm rezultate și mai slabe decât cu prima metodă, care era simplă în aplicarea ei, dar aplicată fără nici o preocupare de regenerare a pădurilor, ci numai în litera amenajamentului, a dat rezultate slabe. Cu noua metodă s'a produs o adevărată revoluție în tehnica tăerilor de regenerare. De unde până eri depășirea cu exploatarea a suprafeții de parcurs anual cu tăerea prescrisă de amenajament, constituia o încălcare de lege pasibilă de grave sancțiuni, acum, cu noua metodă se poate recolta posibilitatea calculată în m. c. de ori unde de pe suprafața afecției, cu condițiunea de a se ține seama ca pădurea să se regenereze cât mai bine, în condițiuni optime. Foarte ușor se enunță tema, se caracterizează metoda nouă, dar tot

1) A se vedea și: I. P. Diaconu — Tehnica tăerilor de regenerare în regimul codru cu tăeri progresive și posibilitatea pe volum. Rev. Păd. Nr. 9—10/1946 p. 120—129.

atât de greu este de aplicat. Zadarnică revoluția produsă, care conține cele mai sublime principii, dacă nu se reușește ca agentul, care aplică efectiv pe teren metoda să se integreze ei, să o aplice exact în spiritul celui care a conceput-o.

Găsim că este necesar să se schițeze tehnica tăerilor de regenerare la pădurile de stejar cu noua metodă, așa ca să se observe că este o tehnică cu totul nouă, deosebită de aceea cu care eram atât de obișnuiți, așa ca să ne ferească de anumite greșeli. Această tehnică este izvorâtă din observațiunile făcute în lucrările executate pe teren și care poate foarte bine să fie complectată și desăvârșită de colegii cu aceeași practică, cari au preocupare pentru lucrările de cultura pădurilor.

Dela început, amintim că nu este vorba de a prezenta tehnica acestor tăeri pentru toate tipurile de arborete de stejar, cari sunt numeroase, deoarece fiecare comportă o tehnică deosebită. Ci numai de o schemă care va cuprinde indicațiuni generale, pentru toate tipurile de arborete de stejar.

Vom trata trei situațiuni, pe cari le prezintă arboretele de stejar, cari vin în rând de regenerare și anume:

I. Un arboret intact, cu consistența plină.

II. Un arboret cu consistența redusă, în care procesul regenerării a început, ca urmare a tăerilor accidentale executate în trecut sau a tăerilor de regenerare în curs de aplicare.

III. Un arboret degradat, în care regenerarea pe cale naturală sau numai pe cale naturală, nu mai este posibilă.

Aceste sunt trei situațiuni sau stări deosebite ale arboretelor noastre de stejar, cari se întâlnesc obișnuit și pentru care vom schița tehnica tăerilor de regenerare.

Considerăm pentru toate cazurile cari le tratăm, că arboretele sunt proprii stațiunii și prin urmare nu se mai pune și problema substituirii lor.

Înainte efectuării marcării arborilor de extras, trebuie executate cu toată conștiinciozitatea următoarele lucrări:

Recunoașterea afecțiunii în rând de regenerare, parcurgându-se în lung și în lat, pentru cunoașterea perfectă a arboretelor și a stadiului regenerării sau gradului de degradare a solului. Această operațiune se va face în asistența personalului de pază respectiv, care va da informațiuni asupra tăerilor accidentale sau sistematice — conform amenajamentului — executate în trecut. Nu este suficientă descrierea arboretelor din amenajament, deoarece pădurea este un organism viu, în viață căruiă intervin atâtea evenimente, care-i pot schimba mersul normal de dezvoltare.

Al doilea, informarea asupra periodicității anilor de fructificație abundentă a speciei de stejar care constituie arboretul principal și cunoașterea anului când s'a produs sau se va produce primul an de ghindă. Este esențial, în regimul codrului

bazat pe regenerare naturală, să se cunoască acele elemente fundamentale cari, determină regenerarea pădurii. Două sunt aceste elemente: Sămânța produsă în anii de fructificație și solul capabil să primească și să facă să încolțească această sămânță.

În sfârșit, trebuie adăugat un al treilea element, care nu este determinant în procesul de regenerare, dar este tot atât de important pentru definitivarea lui, pentru a crea mediul favorabil de creștere și dezvoltare a semințișurilor instalate: arboretul de exploatat.

Acestea sunt lucrări cari trebuiesc efectuate în toate cele trei cazuri, pentru care începem a schița tehnica propriu zisă a tăerilor de regenerare.

Tratăm primul caz, când afecțiunea în rând de regenerare este construită numai din arborele intacte, arboretele cu consistență plină.

Până când se va produce primul an de fructificație abundentă, tăerea va fi făcută foarte prudent și anume va avea caracterul unei tăeri preparatorii. Va trebui să pregătească arboretul principal pentru o fructificație abundentă, fără a descoperi solul și a-l expune înerbării. Trebuie să se păstreze intactă capacitatea de regenerare a solului. Într-o pădure îngrijită, în care s'au efectuat operațiuni culturale, la timp și în bune condițiuni, arboretul principal va fi deja astfel condus încât arborii să prezinte coronamentele normale dezvoltate și solul să fie bine acoperit, deoarece acestea sunt condițiunile de creștere normală a pădurii. Atunci se pune problema: ce extragcm din acest arboret, deoarece posibilitatea calculată pe volum este obligatorie, trebuie realizată.

Se extrag din primul etaj, constituit din arboretul principal, compus din specii de stejar, numai arborii vicioși, deperisanți, arborii cu coronamente înghesuite, cari nu sunt capabili să fructifice. Acești arbori nu numai din punct de vedere al regenerării sunt indicați a fi extrași, dar și din punct de vedere economic, deoarece creșterile lor sunt reduse și valoarea lor, care se depreciază cu timpul, este în scădere.

Vor rămâne arborii cu coronamentele normale dezvoltate, scaldate în lumină, capabili să producă o însămânțare abundentă și uniformă. Nu ne atingem de subarboret, care mai ales în timpul acestor tăeri preparatorii este necesar să protejeze solul, deoarece cu asemenea tăeri consistența arboretului principal se poate reduce până la 0,7. Unde l'psește subarboretul, acest protector al solului, sau este slab reprezentat, consistența arboretului nu trebuie să se scoboare sub 0,8.

Sunt cazuri când în arboretul de stejar, îndeosebi la șleau, există și un subetaj bogat sau foarte bogat de specii de amestec, repede crescătoare, precum: carpîn, tei, jugastru, ulm, etc. Foarte bine că există acest subetaj și unde nu există trebuie introdus, deoarece contribuie la stimularea creșterii în înălțime a arboretului prin-

cipal, la formarea de trunchiuri drepte și spălate de noduri, cari sporesc mult în valoare lemnul de stejar. Sunt lucruri prea bine cunoscute, dar le amintim numai pe această ocazie, ca să arătăm importanța ce trebuie acordată chiar dela regenerarea pădurii—creerii de arborete amestecate. Deasemenea, mai amintim avantajile pe cari le prezintă din punct de vedere cultural aceste amestecuri prin obținerea de arborete vâguroase, rezistente tuturor calamităților: atac de insecte, doborâturi de vânt, incendii, etc.

Aceste specii de amestec cu caracter sticile lor: foarte repede crescătoare în prima tinerețe și cu fructificații mult mai dese și abundente ca ale stejarului, constituie o pedecă foarte serioasă pentru regenerarea arboretului de stejar.

Așa s'a eliminat stejarul pedunculat din multe păduri de șleau, dela noi, iar în altele stejarul luptă din greu ca să se mențină, ajutat prin lucrări destul de costisitoare.

Acest subetaj se extrage aproape în întregime, așa ca să se înlăture sursa de fructificație a speciilor coplesitoare.

Spunem „aproape în întregime” deoarece o eliminare completă a tuturor arborilor de amestec nu este indicată, deoarece cum am arătat, se urmărește crearea de arborete amestecate.

În prima tinerețe însă, trebuie ca speciile de amestec să nu reprezinte mai mult ca 50% din numărul total al pueților care constituie viitorul arboret. Pentru aceasta, este însă necesar un număr restrâns de specii de amestec, cam 1 la 10 exemplare de stejar și uniform răspândite. Unde speciile de amestec sunt așa de puține, că nici nu poate fi vorba să constituie un subetaj, se păstrează aceste exemplare rari, cu scopul de a spori numărul lor în perioada regenerării, așa ca să se contribuie la obținerea unui arboret cu o compoziție cât mai naturală, un arboret amestecat. În asemenea situații nu poate fi vorba de eliminarea stejarului. Într'un cuvânt, subetajul trebuie dozat astfel ca să nu prezinte pericol pentru regenerarea cu stejar și să asigure totuși amestecul în proporția amintită. Această dozare constituie arta agentului, care aplică tăerea.

Cam aceasta trebuie să fie faciura acestor tăeri preparatorii, care se execută până în anul, când se va produce primul an de fructificație abundentă a stejarului.

Dacă se notează cu n periodicitatea anilor de fructificație, executarea tăerilor preparatorii poate să dureze n minus 3—4 ani, în care timp se poate parcurge cu asemenea tăeri întreaga afectare. Durata tăerilor preparatorii este mai mică decât periodicitatea anilor de fructificație, pentru că atunci când se produce cu 1—2 ani, înaintea începutului perioadei de regenerare, un an de ghindă se recomandă a se conta și pe seminașurile instalate cu această ocazie. Acestea sunt încă viabile, deoarece nu au stat sub adăpost decât 1—2 ani și prin urmare pot să contri-

bue la regenerarea unei mici porțiuni din afectare.

După ce s'a produs însămânțarea cu stejar, chiar dacă nu s'a parcurs întreaga afectare cu tăerea preparatorie, ne întorcem de unde am început cu aplicarea acestei tăeri și efectuăm o nouă tăere, care are cu totul alt aspect, altă formă și tărie.

S'a dovedit că speciile de stejar sunt în genere specii de lumină, dar au nevoie și de adăpost în frageda tinerețe. Forma și tăria tăerilor, vor trebui să țină seamă de aceste exigențe. Nu toate speciile de stejar pretind în aceeași măsură lumină și adăpost.

Arta agentului de execuție constă, de această dată, în dozarea luminei și adăpostului, așa ca să se creeze tinerelor arborete condițiunile cele mai bune de vegetație.

Practica a verificat că stejarul pedunculat este cel mai de lumină și gorunul cere cel mai puțin lumină între toate speciile de stejar, cari în general, cum am arătat, sunt de lumină.

Pentru a se satisface această nevoie de cât mai multă lumină în primii ani, experiențele făcute au dovedit că tăerile sunt indicate să se facă în formă de ochiuri. Această formă a tăerilor este destul de verificată și s'a scris mult despre ea, studiindu-se forma, mărimea și orientarea ochiurilor. Observațiunile agentului de execuție constituie însă pentru desăvârșirea acestui studiu și în scopul orientării sale, cel mai bun mijloc, deoarece sunt prea multe elementele și prea variatele situațiile cari determină condițiile de vegetație a tinerelor arborete de stejar. Cu cât specia este mai de lumină, cu atât ochiul va fi mai mare și orientarea lui va fi astfel ca să primească cât mai multă lumină. Se afirmă că orientarea de la Est la Vest și forma eliptică a ochiurilor ar fi cele mai convenabile. Agentul de execuție este bine să le verifice.

Tehnica acestor tăeri este următoarea: se creiază ochiurile prin extragerea a 2-3-4 arbori dela un loc, după depărtarea între arbori și potrivit cu temperamentul speciei. Se păstrează între ochiuri, în jurul lor, perdele sau fâșii de arbori suficient de late, ca să constituie adăpostul necesar seminașurilor din cuprinsul ochiurilor.

Asupra mărimii ochiurilor și lățimii perdelelor din jurul ochiurilor se dă un criteriu care, cel puțin pentru arboretele de șleau și stejar pedunculat, s'a dovedit valabil și anume: lățimea perdelelor și a ochiurilor să fie cel mult cât înălțimea arboretului care se exploatează. Când este vorba de gorun, mărimea ochiurilor poate să fie mai redusă.

Câți ani continuăm cu executarea acestor tăeri în formă de ochiuri, este o problemă destul de importantă. Durata acestor tăeri este în funcție de cât timp seminașurile instalate pot suporta adăpostul, pot vegeta încă în bune condițiuni, așa ca să constituie arborete de viitor. Temperamentul

speciei și desimea adăpostului pe cari agentul trebuie să le cunoască și să le aprecieze, determină durata tăerilor în ochiuri. Când avem a face cu stejarul pedunculat, asemenea tăeri se execută în 2 sau maximum 3 ani. La arboretele de gorun tăerile în ochiuri pot dura 3—4 ani.

Un adăpost al semințurilor de stejar îl constituie subarboretul, care este foarte abundent în pădurile de șleau, iar în celelalte păduri destul de abundent, pe văi și pe coaste. Acesta poate fi ridicat oricând și oricum, dintr'odată sau în mai multe rânduri, depe suprafața care ne propunem a o regenera cu sămânța produsă în anul de fructificație, la care ne-am referit. Cu acesta putem jongla, încadrând lucrările acestea de degajare a semințurilor de stejar în programul lucrărilor de regenerarea și ameliorarea arboretelor. Subliniem că nu se poate opune amenajamentul la efectuarea acestor lucrări, dar este bine să se atragă atențiunea că și aceste degajări se execută după anume tehnică. Amintim una din regulile de respectat, foarte importantă în reușita lucrărilor acestora: să nu se execute degajeri decât primăvara sau toamna, la începutul sau sfârșitul sezonului de vegetație. Este important să se știe cât reprezintă d'n suprafața întregii afecțiuni această porțiune parcursă cu tăerile în ochiuri, adică suprafața care va fi regenerată cu primul an de ghindă din cursul perioadei de regenerare.

Trebuie știut că la regenerarea unei suprafețe nu contribuie nu poate contribui decât un singur an de ghindă; așa se dovedește la arboretele constituite d'n specii cu temperament robust, cum este cazul arboretelor de stejar. Cu metoda posibilității pe suprafață erau dese cazurile, când pe aceeași suprafață se suprapuneau 2—3 generații de pueți, ca urmare a anilor de fructificație din cursul perioadei de regenerare sau și mai dinainte, dar erau sortite pieirii sau constituiau arborete fără nici un viitor, deoarece nu li se putea asigura lumina necesară și la timp.

Pentru calculul acestei suprafețe — cotă parte din afecțiunea în rând — trebuie cunoscută durata perioadei de regenerare. Perioada de regenerare împărțită pr'n numărul anilor cât durează tăerile de regenerare, reprezintă cota parte din suprafața întregii afecțiuni, adică atât cât se regenerează folosind un singur an de ghindă. Prin tăeri de regenerare se înțeleg nu numai tăerile în ochiuri, dar și cele cari vor urma, de lărgirea și racordarea ochiurilor, până la complectă ridicare a arboretului de exploatat.

Din cele arătate mai sus, rezultă limpede că atunci când lucrăm în arborete cu specii de lumină, ca stejarul pedunculat, gârnița sau gorunul, pentru ca să se poată da la timp lumina necesară dezvoltării tinerelor arborete, nu tăem pe întregul cuprins al afecțiunii, ci se urmărește procesul regenerării până la desăvârșirea lui, numai pe o porțiune de afecțiune. Aceasta constituie principala caracteristică a noii metode.

Această cotă parte d'n afecțiune se regenerează folosind un singur an de ghindă, cum am arătat mai sus. Ar fi greșit să continuăm să creiem ochiuri pe întreaga afecțiune, ca să asigurăm regenerarea întregii afecțiuni cu primul an de ghindă, deoarece semințurile nedescoperite după 2—4 ani, pier.

Suprafața porțiunii destinată să se regenereze cu un an de ghindă, are însă o limită minimă și a-nume, trebuie să reprezinte din suprafața întregii suprafețe cel puțin a n-a parte dacă n este numărul anilor de fructificație abundentă cari se produc în cursul perioadei de regenerare. Cu alte cuvinte putem împărți afecțiunea în cel mult atâtea porțiuni de regenerat câți ani de ghindă se vor produce cu siguranță, în cursul perioadei de regenerare. În cazul gorunului, numărul acestor porțiuni poate fi mai mic ca cel al anilor de fructificație, deoarece după cum am arătat, durata tăerilor în acest caz este mai mare, arboretul tânăr de gorun putând suporta mai mult timp adăpostul.

Dar, dacă un singur an de ghindă este necesar pentru asigurarea regenerării, atunci se poate pune întrebarea și pe bună dreptate, de ce nu reducem perioada de regenerare și odată cu ea suprafața afecțiunii, ca să nu mai complicăm tehnica acestor tăeri cu asemenea calcule. Justificarea este că acești ani de fructificație abundentă nu se produc cu regularitate matematică. Periodicitatea acestor ani de ghindă este funcțiune de viața pădurii, care poate suferi multe accidente: incendii, secetă, atac de insecte, etc. Pentru siguranță, se adoptă perioade de regenerare mai lungi, în așa fel ca să se producă 2—3 ani de fructificație abundentă în cursul perioadei de regenerate, deajuns ca să se asigure regenerarea întregii afecțiuni.

După ce am creat ochiurile pe suprafață, care după cum s'a arătat, rezultă dintr'un calcul, ne întoarcem iarăși cu tăerile de unde am început atât tăerea preparatorie, cât și pe aceea în ochiuri.

Odată asigurată însămânțarea, este necesar să se îngrijească semințurile instalate în ochiurile create deja, deoarece acestea cresc, se dezvoltă, se întăresc și au nevoie de lumină, care trebuie dată la timp și progresiv. Se observă ușor această nevoie de lumină, cercetând creșterile în înălțime ale tinerelor arborete; cele din mijlocul ochiurilor cresc, se dezvoltă normal, iar cele dinspre margine rămân în urmă, cresc încet sau aproape deloc.

De astădată însă tăerile au cu totul altă formă, deoarece scopul lor este să lărgească ochiurile, așa ca să se dea și mai multă lumină semințurilor, cari au atins 0,30—0,50 m. înălțime. Este deosebit de important ca direcția de doborâre a arborilor să se facă în afara ochiurilor, pentru a nu se cauza prejudicii tinerelor arborete, cu ocazia exploatării, fasonării materialelor și nici mai ales cu ocazia scosului materialelor. La arboretele de stejar pedunculat, prin aceste tăeri de lăr-

gire a ochiurilor se poate ridica întreg arboretul, care constituie făşia dintre ochiuri, adică pot să aibă şi caracterul tăerilor de racordare a ochiurilor. Rămâne să aprecieze agentul de execuţie a tăerilor şi să aplice tăerea cea mai indicată, pentru ca să se realizeze condiţiunile de vegetaţie cele mai bune pentru tinerele arborete.

Caracteristica deosebită a metodei posibilităţii pe volum este deci: libertate desăvârşită agentului care aplică tăerile, de a alege locul unde să aplice tăerile, forma şi tăria lor.

Ultima tăere este aceea de racordare a ochiurilor, care la arboretul de gorun este bine să se aplice, adică să nu se efectueze odată cu tăerea de lărgire a ochiurilor, cum am arătat mai sus pentru pădurile de şleau şi stejar pedunculat. Ordinea aşezării tăerilor este bine să fie aceeaşi, pentru toate cele 3 feluri de tăeri amintite mai sus, fără însă ca să constituie obligaţie şi suprapunerea exact pe aceeaşi suprafaţă a acestor tăeri.

Aplicând astfel tăerile de regenerare la pădurile de stejar, într'un interval de 5—8 ani, se ridică întreg arboretul de pe o parte din afectaţie, în care timp s'a desăvârşit procesul de regenerare.

Restul afectaţiei urmează a se regenera cu ghinda ce va rezulta în anii de fructificaţie, unul sau doi la număr, cari se vor mai produce până la sfârşitul perioadei de regenerare, folosind aceeaşi tehnică a tăerilor, descrisă mai sus.

Schematic, tăerile de regenerare au forma următoare: ochiuri, lărgirea şi racordarea lor. Tăerile preparatorii se execută în mod accidental şi anume: la începutul perioadei de regenerare, până se produce primul an de ghindă şi chiar în cursul perioadei de regenerare, când s'au terminat mai devreme de a se produce următorul an de ghindă, tăerile de regenerare propriu zise, într'o porţiune a afectaţiei, cum am arătat mai sus.

Caracteristic este că durata tăerilor de regenerare propriu zise, în afara celor preparatorii, nu durează cum am arătat deja mai sus, decât 5—8 ani, potrivit cu temperamentul speciei. Această durată a tăerilor este aproape aceeaşi cu periodicitatea anilor de fructificaţie abundentă la stejar, ceea ce indică că acest sistem al tăerilor progresive este cel mai indicat, pentru regenerarea pădurilor de stejar. Am arătat însă că deşi folosim pentru regenerarea aceleiaşi suprafeţe numai un an de ghindă, nu se poate adopta durata perioadei de regenerare, cât periodicitatea anilor de fructificaţie, pentru nesiguranţa cu care se produc anii de ghindă şi a timpului variabil până când se produce primul an de ghindă, în cursul perioadei de regenerare.

Este necesar ca agentul, care aplică tăerile, să fie destul de iscusit, aşa ca să rezolve cu uşurinţă toate situaţiile cari se ivesc în aplicarea tăerilor, cu această metodă. Spre exemplu: se poate produce anul de ghindă în primul an al perioadei de regenerare; sau, nu s'a terminat încă cu tăerile de lărgire şi racordare în porţiu-

nea în curs de regenerare şi s'a şi produs anul următor de ghindă. Fiecare situaţie comportă o tehnică deosebită, pe cari nu le mai descriem. Esenţial în această metodă este să se folosească anii de ghindă, cari se produc în cursul perioadei de regenerare, creind ochiuri, începând cu anul când s'a produs însămănţarea şi să se vină la timp cu tăerile progresive — de lărgire şi racordare a ochiurilor. Nu se neglijează nici tăerile de lărgire sau racordare, dar nu înseamnă să se întârzie nici executarea primei tăeri de regenerare, — cea mai importantă — de crearea ochiurilor. Arta agentului de teren, constă în a aprecia ordinea urgenţii tăerilor, astfel ca să se obţină în modul cel mai perfect, regenerarea întregii afectaţii.

Trebuie să se remarce că nu este indicat nici d'n punct de vedere cultural şi nici al gestiunii şi administraţiei de a se trece ani de rând cu tăerea pe aceeaşi suprafaţă. Tinerele arborete au nevoie de linişte şi aceasta nu se poate obţine decât revenind mai rar cu tăerile pe aceeaşi suprafaţă, ca să se reducă prejudiciile ce se fac, oricâtă grijă s'ar pune cu ocazia exploatării, fasonării şi scoaterii materialelor. În locul parcurgerii anuale cu tăerea a întregii porţiuni de regenerat, este mai bine a concentra tăerea pe o porţiune mai restrânsă, aşa ca să se revină pe aceeaşi suprafaţă cu tăerea, la 2—4 ani.

Condiţiunea care se pune d'n punct de vedere cultural este de a da progresiv lumină şi a ridica treptat adăpostul, de care tinerele arborete au nevoie în frageda tinereţe, aşa ca să nu se creze un dezechilibru în viaţa arboretelor; să se poată adapta cu uşurinţă la stările noui create prin efectuarea tăerilor. Silvicultorul trebuie să aprecieze între o concentrare a tăerilor sau o revenire cu tăerile pe o suprafaţă cât mai mare.

Urmează cazul al doilea, care este cel mai frecvent în pădurile noastre de stejar şi anume: când arboretele au consistenţa redusă şi procesul de regenerare a început, fie accidental, ca urmare a tăerilor neregulate din trecut, fie sistematic, prin efectuarea tăerilor de regenerare, conform amenajamentului.

În acest scop sarcina deosebit de delicată a agentului este de a aprecia cari d'n tinerele arborete — seminţisuri sau nuelşuri — instalate înaintea aplicării regulate a tăerilor de regenerare — cărora le spunem preexistente — sunt de viitor. Aceasta constituie una din problemele cari se pun atunci când în afectaţia în rând se găsesc asemenea seminţisuri sau nuelşuri preexistente. Sunt de viitor, dacă au vegetat în bune condiţiuni. Această stare însă, trebuie constatată cu toată grija şi cu toată competenţa. Aspectul viguros pe care-l prezintă arboretele precum şi creşterile lor normale în înălţime, indică această stare de vegetaţie. De obicei se întâlnesc asemenea seminţisuri preexistente în locurile unde în masiv s'au creat goluri, ochiuri, prin tăerile accidentale sau neregulate, dinaintea perioadei

de regenerare. Dacă s'a întâmplat cu câțiva ani mai înainte, să fie an de ghindă și s'a însămânțat solul, apoi numai bine lumina care s'a obținut prin extragerea accidentală a arborilor, a contribuit să crește condițiuni bune de vegetație a semințșului. Și dacă de la instalarea semințșului, până când vine arboretul în rând de exploatare și regenerare, nu a trecut prea mult timp, așa ca să fie stânenț în creșterea lui de arboretul mare d'imprejur, acest semințș instalat accidental poate fi considerat de viitor și luat în seamă pentru regenerarea pădurii. Procesul regenerării se declanșează și fără voia noastră nu numai conform amenajamentului, căci natura nu cunoaște regulile de amenajare.

Este bine să se recomande, atunci când avem asemenea ochiuri cu semințșuri, în afara afecției în rând să se aibă și o parte din acestea, să nu fie lăsate să niară din cauza altor specii de amestec, coplesitoare, cari ar putea elimina stejarul. Este ușor de înțeles că în aceste porțiuni, cu goluri, unde masivul este descompletat, nu mai are de unde veni ghindă, când arboretul vine în rând de regenerare și atunci acest arboret instalat accidental în mod natural, fără voia noastră, trebuie să asigure regenerarea suprafețelor pe cari se află. Așa se pune problema și așa trebuie înțeleasă și rezolvată. Vor fi diferențe de vârste la arboretele pe care le vom crea, dar între neajunsurile cari le prezintă această stare și aceea de a nu ne îngriji ca să folosim permanent puterea de producție a solului și substituirea la epoca regenerării prin lucrări destul de costisitoare, a unor arborete provizoriu instalate, cari reduc rentabilitatea pădurilor, trebuie să alegem soluția pe care o recomandăm mai sus. Și de această dată, se apelează la iscusința și arta tehnicianului de teren. Să nu se înțeleagă că trebuie să se extragă, cu această ocazie, arboretul mare — explotabil — care constituie capitalul lemnos, care trebuie păstrat intact și numai ameliorat cu ocazia operațiilor culturale, de ameliorare. Căteoric nu, deoarece s'ar călca principiile de bază ale economiei pădurilor și o reducere a capitalului lemnos ar avea urmări mult mai dezastruoase pentru economia forestieră. Urmarea ar fi o sporire a claselor de vârstă mici, în dauna celorlalte clase de vârstă, cari numai dacă sunt și ele normale pot să ne asigure o posibilitate normală a pădurii. Aceasta este supremul țel al amenajamentului, la care lucrările de regenerare și ameliorare, lucrările de cultură a pădurilor în general, trebuie să concure și nu să-l amâne sau să-l împiedice. Este vorba de a executa lucrări de ameliorare pe porțiunile unde sunt instalate aceste arborete tinere și pe porțiunile lor restrânse, așa ca să li se asigure condițiuni bune de vegetație, pentru ca să poată fi luate în considerare la epoca regenerării, după cum se arată mai sus.

Preexistenții constituiți din exemplare lăbărțate, aplecate sau cari se târăsc pe pământ, cu ritidom foarte dezvoltat față de vârsta și înălțimea lor, nu constituie arborete de viitor. Aceste

arborete nu au vegetat în condițiuni bune, au suferit în tinerețe și pr'n urmare nu mai pot fi îndreptate, oricât am încerca să le îngrijim de acum înainte. Asemenea arborete le excludem, nu contăm pe ele. Noroc că ele se întâlnesc cel mai adesea în locuri și pe porțiuni, unde arboretul este aproape intact sau cu consistența puțin redusă. În această situație, mai este posibilă regenerarea pe cale naturală a suprafețelor pe care se află aceste arborete preexistente, fără viitor, pierdute pentru regenerarea pădurii.

Cu acestea spuse asupra preexistențelor, să trecem la tehnica tăerilor de regenerare în acest al doilea caz.

De această dată, durata perioadei de regenerare este redusă potrivit cu cota pe care o reprezintă suprafața regenerată din suprafața întregii afecții. Până când se va produce anul de fructificație, se vor executa tăeri preparatorii în arboretul intact, după același tipic descris, în primul caz. În restul afecției, unde este un început de regenerare, ocupat cu semințșuri sau nucșuri de viitor, se vor efectua tăeri de lărgire sau racordarea ochurilor, după cum indică situația fiecăruia. Tăerile se vor executa în ordinea urgenței și ținând seamă și de ordinea pe cât posibil în așezarea exploataților, așa ca să nu se producă dezordine și turburări dese ale arboretelor tinere, pr'n exploatarea și scoaterea materialelor. Se împacă perfect nevoile culturale cu cele economice; arta agentului de execuție constă în a le coordona și armoniza. Se poate efectua numai un singur fel de tăere: preparatorie, de lărgire sau de racordare și se pot efectua și două din ele sau toate trei deodată, după aprecierea necesității și urgenței tăerilor de către agentul de teren.

Când s'a produs anul de ghindă, se începe cu tăerea în ochiur, cum s'a arătat deja în primul caz. Dacă până la sfârșitul perioadei de regenerare, nu se va mai produce al doilea an de ghindă, apoi se creiază ochiur de ghindă pe toată suprafața afecției. Dacă acest timp întrece perioada anilor de fructificație, se poate efectua tăerea numai pe o porțiune din afecție, cu grija ca restul afecției să fie regenerat cu anul următor de ghindă. Dacă nu există siguranță deplină de producerea celui de al doilea an de ghindă și dacă chiar s'ar produce cu câțiva ani înaintea sfârșitului perioadei de regenerare, este indicat să se parcurgă cu tăerea în ochiuri întreaga afecție, deoarece nu mai este timpul necesar pentru efectuarea tăerilor de regenerare după ultimul an de ghindă și procesul regenerării nu s'ar putea desăvârși pe acest rest din afecție. Agentul trebuie să intensifice, în acest caz, extragerea subarboretului după întreaga suprafață de regenerat, deoarece se întârzie cu executarea tăerii de regenerare în această ultimă și mică porțiune din afecție.

Trebuie să se rețină că multe alte situații se pot ivi, pentru care agentul de teren trebuie să gă-

sească soluțiile cele mai bune. Să se ia notă că subarboretul care constituie un adăpost destul de serios a semințșurilor de stejar, poate fi ridicat oricând și de or'unde. Lucrarea aceasta se execută în cadrul programului de regenerare și a meliorarea arboretelor tinere. Este mijlocul cel mai eficace pentru a da progresiv lumină semințșurile de viitor și este recomandabil a se poseda această practică a degajerilor în modul cel mai perfect de către întreg personalul tehnic de teren. Degajerile pot să constituie un cap'ol tot atât de important ca și acest studiu al tehnicii tăerilor de regenerare.

În sfârșit, al treilea caz: arboretul este degradat.

Un arboret este degradat, când nu se mai poate regenera singur pe cale naturală. Fără intervenția omului pentru regenerare, dacă se exploatează un asemenea arboret, procesul degradării lui se accentuează până duce la dispariția pădurii. Arboretele degradate au consistența redusă și solul inerbat și cu cât consistența este mai redusă, cu atât solul este mai înțelenit și degradat. Degradarea este un fenomen foarte mult întâlnit în pădurile noastre dela câmp și dela deal. Se poate spune cu siguranță că nu există pădure, care dacă nu este în întregime degradată, să nu aibe porțiuni de arborete degradate. Nu interesează însă atât întinderea arboretelor degradate, cât mai ales intensitatea degradării. Stadiul de degradare al arboretului indică felul lucrărilor și metodele de folosit, pentru regenerare. Unde so-

lul este abia înverbat și puțin bătătorit și ghinda nu poate încolți, este deajuns o mobilizare sumară a solului. În asemenea situație ghinda vine natural, deoarece îi corespunde un arboret cu consistența nu prea redusă. Când solul este destul de înverbat, pământul trebuie bine muncit și cât mai adânc, ca să se obțină o pregătire suficientă a lui. În asemenea arborete, nu mai are de unde veni ghinda în mod natural, deoarece consistența este redusă de tot, încât sunt locuri goale. Este de dorit să folosim arboretele degradate, pe cât posibil, pentru regenerare, pentru ca să ne procure ghinda necesară. Nu se poate însă vorbi aici de o tehnică a tăerilor de regenerare. Excepție fac numai acelea unde nu este nevoie decât de o mobilizare sumară a solului, când arboretul existent are consistența puțin redusă și poate asigura singur o însămânțare uniformă. În acest caz, tehnica tăerilor este aproape aceeași cu cea descrisă pentru arboretele intacte.

R é s u m é

L'auteur de l'article montre la manière dont on applique les coupes progressives dans une fatale de chêne, lorsque la possibilité est calculée par volume.

On donne un schéma général de la technique des coupes de régénération pour trois types de peuplements de chêne :

- a) un peuplement à consistance normale ;
- b) un autre à faible consistance et en cours de régénération ;
- c) un peuplement dégradé, dont la régénération naturelle n'est plus possible.

PROBLEME ACTUALE ALE ECONOMIEI FORESTIERE ROMÂNEȘTI

de Ing. M. RĂDULESCU

În trecutul nu prea îndepărtat, țara noastră a fost o țară cu păduri întinse și valoroase. După pacea dela Adrianopol (1829), deschizându-se însă navigația pe Dunăre și organizându-se comerțul de cereale cu țările din Vestul Europei, pădurile au început să fie defrișate pentru teren de cultură agricolă, pentru vetre de sat și pentru pășune în regiunile de câmpie și deal. Mai târziu, odată cu pătrunderea capitalului strein în țară, au început și tăerile rase pe suprafețe întinse în regiunea de munte.

Tăerile și defrișările au continuat de altfel și în timpul din urmă pentru satisfacerea diverselor legi de reformă agrară și pentru cerințele comerțului de lemne, impus de capitaliști.

Din aceste motive, România a ajuns să aibă un procent păduros sub 25%, suprafețe mari tăiate ras și neregenerate la munte, dealuri întinse ruinate de ploi prin formarea de râpi și ogașe, câmpiile fără adăpost contra vânturilor și uscăciunei, luncile râurilor acoperite cu prundișuri pe zeci de mii de hectare, iar zona inundabilă a Dunării să fie acoperită cu arborete degradate de salcie și plop cu „scaunul” putred

și scorburos. Mai mult încă, în regiunile de câmpie și deal o bună parte din pădurile aparținând instituțiilor publice și particularilor sunt formate din crânguri tinere sau din mărăcine-turi fără valoare.

Comparând situația pădurilor de altă dată cu aceia pe care am putea-o avea față de condițiile foarte favorabile de vegetație ale țării noastre și ținând seama de dorința Ministerului Silviculturii, ca în scurt timp pădurile noastre să fie îndrumate spre o economie forestieră mai înaintată, rezultă că în viitorul apropiat și în timp, serviciul silvic român va avea foarte mult de lucru, pentru restaurarea pădurilor existente și pentru punerea lor în valoare prin însămânțare a terenurilor impropril pentru alte culturi mai rentabile.

În ce privește regenerarea pădurilor, se va căuta ca ea să se facă pe cale naturală, din sămânță, spre a obține cu cheltueli minime arborete amestecate, sănătoase și trainice, din sămânța arborilor, ce cresc natural în fiecare stațiune în parte. În același timp să se obțină și arbori bine conformați și de dimensiuni mari

pentru industria națională și pentru export.

Intrucât va trebui să treacă timp îndelungat, până ce o bună parte din arborete vor putea să producă sămânță și se va putea reface capitalul lemnos împușinat peste măsură, prin tăerile rase dela munte și tăerile în crâng simplu dela câmpie și deal, se impune ca pentru economisirea lemnului prețios și de dimensiuni mari să se folosească cât mai mult cu puliță piatra, fierul și betonul armat la construcția podurilor, iar pentru telegraf și telefon să se introducă în cât mai largă măsură cablele subterane.

Totdeauna să se intensifice operațiunile culturale pentru grăbirea creșterilor, selecționarea arborilor de viitor și pentru satisfacerea nevoilor populației cu lemn de lucru și foc la dimensiuni mici, peste cel provenit din tăerile principale.

Odată cu aceste măsuri sănătoase de economie forestieră și națională, va trebui să se pornească la o campanie intensă și susținută pentru reimpădurirea tăerilor rase și neregenerate la munte, pentru împădurirea poienilor, ce nu sunt necesare pentru o bună gospodărie a pădurilor și mai ales pentru punerea în valoare prin împădurire a terenurilor degradate, ca să redăm producției o bună parte din pământul țării și să se înlăture pagubele imense cauzate pe timpul ploilor, așezărilor omenești, căilor de comunicație și terenului bun de cultură, dela poalele dealurilor.

Să se completeze apoi consistența arboretelor degradate prin pășunat abuziv și tăeri desordonate, în vederea refacerii solului și mărirea puterii de producție a pădurilor atât cantitativ cât și calitativ.

Un capitol important în opera de refacere a domeniului forestier îl formează împădurirea prundișurilor din lunca râurilor și restaurarea

arboretelor din lunca inundabilă a Dunării. În aceste stațiuni crește în mod natural salcia și plopul. Ele se regenerează ușor pe cale naturală din sămânța (renișuri) după retragera apei din inundațiuni, dacă sunt ferite de pășunat, cresc repede (15 m³ pe an și pe hectlar) și dau lemn prețios pentru cherestea, chibrituri, nuele de împletit, araci, construcții rurale și muguri pentru hrana vitelor. În plus zăvoaiele din lunca râurilor servesc și ca perdele mari de protecție contra vânturilor și uscăciunii, contribuiesc la alimentarea populației din câmpie cu lemne și servesc și la înfrumusețarea diverselor regiuni ale țării. Ameliorate prin plantațiuni cu plop de Canada, frasin și uneori cu stejar, ele pot deveni o sursă însemnată de venituri pentru economia națională și pot îndestula în largă măsură nevoile industriei cu lemne pe timpul când pădurile de munte vor trebui să fie cruțate pentru refacere, mai ales că plopul de Canada crește cu o iuțeală extraordinară în țara noastră (circa 25—30 m³ pe an și pe ha.) și dă lemn foarte apreciat în industria chibriturilor, placajelor și cherestelei.

Cu ajutorul pădurilor din lunca pot fi folosite apoi prin potmolire (colmatare) numeroase prundișuri pentru livezi de pomi, grădini de zarzavat, pășuni, fânețe etc.

Intrucât privește terenurile degradate, un ajutor foarte mare ni l-a dat și ni-l va da salcâmul. El fructifică abundant în fiecare an, se dezvoltă ușor în pepiniere, se prinde ușor, și crește repede pe coastele surpătoare, dă lemn bun pentru foc și construcție, ajută la înlăturarea în timp scurt a calamităților legate de râpi și ogașe pe timpul ploilor și le pune ușor în valoare.

Salcâmul trebuie să fie socotit însă numai ca specie provizorie pentru împădurirea terenurilor degradate, întrucât din experiențele de până acum, din cauza concentrării mari de săruri din sol în regiunea de antestepă, după 12—15 ani își domolește creșterile, lânzește și pier. De aceea arboretele de salcâm de pe terenurile degradate, îndată ce se constată, că nu mai cresc cu vigoare, trebuie substituie treptat prin semănături sau plantații cu speciile, ce cresc natural în regiunile respective. Lucrările trebuie făcute însă repede, și pe scară întinsă, fiindcă terenurile degradate sunt multe și la tot pasul, stricăciunile ce se produc din cauza lor pe timpul ploilor sunt foarte mari, iar plantarea cu salcâm e deșul de ușoară.

Paralel cu lucrările mari de restaurarea arboretelor și punerea în valoare a terenurilor degradate, ce nu produc nimic pentru economia națională și pe deasupra aduc și pagube considerabile așezărilor omenești, căilor de comunicație și terenului bun de cultură, se impune ca în coprinsul arboretelor existente să se procedeze treptat la inobilarea masivelor de șleau cu stejar, iar a celor de fag cu gorun la limita lor inferioară de vegetație, cu brad la cea superioară și cu frasin, paltin și tei oriunde pot crește aceste specii.

Să se stăruie apoi la organizarea unei economii forestiere mai înaintate la pădurile de fag, întrucât în multe părți ale țării această specie se află într'un optimum de vegetație, se regenerează ușor pe cale naturală din sămânță și reacționează puternic după rărituri. În acest scop se va urmări de aproape să se sporească creșterile și să se obțină în timp mai scurt trunchiuri înalte, drepte, pline și fără noduri, de dimensiuni mari pentru industria de lemn aburit, placaie, colaci de roată, furci, greble, traverse de cale ferată etc., iar în ce privește lemnul de foc din operațiunile culturale, să se caute să se transforme în cât mai largă măsură în mangal pentru topitoriile de fier. Toate acestea pentru că fagul ocupă cea mai mare parte din suprafața pădurilor noastre, iar cultura lui e relativ mult mai ușoară decât a altor specii. În același timp s'ar putea împlini în mare măsură și unele cerințe ale industriei naționale pe timpul refacerii pădurilor de rășinoase din regiunea de munte.

Având în vedere că de acum înainte se vor cere cantități mari de celuloză pentru hârtie și pentru textile, se impune ca în viitorul apropiat să se găsească soluția utilizării pe scară întinsă a stufului din Delta Dunării, întrucât ocupă suprafețe considerabile în această regiune și nu e folosit la nimic pentru economia națională. În acest mod s'ar putea economisi cantități însemnate de lemn de rășinoase și eventual de folioase și s'ar da puțința să se producă hârtie și textile pentru piața internă și pentru export.

Programul schițat mai sus cu privire la refacerea domeniului nostru forestier se află în curs de executare prin ocoalele silvice. Lucrările trebuiesc însă intensificate, iar problemele aprofundate, ca soluțiile, ce li se vor da, să fie cât mai potrivite și rezultatele urmărite să fie cât mai bune.

Pentru aceasta se cere o cunoaștere cât mai adâncă a condițiilor naturale de vegetație ale țării noastre și mai înainte de toate o executare cât mai atentă și conștiincioasă a lucrărilor tehnice cu privire la regenerarea și cultura pădurilor.

În special să se dea toată atenția lucrărilor de regenerare din regiunea de antestepă, unde pădurile sunt puține și condițiunile de lucru incomparabil mai grele ca în zona forestieră. În acest caz să se caute ca sămânțurile și plantațiile să se facă în teren bine arat cu plugul și să se întrețină prin prașile des repetate până la închiderea masivelor. Altfel ar însemna să se muncească fără folos și să se atragă și critici severe asupra serviciului silvic al Statului.

Pe lângă acestea trebuie dusă o luptă intensă de lămurire a marelui public, că pădurile sunt un bun al poporului, care aduc foloase neprețuite prin produsele și prin prezența lor în diversele regiuni ale țării.

Să se lucreze deci cu toată stăruința pentru formarea unei „conștiințe forestiere“ în popor, ca în viitor idea de conservare și îngrijirea pădurilor, să fie cunoscută și prețuită cum se cuvine de orice cetățean.

Cu măsurile luate până acum de Ministerul silviculturii (înființarea Direcției culturii pădurilor și a Direcției corecțiunii torenților și ameliorarea terenurilor degradate la centru, înființarea de ocoale numeroase în exterior, acordarea de fonduri suficiente pentru lucrări și control continuu pentru îndrumarea lucrărilor cu personal dela centru) și cu cele ce vor mai veni, este sigur că într'un viitor apropiat, situația pădurilor țării va fi mult ameliorată.

R é s u m é

L'auteur passe en revue les problèmes de culture du domaine forestier roumain pour qu'il soit mis en état de produire le maximum, permis par le sol et le climat du pays qui s'en montrent très favorables; soit: la régénération naturelle, les coupes d'amélioration l'ennoblissement des taillis et des forêts dégradées, le reboisement des surfaces nues, des terrains dégradés et des alluvions du Danube et des autres rivières. Il insiste sur la nécessité de supprimer le pâturage en forêt, dont les effets sont si désastreux. Enfin, il demande qu'on organise une économie forestière plus avancée des forêts de hêtre, l'espèce qui occupe une bonne place (40%) dans les forêts roumaines.

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE LA OCOALELE SILVICE

de T. BĂLĂNICĂ

În programele de lucru ale unităților exterioare forestiere, întocmite în luna August pentru restul lunilor din exercițiul 1948/49, un important punct este reprezentat de conferințele cu caracter profesional, pe care șefii de ocoale trebuie să le țină cu personalul în subordine, de birou și mai ales de teren. În colectivele constituite în acest scop urmează a se prelucra, între altele, instrucțiunile de serviciu, cu colaboratorii mai mici în grad, recrutați în urma reorganizării a ocoalelor, cu deosebire din clasa muncitoare și dintre care cei mai mulți au activat până acum în alte domenii mai depărtate de sectorul forestier. Este, deci, atât în interesul

însuși al noilor slujitori ai pădurii, cât și al serviciului, să funcționeze aceste colective, pentru a se ajunge să se cunoască mai bine cât mai multe despre pădure, care sunt rosturile ei, cum trebuie îngrijită pentru a putea produce cât mai mult material, de cea mai bună calitate, în modul cel mai economic și cât mai repede. Colectivele personalului dela ocoale vor fi deci, cu alte cuvinte, o școală mică dar de mare însemnătate, o școală vie, în care și profesorul și elevii sunt direct interesați la succesul ei.

Desigur, prin însăși natura sa, școala aceasta va fi una mai rapidă, pentru că în scurt timp să se dea cât mai multe cunoștințe de imediată și

tilitate; dar, oricât de rapidă, trebuie să li se spună nouilor pădurari și să se amintească celor vechi rămași în serviciu, despre ce este aceea o stațiune, despre factorii staționali, despre importanța cunoșterii lor, astfel încât pădurea, această uzină biologică, să poată fi condusă, prin cunoașterea factorilor staționali, la o producție maximă, optimă și economică.

În cele ce urmează vom enumera numai factorii de ordin climatic, fiind considerați până acum mai puțin accesibili și deci mai neglijați în general în lucrările noastre. Vom arăta cum pot fi cunoscuți, cum s'ar putea organiza observarea și înregistrarea lor, cu personalul de la ocoalele silvice.

Stațiunea și arhorețul constituiesc direcțiile de bază în cercetarea pădurii. Stațiunea, la rândul ei, implică investigații asupra situației (așezării), a solului și a climei. Cunoașterea climei este însă primordială, pentru că ea condiționează atât aria de răspândire a unei specii, cât și formarea solurilor. Ea trebuie, deci, mai întâi studiată. Cum? Cunoșcându-i componentele, elementele climatice: presiunea și temperatura aerului, precipitațiile și umiditatea atmosferică, vântul și evaporația, radiația solară și nebulozitatea, etc. Dar ce sunt acestea? Mărimi fizice, care pot fi măsurate așa cum ne învață fizica, în unitățile de măsură și cu instrumentele respective. De ce trebuie să le cunoaștem, știm din fiziologia plantelor. Nu mai insistăm aici. Se mai poate pune, însă, întrebarea: este posibil să cunoaștem aceste mărimi, să le măsurăm noi, la ocoalele noastre? Sau, valorile respective ni le servesc alte instituții, la cerere, fiind organizate special în acest scop, așa cum fiecare instituție este înființată pentru rosturi proprii, bine definite? Toată lumea știe, că în țările de cultură există Institute meteorologice centrale, care au ca scop principal studiul climei țării respective. Republica Populară Română se numără între acestea. Prin rețeaua de stațiuni meteorologice instalate pe întreg teritoriul național se colectează, de mai multe decenii, observațiuni asupra elementelor meteorologice citate mai sus, astfel încât climatul țării este din ce în ce mai bine cunoscut. Rețeaua de stațiuni însă, a Institutului meteorologic central, nu are încă densitatea necesară. Pe de altă parte, valorile obținute, pentru mărimile în chestiune, sunt cu atât mai general-valabile, cu cât stațiunile respective sunt mai reprezentative pentru regiunile în care se află. Trebuie să reținem că, în ansamblu, avem prin aceste valori liniile mari ale climatului, clima pe întinuturi mai întinse, sau, cu o expresie mai de specialitate, macro-climatul. În lucrările noastre de cultura pădurilor trebuie să cunoaștem însă și particularitățile climatului regiunii respective, climatul regional, local, sau mezo-climatul; așa precum în lucrările de regenerare trebuie să cunoaștem climatul pădurii însăși, iar în pepiniere și plantațiuni microclimatul, climatul pe dimensiuni reduse, așa cum este creat de

condițiile de teren și vegetație pe spații restrânse.

Cunoștințele asupra macroclimatului constituiesc baza de plecare pentru observarea și măsurarea detaliilor în climatul regional, local, și al microclimatului. Deosebit de spațiul la care se referă, nu trebuie să uităm că și măsurarea elementelor climatice (efectuarea observațiilor) se face după altă metodă când e vorba de macroclimat și altfel, când lucrăm în microclimat, pentru că una este valoarea și sensul acestor elemente la 2 m deasupra solului (cum este în cazul măsurării macroclimatului) și alta în straturile de aer din imediata apropiere a solului. Un exemplu: temperaturile minime nu sunt aceleași la 2 m în apărător și la 20—30 cm deasupra solului. Ele diferă și anume, cele mai coborâte temperaturi minime se măsoară în apropierea solului, deasupra vegetației ierbacee.

Lăsând la o parte deocamdată chestiunile de microclimă, să stăruim mai mult asupra observațiilor meteorologice pe care le-am putea efectua în cadrul limitelor ocoalelor silvice.

Pentru a ajunge aici, trebuie să cunoaștem mai întâi situația pădurilor din ocolul respectiv, adică așezarea lor din punct de vedere geografic și topografic. Se impune deci a avea hărțile respective 1/100.000 și planurile directoare 1/20.000.

Pentru situația generală geografică trebuie să cunoaștem: latitudinea, longitudinea și regiunea (munte, coline, câmpie). Pentru situația locală, specială, trebuie să indicăm: altitudinea (maximă, minimă, medie), depărtarea de litoralul mării (când este cazul), vecinătatea cursurilor de apă, a lacurilor, conformarea terenului (ondulat, șes, compartimentat, etc), expoziția și înclinarea versanților, etc.

Hărțile sunt arme indispensabile în arsenalul de teren și birou al silvicultorului. La ocol, ele pot fi admirabil întregite prin machete, hărți în relief, pe care la rigoare și le poate confecționa fiecare cu puțină îndemânare, după hărțile cu curbe de nivel. Având mereu în față această hartă în relief, inginerul șef de ocol își va putea aprecia mult mai bine și situația pădurilor și climatul lor particular, adică va vedea mai clar unde să insiste cu observațiile de detaliu asupra elementelor climatice, respectiv ce măsuri de cultură trebuie să ia pentru conducerea arboretelor. General vorbind, din nici un ocol nu trebuie să lipsească cele trei hărți de bază: harta fizică a țării, harta județului, harta ocolului. Cu ajutorul lor, situația pădurilor, din punct de vedere naturalistic, economic și administrativ, va putea fi judecată în cunoștință de cauză.

Exprimăm opiniunea că hărțile în relief nu sunt o exagerare, un lux, o pedanterie, un lucru de prisos. Faptul, că pentru reprezentarea terenului se lucrează în trei dimensiuni, permite o vedere mai clară a situației, așa precum și în proiectele de urbanistică, de arhitectură și chiar când se montează o piesă de teatru, cu tot talentul de desen al arhitecților respectivi și obișnuința lor de a vedea în spațiu, se folosesc machetele. În adevăr, atunci când este vorba de

amenajat un cartier din oraș, de trasat sau de ameliorat traseul unor căi de comunicații în interiorul orașului, cu toate că se întocmesc planuri conform tehnicii respective, se fac și machete, pentru că astfel „vorbește” un proiect în trei dimensiuni, adică mai bine decât unul numai în două dimensiuni (pe un plan, pe hârtie, fie el desenat și în perspectivă). La fel, în materie de construcții civile. Un bloc, o vilă, sau chiar casele din cartierele de locuințe ieftine, se proiectează în machete. În sfârșit, în teatru: când un regisor studiază montarea unei piese, între altele, scenele respective — tablourile piesei — sunt construite mai întâi, în amănunt, în formă de machete. Toate, pentru același simplu motiv: se vede mai clar. Deci, o propunere concretă: fecare ocol să-și facă harta în relief. Focul va fi imens, pentru că se va începe cu ce trebuie: cunoașterea pădurilor ocolului.

Și acum, odată identificați cu situația și topografia ocolului, se pune întrebarea: în ce fel putem face observațiile meteorologice?

Desigur, nu este cazul de a organiza pe tot cursul unității administrative considerate, stațiuni de ordin meteorologic de ord. II — ar fi și prea scump și n'am dispune nici de personalul necesar — ci pur și simplu stațiuni termopluiometrice. Acestea permit obținerea valorilor pentru temperatură, umiditate atmosferică, precipitații și vânt. Ca o completare se notează în orele de observații, nebulozitatea (gradul de acoperire al cerului). Dificultatea nu ar putea fi în instalarea stațiilor. Costul lor nu s'ar ridica la mai mult de 30.000 lei una stațiune, fiind dotate cu: 2 pluviometre, un higrometru, un termometru obișnuit și 2 termometre extreme (maxime și minime) pentru temperatura aerului, și eventual o girnetă pentru a măsura vântul (direcția și intensitatea). Nebulozitatea se apreciază cu ochiul liber. Greutatea cea mare este la serviciul de observator. În sine, nici aceasta nu reclamă, la cele trei termene fixe de observații (ora 8, 14 și 20) mai mult de 5 minute de activitate, dar este tiranică disciplina necesară pentru efectuarea serviciului: zi de lucru sau de sărbătoare, timp frumos sau vreme urâtă (ploaie, vânt ger, viscol, furtună), termenele trebuiesc respectate. De aceea, este necesar ca observatorul să-și aibă din timp instruit un ajutor, pentru ca în caz de absență să-l poată înlocui. Lucrul nu este imposibil. Indispensabil este însă interesul profesional și personal pentru această activitate și desigur, îndeplinirea condițiunilor sine qua non: conștiințiozitatea. Dacă în fiecare ocol silvic s'ar putea instala la 4—5 brigăzi, în raport de regiune (munte, deal, șes) câte o stațiune termopluiometrică, unde observațiile să se execute corect, și acestea să fie întregite prin observații fenologice pe o durată de cel puțin zece ani, am putea ajunge în posesiunea unui material documentar extrem de prețios. Aceasta ne-ar permite să întocmim monografiile climatologice ale ocoalelor, absolut necesare pentru lucrările de amenajare și cul-

tură a pădurilor, ca și pentru protecția și îngrijirea vânatului.

În legătură cu posibilitatea organizării observațiilor meteorologice la ocoale, menționăm că această chestiune nu este o necunoscută personalului silvic. Chiar și acum, un număr de stațiuni sunt în funcțiune pe domeniile forestiere, iar serviciul de observator este asigurat de personalul silvic.

Chiar dacă pentru câțiva timp nu va fi posibil să se înzestreze ocoalele cu stațiile respective (termopluiometrice), observațiile meteorologice vor trebui începute, notându-se într'un carnet special, la rigoare în carnetul de întrebuințarea timpului, observații relative la vânt (intensitate, direcție, eventuale paube), primul și ultimul ger, prima și ultima zăpadă, furtuni (data, loc, durată, pagube), starea solului (uscat, înghețat, umed), nebulozitatea (gradul de înnoare a cerului), zilele cu ceață, ploaie, chiciură, grindină, zilele cu ploaie (burniță, averse), zilele de uscăciune, zilele cu zăpadă (felul zăpezii, cantitatea, pagube, etc.). Toate aceste date se vor scoate apoi din carnet, pe foi separate, care se vor păstra într'un dosar anume. Pădurarii se vor obișnui astfel cu observarea fenomenelor naturale, vor începe a încerca să facă ei înșiși o legătură între acestea și creșterea pădurii, a suprafețelor regenerare în primul rând, vor căuta să înțeleagă dependența dezvoltării vegetației de starea timpului și vor găsi un interes deosebit în efectuarea observațiilor fenologice, întrucât în fazele periodice de vegetație (înmugurire, înfrunzire, înflorire, coacerea fructelor, colorarea frunzelor, căderea frunzelor) se exprimă ca o rezultantă, în mod concret, acțiunea în ansamblu a elementelor climatice. Dar, deosebit de observarea în sine a fenomenelor, de valoarea lor pentru monografiile climatologice ale ocoalelor, se va putea strânge și material de folklor în legătură cu starea timpului, foarte util atât din punct de vedere al expresiunilor populare, cât și în ceea ce privește regulile locale de prevedere a vremii. Este clar, aceste observații nu ne dispensează de măsurătorile științifice, care ne vor permite concluzii valabile. Ele au însă rostul de a mobiliza personalul pentru o activitate, în care exercițiile repetate își au o valoare practică incontestabilă.

În rezumat, eforturile pentru ridicarea productivității pădurilor trebuiesc fondate pe o cunoaștere a stațiunii, a factorilor naturali de producție. Între aceștia, factorii climatici trebuiesc în primul rând avuți în vedere, întrucât clima condiționează atât aria de răspândire a speciilor, cât și formarea solurilor, iar în lucrările de regenerare, conducere și exploatare a arborilor nu pot fi neglijați, fără a se înregistra pagube serioase, sau chiar eșecuri. Se impune deci, observarea elementelor climatice și înregistrarea lor, pentru ca, după un număr de ani de observații să se poată întocmi monografiile climatologice ale ocoalelor, monografiile care vor servi ca bază pentru lucrările de tehnică silvică și cinegetică.

În sensul acestor considerațiuni, este indicat să se organizeze efectuarea observațiunilor meteorologice și fenologice la ocoale, folosindu-se rețele de stațiuni termopluiometrică și fenologică, instalate în punctele reprezentative ale regiunilor respective. Este deosebit de necesar, ca în colectivele dela ocoale, șefii acestor unități exterioare să prelucreze cu personalul de teren temele în legătură cu cunoașterea factorilor de producție, astfel încât ridicându-se standardul profesional al agenților executivi de teren, munca lor să fie cât mai eficientă. În felul acesta, administrația silvică va avea un personal din ce în ce mai competent și mai conștient de menirea lui și-și va putea aduce la îndeplinire unul din punctele principale de program: ridicarea stării pădurilor țării.

Résumé

Les efforts nécessaires pour l'augmentation de la production des forêts doivent être fondés sur la connaissance de la station, c'est à dire, la connaissance des facteurs natu-

rels de production, parmi lesquels les facteurs climatiques jouent un rôle de premier ordre, car c'est le climat qui conditionne et la répartition des espèces et la formation des sols; de même, dans les travaux de régénération et conduite des peuplements et à l'occasion de l'exploitation des forêts, les facteurs climatiques ne peuvent être négligés sans courir le risque de grands dommages et même des échecs.

Par conséquent, l'auteur propose l'organisation des réseaux des stations climatologiques et phénologiques aux cantonnements forestiers. Les observations enregistrées pendant plusieurs années constitueront un matériel documentaire très précieux pour la rédaction des monographies climatologiques des cantonnements forestiers, oeuvre indispensable tant pour les travaux de culture et l'aménagement des forêts, que pour la protection et la culture du gibier.

L'auteur propose, ensuite, la discussion de ce sujet avec le personnel des cantonnements à l'occasion des conférences périodiques prévues dans le programme de travail pour la période 1948/49, afin de l'entraîner dans ce genre d'activité professionnelle avec plus d'intérêt et qu'il devienne plus instruit.

Procédant de cette manière, le relèvement de l'état des forêts, point principal dans le programme du Ministère de la Sylviculture, aura plus des chances pour être accompli.

LIBERUL DE TEI CA MATERIAL DE LEGAT

de Ing. VASILE COTTA

Liberal de tei se întrebunțează, ca material de legat, sub două forme:

Ca liber netopit, numit și tei lișteav și ca liber topit numit în comerț tei topit.

Primul rezultă din cojirea arborelui în perioada circulației sevei și din extragerea liberului din apropierea zonei cambiale, așa cum se găsește, în stare crudă, adică fără să fie supus operațiunii de topit. Al doilea se obține din punerea coajei la topit, cași cânepa și apoi din deslipirea liberului din apropierea aceleiași zone.

Teiul lișteav se desface mai greu în fășii, este mai puțin rezistent, deci își găsește întrebuințări limitate și este mai fără spor. Se caută mult mai puțin și are un preț mai mic decât celălalt. Teiul topit, dacă operațiunile de manipularea coajei și de topire au fost bine făcute, dă un material fin, care se desface în fășii foarte subțiri, este rezistent la rupere, găsește întrebuințări foarte variate și se plătește cu prețuri bune.

Dacă întrebuințarea teiului lișteav ca material de legat este, probabil, foarte veche, despre producerea de tei topit, la noi, nu găsim urme în trecutul îndepărtat. După datele culese¹⁾, la Ocolul silvic Țigănești (jud. Ilfov), tei topit se producea în 1914-1916. Incepând din anul 1919, practica aceasta s'a întins și la Ocolul silvic vecin, Gruiu.

În Dobrogea²⁾ s'a încercat, la Ocolul Cerna,

după primul război mondial, dar populația n'a putut fi atrasă spre această îndeletnicire. S'a reușit numai dând coaja, gratuit, locuitorilor. Scopul urmărit de Ocol n'a fost producerea materialului de legat, ci cojirea trunchiilor de tei, pentru a-i face mai rezistenți la putrezire. Indemnul n'a prins, iar operațiunea a fost abandonată. În anul 1936, la Ocolul silvic Babadag, se reușește a se produce 1950 kg. tei topit, care însă numai cu foarte mare greutate a putut fi vândut, cu prețul de cost de 10 lei kg.

Sporirea producției de tei topit începe în anul 1940, când s'au ivit dificultăți la importul de rafie, devizele fiind necesare pentru plata altor mărfuri cumpărate în afara granițelor. Atunci s'a pus, insistent, problema înlocuirii — dacă se poate — totale, a rafiei prin teiul topit produs în țară. Consumul de rafie în întreaga țară, la începutul anului 1940, era evaluat la 300 tone anual³⁾. Deoarece la desfacerea și scurtarea teiului topit se produc pierderi, pe când rafia importată este foarte bine selecționată, apreciem că pentru înlocuirea celor 300 tone rafie de import ar fi nevoie de 600 tone de tei topit indigen. Acesta ar fi consumul anual, normal. Prin evitarea importului de rafie, scăpăm de un tribut de cca. 18 milioane lei cât costa la începutul anului 1940 cantitatea de 300 tone rafie⁴⁾. Deosebit de satisfacerea nevoilor viticulturii și horticulturii.

1. — Informațiuni date de brigadierul silvic Bărbulescu Const. dela Ocolul silvic Gruiu.

2. — Rap. Nr. 2317/940 al Direcțiunii silvice Constanța, către Casa Pădurilor.

3. — Adresa Nr. 1083/940 a Direcțiunii silvice din Minist. Agr. și Domeniilor.

4. — Adresa Nr. 6581/940 a Direcției Viticulturii și Horticulturii.

turii cu material de legat, producerea de tei topit avea, deci, o influență bună și asupra balanței noastre comerciale.

Pentru a-și procura teiul lișteav trebuincios în gospodăriile lor, sătenii adeseori recurg la cojirea în delict a arborilor de tei din pădurile apropiate, cauzând prejudicii arboretelor. Uneori fac acest lucru în scop de câștig, vânzând liberul în comerț punându-se la dispoziția viticultorilor de tei topit. la un preț moderat, se reduce primejdia degradării arborilor prin cojirea în delict. Acestea au fost motivele pentru care Casa Pădurilor, a început, în anul 1940, o campanie intensă pentru producerea de tei topit, campanie care s'a menținut până azi.

Pentru pregătirea personalului de teren, Direcțiunea regională silvică Constanța⁵⁾ și Casa Pădurilor⁶⁾ au dat instrucțiuni asupra procedurii de exploatare și topire a coajei de tei, apoi de scoaterea din apă și conservarea teiului topit.

Folosind experiența câștigată dela data punerii în aplicare a acestor instrucțiuni și până azi, se pot aduce ameliorări la topirea coajei și la scoaterea liberului extras, deci — există posibilitatea de a produce o marfă mai bună.

Producția.

Iată cum a variat producția de liber de tei în anii 1940-1947 la pădurile Statului.

Anul	Tei topit kg.	Tei lișteav kg.
1940	6.758	4.805
1941	14.099	13.095
1942	197.825	4.548
1943	104.744	—
1944	—	—
1945	27.910	2.783
1946	27.188	2.000
1947	55.269	—
Total . . .	433.793	27.231

Din examinarea acestor cifre, constatăm că:

a) La teiul topit, după ce organele de execuție s'au familiarizat cu procedeul de producție, cantitatea crește până în anii 1942-1943; nu se produce nimic în 1944, din cauza bombardamentelor și a dispersării serviciilor, pentru ca apoi, producția să crească din nou. Pentru anul 1948, a fost luată în program o cantitate de 130.000 kg.

b) La teiul lișteav, cantitatea produsă scade continuu, din cauza lipsei de cereri și deci de rentabilitate pentru asemenea marfă.

Variațiunile în cantitățile produse anual sunt provocate îndeosebi de posibilitatea de vânzare a teiului: în anul 1943, s'a produs mai puțin din cauză că existau stocuri nevândute din anul precedent. Dacă s'ar asigura desfacerea, atunci can-

titatea de 600 tone, la cât se apreciază consumul anual, s'ar putea produce în țară prin folosirea coajei numai din posibilitatea anuală a pădurilor.

Centre de producție.

Pentru a produce tei topit, este nevoie, pe lângă arborete de tei de vârstă potrivită, și de apă în care să poată avea loc operațiunea topitului. În funcțiune de acești doi factori, se conturează, în cuprinsul țării, câteva centre de producție de mărimi foarte diferite. Procentual, iată care este repartizarea pe Direcțiuni regionale silvice a cantităților totale, pe 8 ani, arătate mai sus:

Direcțiunea regională silvică	Cantitatea produsă exprimată în %
Constanța	65,00
București	25,50
Arad	2,60
Iași	2,40
Bacău	2,00
Craiova	2,00
Pitești	0,40
Lugoj	0,10
Sebeș	—
Cluj	—
Sighet	—
Total . . .	100,00

În perioada 1940-1947, 65% din producția totală de liber de tei a țării a dat-o Dobrogea, datorită atât masiveelor întinse de tei cât și posibilităților de topire, în numeroasele bălți de pe marginea Dunării. Ocoalele silvice Măcin, Cerna și Niculițel constituie centrul principal de producție al Dobrogei.

Direcțiunea București, cu ocoalele Gruiu, Bolintin, Brănești la care s'ar putea adăuga Ocolul silvic ICEF. Huffel (Țigănești), constituie al doilea mare centru, cu 25% din producție.

În Moldova, aproape toate ocoalele din regiunea de deal au tei.

Cantități mai însemnate au produs Ocoalele: Crețești, Ghermănești, Florești, Ciurea și Coșula.

În Direcțiunea Arad, teiul topit a fost dat de ocoalele Bârzava, Radna și Gurahonț. Tei mai au și alte ocoale.

În Oltenia, centrul de producție este format din Ocoalele Țugurești și Vânju Mare, iar în Direcțiunea Bacău, de Ocoalele Roman și Răcăciuni. În Direcțiunea Pitești, avem, în această categorie, Ocolul Slăvești.

Demn de reținut este faptul că Direcțiunile Sebeș-Alba, Cluj și Sighet n'au produs nici o cantitate de liber de tei. Aceasta din cauză că ele au majoritatea pădurilor în regiunea de munte, unde este puțin tei.

Rentabilitatea.

Din cauza scăderii continue a puterii de cumpărare a monedei naționale în perioada 1940-1947, comparația între prețurile de cost și cele

5. — Lucrarea Nr. 2317/940 a Direcției Constanța prin care trimite instrucțiunile întocmite de ing. silv. Z. Przemetchii.

6. — Cu ord. Caps Nr. 3411/941, se trimit instrucțiunile întocmite de dl. ing. silvic Marin Rădulescu.

de vânzare n'ar duce la concluziuni juste. Aceasta din cauză că cheltuielile de producție se fac în perioada Mai-August, pe când sezonul de vânzare al liberului este în Ianuarie-Martie. În cel mai bun caz deci, marfa se vindea la 7-9 luni dela data când a fost produsă. Adeseori însă marfa sta nevândută chiar și un an, timp în care moneda suferea devalorizări. Totuși, luând de bază vânzările din anii 1940-41 și din 1947-1948. după stabilizare, putem afirma că beneficiul realizat a fost de minimum 100%, adică s'a realizat prin vânzare cel puțin dublul prețului de cost.

Intrebuințarea liberului de tei.

Vom face deosebire între acele întrebuințări care necesită cantități mari de material și între cele care nu consumă decât puțină marfă.

Teiul lișteav este cerut de pescarii din regiunea Dunării, pentru închiderea bălților. Singur PARID-ul cerea anual dela Caps câteva mii de kg. Se mai întrebuințează și în viticultură și horticultură, dar mult mai puțin decât cel topit.

Teiul topit găsește întrebuințarea cea mai largă în viticultură, care absoarbe cca 50% din producția anuală. În ordine, vine Casa Autonomă a Monopolurilor care întrebuințează anual cca. 50.000 kg. pentru legatul păpușilor de tutun, PTT care, pentru legatul corespondenței, deosemena cumpără cca. 10-20.000 kg. anual. Alte întrebuințări mai găsește teiul topit în horticultură, împletituri (funii, pantofi, urzeală de rogojini), umplutură de saltele ordinare și alte lucrări de lăpișerie. S'a încercat întrebuințarea în industria textilă, dar fără succes. Scoarța de cizmărie făcută din coaja de tei, preparată într'un mod special, nu poate fi folosită de fabricile de încălțăminte, ci numai de cizmarii manuali⁷⁾.

Procedeu de fabricare a teiului topit.

După cum am văzut, Administrația silvică a întocmit instrucțiuni privitoare la această chestiune. Nu intrăm, deci, în amănunte de acest gen ci vom sublinia numai anumite părți ale instrucțiunilor, aducând și unele completări.

Diametrul la 1,30 dela sol al arborilor care dau coajă bună, este, în general de 10-20 cm. Ar putea fi întrebuințați și arbori mai subțiri de 10 cm. însă cojitul lor este mai fără spor. Deasemenea, pot fi folosiți și trunchi de peste 20 cm. dacă au coaja netedă. Ceeace contează nu este diametrul, ci calitatea coajei: teiul cu început de ritidom se cojește mai greu, iar fâșiile topite sunt de culoare mai închisă și nu se desfac ușor.

Lungimea coajei se lasă egală cu lungimea trunchiului, deci nu este obiceiul de a se secționa deoarece fâșiile scurte au întrebuințări limitate. Epoca cea mai indicată pentru cojire este aceea când circulația sevei este mai puternică. În acest moment, nu numai că operațiunea cojirii este cea mai ușoară, dar se pare că și calitatea fibrelor obținute este mai bună. Cojitul se poate face

și mai târziu, însă el este mult îngreuiat din cauza împușinării sevei. În luna Iunie este cam ziu, operațiunea cojitului fiind mai dificilă.

Punerea la topit a coajei are loc imediat după cojire, adică în aceeași zi și cel mult în 24 ore. Cu cât se întârzie mai mult cu atât coaja se usucă, iar ca urmare, durata topitului sporește și fibrele pierd din calitate. Așezarea coajei se face cu cel puțin 50 cm. sub nivelul apei, pentru a preveni o eventuală rămânere pe uscat a stratului superior, în urma scăderii nivelului apei, în cursul secetei din vară. Durata topitului depinde de temperatura apei, calitatea coajei și gradul ei de uscare. Pusă la topit, în a doua jumătate a lunii Mai, se scoate din apă în prima jumătate a lunii Iulie. Durata medie este de cca 40 zile. Pentru a vedea dacă este suficient de topită, coaja este căutată din când în când de un cunoscător. Găsirea momentului potrivit pentru scoatere este de mare însemnătate pentru calitatea fibrelor. Topit insuficient, liberul se desface greu; topit prea mult, pierde din rezistență (putrezește).

Cele mai fine și mai rezistente fibre le obținem din partea cea mai apropiată de lemn a coajei. Cu cât ne apropiem de suber cu atât calitatea liberului scade.

Înainte de a se scoate din apă, coaja este spălată bine. Se scoate numai atâta deodată, încât să poată fi jupuit înainte de uscarea coajei. Fâșiile de liber desprinse (jupuite de pe coajă) se pun la uscat pe prăjini (capre) orizontale, așezate la o înălțime de 2 m.

După uscarea, se fac legături mici de cca. 10 kg, apoi 4-5 astfel de legături se pun în baloturi mari, care ating astfel, greutatea de 40-50 kg.

Conservarea se face în magazii uscate, aerisite, ferite de șoareci. Udarea liberului de tei după uscarea (plouarea lui) provoacă nu numai o închidere a culorii, ci o slăbire a rezistenței.

Coaja rămasă după extragerea liberului n'are preț.

Date privitoare la industrializarea coajei.

Din experiența făcută în anul 1942 la Direcțiunea regională silvică Constanța⁸⁾ s'au obținut prețioase date asupra randamentului industrializării coajei de tei.

S'au pus la topit 971.972 kg. coajă verde, din care au rezultat 149.248 kg tei topit, ceace, reprezintă un procent de industrializare de 15,25. În anul următor, 1943, s'au pus la topit 412.013 kg coajă verde, din care au rezultat 54.358 kg tei topit adică 13,20% procent de industrializare. Scăderea de cca 2% este cauzată de deficiența dela unul din Ocoale, care a obținut abia 7,40% tei topit, datorită întrebuințării de coajă din arbori bătrâni. De menționat, că datele din anul 1942 provin dela 6 ocoale silvice, iar cele din 1943 dela 5 ocoale.

Rezultă de aci, că prin topirea coajei de tei de

7. — Comunicarea Nr. 3538/941 a Fabricii Mocorânița către Casa Pădurilor.

8. — Referatul din Dec. 1943 al d-lui ing. insp. silvic I. Stănei, șefui Serviciului Comercial la Direcțiunea Regională silvică Constanța.

calitate bună se poate obține 14-15% liber de tei topit. Practic, însemnează că din cca 7 kg de coajă verde de tei se obține un kg. de liber de tei topit.

Pe natură de lucrări, cheltuelile de producție la teiul topit din Direcțiunea Constanța se repartizează astfel:

a. Tăiatul arborilor, curățitul de crengi și cojitul lor	33%
b. Transportul cu căruța al coajei din parchet până la baltă unde va fi topită, distanță de 5-25 km.	20%
c. Așezatul coajei în apă, inclusiv materialele necesare în acest scop: sârmă, cuie	4,18%
d. Scosul coajei din apă, extragerea liberului, punerea la uscat, făcutul de baloturi și transportul la magazie	39,82%
Total 100,00	

Un muncitor poate executa, într'o zi una din următoarele lucrări:

- a. Cojit și făcut legături: 185 kg coajă verde;
- b. Așezat în apă, acoperit cu prăjini și fixat sub nivelul apei: 2450 kg coajă verde;
- c. Scos, spălat, ales liberul, uscat și făcut baloturi: 26 kg liber de tei topit uscat.

Un m.c. coajă verde cântărește cca 550 kg.

Din datele pe care le-am cules pe teren la ocolul silvic Gruiu, în Iulie 1947, rezultă că, un muncitor doboară, curăță de crengi, retează vârful și cojește cca. 40 arbori de tei cu diam. 10-20 cm.

O căruța încarcă și transportă la apă coaja a

40-50 arbori de acest fel. Plata cojitului și transportului se face pe bucată de coajă (provenită dintr'un arbore) socoteala fiind mai ușoară pentru muncitori.

Un om pune la topit, într'o zi 1900 kg. coajă.

O căruța transportă cca. 500 kg. liber de tei uscat.

Concluziuni.

1. Prin înlocuirea rafiei—marfă de import — cu teiul topit — produs indigen — se realizează o economie de devize.

2. Consumul anual de liber de tei topit, în întreaga țară, este de cca. 600 tone.

3. Intreagă această cantitate poate fi produsă în țară, din posibilitatea anuală a pădurilor.

4. Procedul de topire al coajei și de sortarea teiului topit poate fi ameliorat simțitor, obținându-se astfel o marfă de calitate mai bună.

5. Până în prezent, prin industrializarea coajei de tei și transformarea ei în tei topit, s'a obținut un beneficiu însemnat, cel puțin egal cu prețul de cost.

6. Punând la dispoziția viticultorilor și horticultorilor tei topit de bună calitate și la un preț eficient, se reduce pericolul delictelor cauzate prin cojirea de către săteni a arborilor de tei din păduri.

R é s u m é

L'auteur du présent article montre la méthode utilisée en Roumaine pour obtenir le liber de tilleul. Il indique les centres de production les plus importants et donne quelques données intéressantes sur l'industrialisation de la tille, ainsi que sur les quantités récoltées depuis 1940.

ALTĂ ÎNTREBUINȚARE A SEMINTELOR DE RĂȘINOASE

de Ț. I. I. MARINESCU

Folosirea oricărui produs accesoriu al pădurii, este un imperativ pentru economia națională.

Semințele arborilor, în afară de întrebuințarea lor pentru asigurarea regenerării, constituiesc o materie primă deosebit de importantă în industrie. Ghinda și sămânța rășinoaselor, de exemplu, sunt produse care-și găsesc căutarea și în acest domeniu al economiei naționale și prin acesta suplinesc sau ne scutesc de produse similare importate, putând chiar să ne îngăduie export în compensație.

Din suprafața păduroasă a țării, rășinoasele ocupă 26%, iar periodicitatea anilor de fructificație fiind destul de scurtă, asigură o producție de semințe care întrece nevoile curente. O cercetare a problemei folosirii semințelor de rășinoase și pentru alte scopuri în afară de cel natural (pentru regenerare), se impune. Cercetările de laborator, făcute recent la noi¹⁾, arată că dintr'un kg. de semințe de molid, rezultă 38,59% ulei din care 92% e ulei neutral, ceiace face să fie utilizat direct fără dis-

tilare sau purificare, astfel că ridică mult valoarea, având un caracter siccativ deosebit de prețuit în întrebuințările practice și în pregătirea altor produse industriale. În același timp, spre comparație, un kilogram sămburi de prune, are 7% ulei, iar un kilogram sămburi de struguri 5% ulei. Uleiul extras pentru aceste două categorii din urmă, are nevoie de rafinare, operație care-i măsoarează calitatea și îi scumpește costul de producție. Cât despre calitatea siccativă, a acestor uleiuri, nu mai vorbim, căci n'o are.

Așezarea noastră geografică, situează molidul în Sudul ariei sale de vegetație, dând astfel semințelor o greutate mai mare la unitatea de volum, fiind mai bogate în ulei, față de cele din Centrul și Nordul ariei sale de vegetație.

Că avem un plus de producție și semințe de bună calitate o dovedește faptul că în trecutul apropiat, Casa Steiner din Viena, în special, avea un centru de recoltare și aprovizionare permanentă la noi, mai ales în județele: Ciuc, Trei-Scaune, Brașov, Cluj, Mureș, Odorhei, Sibiu și Turda. După 1918, relațiile comerciale impuse de noua împărțire europeană, n'a împiedecat-o

1) A se vedea Bul. Secției Științifice a Academiei Române, vol. 1—4/1946.

să facă repetate intervenții directe, pe lângă Ad-ția Casei Pădurilor, să poată avea asigurată continuitatea aprovizionării. Adesea a oferit mărfuri în schimb.

Grație tot acestei situații a molidului la noi, în extrema sudică a zonei de vegetație, a făcut ca și Imperiul Britanic să ne ceară, în 1936-38, să-măntă de această specie pentru împăduriri în colonii, pe suprafețe destul de însemnate.

Acest comerț n'a avut o reglementare practică și s'a socotit numai ca o preocupare fără importanță. Statul și-a recoltat cantitatea necesară nevoilor sale, fără a se preocupa și de eventualitatea altor întrebuințări rentabile, ce se puteau da semințelor de molid.

Din situația comparativă, între două perioade de câte 6 ani, prima din 1936-1941 și a doua din 1942-1947, se vede că :

A n u l	Semințe recoltate
1936	56.800
1937	46.360
1938	19.6 0
1939	17.240
1940	3.750
1941	9.450
1942	26.080
1943	43.980
1944	38.070
1945	19.470
1946	5.590
1947	45.150
Total	331.549
Media	27.629

a) În prima perioadă, 1936-1941, s'a recoltat anual în medie 25.500 kg. sămânță dezaripată, cu un minim, în 1940, de 3.750 kg. și maxim de 56.800 kg. în 1936.

b) În a doua perioadă, 1942-1947, s'au adunat anual 29.725 kg. cu un minim de 5.590 kg. în anul 1946 și un maxim de 45.150 kg în 1947.

Întrebuințarea acestor cantități mari, a durat 1-3 și chiar 4 ani, când de cele mai multe ori noua recoltă a impus utilizarea ei în amestec cu cea veche.

La noi, fructificația molidului are o periodicitate de 2-4 ani, iar păstrarea facultății germinative e în mediu de 4 ani. Aceste elemente unite cu practica administrației de a folosi sămânța numai în scop cultural, nu a necesitat depozitării.

Folosirea excedentului producției și la alte întrebuințări, nu a preocupat până azi Ad-ția noastră. Economia națională și-a împlinit nevoia de uleiuri din alte părți sau prin import.

Încă un fapt ce trebuie reținut: condițiile staționale în Nord-Estul țării, din Neamț și până la granița de Nord, sunt mult mai prielnice pentru regenerarea pădurii, așa că fructificația, deși cel puțin tot atât de abundentă ca în restul țării, nu constituie o preocupare deosebită și o bună parte din sămânță se pierde, cantitatea pierdută evaluată la cel puțin 30% din totalul fructificației.

Din datele practice ale ultimilor 30 de ani, re-

zultă că la noi au fost necesare anual cca. 15.000 kg. semințe de molid, cantitate care în anii lipsiți de fructificații a fost acoperită din rezervele făcute în anii anteriori.

Deci, dela un an la altul, socotind numai pentru cantitățile recoltate cu mijloace oarecum primitive, fără altă preocupare decât pentru cerințe strict culturale, se putea obține un excedent de 25-50%, căruia i se putea da și alte întrebuințări.

La export a mers cantități mai mici și în mod sporadic, atât cât inițiativa particulară a cerut și a crezut că-i poate renta, sau îi acoperea toate cerințele de schimb. Statul n'a urmărit însă o sistematizare a exportului cu scop de schimb economic.

În general pe versanții sudici și estici (Otenia, Muntenia și Moldova) fructificația a fost folosită mai puțin. Apoi dezariparea propriu zisă s'a făcut în mod rudimentar, așa că costul unitar pe sămânța dezaripată, a devenit destul de ridicat. Pe versanții nordici și nord-estici, fructificația mai abundentă a fost intens folosită, căci și mijloacele de culegere a conurilor și extragerea semințelor, au fost mai îngrijite, lucrătorii dovind mai multă dexteritate. Din experiențele de până acum, costul culegerii conurilor, operația cea mai riscantă, reprezintă numai 10-15% din prețul de cost al seminței; în schimb, costul transportului și dezaripării seminței reprezintă 40%. Ținând seama că dintrun hectolitru de conuri, care în mediu cântărește 30 kg la culegere, rezultă 1,00 — 1,5 kg. sămânță dezaripată, se vede că factorul care trebuie imediat ameliorat și mai mult micșorat, pentru a da mai multă rentabilitate operației, este tocmai transportul.

În concluzie, anual am putea avea disponibilă o cantitate de cel puțin 20.000 kg. sămânță de molid dezaripată, care s'ar putea folosi și în alte scopuri de cât cele culturale. Pentru aceasta trebuie :

1) Să se folosească, pentru culesul conurilor, unelte ușoare, practice, aceasta fiind operația cea mai grea și cea mai riscantă pentru lucrători. Siguranța lucrătorului mărește puterea de încredere și produsul culegerii.

2) Reducerea cheltuielilor de transport poate fi realizată prin instalații pasagere, care reducând transportul, măresc valoarea unității recoltate.

3) Culesul conurilor și extragerea seminței să se facă în tot cuprinsul zonei rășinoaselor, printr'un personal cu experiență, dotat cu mijloace de culegere și transport, folosind lucrători pricepuți, plătiți cu primă de muncă, utilizați cu echipamentul strict necesar.

R é s u m é

La production en graines de nos forêts résineuses dépasse le nécessaire de notre pays.

Grace à la position géographique favorable de notre domaine forestier, les graines de notre épicéa sont très riches en huile, produit si recherché en industrie.

C'est la raison pour laquelle l'auteur de cet article préconise l'utilisation de l'excedent des graines de l'épicéa pour la fabrication de l'huile.

ARMA DE VÂNĂTOARE A PERSONALULUI SILVIC

de ROLLAND SNYDER

Arma ideală a personalului silvic o reprezintă arma cu țevi mixte și anume una cu alice de calibrul 16—12 și una ghintuită pentru folosirea cartușului 8x57. I. R., sau una cu două țevi lise și una ghintuită, cele lisse având calibre la fel. Preconizez ca închizător sistemul Greener în legătură cu cocoșele exterioare la amândouă modelele.

Vânătorii (forestieri în special) din regiunile alpine folosesc arme cu 2 țevi (una lissă, una ghintuită) deoarece pentru nevoile lor le ajunge și o singură țevă lissă.

Totuși se cuvine menționată și subliniată superioritatea armei cu trei țevi mai ales din punctul de vedere al tirului cu alice. Se pretează la terenurile din regiunile păduroase, deluroase cu vânat mixt, adică unde în primul rând este necesar tirul cu alice și numai ocazional cu glonț. Armele cu trei țevi fără cocoșe, au un sistem foarte complicat de închizător și deci nu pot să fie ieftine. Dar admitând că le-am găsi ieftine, atunci desigur nu sunt solide și în nici un caz nu corespund scopurilor arătate de d. Ing. silvic Vasile Cotta. Desigur că cele mai perfecționate arme cu țevi sunt acelea prevăzute cu platine laterale și cu armare specială pentru țeava ghintuită. Prețurile lor intră în domeniul luxului, deci nu le putem avea în vedere, fiind vorba de arme pentru slujbașii statului.

În genere putem afirma că arma cu trei țevi este arma forestierului. Calibrul ar fi 16 — 12 8x57 I. R. cu țevi de 55 cm, arma având o greutate de cca. 3—3, 2 kg. Totodată prefer pentru acest scop sistemele cu cocoșe dar executate din cele mai bune materiale cu maximum de precizie și ireproșabile din punct de vedere estetic.

Astfel de arme mixte cu două sau trei țevi trebuie importate și anume după ce s'a stabilit un model standardizat. Prețul va putea fi rambursat în rate lunare. Astfel a procedat Casa Oștirii când a importat binoculi Zeiss. Cumpărătorii au achitat prețul în 12 rate lunare, anticipat. Adică

în momentul primirii, costul fiind acoperit, prețul a fost acela ca și cu bani gata.

Și o armă cu alice poate să corespundă nevoilor modeste de apărare dacă tirul este reglat cu proiectile Brenneke (confectionate în țară) până la distanța de 60—80 de m.

Totuș poate fi de folos în multe cazuri mai ales pe întineric trăgând cu alice de 5 mm sau cu poșuri 7 mm. Dacă este vorba de arme cu alice sau de arme cu țevi mixte (armă cu o țevă lissă și una ghintuită sau două lisse și una ghintuită) atunci preconizez un sistem cu un închizător Greener și cu cocoșe exterioare. Sistemul Hammerless desigur că este foarte perfecționat, dacă are platine laterale, dar foarte sensibil și se defectează ușor, dacă este sistem Anson & Deeley. Majoritatea armelor ieftine Hammerless au acest sistem și formează clientela permanentă a armurierilor. Nu corespund pretențiilor unui uz silvic. Armele Hammerless cu platine laterale sistem Holland & Holland sunt desigur cele mai perfecționate, dar nu le putem avea în vedere din cauza prețului mare.

Prin urmare, rămân armele cu cocoșe exterioare, cu închizător Greener de o execuție pe cât se poate de simplă dar solidă din toate punctele de vedere, corespunzătoare și din punct de vedere estetic.

În rezumat: arma ideală a silvicultorului vânător este un drilling având două țevi de alice calibrul 16 sau 12 și o țevă ghintuită pentru cartușul 8x57. I. R., arma având închizător Greener și cocoșe exterioare.

Dar, până când acest tip de armă va putea fi procurat în număr mare, ne putem mulțumi și cu o armă având numai două țevi, ambele de alice, proiectilul Breckenke, putând înlocui, până la un punct cartușul de armă ghintuită.

R é s u m é

Répondant à l'enquête ouverte sur le meilleur fusil de chasse pour le forestier, l'auteur est d'avis que ce servait un „drilling“, les canons ayant 55—60 cm. de longueur et 16—12/8x57 I. R. comme calibre.

E R A T Ă

În articolul: „Ursul din Transilvania în secolele al 19-a și al 20-a“, de Ing. cons. silv. Otto Witting, publicat în caetul 4 al acestei reviste, s'a strecurat o greșală de tipar. La pag. 154 col. I rândul 15 de sus, se va citi: „Ea a fost recunoscută și stabilită prin legea de vânătoare din anul 1504“.

LA MINISTERUL SILVICULTURII A AVUT LOC PRIMA CONFERINȚĂ PE ȚARĂ CU DIRECTORII SILVICI JUDEȚENI

În zilele de 20—21 Septembrie a. c., a avut loc la București prima conferință pe țară organizată de Ministerul Silviculturii, cu directorii silvici județeni.

În prezența d-lui Ion Vințe, Ministrul Silviculturii și a directorilor din acest departament, D-l Secretar general A. C. Țecovici, deschide ședința arătând că scopul conferinței este acela „de a se face o analiză a muncii desfășurată de organele exterioare silvice în executarea programului de lucru de trei luni din perioada Iunie—August”.

D-se a analizat lipsurile înregistrate în timpul desfășurării programului pe trei luni, pentru ca în lumina învățăturii trase să se păsească la realizarea sarcinilor de viitor.

Al doilea obiectiv al Conferinței a fost discutarea noului program de lucru al departamentului, în curs de desfășurare, elaborat pentru intervalul de timp dela 1 Septembrie — 31 Decembrie.

S'au prezentat rapoartele de activitate pe direcții silvice județene, după care la discuții directorii și tehnicienii din centrala Ministerului Silviculturii au răspuns și lămurit chestiunile ridicate. Pentru întărirea spiritului de colaborare între Ministerul Silviculturii și Ministerul Industriei, la prezentarea rapoartelor, a asistat și d. Prisnea, Ministrul Adjunct la Ministerul de Industrie.

În încheierea conferinței a luat cuvântul d. Ion Vințe, Ministrul Silviculturii, înfățișând concluziunile care trebuie trase în urma rapoartelor prezentate și discuțiilor purtate în această primă conferință de lucru.

D-a a arătat mai întâi marile schimbări de structură ce s'au înregistrat în țara noastră pe plan economic, social și politic, transformări aduse la îndeplinire prin lupta întregului popor, care a făcut ca munca în Republica Populară Română să se desfășoare pe un drum cu totul nou.

În continuare, d. I. Vințe, Ministrul Silviculturii, înfățișează sarcinile de bază ale departamentului, sarcini care prin importanța și amploarea lor în cadrul ansamblului economiei generale a Statului, au determinat crearea acestui Minister.

Analizând critic înfăptuirile programului de trei luni, așa cum au rezeșit acestea din rapoartele prezentate, d-se constată că mergând pe drumul trasat de P.M.R. și însușit de guvern s'au obținut succese de seamă în noua gospodărie forestieră.

O realizare importantă a muncii depuse constă în primul rând în crearea unui aparat silvic exterior pe care nu l-a avut niciodată silvicultura în țara noastră, aparat alcătuit din fiii direcți ai clasei muncitoare, și ai țărănimii muncitoare și din tehnicienii dornici de a pune în practică principiile de bază ale noului concept silvice de folosire a pădurilor în interesul poporului.

O altă realizare importantă o constituie executarea integrală a prevederilor programului în cadrul acțiunilor de amenajare și ridicare în plan a pădurilor, unde s'a reușit să se întocmească situații concrete, ba-

zate pe realitate, pentru exploatarea rațională a patrimoniului forestier. Deasemenea în domeniul lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate, programul propus a fost atins.

D-se constată însă că s'au înregistrat și lipsuri care isvorăsc din neîndeplinirea temeinică din partea unora din organele exterioare, a obiectivelor esențiale ale departamentului, între care se situează în primul plan: lucrările de refacere a pădurilor distruse de exploatarea colonială din trecut; de ameliorare a stării în care ele se găsesc astăzi, precum și de folosirea lor potrivit marilor interese ale poporului și Statului.

Privind prin prisma acestor lipsuri, d. Ministrul Ion Vințe, arată că în realizarea programului pe 4 luni, în curs de desfășurare, activitatea cadrelor departamentului trebuie să se concentreze în domeniile pentru înfăptuirea obiectivelor centrale și imediate ale Ministerului. D-se trece în revistă și analizează în amănunt care sunt sarcinile ce revin în îndeplinirea obiectivelor principale ale activității Ministerului: a) reimpădurirea terenurilor devastate; b) lucrările de pepiniere și de recoltarea semințelor; c) amenajarea pădurilor; d) ridicările în plan; e) ameliorarea terenurilor degradate și corecția terenurilor; d) lucrările pentru întreținerea și igiena pădurilor.

Astfel, d-se arată că trebuie mărit efortul pentru recoltarea semințelor forestiere, necesare însămânțărilor în pepiniere, în vederea obținerii puștilor pentru acțiunea de replantare a terenurilor pleșuvite de jaful exploatarea capitaliste din trecut. Totodată, în vederea acestei acțiuni, d-se pune sarcina de a se executa la vreme desfundarea pepinierelor, în scopul însămânțării din primăvara anului viitor, și paralel să se continue lucrările de amenajare, ameliorare și ridicare în plan a pădurilor, lucrări începute deja prin primul program de trei luni.

De asemenea, se arată că în programul de patru luni se prevede intensificarea lucrărilor de igienă a pădurilor. Din contactul cu terenul reiese că aceste lucrări în trecut au fost complet neglijate, starea pădurilor fiind foarte îngrijorătoare. Trebuie scoase de urgență toate doborâturile, uscăturile și toți arborii bolnavi care constituie în primul rând un pericol pentru sănătatea pădurii și în al doilea rând o reală pierdere pentru economia țării, lipsind în același timp și populația săracă de combustibilul necesar.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor mari sarcini care stau în față este necesar — precizează d-se — să nu se piardă din vedere obiectivele mari ale departamentului și pe drumul strănselor colaborări cu tehnicienii și specialiștii noștri, eliberați de pericolul rutinei și birocrației, de care i-a scăpat noua organizare și completare a aparatului administrativ, să se păsească deîndată la raționalizarea muncii și canalizarea tuturor eforturilor pentru realizarea și depășirea programului, spre a se ajunge la mărirea producției, productivității și rentabilității pădurilor noastre. Luptând permanent pentru scăderea prețului de cost al produselor forestiere, satisfăcând astfel nevoile

clasei muncitoare, țărânilor muncitoare și odată cu ele ale întregului popor.

În realizarea acestor sarcini, contactul cu terenul are cea mai mare importanță, ajungându-se în felul acesta la o mai bună cunoaștere a realităților, condițiile de bază în întocmirea și executarea rațională a programului.

În încheiere, d. Ministru Ion Vințe, adresându-se directorilor județeni, a spus: „Vă rog să nu uitați pentru nici un moment că țara în condițiile actuale, că

regimul nostru pune bază serioasă pe sectorul forestier. Sectorul forestier noi îl considerăm ca o posibilitate serioasă de îmbunătățirea mai întâi a condițiilor de viață a poporului și apoi a balanței noastre comerciale externe. Lemnul este un material important de export. El ne va ajuta la achiziționarea de mașini, care înseamnă industrializarea țării noastre Republicii Populare, cheazășie sigură a bunei stări a poporului nostru, a independenței și suveranității Statului nostru”

EXTERNĂ

U. R. S. S.

PLANUL GIGANTIC DE ÎMPĂDURIREA STEPTELOR

La propunerea Generalisimului Stalin, guvernul Uniunii Sovietice a adoptat hotărârea de importanță excepțională pentru progresul agriculturii socialiste, cu privire la planul de împădurire al terenurilor arabile, de introducere a sistemului de rotație pentru cultivarea cereșelor și a pășunilor, de construire de iazuri și alte rezervoare de apă pentru a asigura recolte bogate și stabile în regiunile de stepă și păduri de stepă din partea europeană a Uniunii Sovietice, care cuprinde spații imense și constituie cel mai important grânar al țării sovietice.

Acest sistem prevede următoarele metode: cultivarea unor lanțuri de păduri protectoare dealungul

trivrit de folosire a îngrășămintelor minerale și organice; cultivarea semințelor selecționate ale speciilor foarte productive adaptate la clima locală; dezvoltarea sistemului de irigație pe baza cursurilor locale de apă și cu ajutorul lacurilor artificiale și a altor rezervoare de apă.

○ armă puternică împotriva secetei

Toate aceste măsuri combinate, vor constitui o armă puternică împotriva secetei și vor ușura mărirea fertilității solului și obținerea unor recolte mai bo-

Harta repartitiei zonelor forestiere de protecție (Reproducere după „Pravda”).

surselor de apă, în jurul terenurilor cultivate, pe po-vârnișuri și coline, dealungul râurilor și apelor, în jurul lacurilor și altor rezervoare de apă, precum și împădurirea terenurilor nisipoase; organizarea potrivită a teritoriului combinând alternarea recoltelor de pășuni și cereale cu folosirea rațională a terenurilor arabile; lucrarea potrivită a pământului și tratarea potrivită a cerealelor; introducerea unui sistem po-

gate și mai stabile. Rețeaua de lanțuri de păduri protectoare urmează să fie creată în valea fluviului Volga, în Caucazul de Nord și dealungul terenurilor centrale de cernoziom. În afară de faptul că vor apăra recoltele și pământul de vânturile arzătoare, aceste păduri vor îmbunătăți regimul apelor și condițiile climatice din regiunile respective. Unul din aceste lanțuri împădurite, având o lărgime de 100 metri, se

va întinde pe o lungime de 900 km. dealungul ambelor maluri ale fluviului Volga, de la Saratov la Astrahan. Un alt lanț protector de păduri, lung de 1.080 km. se va întinde pe șase rânduri paralele dealungul malurilor fluviului Ural. Dealungul Donului se va planta un lanț de păduri lung de 920 km. Dacă s'ar pune aceste lanțuri de păduri protectoare în prelungire, ele ar acoperi la un loc o suprafață de 117.990 hectare.

Acest plan este completat de un program excepțional de important privitor la plantarea unor lanțuri de

păduri protectoare în jurul terenurilor agricole aparținând colhozurilor și sovhozurilor. Trei dintre aceste lanțuri protectoare care urmează să fie plantate în următorii cinci ani, vor acoperi la un loc o suprafață de 5.709.000 hectare.

Hotărîrea guvernului pune accentul asupra introducerii cât mai grabnice a sistemului de alternanță a recoltelor de cereale și pășuni în toate colhozurile și atrage atenția agricultorilor să folosească un sistem potrivit de lucrare a pământului și să cultive cerealele cu specii de semințe foarte productive.

**

U N G A R I A

Subiectele care se desbat în publicațiile de specialitate, se presupun a fi expresia, cel puțin parțială, a problemelor mari, caracteristice economiei forestiere și în același timp a standardului atins de profesiune în țara respectivă. Cu această convingere expunem în această rubrică preocupările colegilor din celelalte țări, în ideea că informându-ne asupra problemelor lor și modulul în care le rezolvă, câștigăm în afară de cunoștințele necesare, repere, criterii pentru aprecierea propriei noastre activități.

Afirmând acest punct de vedere, recunoaștem în același timp necesitatea unei informații mai ample, adică relații mai strânse, schimb de publicații mai intens. Până la realizarea acestui deziderat, care nu va întârzia, folosim însă ceea ce se poate obține deocamdată, străduindu-ne totuși să ameliorăm cât mai mult acest gen de lucru, prin achiziționarea publicațiilor din domenii cât mai variate.

Pentru cronica din numărul acesta, dedicată Ungariei, avem la dispoziție vol. XLVII, din 1947, al Analelor Institutului de cercetări forestiere de la Sopron. Temele prezentate nu sunt axate pe o problemă de ansamblu, definită astfel încât articolele, în parte, să fie componente ale unui cuprins unic. Subiectele sunt variate: tipologie forestieră, fitosociologie, entomologie, dendrometrie, fiziologie. Nu cunoaștem însă programul de lucru al Institutului maghiar și nici nu este făcută o prezentare a volumului, din partea conducerii Institutului, încât se prea poate ca numai aparent diversitatea subiectelor să însemne o lipsă de program, iar ele să se integreze, în fond, unui program mai mare de investigații asupra resurselor forestiere ale țării în lumina nouilor cunoștințe din științele de bază ale silviculturii. Pentru că progresul realizat în studiul naturii impune în afară de obișnuitele descrieri (gen memorialistic, de călătorii) de până acum și explicarea cauzelor, dar nu numai pe bază de supoziții, ci și măsurători, verificabile, controlabile, ce se pot refăce. De asemeni, trebuie să observăm că și metodele de lucru din științele de bază urmează a fi folosite din ce în ce mai mult și cu adaptările necesare în cercetarea forestieră, pentru a se elucida cât mai corespunzător problemele de cultură, conducere, protecție și valorificare a arboretelor. În sfârșit, nu trebuie să uităm că orice institut lucrează în funcție și de împrejurări, de mijloacele și de oamenii de care poate dispune. Aceasta, ca impresii, considerațiuni, de ansamblu.

În particular, reținem studiul dedicat tipologiei pădurilor din Transilvania centrală și cercetările fitosociologice și ecologice efectuate într-o pădure de salcâm. Atrag atenția colegilor, de asemeni, asupra unor studii de dendrometrie în legătură cu factorii de descreștere a diametrelor, la pin, în funcție de înălțimea trunchiului și date asupra grosimei coajei. Cu titlul de informare generală cităm studiile în legătură cu efectele biologice (asupra creșterilor) executate de elementele radioactive.

Tipurile de păduri din Transilvania centrală sunt studiate de Prof. Soó (Dr. Berei Soó Reszô, Debrecen),

originar din Cluj. Cercetările de teren au fost efectuate din primăvara anului 1941 până în August 1944, împreună cu colaboratorii d-sale Z. Hargitai, I. Czuros, F. Balás, A. Ecos, Gy. Csongor, L. Felföldy, J. Igmándy, A. Nyárády, Sz. Priszter, L. Szűcs, Marie Fodor și Gabrielle Kádár. Proiectarea și prezentarea materialului s'a făcut după metoda lui Braun-Blanquet. Se remarcă de autor, în trecere, că nu sunt publicate în intervalul 1918 — 1940 lucrări similare de autori români, pentru aceeași regiune geografică.

În rezumat, Prof. Soó stabilește pentru pădurile Transilvaniei centrale 7 alianțe, respectiv 10 asociații și adume:

Ordinul *Fagetalia*, alianța *Fagion silvaticae*.

1. Păduri de fag (*Fagetum transsilvanicum*), variante montane tipice, sărace în specii subalpine; alte variante geografice: *Fagetum transsilvanicum bihoricum* (cu *Melandryum nemorale*, *Primula acaulis*, *Symphytum cordatum*, *Pulmonaria rubra*, *Verbascum Hinkei*, mai rar *Saxifraga cuneifolia*); *F. transs. radnense* (cu *Ranunculus carpaticus*, *Primula carpatica*, *Pulmonaria Filarszkyana*, *Campanula abietina*, *Chrysanthemum rotundifolium*); *F. transs. siculum* (cu *Anemone transsilvanica*, *Waldsteinia ternata*, *Primula leucophylla*).

Asociația *Fraxino-Carpinion*.

2. Păduri de stejar cu carpen (*Querceto-Carpinetum transsilvanicum*) cu două subasociații: una cu *Cornus mas*, *Sorbus aucuparia* etc., și alta cu *Quercus cerris*, *Cornus sanguinea*, etc.

Ordinul *Quercetalia roboris-sessiliflorae*.

Alianța *Quercion roboris-sessiliflorae*.

3. Păduri de stejar acidofile (*Quercetum roboris myrtillosum*) cu *Deschampsia flexuosa* și *Vaccinium myrtillus*.

Alianța *Quercion pubescentis — sessiliflorae*.

4. Păduri de stejar basi-neutrofile (*Quercetum roboris-sessiliflorae transsilvanicum*) cu două subasociații: una cu *Fagus*, *Berberis*, *Rhamnus baphicoccus*, *Cornus mas*; alta cu *Quercus cerris*, *Ulmus scabra*, *Tilia platyphyllos*, *Acer tataricum*.

Alianța *Ornelo-Ostryon*.

Alianța *Prunion spinosae*.

5. *Crataego-Prunetum fruticosae* (stadiu de succesiune în împădurirea pășunilor).

6. *Pruneto-Crataegetum*.

7. *Prunetum tenellae* (prima fază în împădurirea stepelor).

Clasa *Populactalia albae*.

Alianța *Salicion albae (Populion albae)*.

8. *Populeto Salicetum (Saliceto-Populeto-Alnetum)*,

Clasa *Alnetalia glutinosae*.

Alianța *Alnion glutinosae*.

9. *Alnetum glutinosae caricetosum*.10. *Salicetum cinereae*.

În text sunt date, evident, o serie întreagă de amănunte, cu tabele în legătură cu constanța, abundența, dominația, etc. a speciilor și regiunile în care au fost stabilite asociațiile menționate.

În același gen de probleme se încadrează și studiul fitosociologic și ecologic al unei păduri de salcâm, semnat de dr. L. Felföldy.

Se remarcă, în prealabil, că pădurea de salcâm (*Robinetum pseudacariae*) este fitocenoză, în formație actualmente, a unei specii originare din America. Se ocupă de ea, pentru că joacă un rol important în câmpia ungară, cu deosebire în regiunea dunelor nisipoase. Până de curând, cercetările în legătură cu pădurile de salcâm au fost făcute aproape exclusiv din punct de vedere forestier. Solul și microclimatul au fost studiate de Fehér (1929, 1933) și Magyar (1933, 1935). Din punct de vedere fitosociologic problema n'a fost aprofundată. Se face mențiune numai de existența acestor păduri în studiile lui Magyar (1933), Soó (1934, 1938-39), Aszód (1936), Máthé (1937), Baláz (1943), Ubritzsy. Se citează ca studiu remarcabil asupra acclimatizării salcâmului în Ungaria lucrarea lui Erneyi (1927).

Cercetările lui Felföldy au fost efectuate în pădurea „Pac”, din apropierea orașului Debrecen, situată la limita câmpiei cu nisip acid din regiunea Nyírség, în partea de NW a Ungariei. Releveurile au fost făcute în pătrate de 5x5 m, practicându-se câte 20 asemenea pătrate în fiecare tip de pădure. Se constată că *Robinetum* nu are specii caracteristice determinate, ceea ce obligă pe cercetător să opereze prin ansamblul specific al speciilor. Descrierea diferitelor tipuri de pădure de salcâm o face din două puncte de vedere:

- 1) al diversității stațiunii (faciesul) și
- 2) al timpului (aspectul).

Autorul stabilește în pădurea cercetată trei faciesuri de păduri de salcâm: 1) faciesul extrem cu *Poa angustifolia*; 2) faciesul cu *Bromus sterilis* și 3) faciesul cu *Urtica dioica*. Primăvara, înainte de înfrunzire, condițiile de amănunț are sunt identice în cele trei biotipuri, caracterul lor fiind dat de aspectul cu *Veronica hederifolia*.

Paralel cu aceste ridicări fitosociologice s'au cercetat și condițiile ecologice respective, căutându-se să se determine cel puțin două elemente climatice: umiditatea atmosferică și temperatura, în straturile de aer din apropierea solului.

O pledoarie pentru cultivarea speciilor în arboretele amestecate de vârste diferite este întreprinsă de Dr. János Györfi, din punctul de vedere al protecției pădurilor. D-sa relevă faptul că silvicultura năzuiește la o ridicare a productivității (cantității maxime, optime, în timpul cel mai scurt), observând însă să se păstreze și chiar să se amelioreze forțele productive naturale:

În acest scop se aplică diferite procedee în regenerări, împăduriri, conducerea arboretelor. După ce trece în revistă speciile și modul lor de cultură, așa cum au evoluat concepțiile în decursul timpului, subliniază pericolul și vătămările — uneori de proporții catastrofale — la care au condus sistemele prea comerciale, pentru a conchide că, în îngrijirea arboretelor, amenajarea și exploatarea lor, trebuie să urmărim indicațiile naturii. Deci, concluzia finală: regenerare naturală pentru rasele proprii stațiunilor, arborete amestecate, exploatare pe mici suprafețe împrăștiate, protecția factorilor biologici folositori. În felul acesta pădurea poate fi protejată pentru a l se asigura o producție maximă, sigură.

Cercetările în domeniul dendrometriei sunt întreprinse de d. Ing. N. Pallay, docent la Sopron, și se referă la coeficienții de descreștere ai diametrelor trunchiurilor, considerați în raport cu diametrul la înălțimea pieptului. Cu această ocazie se dau date și asupra variației coajei pe diferite porțiuni din trunchi. Specia cercetată: pinul. Importanța practică a cifrelor stabilite constă în posibilitatea pe care o dau de a se aprecia cilindricitatea trunchiilor (lemn plin, lemn „tras”, „supt”). În comerțul de lemn rotund din Ungaria, pentru a da un exemplu, se consideră ca lemn „tras”, („supt”), trunchiul care au o descreștere a diametrelor mai mare decât 1,25 cm/ml. În ceea ce privește coaja, se constată că variază cu vârsta, diametrul și înălțimea arborelui. În medie, la înălțimea pieptului, coaja are o grosime de 1,2 — 4,7 cm, sau 9,7 — 11,3%.

Ultimele studii publicate în Analele Institutului prezintă cercetările lui D. Fehér, dela Institutul Botanic al Universității din Sopron, în legătură cu efectul biologic al radiațiunii asupra plantelor. Se descrie metoda întreprinsă și primele rezultate de laborator obținute.

În rezumat: un volum de anale al institutului de cercetări nu poate exprima toate problemele economice forestiere; dar oferă un aspect al preocupărilor specialiștilor și al standardului profesional respective. Ce coeficient de importanță au problemele tratate, în cadrul unei ierarhii de urgențe, nu putem ști. Reținem însă străduința de a cunoaște pădurile țării și a exprima cunoștințele obținute corespunzătoare stadiului, progresului atins în științele de bază. De asemenea, nu putem trece cu vederea nici cercetările de laborator ale lui Fehér, cercetări care reprezintă o contribuție foarte interesantă și de actualitate la progresul științei, chiar dacă momentan nu se întrevăd concluziile de ordin practic. Avem în lucrările colegilor maghiari un exemplu în plus de silvicultură modernă: regenerare naturală, arborete de vârste și esențe amestecate, descrierea pădurilor pe bază de tipologie. Incepe să se vorbească o altă limbă în profesiunea noastră și suntem dator să ținem pas cu progresul realizat.

T. Bălanica

POLONIA

ZIMBRUL ȘI CALUL SĂLBATIC ÎN REZERVAȚIILE NATURALE

Problema conservării și regenerării speciilor animale amenințate cu dispariția pare să iasă din sfera preocupărilor imediate ale personalului forestier. Este util totuși să cunoaștem rezultatele obținute de silvicultorii din alte țări în acest domeniu. În primul rând merită mențiune urlașul masiv păduros Białowieża, administrat de Institutul de Cercetări Forestiere din Varșovia; el constituie azi un adevărat laborator în natura liberă, unde, pe lângă alte probleme științifice, este urmărită protecția celor 2 reprezentanți caracteristici ai faunei pădurilor Europei de altădată —

zimbrul și calul sălbatic de pădure. Pe lângă aceasta, pentru protecția zimbrului, Polonia mai are alte 2 rezervații.

Se știe că, primul război mondial și perioada post-belică tulbură au dus la o diminuare catastrofală a efectivului de zimbri. Rasa caucaziană a fost distrusă definitiv, în aria ei originară, iar din rasa poloneză au supraviețuit câteva rămășițe neînsemnate.

În intervalul de timp dintre cele 2 războaie s'au depus multe eforturi pentru salvarea acestor resturi. A funcționat o ligă internațională pentru protecția

zimbrii, iar ca realizări efective, s'au remarcat mai ales cele din Polonia, unde pădurea Białowieża, ultimul refugiu al rasei poloneze în stare sălbatică, a fost aleasă pentru recolonizare. Rezultatele întregii acțiuni au fost foarte îmbucurătoare. Chiar în prima jumătate a celui de al doilea războiu mondial efectivul zimbriilor era destul de ridicat. În 1944, după datele Oficiului Internațional pentru Protecția Naturii, existau în toată lumea 103 exemplare pur-sânge; dintre acestea, 95 trăiau în parcuri și rezervații naturale, deci în condițiuni asemănătoare cu normale. Și anume: în Germania (42), Polonia (36), Suedia (10) și Anglia (7); restul, exemplare răslețe în diferite grădini zoologice. După datele poloneze, stocul din această țară era mai mare, până la 55 exemplare.

Valul războiului, care a trecut mai târziu peste Polonia și Germania a redus simțitor din acest număr. Totuși în Polonia au supraviețuit 40 exemplare, din care 21 la Białowieża și 19 în rezervația Pszczynie. Efectivul din Germania pare să fi fost mai greu încercat; momentan există informații numai despre rezervația Springe, de lângă Hanovra, unde ar fi 10-15 exemplare rămase în viață.

În ultimul timp, Polonia a cedat 5 exemplare pur-sânge Bielorusiei, căreia prin trasarea frontierei noi i-a revenit și o parte din masivul păduros Białowieża. Dar, cu sporul de după războiu, în 1947 mai avea 44 zimbri pur-sânge, plus numeroși hibrizi cu bizonul american și cu vitele cornute domestice. Astfel Polonia se plasează azi în fruntea țărilor-propietare de zimbri.

Nu este de mirare deci că savanții polonezi, în frunte cu Dr. J. Zabinski, depun toate eforturile pentru întreținerea cât mai bună și înmulțirea acestui stoc. Se crede că au fost elaborate metodele raționale de îngrijire, mai ales de hrănire. Grație acestor metode noi, polonezii socotesc că au spulberat mitul „degenerării” zimbrii, care a circulat mult în trecut; se susținea anume că, zimbrii se găsește pe cale de dispariție naturală, asemenea altor specii de animale preistorice, și că nici o intervenție din partea omului n'ar fi în stare să oprească acest proces natural. Astăzi, dimpotrivă, se crede că se va putea ajunge treptat la o nouă înmulțire.

Două probleme importante se pun acum în fața protectorilor zimbrii poloneze. Prima, este de a feri zimbrii ocrotiți să devină un animal cu totul domestic. Acest lucru s'a mai încercat în rezervația dela Springe, unde într'adevăr zimbrii au rămas mai „sălbatici” decât cei din Polonia. La fel se intenționează a se proceda și aici, cel puțin cu o parte din zimbrii dela Białowieża. Se va creea pentru exemplarele destinate acestui experiment o nouă rezervație vastă, unde accesul publicului va fi cu totul oprit și chiar personalul de serviciu va intra cât se poate de rar.

A doua problemă, mai pasionantă din punct de vedere științific, este „regenerarea” rasei caucaziene. Printre zimbrii polonezi se găsesc vreo duzină, care descind dintr'un taur caucazian, adus oândva din Białowieża. Pentru aceștia s'a înființat o rezervație nouă, la Niepolomicy, unde s'au și adus o parte din exemplare cu sânge caucazian și se va aduce treptat tot

restul. Aici, prin încrucigarea lor și selecționarea urmașilor, ce vor arăta revenirea caracterelor rasei caucaziene, se va încerca regenerarea. Totuși Dr. J. Zabinski este sceptic în privința reușitei, căci procentul sângelui caucazian este prea mic; pe lângă aceasta, chiar caracterele diferențiale între cele 2 rase sunt puțin precise, ceea ce va îngreua și mai mult opera de selecție.*)

În ce privește calul sălbatic („tarpan”), chestiunea a fost și mai dificilă. N'au existat supraviețuitori în sălbăcie, nici în grădini zoologice. S'a pornit dela rasa țărănească primitivă a calului polonez, alegându-se exemplarele care corespundeau mai bine caracterelor cunoscute ale tarpanului de altădată. Acțiunea a fost începută în 1936, sub conducerea Prof. T. Vetulani, care o continuă și astăzi. Căii aleși pentru prăsilă au fost transportați la Białowież și lăsați să trăiască în condițiuni mai mult ori mai puțin naturale (totuși într'un teren îngrădit, a cărui suprafață în ultimul timp a ajuns la 36 ha.). Foarte curând s'au și semnalat rezultate interesante. În progenitura născută la Białowieża s'au observat două caractere atavice, care permit să se vorbească de pe acum despre reușita regenerării. Anume unele exemplare din tineret arată dimorfismul sezonal, căpătând culoarea albă peste iarnă, asemenea altor câteva specii de animale din țările nordice. Până acum acest caracter al tarpanului de pădure nu era cunoscut oamenilor de știință; o mențione a lui Herodot despre căii sălbatici albi, care ar fi trăit cam în regiunea Polesiei poloneze de azi, constituia o enigmă nerezolvată. Dimorfismul sezonal nu se observă la calul sălbatic, ce trăiește astăzi în stepele Asiei Centrale, este deci o dovadă a a desrobirii specifice sau cel puțin subspecifice. Al doilea caracter atavic este schimbarea aspectului coamei, care la unele exemplare este scurtă, stând țepăn în sus, la fel cu a calului sălbatic asiatic.

Efectivul tarpanilor a ajuns într'un timp, destul de ridicat. Dar a fost greu încercat în timpul războiului, mai ales în urma exportării în Germania a celor mai caracteristice exemplare, care n'au mai fost restituite.*) Totuși până în 1947 stocul s'a ridicat din nou la 26 buciți. Sunt speranțe că, în curând se va ajunge la rezultate pozitive, care să întrecă pe cele dinaintea războiului.

Lucrări consultante: 1) Memoriile congreselor XX și XXI ale Consiliului de Stat pentru Protecția Naturii din Polonia; 2) Raportul Oficiului Internațional pentru Protecția Naturii din 1947; 3) Revistele „Chronmy Przyrode Oiczyza” și „Wokrug Swiela”; 4) Comunicarea verbală a D-lui Ing. S. Schabinski, Directorul Institutului de Cercetări Forestiere din Varșovia.

S. Pașcovschi

*) În URSS se lucrează deasemenea la o încercare de regenerarea zimbrii caucazian, în lipsa altui material însă, aici s'a pornit de la hibrizi „zimbri x bizon american”. Cea 20 exemplare disponibile au și fost adunate în parcul natural din munții Kubanului, adică tocmai în regiunea unde zimbrii caucaziani au supraviețuit în st re sălbatică până după primul războiu mondial. Se înțelege că rezultatele viitoare ale acestei încercări sunt și mai incerte, decât cele din Polonia, și se vor lăsa așteptate un timp mai îndelungat.

*) Regenerarea Tarpanului era urmărită cu succes și în Germania, în parcul dela Schorfelde, paralel cu regenerarea bourului.

LEGISLATIVĂ

DISPOZIȚIUNI LEGALE DE INTERES FORESTIER

Semnalăm în continuare*) dispozițiunile legale de interes forestier apărute în intervalul 1 Septembrie—31 Octombrie 1948.

96. — Decretul prezidial Nr. 229 referitor la desființarea Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului (R. E. I. L.)

*) Cf. Revista Pădurilor Nr. 2/1948, pp. 54—56; Nr. 3/1948, pp. 108—110; Nr. 4, pp. 165—167.

Regia pentru exploatarea și industrializarea lemnului se desființează pe data de 31 VIII 1948, iar activul și pasivul său trec asupra Intreprinderii de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului (IPEIL), înființate prin dec. min. Nr. 7396 a Ministerului Industriei (M. Of. Nr. 188 din 16 VIII 1948).

Se prevăd dispozițiuni privitoare la personalul REIL, încadrat în Centrala Industrială a Lemnului

(CIL) și în IPEIL, care își păstrează vechimea în câmpul muncii și drepturile de pensie, precum și pentru salariații care până la 31 VIII 1948 nu au fost încă grași în CIL sau IPEIL și care prestează serviciu în cadrul operațiunilor de lichidare ale REIL-ului; aceștia din urmă vor fi salarizați de CIL, conform contractului colectiv de muncă.

Se abrogă pe data de 31.VIII.1948, art. 1 și 3 din decretul prezidial Nr. 32 pentru schimbarea denumirii Casei Pădurilor Statului (publ. în M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948), precum și Legea Nr. 904 din 1946 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului (M. Of. Nr. 205 din 4.IX.1948).

97. — Dec. min. Nr. 1277 a Consiliului de Miniștri, referitoare la schimbarea denumirii unor unități silvice.

Unitățile silvice exterioare ale Ministerului Silviculturii, își modifică denumirea din Serviciul Silvic județean în Direcția silvică județeană. (M. Of. Nr. 206 din 6.IX.1948).

98. — Dec. min. 277 a Ministerului Silviculturii, prin care se anulează autorizațiile speciale pentru vânzarea cerbilor, căprioarelor, caprelor negre, și urșilor eliberați de administratorii de vânzătoare județeni, în baza art. 31, punctul 1, din Legea Nr. 231 din 1947, privitoare la organizarea economiei vânătorului; urmează a se elibera noi autorizații. (M. Of. Nr. 209 din 9.IX.1948).

100. — Dec. min. Nr. 756 a Ministerului Comerțului, prin care se autoriză Societatea de Stat „EXPORTLEMN” să înființeze depozite de desfacere en-gros și în detalii de produse forestiere și materiale de construcție, pe tot cuprinsul țării. (M. Of. Nr. 210 din 10.IX.1948).

101. — Dec. min. Nr. 228 a Ministerului Silviculturii, prin care se stabilesc atribuțiile și competențele directorilor silvicei județeni. (M. Of. Nr. 211 din 11.IX.1948).

102. — Dec. min. Nr. 7498 a Ministerului Industriei prin care termenul de recepție calitativă a cherestelei, cumpărată de Ministerul Industriei prin fosta Direcțiune Generală a Administrației Întreprinderilor de Stat, fixat prin contractele de vânzare-cumpărare la 1 Decembrie 1947 se prelungește până la 1 Decembrie 1948.

Marfa rămâne mai departe în custodia întreprinderilor vânzătoare, care sunt răspunzătoare de buna conservare și asigurare a sa, urmând ca Ministerul Industriei să restituie cheltuielile și primele de asigurare. (M. Of. Nr. 213 din 14.IX.1948).

103. — Dec. min. Nr. 7502 a Ministerului Industriei, prin care se revine asupra dispozițiilor art. 4 din dec. min. Nr. 7396 (publ. în M. Of. Nr. 188 din 16.VIII.1948), în sensul că în locul Întreprinderilor de Stat pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului Rădăuți, Câmpulung și Vatra Dornei se înființează numai Întreprinderea pentru exploatarea și industrializarea lemnului Câmpulung-Bucovina, prescurtat IPEIL Câmpulung-Bucovina, cu sediul în Câmpulung-Bucovina și cu raza de activitate în cuprinsul județelor Rădăuți, Suceava și Câmpulung. (M. Of. Nr. 215 din 16.IX.1948).

104. — Dec. min. Nr. 7527 a Ministerului Industriei referitoare la modalitatea lichidării și preluării patrimoniului fostei Regii pentru exploatarea și industrializarea lemnului de către Întreprinderile de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului.

Întreprinderile de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului prelau, pe data de 31.VIII.1948, fiecare în raza sa de activitate, activul și pasivul Centralei aferente întreprinderilor și al unităților exterioare ale Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului (REIL).

Operațiile gestionare făcute până în seara zilei de

31.VIII.1948, vor fi cuprinse în gestiunea REIL, urmând ca gestiunea IPEIL să înceapă la 1.IX.1948 după normele fixate de Centrala Industrială a Lemnului (CIL).

Se stabilesc apoi: modalitățile de predare de către REIL și de preluare de către IPEIL, constituirea, atribuțiile și competențele Comisiei de lichidare REIL, dispozițiunile referitoare la personalul tehnic, contabil și administrativ necesar lichidării.

Lichidarea urmează să fie definitivată până la 31.XII.1948, dată la care încetează activitatea Comisiei de lichidare. (M. Of. Nr. 219 din 21.IX.1948).

105. — Dec. min. Nr. 261 a Ministerului Silviculturii și Ministerului Agriculturii, referitoare la preluarea în administrare de către Ministerul Silviculturii a pădurilor dela Administrarea Fermelor și Stațiilor unitor de Mașini (AFSM), precum și la aprovizionarea unităților AFSM cu materiale lemnoase.

Pădurile și bunurile anexe împreună cu inventarul viu și mort, afectat pădurilor menționate în decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 620 (publ. în M. Of. Nr. 89 din 15.IV.1948), precum și orice alte păduri aflate în administrarea AFSM, provenite dela fosta Eforie a Spitalelor Civile, Așezămintele Brâncovenesti, Casa Școalelor, fostele Domenii regale, Fundația I. C. Michail, etc., detinute încă de AFSM, trec în administrarea Ministerului Silviculturii.

Odată cu predarea pădurilor se va face și predarea materialelor lemnoase exploatare, aflate în păduri și depozite intermediare.

Terenurile din interiorul pădurilor afectate provizoriu culturii agrosilvice, trec în patrimoniul Ministerului Silviculturii, continuând a fi cultivate de organele AFSM, până la împădurirea lor.

Aprovizionarea tuturor fermelor AFSM, cu materialul lemnos, necesar ca lemn de foc și de construcție, din produse accidentate sau secundare se va face cu prioritate din parchetele anuale în rând de exploatare, iar pentru materialele provenind din produse principale, urmează ca Ministerul Agriculturii să stabilească modalitatea de aprovizionare cu Ministerul Industriei.

Pentru înlesnirea hrănirii vitelor AFSM-ului, se va permite cu precădere, pășunatul în păduri, goluri de munte, în cadrul normativelor în vigoare. (M. Of. Nr. 228 din 1.X.1948).

106. — Dec. min. Nr. 7599 a Ministerului Industriei pentru scutirea de întrebuintarea certificatelor de transport pe CFR, pentru unele materiale lemnoase.

Transporturile de materiale lemnoase brute sau prelucrate, efectuate de întreprinderile industriale și comerciale de Stat, cu toate subunitățile lor, se scutesc de întrebuintarea certificatelor de transport CFR, indiferent de destinație.

Transporturile de materiale lemnoase efectuate de orice altă categorie de întreprinderi industriale sau comerciale sau de persoane particulare, se vor efectua numai în baza unui certificat-tip de transport pe CFR, emis de Centrala Industrială a Lemnului.

Transporturile de lemne de foc sunt exceptate dela dispozițiunile acestei decizii și urmează în continuare regimul în vigoare. (M. Of. Nr. 229 din 2.X.1948).

107. — Dec. min. Nr. 7650 a Ministerului Industriei, prin care se contopesc unele întreprinderi de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului, înființate prin dec. min. Nr. 7396 (publ. în M. Of. Nr. 188 din 14.VIII.1948) și dec. min. Nr. 7502 (publ. în M. Of. Nr. 215 din 16.IX.1948).

IPEIL Bacău cu IPEIL Comănești în IPEIL Bacău, cu sediul în Bacău și cu raza de activitate în jud. Bacău și Roman, precum și în bazinele superioare ale văilor Uzului, Ciobănaș și Sulița, din jud. Cluj, Valea Oituzului și Slăncicului din jud. Trei Scaune.

IPEIL Cluj cu IPEIL Turda în IPEIL Cluj, cu sediul în Cluj și raza de activitate în jud. Cluj, Someș și Turda.

IPEIL București cu IPEIL Ploiești în IPEIL București cu sediul în București și cu raza de activitate în jud. Ilfov, Ialomița, Teleorman, Vlașca, Prahova și Dâmbovița.

IPEIL Sibiu cu IPEIL Sebeș-Alba în IPEIL Sibiu cu sediul în Sibiu și cu raza de activitate în jud. Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică, Făgăraș, Hunedoara și Alba.

IPEIL Craiova cu IPEIL Turnu-Severin în IPEIL Craiova, cu sediul în Craiova și cu raza de activitate în jud. Dolj, Romanați, Olt, Gorj, Mehedinți, precum și în bazinele văilor Bela-Cerna din jud. Severin, Berzasca și Moldova Nouă din jud. Caraș.

IPEIL Iași cu IPEIL Bârlad și Fălticeni în IPEIL Iași, cu sediul în Iași și cu raza de activitate în jud.: Iași, Botoșani, Dorohoi, Tutova, Vaslui, Fălcuș și Baia. (M. Of. Nr. 234 din 8.X.1948).

103. — Decretul prezidial Nr. 287 pentru desființarea comandamentelor înființate prin Decr. prez. Nr. 30 și trecerea atribuțiilor lor asupra Intreprinderilor de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului.

Comandamentele înființate prin decr. prez. Nr. 30 (publ. în M. Of. Nr. 114 din 19.V.1948) se desființează, iar atribuțiile lor se vor exercita pe viitor de Intreprinderile de Stat pentru exploatarea și industrializarea lemnului.

Toate drepturile, obligațiile și submandatele contractate de către mandatarii Statului prevăzuți în dec. min. Nr. 218 a Comisunii pentru redresarea economică și stabilizarea monetară (publ. în M. Of. Nr. 50 din 1.III.1948) trec asupra IPEIL-urilor.

Se prevăd dispozițiuni relative la acordarea de credite de către B.N.R. pentru IPEIL, în vederea exploatarei, transportului și industrializării materialelor lemnoase provenite din doborâturile de vânt.

Se abrogă decr. prez. Nr. 30 din 19.V.1948 și dec. min. Nr. 218 din 1.III.1948 a Comisiei pentru redre-

sarea economică și stabilizarea monetară. (M. Of. Nr. 243 din 19.X.1948).

109. — Dec. min. Nr. 263.327 a Ministerului Învățământului Public referitoare la organizarea învățământului superior.

Decizia prevede înființarea următoarelor institute, superioare de învățământ pentru formarea specialiștilor forestieri:

Institutul de Silvicultură din Brașov, cu o Facultate; durata de studii 3 ani.

Institutul de Silvicultură și Prelucrarea Lemnului din Câmpulung-Bucovina, cu 2 facultăți:

1. Facultatea de Silvicultură: durata de studii 3 ani;

2. Facultatea de Prelucrarea Lemnului: durata de studii 3 ani;

Institutul de Prelucrarea Lemnului din București, cu o facultate; durata de studii 3 ani.

Deasemeni la Institutele de Științe Economice și Planificare din Brașov și din Iași, în cadrul Facultăților de Planificare și Administrare Economică, se prevede câte o Secție agrară-silvică.

Cursurile de doctorat, cu o durată de 3 ani se vor organiza numai la Institutul de Silvicultură și Prelucrarea Lemnului din Câmpulung-Bucovina (M. Of. Nr. 249 din 26.X.1948).

110. — Dec. min. Nr. 7806 a Ministerului Industriei prin care se stabilește predarea de către Centrala Industrială a Hârtiei, a tuturor exploatarelor forestiere către Centrala Industrială a Lemnului.

Centrala Industrială a Lemnului va aproviziona fabricile de hârtie și celuloză cu lemnul necesar fabricației, ca chereșteaua trebuincioasă la ambalaj și consumul propriu, precum și cu lemnul de foc necesar fabricației și combustiei pentru fabrici și personal. (M. O. Nr. 253 din 30.X.1948).

N. St. Dumitrescu

PUBLICAȚII NOU:

1. PAVELESCU, I. M. (Ing.):

Câteva rezultate asupra grosimii și volumului coajei de gorun.

ICEF, Seria V-a (Foi volante), Nr. 8; 3 pag.

2. DIMITRIU SPERANȚA:

Galerucele Luteola Müll. (Gândacul de frunză al ulmului).

ICEF, Seria V-a (Foi volante), Nr. 9; 4 pag.

3. BULETINUL TRIMESTRIAL ICEF,

Nr. 1—1948; 16 pag.

Cuprinde:

a) Popiniere (7 pag.) de Ing. Dr. Anton Rădulescu

b) împăduriri (7 pag.) de Ing. Dr. I. Vlad

4. RUBȚOV ȘTEF. (Ing.):

Îndrumătorul pădurarului. (Noțiuni elementare).

Reghin (Mureș). 1948, Tip. Egalitatea; 58 pag.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

ILIN M.: *Oameni și Munți.*

(Traducere de Gavril Marcuson). Ediția II, Cartea Rusă, București 1947, pag. 228, format 150x210, preț 200 Lei.

Cartea aceasta a lui Ilin nu este una de silvicultură. Dacă totuși o recomandăm pe această cale atenției colegilor noștri, o facem cu ferma convingere că este utilă chiar și în profesie, pentru că în paginile ei, așa cum enunță titlul, se vorbește despre munți și despre oameni. Și, nu se poate tăgădui, silvicultorii își exercită îndelețnicirile și în munți și pentru oameni.

În fond, este o geografie romantată. Dar, remarcabilul talent de povestitor al autorului nu se lasă furat de buna intenție de a populariza știința, impietând asupra conținutului: cartea are multă substanță. Rezultatul este că subiecte care altfel nu ar îmbia la lectură, devin accesibile. Ceea ce însemnă că autorul este și un bun pedagog: face plăcute chestiuni aride. Este și un învățător: pune în circulație, la îndemâna „marului public“, cunoștințe care în mod obișnuit rămân numai în patrimoniul specialiștilor. Pentru cititorul român, o satisfacție în plus: traducerea nu se cunoaște că este traducere. Pare a fi un original. Vorbec, ca stil. Ceeace înseamnă foarte mult. Nu numai pentru că nu împiedică lectura, lucru care ar irita dar evitând dificultățile unei interpretări slăgace, atenția cititorului merge deodrept la subiect. În felul acesta, traducătorul a reușit o dublă lovitură: înlesnește cititorului român lectura cărții, prezentând în același timp pe autor în forma cea mai convenabilă. Pentru acest dublu succes, traducătorul trebuie să fie mulțumit. Noi îl felicităm.

Cariera de silvicultor este una dintre cele mai dificile, pentru că este una dintre cele mai complexe. Ea necesită studii pregătitoare foarte variate (biologie, tehnică, administrație, științe pure și aplicate, etc.) și se exercită în domenii deosebit de diferite, din punct de vedere al condițiilor staționale: baltă, luncă, podiș, câmpie, stepă, ante-stepă, coline, munte. Oricât ar fi de variate aceste condițiuni, în orice condițiuni ar lucra, silvicultorul are însă deaface și cu oamenii, nu numai cu arbori și cu păduri. Și acest lucru este extrem de important și trebuie să rețină atențiunea noastră cât mai mult, mai mult decât până acum.

Noi ne pregătim în școală pentru a cultiva păduri, în așa fel, încât acestea să-și exercite virtuțile lor în condițiuni optime, atât în ceea ce privește foloasele directe, materiale (lemn, coaje, fructe, rășină, tanin etc.) cât și foloasele imateriale, indirecte (ameliorarea climatului, asigurarea unui regim normal al apelor, fixarea solului, etc.). Desigur, pentru ca în ultimă analiză toate aceste bunuri produse de pădure să fie puse la dispoziția omului. Dar, până a le folosi, pădurile trebuie să fie întemeiate, respectiv îngrijite (educate), apărute, cu oameni, de oameni. Și aici este de rigoare un mare meșteșug, pe care-l ai din naștere sau îl înveți. Oricum, ți se impune. Altfel, în exercitarea funcțiunii se riscă eșecuri. În acest capitol al

profesiunii, cartea lui Ilin ne învață cum să vorbim oamenilor pentru a-i lămurii și a-i transforma în prieteni activi ai pădurilor. De aceea, o recomandăm colegilor. Lucrurile sunt privite în ansamblu, pentru că în natură totul se înlanțuie, nimic nu este de sine stătător. Fiecare lucru și ființă, fiecare om, nu este altceva decât o verigă într'un lanț mare. Asta ne învață Ilin să privim: totul în tot. Pentru că altfel nu reușim să construim. De unde, necesitatea de a cunoaște cât mai mult din diferitele înfățișări ale lumii. Ilin a simțit aceasta de pe băncile universității. Iată ce spune el:

.....,În lumea cea adevărată, lucrurile nu încremesc ca mărfurile în rafturi; dimpotrivă, ele se mișcă și înfrunță, se nasc, cresc, dispar și prefăcându-se o prefac neconținut.

De mult căutam eu o carte despre lumea asta, cea adevărată, nu despre cea închisută. — o carte din care să înveț cum se înocmește lumea și în ce fel ia parte omul la zidirea ei.

În liceu, citisem multe cărți despre plante și animale, despre stânci și stele, dar niciodată nu mi-a căzut în mână vreă carte despre toate înfățișările lumii, în întregul ei. Și cu cât trecea vremea, tot mai greu îmi venea să leg cunoștințele căpătate și să le dau un înțeles deplin.

Ajuns pe băncile Universității mi-am spus: aici, în sălile de curs și în bibliotecă, o să aflu ceea ce caut.

Așa credeau și ceilalți colegi ai mei, care slăriseră liceul odată cu mine.

Ne-am înscris pe la diferite facultăți, ca prin diferite țări. Unul vicia să studieze botanica, altul fizica, un al treilea matematicile, al patrulea istoria, al cincilea chimia.

Fiecare din noi învăța multe din „țara“ pe care și-o alesese, — dar niciunul n'a cunoscut până la urmă lumea în întregul ei, lumea cea adevărată. O „călătorie în jurul lumii“ n'a făcut nimeni.

Nu numai cu noi s'a întâmplat așa: mii și mii de oameni muncesc în biblioteci și laboratoare, fiecare în specialitatea lui, și rar de găsești câte unul care să știe ce se cercetează în laboratorul vecin, în știința vecină.

Firește, orice om trebuie să-și cunoască meseria. Dar asta nu-i de ajuns: pe lângă laboratorul sau fabrica în care lucrează, tot omul trebuie să-și dea seama de rostul acestora în marea uzină a țării. Cu toții lucrăm doar la aceeași treabă: reclădim lumea. E greu să înțelegi lumea. Dar și mai greu e s'o prefaci, — dacă nu-i vezi decât o față.

Ne trebuenc cărți de specialitate; nu putem studia fără asemenea cărți. Dar, astăzi mai mult decât oricând, avem nevoie și de altfel de cărți: cărți în care să ni se arate cum se întâlnesc și colaborează învățații din diferite ramuri.

Despre asta va fi vorba în cartea lui Ilin. Dar cum? Să vedem din câteva exemple cum povestește:

Păduri fără umbră (pag. 15)

.....,În deșert sunt păduri fără umbră. Toți arborii din lume dau umbră, dar nu și saksaulii — arborii

deșertului. Aceștia nu te feresc de soare. Dar de ce nu e umbră în pădurile astea? Fiindcă arborii n'au frunze. Saksaulul nu are frunze verzi. Numai crengile sun verzi, — desfrunzite și verzi.

Dar de ce nu au frunze? Pentrucă în deșert, frunzele ar fi cu totul de prisos. Arborii de pe la noi — mesteacănul de pildă — n'ar putea să crească în deșert. Din câte frunze are mesteacănul nu e una care să nu evaporeze apă. Unui mesteacăn îi trebuie 30 găleți de apă pe zi, cât pentru 5 vaci. De aceea, mesteacănului îi priesc locurile umede, răcoroase. Dar în deșert e arșiță și uscăciune. În deșert, apa e puțină. De aceea, arborii cresc fără frunze.

De veacuri, arborii s'au deprins cu uscăciunea. Și numai cei care s'au mulțumit cu apă puțină, au putut răsbate. Atât de bine s'au deprins cu uscăciunea, încât, astăzi, arborii deșertului parcă se tem de apă: saksaulul se usucă dacă-l uzi.

Odată, apa unui râu a înecat o pădure de saksauli. Inneul n'a durat multă vreme. Râul și-a retras apele, dar pădurea se prăpădise. Pe locul ei a rămas un fel de cimitir uriaș de trunchiuri. Arborii se prăbușiseră și sute de trunchiuri moarte acopereau pământul. Se prăbușiseră ca un om, căruia după un post îndelungat, i-ai da dintr'odată prea mult să mănânce“.

Doa cǎlătorii ale apei (pag. 51)

.....Ca să recoltezi o tonă de grâu, îți trebuie 1500 tone de apă.

Dacă am vrea să aducem atâta apă cu trenul, ne-ar trebui șiruri întregi de cisterne pline, care să gonească zi și noapte peste câmpuri, — vara vreo 100 cisterne pentru fiecare hectar.

Dar la ce să mai cărăm apa pe câmp, dacă vine ea singură, fie prin aer, fie prin pământ.

Căile apei sunt neschimbate, ca și itinerarul unui tren.

Apa face următoarea călătorie circulară: Ocean — Continent — Ocean.

Prima parte a călătoriei. Ocean — Continent, apa o străbate prin aer; a doua parte, Continent — Ocean, dimpotrivă, pe pământ, sau pe sub pământ.

În drumul ei pe pământ și pe subpământ, apa cară cu ea o povară grea, alcătuită din săruri, humus și lut. Toate acestea le cară în ocean, apoi se întoarce ușurată prin aer ca să ia alte poveri.

În fiecare călătorie, apa cară în ocean milioane de tone de diferite substanțe, — și ce substanțe. Chiar cele mai de preț, chiar cele mai trebuitoare plantelor. În Statele Unite s'a socotit prada pe care o cară apa în timp de 1 an. S'a dovedit că apa ia din pământ și cară în fiecare an 63 milioane de tone de azot, fosfor și potasiu, în valoare de 2 miliarde dolari. Cifra aceasta întrece producția anuală de îngrășămintă a lumii întregi.

Zi de zi, apele curgătoare fură pământului săruri și humus și le cară în ocean.

De mult ar fi pământul sărăcit și sleft, dacă n'ar fi plantele care să ia odată cu apa și partea cea mai de preț a prăzii ei. Această pradă luată apei, în drumul ei, slujește planta ajutând-o să-și înalțe tulpina, frunzele, fructele, rădăcinile și ramurile.

Și când planta moare, substanțele luate din pământ se întorc iar în pământ.

În felul acesta, sarcina purtată de apă în călătoria ei cea mare Ocean—Continent—Ocean, se abate dela rădăcinile plantelor — cum am zice a schimbat macazul și a luat-o pe altă linie. Asta e călătoria circulară cea mică: Pământ—Plantă—Pământ.

Care e acum sarcina oamenilor?

Să hotărăscă direcția și drumul acestor transporturi, să oprească convolul în gările mai de seamă, și să descarce ce e de descărcat. Apa nu trebuie să colinde câmpurile fără oprire, ca un accelerat, fiindcă ogoarele au nevoie de ea și de cele pe care le cară cu ea.

Cum putem opri apa în gări?

În fiecare an, este o vreme, când apa se oprește singură, de nevoie. Atunci putem face cu ea ce

vrem: putem s'o strângem cu lopata, s'o bătătorim, s'o arăm cu plugul sau s'o cărăm unde e nevoie. Această vreme e iarna și această muncă se numește în Uniunea Sovietelor „Campania zăpezii“.

În fiecare iarnă, la ordinul unui Comitet Directiv Unional însărcinat cu aceasta, mii de țărani colectivi și privați pornesc spre regiunile secetoase, la „campania zăpezii“. Adună zăpada cu niște pluguri mari de Jern și o fac grămezi, ca primăvara să se topească mai încet. O acopăr cu paie, stuf și vreascuri. Înălță pe câmp zaplazuri, ca vântul să nu măture zăpada și să n'o adune prin văi. Sapă șanțuri prin zăpadă, deacurmezișul văilor, ca apa zăpezilor topite să nu se mai scurgă în râuri și să se împrăștie pe câmp prin aceste brazde.

Vedeți câte piedici au născocit oameni ca să oprească zăpada pe câmp până'n primăvară. Și apoi, când zăpada începe să se topească, să treacă în încăperile subpământene pe care le face plugul, când se ară cum trebuie.

Dar mai există o piedică în calea apei care fuge spre ocean: pădurea.

Pădurile folosesc mai ales pe liniile de despărțire a apelor, în locurile înalte, pe unde apa zăpezilor și a ploilor curge la vale în toate părțile, sub formă de pâraie și râuri. Acolo apa nu se poate opri. Se duce repe la vale, spre râurile mari. Goana ei trebuie împiedicată, trebuie oprită în loc.

Dar dacă linia de despărțire a apelor se află păduri, atunci apa se scurge încet, liniștit. Apa nu se mai prăvălește pe povârnișuri pleșuve.

Prin păduri, crengile și frunzele moarte se aștern ca un covor gros, moale. Covorul acesta suge apa ca un burete. Și, din covor, apa pătrunde în pământ, adânc de tot, acolo unde rădăcinile copacilor lucrează, trăgând apa din adânc.

Și cu zăpada, pădurea se poartă în felul ei. În pădure, zăpada se topește altfel decât pe câmp. Soarele încălzește copacii, nu zăpada. Copacii transmit zăpezii, căldura, dar treptat, treptat, dealungul mai multor săptămâni, nu în câteva zile. Fiecare copac lucrează ca un aparat pentru topirea zăpezii. Zăpada se topește încet-încet, fără grabă. După ce s'a topit, pământul se desgheată și începe să tragă cu lăcomie umezeala primăverii. Așa că apa, în loc să curgă pe povârnișuri, intră adânc în pământ.

În felul acesta, pădurea oprește apa. Dar ce face cu ea?

Câtă are trebuință folosește pentru ea. Iar ce-i prinosese dăruiește câmpurilor și râurilor, dar încet și cu măsură.

Cât e vara de lungă apa de sub pământ se prelinge pe câmpuri. Cât e vara de lungă, mlaștinile, lacurile și pâraiele pădurilor hrănesc râurile din apropiere și le împiedică de a seca. Pădurea stăpânește economia apelor pe o mare întindere.

La asta nu s'au gândit îndeajuns oamenii când au ars sau tăiat pădurile, ca să-și facă rost de pământ de arat. Când lipsa de pământ arabil era mai mare, doborau păduri întregi cu securea. Când se pustiau doar pădurile de prin văi, paguba nu era atât de mare... Prin regiunile joase, se află oricum, destulă apă. Când se doborau însă pădurile de pe înălțimi, de pe creasta de despărțire a apelor, — apoi era curată nenorocire.

Apa, descătușată, via cu furie. Primăvara, numai după câteva zile, râurile umflate ieșeau din matcă. Apa se revărsa pe câmpii, le inunda, și căra cu ea pământul negru, humusul, toate câte le făcea să fie rodnice. Și, după ce se scurgea, apa nu lăsa pe câmp decât ce nu putuse căra: nisipul greu care acoperea pământul, îngropând mugurii plantelor.

Și apoi, când venea vara și pe câmp era mai multă nevoie de cât oricând de apă, pământul era fără un strop.

Pământul arat pe care nici o pădure nu-l mai apăra, se usca și crăpa. Șiroaiele de ploaie pătrundeau în aceste crăpături, răscolindu-le și prefăcându-le în râpe

intinse și adânci. Și pe unde se formau asemenea râpe, pământul dimprejur se usca încă și mai degrabă. O râpă, o adâncitură, lucrează ca un canal uscător: trage apa din pământ.

Și așa, pământul rodnic cel mai negru suferea tot mai mult de boala aceea grea, care se numește secetă. Circulația apei era turburată. Și, mai rău decât oriunde, era în regiunile din calea vânturilor calde.

Cine erau cei care gospodăreau toate cu atâta nechibzuință, tăind pădurile, neingrijind pământurile, lăsând să se înămolească, să se facă râpe și deschizând calea vânturilor calde?"

Exemplele ar putea fi înmulțite până la a cita toată cartea. Reținem din cele văzute până acum, felul cum se pune problema: în ansamblu. Pădurea își are poziția ei în jocul forțelor naturii. Cunoscând această poziție, vom ști cum să dăm direcția și scopul, pentru a-și păstra pădurile el-înșiși, acolo unde sunt, sau a le întemeia acolo unde este nevoie de ele.

Deci, citind cartea lui Ilin, ne pregătim ca tehnicienii firestieri pentru acțiunea de îndrumare a opiniei publice în materie de păduri. Ia să ne gândim că se va porni, și se va porni, în sfârșit, marea ofensivă a împăduririi stepelor și la noi. În vederea asigurării unor recolte stabile și sporite! Sau, că se va trece acum la realizarea proiectelor mai vechi de corectarea cursurilor de apă din Nordul Moldovei (Jijia, Bahluiul)! Sau, că problema ameliorării terenurilor degradate (fugitive, erodate, etc.) și-ar fi găsit soluția și științifică și practică și că s'ar trece pe teren la rezolvarea ei peste tot! Nu va fi nevoie de o pre-

gătire spirituală a oamenilor, în sensul de a se mobiliza opinia publică? Nu va trebui ca și largile mase populare să știe despre ce este vorba, pentru a avea sprijinul lor, pentru că toate lucrările de tehnică se fac doar în folosul întregului popor? Ei bine, pentru toate aceste acțiuni de lămurire și îndrumare, cartea lui Ilin ne stă în ajutor, așa cum am arătat și mai sus, prin faptul că ne învață cum să punem problema și cum s'o expunem. Ceea ce este de prețuit și de reținut, de învățat și de practicat.

În afară de aceste foloase de interes general, aflăm din cartea lui Ilin cum se petrec lucrurile în URSS în materie de îmbunătățiri funciare, pe scară mare, aflăm despre încercările de stăpânire a stării timpului (lucrările Institutului de meteorologie experimentală din Turmenia) cum își dau fluviile mâna cum s'a schimbat soarta Volgii și a Caspiceii, cum fluviile Nordului vor da apă celor din Sud, deci cum se domesticesc fluviile și cum Volga curge și deandratelea, într'un cuvânt cum încearcă omul să stăpânească forțele naturii pentru a-și face o viață mai bună.

Autorul a adus desigur un mare serviciu concetățenilor lui, scriind și publicând cartea aceasta, despre cum se prefacă lumea — „Oameni și munți” —; dar, prin intermediul traducătorului, acest serviciu ne-a fost făcut și nouă, pentru că știm prin această carte cum se gândeste în URSS și cum trebuie învățată lumea pentru a colabora la opera tehnică cu toată convingerea că execută o lucrare gândită, organizată și intenționată numai pentru binele tuturor.

T. Bălănică

NOMENCLATURA MINIMALĂ A PRODUSELOR ȘI A UTILAJULUI ȘI CLASIFICAREA ÎNTREPRINDERILOR.

Comisiunea de Stat a Planificării, Institutul Central de Statistică, București, August 1948, Ediția I-a XVI + 397 pag.

Lucrările pentru pregătirea și întocmirea planificării economice și urmărirea procesului de dezvoltare planificat a economiei țării, presupun organizarea unor evidențe cât mai complete asupra activității industriale. I. V. Stalin, cu prilejul celui de al XIII-a Congres al P. C. (b) din URSS, a arătat că: „Nici o muncă constructivă, nici o muncă de stat, nici o muncă în vederea întocmirii planurilor nu este posibilă fără o evidență justă. Aceasta este însă imposibilă fără statistică”.

Institutul Central de Statistică, pășind la întocmirea unei statistici industriale, a simțit necesitatea de a introduce uniformitatea în denumiri și adaptarea acestora la unități de măsură, în vederea înregistrării datelor de producție, de materii prime și utilaje. Unul din instrumentele de lucru cele mai proprii în vederea realizării Recensământului tuturor întreprinderilor și al organizării unei statistici industriale curente, a fost creșterea prin întocmirea acestei lucrări referitoare la nomenclatura produselor, materiilor prime și a utilajului folosite în industrie.

Activitatea industrială a fost supusă unei analize destul de amănunțită, mergându-se la detalii relativ destul de înaintate, și realizându-se o clasificare specială industriei, destul de adâncite.

Principiul care stă la baza clasificării industriale a fost cel tehnic-economic: gruparea întreprinderilor după ramurile industriei. Ramurile au fost cuprinse în sectoare și desfășurate apoi în grupe și sub-grupe. Ținându-se seamă de structura fiecărei grupe sau sub-grupe, s'au întocmit liste minimale de:

- a) materii prime principale, auxiliare și accesorii;
- b) produse, inclusiv cele intermediare;
- c) utilaj industrial, — mașinile care determină capacitatea de producție.

Sistemul de clasificare folosit grupează 1700 produse, 1345 materii prime și 1351 instalațiuni și mașini.

Clasificări ale întreprinderilor industriale s'au făcut și în trecut, cu prilejul ridicărilor statistice întreprinse de fostul Minister al Industriei și Comerțului, în intervalul 1921—1942 și de Institutul Central de Statistică în anii 1930, 1941 și 1947. Ele au fost însă cu mult mai sumare și s'au mărginit la satisfacerea necesităților de cunoaștere de către administrația de Stat, în vederea politicii sale economice.

Clasificarea utilizată în lucrarea de față se bazează pe criterii tehnice, economice și cuprinde 6 sectoare: industria energetică, industria extractivă, industria prelucrătoare, transporturi — comunicații — transmisiuni, comerț — credit, servicii. Sectoarele cuprind 35 ramuri, cu 163 grupe și 117 subgrupe.

Clasificarea întreprinderilor industriale a fost apoi codificată pe baza unui cod zecimal cu câte 2 cifre, repartizându-se alte două cifre pentru grupe și sub-grupe.

Industria lemnului este considerată ca o ramură în cadrul sectorului industriei prelucrătoare și cuprinde 2 grupe și 15 subgrupe, astfel repartizate.

40—45 INDUSTRIA LEMNULUI

40.00. Exploatarea forestieră și prelucrarea manuală:

40.10. a) exploatarea forestieră.

40.20. b) prelucrarea manuală a lemnului.

41.00-45.00. Prelucrarea industrială a lemnului:

41.10. a) industria cherestelei.

42.10. b) industria parchetelor.

42.20. c) industria de furnire, panee și placaje.

42.30. d) industria tâmplăriei de binale și case prefabricate.

43.10. e) industria mobilelor din lemn.

43.20. f) industria de vehicule, caroserii, roțării.

43.30. g) industria dogăriei și a butoaielor.

43.40. h) industria lăzilor și ambalajelor din lemn.

43.50. i) industria vaselor plutitoare din lemn.

43.60. j) industria sculelor din lemn și a calapoadelor

43.70. k) industria de impregnare a lemnului.

44.00. l) industria chibriturilor.

45.00. m) industria altor articole din lemn.

Lucrarea cuprinde 5 părți:

I. Instrucțiuni pentru folosirea nomenclaturii minimeale a produselor și a utilajului;

II. Clasificarea întreprinderilor industriale, de transport, de comerț-credință și servicii;

III. Nomenclatura minimală a materiilor prime, produselor și a utilajului;

IV. Indicele alfabetic al produselor (1700 articole);

V. Utilajul industrial (1331 mașini și instalațiuni).

Lucrarea are un caracter minimal, așa cum rezultă din însăși titlul său, dar în felul în care este concepută, conține posibilitatea de a fi completată ulterior, pentru a fi lichidate o serie de lipsuri pe care le cuprinde.

Marea sa utilitate rezidă în faptul că ea permite:

— o uniformizare a denumirii produselor, materiilor prime și a utilajului;

— înlăturarea unor erori provenite din interpretarea greșită sau arbitrară a nomenclaturii curente.

Cu prilejul completării formularelor de producție și investițiuni de către diferitele întreprinderi, ministere, etc., în vederea întocmirii „Planului general economic pe anul 1949”, s'a verificat cât de necesară era apariția unei asemenea lucrări și s'au învederat o serie de lipsuri, care trebuie să fie completate în edițiile viitoare.

Cu ocazia recensământului tuturilor întreprinderilor și punerea statisticii industriale curente — lucrări pe care Institutul Central de Statistică le are în proiect, după cum se arată în prefața lucrării — se vor putea obține dessemeni noi elemente care să permită alcătuirea unei nomenclaturi cât mai completă a materiilor prime, produselor și instalațiilor folosite în întreprinderile industriale.

N. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

GEORGESCU TEODOR: *Ameliorarea prin împăduriri a cursului mediu al râului Buzău.*

Lucrare de subinspector, 1942. Manuscris de 33 pag., + 1 hartă. Bibl. ICEF. Inv. 6067.

Râul Buzău în cursul său inferior, adică în partea în care străbate câmpia, are o pantă mică din care cauză face foarte multe coturi (meandre). Cu prilejul apelor mari, Buzăul provoacă în această regiune mari inundații și în special în partea unde, din direcția SE pe care o avea, el coștește brusc spre NE ca să se îndrepte spre Siret. La acest cot, apele mari tin direcția Sud-Est, îndreptându-se spre albia Călmățuului (probabil fostă albie a Buzăului), păgubind mult cu acest prilej calea ferată Buzău-Brăila, în afară de imensele pagube provocate agriculturii.

Dealungul acestui curs inferior al Buzăului se găsește un șirag de mici păduri și mărăcinișuri care astăzi nu depășesc în total 3000 ha. Pădurile sunt constituite din plopișuri și ulmeturi, iar mărăcinișurile în special din cătină albă și cătină roșie.

Pornind dela ideea că pădurile situate dealungul apelor, cu prilejul viiturilor, obligă apele încărcate de

mâl să se decanteze și ca atare malurile se înalță, autorul lucrării propune ca pe toată lungimea Buzăului mediu să se facă deoparte și de alta a râului, câte o fâșie neîntreruptă păduroasă. Întinderea acestor două fâșii ar însuma cca. 20.000 ha. Din anumite observațiuni personale, autorul arată că fâșiile de pădure, pentru a putea rezista viiturilor, nu trebuie să aibă o lățime mai mică de 300 m. Autorul se ocupă apoi de speciile forestiere de folosit în situații deosebite, luând în cercetare: frasinul (excelsior și american), stejarul pedunculat, ulmul, plopii și dintre aceștia, plopii ziși de Canada pe care-i recomandă cu insistență. Însfârșit, d. Ing. T. Georgescu se ocupă și de metoda de împăduriri de folosit în diferitele cazuri ce se prezintă.

În final, nu scapă din vedere că în afară de acțiunea pur forestieră, ar mai trebui să se execute, concomitent, și unele lucrări de consolidarea malurilor ca: diguri, pînteni, baraje.

Manuscrisul este însoțit de o hartă a cursului mediu al Buzăului pe care sunt indicate numeroasele mici petice de păduri existente.

At. Haralamb

VASILIU C.: *Despăduriri și inundații.*

Lucrare de subinspector, 1934. Manuscris de 45 pagini, 37 fotogr. 2 plan. Bibl. ICEF Inv. 1969.

GÂLCĂ C.: *Restaurarea regiunii Bârlad.*

Lucrare de subinspector, 1934. Manuscris de 47 pagini, 7 hărți, 10 fig., 28 fotografii. Bibl. ICEF Inv. 1945.

Cu 17 ani în urmă, atenția opiniei publice a țării noastre a fost îndreptată, în mod cu totul deosebit, de dezastrile provocate de inundațiile catastrofale ale râului Bârlad. Cel mai încercat a fost orașul Bârlad, prin care trece nu numai râul Bârlad, ci și un afluent al său. Seaca.

Nu au fost, desigur, acestea primele inundații, ele însă se dovedeau cele mai violente. În 1931 inundația a durat 40 zile, iar în 1933 a durat 100 zile.

Basinul Bârladului întins pe mai bine de 900.000 ha, este una dintre regiunile cele mai fertile ale Moldovei. Locuită din vremuri îndepărtate, pădurea a căzut sub topor de timpuriu. Se socotește că în ultimii 40 ani procentul păduros a scăzut dela 18,5% la 11,3%. Cum era și natural, terenul despădurit a fost afectat agriculturii. Răscolită de plug și lipsită de pavăzoare protectoare de alfiadă, terenul a început să fie spălat de ape. Opera distrugătoare a fost cu atât mai înlesnită, cu cât loturile și deci arăturile, în loc să fie făcute în lungul curbelor de nivel, au fost făcute dealungul liniilor de cea mai mare pantă. Și în plus, a mai ajutat și natura geologică a terenului. Deci,

eroziune superficială pe toată întinderea arabilă, presărată de numeroase eroziuni de adâncime mai toată în jurul satelor și de alunecări. Și astfel, încet, încet, aperturile măloase au împotmolit abilele și cu ele și nenumăratele iazuri de pește, care în afară de marea importanță economică, jucau rolul de amortizoare ale marilor viituri. Împotmolindu-se albia Bârladului și dispărând efectul iazurilor, râul n'a mai fost în stare să evacueze apele extraordinare. S'a calculat că, în ultimul timp, posibilitatea de evacuare a Bârladului era numai de 58 m³/sec., în timp ce debitul celei mai mari viituri a fost de zece ori mai mare.

Autorii lucrărilor la care ne referim, ambii fii ai Tutovei și cu serviciul multă vreme în regiune, afectați în deosebi de nenorocirile abătute asupra regiunii, au căutat să studieze problema despăduririlor și inundațiilor Bârladului, în vederea găsirii remediilor de adus. Soluțiile la care a ajuns fiecare, nu diferă. Reconstituirea pădurii, acolo unde absolut necesară, se impune. Mijloacele de folosit, în atingerea acestei țin, sunt arătate în lucrările amintite. La d. C. Vasiliu, cu referințe deosebite asupra situației orașului Bârlad, aflăm și unele date de amănunt în legătură cu această acțiune. La C. V. Gâlcă se anexează o hartă (la scara 1/200.000) valoroasă, pe care sunt plasate pădurile din basinul Bârladului. Ambele lucrări sunt însoțite și de fotografii: prima redă unele momente din timpul inundației Bârladului, iar a doua diferite terenuri degradate.

At. Haralamb

I N F O R M A T I U N I

— M. O. Nr. 205/3.IX.1948 publică decretul prezidial Nr. 1.328 prin care d. Aurel C. Tecovici se numește pe data de 27 August 1948 în funcțiunea de secretar general al Ministerului Silviculturii

M. O. Nr. 202/1.IX.1948 publ. d. m. Nr. 4.107 a Min. Silviculturii prin care se constituie Comisia de propuneri pe lângă ICEF, formată din:

Președinte: Petre Ion, directorul Ad-ției ICEF (supl. i. s. C. Nicolescu, din Min. Silv.)

Membri: i. s. Verone Pierre, din Dir. Invățământului Tehnic (supl. i. s. Văituș Toma, din Corpul de Control).

Iosif C., directorul Contabilității din Min. Silviculturii (supl. Constantinescu Martin, din Corpul de Control).

Tomescu Aurora, subșef de birou ICEF (supl. Defaveri Andrei, din Dir. Personalului).

Delegat sindical: Lucescu Simion, din Dir. Personalului (supl. Pao Ștefan, din Direcția Personalului)

Secretar: Loscalov Larisa, șef de serviciu la ICEF (supl. Stoian Maria, sub șef de birou ICEF).

— Idem Nr. 180 a Min. Silviculturii prin care d. i. c. s. Vintilă Stinghe, dela ICEF, se pune în retragere din oficiu, pe data de IX.1948 spre a-și aranja drepturile la pensie, pentru 35 ani serviu

— Idem Nr. 179 prin care d. i. s. Petre Ionescu se repartizează dela O. s. Tisău-Buzău, la Direcția tehnică din Ministerul Silviculturii

— M. O. Nr. 203/2.IX.1948 publ. d. m. Nr. 7.442 a Min. Industriei prin care se numesc la Centrala Industrială a Lemnului, următorii:

Zsoldos Ivan, Director conducător; Willinger Iosif, director adjunct; Topciu Constantin, director adjunct.

— Idem Nr. 7443 a Min. Industriei, prin care se numesc, la Centrala industrială a mobilelor și produselor finite din lemn, următorii:

Moldoveanu Ludovic, director conducător; Batty Iosif, director adjunct; Heilpera Paul, director adjunct; Mohe Gheorghe, director adjunct.

— M. O. Nr. 207/7.IX.1948 publică d. m. Nr. 189 prin care d. i. s. Avram Nicolae, dela O. r. s. Iași se sus-

pendă din serviciu, fără plata salariului, având acțiune publică deschisă împotriva sa.

— M. O. Nr. 208/8.IX.1948 publ. d. m. Nr. 190, prin care se revine asupra dispozițiilor d. m. Nr. 95 din 1948, prin care d. i. s. Malbec Grigoraș, șeful o. s. Răcăciuni, jud. Bacău, a fost comprimat din serviciu pe data de 12 Iulie 1948.

— M. O. Nr. 208/8.IX.1948 publ. d. m. Nr. 7.471 a Min. Industriei prin care se licențiază din serviciu i. sb. Lugoianu Lucian dela O. s. Văleea Mare; i. s. Ștefănescu Liviu, dela O. s. Tucea; inspector de control Constantinescu P.

— M. O. Nr. 209/9.IX.1948 publ. d. m. Nr. 218 a Min. Silviculturii, prin care se delegă atribuțiile și competențele d-lui Vasile Gherman, directorul Direcției Vânătoriei.

— M. O. Nr. 210/10.IX.1948 publ. d. m. Nr. 757 a Min. Comerțului prin care Societatea de Stat Export Lemn este angajată prin semnătura colectivă a: a) Dir. gl. Ștefan Lungu cu a unuia din d-nii Ed. Armos și L. Ehrenfeld; b) Dir. ad-tiv ing. Valentin Steriopol, cu a unuia din d-nii: dir. com. Carol Sostariță, Ed. Ormos, L. Ehrenfeld; c) Dir. Comercial Carol Scsterich, cu a unuia din d-nii: Ed. Ormos și L. Ehrenfeld.

— Idem Nr. 32.535 a Min. Industriei și Min. Silviculturii, prin care următorii ingineri din centrul Regiei pentru exploatarea și industrializarea lemnului se trec la Ministerul Silviculturii: I. c. s. Valer Popovici, i. c. s. Luțescu Gheorghe, i. i. gl. s. Popescu I. Ioan, i. i. s. Damian Nicolae, i. s. I. Nicolaescu Mihail și i. s. Mihăulescu Mihail.

M. O. Nr. 211/11.IX.1948 publică decizia Nr. 31782 REIL prin care d. i. i. gl. s. Gheorghe I. Nonuț, din Centrala Exploatării Lemnului, se pune în retragere din oficiu pentru caz de boală pe data de 30.VIII.1948.

M. O. Nr. 212/13.IX.1948 publ. d. m. Nr. 221 a Min. Silviculturii prin care d. i. s. Eugen Zehan, inspector de control din Direcția Economiei vânătoriei se comprimă din serviciu.

M. O. Nr. 213/14.IX.1948 publ. d. m. Nr. 225 a Min. Silviculturii prin care d. Mircea Teodor, consilier

tehnic, directorul Direcției planificării, îndrumării și controlului se delegă cu conducerea direcției proprietăților silvice, desărcinându-se de vechile atribuțiuni.

D. Moga Ion, inspector general tehnic, șeful Corpului de pază se delegă cu conducerea Direcției planificării, îndrumării și controlului, desărcinându-se de vechile atribuțiuni.

D. Savin Ion, consilier tehnic, dela Direcția Tehnică, se delegă cu conducerea Corpului de pază.

M. O. Nr. 215/16.IX.1948 publ. d. m. Nr. 243 și Nr. 244 ale Min. Silviculturii referitoare la competențele d-lor secretari generali ai Ministerului.

D. Secretar general C. E. Câmpeanu, este autorizat să rezolve lucrările privind Direcția proprietăților silvice, Direcția Vânătoriei, Direcția Invățământului tehnic, Direcția administrației, Direcția personalului și Direcția îndrumării planificării și controlului.

D. Secretar general Aurel C. Tecovici este autorizat să rezolve lucrările privitoare la Direcția torțurilor și geniului forestier, Direcția amenajărilor și ridicărilor în plan, Direcția culturii pădurilor, Direcția exploatărilor și valorificării, Direcția contabilității și serviciul contencios.

M. O. Nr. 216/17.IX.1948 publ. d. m. Nr. 1297 a Consiliului de Miniștri prin care se autoriză deplasarea la Sofia pe timp de 10 zile a d-lui i. s. Pierre Verone, din Ministerul Silviculturii pentru a participa la conferința asupra organizației producției forestiere.

M. O. Nr. 217/18.IX.1948 publ. d. m. Nr. 247 a Min. Silviculturii prin care următorul personal se transferă în interes de serviciu:

D. i. cons. s. Emil Negulescu, dela Inspectoratul silvic Craiova, la Institutul Brașov în calitate de director al Institutului.

D. i. s. D. Ionescu, dela D. r. v. Muscel la Institutul Câmpulung-Moldovenesc, în calitate de director al Institutului.

D. i. s. Ștefan Bărbulescu, din Ministerul Silviculturii la Școala Tehnică Peris, în calitate de director al școlii.

D. i. s. Vlaheli Ion dela Direcția silvică Odorheiu, la Școala Tehnică

silvică Timișoara, în locul d-lui I. s. Popescu Alexandru.

D. i. i. s. Chibeleanu Aurel, dela Direcția silvică Miercurea Ciuc, la Școala tehnică silvică Cluj, în calitate de director al școlii.

D. i. s. Mihai Gheorghe, dela Direcția silvică Argeș, la Școala de brigadieri silvici Argeș, în calitate de director, în locul d-lui I. s. Cucer Terențiu.

D. i. s. Vancea Aurel, dela Direcția silvică Prahova la Școala de brigadieri silvici Caransebeș-Severin, în calitate de director al acestei școlii.

D. i. s. Cunetchi Ilie, dela Inspectoratul silvic Constanța, la Școala de brigadieri silvici Lacu-Sărat, jud. Brăila, în calitate de director al acestei școlii.

D. i. s. Stoica Nicolae, dela D. s. Bacău, la Școala tehnică silvică Piatra Neamț în calitate de director al acestei școlii.

D. i. s. Mironescu Friederich, dela direcția silvică Ialomița, la Școala de brigadieri silvici Brănești, în calitate de director, în locul d-lui I. s. Codru Nicolae.

M. O. Nr. 218/20.IX.1948 publ. d. m. Nr. 251 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. V. Poenaru se mută dela O. s. Bibești-Gorj, în Centrala Min. Silviculturii.

M. O. Nr. 220/22.IX.1948 publ. d. m. Nr. 250 a Min. Silviculturii, prin care se transferă următorul personal în interes de serviciu:

D. i. s. Diaconu Ion, dela Inspectoratul silvic Craiova, în Min. Silviculturii.

D. i. s. Ciudin Nic. dela Direcția silvică Craiova, la Direcția silvică Zalău-Sălaj.

D. i. s. Podgurschi Sergiu, dela O. s. Brezoaia-Dolj, la Direcția silvică Râmnicu-Vâlcea.

D. i. s. Purcel I. Vasile, dela O. s. Huedin-Cluj, la Direcția silvică Cluj.

D. i. s. Berezan Orest, dela O. s. Turda, la Direcția silvică Turda.

D. i. s. Feoser Gh., dela Direcția silvică Oradea la Direcția Silvică Sf. Gheorghe.

D. i. s. Droc Nic., dela O. s. Valea Oltului Sibiu, la O. s. Avrig Sibiu.

D. i. s. Chituț Gh., dela O. s. Valea Oltului Sibiu, la Direcția silvică Brașov.

D. i. i. s. Mihăiescu Ioan, dela Direcția silvică Sebeș Alba, la Serviciul silvic jud. Sibiu.

D. i. s. Ghițulescu Gh., dela Inspectoratul silvic Sibiu, la O. s. Rețezatu—Hunedoara.

D. i. c. s. Comănescu Nic., dela Direcția silvică Sebeș Alba, la Direcția silvică Deva.

D. i. s. Boamban Ioan, dela Direcția silvică Sebeș-Alba, la Inspectoratul silvic Sibiu.

D. i. s. Drăgan Emil, dela Inspectoratul silvic Timișoara, la Direcția silvică Cluj.

D. i. s. Cioflec Octavian, dela O. s. Sf. Gheorghe, la O. s. Oradea Sud.

D. i. s. Toma Almos, dela Ocolul silvic Târgul Săcuiesc, la O. s. Dobrești-Bihor.

D. i. s. Urzică Petre, dela Direcția silvică jud. Miercurea Ciuc, la Direcția silvică jud. Ifov.

M. O. Nr. 222/24.IX.1948, publ. d. m. Nr. 255 a Min. Silviculturii prin care se desființează Inspectoratul silvic al jud. Maramureș, cu sediul în Sighet, înglobându-se în Inspectoratul silvic Oradea.

M. O. Nr. 223/25.IX.1948 publică decretul prezidențial Nr. 262, pentru reglementarea cumulului în învățământ. Membrii corpului didactic de toate gradele și categoriile pot cumula funcțiunea lor cu alte funcțiuni publice, sau cu funcțiuni în întreprinderi de Stat, primind și remunerațiile respective, cu condiția ca funcțiunile cumulate să fie în legătură de specialitate și să nu se stânjenească activitatea normală a acestor funcțiuni.

M. O. Nr. 224/27.IX.1948 publ. d. m. Nr. 256 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Polizu I. dela O. s. Turcu-Severin, se comprimă din serviciu.

M. O. Nr. 225/28.IX.1948 publică d. m. Nr. 259 a Min. Silviculturii, prin care se acordă, cu începere dela 1 Aug. 1948, câte o indemnizație fixă lunară pentru cheltuielile de întreținere și rambursarea cheltuielilor de transport, după cum urmează:

Brigadierilor silvici, câte 1.500 lei lunar.

Pădurarilor, câte 1.000 lei lunar.

M. O. Nr. 228/I.X.1948, publ. d. m. Nr. 262 a Min. Silviculturii, prin care d. Aurel Ungur se delegă a îndeplini funcțiunea de director de cabinet pe lângă cabinetul d-lui ministru al Silviculturii.

M. O. Nr. 236/11.X.1948 publ. d. m. Nr. 1382 a Consiliului de Miniștrii, prin care se autoriză deplasarea la Sofia, pe timp de 10 zile, a d-lui Gh. Ionescu, pentru a participa la Conferința asupra organizației producției forestiere.

M. O. Nr. 237/12.X.1948, publ. d. m. Nr. 275 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Poreșteu Iosif șeful O. s. Codrul Voivodesei—Rădăuți, se suspendă având acțiune publică deschisă împotriva lui.

M. O. Nr. 238/13.X.1948, publică d. m. Nr. 7675 a Min. Industriei prin care se numește d. Etveș Ștefan ca director conducător la Centrala Lemnului.

M. O. Nr. 239/14.X.1948 publică d. m. Nr. 305 a Min. Silviculturii, prin care d. Urzică Petre se transferă dela Direcția silvică jud. Miercurea Ciuc, în Centrala Min. Silviculturii.

M. O. Nr. 240/15.X.1948, publ. d. m. Nr. 271 a Min. Silviculturii prin care următorul personal se repartizează după cum urmează:

D. i. c. s. Constantinescu Ilie, dela Direcția regională silvică Craiova, la Direcțiunea silvică județeană Roman, în calitate de referent tehnic.

D. i. sb. s. Ursu Vic'or, dela Direcția regională silvică Craiova-Dolj la O. s. Tismana-Gorj, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Popescu Constantin la O. s. Peșteana-Gorj, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Folescu R. Radu, dela Serviciul silvic județean Vaslui la O. s. Tg. Oghina-Bacău, ca șef de ocol.

D. i. s. Lepădatu I. Miclea, dela O. s. Petroșani—Hunedoara la O. s. Medias—Târnava Mare, șef de ocol.

D. i. c. s. Dumitrescu Ion, dela Inspectoratul silvic Sibiu la Inspectoratul silvic Pitești—Argeș, referent tehnic.

D. i. s. Neagoe Nicolae dela Inspectoratul silvic Galați la Direcțiunea silvică județeană Tecuci referent de cultură.

D. i. i. s. Pașade Vasile, dela Direcția regională silvică Iași la Direcția silvică județeană Dorohoi, referent șef silvic.

D. i. s. Tărânceanu Gh., dela Inspectoratul silvic Iași la Inspectoratul silvic Bacău în calitate de referent șef tehnic.

D. i. i. s. Gheorghies Const. dela Direcția regională silvică Bacău la Direcția silvică județeană Tg. Neamț, în calitate de referent titular.

D. i. i. Guran Iulian, dela Direcția reg. silvică Bacău la O. s. Fântânele Bacău, în calitate de șef de ocol.

D. i. i. s. Onacă D., dela Direcția silvică jud. Sighet-Maramureș la Direcția silvică jud. Arad, în calitate de referent tehnic silvic.

D. i. i. g. s. Nicoară Titus, dela Direcția reg. silvică Sighet—Maramureș, la Inspectoratul silvic Oradea—Bihor, în calitate de referent tehnic silvic.

D. i. s. Bulancea Alex. dela Direcția silvică jud. Botoșani la O. s. Ostria—Câmpulung, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. st. Popescu Nic. se transferă la cerere, dela O. s. Enișenlia-Constanța la O. s. Oituz-Bacău, în calitate de șef de ocol.

— Idem Nr. 302 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Ovidiu Decei fost șef al O. s. Salva-Bistrița, se pedepsește cu eliminarea din corpul silvic, pentru faptele prevăzute de art. 49. punctul b, din legea de organizare a corpului silvic, în baza

art. 50, punctul 9, combinat cu art. 50 din aceeași lege.

— Idem Nr. 7882 a Min. Industriei, prin care d-lui Zsoldoș Ivan, îi încetează activitatea de director conducător al Centralei Industriale a Lemnului pe data de 9.X.1948.

M. O. Nr. 241/16.X.1948 publ. d. m. Nr. 309 a Min. Silviculturii, prin care următorul personal tehnic, se transferă în interes de serviciu:

D. i. s. Voinescu Iosif, dela O. s. Feldicara—Brașov la O. s. Brașov, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Constantin Ioan, dela Direcția silvică jud. Făgăraș la O. s. Șercaia-Făgăraș, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Roșca Teodor, dela Direcția silvică jud. Craiova, la Direcția silvică jud. Satu-Mare în calitate de referent tehnic silvic.

D. i. s. Nicolaescu Lucian, dela Direcția silvică jud. Craiova la Direcția silvică jud. Vâlcea, în calitate de referent șef tehnic.

D. i. s. Petruțian Paul dela O. s. Balș—Romanați la O. s. Segarcea—Dolj, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Chirculescu Gr., dela Direcția silvică jud. Gorj la O. s. Drăgășani—Vâlcea, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Bărlănescu Emil, dela O. s. Caracal—Romanați la O. s. România Romană, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Călinescu C., dela Direcția silvică jud. Cluj la O. s. Huedin—Cluj, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Dămăceanu C., dela O. s. Agăș—Bacău, la O. s. Dobrovăț—Vaslui, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Badea Virgil, dela O. s. Lăloiasca—Bacău la O. s. Mircești—Roman, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Nascu Nerva, dela Inspectoratul silvic Oradea—Bihor, la Direcția silvică jud. Făgăraș, în calitate de referent tehnic.

D. i. s. Crăciunescu C., dela O. s. Tinca—Bihor la Ocolul s. Sudrigiu—Bihor, în calitate de șef de ocol.

D. i. s. Manea D. I., dela O. s. Alejd—Bihor la O. s. Celca—Bihor, șef de ocol.

D. i. s. Teofilescu Teodor, dela O. s. Sâi—Satu-Mare la O. s. Rucăr, șef de ocol.

D. i. s. Naghy Acatiu, dela O. s. Băila—Satu-Mare la O. s. Covasna Trei-Scaune, șef de ocol.

D. i. s. Ștefănescu Emanoil, dela O. s. N. Gh. Popovici—Muscel la O. s. Sadu—Bumbesti—Gorj, ca șef de ocol.

D. i. s. Tulbure Teodor, dela O. s. Iliu—Hunedoara, ca șef de ocol.

D. i. s. Rotea Abel, dela Direcția silvică Sebeș—Alba la O. s. Slatna—Alba, ca șef de ocol.

D. i. s. Rech Eugen, dela Direcția silvică Sebeș—Alba la Direcția

silvică jud. Alba-Iulia, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Dobrescu C., dela O. s. Pecica—Arad la O. s. Homorod-Săi—Satu-Mare, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Calotescu Andrei, dela O. s. Intorsătura—Buzăului—Brașov la O. s. Fedioara—Brașov, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Ciobanu Nicolae, dela O. s. Ciucul-de-Sus—Ciuc la O. s. Ghimeș—Făget—Ciuc, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Covaletu Cornel dela O. s. Șercaia—Făgăraș la Direcția silvică jud. Făgăraș, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Oprea C. dela Direcția silvică Călărași—Ialomița la O. s. Tândărei—Ialomița, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Todorescu Iulian dela O. s. Slobozia—Ialomița la O. s. Fetești—Ialomița, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Alexandrescu Andrei, dela Inspectoratul silvic Constanța, la O. s. Florești—Tulova, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Miron Gh. Radu, dela Direcția silvică jud. Tulcea, la O. s. Letea—Sulina—Tulcea, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Bălan Eftimie, dela O. s. Casimcea—Tulcea, la Direcția silvică jud. Constanța, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Dodon I. dela Direcția silvică jud. Constanța la O. s. Babadag—Tulcea, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Patachi Iosif, dela O. s. Casimcea—Tulcea la O. s. Biczul—Ardelean—Ciuc, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Dediu Aurel, dela Direcția reg. silvică—Constanța la Direcția silvică jud. Brăila, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Costinescu Petre, dela Direcția reg. silvică Constanța la O. s. Ostrov—Constanța, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Soltischi Const., dela O. s. Cluj la O. s. Moclu—Cluj, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Ciumac Gh. dela O. s. Hida—Cluj la Direcția silvică jud. Mureș, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Chiriță Adrian, dela O. s. Câmpeni—Turda la Direcția silvică jud. Mureș, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Ștefănescu I., dela O. s. Gurghiu—Mureș la O. s. Deda—Mureș, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Mărgineanu I. dela Dir. silv. jud. Dej la Insp. silv. Oradea—Bihor, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Cernea Carol, dela O. s. Beclean—Someș la Dir. silv. jud. Someș, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Lazăr I. dela O. s. Strâmbu—Băcuț—Someș la O. s. Strâmbu—Golești—Someș, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Crețaru I. dela Insp. silv. Sibiu la Insp. silv. Brașov, ca șef al inspectoratului.

Dl. i. s. Rusu N., dela Insp. silv. Cluj la Dir. silv. jud. Turda, ca referent.

Dl. i. s. Buzetchi Ernest, dela Insp. silv. Cluj la Dir. silv. jud. Dej—Someș, ca referent.

Dl. i. s. Grobnic Gh. dela O. s. Năruja—Putna la O. s. Focșani—Putna, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Ionescu T. Gh., dela O. v. Soveja—Putna la Dir. silv. jud. Oradea, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Cătănescu Dan, dela Dir. silv. jud. Râmnicu—Sărat la Insp. silvic Galați, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Popa Ștefan Marin, dela O. s. Caracal—Romanați, la O. s. Plăinești—R. Sărat, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Marinescu R. D., dela Dir. reg. silv. Iași la Dir. silv. jud. Neamț, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Podoleanu Aurel, dela O. s. Dolhasca—Baia la O. s. Pașcani—Baia, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Istrate Petre, dela O. s. Făstăci—Vaslui la Dir. silv. jud. Vaslui, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Dragomir A., dela O. s. Ghermănești—Fălciu la Dir. silv. jud. Fălciu, ca referent șef.

Dl. i. s. Berilba Boris, dela O. s. Râșca—Baia la Dir. silv. jud. Baia, ca referent.

Dl. i. s. Sloica N., dela O. s. Valea—Rea—Bacău la Dir. silv. jud. Bacău, ca referent șef tehnic.

Dl. i. s. Sava Andrei, dela O. s. Fântânele—Bacău în Centrala Ministerului Silviculturii, ca referent șef tehnic.

Dl. i. s. Denc Gh., dela O. s. Roznov—Neamț la O. s. Borca—Neamț, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Clonaru Alex. dela O. s. Văratec—Neamț la O. s. Mănăstirea—Neamț, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Văituș Toma, dela O. s. Târgu—Neamț, în Centrala Min. Silviculturii, ca inspector de control.

Dl. i. s. Grodiuc Aurelian, dela O. s. Buhalnița—Neamț la O. s. Ceahlău—Neamț, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Tănăsescu N., dela Insp. silvic Iași la Insp. silvic Bacău, ca șef al inspectoratului.

Dl. i. s. Lascăr Cezar, dela O. s. Onești—Bacău la O. s. Căiuți—Bacău, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Schram Ernest, dela Centrul de exploatare Comănești—Bacău, la O. s. Tazlău—Neamț.

Dl. i. s. Ionașcu Gh. dela Centrul de Exploatare Comănești—Bacău la O. s. Tg.—Neamț ca șef de ocol.

Dl. i. s. Costin Eugen, dela Areva—Buc. la O. s. Broșteni—Neamț, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Sandi Mircea, dela Insp. silvic Oradea—Bihor la Insp. silvic Brașov, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Iancov N., dela O. s. Sudrigiu—Bihor la Dir. silv. jud. Oradea, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Ionescu Alex., dela O. s. Șimleul—Silvaniei—Sălaj la O. s. Tileagd—Bihor, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Popescu Corneliu, dela O. s. Negrești Satu Mare la O. s. Baia—Sprie—Satu-Mare, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Mureșanu Iosif, dela Dir. silv. jud. Sighet—Maramureș, la Insp. silvic Oradea—Bihor.

Dl. i. s. Bujorici I., dela O. s. Vișeu de Sus în Min. Silviculturii.

Dl. i. s. Ionescu Iliu, dela O. s. Pitești-Argeș la O. s. Piscani-Muscel, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Stăncescu I. Victor, dela O. s. Radu-Negru-Argeș la Dir. silv. jud. Pitești-Argeș, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Bratu I., dela O. s. Curtea de Argeș la O. s. Căineni-Argeș, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Oblu Alex., dela O. s. Vulturești-Muscel la O. s. Domnești Muscel, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Isbănescu Iosif, dela Insp. silvic Pitești-Argeș la Dir. silv. jud. Satu-Mare, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. s. Diaconescu Stan, dela O. s. Jiblea-Argeș, la O. s. Alexandria-Teleorman, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Vlaicu D. dela O. s. Slătina-Olt la O. s. Giurgiu-Vlașca, ca șef de ocol.

Dl. i. sb. s. Tanu Gh., dela Dir. silv. jud. Pitești-Argeș la Dir. silv. jud. Câmpulung-Muscel, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Ștefănescu Octav, dela Insp. silvic Suceava la Dir. silv. jud. Câmpulung-Bucovina, ca referent șef tehnic.

Dl. i. s. Popăilă Andrei, dela O. s. Caransebeș la Dir. silv. jud. Severin, ca referent șef tehnic.

Dl. i. s. Carpov N. D., dela O. s. Coșova-Severin la O. s. Asmaș-Ariniș-Sălaj, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Fedorovici Teodor, dela O. s. Orșova la O. s. Carei-Vaie-Sălaj, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Ionescu I. C., dela Insp. de Control Lugoj la O. s. Mehadia-Severin, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Rădulescu Gh. I., dela O. s. Moldova Nouă-Caraș la O. s. Belobreasca-Caraș, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Părvulescu C., dela O. s. Dorgoș-Timiș, la O. s. Bărzava-Arad ca șef de ocol.

Dl. i. s. Ionescu V. Marin, dela O. s. Hălmagiu-Arad la Dir. silv. jud. Arad, ca referent titular.

Dl. i. i. s. Czeiczal Ignat, dela Dir. reg. silv. Arad la Insp. silvic Timișoara, ca referent tehnic.

Dl. i. i. s. Mașcan Aurent, dela Dir. reg. silv. Arad la Insp. silvic Timișoara, ca șef de serviciu tehnic.

Dl. i. i. g. s. Georgescu Victor, dela Dir. reg. silv. Arad, la Dir. silv. jud. Caraș, ca referent tehnic.

Dl. i. s. Ionescu Gh. Alex., dela O. s. Radna-Arad la O. s. Berzeasca-Caraș, ca șef de ocol.

M. O. Nr. 242/18.X.1948 publ. d. m. Nr. 310, a Min. Silviculturii, prin care dl. ing. Vencu Georgescu, consilier tehnic, din Min. Silviculturii, se delegă, pe data de 1 Septembrie 1948, în calitate de director al Institutului de Cercetări Forestiere al RPR-ului.

M. O. Nr. 244/20.X.1948 publică decretul Nr. 1.798 al Prezidiului Marelui Adunări Naționale a RPR-ului prin care se primește demisia d-lui profesor dr. Const. C. Georgescu, din funcțiunea de director al Institutului de Cercetări Forestiere al RPR-ului, pe data de 1 Sept. 1948.

M. O. Nr. 245/21.X.1948 publ. d. m. Nr. 342 a Min. Silviculturii, prin care dl. ing. Ovidiu Georgescu șeful O. s. Domnești-Muscel se suspendă din serviciu având acțiune publică deschisă împotriva lui.

Idem Nr. 341 a Min. Silviculturii, prin care d-nii: i. i. s. Alex. Georgescu, șeful Inspectoratului silvic Galați și i. s. Eugen Conțescu, fost șef al Serviciului silvic jud. Galați, detașat la Șantierul de Ameliorări Valea Chinejii, se suspendă din serviciu.

Idem Nr. 340 a Min. Silviculturii, prin care dl. i. s. Negoită Vasile, șeful O. s. Pipirig Neamț, se suspendă din serviciu având acțiune publică deschisă împotriva lui.

M. O. Nr. 250/27.X.1948 publ. d. m. Nr. 432 a Min. Silviculturii prin care dl. Picalschî Alfons, directorul Direcției active, se delegă, pe data prezentei decizii, secretar general al acestui departament.

M. O. Nr. 251/28.X.1948 publică d. m. Nr. 371 a Min. Silviculturii prin care următorul personal se transferă în interesul serviciului:

Dl. i. sb. s. Manolescu Const., dela O. s. Lunca-Stănești, în Centrala Min. Silviculturii, în calitate de șef al serviciului III din Direcția Valorificării și exploatării.

Dl. i. i. s. Mihăescu Ioan, dela Direcția silvică jud. Sibiu la O. s. Bențar-Hunedoara, în calitate de șef de ocol.

Dl. i. i. s. Imbăruș Nic. dela Inspectoratul silvic Sibiu la Direcția silvică jud. Sibiu, în calitate de referent șef al Serviciului tehnic.

M. O. Nr. 252/29.X.1948 publ. d. m. Nr. 370, a Min. Silviculturii, prin care se transferă următorul personal tehnic silvic:

Dl. i. s. Ștefănescu D., dela O. s. Valea-Sebeșului, se transferă, la cerere, la O. s. Valea-Pianului-Alba, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Mihu Ilie, dela O. s. Valea-Pianului se transferă, la cerere, la O. s. Valea-Sebeșului-Alba, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Rășinaru A., dela O. s. Abrud, se transferă, la cerere, la Serviciul exploatării și valorificării, ca referent șef (provizoriu).

Dl. i. i. s. Alexandrescu Andei, dela O. s. Florești-Tutova la O. s. Tulcea

Dl. i. s. Calotescu Andei, dela O. s. Feldioara-Brașov, la Mărsătura-Buzăului-Brașov, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Bratu I., dela O. s. Căineni-Argeș la O. s. Radu Negru-Băiculești-Argeș, ca șef de ocol.

Dl. i. s. Albulescu N. Ștefan, dela O. s. Verbița-Prahova la Direcția silvică jud. Vaslui, ca referent șef tehnic.

Următorii se transferă, în interes de serviciu, în Centrala Min. Silviculturii, Direcțiunea îndrumării, planificării și controlului:

Dl. i. s. s. Ponescu C., dela Dir. silv. jud. Dolj.

Dl. i. s. Popa Alex., dela Dir. silv. jud. Tecuci.

Dl. i. s. Jurcenço Eugen dela O. s. Tulcea.

Dl. i. s. s. Georgescu Anton, dela O. s. Lugoj.

Dl. i. s. Lăzărescu C., dela Dir. silv. jud. Gorj.

Dl. i. i. s. Lazăr Vasile, dela Ad-ția CAPS, Buc

Dl. i. i. s. Nicolae C., dela Dir. silv. Caps Sighet.

Dl. i. sb. s. Munteanu R. dela Dir. silv. jud. Bistrița.

Dl. i. s. Grigoraș Ștefan, dela O. s. Iași, se consideră transferat, în interes de serviciu, pe data de 1.VIII.1948, la O. s. Agăș-Bacău și se transferă, la cerere, la O. s. Iași, pe data de 20.X.1948.

Dl. i. s. Popoiu Eugen, dela O. s. Focșani, se consideră transferat în interes de serviciu, pe data de 1.VIII.1948 la Dir. silv. jud. Brăila și pe data de 20.X.1948, tot în interes de serviciu, la O. s. Viziru, ca șef de ocol.

Pentru a primi revista
în mod regulat și la timp

ANUNȚAȚI SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ

aceste norme, ele vor fi puse la punct de către Secretarul de redacție al revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtie de calc, de obicei la o scară de 2 ori mai mare decât vor fi tipărite.

Lățimea unei figuri normale desenată pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor micșora la tipar la jumătate din dimensiuni cauză pe desen cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cca. 7 mm. (cel puțin 5 mm. și cel mult 10 mm). Pe figuri se va utiliza de preferință scrisul dreptunghiular înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figuri, se va indica la sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisele trebuie să fie trimise de autor gata pentru tipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretarii de redacție ai revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de semnele convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și

mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările denumirilor revistelor editate internațional și de ordinea prescurtării și indicării numărului volumului, anul calendaristic în paranteză numărul revistei și paginile.

Carțile se citează cu numele întreg, pronumele prescurtate autorului și cu complet, ediția editura, locul editurii și anul.

E) DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se pot recopy în orice număr stabilit de A.G.I.R.

2. În plus autorii de articole au dreptul în orice număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un număr număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având paginația revistei cu conținutul ca să se indice datele numărului din revista în care va fi publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să în la timp legătura cu Secretarul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l dorește. Costul extrasele orivește pe autor.

ATELIERELE GRAFICE Nr. 2
BUCUREȘTI
SIR. ING. ANGHEL SALICNY, 1

ANUL 63, Nr. 6. NOEMVRIE - DECEMVRIE 1948

REVISTELE TEHNICE

AGIR

6

REVISTA PADURILOR

EDITURA AGIR ASOC. GEN. A INGINERILOR DIN ROMANIA, STR. C. A. ROSETTI 35, BUCUREȘTI

REV. TEHNICE
AGIR - REVISTA PĂDURILOR | ANUL 63 | Nr. 6 | PAG.: 215-262 | NOV.-DEC., 1948

Taxa poștală în numerar conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 135.136947

COMITETUL DE REDACȚIE

ESTE ÎN CURS DE REALCĂTUIRE

SECRETAR DE REDACȚIE
ING., DR. A. T. HARALAMB

Articolele și corespondența privind Revista Pădurilor se vor adresa :
Editura A G I R București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35.

REGULAMENTUL REVISTELOR TEHNICE A G I R

A) ADMINISTRAȚIA ȘI REDACȚIA REVISTELOR

1. A.G.I.R. editează următoarele reviste tehnice: Chimie, Construcții, Electricitate, Metalurgie, Mine, Petrol, Revista Pădurilor, Textile, Vieța Agricolă și Buletinul de Normalizare.

2. Revistele se administrează de un Secretariat General de redacție cu sediul la A.G.I.R., București, Str. C. A. Rosetti Nr. 35 telefon 1.07.35 și 1.07.36.

3. Fiecare revistă are un Comitet de redacție și un Secretar de redacție responsabil. Adresa Secretariatului de redacție este publicată în corpul revistei.

B) CARACTERUL REVISTELOR

1. Revistele tehnice A.G.I.R., sunt periodice, cu apariție odată la 2 luni, pentru diferite specialități tehnice, având scopul de a pune la dispoziția inginerilor și tehnicienilor români, un material de informație și documentare tehnică la nivelul academic.

2. Revistele tehnice A.G.I.R., publică:

a) Articole cu caracter tehnic științific, care trebuie să aibă o notă de originalitate, să reprezinte lucrări tehnice-științifice personale sau relații de lucrări executate de autori în cadrul instituției unde activează.

b) Note asupra unor probleme tehnice recente, extrase din literatura tehnică de specialitate;

c) Recenzii de lucrări (articole sau cărți apărute în literatura de specialitate, conferințe, etc.) recenzia având un caracter personal și fiind semnată de autor;

d) Informații privind activitatea: A.G.I.R.-ului, a instituțiilor tehnice, științifice sau a unor personalități proeminente tehnice-științifice din țară sau străinătate și date informative asupra unor chestiuni sau probleme tehnice care ar interesa cercurile de specialitate respective;

e) Documentări și bibliografii asupra articolelor și cărților de specialitate apărute recent;

e) Revista revistelor;

g) Comunicări redacționale.

Condițiunile referitoare la fondul și forma materialului prezentat se specifică în detaliu mai jos

3. Părerile exprimate în: articole, note și recenzii angajează din punct de vedere tehnic-științific numai pe autorii lor.

4. Informații redacționale privind Secretariatul General și Secretariatele de redacție ale diferitelor reviste tehnice se vor da pe verso-ul copertei fiecărei reviste.

5. Materialul de publicat se prezintă de autor, fie Secretarului General al revistelor A.G.I.R., la sediul arătat mai sus, fie secretarilor de redacție al revistelor conform indicațiilor date de fiecare revistă

C) CONDIȚIUNI CERUTE PENTRU FONDUL MATERIALULUI PREZENTAT DE AUTOR

1. Articolele, trebuie să îndeplinească următoarele condiții în afară de cele specificate mai înainte:

a) Să fie redactate cât se poate de clar și cât mai concis posibil. Referitor la ortografie se vor aplica normele în vigoare stabilite de către Academia Română.

b) Întinderea unui articol nu trebuie să depășească 3—10 pagini scrise la mașină. Lucrări mai mari se pot primi, fără însă a se garanta că pot fi publicate într'un singur număr al revistelor.

c) Ceea ce se poate prezenta prin figuri sau redacții în formă de tablouri, nu trebuie repetat în detaliu în text. Este recomandabil ca un fenomen, o relație etc., să nu se prezinte în același articol simultan printr'un tablou și o diagramă.

d) Referințele textului la figuri, tablouri, note de literatură, etc. trebuie să fie cât mai precise și clare.

e) La sfârșitul lucrărilor este de preferat a se concentra concluziile reprezentând rezultatele obținute, indicându-se în anumite cazuri limita de valabilitate și aplicațiile posibile ale acestora.

f) Fiecare articol, va fi urmat de un scurt rezumat în limba franceză redactat de către Secretarul de redacție al revistei respective.

2. Notele reprezintă lucrări de o întindere mai redusă decât articolele și neavând un caracter de originalitate.

Se va renunța la subtitluri, concluzii și rezumate, iar figurile și formulele matematice se vor restrânge la minimum posibil.

Este de preferat ca nota să nu se refere numai la o singură lucrare apărută în literatură, pentru că în acest caz ea devine o recenzie și pe cât posibil să privească rezultatul mai multor lucrări referitoare la problema tratată

3. Recenziile reprezintă scurte rezumate ale lucrărilor la care se referă (cărți, articole, conferințe, etc.) cu o expunere critică a conținutului care să oglindească părerea autorului asupra acestei lucrări sau să fie expuneri informative ale conținutului publicațiilor respective.

4. Informațiile cuprind scurte relații ale activității A.G.I.R.-ului, ale unor evenimente din viața tehnică-științifică și economică: dări de seamă și programe de activitate ale principalelor instituții științifice-tehnice proeminente, etc. În fine, se pot insera și informații profesionale.

5. Documentarea și Bibliografia constă din extrase sub formă de scurte rezumate privind articolele de specialitate apărute în alte reviste sau liste de cărți de specialitate publicate recent.

6. Revista revistelor conținând tabla de materie a diferitelor reviste care interesează specialitatea respectivă

D) CONDIȚII IMPUSE FORMEI MATERIALULUI PREZENTAT

1. Orice lucrare trebuie prezentată scrisă la mașină la 1½ sau 2 rânduri și păstrând la stânga un chenar de cel puțin 30 mm. Hârtia să nu fie lăptosă și să aibă pe cât se poate formatul normalizat A₄ (210×297 mm.).

Pe prima pagină se va scrie: numele, pronumele, adresa și numărul de telefon al autorului. Autorul va iscăli lucrarea la sfârșit și va pune o parafă pe fiecare pagină. Paginile manuscriselor vor fi numerotate în colțul drept sus. Notațiile privind executarea tipografică în diferite litere, se vor face de către Secretarul de redacție al revistei respective, cu creioane colorate și trebuie să fie în orice caz unitare în toată lucrarea. Adnotările în text se numerotează în continuare, indiferent de pagina pe care se află.

2. Scrierea formulelor matematice se va face, cu cea mai mare grijă și ținând seama de normele și uzanțele internaționale în această materie.

De asemenea notațiile și unitățile de măsură se vor scrie în conformitate cu normele internaționale. Dacă manuscrisele primite nu vor fi redactate de autorii lor după

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35

SECRETAR DE REDACȚIE
ING. DR. AT. HARALAMB

TELEFON : } A G I R
1.07.35 - 1.07.36

SUMARUL:

EDITORIAL		Pag.
La prima aniversare a Republicii Populare Române să luptăm pentru realizarea și depășirea planului		215
STUDII		
Cercetări asupra factorului de cubaj și factorului de așezare la steri și la gramezi de crăci, . . . Ing. Dr. G. T. Toma . . .		217
Contribuțiuni la aria de răspândire a speciilor . . . Sevost. Rădulescu . . .		218
Specii exotice rare de Lonicera cultivate în București . . . Dr. Iuliu Morariu . . .		219
REFERATE - COMENTARIU		
Valorificarea firului . . . Ing. V. Cotta . . .		222
Plante tanante indigene . . . Dr. E. Ţopa . . .		228
Pentru protecția muncii în sectorul forestier . . . Ing. T. Orădeanu și Dr. C. Stănescu . . .		231
Comentariu asupra calculului capacității de tăiere a gaterilor . . . Ing. I. Rătan . . .		232
Considerații asupra transporturilor materialului lemnos . . . Ing. I. Rătan . . .		232
Calculul unei traversări cu dublă joncțiune . . . Ing. Andrei Mălăescu . . .		234
C R O N I C A		
INTERNĂ		
Noi doctori-Ingineri silvici . . . T. Bălănică . . .		238
EXTERNĂ		
Polonia . . . T. Bălănică . . .		241
Organizarea cercetărilor forestiere în Cehoslovacia . . . N. D. . .		243
Cercetarea forestieră în Slovacia . . . N. D. . .		243
LEGISLATIVĂ		
Dispozițiuni legale de interes forestier . . . N. Dumitrescu . . .		214
CĂRȚI, REVISTE, MANUSCRISE . . .		246
INFORMAȚIUNI . . .		251

СОДЕРЖАНИЕ

	стр.
ОТ РЕДАКЦИИ	
Празднование первой годовщины Румынской Народной Республики	
Бороться за выполнение и перевыполнение плана	215
Т Р У Д Ы.	
Исследования по вопросу о переводных коэффициентах мер дров и хмыза в плотные меры и обратно. Инж. Г. Т. Тома	217
К вопросу об ареале распределения видов растений. Севастьян Радулеску	218
Редкие экзоты <i>Lonicera</i> выращиваемые в Бухаресте. Др. Юлий Морару	219
ДОКЛАДЫ-ЗАМЕТКИ	
Реализация буковых семян Инж. Василий Котта	222
Таниды местного происхождения. Др. Е. Цопа	228
Техника безопасности в лесном деле. Инж. Орадяну и Др. Станеску	231
Заметки по расчету выработки лесопильных рам Инж. Ратан	232
К вопросу о перевозке древесины. Инж. Ратан И.	232
Расчет английской стрелки Инж. Андрей ХРОНИКА.	234
Внутренняя:	
Новые лесные инженеры получившие степень доктора лесных наук. Т. Балашика.	238
Внешняя:	
Польша.	241
Как организованы лесные исследования в Чехословакии. Н. Д.	243
Лесное исследование в Словакии	243
Юридическая:	
Постановления по лесному делу Н. Думитреску	244
Книги, Журналы, рукописи	246
Сведения	251

I N H A L T

	Seite
LEITARTIKEL	
Zum 1. Jahrestag der Rumänischen Volk. Republik	
Wir müssen kämpfen für die Vorwirklichung und das Überschreiten des Wirtschaftsplans	215
ABHANDLUNGEN	
Untersuchungen über den Festgehalts- und Raumgehaltsfaktor . . . G. T. Toma	217
Beiträge zur Artenverbreitung . . . Sevasta Rădulescu	218
Seltene exotische <i>Lonicera</i> -Arten in Bukarest . . . Iuliu Morariu	219
MITTEILUNGEN	
Buchelauswertung . . . Vasile Cotta	222
Inländische Gerbstoffpflanzen . . . E. Topa	226
Arbeitsschutz in Forstwirtschaft . . . T. Orădeanu und C. Stănescu	231
Über die Schnittleistung des Gatters . . . I. Rătan	232
Über das Holztransport . . . I. Rătan	232
Berechnung einer Kreuzungsweltchse . . . A. Mălăescu	234
CHRONIK	
Inland	
Neue Promovierungen an der Forstlichen Fakultät . . . T. Bălănică	238
Ausland	
Polen . . . T. Bălănică	241
Forstliche Versuchsanstalten in Tschechoslowakei . . . N. D.	244
Gesetzliches . . . N. St. Dumitrescu	246
Bücher- und Zeitschriftenschau. Nachrichten	251

S O M M A I R E

	Page
EDITORIAL	
A l'occasion de la première anniversaire de la République Populaire Roumaine Il faut lutter pour l'accomplissement et le dévancement du plan	215
E T U D E S	
Recherches sur le facteur de cubaj et le facteur d'empilage pour les stères et les tas de branches. . . G. T. Toma	217
Contribution à la connaissance des aires de repartition des espèces . . . M-elle S. Rădulescu	218
Espèces exotiques rares de <i>Lonicera</i> cultivées à București . . . Prof. I. Morariu	219
COMMENTAIRES	
La mise en valeur de la faîne . . . V. Cotta	222
Plantes tannantes indigènes . . . Dr. E. Topa	226
Pour la protection des ouvriers dans l'économie forestière . . . T. Orădeanu et Dr. C. Stănescu	231
Sur le calcul de la capacité de sclage des scies . . . I. Rătan	232
Considérations sur les transports des matériaux ligneux . . . I. Rătan	232
Le calcul d'une traversée à double jonction (pour les voies ferrées forestières) A. Mălăescu	234
CHRONIQUE FORESTIERE	
Intérieure	
Deux nouveaux docteurs forestiers roumains . . . T. Bălănică	238
Etrangère	
Pologne. . . (T. Bălănică)	241
Tchécoslovaquie et Slovaquie N. D.	244
Législative . . . N. St. Dumitrescu	246
Livres, Revues, Manuscrits	248
Nouvelles	251

C O N T E N T

	Pag.
EDITORIALS	
On the first anniversary of R. P. R. We must struggle to accomplish and overreach the economic plan.	215
S T U D I E S	
Studies on Reducing-factor to convert the contents of stocked wood into solid measure . . . Dr. G. T. Toma	217
Contributions to knowledge of distribution of species . . . Sevasta Rădulescu	218
Rare exotic <i>Lonicera</i> -species in Bucarest . . . Iuliu Morariu	219
COMMUNICATIONS	
Utilisation of beechnut <i>Vasile Cotta</i>	222
Indigenous species with tanning material . . . E. Topa	226
Workprotection in Forestry T. Orădeanu and C. Stănescu	231
Capacity of the framesaw . . . I. Rătan	232
Considerations on timber transport . . . I. Rătan	232
Slippoints . . . A. Mălăescu	234
CHRONIQUE	
Inland	
New doctors . . . T. Bălănică.	238
Abroad	
Poland . . . T. Bălănică	241
Czechoslovakia . . . N. Dumitrescu	244
Legislative . . . N. St. Dumitrescu	246
Books and periodicals. Reviews	251

LA PRIMA ANIVERSARE A REPUBLICII POPULARE ROMANE

La 30 Decembrie se împlinește un an de la dărâmarea monarhiei, sprijin al reacțiunii burghezo-moșierești din țara noastră, pilon și agentură a imperialismului anglo-american.

Stăpânind moșii, păduri, ferme și uti de sute de mil de ha., fiind cointereseată în cele mai mari fabrici și bănci și posedând nenumărate palate și castele, monarhia era direct interesată în continuarea unui regim în care milioanele de oameni ai muncii robeau în folosul unui pumn de exploatare.

O realizare tehnică sau științifică interesă pe un întreprinzător oarecare, în timp ce într-o societate socialistă, dezvoltarea tehnicii și a științei interesează întregul popor care folosește aceste realizări.

Iată deci rolul tehnicienilor și al oamenilor științei devine extrem de important într-o țară care construiește socialismul; iată deci inginerii și tehnicienii din R P R, în propriul lor interes, au datoria de a pune umărul la zidirea sistemului de economie socialistă, care le creează toate condițiile necesare unei activități rodnice și ajutătoare la ridicarea necontenită a nivelului lor de trai. Iată deci inginerii și tehnicienii din R P R sunt interesați deopotrivă cu muncitorimea și cu țărâna muncitoare la construirea socialismului.

R P R le pune la dispoziție mijloacele de care au nevoie pentru a deveni adevărați tehnicieni, cu mintea limpede și voința creatoare. Alături de clasa muncitoare, inginerii și tehnicienii devin ziditorii lumii noi.

„Este necesar“ — spune Lenin — să se contribuie la înțelegerea reciprocă și la apropierea dintre muncitorii manuali și intelectuali, despărțiți până acum de capitalism“, iar prin colaborarea cea mai strânsă și tovărășească între ingineri, tehnicieni și muncitori, proletariatul își va putea însuși tehnica cea mai apropiată, o va putea desăvârși și dezvolta mai departe, pe drumul progresului.

Construirea socialismului nu este posibilă fără a folosi din plin toate realizările științei și ale tehnicii.

Acum, când trebuie scoase la iveală urtașele bogățiilor ascunse în adâncul pământului, când trebuie puse în valoare apele și pădurile, când până și pământul trebuie făcut să dea roade mai îmbelșugate, rolul inginerilor și tehnicienilor, al geologilor și al agronomilor, al chimiștilor și al tuturor celorlalți specialiști, este mai important ca ori când. Acum ei au cele mai largi posibilități de a-și desfășura din plin întreaga lor capacitate de muncă, puterea și avântul lor de creație, în slujba poporului muncitor.

Inginerii și tehnicienii înaintași se încadrează în efortul colectiv și contribuie la refacerea și dezvoltarea economică a țării, la ridicarea producției și a productivității muncii, la reducerea prețului de cost.

Zilnic, ziarele și publicațiile de specialitate scot la iveală inginerii și tehnicienii cari înțeleg să se identifice cu interesele clasei muncitoare.

Introducând metode noi și perfecționând în lucru, folosind materii prime existente, micșorând deșeurile, înmulțind inovațiile și ridicând calitatea muncii, inginerii și tehnicienii noștri dovedesc adevărata dragoste de patrie și devotamentul

pentru lupta clasei muncitoare, pentru ridicarea economică a țării, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

În special, după naționalizarea principalelor forțe de producție și trecerea lor în mâna Statului, ca bun comun al întregului popor, acum când putem păși pe drumul planificării și al construirii socialismului, o bună parte din ingineri și tehnicieni ajută în mod cinstit clasa muncitoare în munca și lupta sa, pentru a construi, pentru a transforma și pentru a supune natura în folosul milioanelor de oameni ai muncii,

Dar în condițiile ascuțirii luptei de clasă, după loviturile pe care proletariatul le aplică burgheziei, se mai află și așa ziii ingineri și tehnicieni ca Bujolu, Popp, Balș, etc., în realitate complotiști, spioni și saboteuri, cari puneau la cale acțiuni criminale de sabotaj și de distrugere. Dușmanii de moarte ai clasei muncitoare, trădători de țară și spioni în slujba clicilor imperialiste de peste hotare, ei și-au primit osânda cuvenită.

Și mai sunt deasemeni ingineri și tehnicieni cari, neînțelegând drumul spre progres al dezvoltării societății și rolul istoric al proletariatului, — se văd pași azi într-o situație nouă, stau în rezervă și nu-și găsesc locul. Aceștia trebuie să înțeleagă că regimul nou le deschide perspective largi pentru o muncă creatoare și o activitate științifică, în colaborare rodnică și sănătoasă cu oamenii muncii.

În preajma primei aniversări a Republicii noastre Populare, inginerii și tehnicienii se angajează să contribuie din toate puterile la dezvoltarea economică a țării. Lucrând sub îndemnul clasei muncitoare, inginerii și tehnicienii vor pune mereu mai mult în slujba poporului știința și puterea lor de muncă.

Însușindu-și cea mai înaltă tehnică, inginerii noștri vor studia mai departe pentru desăvârșirea lor, pentru pătrunderea în adâncul problemelor specialității lor.

Inginerii și tehnicienii se angajează să ajute la formarea de noi cadre tehnice ridicate din sânul poporului muncitor. Mărind mereu mai mult numărul celor ce urmează școlile tehnice și cele profesionale, formând mii și mii de muncitori cu înaltă calificare, noi vom întări și dezvolta industria noastră — cheazășia independenței naționale.

Căci așa cum spunea foarte just Molotov la a 28-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie: „În epoca noastră de tehnică înaltă și de aplicare largă a științei în industrie, când a devenit posibilă și folosirea energiei atomice și a altor noi descoperiri tehnice, trebuie să se acorde o deosebită atenție problemei ridicării nivelului tehnic și a creerii unor cadre de înaltă calificare“.

În acest timp, inginerii și tehnicienii se angajează să ducă o muncă temeinică de ridicare a nivelului politic și ideologic, căci numai materialismul dialectic marxist-leninist ne permite să punem bine problemele, să le situăm într'un ansamblu mai vast, decât al specialității noastre și să le aflăm soluția cea mai bună.

Însușindu-și ideologia revoluționară a clasei muncitoare — inginerii și tehnicienii își vor face datoria față de ei înșiși, față de R P R.

REVISTA PĂDURILOR

REDACTIA : A G I R
Str. C. A. Rosetti Nr. 35

TELEFON : { A G I R
1.07.35 — 1.07.36

SĂ LUPTĂM PENTRU REALIZAREA ȘI DEPĂȘIREA PLANULUI !

Marea Adunare Națională, în ședința sa din 28 Decembrie 1948 a votat proiectul de lege pentru Planul Economic al Statului pe anul 1949.

Trecerea la economia planificată reprezintă un moment de o mare însemnătate istorică pentru țara noastră ; ea a fost posibilă numai în urma preluării puterii politice și a stăpânirii principalelor mijloace de producție industrială de către oamenii muncii, conduși de Partidul Muncitoresc Român, precum și datorită generosului ajutor politic și economic acordat de Marea Uniune Sovietică.

Necesitatea planificării economiei derivă ca o consecință logică a dezvoltării economiei noastre pe baze socialiste, în urma actului măreț al naționalizării. Însăși Constituția R. P. R., în art. 15, prevede în acest sens :

„Statul îndrumază și planifică economia națională în vederea dezvoltării puterii economice a țării, asigurării bunei stări a poporului și garantării independenței naționale“.

Alcătuirea planului economic reprezintă o etapă nouă și hotărâtoare pe drumul construirii socialismului în Republica Populară Română, căci el este destinat să întărească temeliele socialismului și să coordoneze activitatea diverselor sectoare economice, sociale și culturale, în vederea pregătirii condițiilor necesare pentru trecerea la întocmirea viitorului plan economic de durată, care să asigure țării noastre un ritm grandios de dezvoltare.

Care sunt obiectivele planului ?

În primul rând stă industrializarea, căci „așa cum ne învață Lenin și Stalin, așa cum ne învață experiența U.R.S.S. — arată Dl. Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută în fața Marii Adunări Naționale — construirea socialismului nu este cu putință fără o puternică industrializare. Iar această industrializare trebuie făcută prin dezvoltarea în primul rând a industriei grele, a industriei producătoare de mijloace de producție“.

Celelalte obiective ale planului sunt :

— depășirea cu 40% a valorii producției globale industriale din 1948 ;

— pregătirea și realizarea măsurilor pentru îndrumarea sectorului agricol către socialism ;

— îmbunătățirea condițiilor de trai ale clasei muncitoare ;

Economia forestieră este chemată să dea o contribuție însemnată la lupta pentru construirea socialismului și pentru făurirea unui viitor mai bun oamenilor muncii.

Planul Economic al Statului prevede o serie de sarcini pentru silvicultură și pentru industria lemnului.

D-1 Gh. Gheorghiu-Dej, în expunerea făcută în fața Marii Adunării Naționale, arată :

„In domeniul silviculturii, accentul cade asupra refacerii și îmbunătățirii patrimoniului forestier, distrus prin exploatarea de jaf a regimurilor trecute.

In acest scop se vor face lucrări de împădurire pe o suprafață de 60.000 ha. ; în vederea acestor lucrări se va spori suprafața pepinierelor, producându-se cel puțin 290.000.000 pueți. In pădurile existente se vor face diferite amenajări pe o suprafață totală de 1.200.000 ha, din care 145.000 ha reprezintă amenajarea golurilor alpine.

Pentru împiedicarea degradării masivelor păduroase, se vor executa pe o lungime totală de 540.000 metri, lucrări de corecția torenților, baraje, etc.

Se vor lua măsuri pentru combaterea agenților vătămători ai pădurilor. Se va încuraja și desvolta vânatul“.

Deasemeni :

„In industria lemnului, producția de cherestea va depăși cu 38 % nivelul din 1948. Se va transporta la fabrici tot materialul lemnos exploatat și aflat în depozite intermediare, precum și toate doborâturile de vânt. Se va intensifica acțiunea de mecanizare a transporturilor de bușteni, organizând folosirea rațională a materialului de tracțiune achiziționat în 1948 și construind noi căi ferate forestiere. Se vor monta 7 fabrici noi, cu utilaj existent, în imediata apropiere a masivelor forestiere. Fabricile prelucrătoare de lemn vor produce mobilă de tip popular și vor desvolta producerea de case prefabricate“.

In domeniul comerțului exterior, volumul exportului în 1949, va spori cu 87 % față de 1948, iar din totalul exportului, produsele lemnoase vor ocupa locul al doilea, însumând 16,7 %.

* * *

In pragul anului 1949, sutele de mii de oameni ai muncii din sectorul forestier: muncitori, pădurari, brigadieri, tehnicieni, ingineri, insuflețiți de o voință îndârjită, pășesc la luptă, punând toate eforturile, toată puterea de muncă și capacitatea lor profesională, în slujba realizării și depășirii planului, conștienți de faptul că de reușita planului depinde ridicarea nivelului lor de trai și construirea cu un ceas mai de vreme a orânduirii socialiste în țara noastră.

S T U D I I

CERCETĂRI ASUPRA FACTORULUI DE CUBAJ ȘI FACTORULUI DE AȘEZARE LA STERI ȘI LA GRĂMEZI DE CRĂCI

de Ing. G. T. TOMA

După cum se știe, lemnul de foc provine din acele părți ale arborilor, care nu sunt apte pentru lemn de lucru.

În ordinea grosimii, trunchii de foc mai groși de 115 cm se despică în lobde, iar cei de 7-15 cm se lasă nedespicați. Lobdele și lemnul rotund de foc se așează în steri. Prin ster se înțelege o figură lungă de 1 m, lată de 1 m și înaltă de 1 m, având deci un volum aparent de 1 metru cub. Crăcile mai subțiri de 7 cm precum și nuiielele se așează în grămezi de formă regulată. Grămada reglementară este de 2 m lățime, 1,5 m înălțime și 3 lungime, având un volum aparent de 9 steri. Pentru actele de gestiune ce se fac în administrația silvică (în special pentru întocmirea actului de punere în valoare) este necesar să se cunoască nu numai volumul aparent al lemnului de foc, exprimat în steri, ci și volumul real, exprimat în metri cubi. Acest lucru se face înmulțind volumul aparent cu factorul de cubaj. Acest factor este un număr subunitar, care arată ce cantitate de materie lemnoasă exprimată în metri cubi, cuprinde un ster.

Inversul factorului de cubaj este factorul de așezare, care are întotdeauna valoarea supraunitară și servește la transformarea metrilor cubi în steri.

În administrația noastră silvică au fost folosite până acum, pentru acești factori, cifre luate din literatura străină. Anume, pentru transformarea sterilor în metri cubi s'a admis un factor de 0,70—0,80 în mediu 0,75; iar pentru transformarea metrilor cubi în steri, valorile inverse de 1,43—1,25 în mediu 1,34. Aceasta în ce privește sterii formați din despicături sau din lemn rotund.

Pentru grămezile de crăci, fosta Administrație a Casei Pădurilor a admis ca valoare medie pentru factorul de așezare cifra 5, iar instrucțiunile pe 1948 ale Ministerului Silviculturii cifra 4, la care corespunde un factor de cubaj de 0,20, respectiv 0,25.

Constatând că aceste cifre nu corespund, am întreprins cercetări la Stațiunea experimentală Snagov, cubând exact cu ajutorul xilometrului 2 steri despicături de stejar, un dubluster lemn rotund de stejar și 6 grămezi de crăci. Iată rezultatele obținute:

	Factor de cubaj	Factor de așezare
Steri din despicături (14-19 cm)	0,60	1,67
Dublusteri lemn rotund (7-15 cm)	0,62	1,61
Grămezi crăci, din rărituri	0,14	7
" " " curățiri	0,19	5
" " " arbori bătrâni	0,10	10

Din aceste cifre se vede, că pentru steri, în condițiile în care se lucrează la noi (lobde mari, așezare imperfectă), nu se poate lua un factor de cubaj mai mare de 0,60, la care corespunde un factor de așezare de 1,67.

Aceste cifre sunt valabile pentru sterul reglementar, fără supraînălțare. Pentru sterul cu supraînălțare de 10 cm, factorul de cubaj este cu 10% mai mare, adică 0,66, la care corespunde un factor de așezare de 1,52.

Pentru grămezile de crăci, factorul de cubaj este cuprins între 0,10 și 0,19; ca medie se poate lua 0,15, la care corespunde un factor de așezare de 7.

Când este necesar să se facă transformarea din metri cubi în grămezi, atunci se înmulțește cu 7 (factorul de așezare) și se împarte cu 9 (numărul de steri ce cuprinde o grămadă de crăci reglementară), cea ce revine la a înmulți metri cubi cu 0,78.

ZUSAMMENFASSUNG

Da die in der rumänischen forstlichen Staatsverwaltung angewandten Zahler bezüglich der Festgehalts- und Raumgehaltsfaktoren nicht der Wirklichkeit entsprachen, hat Verfasser im Forstamt Snagov (Țigănești) xylometrische Untersuchungen durchgeführt und folgende Ergebnisse festgestellt:

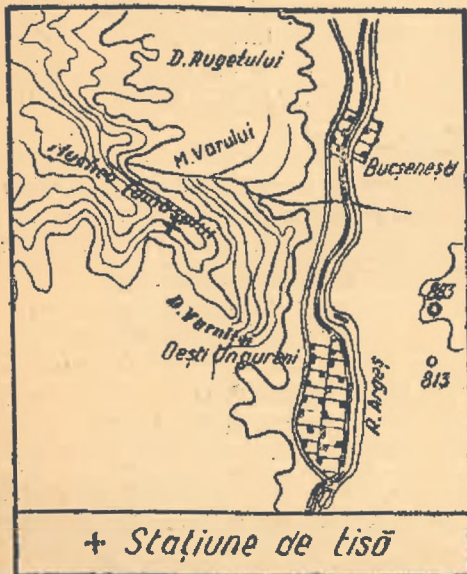
	Festgehaltsfaktor	Raumgehaltsfaktor
Raummeter aus Scheitenholz (14—19 cm)	0,60	1,67
Doppelraummeter aus Prügelholz (7—15 cm)	0,62	1,61
Reisigholzstoss aus Durchforstungen	0,14	7
Reisigholzstoss aus Läuterungen	0,19	5
Reisigholzstoss aus älteren Bäumen	0,10	10

Der wert 0,60 des Festgehaltsfaktors ist für das regelmässige, 1 m hohe Raummeter gültig. Wenn das Raummeter ein Übermass von 10 cm hat, dann ist sein Festgehaltsfaktor um 10% grösser, d. h. 0,66 sein Raumgehaltsfaktor dementsprechend 1,52.

CONTRIBUȚIUNI LA ARIA DE RĂSPÂNDIRE A SPECIILOR

Taxus baccata L., *Cotinus Coggygia* (L.) Scop., *Fraxinus Ornus* L.de SEVASTA RĂDULESCU
de la Institutul Botanic din București

Regiunea Carpaților meridionali și în special regiunea cuprinsă între valea Dâmboviței și valea Oltului a fost foarte puțin cercetată de botaniști. Acest fapt m'a îndemnat să străbat regiunea dintre Argeș și Olt până în vârful munților Cozia, Frunți și Ghițu, cu scopul de a recolta plante pentru herbarul Florei României, lucrare inițiată de către Societatea Română de Botanică.

Din cercetările noastre desprindem câteva observațiuni, ce am socotit că sunt importante pentru arealul unor anumite specii, pe cari le enumerăm mai jos:

1. În regiunea Oiești Ungureni în Râpa Mătușilor din muchia Tămașului alt. 800—1000 m. ce închide la Sud depresiunea Arefului, am întâlnit o stațiune de Tisă (*Taxus baccata* L.) instalată pe un versant nordic cu o înclinație de 50—60 grade. Aceasta se întindea pe o suprafață de cca. 1000 mp. Exemplarele erau instalate într'un grohotiș gresos, fixat de către acestea. Stațiunea se găsește izolată între păduri de amestec din stejar (*Quercus sessiliflora* Salisb.) dominant, *Ulmus effusa* Willd., *Tilia cordata* Mill., *Acer pseudoplatanus* L., *Corylus avellana* L.

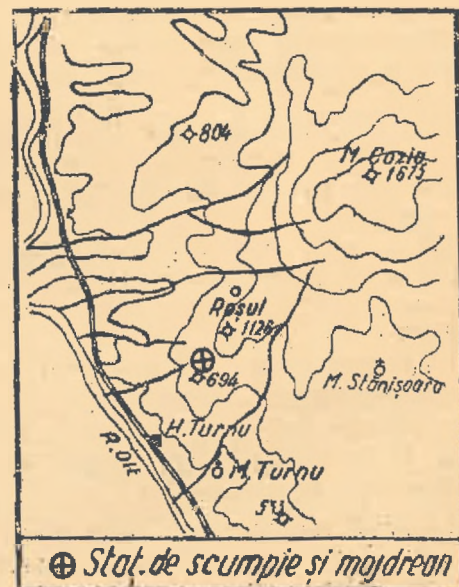
Socotim interesant faptul că spre deosebire de stațiunile obișnuite din restul munților noștri unde tisa se întâlnește în vecinătatea fagului sau a bradului, aci se găsește în vecinătatea pădurii de gorun. Stațiunea este bine cunoscută de populația satelor învecinate care o întrebuițează în mod obișnuit la nunți. Deși exemplarele sunt viguroase credem că mult nu vor putea rezista se-

curei; de aceea ar fi necesară protecția organelor silvice. În general exemplarele văzute de noi nu depășesc 1 $\frac{3}{4}$ m. înălțime, 15 cm. în diametru, iar ca vârstă am numărat 45 inele anuale la un exemplar secționat.

Stațiunile cele mai apropiate sunt: spre N. în Jud. Făgăraș 1 stațiune pe Arpașul de Sus, spre Vest în Jud. Vâlcea, 12 stațiuni, iar spre E. în Jud. Muscel, 2 stațiuni.

Credem că un studiu botanic al acestei regiuni ar aduce mai multă lumină atât în domeniul floristic general, cât și în aria de repartiție a acestei specii.

2. În regiunea Mănăstirei Turnu, pe stânga Oltului, Muchia Usturoiului 600—800 m. alt. am întâlnit o stațiune de scumpie (*Cotinus Coggygia* Scop.) Se găsește pe o coastă stâncoasă cu expoziție sudică, înclinație 30—40 grade, peste care este instalată o pădure amestecată de *Quercus sessiliflora* Salisb., cu mult tei (*Tilia tomentosa* Mnch.), *Cornus mas* L., *Rhamnus cathartica* L., *Rosa canina* L., *Crataegus monogyna* Jacq. Exemplarele sunt foarte viguroase având tulpini de cca. 3 m. înălțime și 10—15 cm. diametru și prezentându-se în pălcuri printre arboretele rărite ale pădurei.

3. Printre tufele de scumpie am observat numeroase exemplare tinere de mojdrean (*Fraxinus Ornus* L.), indicat aci de un sol și de un microclimat special. De altfel regiunea Turnul fiind complet adăpostită de vânturile dinspre Nord, este explicabil că aci, în asemenea stațiune să se instaleze elemente de nuanță mediteraneeană. Vegetația ierboasă-xerofitică, care de

obiceiu întovărășește această specie în locuri deschise, nu se poate identifica, asociația fiind în evoluție către stadiul de climax al pădurei de *Quercus sessiliflora*.

Fraxinus Ornus L., ca indivizi izolați prin pădurea de amestec ca cea de mai sus, am mai găsit și la Nord de Mânăstirea Stănișoara, spre Valea Seacă pe Piatra Scorțarului.

BIBLIOGRAFIE

Literatură românească

- 1) Ciollan G. (Ing.), Tisa, Manuscris, 1943 Biblioteca ICEF.
- 2) Enculescu P., Zonele de vegetație lemnoasă din România
„ Aria geografică a genului *Rhus cotinus* în România
„ Paralelismul dintre „clima, solul și vegetația din România
- 3) Enculescu-P., Prodan I., Contribuțiuni la Flora Dobrogei

- 4) C. C. Georgescu, Tipurile naturale de pădure din regiunile șesurilor joase și înalte ale Olteniei.
- 5) Grecescu D., Conспектul Florei României.
- 6) Martonne Emm. de : L'évolution morphologique des Alpes de Transylvanie.
- 8) Murgoci, G. M., Excursiune pe Valea Oțului. București 1914
- 9) Pașcovschi S., Acta pro fauna et flora universali. Seria II vol. I Nr. 18-19
- 10) Popescu Voitești, „Muscelele dintre Dâmbovița și Olt.
- 11) Prodan I., Flora României.
- 12) Săvulescu Tr., Der biogeografische Raum Rumäniens. Buc. 1940.

Literatură străină.

Hayek, Schur, Fuss, Simonkai, Pax, Javorka, Fekete L. és Blatny T.

R é s u m é

L'auteur signale quelques stations nouvelles d'un (*Taxus baccata* L.), de frêne (*Fraxinus Ornus* L.) et de sumac fustet (*Cotinus Coggygia* (L.) Scop), situées en Valachie dans la région sous-carpatique du département Argeș.

SPECII EXOTICE RARE DE LONICERA CULTIVATE ÎN BUCUREȘTI

Prof. IULIU MORARIU

În dezvoltarea estetice a urbanistice a Capitalei grădinile publice și particulare, aleele și plantațiile de arbori sau arbuști ornamentali câștigă din ce în ce mai mare însemnătate. Deși plantarea nu se face întotdeauna după un plan arhitectonic-peisagistic bine studiat, sau nu se urmărește un anumit efect, sau lasă de dorit armonizarea diferitelor lucrări edilitare sau tehnice, verdețea în oraș este bine venită, utilă, recreatoare.

Lăsând problema arhitectonice decorative în seama specialiștilor și cercetând arborii și arbuștii ornamentali plantați prin grădinile publice sau particulare, ca botanist, am putut descoperi lucruri interesante, specii exotice, rare sau încă necunoscute la noi. Așa am descoperit Ulm-ul roșu (*Ulmus fulva* Michx) ¹⁾ în Parcul Național din București, un singur exemplar, necunoscut și nestiut de nimeni, răstăcut în grădină fără să se știe de unde provine. Sunt alte specii, de plante lemnoase ornamentale cari se răspândesc din ce în ce, căutate și de particulari pentru frumusețea florilor, a frunzelor, a portului sau a fructelor. În cele de mai jos prezentăm câteva specii de *Lonicera*²⁾ rare dar, cari tind să se răspândească, unele ieșind din grădinile botanice, trecând în parcuri sau chiar în grădinile particulare, deci depășind cultura de interes științific pentru botaniști, ajung în obiectivul publicului amator de peisaj artistic. Materialul menționat este recol-

tat de noi și se află în Herbarul Politehniceii — București (HPB) sau în herbarul nostru propriu (HIM). Materialul adunat de altcineva este menționat la locul potrivit.

Fiind necunoscute în literatura noastră botanică, dăm diagnozele lor.

Lonicera Korolkovii Stapf.

Arbust cu ramuri întinse ajungând până la 4 m. înălțime. Rămurele tinere fin pubescente, frunze căzătoare ovate până la eliptice, lungi de 1—2,5 cm., cuneate sau rotunzite la bază, slab pubescente pe fața superioară, dens pubescente pe cea inferioară, rareori glabrescentă, glaucescentă (verde albastrui); nețiol lung de 3—6 mm, peduncul lung de 1—2,5 cm., nuherul. Bracteele cam la fel de lungi cu bracteolele, aproximativ 1/3 din lungimea ovarului. Ovar perechi unite, ciliate sau glabre. Corola roză, rareori albă lungă de cca 1,5 cm., lobul lateral al buzei superioare divizat până la mijloc sau ceva mai mult, tubul puțin șebos. Stamine și stil mai scurte decât limbul. Fruct roșu lucitor. Infloreste Maiu — Iunie. Maturatia fructului în (Iulie) August. Originară din Turkestan.

În București câștigă teren în cultură, dă aspect plăcut boschetelor din parcuri și grădini, nu numai prin flori, în perioada înfloririi, ci și prin frunzele de nuanță verde albastruie, diferită de a celorlalte plante lemnoase, sau prin fructele roșii la maturitate (înainte de coacere sunt galbene-portocalii). În herbarul Politehniceii-București: Parcul Național, Grăd. Facult. Agr. București, Grădina Cișmigiu.

1) MORARIU IULIU, *Ulmus fulva* MICHX (ulm-ul roșu) cultivat la București. Viața Forest. X (1942) caet. II p. 54.

2) După numele lui ADAM LONICER sau LONITZER (1528—1586) fizician și naturalist german.

var, *floribunda* Nichols. — Frunze lat ovate, de obicei rotunzite sau uneori subcordate la bază. Grădina Dendrologică Ciolpani (Tâncăbești) leg. A. Beldie (HPB).

Lonicera fragrantissima. Lindl. et Paxt.

Arbust erect, sub-sempervirescent, înalt până la 2 m., cu ramuri lungi uneori recurbate; ramurilele tinere glabre sau aproape glabre, în tinerețe brumate; frunzele foarte scurt pețiolate, eliptice până la lat ovate sau obovate, lungi de 3—7 cm., acute, setos ciliate, fața superioară verde închisă, glabră cea inferioară verde albă

cm. lungime, pubescentă și glandulară la exterior, la început galbenă apoi albă pătată cu nuanțe, purpurii, pe dinafara tubului, foarte mirositoare, tubul cam de lungimea limbului; stil și stamine mai lungi decât limbul; fruct negru. Infloreste Iunie—August. Maturaj fructelor în Septembrie—Octombrie. Orig.: Asia Estică.

La București se află cultivată în mai multe locuri la case particulare ca plantă urcătoare pe gardurile de zid sau de pereții caselor. Str. Av. Petre Creșu (HIM) și Str. Av. Sărătescu 47 în Parcul Domeniilor (HIM), B-dul Filantropia Nr.

Lonicera Korolkovii Stapf. 1-2 frunze, 3 flori. *Lonicera japonica* Thunb. g. 4 bucată de ramură cu frunze și o floare. *Lonicera fragrantissima* Lindl. et Paxt. 5-6 frunze, 7 flori. Toate orig. afară de Nr. 7 care-i reproducă după C. K. Schneider).

strui și păroasă, hispidă în lungul nervurii principale; peduncul glabru, bractei glabre ori slab pubescente; corola glabră pe dinafară, ceva mai lungă de 1 cm., tubul cu o ghibozitate. Infloreste în Martie—Aprilie. Maturaj fructelor în Iunie. Orig. China Estică.

În herbariul Politehnicei-București: Grădina Dendrologică Tâncăbești (Ilfov) leg. C. C. Georgescu; Grădina Botanică Univ. Cotroceni, Grădina Facult. Agr. Buc., Str. G-ral Berthelot Nr. 25.

Obs. Tot materialul nostru are frunzele complet glabre.

Lonicera japonica Thunb.

Arbust scandent (încolăcit, urcător), sub-sempervirescent; rămurelele tinere pubescente; frunze ovate până la oblong ovate, lungi de 3—8 cm. acute sau scurt acuminat, rotunzite ori subcordate la bază, pubescente pe amândouă fețele în tinerețe, mai târziu fața superioară glabră; pețiol lung de cca 5 mm; peduncul solitar, axilar, mai lung (rareori mai scurt) decât pețiolul; frunzele bracteante, lat ovate până la eliptice; bractei de 1/3—1/2 din lungimea ovarului; corola de 3—4

18, Str. Teișana 25 (HPB) leg. I. Teodoru, B-dul Mareșal Averescu 36 (HIM), văzută în Str. Lt. V. Manu Nr. 5. În ultimul timpul am văzut planta și la Cluj într'o grădină pe Str. Andrei Mureșeanu 45, având fructe mature și flori. Sept. 1946.

var. *Halliana* Nichols. Seamănă cu tipul. florile la început sunt curat albe, devin apoi galbene; buza superioară divizată până cam la mijloc în lobi oblongi.

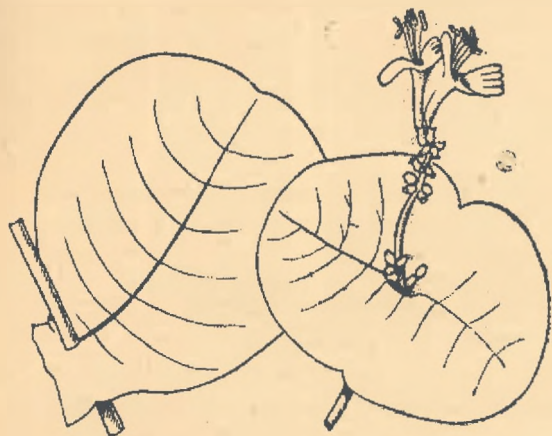
var. *chinensis* Baker. Frunzele glabrescente, cu excepțiunea nervurilor pe fața inferioară cari sunt ciliate sau pubescente; florile pătate cu purpuriu în tinerețe, corola (tubul) la exterior carmin, buza superioară divizată mai mult de 1/2.

Lonicera Prolifera Rehd.

Arbust tufos, des cu tulpini sau ramuri sucite (întortochiate), ramuri tinere glabre, frunze sesile, aproape sesile sau scurt pețiolate, eliptice până la oblong obovate, lungi de 5—9 cm. obtuze rareori acute, verde lucitoare și adesea brumate pe (față) deasupra, glauce pe dedesupt și de obicei scurt pubescente, obișnuit mai mult decât primele două perechi unite într'un disc, lat-obtuz și emarginate la vârf, puternic glaucescente (brumate) pe fața inferioară. Florile gru-

pate în (spice) verticile câte 2—4, adesea au câte două verticile (spice) la bază; corola de 2,5—3 cm. lungime, palid găbuie, glabră în afară, cu un tub gracil, pubescent pe dinăuntru și puțin ventricos mai jos de mijloc, stilul pubescent. Infloresțe în Iunie—Iulie. Maturația fructului în Septembrie—Octombrie. Originară din Statele Unite (Ohio, Tennessee, Iowa și Wisconsin).

București cultivată în Cișmigiu împreună cu *L. Periclymenum* L. Se deosebește ușor de acea-

Lonicera prolifera Stapf. 1 vârf florifer, 2 frunză inserată pe ramură. (Orig.).

stă specie prin florile mai mici pubescente la interior, stilul pubescent și frunza pubescentă pe fața inferioară.

Comportarea speciilor subsempervirescente în climatul Bucureștilor este variabilă cu specia. *Lonicera fragrantissima* își leapădă frunzele în cea mai mare parte peste iarnă, puține se mai păstrează, mai ales pe ramurile inferioare ajunse sub protecția zăpezii, fiind și ele pergamentoase și de culoare verde spălăcită. *Lonicera japonica* păstrează peste iarnă aproape tot frunzișul său. Unii cultivatori o așează la pământ în timpul iernii, alții o lasă întinsă pe gardurile pe cari le

împodobeste. Rezistă chiar crivățului, dar expunerea în bătaia lui directă îi poate provoca degerări parțiale mai ales la vârful ramurilor. Astfel se poate vedea pe timp de ger conservându-și frunzele verzi netulburată.

Résumé

Dans les parcs publics et dans les jardins particuliers de Bucarest, on cultive plusieurs espèces de plantes arbustives et arborescentes intéressantes d'ornement. Leur nombre est en croissance et on peut trouver des espèces qui n'ont pas encore été signalées dans la littérature botanique roumaine.

Par exemple, l'auteur a découvert, il y a quelques années *Ulmus fulva* Michx, espèce d'origine américaine, dont la provenance chez nous, il n'a pas pu l'établir.

Maintenant, il signale quelques espèces de *Lonicera*, qu'on les trouvent cultivées dans les parcs et les jardins de Bucarest. Le matériel documentaire d'herbier, recolté, est déposé dans l'Herbier du Laboratoire Botanique de la Polytechnique de Bucarest et dans l'herbier propre de l'auteur.

Lonicera Korolkovi Stapf. Originnaire de Turkestan, se trouve: dans le Parc National, dans le Jardin Cișmigiu et dans le Jardin de la Faculté Agronomique.

Dans le Jardin Dendrologique de Tâncăbești on en trouve la var. *floribunda* Nichols.

Lonicera fragrantissima Lindl et Paxt. Espèce héli-sempervirescente, originaire de Chine estique. Moins cultivée chez nous, elle se trouve dans le: Jardin Dendrologique de Tâncăbești, Jardin de la Faculté Agronomique, Jardin Botanique de Cotroceni, et dans un jardin particulier situé dans la rue Général Berthelot Nr. 25.

Lonicera japonica Thunbg. Espèce héli-sempervirescente scandente, originaire de l'Asie Orientale. Pour son feuillage vert dans l'hiver et ses fleurs jaunes et blanches, elle est très appréciée. On la trouve dans les jardins des plusieurs maisons particulières. L'auteur l'a aussi identifiée à Cluj.

On en cultive deux var.: *Halliana* Nichols et *chinensis* Backer.

Lonicera prolifera Rehd. Cette espèce, originaire des Etats Unies d'Amérique, a été trouvée jusqu'aujourd'hui seulement dans le Parc Cișmigiu.

Dans le texte roumain on a aussi donné les diagnostics de ces plants.

Colegii Ingineri silvici sunt rugați a colabora la revista noastră, trimițând pe adresa Secretariatului de redacție, fiecare din sectorul respectiv de activitate, studii, articole, note sau informații cu caracter tehnic, pentru că numai astfel revista poate apărea cu un material cât mai variat și de actualitate.

Deosemena este necesar să se semnaleze orice inovație din domeniul culturii și exploatării pădurii, industrializării și prelucrării lemnului.

Crelarea de noi tipuri de unelte mașini, și procedee de lucru, precum și orice îmbunătățiri ale mijloacelor de producție și de prelucrarea lemnului, trebuiesc difuzate, spre a fi cunoscute de toți aceia care se interesează și sunt preocupați de progresul silviculturii românești și al industriei lemnului nostru.

REFERATE — COMENTARII

VALORIFICAREA JIRULUI

Incercări făcute în ultimii ani

de Ing. VASILE COTTA

I. Generalități

Jirul conține o cantitate însemnată de ulei comestibil și anume: jirul cu coajă 23—28%, iar jirul descojit (miezul) cca. 43% ¹⁾, aproape cât sămânța de floarea soarelui: 22—37% cu coajă și 44—51% descojită (miez) ²⁾. Aceste cifre reprezintă rezultatul cercetărilor de laborator. Procentul practic de ulei extras este mai mic, după cum vom vedea mai jos.

Chiar în vremuri de belșug, nu trebuie lăsat neexploatat acest izvor de câștig atât pentru populația din regiunea de munte cât și pentru economia națională. În perioade de lipsă însă, ca acelea din timpul războiului și de după războiu, a nu folosi fiecare ocaziune pentru a împlini nevoile semenilor noștri este o greșală de neiertat.

Fabricarea uleiului din jir nu este ceva nou. În timpul războiului 1914—1918, unele țări din Europa Centrală au reușit să extragă ulei de jir contribuind astfel la reducerea crizei de grăsimi. După încheierea păcii, în 1919, chestiunea aceasta a fost abandonată pentru ca să fie reluată după 20 ani, în timpul celui de al doilea război mondial. De data aceasta, fabricațiunea a luat proporții mai mari. Chiar și la noi, doi autori ^{1), 2)}, au atras luarea aminte asupra acestui nou izvor de câștig, iar în anii 1942—1947, fosta Casă a Pădurilor și alții au făcut stăruitoare încercări de a scoate ulei din jir, cu scop comercial, dar fără rezultat practic, după cum se va vedea mai la vale.

În cele ce urmează, îmi propun să arăt ce încercări s'au făcut între anii 1942—1947 pentru valorificarea jirului, în deosebi prin extragerea de ulei și care au fost rezultatele. S'a făcut o experiență din care trebuie să tragem învățăminte. Dar, pentru ca cititorul să aibă o înțelegere cât mai completă asupra acestei chestiuni, voi rezuma în partea primă a acestui articol, modul de recoltare, conservare și prelucrare a jirului, desi această latură a mai fost tratată la noi ^{3, 4)}. Apoi voi adăuga, în partea a doua, ce s'a făcut

în ultimii șase ani în acest domeniu, la fosta Casă a Pădurilor.

II Procedee de recoltare, conservare, curățire și prelucrare în ulei a jirului.

1. *Recoltarea* are loc în Octomvrie și Noemvrie înainte de căderea zăpezii.

Procedeele sunt următoarele:

a) Culegerea fir cu fir, de către femei, copil, este fără spor și nu se face decât de săteni pentru nevoile lor. Pentru scopuri comerciale, acest procedeu face lucrarea nerentabilă.

b) Ținerea de cearceafuri, pături, sub arbori și baterea crengilor ca să cadă jirul, este, deosemena, un procedeu costisitor, dificil și nerentabil.

c) La Ocolul Silvic Câmpul Cetății, jud. Mureș, ⁵⁾ se procedează astfel: în luna Septemvrie, după o cercetare pe teren, se aleg porțiunile cu arbori având coronamentul bine dezvoltat, cum sunt izlazurile împădurite, marginile de arborete, rariștile, unde nici pătură vie nu există și nici litiera nu este prea groasă, deci măturatul jirului nu este împiedicat. Când începe să cadă jirul sec, cu o greblă se curăță pătura de frunze și crengile de sub arbori, după aceea cu o mătură de nuiele, se curăță și mai bine terenul. Astfel se așteaptă căderea jirului. Peste câteva săptămâni când căderea este pe sfârșite, tot cu mătura de nuiele, se strânge jirul în grămezi, sub arbori. Cu un ciur prin care jirul nu trece, se alege jirul de pământ, frunze, rămurele și alte impurități. Recoltarea este terminată.

d) Dacă nu s'a făcut curățirea litierei de sub arbori, înainte de căderea jirului, atunci așteptăm până ce jirul a căzut și apoi procedăm astfel: cu o furcă sau cu o greblă, tragem la o parte frunzele moarte și crengile, scuturându-le din timp în timp ca să nu tragem și jirul. Va rămâne, deci pe loc jirul și frunzele care n'au putut fi înlăturate. Acest amestec de jir și frunze se adună în grămezi cu mătura de nuiele, apoi se pune în ciur și se alege de pământ, frunze, etc.

Măturarea frunzelor sub arbori, cum se arată

1) Romulus Fulga: Regimul uleiurilor vegetale în România (arhiva fostei CAPS).

2) N. Ghelmeziu: Jirul ca materie primă pentru fabricarea uleiurilor.

3) R. Fulga: Op. cit.

4) N. Ghelmeziu: Op. cit.

5) Raport întocmit de Dl. Ing. Insp. Silvic E. Buzetzky.

6) Raport întocmit de Dl. Ing. Șef. silvic A. Cerbu.

la punctul c, se face rarecree. De aceea, regula în recoltarea jirului o constituie procedeul descris în punctul d.

Recoltarea se face numai pe timp uscat și înainte de căderea zăpezii. După ce jirul răncezește sau încolțește, nu mai este bun.

2. *Conservarea jirului* recoltat, până la extragerea uleiului, este o operațiune căreia trebuie să i se acorde toată atențiunea. Altfel, se poate întâmpla ca jirul să se strice, în deosebi, dacă în cursul transportului, pe drum, a fost plouat. Jirul se pune în șoproane, magazii, sau în podul casei, adică în locuri adăpostite de ploaie și aerisite. Stratul nu va fi mai gros de 10 cm. și va fi întors, zilnic, cu lopata, până la completa uscare. Dacă prelucrarea jirului în ulei se poate face imediat, se evită cheltuielile de conservare.

Totuși am văzut, la începutul lunii Mai, jir în perfectă stare din care se fabrica ulei. Dovadă că se poate conserva.

3. *Curățirea jirului de praf și alte impurități.* Deoarece jirul măturat poate conține praf sau alte impurități, precum și jir sec, care nu au putut fi eliminate prin ciuruire, — el trebuie supus unei operațiuni de curățire.

a) Alegerea fir cu fir, de către femei și copii, este fără spor și nerentabilă.

b) Spălarea este altă metodă și se face astfel: jirul se pune într-o covată (troacă) apoi se toarnă apă peste el. Jirul sec, frunzele și alte impurități ușoare se ridică la suprafață și pot fi înlăturate. Deasemenea se spală praful și pământul. Jirul, bun, spălat, se usucă, punându-se pe cearceafuri. Metoda este bună, deoarece jirul rămâne curat, dar prezintă inconvenientul de a fi greoaie și costisitoare.

c) Impuritățile menționate la punctul b pot fi eliminate mai ușor prin vânturare. Țăranii din regiunile muntoase, care treeră grâul cu mașini rudimentare, au o mașină, care în unele regiuni (Mureș) se numește „ciur“, cu ajutorul căreia aleg grâul din pleavă. Acest „ciur“ este folosit și pentru vânturarea jirului, dacă i se pun site corespunzătoare.

4. *Extragerea uleiului din jir.* Ea se poate face pe două căi: a) prin presare, b) cu ajutorul dizolvanților.

După datele culese din rapoartele ocoalelor silvice foste CAPS, și din informațiunile primite dela fabricanți, randamentul la noi în țară este următorul, — după calitatea jirului și a preseii:

— La presele țărănești (rudimentare) 10—15% din greutatea jirului cu coajă cu tot.

— La presele perfecționate 15—20%.

— La fabricile de ulei, prin extragerea cu dizolvanți 22—28% din greutatea jirului.

Nu insistăm asupra procedurii de extragerea uleiului, deoarece el este cam acelaș ca la floarea soarelui. Menționăm doar atât, că pentru descojire, valțurile trebuie îndepărtate, iar prașitul jirului măcinat se face puțin deosebit de prașitul seminței de floarea soarelui.

Turtele rămase după extragerea jirului conțin un procent de ulei cu atât mai mare cu cât pre-

sa a fost mai slabă. Prin extragerea cu dizolvanți, însă, rămâne în ele foarte puțin ulei. După unii autori *) „turtele de jir nu pot fi întrebuintate pentru hrănirea cailor, măgarilor, cățarilor și caprelor, din cauza unei substanțe de natură alcaloidă, pe care o conțin, denumită fagin. Rumegătoarele, porcii și găinile pot fi hrănite cu aceste turte, evident în anumite rații“.

III. Incercări de valorificare a jirului făcute în intervalul de timp 1942—1946 și rezultatele obținute.

Sub presiunea lipsei de grăsimi, provocată în mare parte de recolta agricolă slabă din 1941, problema extragerii uleiului din jir s'a pus în mod deosebit în anul 1942. S'a cerut insistent realizării în acest domeniu, îndeosebi pentru motivul că, în alte țări, fabricația pe scară întinsă reușise. Casa Pădurilor a examinat posibilitatea recoltării jirului din pădurile Statului, întocmind hărți cu răspândirea pădurilor de fag și cercetând recolta din acel an. Recoltarea urma să fie făcută prin organele CAPS, iar jirul trebuia să fie predat fabricilor de ulei.

Evaluarea provizorie, făcută în luna Iunie, din care rezulta că s'ar putea recolta cca. 80 vagoane jir, s'a dovedit prea optimistă, deoarece, din cauza secetei din Iulie și August, recolta a fost compromisă. A rămas așa de puțin jir sănătos, încât recoltarea s'a dovedit nerentabilă. Nu s'a cules nimic. Este știut că, în adevăr, pentru fructificația fagului, decisiv este mersul vremii din luna August, oricât de frumoasă ar părea recolta în luna Iunie.

În anul 1943, recolta de cereale și de plante oleaginoase fiind bogată, problema recoltării uleiului din jir nu s'a mai pus cu aceiași stăruință. De altfel, nici fructificația fagului n'a fost decât mediocră. S'au trimis doar 1.000 kg jir pentru a face experiențe în fabrici. Rezultatul nu s'a comunicat Caps-ului, deși a fost cerut.

În anul 1944, recoltarea n'a fost posibilă din cauza stării de războiu, iar în anii 1945 și 1946, am avut secetă cumplită, deci recolta a fost compromisă. Iată cum, timp de cinci ani, cu toate eforturile făcute de a culege cantități mari de jir și a le expedia fabricilor pentru fabricarea în mare a uleiului, această operațiune n'a reușit. După informațiunile primite dela Oficiul fabricilor de ulei, tot ce s'a putut face în acest timp a fost să se culeagă atâta jir încât să se poată face experiențe în fabrici (nu în laborator), asupra randamentului extragerii uleiului din jir.

În discuțiunile care au avut loc în anul 1942, în șeful comisiunilor chemate să așesească soluțiuni practice pentru colectarea jirului, nu a rareori au fost exprimate păreri excesiv de optimiste. Persoane străine de specialitatea forestieră au afirmat că jirul este așa de abundent încât poate fi adunat „cu lopata“. Pentru a evalua cantitatea de jir ce s'ar putea recolta, a-

celeași persoane au înmulțit suprafața pădurilor de fag cu o cifră exprimând recolta pe hectar și astfel au ajuns la cifre foarte mari. Evaluarea aceasta nu este ușor de făcut. Totuși pentru a nu da cifre exagerate care ne pot cauza decepții, trebuie avute în vedere următoarele: suprafața ocupată de fag la toate categoriile de proprietari este azi de circa 1.980.000 ha. Din aceasta, jumătate este ocupată de arborete tinere care încă nu fructifică. Jumătate din arboretele ajunse la vârsta când fructifică sunt situate în regiuni îndepărtate de centrele locuite, pe coaste cu pante mari sau au subarborete ori cazături care nu permit recoltarea cu cheltuieli puține. Dealtfel și litiera groasă face recoltarea nereușită. Rămâne deci un sfert din întinderea totală. Dar fructificația nefiind generală, putem opera o altă reducere de 50%. Presupunem acum că în adevăr într'un an oarecare am avea pe o optime din întinderea țării o fructificație abundentă, întrebarea este: se vor găsi suficienți muncitori și va fi oare timpul destul de favorabil pentru a aduna toată recolta? Dar, de afecțiunile în curs de regenerare nu ne putem atinge. Credem deci că nu greșim mult afirmând că suprafața păduroasă medie de pe care s'ar putea recolta, anual, jir nu este decât 5% din întinderea ocupată de fag, adică circa 100.000 ha.

La cât se poate evalua recolta pe hectar? Cifre ne lipsesc. Totuși, nu putem evalua recolta de jir la mai mult de 500 kg. Aplicând această cifră la suprafața de 100.000 ha., revine 50.000.000 kg., sau 50.000 vagoane jir, anual, din care cu un randament de 18% ulei, am obținem 9.000 tone ulei.

Pentru ca fabricarea uleiului de jir să fie rentabilă, materia primă — jirul — trebuie să ajungă la fabrică la un preț de cost cu nimic mai mare decât cel al floarei soarelui. Este o condițiune peste care nu se poate trece. La floarea soarelui, cheltuielile de recoltare sunt mici, în schimb intră în calcul cheltuielile de sămânță, semănat, prăsit, etc. La jir, renta este o cifră infimă, în schimb sunt urcate cheltuielile de recoltare. S'ar putea încerca încurajarea fabricării uleiului din jir prin aplicarea unui tarif redus la transportul pe C.F.R. și prin reducerea impozitelor asupra uleiului. Dar aceasta nu este deajuns. Trebuie depuse eforturi pentru reducerea cheltuielilor de recoltare, iar aici, cheia este raționalizarea muncii.

Dacă, în trecut, recoltarea n'a reușit, cauza este și lipsa obicinuinței la populația noastră din regiunea de munte, de a culege jir.

Prezintă un mare avantaj faptul că jirul poate fi prelucrat în fabricile de ulei obișnuite. A construi fabrici aparte numai pentru jir n'ar fi rentabil, deoarece fagul nu fructifică în fiecare an, deci fabricile ar fi nevoite să-și suspende activitatea în anii fără jir. De remarcat este faptul că cheltuielile de fabricație par a fi ceva mai urcate la jir, un motiv în plus ca prețul de cost al jirului loco fabrica de ulei să nu fie mai mare decât cel al seminței de floarea soarelui.

Pentru a cunoaște situația valorificării jirului, fosta Casa Pădurilor a făcut o anchetă în toate regiunile țării, trimițând ocoalelor sa'e silvice, spre complectare, un chestionar. S'au ales în acest scop, patru ocoale din Moldova, opt ocoale din Muntenia și Oltenia, 6 ocoale din Ardeal și 11 ocoale din Banat și Crișana.

Din răspunsurile primite, rezultă următoarele:

1. Obiceiul de a se recolta jir pentru fabricarea de ulei există, azi, numai în județul Mureș și anume în cuprinsul ocoalelor silvice Lăpușna-Isticeu și Câmpul Cetății. Aci, țărani săraci, în anii când există fructificație, culeg jir și își fabrică ulei pentru nevoile proprii, în preale țărănești. Procedeele de recoltare descrise în parțea primă a acestui studiu se aplică în acea regiune.

Deși nu este practicat în prezent, totuși extragerea uleiului din jir este cunoscută și în alte regiuni (Strâmbu-Groși, județul Someș și Făget-Fârdea, județul Severin) și se recurge la acest mijloc de aprovizionare cu grăsimi, numai în vremuri de criză. La întrebarea dacă se recoltează jir și primăvara, după topirea zăpezii, răspunsul a fost negativ în 90% din cazuri.

Cât recoltează un om într'o zi?

Cules fir cu fir, într'un an cu recoltă slabă (stropitură), un om adună circa 3 kg pe zi.

Cules fir cu fir, în alte regiuni ale țării și în anii cu recoltă mai bună, se apreciază la 4—6 kg pe zi.

După metodele descrise la punctele c) și d) de mai sus, se pot culege zilnic 15—20 kg (31—42 litri).

Din aceleași răspunsuri, rezultă că la 100 kg jir se obțin 7—16 kg ulei după calitatea jirului și natura preseii și că uleiul extras prin presarea la rece este tot așa de bun ca și cel de floarea soarelui. Cel extras la cald este astringent la început, dar lăsat destupat, după circa 2 săptămâni se îmbunătățește.

După o încercare făcută în Octombrie 1946 la Ocolul Silvic Făget județul Severin, rezultă că într'o regiune cu fructificație slabă (stropitură), un om (copii, fete), culegând jirul fir cu fir, a adunat pe zi 2,75 kg (5,5 litri) în 7 ore efectiv lucrate. Storcând uleiul la o presă care lucra cu 10—11 atm., randamentul a fost de 7,27% ulei (din 44 kg jir au rezultat 3,10 kg=3,88 litri ulei) de foarte bună calitate. Jirul a fost în mare parte sec. Au mai rămas și 12 kg turte. Decorțicarea s'a făcut foarte ușor, chiar mai ușor decât la sămânța de floarea soarelui. (Jr. CAPS 51525/1946). Subliniem presiunea cu totul scăzută, de 10—11 atm. La o presă văzută de subsemnatul în orașul Reghin, care după declarația proprietarului ei, lucra cu 500—600 atm., randamentul era de 22—25%.

2. La întrebarea dacă există undeva obiceiul de a se culege jir și apoi a se hrăni cu el animalele, s'a răspuns, în majoritatea cazurilor, negativ. Nică nu este de mirare, deoarece culegerea jirului este fără spor.

Totuși, când e secetă, deci lipsă de porumb,

imii săteni adună jir și-l întrebuințează acasă la hrănirea porcilor, în loc de porumb (ocoalele Soveja, Fântânele, Isticeu).

3. În fine, o altă întrebare din chestionar a fost aceea dacă sătenii obișnuiesc să trimită porcii la jir în pădure pentru a se îngrăsa. Ocoalele din Moldova (Soveja, Traian, Fântânele) au răspuns negativ. Motivul este teama de a nu se pierde porcii. Cele din Muntenia, în general au răspuns afirmativ. Ocolul Câmpulung-Muscel arată că și oile sunt introduse în pădurile de fag pentru a se hrăni cu jir.

În schimb, se constată că obiceiul de a se introduce porcii la jir este foarte extins în Crișana și Banat. Puțin și în Oltenia. Se pune întrebarea dacă răspândirea mai mare în Banat și Crișana a acestui obicei nu este influențată și de climă. Într'adevăr, în Moldova și parte din Muntenia, iernile sunt foarte grele, iar zăpada mare, încât perioada în care porcii ar putea sta în pădure este scurtă. Nu așa se petrec lucrurile în Vestul țării: Banat, Crișana și chiar în Oltenia, unde iarna ușoară permite rămânerea porcilor până la 1—15 Ianuarie și uneori chiar mai mult.

Din constatările pe care le-am făcut personal în Crișana și Banat, porcii se introduc la jir cam la 15 Septembrie când începe să cadă cel viermănos. Ținuți până la 15—31 Decembrie, adică 3—3,5% luni, porcii devin mai mult decât semi grași, încât nu mai necesită decât o lună de hrănire cu porumb pentru a fi bine îngrășați. Culoarea slăninei la porcii îngrășați numai cu jir bate în galben, dar după hrănirea timp de o lună cu porumb ea devine albă, iar carnea și grăsimea sunt tot așa de bune ca la porcii care n'au consumat decât porumb.

Pentru îngrășatul cu jir, se aleg porci în vârstă de opt luni—1 an, adică bine dezvoltăți. Cei tineri, adeseori se îmbolnăvesc. În apropiere, trebuie să fie apă din abundență, iar păstorul trebuie să-i conducă des la apă, deoarece hrana consistentă, formată din uleiul din jir provoacă sete, iar lipsa apei duce la îmbolnăvire. Pe zăpada moale, până la 20 cm, prosime, porcii pot să-și adune hrana, dar îndată ce pământul îngheată și porcii nu mai pot scurma, hrănirea nu mai este posibilă. Acesta este momentul când trebuie trecuți la îngrășat cu porumb.

Îngrășarea porcilor cu jir permite o însemnată economisire de porumb. Nu se face nici o cheltuială cu adunatul jirului. Singura cheltuială este paza porcilor. Într'unul din ultimii cinci ani, când s'a pus problema recoltării jirului pentru fabricarea de ulei, un dreptător a răspuns astfel: nu voi rupe jir pentru ulei, ci voi îngrăsa cu el porcii.

Asupra pagubelor pe care le-ar aduce în regenerarea porcilor introduși la jir, răspunsul celor 29 ocoale a fost că nu fac pagube, deoarece nu se introduc în afecțiunile în rând de regenerare. Dacă însă se introduc și în aceste din urmă afecții, atunci, toamna, în general nu fac pagube, dimpotrivă, scurmând, deci săpând stratul de litiță, dau posibilitatea seminței să ajungă în

contact cu pământul. Totuși, cunosc cazuri când porcii introduși în afecția în curs de regenerare numai pentru pregătirea solului și apoi scoși, duși în altă parte a pădurii, au revenit singuri în afecția în rând unde erau obicinuiți și unde exista mai mult jir, făcând oarecari pagube. Scurmatul poate fi evitat prin punerea belciugului în râțul porcilor.

Problema fabricării uleiului din jir se pune mai insistent în anii de secetă când recolta de plante oleaginoase, este slabă. Dar, tocmai atunci este în general, slabă și recolta de jir, ploaia sau seceta din luna August fiind — după cum s'a mai spus — decisivă pentru recolta de jir din acel an. Totuși, prin răspândirea obiceiului recoltării de jir, prin ameliorarea procedeeilor de cules așa fel încât să se ajungă la 20—30 kg recoltate de un om pe zi, se poate realiza fabricarea de ulei din jir și în anii cu recoltă bogată de floarea soarelui. Ne-ar rămâne, astfel, pentru export o parte din porumbul folosit pentru îngrășatul porcilor.

Ca un început pentru răspândirea obiceiului recoltării jirului pentru fabricarea de ulei, fostă Casa Pădurilor Statului a întocmit în anul 1947 instrucțiuni și le-a trimis tuturor ocoalelor din regiunea fagului, descriind procedeele de recoltare, de conservare și de fabricare de ulei cunoscute la noi. (Jurn. nr. 32738/1947). Aceste instrucțiuni au fost trimise cu indemnul ca personalul silvic și muncitorii fasanieri să culegă jir și să fabrice ulei pentru trebuințele lor proprii. Taxa către CAPS a fost foarte mică, mai mult simbolică. Taxă moderată a fost fixată și pentru cazul când persoane particulare ar dori să adune jir.

Dacă recoltarea jirului pe seama fabricilor de ulei n'a reușit, între altele, și din cauza costului ridicat al mânei de lucru, sperăm că va reuși adunarea de către săteni, pentru nevoile lor proprii, când ei au un stimulent în plus — interesul propriu — și nu fac un calcul așa de sever al timpului folosit de femei, copii.

În regiunea de munte, floarea soarelui se cultivă pe scară mică sau deloc. Este o situație fericită căci tocmai aci crește fagul, jirul putând remedia, cel puțin în parte, lipsa de grăsimi. Depinde numai de hărnicia acestor săteni, ca în anul când fagul fructifică, să nu ducă lipsă de ulei.

IV. Concluziuni

1. Fabricarea uleiului din jir era în uz, în ultimii ani, în regiunea de mijloc a județului Mureș. Ea este cunoscută și în alte părți ale Ardealului și Banatului, dar se recurge la ea numai în vremuri de criză de grăsimi și numai de populația săracă.

2. Rentabilitatea extragerii uleiului din jir este strâns legată de costul jirului loco-fabrică. Pentru reducerea costului recoltării, este absolut necesar să se amelioreze procedeele de cules, conservare și expediție la fabrică, așa încât prețul de cost al jirului să nu fie mai mare decât acela al seminței de floarea soarelui.

3. Până în prezent, la noi, extragerea uleiului din jir s'a făcut numai în prese, nu în fabrici propriu zise. Cauza a fost imposibilitatea aprovizionării cu jir a fabricilor.

4. În anii de secetă, când recolta de floarea soarelui este slabă, de obicei, este compromisă și fructificația fagului. Prin urmare, la fabricarea uleiului din jir nu recurgem numai în anii de secetă, ci acest produs trebuie valorificat atunci când îl avem.

5. Nu se obișnuiește a se culege jir și apoi a se îngrășa cu el porcii, decât rareori, în anii de secetă și în puține regiuni, pentru a suplini porumbul.

6. Obiceiul de a introduce porcii la jir este puțin răspândit în Moldova, mai frecvent în Muntenia și Oltenia și foarte răspândit în Banat și Crisana.

7. Prin folosirea jirului, s'ar putea lăsa pentru cultura de cereale o parte din pământul ocupat de plantele oleaginoase. Deasemenea, prin îngrășarea porcilor cu jir, s'ar putea economisi porumbul.

R é s u m é

La faine (en croûte) contient 23—28% huile comestible, tandis que celle sans croûte (le noyau) en contient 43% soit à peu près la quantité d'huile offerte par les graines de tournesol.

Dans la période de temps 1942—1947, on a tâché,

en Roumanie, de fabriquer l'huile de faine, pour couvrir (compléter) la quantité d'huile déficiente à cause des faibles récoltes agricoles. A son tour, la récolte de faine n'a pas été abondante, raison pour laquelle on n'a pas pu passer à la fabrication en gros de l'huile de faine. Pourtant, on en a pu obtenir des intéressantes dates et recueillir des renseignements.

Dans cet article, l'auteur montre la manière dont on peut recueillir, purifier et conserver les faines donnant aussi des chiffres sur la quantité d'huile qu'on peut obtenir par divers procédés d'extraction. Un ouvrier recueille 15—20 kg de faine par jour. Si elle est bien manipulée, la faine peut être conservée jusqu'au mois d'Avril de l'année suivante. Dans le département Mureș (en Transylvanie) les paysans de la région de montagne fabriquent couramment, pour leurs besoins, l'huile de faine. En utilisant les presses paysannes (rustiques), on peut extraire 10—15% huile, rapportée à la pesanteur totale (en croûte) de la faine. Dans les presses systématiques, le taux d'huile obtenu monte à 15—20%, et on peut supposer qu'en utilisant les procédés à dissolvants on en obtiendrait davantage.

Le hêtre occupe en R. P. R. un superficie appréciable de terrain. L'auteur du présent article suppose que la surface sur laquelle on pourrait recueillir la faine ne peut pas dépasser 5% de l'étendue totale des forêts de hêtre, soit 100.000 ha, parceque:

une partie de cette étendue est occupée par de jeunes peuplements, qui ne fructifient pas.

une autre partie se trouve en régions inaccessibles, en d'autres, la litière qui est trop épaisse et le sous-étage empêchent l'opération de ramassage, et

enfin, dans les affectations en cours de régénération on est défendu de ramasser.

PLANTE TANANTE INDIGENE

de Dr. E. TOPA

dela Institutul Botanic din Cluj

Introducere

Substanțele tanante,* atât de căutate de tăbăcari, boiangii și farmaciști, sunt foarte frecvente în rădăcinile, scoarța, lemnul, frunza, fructele, respectiv gogoșile sau colțanii (cobe) anumitor familii ca Pinaceae, Ulmaceae, Turneraceae, Apocynaceae, Convolvulaceae, Boraginaceae, Solanaceae, Labiatae sau chiar grupe întregi de plante, cum ar fi Salicales, Fagales, Polygonales, Rosales, Geraniales, Sapindales, Myrtiflorae, Ericales și Ebenales.

Leagănul tăbăcitului este Asia, cu Egiptul, Persia și Babilonul legendar, de unde acest meșteșug prin intermediul arabilor a trecut odată cu denumirile de piele de Cordova, sau de Maroc, în Europa la francezi.

* „Tanner“ este de origină franceză și înseamnă a amuși (ung.), a argăsi (ngr.), a dubi (sl.), a cruși (vsl.), sau a tăbăci (rom.), de unde și numirile germane Weiss-Tanne (*Abies alba*) și Rot-Tanne (*Picea excelsa*), a căror scoarță este folosită în acest scop.

Taninurile, deși n'au o constituție chimică uniformă, posedă proprietăți de a precipita soluțiile de albumină, apoi de a tăbăci piei crude, adică de a le face imputrescibile și impermeabile, iar cu sărurile de fier dau colorațiuni albastre-negre sau verzui.

Astăzi când tăbăcăria minerală nu poate fi aplicată pentru fabricarea tălpilor, blăncurilor, blăncuțelor, curelelor și tovalului din piei de mânăz, mânăz, vițel, bivol, bou, etc., iar pe de altă parte tanantele exotice, de Quebracho (*Schinopsis Balansae*, Sch. Lorentzii din fam. Anacardiaceae), cu rezervă de cel mult 30 mil. tone și castanul bun (*Castanea sativa* din fam. Fagaceae) care din cauza unei boli criptogamice este sortit pierii, s'au împușinat, industria mondială a pieilor a făcut un apel la botaniști, fitotehnicieni, chimiști și comercianți, de a cerceta și stabili noi surse vegetale pentru transformarea pieilor crude în piei dubite, rezistente și durabile.

În această direcție, sunt cunoscute investigațiile englezilor în Australia, apoi ale francezilor în Europa și coloni, precum și ale italienilor, germanilor, olandezilor, elvețienilor, polonilor, ungarilor și mai presus de toate ale URSS.

În lupta dărză care se dă actualmente și pe terenul industrial, sigur că străinătatea, care avea în RPR un dețeu în pielărie ca și în alte produse, nu ne va da materii cu care s'o concurăm, de aceea trebuie să ne aprovizionăm la timp cu extractele tanante indigene.

I. Sursa tanantelor vegetale indigene.

Bazați pe inițiativa de argăseală existentă, apoi pe avântul fito-tehnicienilor și biochimicștilor, dacă nu și al economiștilor, suntem convingși că ilora noastră va îndestula nu numai industria actuală a pieilor, ci va putea dispune și de rezerve pentru viitor.

Aceasta cu atât mai mult cu cât esențele forestiere indigene vizate ocupă la noi suprafețe destul de însemnate.

La nevoie găsim un mare procent de substanțe tanante fie în părțile subterane de fereguță = *Polypodium vulgare*, stânjini galbeni = *Iris Pseudacorus*, troscot = *Polygonum aviculare*, *P. amphibium* (22%), răculeț = *P. Bistorta* (15%), nufăr alb = *Nymphaea alba*, nufăr galben = *Nuphar luteum*, sclipeți = *Potentilla Tormentilla* (14-17%), călțunu doamnei = *Geum rivale* (30%), cerențel = *G. urbanum*, cebarea = *Sanguisorba minor*, crețușca = *Filipendula Ulmaria*, ciocul păsării = *Geranium palustre*, pălăria cucului = *G. phaeum*, greghetin = *G. pratense*, năprasnică = *G. robertianum* (19-44%), briboi = *G. silvaticum*, sică = *Limonium Gmeini* (8-17%), tătănească = *Symphytum officinale* (4-6%), mătrăgună = *Atropa Belladonna* (11%): în toate organele de hamei = *Humulus Lupulus*, vița de vie = *Vitis vinifera*, iarba neagră = *Calluna vulgaris* (7%), afine = *Vaccinium Myrtillus*, floarea amorului = *Plumbago europaea*, torțiel = *Cuscuta europaea* (6%), volbură = *Convolvulus arvensis*, cupa vacii = *C. sepium* (9-10%), miruță = *Anchusa officinalis* (6-9%), arârii = *Cynoglossum officinale* (8-9%), ochii păsăricii = *Myosotis palustris* (5-6%), cuscrișor = *Pulmonaria officinalis* (10%), laur = *Datura Stramonium* (4-5%), lăsnicior = *Solanum Dulcamara* (9-11%) pătlăgele roșii = *S. Lycopersicum* (5%), zărnă = *S. nigrum* (7-10%), cartofi = *S. tuberosum* (5-9%), cătușe = *Ballota nigra* (9-12%), busuioc sălbatic = *Brunella vulgaris* (7%), tapișnic = *Galeopsis pubescens* (7-10%), sugel alb = *Lamium album* (8-14%), ungueraș = *Marrubium vulgare* (7%), busuiocul cerbilor = *Mentha Pulegium* (4%), sovârf = *Origanum vulgare* (8%), jaleș = *Stachys germanica* (11%), iarbă usturoasă = *Teucrium Scordium* (10%), cimbrisor = *Thymus Marchalianus* (3-7%), în scoarța de nuc = *Juglans regia*, scoruș = *Sorbus aucuparia* (7%), = *Sorbus domestica*, cătina mică = *Myricaria germanica*, rodiu = *Punica granatum* (20-22%), lemn cănesc = *Ligustrum vulgare*; în frunza de sfineac = *Carpinus orientalis*, scumpie = *Cotynus Coggyria* (8-12%), *Rhus coriaria* (13%), lemnul lui D-zeu = *Hex Aquifolium*, ruginare = *Andromeda Polifolia*, strugurii ursului = *Arctostaphylos Uva ursi*, merișor = *Vaccinium Vitis-idaea*, roiniță = *Melissa officinalis* (4%), isma broaștei = *Mentha aquatica* (7%); în pericarpul de castan porcesc = *Aesculus Hippocastanum* (1,9-2%), rodiu = *Punica granatum* (26%) în fructe de voiniceriu = *Euonymus europaea*, boz = *Sambucus Ebulus*; sau în semințe de măsălarită = *Hyoscyamus niger* (3'5%) etc., toate

până azi neglijate, în timp ce noi eram tributarii trustului italiano-german.

Conținutul taninului vegetal variază, nu numai după vârsta și organele uneia și aceleiași specie de plantă, ci însuși după climă, sol, expoziția locală. Astfel, valoarea tanică la scoarța de molid elvețian e de 12,6%, iugoslav 12,5%, polon 12,2%, german 11,4%, cehoslovac 10,6%, sovietic 10,3%, etc., iar frunza de scumpie italiană conține 3%, dalmatină 7—10%, motenegrină chiar 28—29%, (în care cauză în Montenegro ea a și fost monopolizată în acest scop.

II. Manopera și valorificarea taninurilor vegetale.

Pentru a ne familiariza cu plantele tanante indigene și în acelaș timp pentru a putea valorifica taninurile din ele, precum și a aprecia manopera, vom expune această chestiune mai pe larg prin câteva exemple tipice.

După cum am văzut, ștejarul (*Quercus Robur*), gorunul (*Qu. sessiliflora*) și cerul (*Qu. Cerris*) constituiesc pentru țara noastră procentul cel mai însemnat din totalul materiilor tanante. Toate trei speciile formează împreună cu alte esențe, păduri întinse atât în regiunea șesurilor, cât și în regiunea deluroasă, ajungând până la 600-900 m. altitudine.

Coaja acestor specii conține 3-20% tanin, putându-se extrage din ea un conținut lichid de 20-25%, sau solid de 56%, substanțe tanante și 26% netanante.

În general conținutul tanic al coajei scade dela rădăcină spre vârful trunchiului cu 3-5%.

Epoca cea mai eficace pentru decojirea scoarței depe lemnul tânăr de ștejar verde, începe odată cu înmugurirea acestora, știind că timpul optim este luna Mai și Iunie, când seva zonei cambiale, sau zonei generatoare libero-lemnoase, este în toi, iar lăstărișul, care se naște din urmele arborilor îndepărtați în acest scop, se va putea lignifica până la finele perioadei de vegetație începută.

Operațiunea de decojire la ștejar se face cu 10 zile mai de vreme ca la gorun; scoarța acestuia din urmă, în comparație cu cea de ștejar, se desprinde mai lesne. Asemenea aceasta întâietate se aplică și la prăjini groase și subțiri.

De observat este faptul că doborîrea arborilor, să se facă cât mai aproape de suprafața pământului, apoi în al doilea rând să se taie atâtea exemplare câte pot fi descojite în curs de 1-2 ore, căci orice târăgăneală îngreuează această operație.

În prealabil arborele doborît se curăță de crăci, ciuperei, licheni și mușchi, apoi scoarța se retează în bucăți de 1 m. lungime, ca, în fine, aceasta din urmă, cu ajutorul seurei și penei, să fie decojită.

De regulă un tăietor poate da de lucru la doi decojitori. În genere depe 1 m³. lemn decojit se recoltează 100 kg. coajă uscată, care operație necesită circa 10 ore de lucru.

Coaja de ștejar, fiind un produs foarte fin, tre-

buie ferită de umezeală, ploaie și lovituri, care pot devaloriza marfa până la 70%.

Uscarea se face în pădure, proptindu-se de prăjini așezate în furcă, sau așezându-se pe capre improvizate din două perechi de pari bătuți în cruciș în pământ.

După 7 zile de uscare la aer, scoarța pierde aproape jumătate din volum și greutate inițială, legându-se apoi, cu cujbe de salcie, mesteacăn sau curpen, în snopi de câte 15 sau 30 kg., spre a fi transportată și depozitată în șoproane uscate și bine aerisite, unde însă păstrarea să nu întrecă 1 an deoarece cantitatea taninului scade treptat până la 30%.

În medie, coaja tânără și lucioasă conține 16-20%, cea cu început de crăpături 10-14%, cea bătrână 5-8%, iar cea grosolană, însă cu ritidomul (dela gr. *rhytis* = zbârcitură) îndepărtat, 8-10% substanțe tanante din marfa uscată la aer.

De aici rezultă, că taninul sporește până la momentul când scoarța netedă capătă primele zbârcituri (ritidom).

Apariția ritidomului este foarte variată, dela o specie la alta, așa de pildă la salcâm (*Robinia Pseud-acacia*) el se formează în primul an, la viță de vie (*Vitis vinifera*) în cel de al doilea an, la ulm (*Ulmus campestris*) după 3-4 ani, la cer (*Quercus Cerris*) și tei (*Tilia platyphyllos*) după 10-12 ani, la gorun (*Qu. sessiliflora*) și stejar (*Qu. Robur*) între 14-20 de ani, la brad (*Abies alba*) și carpin (*Carpinus Betulus*) după 50 de ani, iar la castan bun (*Castanea sativa*) chiar la vârsta de 70 de ani.

Pentru RPR, în afară de coaja de stejar, gorun și cer, pentru extracția substanțelor tanante, mai prezintă o deosebită importanță și coaja de molid (*Picea excelsa*).

Lemnul molidului este apreciat în deosebi ca material de rezonanță, claviatură, aeronautică, mobilă, șindrilă, stâlpi de telegraf, celuloză, etc.

Ca produs accesoriu, coaja molidului, la vârsta corespunzătoare exploatării lemnului, are aproape aceiași valoare comercială, în ce privesc materiile de tăbăcit, ca și coaja molidilor tineri.

Drept dovadă, la vârsta între 20-60 de ani, coaja molidului conține 10,51%, între 60-80 de ani 10,31% și între 80-120 de ani 10,10% tanin.

Solul nisipo-argilo-humos și reavăn, precum și expoziția N, NE facilitează, la molid, elaborarea substanțelor tanice, pecând solul și climatul mediteranean diminuează formarea acestora.

Așa, taninul, în scoarța de molid din Moldova, a fost evaluat de **Huidovici** la 11,42%, cel din Bucovina la 11% și cel din Ardeal la 10,67%, pe când cel din Muntenia nu are decât 9,61% din produs.

Deci, coaja de molid, care până nu de mult se folosea cel mult la învelirea colibelor, la facerea burdufurilor pentru conservat brânză, pentru foc sau se lăsa la voia întâmplării pentru incuibarea insectelor și ciupercilor dăunătoare, va trebui oastăzi înainte adunată la timp pentru a fi valorificată ca materie în prelucrarea pieilor de tăbăcit.

Recoltarea coajei de molid, după cum am specificat mai sus, este subordonată de exploatarea lemnului, adică în timpul primăverii și verii, când seva în arbore este destul de abundentă și decojirea este lesnicioasă.

Coaja trunchiurilor, neaccidentată, sănătoasă și fără solzi, se taie circular în jungime cu ajutorul unor cuțite speciale, la distanțe de 1-2 m, pentru a le desprinde în întregime sub formă de uluce.

Coaja, astfel recoltată, se așează la uscat, în deoște după procedeul amintit mai sus, care este în funcție de insolație, mișcarea aerului și starea higrometrică a locului. În nici un caz ea nu se va ridica din pădure până când nu ne vom convinge că o bucată de coajă se rupe la îndoire, ca apoi s'o dirijăm la depozit sau la tăbăcărie.

Fără să intrăm în amănunte, relevăm faptul că acum 67 de ani în urmă, a apărut primul produs tanic de molid în comerț (1882). Dar avântul cel mai însemnat și puternic l'a căpătat îndeletnicirea aceasta în timpul războiului trecut când, din cauza blocadei economice, extractele exotice nu mai puteau fi importate. Așa Uniunea Sovietică, prin construirea unei mari fabrici la Leningrad, cu capacitatea de lucru zinică, de peste 11 tone extract din 120 tone de coajă de molid, a bătut recordul.

Astfel produsul acesta a devenit cel mai însemnat și căutat articol mondial pentru industria tăbăcăriei.

Din exploatarea normală de molid am putea avea 750.000 m³ de coajă comercială, care la rândul ei ar da circa 3.000 de tone extract pentru tăbăcit.

În ce privesc celelalte specii indigene, apreciate pentru tăbăcit, amintim coaja de castan bun (*Castanea sativa*) cu un conținut de 17% substanțe tanante și 5-7% netanante. Într'o pădure de castani tratată cu scopul de a obține coaja ca produs principal, cantitatea de extracte tanante ar fi de 4-7 ori mai mare față de o pădure de stejar de aceeași vârstă și suprafață. Învelișul fructelor de castan bun constituiesc, ca și lemnul acestuia, o sursă importantă pentru dubit, știind că primul are 13% substanțe tanante, iar cel de al doilea 10%.

Însă cel mai însemnat produs accesoriu, dar până în prezent negătat în seamă, îl formează rumegușul, de castan bun, cer, gorun, stejar, ș.a., care conține între 8-10% tanin, cu condiția ca aceasta să fie uscat și rezultat dela arbori bătrâni și sănătoși.

Deasemenea, coaja și lemnul de crin, lariță sau zadă (*Larix decidua* L. ssp. *polonica*), conțin o însemnată cantitate de tanin. Așa, prima conține 10%, iar liberul chiar până la 16%. Cel mai întins și natural complex cu zadă (*Larix decidua*) se află sub Colțul Roșu, com. Vidolm, Jud. Turda. Cei 15.000 de indivizi seculari ocupă acolo o suprafață de aproape 75 ha. Toluși esența aceasta lemnoasă, din a cărei scoarță se mai scoate rășină, iar lemnul tare și imputrescibil, având și alte întrebuințări, nu va putea dobîndi însemnătatea precedentelor.

Cât privește scoarța de mesteacăn (*Betula pubescens*, *B. verrucosa*), aceasta se bucură mai întâi de avantajul că se decojește cu vr'o două săptămâni mai târziu decât cea de stejar și în al doilea rând pentru că, pe lângă taninul (3%) din scoarța internă, mai obținem camforul de

mesteacăn (10-12%), precum și uleiul de mesteacăn, ambele extrase din scoarța externă a acestuia. Exfolierea este foarte lesnicioasă, știind că dela 1 m³ lemn rotund de mesteacăn, de 20 de ani, se obține o cantitate de 65-80 kg. coajă uscată.

Coaja de arin (*Alnus incana*, *A. glutinosa*) conține 9-16% de substanțe tanante, dar din cauză că face pielea fragilă, nu se folosește decât în argăsirea casnică.

Coaja de salcia lui Iov (*Salix caprea*), răchită (*S. fragilis*), mlaje (*S. viminalis*) etc., cu 8-13% tanin, este indispensabilă pentru piei de iuft, precum și mănuși daneze și scoțiene, cărora le imprimă culoarea deschisă și mirosul specific.

În cazuri foarte rare se mai întrebuițează și coaja de brad (*Abies alba*) = 5%, nuc (*Juglans regia*), fag (*Fagus sylvatica*) = 3-4%, ulm (*Ulmus campestris*) = 3%, velniș (*Ulmus effusa*), păducel (*Crataegus Oxyacantha*), porumbar (*Prunus spinosa*), salcâm (*Robinia Pseud-Acacia*), castan porcesc (*Aesculus Hippocastanum*) = 1,87-2% et.

În afară de scoarța arborilor trebuie luată în seamă ca produs tanic atât frunzele cât și ramurile tinere de scumpie (*Cotynus Coggyria*). Scumpia este un arbust din fam. Anacardiaceae de 2-3 m. înălțime și a cărui frunze obovate au miros de terebentină. Crește de preferință pe coline aride și pietroase, acolo unde stepa vine în contact cu pădurea: Hunedoara, Brașov, Turnul-Roșu, Vârciorova, T.-Severin, Craiova, Vlașca, Ilfov, Covurlui până la Iași.

Lujerii anuali și în special frunzele verzi de scumpie, în timpul secerișului, conțin sub formă de soluțiune în celule parenchimatice (dela gr. para = alături; enchein = a turna), între 8-12% tanin. Acesta se mărește odată cu intensitatea luminei și secetei, iar diminuarea este provocată de anotimp, respectiv regiune rece. Un hectar cu scumpie produce în medie 400 k marfă pulverizată, care se poate cifra la circa 1.000.000 kg. pe an.

Recoltarea și exploatarea scumpiei indigene, se practică și astăzi de tăbăcarii bănațeni. În epoca dela 15 Iulie până la 15 August, după seceriș, când brațele de muncă sunt disponibile. Frunzele și lăstarij culeși se transportă la arie și se vântură cu furcile pentru a se usca mai repede și a nu se încinge; apoi în lipsa de mașini speciale se treeră cu caii. Unii fabricanți o pulverizează la moară.

Materia primă, astfel realizată, se grămădește în saci spre a fi transportată și înmagazinată pentru comerț sau industrie. Manipulațiunile enumerate sunt destul de migăloase și nu pot fi efectuate decât de lucrători încercați.

În fine alte produse care se pot valorifica ca derivate tanante sunt gogoșele depe frunzele de stejar, cât și așa zișii colțani din fructele tinere ale gorunului și stejăruului.

Ambele feluri de produse sunt de origină patologică, provocate de înțepăturile anumitor viespi din genul *Cynips*. Un hectar de stejar

poate da în medie 110 kg. marfă brută cu 17-35% tanin din gale și 24-40% tanin din colțani.

Uscarea gogoșilor de stejar se face imediat după recoltă, în straturi, din șoproane uscate și bine aerisite, deoarece acestea după o zi de păstrare în saci sau lăzi prind mucegai.

Industria pielăriei, după valoarea producției și mărimea utilajului, cuprinde următoarele centre: Jud. Ilfov, inclusiv București cu 26,9%, Cluj cu 19,7%, Timișoara cu 10%, Târnava cu 8,7%. Jud. Bacău, Brașov, Bihor și Mureș, dețin o producție cuprinsă între 5 și 6%.

III. Coloratul pieilor.

Plantele tanante, odată cu imputrescibilitatea și impermeabilitatea, imprimă pieilor și colori anumite.

Așa, scoarța de salcie împrumută iuftului culoarea deschisă, cea de arin dă opincilor culoarea roșietică, iar cea de arin, brad și stejar, în amestec de calaicane, le înnegrește.

La fel cernitul opincilor se mai obține din tăbăceală cu coji de mesteacăn și de arin negru, iar pieile de oi, pentru a le da culoarea verzuie, le dubim cu sică, numită și „Kermek“ (*Limonium Gmelini*).

Pentru a obține piei galbene sau verzi, le dubim cu scumpie.

Pe de altă parte, învelișul cărnos al fructelor de sânger (*Cornus sanguinea*), disolvat în apă, colorează mănuși de piele de căprioară în cenușiu porumbiu.

Asemenea, pentru a colora pieile în galben, ne servim de dracilă (*Berberis vulgaris*), sau de verigariu (*Rhamnus cathartica*), în albastru de bonz (*Sambucus Ebulus*), etc.

IV. Recunoașterea esențelor lemnoase indigene, în toi de iarnă, după cetină și muguri.

I. Arbori cu frunze cetinoase (necaduce, persistente), fixate:

- A. Izolat și cu limbul aciform-țepos (molid) sau cu limbul lățit și știrbit la vârf (brad).
- B. Câte două (pin negru și pin roș), sau până la cinci (zimbru).

II. Arbori foioși cu frunze căzăfoare, ramuri cu muguri, deci și frunze așezate:

- A. Opus, mugurii înveliți cu 2—4 solzi negri și catifelați (frasin), sau cu mai mulți solzi (arțar, jugastru, paltin).

- B. Altern aproape într'un plan, lateral pe două rânduri:

- a) Muguri înveliți în 2—3 solzi (tei).

- b) Mugurii înveliți în mai mulți solzi.

1. Muguri îndepărtați de ramuri și față de cicatrice, sunt fixați laterali (fag), sau oblici (ulm).

2. Mugurii alipiți de ramuri (carpen).

- C. Mugurii dispuși, față de ramuri, în formă de spirală.

- a) Mugurii pedunculati, cu 1—2 solzi glabri (arin negru), sau păroși (arin alb).

- b) Mugurii nepedunculați cu 1 solz și nealipiți de ramuri (mlaje).
 c) Mugurii alipiți, glabri, lipicioși și cu vârfulle aplecate înăuntru (plop tremurător), sau în afară (plop negru).
 d) Mugurii ascuțiți, glabri, adesea lipicioși și depărtați de ramuri. Mlădițele subțiri, flexibile, pletoase și împresurate uneori cu broboane (meșteacăn).
 e) Mugurii axilari sunt din ce în ce mai mult apropiați, așa încât ultimii din spre vârf stau nemijlocit în jurul mugurelui terminal; cicatricile lăsate de frunzele căzute, au mai mult decât un rând de punctișoare. Ghindă în formă de degetar solzos și cu țepi (cer), sau fără țepi (stejar, gorun, tufan). Ramurile tinere glabre și cu pețiolul frunzelor lung de 1 cm. (stejar), sau 1—3 cm. (gorun). Frunze glabre (stejar), pe ambele fețe păroase (cer), sau numai pe cea inferioară cu peri (gârnița, gorun, tufan).

Cu timpul, prin selecționarea plantelor tanante, apoi prin raționalizarea operațiilor și instalațiilor, precum și prin planificarea din partea Statului, s'ar putea prelucra întregul stoc de pielărie grea care ocupă 80% din industria tăbăcitului.

Acelor care vor să-și lărgescă cunoștințele în legătură cu acest subiect le recomandăm literatura specială, pe care o dăm în continuare.

BIBLIOGRAFIE

- 1) ALEXA G. & STRUB C.: Contr. à la connaissance des matières tannantes végétales de Roumanie, II. Le Kermek. Bul. Politehnicei „Gh. Asachi” Iași. III. p. 431—434. 1948. — 2) ANDONIE G. ST.: Tehnologia materialelor, ed. II-a. București, 1944. — 3) ANSCHUTZ R.: Chimie der Kohlenstoffverbindungen oder organische Chemie. p. 385—411. Leipzig, 1935. — 4) BELDIE AL.: Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernei. ICEF, II nr. 67. 946. — 5) BODEANU M.: Conținutul colțanilor în substanțe tanante. Revista Pădurilor, LXII. p. 109—118. 1947. 6) BÖRZA AL.: Conspectus florae Romaniae regionumque affinium. Cluj, 1947—1948. — 7) BRANDZA M.: Flora ilustrată a plantelor lemnoase din România. București, 1934. — 8) CHIBELEANU A.: Scoarța de stejar pentru tanin. Rev. Pădurilor, LII. p. 197—200. 1940. 9) CHIBELEANU A.: Scoarța de stejar. Idem, LII. p. 249—259. 1940. — 10) DEMETRESCU, I. C.: Temeiuri de Economie forestieră generală. p. 111. București, 1942. — 11) DECKER: Botanische-Chemische Monographie der Gerbstoffe. —

- 12) EULER H.: Grundlagen und Ergebnisse der Pflanzenchemie. Braunschweig, 1908. — 13) FLORESCU I.: Scumpia, cultura și industrializarea ei. Rev. Pădurilor, XXXVI. p. 678—884. 1924. — 14) FLORESCU I.: Industrializarea rațională a materiei tanante vegetale. Idem, XXXVII. p. 860—863. 1925. — 15) FLORESCU I.: Asupra procentului de tanin la frunza de scumpie din Cadrilater. Idem, XXXIX. p. 104—108. 1927. — 16) FREUDENBERG K.: Die Chemie der natürlichen Gerbstoffe. Berlin, 1920. — 17) HUIDOVICI GH.: Caracterizarea ca materie tanantă a coajei de molid și noi contribuțiuni la îmbunătățirea extractului respectiv. Manuscris, 1929. — 18) Instrucțiuni de recoltarea coajei de stejar, gorun și molid, ale Ministerului de Agricultură și Domenii. Mon. Of. nr. 140, din 19/IV.1942. — 19) IORGA N.: Istoria industriilor la români. București, 1927. — 20) LUPE I.: Materiile tanante forestiere. Rev. Pădurilor, LII. p. 178—181. 1940. — 21) MALDAUS G.: Lehrbuch der biologischen Heilmittel. Abt. Heilpflanzen. Bd. I. p. 231—234. Leipzig, 1938. — 22) MALAESCU A.: Extractele tanante întrebuințate în industria pielăriei. Rev. Pădurilor, LII. p. 188—192. 1940. — 23) MALAESCU A.: Fabricarea extractelor tanante din coajă. Idem, LII. p. 451—457. 1940. — 24) MALAESCU A.: Exploatarea coajei de molid. Idem, LII. p. 498—503. 1940. — 25) MENNIER L., etc.: La tannerie I. p. 255—391. Paris, 1936. — 26) MOLDOVAN I.: Molidtanul. Rev. Pădurilor, LII. p. 192—197. 1940. — 27) PAMFIL G. P.: Chimie farmaceutică. II. p. 623—629. București, 1938. — 28) PETO I.: Materii tanante derivate din produse forestiere. Rev. Pădurilor, LII. p. 181—186. 1940. — 29) Problema materiilor tanante prime în România. Banca Națională a României, 1939. — 30) PRODAN I.: Flora p. determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România. Cluj, 1939. — 31) RAȘCANU R.: Exploatarea coajei de molid. Revista Pădurilor, LVI/3—6. 1944. — 32) RATAN I.: România și materiile tanante. Idem, LI. p. 176—178. 1940. — 33) SABAU V.: Organizarea producției forestiere în cadrul unei politici economice naționale. 1937. — 34) TOPA E.: Botanica aplicată și teoretică în URSS. Rev. Adamachi, XXXIV. 1948. — 35) TOPA E.: Plante colorante indigene. Revista Natura, 1948. — 36) WIESNER J.: Die Rohstoffe des Pflanzenreiches. I. 4 Aufl. p. 810—964. Leipzig, 1927.

Résumé

L'auteur fait un exposé sur les matières tannantes végétales de Roumanie, en donnant des intéressants renseignements sur les sources végétales et la manœuvre de leur valorification. On insiste spécialement sur *Quercus robur*, *Qu. sessiflora*, *Qu. Cerris*, *Picea excelsa*, *Castanea sativa*, *Larix decidua*, *Betula verrucosa*, *Alnus incana*, *Salix sp.*, *Cotinus Coggyria*. L'auteur conclue que par la sélection des plantes tannantes, la rationalisation et la planification des travaux de mis en valeur on pourrait mettre à la disposition de l'industrie de la tannerie, une quantité de matières tannantes, équivalente à 80% de ses besoins.

ERRATUM

Dans le résumé français de l'article: „Attaques vigoureuses provoquées par *Tortrix rridana* L.” signé par mr. le Dr. M. Ene et publié dans le no. 4/1948 pag. 150 de notre revue, il faut remplacer l'expression „*Fagus orientalis*” par *Fagus sylvatica*.

PENTRU PROTECȚIA MUNCII ÎN SECTORUL FORESTIER

de Ing. T. ORĂDEANU și Dr. C. STĂNESCU

„Pe măsură ce înaintăm pe drumul construirii socialismului, crește rolul planificator al Statului, crește răspunderea organelor de Stat într-o seamă de noi și noi ramuri de activitate.”

(Scânteia Nr. 1305, art. fond din 18 Decembrie 1948)

Activitatea silvică pe teren, fie de cultură, exploatare sau pază, prezintă o serie de particularități, care influențează la rândul lor, munca în acest sector. Depărtarea de centrele populate, izolarea în grupe mici de muncitori, sunt situații speciale, care necesită măsuri de protecție aparte.

Altă caracteristică o formează natura accidentelor ce pot surveni în exploatarea forestieră.

Prevenirea accidentelor de muncă în industrie este sarcina C. C. A. S., Serviciul Tehnic al prevenirii accidentelor de muncă, care prin organele sale controlează justa aplicare a dispozițiilor privind securitatea muncii.

Intrucât munca la pădure este influențată în cea mai mare parte de factori naturali, de multe ori neprevăzuți, prima grijă este cunoașterea pericolelor și evitarea lor.

Condițiile speciale de muncă, enumerate mai sus, atrag după sine o serie de accidente specifice. Cercetându-le mai îndeaproape, vedem că se mărginesc la: traumatisme ușoare și grave, mai cu seamă la exploatare, accidente datorită frigului și arsurilor, tetanos, precum și otrăviri cu plante.

Aceste categorii de accidente, restrânse ca număr, dar grave ca efect, reclamă un prim ajutor rapid și eficace.

Problema acestui prim ajutor se va rezolva prin intrarea în câmpul muncii a nouilor cadre tehnice sanitare, ieșite din școlile medii tehnice, create în urma reformei învățământului.

Până la completarea contingentului necesar de tehnicieni sanitari, propunem o instruire elementară a cadrelor forestiere, în noțiunile de prim ajutor. În sprijinul propunerii noastre vin toate considerentele enumerate mai sus, precum și următoarele:

— depărtarea de centrul spitalicesc necesită transport, care în condițiile dificile de la munte e mai dăunător decât accidentul însuși, când nu e condus corect;

— popularizarea cunoștințelor medicale elementare, sunt o armă eficientă împotriva ignoranței, obscurantismului și superstițiilor;

— numărul restrâns de vătămări traumatiche sau toxice permit o instruire elementară, care poate fi asimilată în scurt timp.

Toate aceste împrejurări ne fac să credem,

că agenții de teren, pădurarii și brigadierii, în cadrul cursurilor de perfecționare profesională, pot fi instruiți și în „materie de prim ajutor” — definit de noi ca „specific forestier”.

Expunem aici, o enumerare pe scurt a accidentelor de muncă specifice în sectorul muncii forestiere și care ar putea constitui o programă analitică minimală pentru un curs de inițiere redus. Circa 10 ședințe cu exemplificări, precum și publicarea acestor îndrumări în broșuri de serviciu de tipul „Îndrumătorul pădurarului” vor fi, credem, suficiente pregătiri sanitare.

Scopul nu este de a pregăti infirmieri forestieri, ci combaterea răului pe loc, de orice tehnician. O imobilizare corectă a unui membru rupt ușurează munca chirurgului și aduce vindecare în timp mult mai scurt decât la un accident supus unor tratamente barbare, inspirate de babe și vraci. Tetanosul este de cele mai multe ori urmarea acestor practici nenorocite.

Enumerarea accidentelor de muncă cuprinde 3 capitole de grupe de accidente și un capitol de interes terapeutic și economic, al plantelor medicinale.

a) *Traumatisme*

- Contuziuni și plăgi superficiale;
- Fracturi;
- Traumatisme grave (striviri ale membrilor sau striviri grave cu leziunea organelor interne);
- Tetanos (infecție telurică).

b) *Accidente datorite frigului, combustiei asfixia și inecul.*

- Degerături;
- Arsuri;
- Asfixia în timpul incendiului, prin lavine;
- Inecul.

c) *Intoxicații prin ingerare de plante otrăvitoare.*

- Intoxicații cu plante necunoscute;
- Intoxicații prin ciuperci;

d) *Plante medicinale.*

- Cunoașterea lor;
- Modul de culegere;
- Prepararea și întrebuințarea lor.

Exploatarea de tip capitalist din trecut încerca să rezolve problema accidentelor de muncă, în cazul cel mai fericit, printr-o trusă sanitară nedolată, și de cele mai multe ori foarte îndepărtată de șantier și fără personal instruit în ceea ce privește manipularea ei.

Intr'un sistem socialist, unde primează munca, viața și capacitatea de lucru a omului, sunt un bun mult prețios, care nu poate fi lăsat la voia întâmplării.

R é s u m é

Les accidents habituels des ouvriers qui travaillent dans les exploitations forestières ont quelques caractéristiques qui les font particulièrement distinctes de ceux qui surviennent dans les industries manufacturières.

Les accidents spécifiques forestiers, pour la plupart

des cas, sont surtout des lésions traumatiques ou provoquées par le froid et par des brûlures.

Les accidentés ont besoin d'un premier secours sur place et puis d'un déplacement convenable jusqu'à un centre sanitaire ou de première assistance médicale.

Les auteurs du présent article sont d'avis que les gardes forestiers, qui ont le premier contact avec les groupes isolés des ouvriers, doivent être instruits avec des notions élémentaires de premier secours. Dans ce sens, ils exposent un programme analytique minimal qui embrasse tous les accidents spécifiques rencontrés dans les exploitations forestières.

COMENTARIU ASUPRA CALCULULUI CAPACITĂȚII DE TĂIERE A GATERILOR

de Ing. I. RĂTAN

Organizarea muncii luând forme din ce în ce mai perfecte, cronometrarea muncii productive pentru atingerea celui mai mare randament și rentabilitate, devine o problemă esențială în activitatea din fabrici.

Pentru industria cherestelei, mașinile cele mai importante și de bază sunt gaterile. Deci randamentul maxim și capacitatea cea mai mare de tăiere a gaterelor devin una din problemele de bază în fabrica de cherestea.

Mai jos, dăm o formulă de calculul capacității de tăiere a gaterului, funcție de numărul de turații pe secundă; de avansul (înaintarea) ce se dă la tăiere, de diametrul (mediu) al bușteanului ce se taie și de durata de tăiere, pentru tăierea în plin (scharff).

Fie deci: D = diametrul bușteanului (sau media unei serii de bușteni) în c/m;
 e = avansul ce se dă gaterului la tăiere, în c/m;
 n = numărul de turații ale gaterului respectiv, pe secundă;
 t = timpul de tăiere în ore;

Volumul v , al unei curse cu avansul e este deci:

$$V_v = \frac{e \cdot \frac{\pi}{4} D^2}{(100)^3} = \frac{0,7854 \cdot e}{100^3} \left[\frac{D}{10} \right]^2 \quad (1)$$

$$\text{sau } V_s = \frac{0,7854}{(100)^2} \left[\frac{D}{10} \right]^2 \cdot e \cdot n, \text{ dacă } V_s = \text{volumul într'o secundă} \quad (2)$$

$$\text{sau } V_h = 60 \cdot \frac{0,7854}{100^2} \left[\frac{D}{10} \right]^2 \cdot e \cdot n, \text{ ceiace se taie într'o oră;}$$

$$\text{sau } V_h = 0,0047 \cdot n \cdot e \cdot \left[\frac{D}{10} \right]^2 \quad (3)$$

$$V_t = 0,0047 \cdot n \cdot e \cdot t \cdot \left[\frac{D}{10} \right]^2 \text{ volumul pt. timpul } t \quad (4)$$

$$\text{iar } V_a = 300 \times 0,0047 \cdot n \cdot e \cdot t \cdot \left[\frac{D}{10} \right]^2 = 1,41 \cdot \left[\frac{D}{10} \right]^2 \cdot e \cdot n \cdot t \quad (5)$$

ceiace se taie într'un an, socotind 300 zile lucrătoare.

CONSIDERAȚII ASUPRA TRANSPORTURILOR MATERIALULUI LEMNOS

de Ing. I. RĂTAN

Transportul materialului lemnos exploatat, fasonat, corhânt și strâns la schele, depozite intermediare, tasoane, etc. este operațiunea hotărâtoare în economia forestieră, căci neefectuarea lui la timp, nu numai că zădărnicește continuitatea muncii în compartimentul forestier și al industriei lemnului, dar condiționează degradarea și deteriorarea lemnului până la pagube, ce cresc în progresie geometrică.

Lemnul se pretează pentru o largă scară de mijloace de transport și fiecare din ele sunt condiționate de factori încă neexaminați sub raportul strict al raționalizării, astfel că multe din aceste mijloace de transport se mai practică în virtutea obicinuinței, fără ca rațiunea tehnice și a economiei să le fi promovată.

O examinare judicioasă este necesară în toate regiunile țării, pentru a statua, funcție de condi-

din figura 2 deducem:

$$\frac{a}{2} = U \cdot \sin \frac{\alpha}{2} \text{ de unde}$$

$$U = \frac{a}{2 \sin \frac{\alpha}{2}} = \frac{300}{2 \sin 2^{\circ} 51' 19''} = \frac{300}{2 \times 0,04981} = \frac{300}{0,09962} = 3011 \text{ m/m.}$$

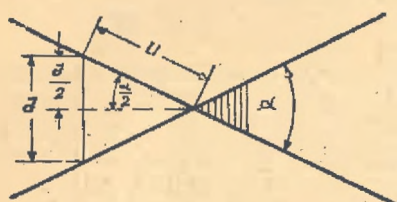

Fig. 2

CALCULUL ACELOR
Varianta I. Ace drepte

Obicinuît la schimbătorii pentru liniile înguste lungimea acelor (limbile macazelor) este de 3 — 3,20 m.

În cazul încrucișărilor, această lungime trebuie redusă, căci altfel problema devine iarăși nerealizabilă datorită faptului, că lungimea „L” (vezi fig. 1) este limitată de mărimea unghiului de încrucișare „α”. Cu cât „α” este mai mare, cu atât descrește lungimea „L”. La calculul acelor trebuie să știm că valoarea minimă a unghiului de juxtapunere a vârfului acului la firul de șină respectiv este η = 0°30', iar valoarea maximă în cazul acelor drepte depinde de mărimea rostului liber dintre călcâiul acelor și firul de șină respectiv al liniei, rost care la cele fabricat „Reșița” este de e = 108 m/m. din ax, între ac și șină la tipul de șină 10,9 Kg. și de e = 82 m/m. la tipul de șină 13,75 Kg.

Dacă scădem din acest rost grosimea unei căpățâni de șină care la tipul 10,9 Kg. este de 32 m/m., iar la tipul de 13,75 Kg. de 37 m/m. vom avea un rost liber efectiv de 108-32 = 76 m/m., respectiv 82-37 = 45 m/m., minimul acestui rost fiind de 38 m/m.

În exemplul nostru am limitat acest rost la 55 m/m., adică e = 55 + 37 = 92 m/m. (pentru tipul

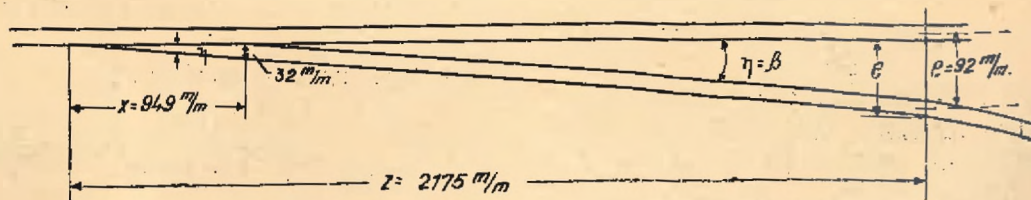

Fig. 3

de șină 10,9 Kg.), iar lungimea acului z = 2175 mm.

η = unghiul de juxtapunere a vârfului acului = 2°26'58"; β = unghiul călcâielor acelor, care în cazul acelor drepte este egal cu η = 2°26'58"

Din fig. 3 avem. $\text{tg } \beta = \frac{e}{z} = \frac{92}{2175} = 0,04219$, căruia corespunde β = η = 2° 26' 58".

Lungimea teșiturii vârfului acului sub unghiul η = 2° 26' 58" este dată de expresia:

$\text{tg } \eta = \text{tg } 2^{\circ} 26' 58'' = \frac{32 \text{ m/m.}}{x}$; (32 m. este grosimea căpățâni șinei la baza teșiturii).

$$X = \frac{32}{\text{tg } \eta} = \frac{32}{0,04219} = 949 \text{ m/m.}$$

CALCULUL LINIEI DE LEGATURA INTRE CALCAILE ACELOR

Din fig. 1 avem, $L = \frac{s}{\sin \alpha} = \frac{760}{\sin 5^{\circ} 42' 38''} = \frac{760}{0,09950} = 7638 \text{ m/m.}$

$I - L(U + Z) = 7638 - 3011 - 2175 = 2452 \text{ m.}$
apoi cu oarecare aproximație $r = \frac{2 I}{\frac{\pi}{180} (\alpha - 2\beta)}$

$\alpha - 2\beta = 5^{\circ} 42' 38'' - 2(2^{\circ} 26' 58'') = 0^{\circ} 48' 42'' = 0,87$; $r = \frac{2 \times 2452}{0,01744 \times 0,87} = 323.209 \text{ m/m} = 323,21 \text{ m.}$

$d \cos \frac{\alpha}{2} = r \cos \beta - r \cos \frac{\alpha}{2} + e$, de unde

$$d = \frac{r \cos \beta - r \cos \frac{\alpha}{2} + e}{\cos \frac{\alpha}{2}}$$

$$= \frac{r (\cos \beta - \cos \frac{\alpha}{2}) + e}{\cos \frac{\alpha}{2}}$$

$e = 92 \text{ m/m}$

$r = 323.209 \text{ m/m}$

$\cos \beta = \cos 2^{\circ} 26' 58'' = 0,99909$

$\cos \frac{\alpha}{2} = \cos 2^{\circ} 51' 19'' = 0,99876$

$d = \frac{323.209 (0,99909 - 0,99876) + 92}{0,99876}$

$$= \frac{199}{0,99876} = 199 \text{ m/m}$$

Din aceeași figură avem:

$$l = r, \sin \frac{\alpha}{2} \sin \beta + d \sin \frac{\alpha}{2} = r \left(\sin \frac{\alpha}{2} \right.$$

$$\left. \sin \beta \right) + d \sin \frac{\alpha}{2} :$$

$$r = 323,209 \text{ m/m}$$

$$\sin \frac{\alpha}{2} \sin 2^{\circ} 51' 19'' = 0,04981$$

$$\sin \beta = \sin 2^{\circ} 26' 58'' = 0,04274$$

$$l = 323,209 (0,04981 + 0,04274) + 199 \times$$

$$0,04981 = 2285 + 10 = 2295 \text{ m/m}$$

$$h = (f + k) \cotg \alpha$$

Pentru șinele tip 10,9 Kg.

$$f = \text{lățimea tălpii șinei} = 62 \text{ m/m}$$

$$k = \text{lățimea căpățânii șinei} = 32 \text{ m/m}$$

$$\cotg \alpha = \cotg 5^{\circ} 42' 38'' = 10,00280$$

$$h = (62 + 32) + 10,00280 = 94 \times 10,00280 = 940 \text{ m/m}$$

LUNGIMEA TOTALĂ A INCRUCIȘĂRII

$$w = 2 (h + u + z + l) \cos \frac{\alpha}{2} = 2 (940 + 3011 + 2175 + 2295) \cdot 0,99876 = 16.821 \text{ m/m} = 16,821 \text{ m}$$

$$\text{Arc } D_1 D_2 = r \frac{\alpha - 2\beta}{180} \pi =$$

$$\alpha - 2\beta = 5^{\circ} 42' 38'' - 2 (2^{\circ} 26' 58'') = 5^{\circ} 42' 38'' - 4^{\circ} 53' 56'' = 0^{\circ} 48' 42'' = 0,87$$

$$\frac{\pi}{180} = \frac{3,14}{180} = 0,1744$$

$$\text{Arc } D_1 D_2 = 320,209 \times 0,1744 \times 0,87 = 4904 \text{ m/m}$$

$$\text{Arc } D_1 D_3 = (r - s - \delta) \frac{\alpha - 2\beta}{180} \cdot \pi - 2s_1 \sin \beta$$

$$r = 323,209$$

$$s = 760$$

$$\delta = 20 \text{ (supralărgirea în curbă)}$$

$$r - s - \delta = 323,209 - 760 - 20 = 322,429 \text{ m/m}$$

$$\frac{\alpha - \beta}{180} \cdot \pi = 0,1744 \times 0,87 = 0,0151728$$

$$s_1 = s - 2e = 760 - 2 \times 92 = 760 - 184 = 576 \text{ m/m}$$

$$\sin \beta = \sin 2^{\circ} 26' 58'' = 0,04274$$

$$\text{Arc } D_1 D_3 = 322,429 \times 0,0151728 - 2 \times 576 \times 0,04274 = 4892 - 49 = 4843 \text{ m/m}$$

Varianta II. Acele parte în alinent drept, parte în curbă

La schimbătorii tip „Reșița”, pentru tipul de șină tip 10,9 Kg. și 13,75 Kg., aceste au 3 m. lungime. În cazul de față, din cauza spațiului restrâns — datorită ecartamentului îngust — dintre cele două inimi de încrucișare, suntem ne-

voiți a reduce această lungime la 2,7 m., din care 1300 m/m lungime, socotită dela vârf, este construită în aliniament drept, cu un unghi de juxtapunere, a cărui tangentă este pentru tipul de șină de 13,75 Kg.

$$\text{tg } \eta = \frac{37}{1300} :$$

$$\log. \text{tg. } \eta = \log. 37 - \log. 1300 = 1,5682017 - 3,1139434 = 8,4542583 - 10$$

$$\text{Arc log. tg. } 8,4542583 - 10 = 1^{\circ} 37' 49''$$

$$\eta = 1^{\circ} 37' 49''$$

Restul de 1400 m/m. din lungimea acului, până la călcăiu, se va construi în curbă, cu raza $r = 40,380 \text{ m}$. pentru șina exterioară și $r = 39,520 \text{ m}$. pentru șina interioară sau medie $r = 40 \text{ m}$, care este raza minimă admisă de caetul de sarcini M. L. P. C. pentru liniile ferate cu ecartament 600 — 760 m/m.

Pentru calculul unghiului β a deschiderii rostului liber dintre tâmpla interioară a călcăiuului acului și aceia a șirului exterior de șine, al liniei directe e ne folosim de fig. 4 și de relațiile ce urmează:

Din fig. 4 avem: $sw = 2r \sin \frac{\gamma}{2}$ de unde, apoi

$$\sin \frac{\gamma}{2} = \frac{sw}{2r} = \frac{1400 \text{ m/m}}{80760 \text{ m/m}} ;$$

$$\log. \sin \frac{\gamma}{2} = \log. 1400 - \log 80760 = 3,1461280$$

$$- 4,9071963 = 8,2389317 - 10;$$

$$\text{Arc log } 8,2389317 - 10 = \frac{\gamma}{2} = 0^{\circ} 59' 35''$$

$$\gamma = 2 (0^{\circ} 59' 35'') = 1^{\circ} 59' 10''$$

$$\beta = \eta + \gamma = 1^{\circ} 37' 49'' + 1^{\circ} 59' 10'' = 3^{\circ} 36' 59''$$

Din relația $e = sw \cdot \sin (\eta + \frac{\gamma}{2})$ deducem pentru

e , o valoare de $e_1 = 1400 \sin (1^{\circ} 37' 49'' + 0^{\circ} 59' 35'') = 1400 \cdot \sin 2^{\circ} 37' 24'' = 1400 \times 0,04577 = 64,08 \text{ m/m}$.
 $e = 37 + 64,08 = 101,08 \text{ m/m}$ sau rotund 101 m/m .

Deoarece $2\beta = 2 (3^{\circ} 36' 59'') = 7^{\circ} 13' 58''$ și deoarece și în acest caz unghiul central, corespunzător arcului dintre călcăiele acelor $D - D_3$ este egal cu $\alpha - 2\beta$, pentru ca problema să fie rezolvabilă, va trebui să adoptăm un unghi de încrucișare α mai mare ca $2\beta = 7^{\circ} 13' 58''$.

Vom alege $\text{tg } \alpha = \frac{1}{7}$ cu $\alpha = 8^{\circ} 7' 48''$, pentru

care vom avea $\frac{\alpha}{2} = 4^{\circ} 3' 54''$.

$$u = \frac{8}{2 \sin \frac{\alpha}{2}} = \frac{300}{2 \sin 4^{\circ} 3' 54''} = \frac{300}{2 \times 0,07989} =$$

$$= \frac{300}{0,14178} = 2115 \text{ m/m}$$

$$L = \frac{s}{\sin \alpha} = \frac{760}{0,14142} = 5374 \text{ m/m}$$

$$u = 2115 \text{ m/m}$$

$$z = 2700 \text{ m/m}$$

$$l = L - (u + z) = 5374 - (2115 + 2700) = 559 \text{ m/m.}$$

În fig. 4 deducem:

$$\angle \varepsilon = \frac{180^\circ - \alpha}{2} = \frac{179^\circ 59' 60'' - 8^\circ 7' 48''}{2} = 85^\circ 56' 6''$$

$$\angle \xi = 180^\circ - (90^\circ + \varepsilon) = 179^\circ 59' 60'' - (90^\circ + 85^\circ 56' 6'') = 4^\circ 3' 54''$$

$$\lambda = e, \operatorname{tg} \lambda \xi = 101 \times \operatorname{tg} 4^\circ 3' 54'' = 101 \times 0,07089 = 7,16 \text{ m/m.}$$

$$l_1 = l - \lambda = 559 - 7 = 552 \text{ m/m.}$$

$$\angle \delta = \angle \varepsilon = 85^\circ 56' 6''$$

$$\angle \omega = 180^\circ - (\delta + \beta) = 179^\circ 59' 60'' - (85^\circ 56' 6'' + 3^\circ 36' 59'') = 90^\circ 26' 55''$$

$$8^\circ 7' 48'' - 7^\circ 13' 58'' = 0^\circ 53' 50'' = 0,897$$

$$r = \frac{t}{\operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}} = \frac{550}{\operatorname{tg} 0^\circ 26' 55''} = \frac{550}{0,0078229} = 70.306 \text{ m.} = 70,306 \text{ m.}$$

$$70.306 \text{ m.} = 70,306 \text{ m.}$$

$$\operatorname{Arc} D D_a = r \cdot \frac{\pi}{180} \cdot (\alpha - 2\beta) = 70.306 \times 0,01744 \times 0,897 = 1100 \text{ m/m.}$$

$$\operatorname{Arc} D_1 D_s = (r - s - \delta) \frac{\alpha - 2\beta}{180^\circ} \cdot \pi - 2s_1 \sin \beta$$

$$r = 70306 \text{ m/m.}$$

$$s = 760 \text{ m/m.}$$

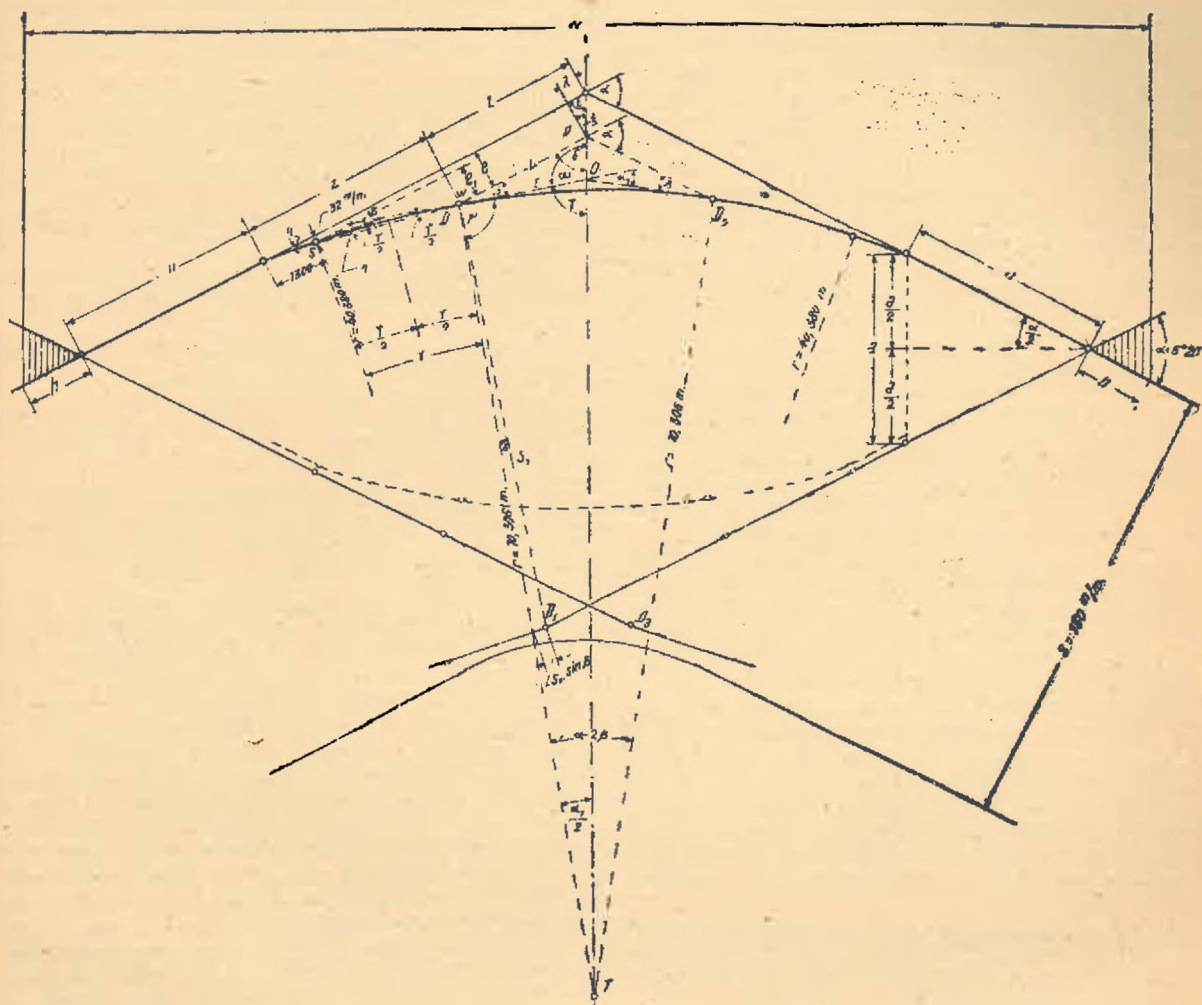

Fig. 4

$$\frac{l_1}{\sin \omega} = \frac{t}{\sin \delta}, \text{ de unde } t = \frac{l_1 \sin \delta}{\sin \omega} = \frac{552 \cdot \sin 85^\circ 56' 6''}{\sin 90^\circ 26' 54''} = \frac{552 \cdot 0,9974831}{0,9999662} = 550 \text{ m/m.}$$

$$\sin 90^\circ 26' 55'' = \cos 0^\circ 26' 55'' = 9,9999662$$

$$\sin 85^\circ 56' 6'' = 0,9974831$$

$$\angle \mu = 90^\circ$$

$$\angle \gamma = 180^\circ - \omega = 179^\circ 59' 60'' - 90^\circ 26' 55'' = 89^\circ 33' 5''$$

$$\angle \frac{\alpha_1}{2} = 180^\circ - (\mu - \gamma) = 179^\circ 59' 60'' - (90^\circ + 89^\circ 33' 5'') = 0^\circ 26' 55''$$

$$\alpha_1 = 2(0^\circ 26' 55'') = 0^\circ 53' 50'' = \alpha - 2\beta =$$

$$\delta = 20 \text{ m/m. (supralărgirea în curbă)}$$

$$r - s - \delta = 70.306 - 760 - 20 = 69526 \text{ m/m.}$$

$$s_1 = 760 - 21 = 760 - 2 \times 101 = 558 \text{ m/m.}$$

$$\sin \beta = \sin 3^\circ 36' 59'' = 0,06308$$

$$\operatorname{Arc} D_1 D_3 = 69526 \times 0,01744 \times 0,897 - 2 \times 558 \times 0,06308 = 1088 - 70 = 1018 \text{ m/m.}$$

$$h = (f + k) \operatorname{cotg} \alpha = (65 + 37) \operatorname{cotg} 8^\circ 7' 48'' = 102 \times 7,00176 = 714 \text{ m/m.}$$

$$w = 2(h + u + z + l) \cos \frac{\alpha}{2} = 2(714 + 2115 + 2700 + 550) \cos 4^\circ 3' 54'' = \cos 4^\circ 3' 54'' = 0,9974781$$

$$w = 12176 \times 0,9974781 = 12145 \text{ m/m.} = 12,145 \text{ m.}$$

NOI DOCTORI - INGINERI SILVICI (*)

În ziua de 25 Noembrie 1948, Facultatea de Silvicultură dela Școala Politehnică din București a trăit o zi festivă: doi ingineri silvici au trecut examenul de doctorat. Promovarea s'a făcut, după îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege, pe baza lucrărilor prezentate. Ambele, izvorâte din necesitate, din realitățile trăite pe teren, tratează probleme de mare însemnătate pentru practica silvică și de vie actualitate în preocupările oficiale. Ambele sunt fondate pe o îndelungată cercetare, pe o bogată documentație și bibliografică și de teren, dovedind nu numai erudiția autorilor și interesul pe care l-au suscitât subiectele tratate în lumea cercetătorilor din diverse țări, dar și spiritul critic în verificarea ideilor curente în literatura de specialitate precum și un *element de nouitate prin materialul original recoltat din cercetări proprii în țara noastră*. Prezentându-se în această formă înarmați, nu este de mirare deci, de ce Comisiile examinatoare au făcut aprecieri măgulitoare chiar, la adresa candidaților, declarându-i promovați la examenul de doctori ingineri ai Facultății de Silvicultură.

Cei doi noi doctori ingineri sunt domni: Ing. I. M. Pavelescu și Ing. Ion Z. Lupe, ambii dela ICEF.

Tezele prezentate au fost următoarele: *Dr. Ing. I. M. Pavelescu*: „Contribuțiuni la dezvoltarea metodelor de calculare a tabelelor de sortare”, iar *Dr. Ing. I. Z. Lupe*: „Perdele forestiere de protecție în câmpiile Republicii Populare Române”.

Conform normelor regulamentare în asemenea examene, candidații au dezvoltat oral, deosebit de lucrările care le-au cercetat și prezentat în scris, și câte o „teză” dată de Facultate. Astfel, *Dr. Ing. I. M. Pavelescu* a vorbit despre „Metode pentru stabilirea normelor de lucru în exploatarea forestieră”; iar *Dr. Ing. I. Z. Lupe*, despre „Principiile fundamentale ale culturii arborilor și silviculturii în ținuturi seceratoase”.

Comisiile examinatoare au fost constituite astfel:

1) Pentru doctoratul I. M. Pavelescu: Președinte: Prof. V. N. Stânghe; membri: Prof. D. A. Sburlan și Prof. I. C. Demetrescu;

2) Pentru doctoratul I. Z. Lupe: Președinte: Prof. M. Drăcea; membri: Prof. C. C. Georgescu și Prof. Gr. Eliescu.

În susținerea tezei sale, *Dr. Ing. I. M. Pavelescu* a arătat că metodele de calculare a tabelelor de sortare — bazate pe tabelele de producție — care în alte țări au condus la calcularea așa numiteor *tabele de producție pe sortimente* nu pot fi aplicate decât în arborete normale de tipul celor conținute în tabelele de producție. Însă identificarea *normalității* arboretelor este o operație dificilă, cu atât mai mult cu cât în țara noastră arboretele normale sunt puține și foarte dispartate, încât întocmirea unor tabele de producție și pe baza acestora a unor tabele de sortare sunt de un interes practic redus. Deaceia, în lipsa

unor tabele românești de producție și în lipsa unor arborete normale, *cercetarea arboretelor de gorun exploatabile* l-a condus pe *Dr. Ing. I. M. Pavelescu* la preconizarea unei metode noi, cu care se ajunge la calcularea unor tabele de sortare. Este vorba despre o metodă sintetică, a cărei originalitate constă în:

— aplicarea unor procedee grafice pentru determinarea coordonatelor;

— un nou procedeu grafic pentru ameliorarea curbelor de frecvență;

— determinarea unor coeficienți de structură orizontală practic normală, indiferent de clasa de producție;

— determinarea unor coeficienți de structură verticală, pentru orice clasă de producție;

— un procedeu de transpunerea sortimentelor dela arborii considerați individual la arborete de structură practic normală.

Menționăm pentru lămurirea cititorilor, că prin coeficienți de structură orizontală se înțelege frecvența numărului de arbori pe categorii de diametre, iar coeficienții de structură verticală exprimă procente din înălțimea medie a arboretelor.

Pentru calcularea tabelelor de sortare a fost necesar însă, deosebit de cercetarea celor două structuri a arboretelor, să se determine în prealabil *coeficienții de descreștere*, cu ajutorul cărora au fost analizați arborii considerați individual din punctul de vedere al unei sortări pe dimensiuni. În ideea de exemplificare a metodei au fost construite tabele, în care pentru simplificare, ținând seama de calculele numeroase, sortimentele adoptate au fost luate din 2 în 2 m. lungime. Volumul sortimentelor s'a calculat în procente din volumul total al arboretelor.

Utilizarea tabelelor de sortare este condiționată de cunoașterea diametrului mediu și a înălțimii medii a arboretelor (arborete de structură practic normală). Aceste două caracteristici constituiesc „intrarea în tabele”. Numărul arborilor — în raport de care se calculează numărul trunchiurilor din fiecare sortiment — se stabilește cu ocaziunea unor inventarieri obișnuite. Volumul total al arboretului — la care se referă procente pe sortimente date de tabele — se determină prin metodele obișnuite. În cazul, că structura pe plan orizontal se depărtează de structura practic normală, pentru verificarea acesteia, arborii inventariați vor fi grupați pe categorii de diametre, iar frecvența lor poate fi comparată cu aceea a arboretelor avute în vedere la construirea tabelelor.

În rezumat, pentru practică, metoda preconizată de *Dr. Ing. I. M. Pavelescu* își are o deosebită importanță, pentru că, în mod general, tabelele de sortare se bazează pe tabelele de producție și acestea, la rândul lor, pe existența arboretelor normale. Cum în țara noastră lipsește și tabele proprii de producție și arborete normale în sensul acceptat în țările cu cultură silvică avansată, rezultă că tabelele din alte țări sunt neaplicabile la noi. Pentru a înlătura această dificultate se propune întocmirea tabe-

*) A se vedea: „Primul doctorat la Facultatea de Silvicultură din București”. Revista Pădurilor 63 Nr. 2. Martie—Aprilie 1948, pag. 50.

lelor de sortare pe alte baze decât cele cunoscute până acum și anume așa cum s'a arătat mai sus.

În teza dată de Facultate „Metode pentru stabilirea normelor de lucru în exploatarea forestieră” Dl. Ing. I. M. Pavelescu a susținut următoarele:

Norma de producție (sau norma de lucru) înseamnă cantitatea de producție ce trebuie obținută în condiții normale de lucru și în unitatea de timp. **Norma de timp de lucru** (sau norma de timp de producție) este timpul consumat în efectuarea unei unități de producție. Atât norma de producție, cât și norma de timp de producție măsoară rezultatele operațiilor din procesul de producție. Prin urmare, în desfășurarea muncii vor putea fi atâtea categorii de norme câte operațiuni distincte au loc.

În exploatarea pădurilor metodele folosite pentru stabilirea normelor de producție pot fi împărțite în două categorii: metode statistice, bazate pe date culese din experiențele profesionale și metode de observare, bazate pe analiza componentelor procesului de producție.

Metodele din prima grupă nu asigură elaborarea unor norme care să corespundă tuturor cerințelor din punct de vedere cantitativ, calitativ și de organizare. În schimb, metodele bazate pe observare, prin analiza procesului de lucru, creează posibilitățile pentru urmărirea și îmbunătățirea permanentă a procedurilor de lucru. Metodele din această ultimă grupă sunt: metoda calculului tehnic, metoda cronometrării, metoda fotografierii, metoda fotocronometrării.

După ce lămurește fiecare din aceste metode, Dl. Ing. I. M. Pavelescu precizează că în lucrările de normare din procesul de exploatarea pădurilor, metoda cea mai indicată este metoda fotocronometrării care constă din folosirea combinată a metodei cronometrării și a metodei fotografierii. Pe de altă parte, din enumerarea metodelor de observare se desprinde că valoarea rezultatelor este condiționată de: cunoașterea structurii procesului de exploatare, precizarea sferelor tuturor operațiilor și definirea clară a componentelor acestui proces, identificarea factorilor care determină un rezultat sau altul și deci condiționează o normă sau alta.

Exploatarea are următoarele faze complete: tăierea și doborârea arborilor, curățirea de crăci și noduri a trunchiurilor, rețezarea (curmarea, scurtarea). Aceste faze se întregesc cu altele specifice: cotirea, voltarea, sprontuirea, desplicarea, strângerea, stivuirea. Asocierea fazelor comune, asociate cu una sau două din fazele specifice, nu are loc în același mod peste tot. Ținând seama de uzanțele caracteristice producției forestiere, fașonarea trebuie înteeasă la fel peste tot, pentru că altfel nici metodele, nici folosirea normelor nu-și ating scopul urmărit. Pentru stabilirea normelor de lucru, definirea cât mai precisă a categoriei condițiilor de lucru este o necesitate indispensabilă, pentru aplicarea ulterioară a normelor de lucru și deci și pentru verificarea lor.

Dl. Ing. I. Z. Lupe a arătat că rezultatele cercetărilor întreprinse de D-sa în materie de perdele forestiere de protecție, confirmă în cea mai mare parte concluziile cercetătorilor străini, demonstrează utilitatea acestor plantații în câmpiile uscate ale țării noastre, și completează cunoștințele de până acum cu date referitoare la condițiile de la noi. Din experimentările efectuate, la noi și în alte țări se deduc o serie de concluzii cu privire la:

I. Influența perdelelor forestiere asupra elementelor microclimei.

II. Influența perdelelor forestiere asupra solului.

III. Influența perdelelor forestiere asupra culturilor agricole.

IV. Diverse alte influențe.

V. Comportarea speciilor lemnoase.

VI. Metoda cercetărilor în legătură cu perdelele de protecție.

În rezumat, concluziunile mai principale sunt:

Ad. I.

1. Perdelele forestiere modifică pe ambele laturi ale perdelei lumina și radiația solară, într-o anumită perioadă din cursul zilei. Modificând condițiile de lumină și căldură, deci condițiile de fotosinteză, schimbă condițiile de vegetație ale plantelor pe fâșia de teren respectivă.

2. Perdelele forestiere reduc viteza vântului în spațiul apărut de ele, în fața și în spatele lor. Distanța până la care se întinde efectul de micșorarea vitezei vântului depinde de: înălțimea perdelei, orientarea acesteia față de direcția vântului și de viteza vântului. Gradul de micșorare a vitezei vântului în zona protejată depinde de modul de construcție a perdelei și de viteza vântului în câmp deschis.

În cifre, acțiunea modificatoare a perdelelor se exprimă așa:

— în partea dinspre vânt, viteza vântului începe a scădea, la perdelele compacte, dela o distanță egală cu de 5 până la 9 ori înălțimea perdelei; în cazul perdelelor semipenetrabile și penetrabile această distanță se reduce la 3—5 ori înălțimea perdelei.

— în partea adăpostită de vânt, viteza vântului poate atinge un minimum de 10% din viteza în câmp deschis; distanța la care se înregistrează acest minimum depinde de compactitatea perdelei și de viteza vântului: la perdelele compacte locul minimumului este chiar lângă perdele sau în imediata apropiere; la perdelele semipenetrabile la o distanță dela 3—5 înălțimi; la perdelele penetrabile, la o distanță de 5—10 înălțimi.

— vântul își reia viteza normală din câmp deschis, la o distanță de 30—40 înălțimi, variind după gradul de compactitate al perdelei.

3. În comparație cu perdelele izolate, perdelele rațional instalate, grupate într'un complex, cumulează într'o oarecare măsură efectele asupra vântului, mărindu-și eficacitatea.

4. Modificarea vitezei vântului provoacă modificarea altor elemente microclimatice.

5. Perdelele forestiere micșorează amplitudinea variațiilor zilnice ale temperaturii aerului modificând prin aceasta condițiile de vegetație din spațiul apărut de ele.

6. Perdelele forestiere păstrează umiditatea aerului, de unde o reducere a transpirației vegetației și a evaporăției, economisindu-se capitalul de apă din sol.

7. Perdelele forestiere provoacă acumularea și reținerea zăpezii la suprafața solului, sporind astfel cantitatea de precipitațiuni în câmpul apărut de ele și mărinind posibilitatea culturilor de a rezista la secetă.

Ad. II.

1. Perdelele forestiere măresc umiditatea solului în zona protejată; de unde rezultă o sporire a conținutului de humus, o levigare a stratului de carbonați mai în adâncime, o accelerare a proceselor genetice ale solului.

2. Perdelele forestiere micșorează efectul de eroziune a solului de către vânt.

Ad. III.

1. Perdelele forestiere ameliorează în zona protejată condițiile de dezvoltare a culturilor agricole.

2. Sporurile relative de producție agricolă în zonele protejate — apar cu atât mai mari cu cât anul este mai secetos și mai băntuit de vânturi uscate.

3. În anii cu secete catastrofale, perdelele forestiere apără culturile asigurând producția, într'o măsură destul de însemnată.

4. Perdelele forestiere apără culturile de toamnă, prin reținerea și acumularea zăpezii, împiedicând degerarea semănăturilor.

5. Se înregistrează însă și efecte negative; astfel: în imediata vecinătate a perdelelor, datorită concurenței rădăcinilor și încălzirii mai puternice a stra-

ului de aer de la suprafața solului, se provoacă o micșorare a producției, iar în unele cazuri o grăbire a maturității plantelor sau fructelor.

6. Efectele negative ale perdelei forestiere se mai exprimă și în adăpostirea unor inamici ai culturilor, prin crearea găurilor de ger, prin crearea unor medii proprii dezvoltării maladiilor criptogamice, etc.

Ad. IV.

1. Perdelele forestiere ameliorează condițiile de viață ale omului, ferindu-l de vânt, oferindu-i adăpost, purificând aerul furnizând material lemnos, înfrumusețând peisagiul, etc.

2. Perdelele forestiere feresc căile de comunicație de înzăpeziri, ameliorând condițiile de circulație.

3. Perdelele forestiere crează noul posibilități de muncă, provocând noul preocupări aducătoare de venit: sericicultura, pomicultura, etc.

Ad. V.

1. Reușita plantațiilor, creșterea arborilor și arbuștilor în perdele, depind de: condițiunile staționale, pregătirea terenului, întreținerea plantațiilor, data plantării, etc.

2. Cele mai indicate specii pentru perdelele repede crescătoare în ținuturile lipsite de vegetație lemnoasă sunt: salcâmul, ulmul de Turchestan, glădița, frasinul și sălcioara (*Eleagnus*). În solurile mai ușoare cu apa freatică mai aproape de suprafață, se mai adaugă la acestea și plopul de Canada și *Sophora*.

3. Cele mai indicate specii de împingere: arșarul, jugastrul, Caragana și într-o oarecare măsură: vișinul turcesc, mojdreanul.

4. Din arbuștii experimentați până acum, cei mai indicați sunt pentru interiorul perdelei: lemnul călinesc, caragana, gherghinarul; iar pentru margini, acestea, plus cătina de râu (*Tamarix*) și *Amorpha*.

5. Cele mai sănătoase și durabile perdele forestiere sunt cele de amestec, având ca esență de bază stejarul (*brumăriu*, pufos și pendunculat).

6. Cu toate deficiențele lui, salcâmul rămâne încă mult timp esența care va alcătui în cea mai mare proporție perdelele forestiere din țara noastră. (creșterea rapidă, ușurința de cultură, calități excepționale ale lemnului, etc.).

Ad. VI. Pentru a avea o posibilitate de comparare a cifrelor rezultate din cercetări, este necesară o standardizare a aparatului, a metodelor de cercetare, a obiectivelor de cercetat și un schimb de experiență și de specialiști între țările care execută asemenea lucrări.

Pe baza concluziunilor rezultate din cercetări, Dl. Ing. I. Z. Lupe a tratat în teză, în continuare și tema „Crearea perdelelor forestiere de protecție în câmpiile Republicii Populare Române”. În această ordine de idei — opinează următoarele:

1. Perdelele forestiere pentru protecția culturilor agricole sunt necesare în țara noastră în toată regiunea de stepă și de ante-stepă și anume în jud. Constanța, Ialomița, Brăila, Buzău, R. Sărat, Covurlui, Tecuci, Huși, Iași, Dorohoi, Botoșani, Tulcea, Ilfov, Vlașca, Teleorman, Olt, Romanați, Dolj, Mehedinți; într-o mai mică măsură, în județele: Timiș-Torontal, Arad, Bihor, Satu Mare.

2. Delimitarea precisă a zonei în care sunt necesare perdelele forestiere implică precizarea unor formule climatice adaptate regiunii.

3. Perdelele forestiere pentru protecția căilor de comunicație împotriva înzăpezirilor sunt necesare peste tot unde înzăpezirea este cauzată de acumularea zăpezii transportată de vânt.

4. Pentru fixarea tipului de perdele și schemei de plantare a perdelei sunt necesare date statistice dela serviciile respective sau, în lipsa lor, măsurătorile locale.

5. La granița de Nord-Vest, în Sudul Olteniei, în Delta Dunării, pe litoralul Mării Negre, pe vales

Siretului la Hanul Conachi, adică peste tot unde există nisipuri sburătoare, sunt necesare perdele forestiere de protecția lucrărilor de fixarea nisipului. Idem, pentru protecția lucrărilor de îndiguire, în lungul Dunării și a râurilor mari.

6. La crearea perdelelor de protecție este necesară o documentare temeinică, atât în ceea ce privește alegerea speciilor și alcătuirea schemelor de plantare, cât și în ceea ce privește repartizarea de teren, executarea și conducerea lucrărilor, avându-se în vedere diversitatea condițiunilor staționale și dificultățile de lucru.

În teza dată de Facultate „Principii fundamentale ale culturii arborilor și silviculturii în ținuturi secetoase”. Dl. Ing. I. Z. Lupe a precizat, că factorul principal, de care depinde cultura arborilor și silvicultura în ținuturile uscate, este apa. Prin urmare, culturile forestiere vor trebui astfel concepute și conduse încât să folosească la maximum apa primită sub orice formă. În acest scop, sunt necesare:

— o judicioasă alegere a speciilor de împădurire (rezistente la condițiile de vegetație din regiunile uscate) și a tipurilor de plantație;

— o aclimatizare a speciilor (semințe dela specii locale sau crescând în condițiuni cât mai asemănătoare);

— întrebuințarea numai a puieților bine dezvoltați, în special sistemul radicalar, și a semințelor de optimă calitate (din specii aclimatizate);

— manipularea conștiincioasă a materialului de plantat;

— buna pregătire a terenului (arătuța cât mai adâncă);

— efectuarea lucrărilor la timpul potrivit — toamna târziu sau primăvara în mustul zăpezii;

— Completarea lipsurilor cu puieți dezvoltați, din specii cu mare putere de prindere;

— regenerarea în crâng simplu;

— buna întreținere a lucrărilor în pepinere și plantațiuni;

— buna conducere a arboretelor după închiderea în scopul stimulării creșterilor, etc.

Bineînțeles, în afară de susținerea tezelor, candidații au avut de răspuns și întrebărilor numeroase puse de membrii Comisiunilor în legătură cu subiectele în discuțiune. Din expuneri și din răspunsuri, ca și din cercetarea tezelor prezentate în scris, Comisiunile și-au formulat convingerea, că ambii candidați merită calificarea oficială de cercetători științifici, acordându-li-se titlul de doctor-inginer. Momentul solemn al acestor declarații făcute de președinții Comisiunilor a fost salutat cu vii aplauze de către numerosul auditoriu constituit din: profesori, ingineri, studenți, și toți oamenii muncii din laboratoare și birouri.

Corpul Silvic în general și Institutul de Cercetări Forestiere în special, înregistrează prin această promovare o satisfacție și o încredere.

O satisfacție, pentru recunoașterea pregătirii inginerilor respectivi, pentru nivelul profesional și academic atins de cei dedicați carierii de silvicultori și cercetători.

O încredere în munca de viitor a acestor ingineri silvici, care își vor adânci preocupările manifestate în tezele de doctor cu toată competența și convingerea, astfel încât rezultatele cercetărilor să prezinte un progres și în gospodărirea pădurilor noastre.

Așa precum s'au exprimat și comisiunile examinatoare, îi felicităm pentru titlul obținut și le mulțumim pentru ceea ce am învățat dela ei. Lucrările lor reprezintă o muncă încununată de succes, pusă în serviciul colectivității și al progresului silviculturii.

T. Bălănică

EXTERNĂ

Preocupări forestiere la vecini

POLONIA

Viața nu este posibilă fără pădure: aceasta este o primă și generală concluzie pe care cititorul o trage după ce vede cuprinsul unei publicații de specialitate forestieră din Polonia. Prin faptul existenței ei și prin produsele pe care le furnizează omului, pădurea condiționează un standard ridicat de viață, îl face realizabil. Pentru aceasta, trebuie să existe un anumit procent din suprafața țării acoperit de pădure, trebuie cunoscută pădurea, trebuie gospodărită rațional, cultura și exploatarea ei trebuie bazate pe criterii științifice, produsele trebuie folosite rațional prin cunoașterea calităților lemnului și prin împiedicarea risipei acestuia. Războiul a provocat însă pagube imense în această avuție națională a Poloniei. Exploatarile devastatoare ale trupelor de ocupație s'au adăogat vătămărilor produse în regiunile care au fost teatre de operațiuni, încât astăzi polonezii se găsesc în fața unor imense probleme de refacere a patrimoniului forestier, de mărire a productivității pădurilor, pentru că astăzi să-și poată satisface nevoile de lemn — în perioada de reconstrucție, — iar mai târziu țara să-și poată relua poziția de exportatoare de lemn avută înainte de război.

Preocupările forestiere ale tehnicienilor și economiștilor polonezi sunt deci multiple și îmbrățișează toată gama problemelor tehnice: dela întemeierea pădurii până la valorificare. În cadrul acestor probleme, competențele se întrebunțează folosind tot progresul științelor de bază ale silviculturii, organizând-o cât mai rațional.

Silvicultorul român care dorește să se informeze asupra vieții forestiere a colegilor polonezi are la dispoziție revista „Sylwan”. Informațiile din cronica de față sunt obținute din această revistă, organ al societății științifice forestiere poloneze. Pentru orientarea cititorilor noștri vom cita din articolele principale atât cât permit rezumatetele în limba engleză care însoțesc articolele publicate.

Mai înăi însă câteva cuvinte despre „Sylwan”.

Revista aceasta a fost fondată în 1820, deci acum 128 de ani. A apărut până la 1850 la Varșovia. După o întrerupere mai îndelungată a reapărut la 1887 la Lemberg (Lwow). Actualmente își reia apariția — în forma unor caete trimestriale — în noile granițe postbelice, ca organ al Asociației științifice forestiere poloneze, avându-și sediul la Varșovia. În viața ei, revista a întâmpinat multe dificultăți, dar activitatea a fost creatoare în cel mai înalt grad pentru știința forestieră poloneză, jucând un mare rol în dezvoltarea economiei forestiere și chiar în istoria culturii poloneze.

Ce fel de probleme se desbat în „Sylwan”? Vom menționa titlurile articolelor și autorii, iar din unele vom da scurte rezumate.

În vol. XCI. (I) caetul 1—4/1947:

Jan Miklaszewski: Privire asupra evoluției și stadiului vânătoarei în pădurile poloneze în perioada 1918—1939.

Edward Chodzicki: Zonele de vegetație forestieră în Sudvestul Poloniei.

Rudolf Fromer: Metode de distrugeri de război efectuate de germani în pădurile poloneze.

Marian Nunberg: Din biologia câtorva insecte vătămătoare ale Pinului Cembra.

Tadeusz Trampler: O nouă metodă de clasificarea stațiunilor forestiere.

Tadeusz Dominik: Contribuțiuni la cunoașterea valorii biocenotice a lui *Prunus serotina*.

Jerzy Jackowski: Grădina experimentală forestieră a prof. Sokolowski dela Mariwka (lângă Lemberg).

Franciszek Krzysik: Propuneri cu privire la cercetările în materie de Tehnologia lemnului.

În vol. XCII. (II), caetul 1/1948:

Dr. C. H. Bornebusch: Experimentări cu laricele poloneze în Danemarca.

Jerzy Grochowski: Observațiuni în legătură cu forma și măsurarea trunchiurilor arborilor.

Kazimierz Kuzmar: Observațiuni asupra determinării capacității productive a solurilor nisipoase.

Franciszek Krzysik: Raționalizarea metodelor tehnice de producție în industria lemnului.

Chiar simplele indicații din rezumatetele în limba engleză (un articol și în l. franceză, un alt articol, — al lui Bornebusch, — complet în limba engleză) oglindesc nivelul științific în care sunt tratate problemele. Silvicultorii polonezi se prezintă într-o formă superioară, folosesc metode științifice moderne, vorbesc o limbă științifică de actualitate, își pun probleme conform intereselor vitale ale țării lor, astfel încât știința să servească practica profesiunii.

Un exemplu în acest sens ni-l oferă studiul lui E. Chodzicki. El a cercetat sudvestul Poloniei, din punct de vedere geografic și forestier, stabilind zonele de vegetație forestieră în funcție de unitățile geomorfologice și distribuția speciilor. Scopul urmărit a fost definirea unor baze pentru organizarea rațională atât a economiei forestiere practice cât și a cercetării științifice. Dă, prin urmare, bazele pentru instrucțiuni necesare la planificarea silviculturii în legătură cu planificarea generală a țării. Se arată că până acum nu au fost publicate lucrări detaliate de acest gen, cu referințe la distribuția pădurilor. Se apreciază că studiul este cu atât mai valoros cu cât se are în vedere marile lucrări de împăduriri care vor trebui executate în Polonia în vederea mării procentului suprafeței păduroase.

Opiniile sale, autorul și le bazează pe date statistice de ordin climatic și economic forestier grupate separat. Pentru fiecare unitate geografică forestieră, sunt descrise limitele, caracteristicile naturale, definindu-se asociațiile forestiere grupate și ele pe clase de stațiuni.

Unitățile geografice sunt împărțite în diviziuni și acestea la rândul lor în secțiuni. În limitele acestor diviziuni și secțiuni autorul descrie tipurile de stațiuni pe baza tipurilor de sol și a vegetației respective.

Pe teritoriul Poloniei de Sud-West, autorul distinge 2 regiuni forestiere-geografice: I) Regiunea montană fără stejar și II) Regiunea forestieră cu multe specii din partea centrală. În cadrul acestora se deosebesc 11 subdiviziuni, care la rândul lor, se împart în numeroase secțiuni.

În regiunea II se notează asociația caracteristică stejar-brad (*Querceto-Abietum*), care nu a mai fost descrisă până acum din punct de vedere fitosociologic.

În clasificarea asociațiilor, autorul se bazează pe tipurile de fertilitatea solurilor și pe gradul lor de umiditate. Cu titlul de exemplificare cităm asociațiile forestiere stabilite în câmpia joasă nisipoasă din regiunea numită Polonia-Mică:

A. În pădurile de pin (*Pineta*): *Pinetum cladoniosum*, *P. vacciniosum*, *P. myrtillosum*, *P. Polytrichosum*, *P. uliginosum*, *P. sphagnosum*.

B. În pădurile amestecate de pin-stejar mesteacăn

(Pineto-Querceto-Betuleta): Pinetum, vaccaineto-trubosum, Pineto - Quercetum - Betuletum - convallarosum, Pineto-Querceta - Betuletum-caricetosum, Pineto-Querceto-Betuletum-myrtilloso-pteridiosum, Querceto-Pinetum-Betuletum-molinieto-myrtileto-caricetosum, Pineto-Querceto-Betuletum-molinieto-myrtillissum, Pineto-Querceto-Betuletum-molinieto-myrtilliosum.

C. In pădurile amestecate de foioase: Querceto-Carpinetum caricetosum, Querceto-Alnetum-caricetosum, Alnetum frangulosum.

D. In pădurile amestecate de anin și frasin (Alneto Fraxineta): Alnetum typicum.

Având în vedere aceste grupări, autorul recomandă constituirea respectiv arondarea ocoalelor silvice, în limitele lor administrative, pe frontierele naturale ale unităților forestiere geomorfologice. Ceeace ar fi corespunzător, într'un fel, lucrări efectuate la noi pe bază de M.U.F-uri (mari unități forestiere). Examinând în detaliu diviziunile teritoriale forestiere descrise mai sus, autorul sugerează și metodele care ar trebui aplicate pentru a restabili capitalul lemnos norme și pentru a se ajunge la o sporire a creșterilor. În legătură cu aceasta nu neglijează să recomande și elaborarea unui plan general de drumuri necesare unei amenajări intensive a pădurilor. Deosebit de aceasta, sunt arătate și centrele importante pentru cultura diferitelor specii principale: stejar, brad, pin, larice, pin cembra, etc.

În rezumat: studiul reprezintă o contribuție la silvicultura regională aplicată, având scopul să arate o metodă rațională pentru ridicarea producției de lemn, insuficientă actualmente în Polonia.

În aceeași ordine de idei scrie Tadeusz Trampler despre „Nouă metode pentru clasificarea stațiilor forestiere”. Porneste de la faptul că economia forestieră caută noul criteriu științific bazate pe calitățile naturale ale stațiilor forestiere, în vederea sporirii producției de lemn. Cunoașterea condițiilor naturale a producției în stațiile forestiere reclamă o clasificare a lor. Autorul este de părere, că metoda, care se va adopta în practica forestieră, trebuie să satisfacă mai multe condițiuni: 1) să permită discriminarea dintre stații care arată diferite condiții în dezvoltarea individuală a arborilor; 2) clasificarea stațiilor să se facă nu numai la pădurile naturale, dar și la cele mai bune și mai avansate; 3) Definirea stațiilor prin mărimi comparabile exprimate matematic; 4) indicarea tratamentului obiectiv pentru stațiile considerate; 5) să fie ușor de definit.

În acest scop, autorul alege o metodă sintetică, ținând seamă de sporeala exterioară ca și de formele plantelor, considerate pe o durată de timp mai îndelungată, pentru că sub influența condițiilor din cadrul asociațiilor, acestea sunt oglindirea cea mai bună a forțelor de producție naturale. În clasificarea sa autorul consideră înălțimea medie a arborilor ca elementul de bază, dar nu numai a unei specii ci a tuturor speciilor întâlnite în stația considerată.

În ceeace privește problemele pentru valorificarea lemnului, cum se gândește în această materie, ne înformează o conferință ținută în 1946 de prof. Dr. F. Krzysik, prorectorul dela Academia de Agricultură din Varșovia. Facultatea de Tehnologie lemnului. D-se arată că lemnul este un material din ce în ce mai cerut, dar că este foarte greu de înlocuit în diversele lui întrebuințări. Cererea și consumul de lemn depășește creșterea anuală. Rezultă o nevoie pentru mărirea producției necesare industriei prelucrătoare a lemnului ca și pentru o micșorare a folosirii lemnului ca material de foc.

În acest scop, în Polonia problema amenajării raționale a pădurilor este deosebit de importantă cu atât mai mult cu cât suprafața păduroasă a descrescut până la 6.700.000 ha. În impul războiului s'a tăiat mai mult de 100 milioane metri cubi. Consecința e clară: resursele de lemn au descrescut și nu este exclusă necesitatea de a importa lemn în Polonia. Faptul că a fost creat un minister al economiei forestiere

dovedește tocmai că situația dificilă din acest domeniu a fost apreciată. De asemeni, se menționează că în vederea prelucrării unor metode mai bune în utilizarea lemnului ca materie primă în industrie, la Academia de Agricultură din Varșovia s'a înființat o facultate de Tehnologie Lemnului din 1946, cu scopul de a pregăti specialiști bine instruiți pentru industria lemnului. Pasul următor care ar trebui făcut va fi crearea unui institut de tehnologie lemnului, bazat pe exemplul celor mai bune institute similare din străinătate ca „Forest Products Laboratory” dela Madison (USA), „Forest Products Laboratory in Princess Risborough” (Anglia) și institutele din URSS.

Un institut de acest gen va trebui să aibă următoarele secțiuni:

- 1) Secțiunea Generală (noi am botezat-o „Secretariat științific”) care să se ocupe de bibliografie, patente, bibliotecă, publicații (editură), birou de proiectare, laboratoare foto- și cinematografice, etc.;
- 2) Secțiunea de cercetarea biologică a lemnului, care să se ocupe cu morfologia, micografia și anatomia lemnului; cu o subsecție de bolile lemnului și un muzeu al lemnului;
- 3) Secțiunea de tehnologia mecanică a lemnului, care să se ocupe cu cercetările proprietăților industriale ale lemnului și alte probleme ale lemnului;
- 4) Secțiunea de furnire și placaje;
- 5) Secțiunea de preservarea lemnului;
- 6) Secțiunea de transportul lemnului;
- 7) Secțiunea de tehnologia chimică a lemnului cu două subsecții: una pentru încercarea însușirilor chimice ale lemnului, o a doua pentru întrebuințările chimice ale lemnului;
- 8) Secțiunea pentru materiale de înlocuirea lemnului;
- 9) Secțiunea pentru probleme de energie;
- 10) Secțiunea pentru cercetarea metodelor de muncă;
- 11) Secțiunea organizării stabilimentelor industriale;
- 12) Secțiunea pentru economia industriei lemnului.

Se exprima în 1946 dezideratul ca acest institut trebuie întemeiat cât mai repede posibil, pentru că va grăbi procesul de aplicare a metodelor celor mai convenabile în consumul lemnului și va contribui la economisirea lemnului ca materie primă în industrie. Deosebit de aceasta, va pregăti specialiști, care vor fi în stare să țină pas cu progresul tehnic rapid din industria lemnului. Într'un alt articol, din același domeniu de preocupări și intitulat „Rationalizarea metodelor de producție tehnică în industria lemnului” același autor declară următoarele: raționalizarea metodelor de producție este o necesitate în industria de lemn poloneză, pentru a înlesni obținerea de produse de calitate superioară cu minimum de muncă și de cheltuieli. În această privință următoarele probleme sunt de rezolvat: 1) materia primă pentru gater; 2) mecanizarea proceselor de fabricație și îmbunătățirea tehnică a fabricilor; 3) mărirea producției fiecărui lucrător în parte și sporirea veniturilor lui; 4) asigurarea mijloacelor financiare proprii ale fabricii.

Multe din fabricile de scânduri din Polonia nu sunt legate de sursele de lemn. Sunt planuite defectuos, iar echipamentul este învechit. Deaceia, reconstrucția fabricilor de scânduri trebuie bine planificată și să aibă în vedere următoarele: 1) Dislocarea convenabilă a fabricilor particulare; 2) lichidarea fabricilor devastate sau învechite; 3) modernizarea fabricilor care vor funcționa pe viitor și reorganizarea lor astfel încât să se asigure o producție medie de 3½ m³ de gater, pe oră; 4) concentrarea unei părți din materia primă în anumite locuri unde trebuie să se fondeze nouile fabrici de scânduri mecanizate sau uzine mai complexe; 5) concentrarea lemnului de foioase la fabrici mari și moderne de producție variată; 6) scurtarea timpului de producție de la buștea la produse finite; 7) aplicatia pe scară mare a uscării artificiale; 8) utilizarea deșeurilor de la gater pentru confecționarea scândurilor de fibră precum și transformarea chimică a rungeșului în zahăr; 9) organizarea proceselor de fabricație pe

baza principiilor științifice cu specială considerație a problemei muncii.

Industria placazelor a suferit în timpul războiului atât în ceea ce privește cantitatea cât și calitatea produselor. Raționalizarea ei trebuie să aibă în vedere: 1) modernizarea fabricilor în funcțiune; 2) întemeierea de noi fabrici; 3) utilizarea rațională a animalului și mesteacănului; 4) utilizarea lemnului de pin și fag; 5) rezolvarea problemei cleiului și proceselor de înclere.

Raționalizarea industriei prelucrătoare de lemn trebuie să pornească prin combinarea fabricelor mici și dispersate în uzine mai mari și mai bine echipate. Aceste uzine trebuie să asigure cu aprovizionări regulate de materie primă în cantități suficiente. Industria prelucrătoare de lemn trebuie să se concentreze pe cât posibil pe produse prefabricate. Trebuie să se execute de asemenea modernizarea echipamentului industrial, a mașinilor prelucrătoare și a transportului în interior. Nu mai puțin trebuie să se aibă în vedere producția continuă, neîntreruptă în perioada de construcție a uzinelor moderne sau de modernizare a celor vechi. Trebuie să se stabilească normele de producție reclamate de lucrător ca și pentru cantitatea de material folosită în procesul de fabricare. Sistemul de plată pe unitatea de produs fasonat și acordarea de premii trebuie să se realizeze de asemenea în vedere.

În raționalizarea metodelor de lucru, trebuie să se aibă în vedere următoarele probleme: 1) Îmbunătățirea

uscătorilor existente și instalarea a noi uscători; 2) Îmbunătățirea proceselor de înclere; 3) Construcția de hale mari pentru lucrările din aceeași grupă; 4) Revizuirea tuturor fazelor de producție cu scopul de a economisi materialul și de a obține produse de calitate superioară.

Industria indigenă de mașini prelucrătoare de lemn nu satisface cererile în calitate și cantitate pentru tipurile de care este nevoie. De asemenea, producția indigenă de unelte pentru prelucrarea lemnului este încă deficicientă în cantitate și calitate. Această deficiență trebuie corectată prin importuri și prin intensificarea fabricației uneltelor în țară. În sfârșit, raționalizarea metodelor tehnice de producție nu poate fi realizată, fără standardizarea produselor lemnoase și fără o organizare rațională a institutelor de cercetări și de învățământ din sectorul lemnului.

Ne oprim aici cu citatele. Din examinarea titlurilor articolelor și din succintele rezumate prezentate am văzut o parte din preocupările colegilor polonezi. Desigur, alte publicații ne-ar fi înregit tabloul pe care am încercat să-l schițăm după Sylvan. Chiar așa, rămânem cu impresia vie, că silvicultorii polonezi știu să vadă problemele și că sunt înarmați cu știința modernă pentru rezolvarea lor. Încă un îndemn pentru propriile noastre preocupări și eforturi de ridicare și „modernizare” a nivelului profesional.

T. Bălănița

ORGANIZAREA CERCETĂRILOR FORESTIERE ÎN CECOSLOVACIA

În afara institutelor de cercetări de pe lângă facultățile de agronomie și silvicultură Cehoslovacia a considerat necesară înființarea a trei institute de Stat pentru Cercetări Forestiere, dependente de Ministerul Agriculturii. Ele se ocupă nu numai de aspectul teoretic (științific și de cercetare) al problemelor, ci și de aplicațiile practice ale muncii lor teoretice.

Ministerul Agriculturii împreună cu Consiliul de Stat pentru Cercetări au sarcina de a planifica munca institutelor de cercetări forestiere și de a coordona activitatea lor cu aceea a altor institute de cercetare. În acest sens au fost trasate 7 sarcini fundamentale și 78 probleme au fost programate pentru studiere. Legăturile necesare cu autoritățile, universitățile și tehnicienii forestieri sunt asigurate printr-un sistem de comitete de coordonare, care îndrumază activitatea și primesc rapoartele institutelor.

În scopul stabilirii legăturilor cu institutele de cercetări din străinătate, Cehoslovacia a devenit mem-

bră a Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări Forestiere (sediul la Stockholm, Prof. Dr. Sven Petrini). Se organizează vizite ale cercetătorilor forestieri din diferite țări, discuțiuni asupra problemelor și metodelor de însemnătate internațională, schimb de publicațiuni.

În interior, institutele de cercetare cehoslovace își aduc la îndeplinire sarcinile fie în mod direct în pădure sau în laborator, fie prin intermediul stațiilor experimentale. Ele au la dispoziție un complex forestier experimental în suprafațe de 8800 ha. Bugetul normal al institutelor de cercetări este suplimentat prin diferite fonduri, venituri și subvenții. Marea importanță pe care regimul de democrație populară o atribuie muncii de cercetare a făcut posibilă o considerabilă extindere a activității Institutelor.

(După articolul Ing. Dr. Bohuslav Maran — INTER-AGRA, Praga, II (1948), Nr. 3—6, pp. 184—187.

N. D.

CERCETAREA FORESTIERĂ ÎN SLOVACIA

Începutul cercetărilor forestiere în Slovacia poate fi așezat în anul 1906. În acest an a luat ființă la Banská Štiavnica un Directorat al Institutelor de Stat pentru Cercetări, care a fost însărcinat cu reorganizarea institutelor existente pentru cultura pădurilor, industrializarea și tehnologia lemnului, precum și cu organizarea ulterioară a unor institute specializate. Institutele de cercetări slovace cooperează strâns cu cele din Boemia și Moravia. Institutul Central posedă două stațiuni experimentale, dar pe care plănuiește să le înlocuiască cu „stațiuni biologice” răspândite pe tot cuprinsul țării în regiuni cu diferite tipuri de păduri (la șes, coline joase, dealuri și munți). Administrația Centrală de Stat a Pădurilor a atribuit directoratelor Institutelor de Cercetări

pentru experimentele sale, 1300 hectare de păduri și o fabrică de cherestea. Veniturile lor contribuie la dezvoltarea Institutului. În plus, Administrația Centrală acordă Institutului de Cercetări și personalului său toate facilitățile în vederea lucrărilor de teren și a experimentelor în pădurile aflate în gospodărirea sa. Directoratul Institutelor de Stat pentru Cercetări intenționează să concentreze toate cele 11 institute forestiere într-un singur imobil, la Košice, unde este situat sediul Universității Slovace pentru Agronomie și Silvicultură.

(După articolul Dr. Y. Lemarie — INTERAGRA, Praga, II (1948), Nr. 3—6, pp. 188—190.

N. D.

DISPOZIȚIUNI LEGALE DE INTERES FORESTIER

Semnalăm în continuare *) dispozițiunile legale de interes forestier apărute în intervalul 1 Noiembrie—31 Decembrie 1948.

111. — Dec. min. Nr. 7844 a Ministerului Industriei, prin care toate transporturile de materiale lemnoase, brute sau prelucrate, predate de Soc. SOVROMLEMN cu toate subunitățile ei, se scutesc de întrebuințarea certificatelor de transport pe C. F. R. (M. Of. Nr. 256 din 3.XI.1948).

112. — Dec. min. Nr. 7937 a Ministerului Industriei, prin care exploatarea de păduri și de instalațiuni pentru transportul materialelor lemnoase, precum și fabricile de cherestea ne-naționalizate, sunt obligate să trimită datele cerute de Centrala Industrială a Lemnului sau de IPEIL-uri, în vederea aplicării cu ordonate a normelor de reglementarea activității industriale.

Exploatatorii și fabricile de cherestea menționate în aliniatul precedent sunt obligați:

1) să declare stocurile lor de materiale lemnoase existente la data de 1.XI.1948, pe esențe, sortimente, faze de lucru și locuri de depozitare, indicând și calitatea în baza căreia le dețin;

2) să prezinte planul de lucru pe anul calendaristic 1949, întocmit pe formularele și după instrucțiunile ridicate dela IPEIL-urile respective.

Se prevede deasemeni obligațiunea, pentru cei indicați mai sus, de a plăti cota asupra materiilor prime repartizate și a produselor vândute ce se achită Centralii Industriale a Lemnului, de către IPEIL-uri.

Abaterile dela prevederile deciziei sunt sancționate în conformitate cu Legea Nr. 351 pentru reprimarea sabotajului și a speculei ilicite. (M. Of. Nr. 267 din 16.XI.1948).

113. — Dec. min. Nr. 8014 a Ministerului Industriei, prin care se dau dispozițiuni referitoare la lichidarea Soc. an. „Domeniile Bucovina”, cu sediul în Câmpulung-Bucovina.

Se numesc 5 lichidatori, ale căror atribuțiuni sunt prevăzute

Lichidarea se va face pe baza inventarului și bilanțului încheiat la data de 11 Iunie 1948.

La lichidare urmează să se țină seamă de faptul că pădurile au fost trecute în administrația Ministerului Silviculturii, iar alte părți asupra Ministerului Sănătății și Ministerului Minelor și Petrolului.

Restul activului și pasivului societății, administrat de Ministerul Industriei, va fi distribuit pe unități de exploatare, după ramuri industriale și în special asupra IPEIL-urilor, în a căror rază de activitate se găsesc, sau care se vor înființa în acest scop.

În continuare se prevăd dispozițiuni asupra personalului necesar pentru operațiunile de lichidare (M. Of. Nr. 273 din 23.XI.1948).

114. — Dec. min. Nr. 8238 a Ministerului Industriei, referitoare la înființarea IPEIL-ului cu sediul în Bistrița și cu raza de activitate în cuprinsul jud. Năsăud.

Fac parte din IPEIL-Bistrița, toate bunurile care au fost folosite în exploatarea de fosta Coop. forestieră Regina, și de IPEIL-Sighet. (M. Of. Nr. 284 din 6.XII.1948).

*) Cf. Revista Pădurilor Nr. 2, pp. 54—56; Nr. 3, pp. 108—40; Nr. 4, pp. 163—167; Nr. 5, pp. 204—206.

115. — Dec. min. Nr. 831 a Ministerului Silviculturii, prin care se stabilesc dispozițiuni pentru reprimarea cazurilor de braconaj la vânat și la pescuit în apele de munte.

Dela 1 Ianuarie 1949, descoperitorilor cazurilor de braconaj li se vor plăti de către Ministerul Silviculturii, următoarele premii:

a) pentru vânat: 10.000 lei (cerb), 8000 lei (capră neagră), 5000 lei (căprioară), 4000 lei (dropie).

b) pentru pescuitul în apele de munte: 10.000 lei (pescuit prin otrăvirea apei), 8000 lei (pescuit cu explozivi), 4000 lei (pescuit prin răstocirea apei, pescuit cu sacul sau prostovolul).

c) premiu de 4000 lei pentru descoperitorul cazului de braconaj la oricare alte specii de vânat și 1500 lei pentru cazurile de braconaj la pescuitul în apele de munte, practicat cu alte mijloace decât cele arătate mai sus.

Dacă infracțiunea a fost descoperită cu ajutorul unui denunț, premiul se împarte: jumătate la deținătorul, jumătate descoperitorului.

Deținătorul dreptului de vânat sau pescuit respectiv se poate constitui parte civilă cu dublul sumelor menționate mai sus.

Dec. min. Nr. 282 a MAD, publ. în M. Of. Nr. 44 din 27.II.1948, precum și dec. min. Nr. 69 a MAD, publ. în M. Of. Nr. 17 din 21.I.1948 sunt anulate. (M. Of. Nr. 295 din 18.XII.1948).

116. — Dec. min. Nr. 38.182 a Ministerului Lucrărilor Publice prin care se aprobă „instrucțiunile pentru proiectarea și executarea de lucrări publice, spre a fi ferite de distrugerii sau avarii de pe urma marilor viituri și inundații”.

În continuare se publică „expunerea de motive” și instrucțiunile:

„Expunerea de motive” arată că principala cauză a neajunsurilor atât de mari pe care le produc cursurile de apă în epocile excepționale de ploioase, este *regimul din ce în ce mai torențial*, datorit defrișărilor, despăduririlor și desvelirii coastelor. Se enumeră apoi celelalte cauze: lipsa de regularizare a cursurilor de apă și insuficiența lucrărilor de traversare a cursurilor de apă. Se citează numeroase exemple de pagube.

Se arată că pentru remedierea situației se impune a se lua o serie de măsuri, dintre care cităm:

a) efectuarea lucrărilor necesare consolidării și regenerării terenului de pe suprafețele bazinelor superioare și stingerea torențelor afluenți în vederea plantării acelor suprafețe;

b) oprirea ori, cel puțin, reglementarea pășunatului în regiunile în care se urmărește regenerarea solului și împădurirea;

c) . . .

Lucrările urmează a fi executate prin colaborare între departamentele: Lucrări Publice, Agricultură și Silvicultură, pe baza unui program de înfăptuire în etape. (M. Of. Nr. 296 din 20.XII.1948).

117. — Dec. min. Nr. 8393 a Ministerului Industriei prin care se dispune încetarea activității Centralei Industriale a mobilei și produselor finite din lemn.

Toate atribuțiunile centralei dizolvate precum și întreprinderile ei componente trec asupra Centralei Industriale a Lemnului. (M. Of. Nr. 297 din 21.XII.1948).

118. — Dec. min. Nr. 1540 a Ministerului Agriculturii, referitoare la aprobarea „Caietului de sarcini pentru aplicarea pe teren a Reformei Agrare“ (M. Of. Nr. 298 din 22.XII.1948).

119. — Decretul Prezidial Nr. 400 pentru organizarea și funcționarea întreprinderilor industriale ale Statului din sfera de activitate a Ministerului Industriei.

Întreprinderile industriale ale Statului sunt unități de producție care se conduc după principiile gospodăriei de sine stătătoare. Ele îndeplinesc planurile de producție, de investiție, de repartizare a producției, precum și planurile legate de acestea, după normele și directivele generale prescrise de Ministerul Industriei, care îndrumază, coordonează și controlează activitatea lor prin direcțiunile centrale industriale de care întreprinderile depind.

Aceste întreprinderi sunt organizate după unul din cele 6 tipuri, care sunt prevăzute în schemele anexate decretului, tipurile urmând a fi adaptate nevoilor fiecărei întreprinderi.

Întreprinderile industriale ale Statului sunt persoane juridice cu scop lucrativ; ele au patrimoniu propriu și se bucură de autonomie bugetară.

Întreprinderile industriale ale Statului se repartizează între direcțiunile centrale industriale ale Ministerului Industriei.

În continuare se prevăd dispozițiuni referitoare la gestiunea, conducerea, personalul, etc. întreprinderilor.

Decretul Nr. 140 pentru organizarea și funcționarea întreprinderilor industriale ale Statului, precum și regulamentul său, publicate în M. Of. Nr. 161 din 15.VII.1948 și Nr. 165 din 20.VII.1948 sunt și rămân abrogate în ce privește întreprinderile din sfera de activitate a Ministerului Industriei. (M. Of. Nr. 300 din 24.XII.1948).

120. — Decretul Prezidial Nr. 401 pentru organizarea Ministerului Industriei.

Printre organele Ministerului, figurează și „Direcțiunea centrală industrială a lemnului și mobilei“, alături de alte 11 direcțiuni centrale industriale, corespunzătoare diverselor ramuri de producție.

Direcțiunile centrale industriale îndrumază, coordonează și controlează activitatea întreprinderilor industriale ale Statului, conform prevederilor decretului Nr. 400 din 24.XII.1948, precum și a celor private a căror activitate interesează sectorul respectiv.

În temeiul acestui decret, Centrala Industrială a Lemnului, ca și celelalte Centrale Industriale depin-

zând de Ministerul Industriei, create în baza decretului Nr. 126, publ. în M. Of. Nr. 158 din 12.VII.1948, se desființează.

Regulamentul pentru funcționarea, organizarea și stabilirea atribuțiunilor Centralelor Industriale publicat în M. Of. Nr. 156 din 9.VII.1948 se abrogă. Deasemeni se abrogă decretul Nr. 9 pentru organizarea Ministerului Industriei, publ. în M. Of. Nr. 100 din 29.IV.1948. (M. Of. Nr. 300 din 24.XII.1948).

121. — Dec. min. Nr. 8440 a Min. Industriei prin care se aprobă Regulamentul de funcționare, organizare și stabilire a atribuțiunilor Ministerului Industriei.

Potrivit art. 9 al Regulamentului, Direcțiunea centrală industrială a lemnului și a mobilei, — dealtfel ca și celelalte direcții centrale industriale —, are următoarele servicii: a) planificare; b) urmărire operativă a producției; c) studii; d) verificarea și urmărirea investițiilor; e) aprovizionare; f) repartizarea comenzilor și urmărirea livrărilor; g) reglementarea normelor de muncă, a salariilor, instruirea și mișcarea cadrelor; h) financiar; i) secție de secretariat și administrație.

(M. Of. Nr. 300 din 24.XII.1948).

122. — Dec. min. 8441 a Min. Industriei, prin care se aprobă Regulamentul pentru funcționarea, organizarea și stabilirea atribuțiunilor la întreprinderile industriale ale Statului.

(M. Of. Nr. 300 din 24.XII.1948).

123. — Deciziunea Consiliului de Miniștri Nr. 1709, prin care se aprobă „Regulamentul general al Academiei Republicii Populare Române“ și se dispune publicarea sa în Mon. Of.

Art. 38 al Regulamentului prevede o Subsecțiune de Silvicultură, în cadrul Secțiunii de științe tehnice și agricole.

Art. 59—79 conțin o serie de prevederi privitoare la Institutetele de cercetări ale Academiei Republicii Populare Române, care sunt organele de bază prin care aceasta își desfășoară activitatea sa.

Institutetele sunt de două feluri: 1) care aparțin exclusiv Academiei; 2) care aparțin diferitelor departamente. Printre acestea din urmă figurează și Institutul Forestier (ICEF), din cadrul Ministerului Silviculturii.

Dispozițiunile art. 57—59 interesează în deaproape Institutul de Cercetări Forestiere, a cărui activitate științifică urmează să se desfășoare în cadrul planului general al Academiei (art. 61).

(M. Of. Nr. 302 din 28.XII.1948).

N. St. Dumitrescu

In curând va apare:

INDUSTRIA MECANICĂ A LEMNULUI

de Prof. S. A. SBURLAN

și
Dr. Ing. N. GHELMEZIU

Publicație I. C. E. F. Seria II Nr. 70, 600 pagini, cu 440 figuri în text.

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

MINISTERUL SIVICULTURII: *INDRUMĂTORUL PĂDURILOR*

Bucureşti 1948, Tipografia „Universul”, 152 pag.
150 x 205 mm:

În luna Noembrie 1948, Ministerul Silviculturii a făcut să apară o carte de mare utilitate pentru personalul silvic de teren. După cum arată şi titlul, lucrarea se adresează în special pădurarilor. Ea era cu atât mai necesară cu cât nu mai exista de mult în circulaţie o carte de acest gen; dar mai ales se simţea nevoia unui îndrumător pentru miile de pădurari noi, recrutaţi din masa muncitoare dela sate şi oraşe, şi cărora trebuia să li se pună la dispoziţie într-o formă cât mai accesibilă şi corespunzătoare, informaţia necesară şi indispensabilă pentru a putea practica noua îndeletnicire, pentru a putea aduce la îndeplinire sarcina dată de popor, de a-i gospodări acest bun al său.

Aşa cum este gândită lucrarea, ea are un caracter didactic din punct de vedere al fondului şi periodic din punct de vedere al apariţiei. În acest prim număr s'a căutat să se expună ansamblul activităţii silvice, dându-se în cele 150 de pagini noţiunile generale pentru diferite sectoare de lucru; în celelalte numere se va căuta să se lămurească pe larg, diferite probleme de specialitate puse în programul de lucru al unităţilor.

Scopul principal este, deci, de a ridica nivelul profesional al cadrelor silvice, astfel încât, paralel cu ridicarea nivelului politic, printr-o muncă din ce în ce mai îmbunătăţită să se contribuie la consolidarea şi adâncirea regimului de democraţie populară în drumul către construirea socialismului.

Cartea este împărţită în mai multe capitole, cărora li s'a atribuit un număr variat de pagini, după cum urmează:

1. Pădurea şi arborii, 30 pag. (20%); 2. Cultura pădurilor, 24 pag. (16%); 3. Protecţia pădurilor, 13 pag. (8,6%); 4. Amenajarea pădurilor, 5 pag. (3,3%); 5. Recoltarea produselor, 16 pag. (10,6%); 6. Vânatul şi pescuitul în apele de munte, 19 pag. (12,5%); 7. Co-

recţia torenţilor şi ameliorării terenurilor degradate, 9 pag. (6%); 8. Paza pădurilor 12 pag. (8%); 9. Administraţia Silvică, 4 pag. (2,6%). La sfârşit, se dau extrase din Codul Silvic, Legea Patrimoniului forestier şi D.-Lege privind la circulaţia materialului lemnos.

În text, un număr de desene şi fotografii ilustrează temele tratate şi fac mai atrăgătoare lucrarea. Judecând după diversitatea materiei înfăţişate, este o operă colectivă, la a cărei întocmire şi-au dat contribuţia specialiştii din domeniile respective.

Precis, este o operă utilă. Cu ajutorul ei, pădurarii îşi vor putea însuşi treptat cunoştinţele necesare profesiunii lor. Desigur, indicat va fi ca anumite capitole să fie prelucrate în colectivul dela ocol, sub conducerea şefului de ocol. Cu această ocaziune se vor putea sesiza eventuale lipsuri ale lucrării, care, comunicate forului în drept, vor putea fi îndreptate la o nouă ediţie.

Trebuie să subliniem că în afară de cunoştinţele de ordin tehnic, „Indrumătorul pădurarilor” reflectează transformările fundamentale intervenite în sectorul silvic în ultimul timp; insistând asupra faptului că pădurile sunt acum un bun al poporului, că prin cunoaşterea arborilor şi pădurii, prin executarea conştiincioasă a lucrărilor şi tuturor îndatoririlor, vom reuşi să mărim producţia pădurilor pentru a pune la dispoziţia poporului şi industriei, cantităţile de material lemnos de care este nevoie; se mai insistă deasemeni, şi asupra modului cum să-şi îndeplinească datoria lor, pădurarii, cum să se comporte cu populaţia, astfel încât să-i facă prieteni ai pădurii, să nu o mai privească cu duşmănie, să nu o mai distrugă prin furturi de lemne, păşunat abuziv, incendii, etc.

Prin toate aceste informaţii şi lămuriri pe care le aduce, „Indrumătorul pădurarilor” răspunde unor necesităţi adânc simţite. Rămâne numai ca personalul de teren, de astă dată, să-şi însuşească toate cunoştinţele cuprinse în lucrare şi să le aplice în activitatea pe care-o depune în serviciul pădurilor şi al poporului.

T. Bălanică

BULETINUL SIVICULTURII

Publicaţie lunară, editată de Ministerul Silviculturii
Nr. 1, Noembrie 1948, 46 p.

Incepând cu luna Noembrie, cei ce muncesc în sectorul silvic au căpătat un puternic instrument pentru ridicarea tehnică profesională, prin apariţia „Buletinului Silviculturii”.

Noua publicaţie este destinată — aşa cum se arată în „Cuvânt înainte” — să fie un îndrumător permanent în vederea perfecţionării şi popularizării nouilor metode de lucru, pentru refacerea pădurilor, principala sarcină a Ministerului Silviculturii. Supunând criticii deschise realizările din diversele sectoare ale

muncii silvice, *Buletinul Silviculturii* aduce o contribuţie însemnată la îndreptarea greşelilor şi lipsurilor, şi la îmbunătăţirea metodelor de lucru ale organelor silvice, şi reuşeşte să oglindească spiritul nou de muncă, spiritul introdus de clasa muncitoare la baza gospodăriei forestiere, în folosul poporului.

Buletinul Silviculturii cuprinde două părţi: a) prima parte cu caracter de revistă, cuprinde studii, articole, analize şi comentarii critice, note practice şi informative, în legătură cu activitatea Ministerului Silviculturii şi cu realizările uriaşe ale silviculturii şi ştiinţei silvice din URSS; b) partea doua, cu caracter de buletin oficial cuprinde, în extenso sau în

R E V I S T E

extrase, ordinele circulare mai importante ale Ministerului.

Din sumarul primului număr, desprindem articolul semnat de Dl. Aurel Țecovici, secretar general al Ministerului Silviculturii, intitulat: „Considerațiuni pe marginea primei conferințe cu directorii silvici județeni“. D-sa, după ce trece în revistă realizările programului pe 3 luni și perspectivele programului de 4 luni, destinate să creeze condițiile obiective pentru trecerea la economia planificată în 1949, subliniază faptul că:

„prin prezența elementului muncitoresc la conducerea gospodăriei silvice județene, s'a putut pune bazele unei noi morale, s'a reușit să se mobilizeze și să se dinamizeze aparatul silvic pentru îndeplinirea serviciilor, făcându-se legătura cu organizațiile de masă în frunte cu P.M.R., din partea cărora s'a primit tot sprijinul“.

Dl. C. Braga, directorul învățământului din Minister, în articolul d-sale: „Problema cadrelor silvice“, supune unei analize activitatea desfășurată de Minister până în prezent în legătură cu selecționarea cadrelor silvice, îmbunătățirea celor existente precum și problema pregătirii cadrelor noi, corespunzătoare nevoilor și legate de interesele poporului muncitor.

În articolul „Valorificarea produselor pădurii“, dl. V. Pogăceanu arată principiile care stau la baza noului regim de exploatarea pădurilor, pe linia intereselor clasei muncitoare și ale întregului popor; principiul raportului susținut și al continuității tăierilor, regenerarea pădurilor pe cale naturală, satisfacerea necesităților industriei forestiere și ale populației, în special a celei sărace, căreia Ministerul Silviculturii a înțeles să-i acorde o atenție specială, punându-i la dispoziție, cu prețuri reduse, materialele lemnoase rezultate din exploatarea produselor secundare.

Relevând spiritul de colaborare ce trebuie să existe între sectorul silvic și sectorul industriei prelucrătoare a lemnului, d-sa notează:

„În mod cu totul greșit, tratează unii specialiști vechi, izolat, interesele silviculturii de interesele industriei forestiere, nedându-și seama că ambele sectoare sunt axate pe același scop: interesele superioare ale Statului, ale celor ce muncesc“.

„Planul nostru de viitor trebuie să isvorească din preocupările ambelor sectoare și să cuprindă exploatarea, cât mai rațională, a tuturor posibilităților pădurii, cu convingerea fermă că numai astfel slujim interesele mari ale poporului“.

Dl. Ing. I. Diaconu semnează un articol despre „Munca pentru refacerea pădurilor“ în care înfățișează perspectivele programului de 4 luni, în materie de cultura pădurilor, și subliniază faptul că cultura pădurilor, constituie principala preocupare a con-

ducerii, în strădania de a reconstitui puterea de producție a pădurilor distruse de regimurile ca italiciste. Deosebită atenție ce se acordă sectorului silvic este materializată prin extinderea planurilor de lucru asupra întregului domeniu forestier din țară, indiferent de natura proprietății, obști, composesorate, particular ori stat.

Noi caracteristici ale muncii de pază pădurilor, care se face în folosul poporului muncitor, sunt relevate de dl. I. Saviu. Nouii pădurari trebuie să devină „sfătătorii și îndrumătorii țăranimii sărace, în lupta împotriva chiaburilor“. Ei trebuie să aperse pădurea împotriva dușmanului de clasă, să antreneze masele la lucrările de cultura, refacerea și îngrijirea pădurilor, în folosul cărora se înfăptuiesc aceste lucrări. D-sa citează și unele cazuri, în care pădurarii s'au lăsat pătrunși de vechea mentalitate, de asupritorii ai populației nevoiașe.

Realizărilor din Țara Socialismului, le sunt consacrate trei valoroase articole, din care unul datorită d-lui Hterman Motovilov, Ministrul Silviculturii din URSS, despre „Pădurile, un mijloc sigur de luptă împotriva secetei“, se ocupă cu planul grandios de ofensivă împotriva secetei, adoptat de guvernul sovietic și C. C. al P. C. (b) al URSS. Un alt articol extrem de documentat are ca subiect „Realizările sovietice în materie de mecanizarea lucrărilor de cultura pădurilor“.

Despre „Întrecerile în munca din silvicultură“ scrie dl. Ing. C. Lăzărescu.

În restul revistei sunt inserate o serie de note practice și informative. Despre protecția pădurilor, regenerarea pădurilor de baltă, ce trebuie să știe un pădurar (de Ing. C. I. Popescu), plantarea pueților, muncile din pepiniere și aprovizionarea cu lemne de foc a țăranimii muncitoare și nevoiașe.

În partea doua a Buletinului sunt publicate două ordine circulare ale Dir. Vânătoarei, despre arendarea fondurilor de vânătoare și despre valorificarea vânatului.

Prezentându-se și într-o agreabilă înfățișare, datorită reușitei prezentării topografice și bogatei ilustrări a textului, Buletinul Silviculturii constituie încă una din realizările pe care Ministerul Silviculturii le-a înscris în scurtul răstimp de când a luat ființă.

Faptul că este legat în mod organic de toate problemele activității practice a Departamentului și că își propune să desvolte cât mai mult colaborarea tuturor celor ce muncesc în sectorul silvic și în special a organelor de teren, constituie pentru Buletinul Silviculturii o garanție a aportului său viu și real în îndrumarea muncii silvice, în spiritul noii gospodării forestiere, care este pusă în slujba poporului.

N. Dumitrescu

FOAIA OFICIALĂ C. I. L.

publicație editată de Centrala Industrială a Lemnului

Datorită actului naționalizării, alături de principalele mijloace de producție, aproape toate exploatarea și industriile forestiere au trecut în proprietatea Statului ca bun comun al poporului.

Pentru gospodărirea acestor bunuri forestiere au luat ființă Centrala Industrială a Lemnului (C.I.L.) și întreprinderile de Stat pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului (I.P.E.I.L.).

Pentru buna desfășurare a acțiunii sale de conducere și control, Centrala Industrială a Lemnului a resimțit necesitatea unui buletin tipărit, care să fie pus la dispoziția IPEIL-urilor. În acest scop a fost editată „Foia Oficială C.I.L.“, destinată să publice

o serie de materiale legislative, normative sau de îndrumare din domeniul exploatarea și industrializării lemnului.

„Foia oficială C.I.L.“ cuprinde două părți: în partea I-a, sunt adunate decretele prezidențiale, legile, regulamentele, deciziile, iar în partea II-a sunt redată ordinele circulare, normele și instrucțiunile de serviciu, repartizate în raport cu serviciile care au emis dispozițiunile respective.

Până în prezent au apărut 6 numere: 1 (August), 2 (Septembrie), 3 (15 Octombrie), 4 (3 Noiembrie), 5 (15 Noiembrie), 6 (1 Decembrie), însumând un total de 232 pagini.

D.

LESNALA PROMAŞLENNOSTI

(Editura forestieră tehnică de Stat, Moscova, 1948)

SĂ SE EXECUTE HOTĂRĂRILE CONFERINTEI ACTIVULUI ECONOMIC A ACTIVIŞTILOR DIN INDUSTRIA FORESTIERĂ

(Văpólniti reşenirea soveşcianica Aktiva) pag. 1-3

Conferinţa constată că deşi planul trimestrului II este depăşit cu 121% mai este încă mult de realizat pentru că planul general de producţie pe 1943 să fie considerat ca executat cu succes.

Faţă de anul precedent, planul pe 1948 prevede depăşirea cu 48% a planului pentru transportul lemnului de lucru: realizarea a 43% la transporturi mecanizate a lemnului, a 39% la exploatarea mecanizată, a 63% la legarea în plute a lemnului, în sfârşit mărirea cu 29% a randamentului tuturor muncilor în exploatarea forestieră.

Activul a dat următoarele directive:

Să se amelioreze organizarea muncii şi să se ridice productivitatea muncii individuale în complexul de producţie. *Direcţia Tehnică de Exploatare din Institutul de Cercetări Forestiere să elaboreze schema de procese tehnologice tip. Să se înrădăcineze cât mai profund mecanizarea transportului în depozitele mari de lemnărie şi în depozitele intermediare.*

Să se mecanizeze cât mai mult mijloacele de încărcarea lemnăriei.

Să se sporească activitatea la plutărit şi plutit liber.

Să se grăbească lucrările mari de investiţii — construcţiunile.

Să se facă instrucţia zilnică a lucrătorilor şi pregătirea continuă de noi cadre.

Să se pună cuvenita grijă în construirea de locuinţe pentru lucrători şi întreţinerea celor existente.

Să se facă la timp aprovizionările cu carburanţi şi furaje.

Să se execute la timp şi întocmai toate comenzile.

Să se scoabă prin toate mijloacele costul de producţie şi să se comprime la maximum cheltuielile anexă.

Spre realizarea celor de mai sus şi verificarea măsurilor, se pune la dispoziţia Institutului două mari Centre de exploatare, iar Institutul deschide filiale (secţii) în regiunile cele mai importante de producţie forestieră şi măreşte cadrele de colaboratori ştiinţifici.

P. I. LOPIN: Ferăstrae geluitoare

(Strogaînă pila Nr. 6) pag.

15-18

În industria ambalajelor din lemn de cer şi piese cu suprafeţe netede, până acum s'au întrebuinţat ferăstrae circulare cu tăietura fină, cu care se obţine tăietura netedă fără a mai fi nevoie de geluire specială.

Aceste pânze circulare zise „catifea“ sunt de 4 ti-

puri (descrise de autor). Au însă neajunsuri serioase la îndepărtarea cărora lucrează astăzi catedra de măşini unelte de tâplărie dela Institutul Forestier din Arhanghelsk. Până acum s'au elaborat două proiecte de pânze circulare şi trei proiecte de ferăstrae de gater vertical.

Rezultatele obţinute sunt foarte bune pentru pânzele circulare A.L.T.I. şi se pot recomanda şi unele pânze de gater tot A.L.T.I.

DULAP DE ÎNALTĂ FRECVENŢĂ PENTRU USCAREA LEMNULUI

(Văsokostotnăi suşilni, SKAF) Nr. 6 pag. 20

Pentru accelerarea operaţiunii de determinare a umidităţii lemnului, se recomandă ca analiza respectivă a probelor să se facă în câmpul curenţilor de înaltă frecvenţă, prin termodifuziune, într'un dulap (cutie-sertar-nota tr.) de înaltă frecvenţă. În dulap se pot introduce 30 de mostre de lemn. Procesul uscării mostrelor de lemn de pin durează 20—30 minute.

FABRICAREA FURNIRELOR DECORATIVE PENTRU FAŢUIT

(O proizvodstve dekorativnogo oblişovocinogo şpona) Nr. 6 pag. 22

Intrucât producţia de furnire decorative lasă de dorit, dând procente reduse de desene frumoase, se preconizează construirea de maşini unelte noi cu cuţite, foarte simple, care permit obţinerea tăieturilor cât mai apropiate de direcţia radială a lemnului.

S'au mai elaborat modalitatea de obţinerea furniturii decorative din lemn de mesteacăn prin prelucrarea piezotermică a furniturii simplii; se obţin piese de culoarea maron, plăcută, cu textura pronunţată.

M. S. GORELIC *Raţionalizarea la legatul plutei*

(Raţionalizaţia rucinoi splotki) Nr. 7 pag. 19

Plutele mici se leagă cu gânjuri. Procurarea materialului pentru gânjuri este adesea anevoioasă şi întotdeauna scumpă, revenind la 7—8 ruble de m. c. Autorul preconizează înlocuirea gânjurilor cu cablu subţire de 6—7 mm, costul legatului scăzând la cca. una rublă/m.c. Pentru legatul a 5.000 m. c. buşteni se consumă o tonă de cablu.

Ing. KOSSOVSKY: *Montarea pe bandă a mobilei mari*

(Sborka korpusnoi mebeli na konveiere)

Nr. 7, pag. 22

Prin sistemul preconizat de autor s'au făcut instalaţiuni care permit să se monteze anual 24.000 de mese şi 21.000 şifoniere, realizând o economie de cca. 368.000 ruble anual. Sistemul se poate aplica şi la alte mobile.

V. L.

STEPA: o oază de 120 milioane hectare

(La steppe: une oasis de 120 millions d'hectares)

Études soviétiques, Nr. 8. Décembre 1948. Paris, pag. 43-72.

În această revistă de bogată, precisă şi deci foarte utilă informaţie, un număr de 30 de pagini sunt dedicate gigantului plan de transformare a climatului şi solului din regiunea de stepă. În cadrul acestor pagini, cititorul va fi foarte plăcut surprins să constate o prezentare de ansamblu a întregii probleme: mai întâi o expunere a planului din 24 Octombrie 1948, apoi o precizare a ceea ce

este „Stepa“, ce înseamnă a lucra „sub auspiciile ştiinţei“, şi în sfârşit realizările din domeniul cucririi stepei: „sanecţiunea practică“. Articolele sunt semnate de S. Vladimirov, V. Ielaghin şi S. Iurin. Astfel prezentată problema, cititorul vede cum totul se înlanţue în natură, cum toţi specialiştii trebuie să-şi dea mâna pentru rezolvarea problemei, cum oamenii de ştiinţă sunt dublaţi de practicieni pentru ca ştiinţa să fie legată de realităţi.

Invăţăm din aceste pagini cum ştiinţa sovietică bazată pe materialismul dialectic şi secundată de tehnica puternică pe care statul ştie să o pună la dispoziţia sa, a obţinut deja cucririi categorice pen-

nu a putea fi sigură că va putea să înregistreze succese și pe viitor.

Stepa înseamnă, în general, o suprafață de pământ lipsită de pădure. Ea se întinde, ca regiune naturală pe circa 12% din suprafața totală a URSS, ceea ce face circa 2.600.000 km². Partea europeană, aceea care privește decizia guvernului și a Comitetului Central al Partidului Comunist din URSS, în legătură cu împădurirea, reprezintă ceva mai puțin de jumătate din totalul regiunii de stepă. Această regiune de stepă se întinde continuu de la West la Est, din Carpați până în Altai, apoi pe sectoare, dincolo de lacul Baikal. La nord se mărginește cu regiunea forestieră, iar la Sud cu litoralul nordic al Mării Negre, contraforții nordici ai Caucazului, litoralul nordic al Mării Caspice, lacul Aral și se termină la lacul Baikal.

Caracterul dominant al sepei este uscăciunea, provocată de climat. Iarna, vânturile reci, care bat din Nord și Nord Est, se încălzesc în drumul lor către Sud și nu mai pot condensa umiditatea cu care sunt încărcate. Vara suflă vânturile calde venind din deșerturile din Sud și Sud Est și care de asemenea nu pot condensa umiditatea lor de cât în regiunile atmosferice mai reci, de la Nord. Relieful stepei nu înseamnă o barieră importantă în calea vânturilor pentru a le obliga să-și lase umiditatea. Punctul culminant al stepei, platoul Volgei, nu se ridică de cât până la 380 m. altitudine. Încât solul rămâne continuu sub efectul soarelui și al vânturilor aride, căci deficitul de umiditate nu poate fi anulat de ploile brusce care se produc la rari intervale. Apa fiind deci în prea redusă cantitate, nu vom întâlni o vegetație forestieră decât pe văile râurilor și pe unele coaste, sub forma unor buchete sărăcăcioase de stejari, plop tremurător, mesteacăn și pin. Solul rămâne acoperit de iarbă. Și totuși, în zona cernoziomurilor, din această regiune de stepă, zonă care se întinde pe circa 500 km. de la West la Est, solul, când este udat suficient, recompensează munca omului, în cultura agricolă și creșterea animalelor.

Care ar fi explicația absenței pădurii din stepă? Au fost emise mai multe ipoteze. După unii, omul ar fi mare vinovat. Stepele ar fi fost acoperite altădată de păduri pe care nomazii le-ar fi distrus. O cercetare a solului a dovedit însă că humusul pământurilor negre (cernoziomurilor) provine nu de la o vegetație arborescentă, care ar fi condus la o podzolizare a solului, ci de la o vegetație de stepă. Pe de altă parte, dacă ar fi fost așa, pădurea și-ar fi câștigat în decursul timpului terenul pierdut. Nici stepa nu ar fi putut elimina pădurea, întrucât solul degradat al acestuia s'ar fi opus invaziunii stepei. Alții au explicat absența pădurilor prin salinitatea subsolului. S'a dovedit însă că râurile, printr-o udare corespunzătoare pot fi disolvate, spălate, și nu împiedică instalarea arborilor foști. De altfel, în partea de west a Ucrainei se întâlnesc, masive forestiere naturale pe soluri cu un conținut bogat în săruri. S'a mai încercat să se prezinte structura solului, ca o cauză a absenței pădurilor în stepă și s'a spus că pe locs nu ar putea crește pădurea, în opoziție cu solurile nisipoase, unde se găsesc păduri. Au fost întâlnite însă în regiunea stepelor împădurite, suprafețe întinse de loess acoperite și azi de păduri. În fine, o ultimă ipoteză ar fi că vegetația se dezvoltă în timp într-o succesiune de stadii naturale: deșertul, stepa, pădurea și că modificările de vegetație ar antrena modificări de climat. Climat astfel creat s'ar opune oricărei alte forme de

getație de cât aceea care l-a condiționat. În fond, cauzele sunt foarte numeroase: insuficiența precipitațiilor atmosferice, lungimea perioadei de uscăciune, în timpul verei uscăciune și evaporație puternică, nivelul coborât al apelor freatice, vânturi aride foarte reci sau foarte fierbinți, etc. Toate aceste elemente, în ansamblu, definesc climatul stepei, după care s'a modelat ștepa însăși. Cealaltă factori naturali: conținutul bogat în săruri al solului sau subsolului, constituția mecanică, etc., sunt de ordin secundar.

Prin urmare, uscăciunea comandă în stepă. Ea domnește peste lumea vegetală. Omul sovietic însă nu admite să rămână neputincios în fața naturii. Științii au ajuns la rezolvarea problemei complexe: transformarea naturii (solul, plantele, clima) după un plan bine precizat, astfel încât să asigure un randament maxim culturii agricole. Academia Lenin, de științe agronomice, de la Moscova, este centrul principal al acestor lucrări. Ea asigură linia științifică a numeroaselor Instituții de cercetări și stațiuni experimentale răspândite pe tot teritoriul URSS. Lucrările executate au făcut celebre în lumea întreagă numele cercetătorilor: Timirișev, Docuceav, Kostyev, Izmailski, Engelhardt, Williams, Miciurin și alții. Este însă de remarcat, că numai în epoca ce a urmat după Revoluția din Octombrie acești savanți de avangardă au fost înțeleși și ascultați. Ideile lor progresiste au fost reluate și dezvoltate de tinerile cadre de savanți sovietici.

În ceea ce privește ca silvicultorii, mai trebuie să reținem că în lupta în contra naturii, nici o societate nu a dezvoltat un efort mai conștient și în același timp mai vast și mai decisiv decât societatea sovietică, de când exista ea. Și ceea ce surprinde mai mult în deciziunea de la 24 Octombrie 1948 pe care toată lumea a citit-o în gazete și a văzut-o și proiectată în harta care a însoțit articolele publicate (harta care a fost reprodușă și în Revista Pădurilor), pe lângă imensitatea operei de îndeplinit este precizia minuțioasă a tuturor punctelor de detalii. Totul calculat, judecat, cântărit, măsurat. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării. Fiecare lucrare proiectată se sprijină pe fapte concrete, cercetări anterioare teoretice și realizări practice, amplu verificate. Dar nu vine numai știința și spune că este posibil și de dorit să se întemeze păduri în stepă, de a îmbunătăți solul, de a-l iriga, dacă se vrea să se obțină recolte sigure, stabile și ridicate, ci și cele 77.000 de colhozuri din regiunea în chestiune, dovedesc că lucrul este posibil.

De aceea, a pune stepa la adăpostul vântului prin plantațiuni de perdele forestiere de protecție, a ameliora solul și culturile prin introducerea unui sistem judicios de asolamente, prin utilizarea unor metode noi de cultură, prin întrebuintarea îngrășămintelor corespunzătoare ca și a semințelor și plantelor selecționate, prin dezvoltarea și conservarea resurselor de apă în vederea unei irigații raționale, toate reprezintă măsuri la care s'a gândit mult timp. Tot odată ele ilustrează, în modul cel mai clar, efortul conștient al oamenilor sovietici în lupta lor pacifică în contra naturii, pentru a o transforma și a o supune în scopul de a crea omului condițiuni mai bune de viață. În sfârșit, cât de mare este importanța pe care Statul Sovietic o acordă bunei executări a acestor lucrări gigantice de împădurire, reiese din faptul că a fost creat un serviciu special diriguitor al acestor lucrări și care este atașat organului suprem al puterii executive, consiliul de miniștri al URSS.

I. B.

STRELE, Dr. Ing. Georg.

Despre relațiunile dintre pădure și climă.

(Über die Beziehungen zwischen Wald und Klima)

Allgemeine Forst- und Holzwirtschaftliche Zeitung,
Wien. 59 Nr. 15/16 și 17/18, 126-128 și 144-146, August
și Septembrie, 1948.

Este un adevărat tur de forță pentru un specialist să sintetizeze într'un articol de revistă de 4-5 pagini conținutul unei discipline. Pentru că știe prea multe lucruri, pe care le consideră, toate, de mare importanță, nu se îndură să renunțe la ele și atunci cuprinsul articolului fatal se mărește; sau, văzând imensitatea materiei de prezentat și măsurând-o cu dimensiunile date, fixe, limitate, ale unui articol de revistă se menține în generalități, care pot însemna uneori o orientare, dar rămâne aci și nu oferă cititorului o concluzie concretă, un detaliu sau o serie de detalii, în stare să dea viață întregii expuneri. Inginerul Strele a reușit, însă, în acest gen de literatură științifică, de îndrumare într'o materie de specialitate, să se încadreze în normele formale ale genului și totuși, păstrând nota de generalitate, să facă interesantă prin detalii științifice și de actualitate, o temă veche de cel puțin un secol și jumătate.

În fond, în articolul de care ne ocupăm, este vorba de un capitol de meteorologie forestieră: relațiile reciproce dintre climă și pădure. Titlul este prea bine cunoscut și dacă s'ar fi rezumat autorul numai la ceea ce se găsește scris în mod obișnuit în cărți, într'un curs sau tratat de specialitate, ar fi făcut cel mult o lecție condensată, n'ar fi avut alt merit decât pe acela de a fi repus în circulație, de a fi reactualizat, un subiect demn de a fi în atenția celor ce se ocupă cu cultura pădurilor sau au a se pronunța asupra existenței lor. Dar, în afară de faptul că a știut să concentreze cunoștințele din cărți într'un ansamblu digerabil, el aduce o notă particulară prin informații prețioase, culese din cărți și reviste disparate, toate proporționate însă la dimensiunile articolului și în nota subiectului. În felul acesta încearcă autorul să contribuie la clarificarea problemei enunțate în titlul articolului, și despre care se știe că opiniunile nu sunt chiar în acord, deși nu se contestă existența acestor relații reciproce.

În acest scop, articolul este împărțit în două: I) Influența cliimei asupra pădurii și II) Influența pădurii asupra cliimei.

În prima parte, în care enumără factorii care determină climatul unei regiuni și elementele climatice interesante pentru vegetația forestieră, analizează în esență limitele răspândirii orizontale și altitudinale ale pădurii. Cu această ocazie trece în revistă diferitele încercări ale cercetărilor care au căutat să prindă în formulă dependența pădurii de unele elemente climatice mai ales temperatura și precipitațiile). Ne reamintește cu această ocazie de Mayr, Cieslar, Lang, etc. Interesantă și de reținut este încercarea lui Zederbauer, de a stabili o legătură între existența și forma pădurii, pe de o parte, și raportul dintre precipitații și energia solară, pe de altă parte: pădurile, în forma lor cea mai dezvoltată, prosperează acolo unde raportul dintre precipitații (exprimate în mm) și energia solară (exprimată în cal. gram/cm². an)

este de 1:100 până la 1:130; când raportul ajunge la 1:200 nu se mai găsește decât o vegetație forestieră pipernicită; în zonele unde raportul este cuprins între 1:300 până la 1:800 nu se mai întâlnesc decât stepa, semipustiuri și pustiuri. Limita inferioară a pădurilor ar fi acolo unde s'ar înregistra 4-500 mm. precipitații și 50.000 cal. gram/cm². an energie solară. Ne oprim aci cu citatul, dar menționăm, că ar fi ispititoare o comparație între acest sistem al lui Zederbauer și indicii de ariditate a lui de Martonne, în examinarea răspândirii zonelor de vegetație forestieră. Dificultatea cea mare o va conștiul însă, desigur, lipsa unor măsurători a energiei solare (actinometrice).

În partea a doua, fără a se mai face istoricul cercetărilor dela jumătatea secolului trecut, se evidențiază existența microclimatelor și a climatelor regionale așa cum sunt condiționate de existența pădurilor, precum și influența acestora asupra temperaturilor aerului și solului, asupra precipitațiilor sub forma de ploaie și zăpadă, existența precipitațiilor zise „oculte“ datorite exclusiv vegetației forestiere, efectele perdelelor de protecție asupra vântului așa cum rezultă din cercetările efectuate în Europa și mai ales în U.R.S.S. De reținut este sublinierea pe care o face în cazul „micilor influențe“ ce scapă observației directe și care în decursul timpului se însușează. Exemplu: în pădurile Boemiei, la limita dintre fag și molid, în locul pădurii de amestec au fost instalate prin plantații arborele pure de molid; în prima și a doua generație, acestea au vegetat bine, însă în decursul celei de a treia generații au apărut urubaru cu sphagnum, care se întind; prin aceasta solul a devenit mai rece, temperatura aerului însăși în straturile de aer în apropierea solului a devenit mai rece și în ultima analiză limita pădurii a fost deplasată.

Cu deosebire este interesantă difuzarea opiniei cercetătorilor ruși, care susțin o influență a pădurilor asupra climatului și la distanțe mai mari, nu numai pe dimensiuni reduse, în cadrul regional sau microclimatic. Ideea „irigației aeriene“, care stă la baza vastelor lucrări de împădurire a stepelor cu perdele de protecție își are o susținere tocmai în această concepție a unei influențe și la depărtare a pădurii asupra climatului și anume pe legătura care ar exista între nordul cu exces de apă și sudul cu deficit de apă, prin curenți aeriene, bineînțeles conjugată cu o gigantică rețea de construcții hidraulice. Cu această ocaziune se citează de asemeni și măsurile luate pe cale administrativă în U.R.S.S. de a se proteja zonele forestiere din jurul cursurilor de apă. Ceea ce dovedește, în concluzie, că în U.R.S.S., foloasele imateriale (indirecte) ale pădurilor sunt și ele just recunoscute.

În rezumat, lectura articolului lui Strele oferă cititorilor ocaziunea de a-și reînprospăta cu foarte puțin osteneală cunoștințele în legătură cu studiul factorilor staționali climatici și de a-și preciza un punct de vedere în legătură cu relațiile dintre climă și pădure. Se vor alege cu convingerea, că pe cât de adevărat este faptul că existența pădurii este condiționată de climă, tot atât de adevărată este și influența pădurii asupra cliimei. Deci: un articol util, bun pentru a fi citit în întregime.

T. Bălănică

INFORMAȚIUNI

Academia Republicii Populare Române a ales în sesiunea generală din Octombrie 1948, ca membri corespondenți la Secțiunea de științe agricole și tehnice pe d-nii: Prof. Grigore Ellescu și Prof. Constantin Gorgescu.

M. O. Nr. 254/1.XI.1947, publ. d. m. Nr. 409/25.X.1948, a Min. Silviculturii, prin care se suspendă din serviciu, până la terminarea cercetărilor, d-nii i. s. R. Munteanu, i. s. Ion Usciu și i. s. Gavril Ciuta, dela Dir. sil. Bistrița-Năsăud.

M. O. Nr. 255 din 2.XI.1948 publ. d. m. Nr. 410 din 25.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care se suspendă din serviciu d. i. s. St. Bădilă, dela o. s. Dorohoi.

Idem Nr. 428 din 26.X.1948 a Min. Silviculturii prin care d. dir. silv. jud. Pandrea Nic., dela Dir. silv. jud. Craiova, se consideră transferat pe data de 1.VIII.1948, la dir. silv. jud. Romanși și pe data de 20.X.1948 la dir. silv. jud. Timișoara, în calitate de referent tehnic la serv. valorificării și exploatării.

Idem Nr. 4427 din 26.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Diaconu Nic. se delegă la executarea în completare a lucrărilor de geodezie de ord. IV și V, la complexul păduros Milcov-Râmnic.

D. i. i. g. s. Paladian Vasile, dela Dir. planificării, îndrumării și controlului, se delegă la Comisia de Stat a planificării.

Idem Nr. 7818 a Min. Industriei prin care se numesc tehnicieni șefi la întreprinderile pentru exploatarea și industrializarea lemnului după cum urmează:

D. Dumitrescu Gârbov la I.P.E.I.L. București.

D. Tebeică Alex. la I.P.E.I.L. Galați.

D. Gavrilă Andrei la I.P.E.I.L. Satu Mare.

D. Corbeanu Teodor la I.P.E.I.L. Sibiu.

D. Dogaru Nic. la I.P.E.I.L. Câmpulung.

M. O. Nr. 256 din 3.XI.1948, publ. d. m. Nr. 5.951 a Min. Silviculturii prin care se fixează atribuțiile și competența d-lui i. c. s. Vencu Georgescu, directorul Institutului de Cercetări Forestiere al R. P. R.

M. O. Nr. 256 din 3.XI.1948 publică d. m. Nr. 426/26.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care următorul personal tehnic se transferă după cum urmează:

D. i. i. s. Marcu Iosif, dela Șc. de subingineri silvici Timișoara la Șc. tehnică silvică Periș, în calitate de profesor.

D. i. c. s. Popescu Alex. dela Șc. de subing. Timișoara, la Șc. tehnică silvică P. Neamț, în calitate de profesor.

D. i. i. s. Codru Nic. dela Șc. de brigadieri silvici Brănești, la Șc. tehnică silvică Pucioasa, în calitate de profesor.

M. O. Nr. 257 din 4.XI.1948 publ. d. m. Nr. 433 din 27.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Marin Ioan, dela Șc. de brigadieri silvici Gurghiu, se suspendă din serviciu.

Idem Nr. 439/27.X.1948 d. i. i. g. s. Bădescu Gh. dela Dir. silv. reg. Pitești se consideră transferat în Centrala Min. Silviculturii, Dir. forestenți și geniu forestier.

D. i. s. Amzarescu Const. dela Dir. reg. silv. Pitești se consideră transferat în Centrala Min. Silviculturii, Direcția tehnică.

Idem Nr. 7832/30.X.1948 a Min. Industriei prin care se angajează d. Celac Nic., în funcțiunea de consilier tehnic temporar, la Dir. Industriei Lemnului.

M. O. Nr. 260/8.X.1948, publ. d. m. Nr. 458/29.X.1948, a Min. Silviculturii prin care d. i. i. s. Damian Nic., se consideră transferat pe data de 8 Sept 1948, din fosta Centrală C.A.P.S., la Inspectoratul silvic Constanța și pe data de 9.X.1948, în Centrala Min. Silviculturii, Dir. valorificării produselor.

Idem Nr. 452/29.X.1948 a Min. Silviculturii prin care se comprimă din serviciu:

D. i. i. s. Păunescu Trifon, dela Comisia de amenajări, Centrul Argeș;

D. i. s. Vlad Ion, dela I.C.E.F.

Idem Nr. 455/29.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care se primește demisia din serviciu a d-lui i. s. Năstă Hristu, dela O. s. Crușovăț, jud. Severin.

M. O. Nr. 262/10.XI.1948 publ. decretul prezidial Nr. 1778, prin

care se numesc, în funcțiunea de inginer silvic, la unitățile silvice, următorii:

D. i. s. Petrescu E. Alex. la O. s. Livada—Satu-Mare, cu atribuțiuni de șef de ocol;

D. i. s. Stănculescu Gh. Titi la Insp. Silvic Bacău ca referent tehnic la Serv. amenajării;

D. i. s. Iaszenovics Ladislau, la O. s. Cârța-Ciuc, ca șef de ocol;

D. i. s. Preda Gh. la O. s. Niculițel Tulcea, ca șef de ocol;

D. i. s. Ničovescu Gh. Horia, la O. s. Galați, ca șef de ocol;

D. i. s. Cavadia P. Nic. la O. s. Obârșia Lotrului—Vâlcea, ca șef de ocol;

D. i. s. Cucuțeanu V. Mihai, la O. s. Recaș—Timiș, ca șef de ocol;

D. i. s. Panait B. Mircea, la O. s. Bretea—Hunedoara;

D. i. s. Ionță C. Florică, la Dir. silv. jud. R. Sărat, Centrul de ameliorări, ca inginer inspector tehnic silvic;

D. i. s. Ionescu P. Petre, la Dir. tehnică;

Idem Nr. 468/1.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care se transferă următorii:

D. i. s. Miron Virgil, dela O. s. Curtea de Argeș la Șc. Profesională Curtea de Argeș, în calitate de profesor;

D. i. s. Chiriță Adrian, dela Dir. silv. jud. Mureș, la Șc. Profesională Gurghiu Mureș, în calitate de profesor;

I. i. s. Persică Marin, dela Șc. de brigadieri silvici Năsăud la Șc. Profesională Gilau—Cluj, în calitate de profesor;

D. i. s. Boldăr Gavil, dela Șc. de brigadieri silvici Curtea de Argeș la Șc. profesională Brăila.

M. O. Nr. 263/11.XI.1948 publ. d. m. Nr. 470/1.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. ref. șef teh. Ștefănescu Octav, se transferă la Inspectoratul silvic Câmpulung — Bucovina.

D. i. g. silvic Strezea Andrei, dela Dir. silv. jud. Arad se transferă la O. S. Oravița-Caraș, ca șef de ocol.

M. O. Nr. 264/12.XI.1948 publ. d. m. Nr. 6028/29.X.1948 a Min. Silviculturii, prin care d-lui Petre Ioan, delegat a îndeplini funcțiunea de director al Direcției ad-ției din Institutul de Cercetări Forestiere R. P. R., se fixează atribuțiile și competența.

M. O. Nr. 266/15.XI.1948 publ. d. m. Nr. 492/8.XI.1948 prin care d. i. s. Struținschi Valeriu, d. s. j., dela Dir. silv. jud. R. Sărat, se transferă la Dir. silv. jud. Ilfov.

D. i. s. Alexandrescu Andrei, dela O. s. Florești—Tutova se transferă la Dir. silv. jud. Tulcea, în calitate de referent exploatare.

M. O. Nr. 267/16.XI.1948, publ. d. m. Nr. 493/8.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Boțeratu Teodose, dela Insp. silvic Câmpulung-Bucovina, se transferă în Centrala Min. Silviculturii, ca director al Dir. Amenajării.

D. i. s. Diaconu Ion, referent titular tehnic, i se atribuie calitatea de director al Dir. Culturii Pădurilor.

D. i. s. Teodorescu D-tru, dela Corpul de Control, se transferă ca director la Dir. Torenți.

M. O. Nr. 268/17.XI.1948 publ. d. m. Nr. 501/9.XI.1948, a Min. Silviculturii prin care d. i. i. g. s. Giuncu Vasile, dela Dir. jud. Constanța se consideră transferat pe data de 9. XI.1948 la O. s. Băneasa-Ilfov, ca șef de ocol.

M. O. Nr. 270/19.XI.1948, publ. d. m. Nr. 502/9.XI.1948, a Min. Silviculturii prin care d. i. s. Foitra Trofin se mută disciplinar, dela O. S. Bratia jud. Muscel la O. s. Râul Târgului din Câmpulung Muscel.

Idem Nr. 7969 a Min. Industriei prin care se angajează în învățământul industrial, la școlile medii tehnice industriale, indicate în dreptul fiecăruia următorii:

Șc. medie tehnică de lemn, București:

D. i. s. Verone Pierre: studiul materiilor prime și auxiliare.

D. i. s. Verone Pierre: tehnologia profesională și topografia.

Șc. medie tehnică de lemn Iași:

D. i. s. Petrescu Alex.: mecanica și rezistența materialelor și tehnologia profesională și topografia.

D. i. s. Bordea D-tru: studiul materiilor prime și auxiliare.

Șc. medie tehnică de lemn, Curtea de Argeș:

D. Ing. Gherlan Gheorghe: mecanica și rezistența materialelor și studiul materiilor prime și auxiliare.

Șc. medie tehnică de lemn, Tg. Ocna:

D. i. s. Radu Folescu: mecanica și rezistența materialelor, studiul materiilor prime și auxiliare, tehnologia profesională și topografia.

Șc. medie tehnică de lemn, Piatra-Neamț:

D. i. s. Fedeleș Const.: tehnologia profesională și topografia.

Șc. medie tehnică de lemn, Câmpulung-Bucovina:

D. Ing. Petcu Elpidifor: tehnologia profesională și topografia.

Șc. medie tehnică de lemn, Căransebeș:

D. i. s. Borunz Ni.: studiul materiilor prime și auxiliare.

D. i. s. Andrei A.: tehnologia profesională și topografia.

M. O. Nr. 273/23.XI.1948 publ. d. m. Nr. 530 a Min. Silviculturii, prin care se fixează atribuțiile și competența d-lui secretar general Picalschî Alfons.

Idem Nr. 532 a Min. Silviculturii, prin care se fixează atribuțiile și competența d-lui secretar general Const. E. Câmpeanu.

M. O. Nr. 274/24.XI.1948 publ. d. m. Nr. 531 a Min. Silviculturii prin care d. Savin Ion, consilier tehnic dela Corpul de pază, se transferă ca director la Dir. ad-tivă, fixându-i-se atribuțiile și competența.

Idem Nr. 533 a Min. Silviculturii prin care d. i. i. s. Constantinescu Gh. Const., dela fosta Dir. Caps Pitești, se transferă la O. s. Roșorii de Vede—Teleorman, ca șef de ocol.

Idem Nr. 534/18.XI.1948, a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Babeu Eugen, dela O. s. Câmpulung—Muscel, aflat detașat la O. s. Domnești-Muscel, se consideră transferat pe data de 1.VIII.1948 la O. s. Râul-Târgului—Muscel, și pe data de

18.XI.1948, la O. s. Bratia—Muscel. Idem Nr. 535/18.XI.1948, a Min. Silviculturii, prin care se angajează temporar, următorii:

D. i. s. Verencea Nic., la O. s. Fițiș—Bihor, ca șef ocol.

D. i. s. Iancu Victor la Dir. silv. jud. Gorj, ca referent proprietăți.

D. i. s. Trâmbițaș Nicolae la Dir. silv. jud. Făgăraș, ca referent exploatare și valorificare.

Idem Nr. 536/18.XI.1948, a Min. Silviculturii, prin care se repartizează d. Liviu Andrei, cons. tehnic, dela Dir. valorificării, la I.C.E.F., în calitate de director ad-tiv.

M. O. Nr. 278/29.XI.1948 publ. d. m. Nr. 538/22.XI.1948, a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Kalzer Adolf, dela Dir. silv. jud. Mureș, se suspendă din serviciu, având acțiune publică deschisă contra lui.

M. O. Nr. 279/30.XI.1948, publ. d. m. Nr. 8058 a Min. Industriei, prin care se numesc censorii pe lângă Soc. Anon. în lichidare „Domeniile Bucovinei”, următorii:

D. consilier Nic. Celac;

D. dr. Menessy Paul;

M. O. Nr. 281/2.XII.1948, publ. d. m. Nr. 296.255 a Min. Invățământului Public, prin care se numesc la Inst. de Silvicultură și Exploatarea și Prelucrarea Lemnului, din Câmpulung—Bucovina următorii:

Cursuri comune:

Dan Hulubel (prof. Matematici); Craifăleanu V. (prof. supl. Fizică, Chimie Generală, Meteorologie și Climatologie);

Ștefănescu Octav (prof. supl. Topografie)

Sextil Puiu (prof. supl. Amenajament);

Fac. de Silvicultură:

Morariu Iuliu (prof. supl. Botanică);

Ștefan Negru (conf. supl. Zoologia și Protecția Naturii);

Aurel Dediu (prof. supl. Silvicultură);

Ionescu D-tru (prof. Geniu forestier);

V â n ă t o r e ș t i

In Mon. Of. Nr. 295 din 18 Dec. 1948 a apărut următoarea decizie a Ministerului Silviculturii privitoare la premiarea descoperitorilor cazurilor de braconaj:

Art. 1. — Cu începere dela 1 Ianuarie 1949, se vor plăti descoperitorilor cazurilor de braconaj următoarele premii:

Lei 10.000, pentru un cerb

Lei 8.000, pentru o capră neagră

Lei 5.000, pentru o căprioară

Lei 4.000, pentru o dropie.

Premiul se plătește indiferent de vârsta și sexul speciei de vânat:

b) Pentru pescuitul în apele de munte:

Lei 10.000, pentru pescuitul prin otrăvirea apei.

Lei 8.000, pentru pescuitul prin răstocirea apei, pescuit cu sacul sau cu prostovolul.

Art. 2. — Descoperitorului cazurilor de braconaj la oricare alte specii de vânat decât cele dela art. 1. i se va plăti un premiu de 4.000 lei, iar descoperitorului cazurilor de braconaj la pescuitul în apele de munte practicat cu alte mijloace decât cele enumerate mai sus, un premiu de lei 1.500 de fiecare caz.

Art. 3. — Dacă la descoperirea infracțiunii s'a ajuns în urma unui denunț, atunci jumătate din premiul se va da denunțătorului, iar descoperitorul va lua cealaltă jumătate.

Art. 4. — Deținătorul dreptului

de vânat sau pescuit al fondului respectiv se poate constitui parte civilă cu dublul sumelor dela art. 1. și 2. de mai sus.

Art. 5. — Deciziunea Nr. 282 din 1948 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 48 din 25 Februarie 1948, precum și deciziunea Nr. 69 din 13 Ianuarie 1948, publicată în Monitorul Oficial Nr. 17 din 1948, se anulează.

Art. 7. — Dl director al vânătoarei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei decizii.

Cuptor Gh. (conf. supl. Geologie, mineralogie soluri);

Cazacu Eugen (conf. supl. Tehnologia lemn. și Expl. pământ.);

Fac. de Exploatarea și Prelucrarea Lemnului;

Băncilă Mircea (prof. Geniu forestier).

Idem Nr. 296.254 a Min. Invățământului Public prin care se numesc la Inst. de Silvicultură din Brașov, următorii:

C. C. Georgescu (prof. Botanică);
Gr. Eliescu (prof. Zoologie și protecția naturii);

Corlățan S. (prof. supl. Amenajament);

Verone P. (conf. supl. Tehnologia lemnului și exploatarea pădurilor);

Negulescu E. (prof. Silvicultură);

Răclis Nic. (prof. Matematică mecanică și rezistența materialelor);

Munteanu Stelian (prof. supl. Geniu forestier);

Gh. Constantinescu (prof. supl. Topografie);

Vencu Georgescu (conf. supl. Economia și acțiunea forestieră);

Bălănică T. (Fizica, meteorologia și climatologia).

M. O. Nr. 282/3.XII.1948 publ. d. m. Nr. 297.372 a Min. Invățământului Public, prin care se numesc la Institutul pentru Exploatarea și Prelucrarea Lemnului din București, următorii:

Sudan Gabriel (prof. Matematici);
Bărcă Gălățeanu (conf. supl. Fizică);

Prof. Torescu Ernest (Chimie generală și vegetală);

C. C. Georgescu (prof. Științe silvice generale);

V. Stînghe (prof. Cărbje, estimări, amenajamente);

Pavelescu I. (conf. supl. Exploatarea pădurilor);

Naftali S. (prof. supl. Căi ferate);

Mateescu I. (conf. supl. Jilpuri și transporturi pe apă);

Constantinescu G. (conf. supl. Topografie);

Bălan Ștefan (prof. Construcții);

Ghelmeziu N. (prof. supl. Tehnologia Lemnului);

Piatcowschi Gh. (conf. supl. Tehnologia materialelor auxiliare);

Borinovschi Ștan (conf. supl. Arta decorativă a lemnului);

Slătianu V. C. (conf. supl. Desen tehnic);

Sburlan D. (prof. Industrializarea lemnului în produse semi-finite);

Vintilă E. (prof. supl. Industrializarea lemnului în produse finite);

Mincu Ion (conf. supl. Electrotehnica);

Secară Gh. (conf. supl. Mașini și organe de mașini);

Lungu Ion (conf. supl. Industria mecanică a lemnului);

Ioșef Mihail (conf. supl. Higiena și prevenirea accidentelor de muncă).

M. O. Nr. 283/4.XII.1948 publ. d. m. Nr. 644/27.XI.1948 a Min. Silvi-

culurii, prin care următorul personal tehnic provenit prin defalcare dela fosta CAPS, se încadrează în funcțiunile și unitățile specificate după cum urmează:

Popescu I. la O. s. Adâncata--Dorokoi, ca șef de ocol;

Stănescu V. la O. s. Crețești--Fălciu, ca șef de ocol;

Vlad Gh., la O. s. Râșca--Baia, ca șef de ocol;

Stângă I. la O. s. Popești--Iași, ca șef de ocol;

Dațcu Voicu la O. s. Poieni--Iași ca șef de ocol;

Georgescu Teodor la Dir. silv. jud. Buzău, ca referent șef tehnic;

Deșănescu Claudiu, la O. s. Călărași--Ialomița, ca șef de ocol;

Ștefănescu Victor, la O. s. Comana--Vlașca, ca șef de ocol;

Cicbotaru Teodosie, la O. s. Cislău--Buzău, ca șef de ocol;

Popescu Stelian, la O. s. Măreni--Prahova, ca șef de ocol;

Discuțeanu N. la Dir. silv. R. Sărat, ca ref. șef tehnic;

Mănăstireanu Epaminoda, la O. s. Slobozia--Ialomița, ca șef de ocol;

Iavorschi Titus, la O. s. Făget--Severin, ca șef de ocol;

Galișevschi Iosif, la O. s. Bălești--Cluj, ca șef de ocol;

Păznenco P. la O. s. Gilău--Cluj, ca șef de ocol;

Cocu Stere, la O. s. Lunca-Bradului--Mureș, ca șef de ocol;

Mateescu D-tru, la O. s. C-Lung Muscel, ca șef de ocol;

Moldoveanu I., la O. s. Cotmeana--Argeș ca șef de ocol;

Păunescu C-tin la O. s. Jibelea--Argeș ca șef de ocol;

Chiroșca Maxim, la O. s. Slăvești--Teleorman, ca șef de ocol;

Groșanu M., la O. s. Stoiceni--Argeș, ca șef de ocol;

Pantiu Pantelimon, la O. s. Slătina--Olț, ca șef de ocol;

Dinică D-tru, la O. s. Valsan--Argeș, ca șef de ocol;

Delametra Gh., la O. s. Cerna--Vodă--Constanța, ca șef de ocol.

Roșculeț Oprea, la O. s. Zalău, ca șef de ocol;

Ionescu Spiridon, la O. s. Băberă--Vlașca, ca șef de ocol;

Popescu N. la O. s. Calafat--Dolj, ca șef de ocol;

Cristescu V., la O. s. Caral--Romanati, ca șef de ocol;

Nedorizescu Mircea, la O. s. Corabia--Romanati, ca șef de ocol;

Georgescu C. N. la O. s. Horezu--Vâlcea, ca șef de ocol;

Gruev Radian, la O. s. Strehaia--Mehedinți, ca șef de ocol;

Ionescu C. Gh., la O. s. Tugurești (Dolj), ca șef de ocol;

Morararu I., O. s. Baru-Mare--Hunedoara, ca șef de ocol;

Hanner Frederich, la O. s. Gotul-Alba, ca șef de ocol;

Morararu Tudor, la O. s. Hunedoara, ca șef de ocol;

Dumitrescu C. la O. s. Petroșani--Hunedoara, ca șef de ocol;

Iorgulescu I., la O. s. Beliu--Bihor, ca șef de ocol;

Mărcoșu Aurel, la O. s. Lîpova--Timiș, ca șef de ocol;

Arnăutu Eugen, la O. s. Galu--Neamț, ca șef de ocol;

Vintea Mihail la O. s. Cărcina--Neamț, ca șef de ocol;

Luca Eugen, la O. s. Scorțeni--Bacău, ca șef de ocol;

Purca Petre, la O. s. Vaduri--Neamț, ca șef de ocol;

Popescu C., la Dir. silv. Severin--ca ref. șef tehnic;

Ștefănescu Sireies, la O. s. Tulcea, ca șef de ocol;

Popescu Mircea, la Insp. silvic. București, ca ref. tehnic;

Comșa Lucian, la Dir. București, ca ref. titular;

Aldulescu Aurel, la Insp. Silvic Cluj ca ref. șef tehnic;

Ciolac Daniel, la Dir. Silv. jud. Craiova, ca ref. șef tehnic;

Prunescu Dan, la O. s. Perișor--Dolj, ca șef de ocol;

Caliniuc Nic., la Dir. silv. jud. Iași, ca ref. șef;

Mihălcescu Oct., la D. s. j. Cluj ca ref. șef;

Simionescu I. la D. s. j. Bacău, ca ref. tit. exploat.;

Dumitru C., la D. s. j. Bacău, ca ref. șef tehnic;

Idem Nr. 645/27.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care următorul personal tehnic, provenit prin defalcare dela fosta Caps, se încadrează și se transferă, după cum urmează:

Nenciu Tănase, dela O. s. Ciurea--Iași la O. s. Ineu--Arad, ca șef de ocol;

Serghe I., dela O. s. Furceni, ca șef de ocol;

Angheliescu Aurel, dela O. s. Răchitoasa--Tecuci la D. s. j. Tecuci, ca șef tehnic;

Străchescu Gh., dela O. s. Pașcani--Baia la O. s. Căineni--Baia, ca șef de ocol.

Bădulescu Virgil, dela O. s. Bolintin la O. s. Vințul de Jos--Alba, ca șef de ocol;

Achimescu C., dela O. s. Câmpina la O. s. Aiud II-Alba ca șef de ocol;

Petrescu N., dela O. s. Ghimpați--Vlașca la O. s. Pârscov--Buzău, ca șef de ocol;

Levițchi Anton, dela O. s. Giurgiu la D. s. j. Vlașca, ca ref. șef tehnic;

Barbu I. dela O. s. Gruiu la O. s. Ghimpați--Vlașca, ca șef de ocol;

Turtoiu Șt., dela O. s. Dumitrești--Olț la D. s. j. Tulcea, ca ref. șef cultura pădurilor;

Antonescu Jean, dela O. s. Mitrani--Ilfov la D. s. j. Boțșani, ca ref. șef cultura pădurilor;

Dumitrescu Romulus, dela O. s. Pârscov--Buzău, la D. s. j. Buzău, ca ref. șef tehnic;

- Găletaru Toma dela O. s. Făget la O. s. Armeniş—Severin, ca șef de ocol;
- Ursulescu Șt., dela O. s. Câmpeni la O. s. Albac—Turda ca șef de ocol;
- Suciu Eugen, dela O. s. Erbuș la O. s. Răstolnita—Mureș, ca șef de ocol;
- Marcu I. dela O. s. Ist'cent-Mureș, la O. s. Clceu—Someș, ca șef de ocol;
- Foale Trofim, dela O. s. Brăila—Aninoasa la O. s. Râul-Târgului—Muscel, ca șef de ocol;
- Agavrițoatei T., dela O. s. Roșorii de Vede la O. s. Teiuș—Alba, ca șef de ocol;
- Scărlătescu Gh., dela O. s. Trivalea la O. s. Drăgănești—Olt, ca șef de ocol;
- Silvestru Sergiu, dela O. s. Gilort la O. s. Sapânta—Maramureș, ca șef de ocol;
- Jordache Mircea dela O. s. Cărbunesti la O. s. Novaci—Gorj, ca șef de ocol;
- Sontea Sebastian, dela Oficiul silvic Novaci, la D. s. j. Gorj ca ref. șef tehnic;
- Popescu Gh., dela O. s. Novaci la O. s. Cărbunesti—Gorj, ca șef de ocol;
- Oprisan Ana Maria, dela O. s. Turnu-Severin la D. s. i. Mehedinti, ca ref. șef cultura pād.;
- Nepomniasci V., dela O. s. Deva la Dir. silv. iud. Hunedoara, ca ref. proprietăți silvice.
- Ene I. dela O. s. Orăștie la O. s. Valea Mureșului — Hunedoara, ca șef de ocol;
- Ștefanu Aurel, dela O. s. Gura-hont la D. s. j. Arad, ca ref. titulari exploatare;
- Dumitrescu Nicoară, dela O. s. Iuliu Moldovan la O. s. Zimbru—Arad, ca șef de ocol;
- Văclea Valentin, dela O. s. Băița Satu-Mare, ca șef de ocol;
- Benea V. dela O. s. Bala-Sprie la O. s. Negrești Satu Mare, ca șef de ocol;
- Balogh Dezideriu, dela O. s. Poenile de sub Munte Maramureș ca șef de ocol;
- Dămăceanu C., dela O. s. Logas-Bacău la O. s. Dobrovăt-Vaslui, ca șef de ocol;
- Podaru Al. dela O. s. Casin la O. s. Pietra-Albă ca șef de ocol;
- Naloc Gr., dela O. s. Răcăciuni la D. s. j. R. Sărat ca șef. tit. exploatare;
- Harabaștu N., dela O. s. Traian-Bacău la O. s. Asău-Bacău, ca șef de ocol.
- Ponescu Vlad. dela O. s. Tarcău la O. s. Câmpina — Prahova, ca șef de ocol::
- Jonescu C., dela Dir. Pitești la Insp. silvic Pitești, ca ref. teh. ameliorări.
- Popa Gr., dela Insp. silvic Pitești la D. s. j. Muscel;
- Munteanu C., dela O. s. Arad la O. s. Tinca-Bihor ca șef de ocol;
- Ștefănescu C., dela D. s. j. Lugoj la D. s. j. Neamț, ca ref. șef.
- Boboc N. dela D. s. j. Lugoj la D. s. j. Prahova ca ref. șef;
- Petrescu Titus Coriclan, dela D. s. j. Lugoj la O. s. Ilcanda-Someș, ca șef de ocol;;
- Lupu I., dela D. s. j. Constanța la O. s. Ianca — Brăila, ca șef de ocol;
- Mihai N., dela D. s. București la O. s. Râul-Mare — Hunedoara, ca șef de ocol;
- Miron Cristea, dela D. s. București, la O. s. Casimcea—Tulcea, ca șef de ocol;
- Mărășescu Atanasie, dela D. s. București la D. s. j. Constanța, ca ref. șef. teh.;
- Petrescu Eftimie, dela D. s. București la D. s. j. Dâmbovița, ca ref. șef teh.;
- Soos Eugen, dela D. s. j. Craiova la Insp. silvic Craiova, ca șef insp. silvic;
- Odanu I., dela Dir. s. Iași la D. s. j. Bacău, ca ref. teh.;
- Marchevici David, dela D. s. j. Cluj, la O. s. Turda, ca șef de ocol;
- Căpitanu C., dela D. s. j. Bacău la O. s. Mănăstirea Cașin, ca șef de ocol;
- Stănescu Romeo, dela Directia economiei vânăturii la D. s. j. Maramureș, ca șef teh.;
- Rădulescu Duțu, dela O. s. Cornea — Tulcea la O. s. Vama-Buzăului — Brașov, ca șef de ocol;
- Ursulescu Adela, dela I. s. Câmpeni la O. s. Câmpeni jud. Turda, ca șef de ocol;
- Bănescu Tr., dela O. s. Văleni de Munte la O. s. Sinaia — Prahova, ca șef de ocol;
- Țiței Al., la O. s. Ciucurova — Tulcea, ca șef de ocol;
- Idem Nr. 648/27.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care se numesc la unitățile silvice menționate, următorii:
- Apati Zoltan, O. s. Pojorâta — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Buracu Iosif, O. s. Teregova — Severin, ca șef de ocol;
- Băbuția Teodor, O. s. Chisineu — Criș — Arad, ca șef de ocol;
- Ferbersv Al., O. s. Miercurea-Ciuc — Ciuc, ca șef de ocol;
- Bereziuc R., Insp. Câmpulung — Moldova, ca ref. teh.;
- Braha Visarion, I. s. Vatra-Dornei — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Băncescu C., O. s. Marginea — Rădăuți, ca șef de ocol;
- Belea Gh., O. s. Oradea Nord — Bihor, ca șef de ocol;
- Colibaba Epaminonda, D. s. j. Câmpulung — Moldova ca ref. teh.;
- Corlea Teodor, O. s. Iliești — Suceava, ca șef de ocol;
- Ciunercă Mihai, O. s. Vaslui, șef de ocol;
- Constantinescu Aurel, O. s. Homoccea — Tulcea, ca șef de ocol;
- Cloșan Mihai, O. s. Caransebes Deal — Severin, ca șef de ocol;
- Cădăriu Teodor, O. s. Caransebes—Severin, ca șef de ocol;
- Popescu N., dela O. s. Ploiești la O. s. Mărgineni—Prahova, ca șef de ocol;
- Popovici Traian, dela O. s. Văleni la O. s. Azuga—Prahova, ca șef de ocol;
- Panaiteșcu Marin, dela O. s. Vințilă-Vodă la O. s. Buzău, ca șef de ocol;
- Sotăriu D-tru, dela O. s. Sinaia, la O. s. Verbița—Prahova, ca șef de ocol;
- Ciculescu I., O. s. Corbi — Muscel ca șef de ocol;
- Dragomir I., O. s. Gherla — Someș, ca șef de ocol;
- Botea Ene, O. s. Ilva — Năsăud, ca șef de ocol
- Drăgulin N., O. s. Dolhasca — Mureș, ca șef de ocol;
- Dospoly Geza, O. s. Bistricioara — Mureș, ca șef de ocol;
- Faust Emeric, O. s. Dorna Căndreni — Câmpulung — Moldova, ca șef de ocol::
- Gramă Iulian, O. s. Dobra — Hunedoara, ca șef de ocol;;
- Gavălă Mihai, O. s. Falcău — Rădăuți, ca șef de ocol;
- Ghiurici P., O. s. Stăna din Vale — Buzău, ca șef de ocol;
- Gogu C., O. s. Crucea — Neamț, ca șef de ocol;
- Gavrilă Corioțan, O. s. Chevereseul Mare — Timiș Torontal, ca șef de ocol;
- Gondoș Eugen, la D. s. Bistrița — Năsăud, ca ref. teh.;
- Iavornic Carol, la Pepiniera Voluntari-Colentina — Ilfov, ca șef de ocol;
- Ionescu N., O. s. Bedlean — Someș, ca șef de ocol;
- Jecu Victor, O. s. Câmpulung — Moldovenesc, ca șef de ocol;
- Kaizer Adolf, O. s. Mănăstirea Mirajului — Mureș, ca șef de ocol;
- Moroș Iuliu, I. s. Sf. Gheorghe — Trei Scaune, ca șef de ocol;
- Manolescu C., O. s. Bicăz — Neamț, ca șef de ocol;
- Nicolaescu Victor, Insp. silvic Sibiu, ca ref. teh.;
- Negrei Cornel, la O. s. Caransebes de Munte — Severin, ca șef de ocol;
- Negrea Ludovic, O. s. Arieș — Năsăud, ca șef de ocol;
- Opreșcu V., O. s. Breaza — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Popovici N., O. s. Tălișoara — Odorhei, ca șef de ocol;
- Popovici C., O. s. Iacobeni — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Palade Gh., O. s. Frasin — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Purcăleanu Ștefan, O. s. Coșna — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Pop Iuliu, O. s. Iara — Turda, ca șef de ocol;
- Romanciuc Roman, O. s. Stulpicani — Câmpulung, ca șef de ocol;
- Rozcioc I., O. s. Brodina — Rădăuți, ca șef de ocol;
- Reus Eugen, O. s. Puțna—Rădăuți ca șef de ocol;

- Ruman Iosif, O. s. Sadova — Dolj, ca șef de ocol;
 Ranca Pamfil, O. s. Timișoara, ca șef de ocol.
 Spaniol Adalbert, O. s. Zetea — Odorhei, ca șef de ocol;
 Quentin Șt. Frederick, O. s. Comandău — Trei Scaune, ca șef de ocol;
 Sasu I., O. s. Sibiu, ca șef de ocol;
 Strătescu Liviu, O. s. Cărlibaba — Veche — Câmpulung, ca șef de ocol;
 Savischii Fevronic, O. s. Arghel — Câmpulung, ca șef de ocol;
 Silaghi Coriolan, O. s. Băița — Satu Mare, ca șef de ocol;
 Stolojescu Mircea, O. s. Ohaba Bistra — Severin, ca șef de ocol;
 Schiopu I., O. s. Orșova — Severin, ca șef de ocol;
 Suia Aurel, O. s. Sâi — Năsăud, ca șef de ocol;
 Sighet Emil, O. s. Praid — Odorhei, ca șef de ocol;
 Tipa Eugen, O. s. Gura — Humorului — Câmpulung, ca șef de ocol;
 Toleagă Gh., O. s. Vama — Câmpulung, ca șef de ocol;
 Tudoraș Gavril, O. s. Pătrăuți — Suceava, ca șef de ocol;
 Bărcă Leon, D. s. j. Vâlcea, ca ref. teh.;
 Idem Nr. 647/27.XI.1948, a Min. Silviculturii, prin care următorul personal silvic se reincadrează și se transferă, după cum urmează:
 Apostol M. Al., la O. s. Domsus — Hunedoara, ca șef de ocol;
 Artăreanu Mihai, la O. s. Beiuș, ca șef de ocol.
 Andreescu Gr., la D. s. j. Vlașca, ca ref. tit;
 Anghelide M. Pană, la O. s. Văleni de Munte — Prahova, ca șef de ocol;
 Anțila Iosif, la O. s. Ogrădina — Severin, ca șef de ocol;
 Badea Șt. Florea, la O. s. Valea-Rea — Bacău, ca șef de ocol;
 Burculeț Mihai, la Insp. silvic Bucureștii, șef insp. silvic;
 Breleanu N., la O. s. Soveja — Putna, ca șef de ocol;
 Belinschi Pavel, la O. l. Nehoiul — Buzău, ca șef de ocol;
 Bardan N., la O. s. Gîlort—Gorj, ca șef de ocol;
 Blaga S. Cornel, la Insp. silvic Craiova, ca ref. teh.;
 Bădescu Gr., la D. s. j. Olt, ca ref. șef. teh.
 Brojan Sergiu, la O. s. Dumitrești — Olt, ca șef de ocol;
 Bedros Iosif, la D. s. j. Brașov, ca ref. șef. teh.
 Beșoiu N. Dionisie, la O. s. Odorhei, ca șef de ocol;
 Bran I., la O. s. Botoșani, ca șef de ocol;
 Bococ Aurel, la D. s. j. Iași, ca ref. șef. teh.;
 Corlățan Silviu, la O. s. Codlea — Brașov, ca șef de ocol;
 Costăchescu I., la D. s. j., Trei Scaune, ca ref. șef. teh.;
 Crischi D-tru, la O. s. Pui — Hunedoara, ca șef de ocol;
 Cioltan Gh., la D. s. j. Covurlui, ca ref. șef. teh.;
 Crăciunescu P. P., la O. s. Mîlea — Prahova, ca șef de ocol;
 Chiritescu Al., la Insp. silvic Constanța, ca șef insp. silvic;
 Ciobanu I., la D. s. j. Gorj, ca ref. șef. teh.;
 Chirvăsuță I., la D. s. j. Turnu Severin, ca ref. șef. teh.;
 Chelba Arcadie, la O. s. Trivalea — Argeș, ca șef de ocol;
 Cârstocea N., la D. s. j. Teleorman, ca ref. șef. teh.;
 Cîmoca Al., la Insp. silvic Cluj, ca ref. teh.;
 Diaconescu Caton, la D. s. Maramureș, ca ref. șef. teh.;
 Dărlău I., la D. s. j. Bihor, ca ref. teh.
 Dobrescu Pascu, la O. s. Răcoasa — Putna, ca șef de ocol.
 Drăgan Raiciu, la D. s. j. Prahova, ca ref. șef. teh.
 Dan C., la Insp. silvic Timișoara, ca ref. teh.;
 Drăgulescu I., la D. s. j. Caraș, ca ref. șef. teh.;
 Defour Bartolomeu, la D. s. j. Arad, ca ref. șef. teh.;
 Dumitrescu I., la Insp. silvic Pitești, ca șef insp. silvic;
 Prodoc D-tru, la O. s. Vișeu de Sus — Maramureș, ca șef de ocol;
 Filipovici Jiva, la Insp. silvic Brașov, ca ref. teh.;
 Filibiu Petre, la O. s. Valea Bârcel — Buzău, ca șef de ocol.
 Fosti I., la D. s. j. Turda, ca ref. șef. teh.;
 Gheorghită Aristide, la O. s. Tîbău — Câmpulung, ca șef de ocol.
 Grecu Mihai, la Insp. silvic Timișoara, ca șef insp. silvic.
 Găină P., la D. s. j. Dolj, ca ref. teh.;
 Hagî Marcel, la O. s. Joseni — Ciuc, ca șef de ocol;
 Horhondar Al., la O. s. Thuța — Năsăud, ca șef de ocol;
 Ionescu Șt. la O. s. Năruja — Putna, ca șef de ocol;
 Jecu Volintin, la O. s. Trusești — Botoșani, ca șef de ocol;
 Lazea I. Lazăr, la D. s. j. Suceava, ca ref. șef. teh.;
 Lupan C., la D. s. j. Roman, ca ref. șef. teh.;
 Luca Gh., la O. s. Slănic — Prahova, ca șef de ocol;
 Luca Gh., la O. s. Valea Someșului — Năsăud, ca șef de ocol;
 Mihai V., la D. s. j. Odorhei, ca ref. șef. teh.;
 Micloș Gavril, la D. s. j. Ciuc, ca șef de ocol;
 Munteanu D-tru, la Insp. silvic Sibiu, ca ref. teh.;
 Medrea Remus, la D. s. j. Sibiu, ca ref. tit.;
 Medrea Romulus, la O. s. Dumbrăveni, Tr. Mică, ca șef de ocol;
 Mihăescu Gh., la D. s. j., Bala, ca ref. tit.;
 Mihălescu Aurel, la D. s. j., Droboi, ca ref. șef. teh.;
 Mitrofan Corneliu, la O. s. Cehul — Silvaniei — Sălaj, ca șef de ocol;
 Martinescu Gh., la Insp. silvic Galați, ca ref. teh.;
 Mirón Gh., la O. s. Vidra — Putna, ca șef de ocol;
 Mărășescu Teodor, la D. s. j. Tulcea, ca ref. șef. teh.;
 Mihalache Victor, la O. s. Tulcea — Mureș, ca șef de ocol;
 Nistor C., la D. s. j. Sălaj, ca ref. tit. teh.;
 Nițescu C., la D. s. j. Suceava, ca ref. șef. teh.;
 Neagoe N., la D. s. j. Tecuci, ca ref. șef. teh.;
 Nestorescu C., la O. s. Balș — Romanai, ca șef de ocol;
 Mitrofan Corneliu, la O. s. Cehul Nicolescu Iacob, la D. s. j. Cluj, ca ref. tit. teh.;
 Petruțiu N. Ovidiu, la O. s. Rucea — Târnava Mare, ca șef de ocol;
 Petcu I., la D. s. j. Fălciu, ca ref. șef. teh.;
 Protopopescu Gh. la O. s. Ghermănești — Fălciu, ca șef de ocol;
 Prian Aurel, la O. s. Dragoslavele — Muscel, ca șef de ocol;
 Rubțov Șt., la D. s. j. Târnava Mică, ca ref. șef. teh.;
 Rotaru Cornel, la D. s. j. Ilfov, ca ref. șef. teh.;
 Roșculeț I., la D. s. j. Ialomița, ca ref. șef. teh.;
 Ștefănescu Vitalie, la O. s. Norich — Sibiu, ca șef de ocol;
 Stelorian Dan, la O. s. Gruia — Ilfov, ca șef de ocol;
 Surubăceanu N., la O. s.) Baia de Aramă — Mehedinți, ca șef de ocol;
 Stoian N., la Insp. silvic Pitești, ca ref. teh.;
 Spârchez Zeno, la Insp. silvic Cluj, ca ref. teh.;
 Stănescu C., la O. s. Târgoviște — Dâmbovița, ca șef de ocol;
 Soltânschi C., la O. s. Mociiu — Cluj, ca șef de ocol;
 Secărescu Teodor, la O. s. Sovata — Mureș, ca șef de ocol;
 Tana Almoș, la O. s. Marghita — Bihor, ca șef de ocol;
 Tomulescu Filip, la O. s. Reghin — Mureș, ca șef de ocol;
 Terdic Francisc, la O. s. Gurghiu — Mureș, ca șef de ocol,
 Vulcan Gh., la O. s. Valea Săduului — Sibiu, ca șef de ocol;
 Voicu Carol, la O. s. Baia de Cris — Hunedoara, ca șef de ocol;
 Vintilescu N., la O. s. Cerna — Hunedoara, ca șef de ocol;
 Vasiliu C., la D. s. j. Tutova, ca ref. șef. teh.
 Zamfir I., la O. s. Săcele — Brașov, ca șef de ocol;
 Zaharia Petre, la D. s. j. Prahova, ca ref. tit. teh.;
 M. O. Nr. 284/6.XII.1948 publ. d. m. Nr. 648/27.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. Braga C., profesor titular, se delegă a exer-

cita funcțiunea de director al Direcției învățământului silvic.

M. O. Nr. 285/7.XII.1948 publ. decretul prezidial Nr. 1971 prin care se numește d. Picalschi Alfoș în funcțiunea de secretar general al Min. Silviculturii.

M. O. Nr. 285/7.XII.1948, publ. d. m. Nr. 664/29.XI.1948 a min. Silviculturii, prin care d. i. s. Maria Penaitescu, se suspendă din serviciu având acțiune publică deschisă.

M. O. Nr. 286/8.XII.1948 publică decretul prezidial, Nr. 1972, prin care următorii se numesc în funcțiunile și unitățile specificate, după cum urmează:

Băcozci Carol la Șc. teh. silvică Târgul Secușec.

Kadar Zombor, la Șc. teh. silvică Târgul Secușec.

Csato Al., la Șc. profesională silvică Odorhei.

Idem Nr. 1978 prin care următorii, se numesc în funcțiunile și unitățile silvice menționate, după cum urmează:

Fogărașy Bela, la D. s. j. Trei Scaune, ca ref. tit. exploatare;

Ichim Radu, la D. s. j. Câmpulung, ca ref. tit.;

Hanganu Pavel, la D. s. j. Năsăud, ca ref. șef. teh.;

Mihăescu I., la D. s. j. Satu-Mare ca ref. șef. teh.;

Micu D-tru, la D. s. j. Argeș, ca ref. șef. teh.;

Puiu Sextil, la D. s. j. Câmpulung, ca ref. șef. teh.;

Somonovschi Dionisie, la D. s. j. Odorhei, ca ref. șef. teh.;

Săvulescu Al., la D. s. j. Brașov ca ref. șef. teh.;

Storu Tr., la D. s. j. Alba, ca ref. șef. teh.;

Seraba V., la D. s. j. Rădăuți, ca ref. șef. teh.;

Sofalvi Stefan, la D. s. j. Năsăud ca ref. tit. teh.;

Voinescu Maria, la D. s. j. Brașov, ca ref. tit. teh.;

Lăzărescu N., la D. s. j. Târnava-Mare, ca ref. șef. teh.;

Captor Gh., la D. s. j. Neamt, ca ref. tit. teh.;

Idem Nr. 6451 din 24.XI.1948 a Min. Silviculturii, prin care atribuțiunile și competența d-lui cons. teh. Petre Ion, încetează și trec asupra d-lui cons. teh. Liviu Andrei, în calitate de director al adicției I.C.E.F.

M. O. Nr. 287/9.XII.1948 publ. d. m. Nr. 665/1.XII.1948 a Min. Silviculturii, prin care d. i. s. Mateescu Ion se transferă la Șc. prof. Brănești-Ilfov, ca profesor

D-l i. s. Chiculită C., la Șc. profesională Sighet, ca profesor

D-l ref. șef. teh. Lazanu V., la Șc. prof. Rădăuți ca profesor.

M. O. Nr. 291/14.XII.1948 publ. d. m. Nr. 723 a Min. Silviculturii, prin care se fixează atribuțiunile și

competența d-lui Braga Const., director al Direcției învățământului silvic.

M. O. Nr. 292/15.XII.1948 publ. decr. prez. Nr. 2059 prin care următorii se numesc în funcțiunea în Ministerul Silviculturii: Velosciuc Aurel, cons. teh. la Dir. Economică Vânătorului;

Bofezat Teodosie, ref. șef. teh. la Dir. amenajărilor și ridicărilor în plan.

Idem Nr. 2060, prin care d. i. s. Sprangate Ștefan dela O. s. Bujor-Covurlui se destitue din serviciu.

Idem, Nr. 43514/2.XII.1948 a Min. Industriei, prin care d. i. c. s. Constantin Dăbulețu din Centrala R.E.I.L. în lichidare (fost C.A.P.S.) se pune în retragere la cerere.

M. O. Nr. 292/15.XII.1948 publ. d. m. Nr. 663/10.XII.1948, a Min. Silviculturii, prin care următorii se reincadrează în bugetul ordinar exterior (I.C.E.F.):

Andreescu V., ca șef de ocol la Stațiunea experimentală forestieră Sinaia;

Elian Gh., ca i. s. la Stațiunea experimentală forestieră Mihăești;

Idem, Nr. 6694/10.XII.1948, a Min. Silviculturii, prin care se reincadrează la unitățile și funcțiunile specificate, următorul personal din bugetul central I.C.E.F.:

Liviu Andrei, în funcțiunea de consilier tehnic, cu delegație de director de administrație.

Secțiunea I-a: Cultura și exploatarea pădurilor:

Haralamb Atanase, director de secțiune;

Rădulescu Anton, șef de laborator;

Pascovschi Sergiu, șef de laborator;

Lupe I., șef de laborator;

Medrea Romulus, asistent definitiv.

Secțiunea II-a: Botanică, ecologie, genetică fitopatologie forestieră:

Georgescu C., director de secțiune;

Teodorescu I., șef de laborator;

Beldie Alex., șef de lucrări.

Secțiunea III-a: Protecția pădurilor, fonologie, ecologie, entomologie forestieră și vânătoare:

Eliescu Gr., director de secțiune;

Bălănică Teodor, șef de laborator;

Ene Mircea, șef de laborator;

Negru Ștefan, asistent provizoriu.

Secțiunea V-a: Amenajări forestiere, cubaje, creșteri și estimări:

Toma Gavril, șef de laborator;

Rucăreanu Nic., șef de laborator;

Armășescu Sorin, asistent provizoriu.

Secțiunea VI-a: Tehnologia și industrializarea lemnului și a altor produse forestiere:

Ghelmeziu Nic., șef de laborator;

Vintilă Eugen, șef de laborator.

Secțiunea VII-a: Construcții fo-

restiere, instalații de transporturi și cadastru:

Sburlan D., director de secțiune; Popescu Zeletin I., insp. teh. (deținut la Min. Silviculturii);

Mateescu Ilie, șef de lucrări.

Secțiunea VII-a: Demetrescu Ilie, director de secțiune;

Pavelescu I., șef de secțiune;

Stanciu Nic., i. s.

Următorul personal, provenit de la C. A. P. S. se încadrează în centrala I.C.E.F., după cum urmează:

Georgescu Vencu, director de secțiune, la Secțiunea V-a amenajări forestiere, cubaje, creșteri și estimări, cu delegație de director de institut.

Secțiunea IV-a: Pedologie forestieră:

Stănescu Mihnea, asistent provizoriu.

Secțiunea V-a: Amenajări forestiere, cubaje, creșteri și estimări:

Lungulescu Adrian, asistent provizoriu;

Vlase Ilarion, asistent provizoriu;

Petreșcu Laurențiu, asistent provizoriu.

Secțiunea VII-a: Construcții forestiere, instalații de transport și cadastru:

Bulboacă Iosif, asistent provizoriu.

M. O. Nr. 293/16.XII.1948 publ. decretul prezidial Nr. 2044, prin care d. Chiser Emil se numește în funcțiunea de referent șef tehnic la D. s. j. Roman.

M. O. Nr. 294/17.XII.1948 publ. d. m. Nr. 792/9.XII.1948 a Min. Silviculturii, prin care, d-l Pandrea Nic. dela D. s. j. Timișoara, se transferă la Insp. silvic Timișoara, în funcțiunea de ref. șef. teh. silv., în locul d-lui Czeizel Ignat, care trece la dispoziția ministerului.

D-nii: Grevilă Coriolan, șef de ocol la O. s. Cheveresu Mare—Timiș și Cuciureanu Mihai șef de ocol la O. s. Recaș—Timiș, se transferă unul în locul celuilalt.

D-l Oblu Alex., șef de ocol la O. s. Domnești-Muscel, se transferă și se încadrează la D. s. j. Muscel la Serviciului tehnic ca referent șef, în locul d-lui Popa Gr. care se transferă în Centrala ministerului la Dir. îndrumării, planificării și controlului.

Idem Nr. 732/7.XII.1948 a Min. Silviculturii, prin care următorul personal tehnic, se transferă în funcțiunile și unitățile specificate, după cum urmează:

Strătescu Liviu, dela O. s. Cărlibaba Veche la D. s. j. Câmpulung-Bucovina, ca ref. tit. exploatare și valorificare;

Ichim Radu, la D. s. j. Câmpulung-Bucovina, ca ref. teh. proprietăți;

Iavorschi Titus, dela O. s. Făget-Severin, la D. s. j. Severin, ca ref. tit. exploatare;

- Bekessy Alex., dela O. s. Miercurea-Ciuc, la D. s. j. Ciuc, ca ref. tit. exploatare si valorificari;
- Hagi Marcel, dela O. s. Josani-Ciuc la O. s. Gheorghieni-Ciuc, ca sef de ocol.
- Ciobotaru Teodosie, dela D. s. j. Putna, se transfera disciplinar la O. s. Enisfenia-Constanta, ca sef de ocol;
- Orodnic Gh., dela O. s. Focșani, la D. s. j. Putna, ca ref. sef teh.;
- Dobrescu Pascu, dela O. s. Răcoasa-Putna, la D. s. j. Putna, ca ref. sef teh. cultura padurilor;
- Cătanaru C., dela D. s. j. Putna se transfera disciplinar la O. s. Răcoasa-Putna, ca sef de ocol;
- Boeriu Valeriu, dela Dir. ec. vânătorii, la O. s. Dumbrăveni, ca sef de ocol;
- Nestorescu C., dela O. s. Balș-Romanati, la O. s. Brănești-Ilfov, ca sef de ocol;
- Medrea Romulus, se transfera la I.C.E.F. București;
- Medrea Remus, dela D. s. i. Sibiu la Dir. ec. vânătorii d'n Min. Silviculturii;
- Tudosescu Mihai la D. s. j. Mehedinti, ca ref. sef teh. cultura padurilor;
- Nepomneasci V., la D. s. i. Hunedoara, ca ref. tit. exploatare si valorificari;
- Ivanici Petre, dela D. s. j. Timis-Torontal la D. s. j. Făgăraș, ca director;
- Papadopol Victor, dela D. s. j. Bihor la Sc. teh. silv. Caransebes;
- Cucer Terentiu, dela Sc. prof. silv. Curtea de Arges, la D. s. i. Sibiu, ca ref. tit. exploatare si valorificari;
- Colibaba Epaminonda, dela D. s. j. Câmpulung-Bucovina, la O. s. Breaza-Câmpulung ca sef de ocol;
- Oprea V., dela O. s. Breaza-Câmpulung, la O. s. Gura-Humorului, ca sef de ocol, in locul d-lui Tipa Eugen;
- Ionescu T. C., dela O. s. Mhadia-Severin, la D. s. j. Dolj ca ref. sef tehnic;
- Idem Nr. 733/7.XII.1948 a Min. Silviculturii, prin care se reincadreaza in functiunile si unitatile specificate urmatoarii:
- Avram N., sef de ocol la O. s. Feldioara-Brașov;
- Alexandrescu Andrei, ref. tit. exploatare si valorificari la D. s. j. Tulcea;
- Bărlănescu Emil, sef de ocol la O. s. Pomula-Romanati;
- Babeu Eugen, sef de ocol la O. s. Brătia-Aninoasa-Muscel.
- Bărsan I., sef de ocol la O. s. Bretcu — Trei Scaune.
- Bulancea Alex, sef de ocol la O. s. — Ostra.
- Brezan Orest, ref. tit. explcatari la D. s. j. — Turda.
- Brezan Vladimir, ref. sef. teh. la D. s. j. — Someș.
- Baulescu V., sef de ocol la O. s. — Dej-Someș.
- Crișanu I., sef insp. silvic la Insp. silvic — Brașov;
- Ciobanu N., sef de ocol la O. s. — Ghimes Făget-Ciuc;
- Covaliu Cornel, ref. sef teh. la D. s. j. — Făgărași;
- Ciocan I., sef de ocol la O. s. — Sinca-Veche-Făgăraș;
- Constantin I., sef de ocol la O. s. — Șercaia-Făgărași;
- Cioflec Oct., sef de ocol la O. s. — Oradea Jud. Bihor;
- Crăciunescu C., sef de ocol la O. s. — Iudriș-Bihor;
- Cătanaru C., sef teh. la D. s. j. — Putna;
- Cătănescu D., sef insp. silvic la Insp. silvic — Covurlui;
- Cuciureanu Mihai, sef de ocol la O. s. — Recaș-Timiș;
- Chirculescu Gr., sef de ocol la O. s. — Drăgășani-Vâlcea;
- Caradia N., sef de ocol la O. s. — Obârșia-Lotului-Vâlcea;
- Ciumac Gh., sef teh. la D. s. j. — Mureș;
- Cernea Cornel, ref. sef teh. la D. s. j. — Someș;
- Droc N., sef. ocol la O. s. — Avrig-Sibiu;
- Dumbravă Ilie, ref. sef teh. la D. s. j. — Târnava-Mică;
- Drută Mihai, sef. ocol la O. s. — Mănăstur-Satu Mare;
- Dodon I., sef ocol la O. s. — Badag-Tulcea;
- Drăgan Emil, sef insp. silvic la Insp. silvic — Cluj;
- Dobrescu I., sef ocol la O. s. — Ivești-Tecuci;
- Fecser Gh., ref. sef. teh. la D. s. j. — Trei Scaune;
- Folescu Radu, sef ocol. la O. s. — Tg. Ocna-Bacău;
- Ghițulescu Gr., sef. ocol. la O. s. — Retezatu-Hunedoara;
- Grobnic Gh., sef ocol la O. s. — Focșani-Putna;
- Iacșinovici Ladislau, sef ocol la O. s. — Cârța-Ciuc;
- Isbășescu Iosif, ref. sef. teh. la O. s. j. — Satu-Mare;
- Ionescu Alex., sef ocol la O. s. — Tileaga-Bihor;
- Ionescu Marin, ref. teh. la D. s. j. — Arad;
- Ionescu I., sef. ocol la O. s. — Pișcani-Muscel;
- Imbăruș N., ref. sef. teh. la D. s. j. — Sibiu;
- Lepădatu Micle, sef ocol la O. s. — Mediaș-Târnava Mare;
- Mihu Ilie, sef. ocol la O. s. — Valea Sebeșului-Alba;
- Mărineanu I., ref. teh. la Insp. silvic — Bihor;
- Manea D. I., sef ocol la O. s. — Ceica-Bihor;
- Miron Gh. Radu, sef ocol la O. s. — Sulina-Tulcea;
- Nașcu Nerva, ref. sef. teh. la D. s. j. — Făgăraș;
- Nicorescu Horia, sef ocol la O. s. Galați-Covurlui;
- Oprea C., sef ocol la O. s. — Tândărei-Ialomița;
- Onac D., ref. teh. la D. s. j. — Arad;
- Panaft D. Mircea, sef ocol la O. s. — Bretea-Hunedoara;
- Pădureanu Mihai, sef. ucol. la O. s. — Saschizi-Târnava Mare;
- Popescu Corneliu, sef ocol la O. s. — Baia Sprie-Satu Mare;
- Popa Marin, sef. ocol. la O. s. — Plavișevita-R. Sărat;
- Pandrea N., ref. tit. ieh. la D. s. i. — Timiș-Torontal;
- Podgurschi Sergiu, ref. sef teh. la D. s. j. — R. Vâlcea;
- Purcel V., ref. sef. teh. la D. s. j. — Cluj;
- Popovici Iosif, sef ocol la O. s. — Maramureș;
- Preda Gh., sef ocol la O. s. — Nicolitel-Tulcea;
- Petrescu Alex., sef. ucol la O. s. — Lăvada-Satu-Mare;
- Riviș Gh., ref. sef. teh. la D. s. j. — Hunedoara;
- Răducanu Gh., ref. sef teh. la D. s. j. — Brăila;
- Rotaru Alex., sef ocol la O. s. — P. Neamț-Neamț;
- Sandi Mircea, re f.teh. la Insp. silvic — Brașov;
- Ștefănescu D., sef. ocol. la O. s. — Valea Pinului-Alba;
- Ștefănescu Octav, sef insp. silvic la Insp. Câmpulung-Bucovina;
- Stănculescu I. Titu, ref. teh. la Insp. silvic Bacău;
- Strutinschi Valer, ref. sef teh. la D. s. j. — Ilfov;
- Turbure Teodor, sef. ocol la O. s. — Lupeni-Hunedoara;
- Tănăscu N., sef insp. silvic la Insp. silvic — Bacău;
- Târnuțeanu Victor, ref. teh. la Insp. silvic — Brașov;
- Teodorescu Iulian, sef. ocol la O. s. — Fetești-Ialomița;
- Voinescu Iosif, sef ocol la O. s. — Brașov-Brașov;
- Vlaicu D., sef ocol la O. s. — Giurgiu-Vlașca;
- Idem Nr. 790/10 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reincadrează la Dir. îndrumării planificării și controlului, în funcțiunea specificată următorii:
- Dumitrescu Nic., ref. sef teh.;
- Niculescu Iulian, insp. sef teh.;
- Tipa C., insp. sef teh.;
- Popa Alex. ref. tit. teh.;
- Lăzărescu C., ref. tit. teh.;
- Smereciński Igor, insp. teh.;
- Următorul personal, provenit dela fosta C.A.P.S. se incadrează la Dir. îndrumării, planificării și controlului, după cum urmează:
- Popovici Valeriu, cons. teh.;
- Niculescu C., cons. teh.;
- Popa Gr., insp. gen. teh.;
- Lazăr V., ref. sef teh.;
- Manolescu I., insp. sef teh.;
- Manolescu C., insp. sef teh.;
- Bușgerică I., ref. tit. teh.;
- Popescu C., ref. tit. teh.;
- Jurcenco Eugen, ref. tit. teh.;
- Bancu Ilie, insp. teh.;
- Georgescu Anton, ref. teh.;

Nicolescu Mihai, ref. teh.;
Următorul personal provenit dela fosta C.A.P.S. se încadrează la Corpul de pază, după cum urmează:

Văetus Toma, ref. teh.;
Următorul personal se încadrează la Dir. amenajărilor și ridicărilor în plan, după cum urmează:

Gheorghiu Miron, ref. tit. teh.;
Arsenescu Mircea, ref. teh.;
Ionescu P. Petre, ref. teh.;
Următorul personal, provenit dela fosta C.A.P.S. se încadrează la Dir. Amenajărilor și ridicărilor în plan, după cum urmează:

Bondescu Emil, cons. teh.;
Amzărescu C., ref. șef teh.;
Călugăreanu Toma, ref. șef teh.;
Rădulescu V. I., ref. tit. teh.;
Popescu C. Sinaia, ref. tit. teh.;
Dorin Tudor, ref. tit. teh.;
Diaconu Nic., ref. teh.;

Următorul personal se numește la Dir. amenajărilor și ridicărilor în plan după cum urmează:

Dăescu Radu, ref. teh.;
Următorii se transferă în Centra la Min. Silviculturii la Dir. amenajărilor și ridicărilor în plan după cum urmează:

Ionescu N. G., ref. tit. teh.;
Predescu Gh., ref. tit. teh.;

Idem Nr. 800/10 XII 1948, a Min. Silviculturii, prin care se încadrează la Dir. vânătoarei, următorii:

Poeraru Valeriu, ref. șef teh. și Cotta Vasile, provenit dela U.A.P.S. ref. șef teh.;

Idem Nr. 801/10 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează la Dir. culturii și protecției pădurilor următorii:

Rădulescu Teodor, ref. șef teh.;
Duldurescu N., ref. tit. teh.;
Ionescu N., ref. tit. teh.;

Următorul personal provenit dela fosta C.A.P.S. se încadrează la Dir. culturii și protecției pădurilor, după cum urmează:

Diaconu I., ref. șef teh.;
Gruescu Aurora, ref. șef teh.;
Balaciu Mircea, ref. tit. teh.;
Răleanu Sabina, ref. tit. teh.;
Iordăchescu Florin, ref. tit. teh.;
Băluță Stefan, ref. tit. teh.;
Ionescu Metodiu, ref. tit. teh.;

Idem Nr. 802/10 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează la Dir. fortenți și geniu forestier, următorii:

Teodorescu D., cons. teh.;
Arhiriade C., ref. șef teh.;
Mecoa Traian, ref. tit. teh.;

Următorul personal, provenit dela fosta C.A.P.S. se încadrează la Dir. fortenți și geniu forestier:

Bădescu Gh., ref. șef, teh.;
Mironescu Victor, ref. tit. teh.;

Idem Nr. 804/10 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează la Dir. valorificării produselor, următorii:

Georgescu Stelian, cons. teh.;
Bretu Anton, ref. tit. teh.;

Constantinescu I. const., ref. tit. teh.

Următorul personal provenit dela fosta C.A.P.S. se încadrează la Dir. valorificării produselor, după cum urmează:

Georgian Teofil, ref. șef, teh.;
Ghica C., ref. șef, teh.;
Dumitru Gh., ref. tit. teh.;
Damian N., ref. tit. teh.;
Popescu I. Ion (Salcie) ref. tit. teh.

Idem Nr. 806/10 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează la Dir. proprietăților silvice următorii:

Ionescu D., ref. șef teh. și Dragu C. (provenit dela CAPS) ref. șef teh., Stoica Viorica (CAPS) ref. tit. teh.

Idem Nr. 807/10 XII 1948 prin care se reîncadrează la Dir. învățământului tehnic următorii:

Urzică P., ref. tit. teh.;
Russu Alex., șef serviciu teh. și Sava Andrei (provenit dela CAPS), ref. șef tit.

Idem Nr. 811/11 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care dl Chirvăsuță I. dela D. s. j. Mehedinți se transferă D. s. j. Severin.

Constantinescu Ionel, dela O. s. Gheorgheni-Ciuc se transferă la D. s. j. Ciuc, ca ref. șef teh., cultura pădurilor;

Căbanu Petre se numește la O. s. Câmpulung-Bucovina, ca șef de ocol;

Schipor Valerian, se numește la O. s. Cărlibaba Ncu-Câmpulung-Bucovina;

Idem Nr. 812/11 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care dl Ionescu D. Alex. se încadrează la D. s. j. Timiș-Torontal, ca ref. șef, teh.

Idem Nr. 813/11 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se numește în funcțiunile și unitățile specificate următorii:

Marian Anatolie, șef ocol la O. s. Barnar-Neamt; Tătaru Alex., șef ocol la O. s. Traian-Bacău.

Idem Nr. 814/11 XII 1948, a Min. Silviculturii, prin care următorul personal provenit prin defalcarea dela fosta CAPS, e încadrează în funcțiunile și unitățile specificate, după cum urmează:

Mironescu Friederich, ref. șef teh. la Șc. de brig. silv. Brănești-Ilfov;

Cunețchi Ilie, ref. tit. teh. la Șc. prof. Lacu Sărat-Brăila;

Simionescu D., i. i. s. la Șc. teh. silv. Caransebeș;

Hristu N., ref. tit. teh. la Șc. de subingineri Sighet-Maramureș.

Idem Nr. 815/11 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează în unitățile și funcțiunile specificate următorii:

Chiculică C., profesor la Șc. prof. Sighet;

Boldar Gavril, șef de lucrări tehnic la Șc. prof. Brăila;
Codru N., i. i. g. s. la Șc. teh. silv. Pucioasa;

Persecă Marian, șef de lucrări tehnice la Șc. prof. Jilău-Cluj;

Tătar Iuliu, șef de expl. forestieră la Șc. teh. silv. Năsăud;

Rakoczi Carol, i. s. la Șc. teh. silv. Tg. Săcuesc;

Bujaker Igor, i. s. la Șc. prof. Jilău-Cluj;

Kadar Szambor, i. s. la Șc. teh. silv. Tg. Săcuesc;

Ștefănescu Mihai, șef de lucrări tehnice la Șc. prof. Surghiu-Mureș;

Ștefănescu Oprea, șef lucrări teh. la Șc. prof. Codia-Bihor;

Răducu Gh., șef insp. teh. silv. la Șc. prof. Cădia-Bihor;

Lezeanu V., prof. la Șc. prof. Rădăuți;

Csato Alex., i. s. la Șc. prof. silv. Odorhei;

Mateescu I., prof. la Șc. prof. Brănești-Ilfov;

Comes Viorel, șef expl. forest. la Șc. de subingineri Timișoara;

Stoica N., i. s. la Șc. teh. silv. Piatra-Neamt;

Tuțianu Valeriu, profesor la Șc. teh. silv. Pucioasa-Dâmbovița.

Idem Nr. 819/11 XII 1948 a Min. Silviculturii, prin care se reîncadrează în funcțiunile și unitățile specificate următorii:

Bărbulescu Șt. ref. șef teh. la Șc. teh. silv. Periș-Ilfov;

Chiriță Adrian, șef de ocol la Șc. prof. Tg. Mures;

Chibeleanu Aurel, ref. tit. teh. la Șc. teh. silv. Năsăud;

Ionescu D., director silvic județean la Institutul Câmpulung-Moldovănesc;

Marcu Iosif, șef de lucrări tehnic la Șc. teh. silv. Periș;

Miron Virgil, șef ocol la Șc. prof. Curtea de Argeș;

Mihai Gh., subdir. silv. j. la Șc. de brig. silv. Curtea de Argeș;

Negulescu Emil, șef insp. teh. silv. la Institutul Brașov;

Popescu Alex., i. c. s. la Șc. teh. silv. Piatra-Neamt;

Vlaheli I., șef ocol la Șc. teh. silv. Timișoara;

Vancea Aurel, i. s. la Șc. teh. silv. Caransebeș;

Papadopol Victor, ref. șef, teh. la Șc. teh. silv. Caransebeș;

Idem, Nr. 821 din 11 Dec. 1938 a Min. Silviculturii, prin care d. Mădrea Remus se încadrează ref. șef, teh. la Dir. economiei vânătoarei și d. Paladian V., insp. gen. teh. la Dir. învățământului silvic.

Idem Nr. 824 din 11 Dec. 1948 a Min. Silviculturii, prin care d. Paraschivescu Anibal se încadrează ref. tit. teh. la Dir. învățământului silvic.

Florescu Gh. Ilie se numește ref. teh. la Dir. îndrumării, planificării și controlului;

Pascu C., (C. A. P. S.) insp. teh. silvic la Dlr. îndrumării, planificării și controlului.

Idem Nr. 825 din 11 Dec. 1948 a Min. Silviculturii, prin care d. Caluc Gh., se transferă disciplinar de la D. s. j. Brașov la O. s. Sibiu, ca șef de ocol.

Idem Nr. 737 din 7 Dec. 1948 a Ministerului Silviculturii, prin care următorul personal provenit prin defaicare dela fosta C. A. P. S., se încadrează în funcțiunile și unitățile specificate, după cum urmează:

- Roșca Teodor, ref. tit. teh. la D. s. j. Satu Mare;
- Nicolaescu Lucian, ref. șef. teh. la D. s. j. Vâlcea;
- Petruțian Paul, șef ocol la O. s. Segarcea — Dolj;
- Dvorsak Carol, șef ocol la O. s. Căineni — Vâlcea;
- Vintilă Gn. I., șef ocol la O. s. Zetreni — Vâlcea;
- Dobrescu Șt., șef ocol la O. s. Olănești — Vâlcea;
- Călinescu C., șef ocol la O. s. Huedin — Cluj;
- Dămăceanu C., șef ocol la O. s. Dobrovăț — Vaslui;
- Badea Virgil, șef ocol la O. s. Mîrcești — Roman;
- Ardeleanu Ilie, șef ocol la O. s. Ronșoara — Maraureș;
- Teofilescu Teodor, șef ocol la O. s. Rucăr — Muscel;
- Naghy Acașiu, șef ocol la O. s. Covasna — Trei Scaune;
- Ștefănescu Emanoil, șef ocol la O. s. Sadu Bumbesti — Gorj;
- Rotea Abel, șef ocol la O. s. Zlatna — Alba;
- Rech Eugen, ref. teh. la D. s. j. Sâi — Satu Mare;
- Calotescu Andrei, șef ocol la O. s. Intorsătura Buzăului — Brașov;
- Davidescu I., șef ocol la O. s. Bertești — Brăila;
- Bălan Eftimie, ref. șef teh. la D. s. j. Constanța;
- Patachi Iosif, șef ocol la O. s. Bicazul Ardelean — Ciuc;
- Cocaranza M., șef ocol la O. s. Murfatlar — Constanța;
- Dediu Aurel, ref. șef teh. la D. s. j. Brăila;
- Costinescu P., șef ocol la O. s. Ostrov — Constanța;
- Berceanu C., șef ocol la O. s. Hălmagiu — Arad;
- Florea Manea, șef ocol la O. s. Petriș — Arad;
- Tudosescu Mihail, ref. tit. expl. la D. s. j. Mehedinți;
- Irimescu C., ref. tit. teh. la D. s. j. R.-Vâlcea;
- Gliga Gh., șef ocol la O. s. Hilda — Cluj;
- Lazăr I., șef ocol la O. s. Strâmbu Grosi — Someș;
- Rusu V., ref. șef teh. la D. s. j. Turda;
- Buzetchi Ernest, ref. tit. teh. la D. s. j. Someș;

- Ionescu T. Gh., ref. teh. la D. s. j. Oradea;
- Costea N., șef ocol la O. s. Dumitrești — R. Sărat;
- Marinescu R. D., ref. teh. la D. s. j. Neamț;
- Podoleanu Aurel, șef ocol la O. s. Pașcani — Baia;
- Istrate P., ref. șef. teh. la D. s. j. Vaslui;
- Dragomir N., ref. șef. teh. la D. s. j. Fălciu;
- Berliba Boris, ref. șef. teh. la D. s. j. Baia;
- Oscoboinic V., șef ocol la O. s. Rudești — Dorohoi;
- Bărcă Gh., șef ocol la O. s. Cincu — Făgăraș;
- Denc Gh., șef ocol la O. s. Borca — Neamț;
- Clonaru Alex., șef ocol la O. s. Mănăstirea Neamț — Neamț;
- Cridnic Aurelian, șef ocol la O. s. Ceahlău — Neamț;
- Lascăr Cezar, șef ocol la O. s. Căuți — Bacău;
- Ionașcu Gh., șef ocol la O. s. Tg. Neamț — Neamț;
- Costin Eugen, șef ocol la O. s. Broșteni — Neamț;
- Iancov N., ref. șef teh. la D. s. j. Bihor;
- Stăncescu I. Victor, ref. teh. la D. s. j. Pitești;
- Bratu I., șef ocol la O. s. Radu Negru Băculești — Argeș;
- Oblu Alex., șef ocol la O. s. Domnești — Muscel;
- Diaconescu Stan, șef ocol la O. s. Alexandria — Teleorman;
- Avram Eugen, șef ocol la O. s. Nucet — Dâmbovița;
- Cornățeanu I., șef ocol la O. s. Voinești — Dâmbovița;
- Retezatu Gh., șef ocol la O. s. Topoloveni — Muscel;
- Abagiu C., șef ocol la O. s. R. Vâlcea;
- Carpon N. D., șef ocol la O. s. Hășmaș-Ariniș — Sălaj;
- Fedorovici Teodor, șef ocol la O. s. Carei-Vale — Sălaj;
- Ionescu I. C., șef ocol la O. s. Mehadia — Severin;
- Rădulescu Gh. St. Ion, șef ocol la O. s. Belobresca — Caraș;
- Părvulescu C., șef ocol la O. s. Valea Agrijului — Sălaj;
- Czezel Ignat, ref. teh. la Insp. silv. Timișoara;
- Mașcan Aurent, ref. șef teh. la D. s. j. Timișoara;
- Georgescu Victor, ref. șef. teh. la D. s. j. Caraș;
- Buzdugan Gh., șef ocol la O. s. Jibou Surduc — Sălaj;
- Ionescu Gh. H. Alex., șef ocol la O. s. Berzeasca — Caraș;
- Ciudin N., ref. șef. teh. la D. s. j. Zalău;
- Colcea I., șef ocol la O. s. Bi-bești — Gorj;
- Mihăescu I., șef ocol la O. s. Bonțari Hunedoara;
- Comănescu N., ref. șef. teh. la D. s. j. Deva;

- Boambăan I., șef insp. silvic la Insp. silvic Sibiu;
- Baciu Traian, șef ocol la O. s. Abrud — Alba;
- Răgăinaru N., ref. șef teh. la D. s. j. Alba;
- Constantinescu Ilie, ref. șef teh. la D. s. j. Romanța;
- Ursu Vicior, șef ocol la O. s. Tismana — Gorj;
- Popescu C., șef ocol la O. s. Postea — Gorj;
- Blejoiu I., șef ocol la O. s. Amara — Gorj;
- Brânzei C., șef ocol la O. s. Runtăna — Gorj;
- Năstăsescu Ilie, șef ocol la O. s. Cerna — Tulcea;
- Palade V., ref. șef teh. la D. s. j. Dorohoi;
- Grigoraș Șt., șef ocol la O. s. Iași;
- Gheorghies C., ref. șef. teh. la D. s. j. Neamț;
- Guran Iulian, șef ocol la O. s. Fântânele — Bacău;
- Nicoară Titus, șef insp. silv. la Insp. silv. Bihor;
- Albulescu St., ref. șef teh. la D. s. j. Vaslui;
- Popescu N., șef ocol la O. s. Oituz — Bacău;
- Pocol Eugen, șef ocol la O. s. Viziru — Brăila;
- Gorcitz Vatlav, ref. șef teh. la D. s. j. Etoșani;
- Giuncu V., șef ocol la O. s. Băneasa — Ilfov;
- Constantinescu Gh., șef ocol la O. s. Roșiorii de Vede — Teleorman;
- Martin I., șef ocol la O. s. Ilia — Hunedoara;
- Mureșanu Iosif, ref. teh. la Insp. silv. Oradea;
- Streza Andrei, șef ocol la O. s. Oravița — Caraș;
- Popăilă Andrieș, ref. șef teh. la D. s. j. Severin;
- Ștefănescu I., șef ocol la O. s. Deva — Mureș;
- Dumitrescu Gh., șef ocol la O. s. Susița Ștefănești — Gorj;
- Idem Nr. 730/7/XII a Min. Silviculturii, prin care se numesc în funcțiunile și unitățile specificate, următorii:
- Tomescu Valeriu, șef ocol la O. s. Iscobeni — C. Lung;
- Șerban N., șef ocol la O. s. Părnace Câmpulung;
- Pătrășescu Mircea, șef ocol Dor-na Căndreni — C. Lung;
- Bardaș Victor, șef ocol la O. s. Dornșoara — C. Lung;
- Ionescu C. I., șef ocol la O. s. Făget — Severin;
- Bohm Mihai, ref. tit. exploatare și valorificări la D. s. j. Mureș;
- Comănescu N. C., șef ocol la O. s. Domnești — Păușești — Putna.
- Pater Ernest, șef ocol la O. s. Tg. Săcuiesc — Trei Scaune;
- Ștefănescu Iuliu, șef ocol la O. s. Măicânești — R. Sărat;
- Idem Nr. 734/7/XII a Ministeru-

lui Silviculturii prin care se numesc în funcțiunile și unitățile specificate, următorii:

Bendac D., șef ocol la O. s. Grivița — Tutova;

Druțu Traian, șef ocol la O. s. Ciurea — Iași;

Anghel C., șef ocol la O. s. Bobilești — Romanai;

Popescu Gr. Basarab, șef ocol la O. s. Bragadiru — Ilfov;

Câmpeanu I., șef ocol la O. s. Tisău — Buzău;

Fulga Cornel, șef ocol la O. s. Brad — Hunedoara;

Drăgan Virgil, șef ocol la Măgura — Petroșani — Hunedoara;

Kerschling Wilfrid, se transferă dela O. s. Covasna la O. s. Baraolt — Trei Scaune, ca șef de ocol;

Idem Nr. 735/7/XII/1948 a Ministerului Silviculturii prin care se numesc în funcțiunile și unitățile specificate următorii:

Dominic C., șef ocol la O. s. Baia Arieș — Turda;

Sram Ernest, șef ocol la O. s. Tazlău — Neamț;

M. O. Nr. 297/21/1948 publicat de m. Nr. 8405 a Ministerului Industriei, prin care se numesc la Direcțiunea Centrală Industrială a Lemnului următorii:

Serviciul studii și serviciul verificare și urmărirea investițiilor.

D-1 i. s. Dăscălescu I., șef de secție;

D-1 i. s. Ivănescu N., șef de secție;

D-1 i. s. Manoliu Teodor, șef de secție;

D-1 i. s. Ciucă Eugen, șef de secție;

D-1 i. s. Vulpe Filip, șef de secție;

D-1 i. s. Borovski Boris, ref. teh. I;

D-1 i. s. Stănescu D., ref. teh. I;

D-1 i. s. Filip V., ref. teh. I;

D-1 i. s. Murgu Gh., ref. teh. I;

D-1 i. s. Heilpern Paul, ref. teh. I;

D-1 i. s. Busuioac Virgil, ref. teh. I;

D-1 i. s. Carra N., ref. teh. I;

D-1 i. s. Vișan Tr., ref. teh. I;

D-1 i. s. Ionescu Mihai, ref. teh. I;

Serviciul planificării:

D-1 i. s. Popescu Doicești, șef de secție;

D-1 i. s. Marinescu C., inginer;

D-1 i. s. Hirschel Victor, inginer;

D-1 i. s. Bozdoc D., inginer;

Serviciul reglementării normelor de muncă, a salariilor, instruirea și mișcarea cadrelor.

D-1 i. s. Colpacci Gr., referent;

Serviciul transporturi:

D-1 i. s. Lungu I., șef de secție;

D-1 i. s. Iancovic N., șef de secție;

D-1 i. s. Dragoș Victor, șef de secție;

D-1 i. s. Andreescu A., șef de secție;

D-1 i. s. Bora Laurentiu, ref. teh. I;

D-1 i. s. Ștefănescu C., ref. teh. I;

D-1 i. s. Ionescu G., ref. teh. I;

D-1 i. s. Radu Vladimir, ref. teh. I;

D-1 i. s. Jangoci E., dispatcher;

D-1 i. s. Szakmary, dispatcher;

D-1 i. s. Predescu Șt., dispatcher.

M. O. Nr. 293/22/XII/1948 publicat de m. Nr. 318.917 a Ministerului

Invățământului Public, prin care se

delegă ca rector și decani la Institutul de Silvicultură și de Exploatare și Prelucrarea Lemnului

din Câmpulung-Moldova următorii

d-ni profesori:

D., profesor D. Ionescu, rector și

decan la Facultatea de Silvicultură;

D. profesor Mircea Băncilă decan

la Fac. de Explicatarea și Prelucrarea Lemnului.

Idem Nr. 318919 a Ministerului

Invățământului Public prin care d.

profesor Emil Negulescu se delegă

ca decan la Institutul de Silvicultură din Brașov.

M. O. Nr. 303/29/XII/1948 publ.

d. m. Nr. 870/22/XII/1948 a Ministerului Silviculturii prin care ur-

mătoarele persoane provenite dela

fosta C. A. P. S. se încadrează du-

pă cum urmează:

Purcăreanu Gh., cons. teh. la ca-

binetul d-lui ministru;

Luțescu Gh., consilier teh. la ca-

binetul d-lui ministru;

Rădulescu Marin, consilier tehnic

la Direcția exploataților și valcri-

ficărilor;

Netea C., cons. teh. la cabinetul

d-lui ministru;

Idem Nr. 871/22 Dec. 1948 a Mi-

nisterului Silviculturii, prin care d.

Pierre Verone se reîncadrează insp.

gen. teh. la Dir. învățământului sil-

vic din Centrala Ministerului și se

transferă la Institutul de Silvicultură

ură Brașov, în calitate de conferen-

țiar suplinitor la tehnologia lemnul-

ui și explicatarea pădurilor.

din Câmpulung-Moldova următorii

d-ni profesori:

D., profesor D. Ionescu, rector și

decan la Facultatea de Silvicultură;

D. profesor Mircea Băncilă decan

la Fac. de Explicatarea și Prelucrarea Lemnului.

Idem Nr. 318919 a Ministerului

Invățământului Public prin care d.

profesor Emil Negulescu se delegă

ca decan la Institutul de Silvicultură

din Brașov.

M. O. Nr. 303/29/XII/1948 publ.

d. m. Nr. 870/22/XII/1948 a Minis-

terului Silviculturii prin care ur-

mătoarele persoane provenite dela

fosta C. A. P. S. se încadrează du-

pă cum urmează:

Purcăreanu Gh., cons. teh. la ca-

binetul d-lui ministru;

Luțescu Gh., consilier teh. la ca-

binetul d-lui ministru;

Rădulescu Marin, consilier tehnic

la Direcția exploataților și valcri-

ficărilor;

Netea C., cons. teh. la cabinetul

d-lui ministru;

Idem Nr. 871/22 Dec. 1948 a Mi-

nisterului Silviculturii, prin care d.

Pierre Verone se reîncadrează insp.

gen. teh. la Dir. învățământului sil-

vic din Centrala Ministerului și se

transferă la Institutul de Silvicultură

ură Brașov, în calitate de conferen-

țiar suplinitor la tehnologia lemnul-

ui și explicatarea pădurilor.

M. O. Nr. 304 din 31 Decembrie

1948 publică d. m. Nr. 882 a Mi-

nisterului Silviculturii prin care d.

Comsia Aurel se reîncadrează în

funcțiunea de consilier tehnic, la

cabinetul d-lui ministru

Pentru a primi revista
in mod regulat și la timp

ANUNȚAȚI SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ

LA EDITURA A. G. I. R., Str. C. A. ROSITI Nr. 35

REVISTELE TEHNICE AGRICOLE „REVISTA PĂDURILOR”

TABLA DE MATERII PE ANUL 1948

I. EDITORIALE		Nr.	Pag.			Nr.	Pag.
Pentru Republica Populară Română . . .	6	—		mințelor de rășinoase	5	197	
La a 31-a aniversare a revoluției din				Moldovanu Ion: Curățirea parchetelor	3	95	
Octombrie	5	—		Morariu Iuliu: Specii exotice de Lonicera	6	219	
Chemare către ingineri și tehnicieni . . .	3	73		cultivate în București	6	219	
Reforma învățământului	5	177		Mutiță C.: Valorificarea unor produse	4	150	
Să luptăm pentru realizarea și depășirea				chimice din sectorul forestier	4	150	
planului	6	215		Pavelescu, I. M.: În jurul celui mai ra-	4	151	
				țional sistem de sortare	4	151	
				Orădeanu T. și Stănescu, Dr. C.: Pentru	6	231	
				protecția muncii în sectorul forestier	6	231	
II. STUDII, REFERATE, COMENTARII				Popescu, Aurel C.: Reducerea la orizont			
Bălănică T.: Note bibliografice de meteo-	2	49		în mod grafic a distanțelor măsurate	2	35	
rologie forestieră	2	49		indirect în lucrările de ridicări topogra-	2	35	
Bălănică T.: Observațiuni meteorologice	5	191		fice executate cu busola topografică	1	12	
la ocoalele silvice	5	191		Popescu, C. A. V.: Arma agentului silvic	1	12	
Baronca Eugeniu: Două cazuri de foehn	2	29		Rădulescu, Anton V.: Cercetări privind	1	1	
în Carpații Orientali	2	29		distanțele de săd're în pepinieră a bu-	1	1	
Bömches Fr.: Arma de vânătoare a in-	2	48		tașilor de plop de Canada	1	1	
ginerului silvic	2	48		Rădulescu Marin: Îmbunătățiri funciare	1	8	
Comes Titus: Experimentațiile forestiere	2	43		forestiere	1	8	
dela Sabed	2	43		Rădulescu M.: Probleme actuale ale eco-	5	189	
Constantinescu, Gh. I.: Măsurătoarea op-	3	75		nomiei forestiere românești	5	189	
tică a distanțelor orizontale și înclinate	3	75		Radulescu Sevasta: Contribuțiuni la aria	6	218	
Constantinescu, G. I.: Erorile accidentale	5	179		de răspândire a speciilor (Taxus bacca-	6	218	
în măsurătoarea optică a distanțelor	5	179		ta, Cotinus Coggygria, Fraxinus Ornus)	6	218	
orizontale și înclinate	5	179		Rătan I.: Considerații asupra transportu-	6	232	
Cotta V.: Arma de vânătoare a ingine-	1	11		rilor materialului lemnos	6	232	
rului silvic	1	11		Rătan I.: Comentariu asupra calculului	6	232	
Cotta Vasile: Liberul de tei ca material	5	191		capacității de tăiere a gaterilor	6	232	
de legat	5	191		Rucăreanu N.: Despre artifi ciul lui Pa-	4	133	
Cotta Vasile: Valorificarea jirului	6	222		rade sau dubla înscriere și revoluția	4	133	
Diaconu I.: Tehnica tăcerilor de rege-	5	183		tranzitorie	4	133	
nerare pentru pădurile de stejar tratate	5	183		Snyder Rolland: Arma de vânătoare a	5	199	
în regimul codru cu tăeri progresive	5	183		personalului silvic	5	199	
Ene Mircea: Atacuri puternice provocate	4	149		Stănescu, Dr. C. și Orădeanu T.: Pentru	6	231	
de omizile fluturei Tortrix viridana L.	4	149		protecția muncii în sectorul forestier	6	231	
Falk, Dr. H.: Arma de vânătoare a in-	3	104		Toma, G. T.: Influența răriturilor asupra	3	88	
ginerului silvic	3	104		creșterii și producției pădurilor	3	88	
Georgescu, C. C.: Din vrobemele actuale	3	79		Toma, G. T.: Cercetări asupra factorului	6	217	
ale economiei forestiere românești	3	79		de cubaj și factorului de așezare la steri	6	217	
Ghelmeziu N.: Valorificarea deșeurilor	3-4	97-137		și la grămezi de crăci	6	225	
și a subproduselor din industriile și ex-	3-4	97-137		Țopa E.: Plante tanante indigene	6	225	
ploatările forestiere	3-4	97-137		Vintilă Eugeniu: Cercetări fizico-meca-	4	127	
Haralamb At.: Stațiunea de pin cembra	5	181		nice asupra placajelor de anin înclinate	4	127	
dela originea Văii Sadului	5	181		cu tego-film	4	127	
Ivanovici C.: Răspuns la ancheta cine-	3	106		Vlad Ion: Influența secetei asupra ve-	2	38	
getică	3	106		getației forestiere din Bărăgan în anii	2	38	
Jangoci Eugen: Exploatarea pădurilor și	1	5		1945 și 1946	2	38	
industria lemnului în 1947	1	5		Witting Otto: Arma de vânătoare a in-	1	13	
Lupe Ion: Câteva probleme în legătură	3	90		ginerului silvic	1	13	
cu semințele forestiere	3	90		Witting Otto: Ursul din Transilvania în	2,3,4	45,102,154	
Magdaș Vasile: Câteva considerațiuni în	2	42		secolul al 19-lea și 20-lea	2,3,4	45,102,154	
legătură cu uraganul de pe valea	2	42					
Bistriței	2	42					
Magdaș Vasile: Momente importante în	3	92					
regenerarea naturală a bradului	3	92					
Mălăescu Andrei: Calculul unei traver-	6	234					
sări cu dublă joncțiune	6	234					
				III. CRONICA INTERNA			
				La Ministerul Silviculturii a avut loc			
				prima conferință pe țară cu directorii	5	200	
				silvici județeni	5	200	

	Nr.	Pag.		Nr.	Pag.
Bălănică T.: Institutul de cercetări agromomice al României a împlinit 20 de ani	1	17	Bozdog Pavel: Terenurile degradate din Valea Cărcinovului (Recențent: At. Haralamb)	3	115
Bălănică T.: Primul doctorat la Facultatea de silvicultură din București	2	50	Bulauca Ion: Problema terenurilor degradate (Recențent: At. Haralamb)	1	21
Bălănică T.: Bogăția forestieră a Republicii Populare Române, față de progresul realizat în economia forestieră a URSS	4	160	Dediu Aurel: Corecțiunea ravenelor cu caracter torențial din regiunea Rupeu (J. Târnava Mare) (Recențent: At. Haralamb)	4	168
Bălănică T.: Noui doctori-ingineri silvici Dumitrescu, N. St.: Câteva aspecte ale economiei forestiere în anul 1947	1	14	Defour Bartolomeu: Despăduririle în domeniul forestier Pietr.ș (Recențent: At. Haralamb)	2	68
Naghiu, Iosif E.: Sădirea arborelui la Lugoj	2	51	Georgescu T.: Ameliorarea prin împăduriri a cursului mediu al râului Buzău (Rec.: At. Haralamb)	5	210
IV. ACUM 50 ANI					
Bălănică T.: Acum 50 ani	2,3,4	51,107,151	Greco Ion: Terenuri degradate și perdele de protecție pe islazuri în cuprinsul ocolului silvic Slatina din jud. Olt	4	168
V. CRONICA EXTERNA					
Planul gigantic de împădurirea stepelor în URSS	5	201	Iuraș George: Problema împăduririlor pe valea Jijiei din jud. Odorhei	2	59
Bălănică, T.: Polonia	1,3	18-241	Vasilii C.: Despăduriri și inundații și Gâlcă C.: Restaurarea regiunii Bârlad (Recențent: Al. Haralamb)	5	210
Bălănică T.: Elveția	2	53	Zamfir I.: Considerațiuni asupra împăduririi pășunii degradate Highiș din Com. Satulung (Brașov). (Recențent At. M. Haralamb)	1	20
Bălănică T.: Preocupări forestiere la vecini: Bulgaria	3	109	IX. REVISTE		
Bălănică T.: Ungaria	3	202	— Pocivovedenie (Recențenti: N. C. și V. L.)	1,2,3	22,59,116
Cara N.: Preocupări forestiere la vecini: URSS	3	108	— Lesnaia promâșlenost (Recențent: V. L.)	1,6	22,248
Dumitrescu, N. St.: A II-a Conferință a specialiștilor din agricultura și silvicultura țărilor slave și a celorlalte țări de democrație populară	4	162	X. PROFESIONALE		
D. N.: Organizarea cercetărilor forestiere în Cehoslovacia	6	243	Dela Agr		
D. N.: Cercetarea forestieră în Slovacia	6	243	Dare de seamă pe anul 1947 a activității Consiliului AGIR	1	24
Pașcorschi S.: Zembrul și calul sălbatic în rezervațiile naturale din Polonia	5	203	Lexiconul tehnic	1	25
VI. CRONICA LEGISLATIVA					
Dumitrescu N. St.: Dispozițiuni legale de interes forestier	2,3,4,5,6	54,110,100,209,244	Sărbătorirea Republicii Populare Române	1	26
VII. CARTI					
Buletinul Silviculturii (Recențent: N. Șt. Dumitrescu)	6	246	Pagina tehnică și tehnicienii	1	26
Foia oficială C. I. L. (Recențent: D.)	6	247	Roul sindicaliștilor CAPS în acțiunea pentru redresarea economică a țării (de V. C. Filip)	2	61
Nomenclatura minimală a produselor și a utilajului și clasificarea întreprinderilor (Recențent: N. Șt. Dumitrescu)	5	209	Apel către ingineri, tehnicieni și muncitori pentru munca inovatoare tehnică	2	62
Stepa: O oază de 120 milioane hectare (Recențent: T. Bălănică)	6	248	Din activitatea secțiilor AGIR	2	63
Atenschi, A. V.: Cultura plopiilor (Recențent: N. Carra)	2	57	Munca voluntară	2	64
Ilm M.: Oameni și munți (Recențent: T. Bălănică)	5	207	Organizarea cercurilor regionale AGIR	2	64
Lapin, P. I.: Ingrijirea și supravegherea tehnică a utilajelor din o fabrică de cherestea (Recențent: N. Ivănescu)	2	57	Incheerea primei etape de muncă voluntară AGIR și inaugurarea expoziției de M. V.	3	117
Ministerul Silviculturii: Indrumătorul pădurarilor (Recențent: T. Bălănică)	6	246	Apelul secțiilor de specializare	3	120
Nagel W.: Perdelele de protecție în Elveția (Recențent: T. Bălănică)	3	113	Activitatea Institutului pentru știință și tehnică din R. P. R.	4	171
Schmauss A.: Droht Europa, eine Trockenheit? (Este amenințată Europa de uscaciune?) (Recențent: T. Bălănică)	4	169	Munca voluntară	4	172
Strele, Dr. Ing. Georg: Despre relațiile dintre pădure și climă (Recențent: T. Bălănică)	6	250	Dela Progresul-Silvic		
Witting Otto: Calendarul vânătorească 1948 (Recențent: V. Cotta)	1	20	— Procese verbale ale Consiliului de Administrație	2,3	66-122
VIII. MANUSCRISE					
Boiangiu Emil: Pădurile și împăduririle din regiunea Porților de Fier (Recențent: At. Haralamb)	3	114	— Moțiune	2	67
XI. INFORMAȚIUNI					
— Informațiuni 1,2,3,4,5, 27, 69,123,174, 211,252					
XII. NECROLOGIE					
Ivancea D. 1 26					
Gâlcă C. 2 68					
Mihăilescu G. 4 173					
Danielopolu D. D. 4 173					
Marinescu I. I. 4 173					

aceste norme, ele vor fi puse la dispoziție de către Secretariatul de redacție al revistelor.

3. Figurile în text se desenează cu tuș pe hârtie de culoare, de obicei la o scară de 2 ori mai mare decât vor fi tipărite.

Lățimea unei figuri normale desenată pe calc va fi de 16 mm. Se va ține seama că toate cifrele și literele din desen se vor micșora la tipar la jumătate. Din această cauză pe desen cifrele și literele vor avea o înălțime medie de cca. 7 mm. (cel puțin 5 mm. și cel mult 10 mm.). Pe figuri se va utiliza de preferință scrisul normalizat înclinat.

Textul ce urmează a fi scris sub figuri, se va indica în sfârșitul manuscrisului pentru toate figurile. Numărul figurilor se recomandă a nu fi mai mare decât numărul paginilor manuscrisului.

4. Având în vedere costul relativ mare al corecturilor, manuscrisele trebuie să fie trimise de autor gata pentru tipar. Corecturile tipografice se vor face de către Secretariatul de redacție al revistelor. La facerea corecturilor se va ține seama de semnele convenționale uzuale în această materie.

5. Adnotările bibliografice vor fi cât mai complete și

mai precise posibil. Se va ține seama de prescurtările denumirii revistelor convenite internațional și de ordinea următoare a indicațiilor: numărul volumului, anul calendaristic (în paranteză) numărul revistei și paginile.

Cărțile se citează cu numele întreg, pronumele prescurtate al autorului, titlul complet, editura editura, locul editurii și anul.

BI DREPTURILE AUTORULUI

1. Articolele se păstrează conform unui tratat stabilit de A.G.I.R.

2. În plus autorii de articole au dreptul la un număr de 5 exemplare gratuite din numerele respective, iar autorii de note, ce întrec jumătate de pagină, la un singur număr gratuit.

3. Autorii pot să comande extrase după articolul sau nota respectivă, având pagina(re) revistei cu condiționează ca să se indice datele numărului din revista în care s-a publicat. Autorul trebuie pentru aceasta să se adreseze la timp la Secretariatul de redacție respectiv, pentru a indica numărul de extrase pe care-l dorește. Costul extraserilor privește pe autor.